

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ATHENAEUS
DIPNOSOPHISTAE

EDIDIT

G. KAIBEL

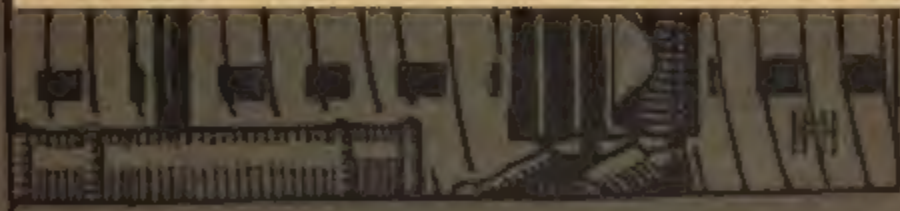
II.

LIPSIAE

IN AEDIBUS R. G. TEUBNERI.

JVC

LELAND STANTON, JR. OF CALIFORNIA
THE UNIVERSITY OF GREEK

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Vorträge und Aufsätze. Von H. Usener. [V u. 259 S.] gr. 8. 1907
geh. \mathcal{K} 5.—, in Leinwand geb. \mathcal{K} 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten kleineren Schriften Useners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufsätzen zusammengestellt, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen denen, die für geschichtliche Wissenschaftsverständnis und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Unterstützung bringen und ihnen die Höhe und Weite der wissenschaftlichen Ziele dieser großen durchweg eigenen Meister- und dieser Philologie zeigen. Der Inhalt umfaßt die A. Sandhagen: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, über vergleichende Sprach- und Rechtswissenschaft, Gebart und Kinde Christi, Petrus die Petrus (aus der Geschichte eines Helden). Als Anhang beigefügt die Novelle „Die Flucht vor dem Weibe“, die als Bearbeitung einer altchristlichen Legende sich zugewungen anschließt.

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudeman. [VI u. 224 S.] gr. 8. 1907 geh. \mathcal{K} 4.80, in Leinwand geb. \mathcal{K} 5.20.

Dieses Kompendium ist eine völlig umgestaltete und bedeutend erweiterte Ausgabe von der Verfassers *Outline of the History of Philology* (3. Aufl. 1902). Hauptzweck des Buches ist, als Valdeokum für Universitätsvorlesungen zu dienen; doch dürfte es nicht minder zum Selbststudium empfohlen.

Im engen Rahmen und übersichtlicher Form gibt das Buch nach den ableitenden Abschnitten über Begriff und Einleitung der Philologie, sowie der verschiedenen Hauptgruppen, einen Überblick über die bedeutendsten Vertreter der Altertumswissenschaft und ihrer Werke näher rücksichtnehmend, aber sorgfältig gezielten Literaturangaben. Das Buch hilft einem wirklichen Helfer, da eine das ganze Gebiet umfassende Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie überhaupt noch nicht vorhanden ist.

Abriß der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Maasquaray. Deutsche Übersetzung von Dr. Ur. Prætor. [XII u. 245 S.] 8. 1907
geh. \mathcal{K} 4.40, in Leinwand geb. \mathcal{K} 5.—

Der vorliegende Abriß führt schon in modico von und erklärt praktisch an die Hand geschichtliche ausgewählte Stellen das Versmaß und den Vers- und Strophenbau, von Bedeutung sein. Schweren Fortschreitend, damit auch der Anfänger sich leichter in die schwierige Welt einfinden kann. Die notwendigen theoretischen Ausführungen sind klar und verständlich, wobei der Verfasser geschickt abwechselnd auf die Fassungen der Alten zurückgeht. Die das Werk umfassende sachliche Reue und Klarheit haben vor allem schätzenswert erscheinen, den Abriß in deutscher Sprache weiteren Kreisen zugänglich zu machen.

Vergils epische Technik. Von Rich. Heine. [VIII u. 187 S.] gr. 1903
geh. \mathcal{K} 12.—, in Halbfanz geb. \mathcal{K} 14.—

Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen unserer Zeit, die sich Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegten, haben deutlich gezeigt, daß der Aufsatz fruchtbarer war als die in diesem Buch geleistete. Wenn der Verfasser über die vornehmsten Weltgrößen wieder einmal schweigend geworden ist, so wissen wir, daß diese Größen immer, daß sie gewöhnlich fast auf ihren Füßen stehen. Der Grund nicht zufällig, sondern die Bedingungen, aus denen das Werk hervorgeht. Die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Welt zu verstehen werden; dann werden die reicheren Mittel der Zeit. Weiter gegenüber der Bewandlung früherer Zeiten besser begründet zeigt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, und das die Wissenschaftler es geschrieben. Das Buch ist, sowohl als die Literatur, die Vergil über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch alle die wichtigsten Beispiele der Analyse und wissenschaftlichen Wertung.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

LILLARD STATIONER AND BOOKBINDER
DEPARTMENT OF LIBRARY

Verlag von W. G. Deubner in Leipzig und Berlin.

Verträge und Aufträge. Von H. Uebers. (V u 300 B.) gr 8. 1907
geb. v. 3 —, in Leinwand geb. v. 8 —

Das Buch enthält eine eingehende Darstellung der Verträge im römischen Recht nach dem Verstand und Verstand der römischen Juristen. Die Verträge sind in zwei Hauptgruppen eingeteilt, nämlich in die Verträge, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommen, und in die Verträge, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommen. Die Verträge sind in zwei Hauptgruppen eingeteilt, nämlich in die Verträge, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommen, und in die Verträge, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommen.

Grundriss der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudemann. (VI u 211 S.) gr 8. 1907. geb. v. 4 —, in Leinwand geb. v. 8 —

Das Buch enthält eine eingehende Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie. Die Geschichte der klassischen Philologie ist in zwei Hauptgruppen eingeteilt, nämlich in die Geschichte der klassischen Philologie, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt, und in die Geschichte der klassischen Philologie, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt.

Das Buch enthält eine eingehende Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie. Die Geschichte der klassischen Philologie ist in zwei Hauptgruppen eingeteilt, nämlich in die Geschichte der klassischen Philologie, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt, und in die Geschichte der klassischen Philologie, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt.

Abriss der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. F. Matthiae. In: Handbuch der griechischen Metrik von Dr. Dr. P. Maury. (VII u 210 S.) gr 8. 1907
geb. v. 8 —, in Leinwand geb. v. 12 —

Das Buch enthält eine eingehende Darstellung der griechischen Metrik. Die griechische Metrik ist in zwei Hauptgruppen eingeteilt, nämlich in die griechische Metrik, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt, und in die griechische Metrik, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt.

Verträge römische Technik. Von Hans Mathae. (VII u 381 S.) gr 8. 1907
geb. v. 12 —, in Leinwand geb. v. 18 —

Das Buch enthält eine eingehende Darstellung der römischen Technik. Die römische Technik ist in zwei Hauptgruppen eingeteilt, nämlich in die römische Technik, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt, und in die römische Technik, die durch die Erfüllung eines bestimmten Zweckes zustande kommt.

ATHENAEI NAVCRATITAE

IPNOSOPHISTARVM

LIBRI XV

RECENSUIT

GEORGIUS KAIBEL

VOL. II

LIBRI VI—X

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCLXXXVII

5.7

888.9
A96dk
V.2
C.3

PRAEFATIO

Non puto in parte operis praefanda esse quae principio necessaria ratione suum sibi locum flagitant, sed ne quid offensui sit legentibus, hoc moneo Athenaeum me edere compilatorem, non scriptores poetas ab illo compilatos. Horum igitur reliquias quae Athenaeum legisse probabile est tales repraesentatae ut etiam vitia aperta sive orthographica seu grammatica, quae quidem imperatoris Commodi aetate vigere integra relinquerem nisi ubi ipse codex vel epitoma corrigendi ansam praeberent. Athenaei autem orationem saepe numero inconcinnam nec raro magno hiatibus patentem etsi non erat difficile hic illic re integrare et supplere, tamen eo cautius hac in agenda existimavi, quod certum est non ipsum Athenaei opus nobis traditum esse, sed quale sexti saeculi grammaticus aliquis ita contraxit ut triginta libris fierent quindecim.

Codicem Marcianum (A) ipse contuli Venetum itemque ex epitomae libro Parisino (C), cum pariter animo bibliothecae Parisinae praefecti Gryphiam emississent, diligenter enotavi quae usui esse viderentur, nam quod de epitomae fide olim aequo iniquius iudicavi (ind. schol. Rost. 1882/3), dudum poenituit.

In emendandis Athenaei verbis quantum debeam Wilamowitzii mei operae amicissimae non poterunt plene aestimare qui illius sane quam multa ac pulcra inventa in singulis fere paginis probata vel relata legunt; neque enim potui adnotare quotiens ille falsa ut abicerem, vera ut invenirem dux mihi extiterit et auctor: etiam alios confido meritas illi gratias habituros esse.

Mus(uri), Cas(auboni), Schw(eighaeuseri), Di(n-dorfii), Mein(ekii), Iac(obsii), Pors(oni), Dobr(aei), Cob(eti), Herw(erdenii), Wilam(owitzii), aliorum nomina compendiis haud obscuris significavi; quae K littera insignita habentur, mea sunt.

Scribebam Argentorati
mense Octobri a. h. s. LXXXVI.

5

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἑταῖρε Τιμό-222
 κρατες, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινά
 τινα νομίζων ἡμᾶς εὐρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρὰ
 Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει (II 90 K) τόνδε τὸν
 5 τρόπον·

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία

ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι

ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνώρισμένοι,

πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνήσαι μόνον

10 5 δεῖ τὸν ποιητήν. Οἰδίπουν γὰρ φῶ

b

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατήρ Λάιος,

μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,

τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν

εἶπη τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδιά

15 10 πάντ' εὐθύς εἴρηχ', ὅτι μανεῖς ἀπέκτουε

τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως

ἤξει πάλιν τ' ἀπεισι.

ἔπειθ' ὅταν μηθὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,

κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,

c

ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙᾹ 7 πάνθ', ἧς γε Hirschig
 9 ὥσθ' C: ὡς A 10 fort. Οἰδίπουν γ' ἂν φῶ μόνον 14 Ἀλκ-
 μάιωνα AC 17. 18 ταπεισιθ' ὅταν A: corr. 5 19 ἀπειρη-
 κόσιν A: corr. Di

- 15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
- 223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὔρεῖν, ὀνόματα καινά,
. κᾶπειτα τὰ διωκημένα 5
- 20 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἔν τι τούτων παραλίπη
Χρέμης τις ἢ Φεῖδων τις, ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρω ποιεῖν.
- Δίφιλος δ' ἐν Ἐλαιωνηφρουροῦσι (II 549 K)· 10
ὃ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγωδοὶ φασιν, οἷς ἐξουσία
5 ἐστὶν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις. 15
2. Τιμοκλῆς ὁ κωμωδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησί-
μην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγωδίαν φησὶν ἐν
Διονυσιαζούσαις (II 453 K)·
ὥτάν, ἄκουσον, ἦν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει, 20
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
c 5 ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα. 25
τοὺς γὰρ τραγωδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκίπει
ὡς ὠφελούσι πάντας. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης
10 πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον

4. 5 fort. <καινὰ πράγματα, | καινοὺς λόγους> 7 κᾶν ἔν Wilam
παραλείπη A: corr. C 8 φιδων A 16 δὲ ὁ C 19 δοκῶ
λέγειν Stob. fl. 124, 19 22 γοῦν AC: corr. Stob ἀνεύρατο AC

γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.
 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων ἔσκέψατο·
 ὀφθαλμιᾶ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
 τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε.

5 15 *χολός τις ἐστίν, τὸν Φιλοκτήτην ὄρᾳ.*
γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέρει.

10 3. *καὶ ἡμεῖς οὖν, ὧ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ*
τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ
Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 83) Δημοσθένην χλευάζων,
ὃς Φιλίππου Ἀθηναίους Ἀλόνησον διδόντος συνε-
βούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.
 15 *ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι (II 80 K) παιδιὰν θέ-*
μενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·

ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρα τοῦ πατρὸς
 ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἂν
 τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

20 Ἄλεξις δὲ ἐν Στρατιώτῃ (II 373 K)·

ἀπόλαβε

τουτί. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
 παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἦκω πάλιν.

B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ f
 25 5 ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐδ' ἐδώκαμεν. A. τί δαί;
 B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικὸν Stob Ἀλκμαίων' AC 3 οἴσι φινεῖδαι A:
 corr. C 6 κατέμαθε A: corr. C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C
 22 τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαί Herm: δέ A
 27 ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοί A: corr. Mein

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (Π 299 K).

ἐγὼ δέδωκα γὰρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.

B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224 Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρία (Π 265 K).

καὶ τὰς παλαιστρας δώσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε ἔδῳς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρωσιν (Π 457 K).

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ

τὰ προσόντα φράζειν. B. πάννυγε. A. δράσω τοῦτό σοι.

καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται Δημοσθένης

ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;

5 A. ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς τε λόγχας ἐσθίων,

b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πώποτε

ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ 15
ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες
τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύ-
ων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυ-
ρῶν, ὡς θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέ- 20

λειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὠψωνήκει. καὶ

c τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶ

πέμπειν τῷ Νιττουνίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθύς οὐ διὰ τῶν

ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων,

ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀντίου κεκομίσθαι, ἑτέρους δ' ἐκ 25

Ταρακινῶν καὶ τῶν καταντικρὺ νήσων Ποντίων, ἄλλους

δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρείααι A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἐμβάδας) K δώσω Mein: σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ) παύσεται σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως; Elmsl 18 ὑπερφυῆς ὅσον Dobr 21 ὠψωνήκει A: corr. C 23 Νεπτου- νίῳ ε 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κερκῶπων τῶν ἰχθύς πωλούντων

τῆ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ
τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμωδηθέντων· περὶ ὧν Ἀντιφάνης
μὲν ἐν Νεανίσκοις φησὶν (II 79 K)·

- ἐγὼ τέως μὲν ῥόμην τὰς Γοργόνας
5 εἶναι τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθύς γίνομαι·
5 ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
10 ἰχθύν ὅσου τιμῶσι, πῆγνυμαι σαφῶς.
B. Ἄμφις δ' ἐν Πλάνῳ (II 244 K)·
πρὸς τοὺς στρατηγούς ῥᾶόν ἐστιν μυρίαίς
μοίραις προσελθόντ' ἀξιοθῆναι λόγου
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν(ῶν) ἂν ἐπερωτᾷ τις ἢ
15 πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ.
5 οὐς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβῶν τι τῶν
παρακειμένων, ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἄπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ),
20 ὥσει προσέχων δ' οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοῶς
10 ἔκρουσε πουλύπουν τιν'· ὃ δ' ἐπρήσθη
. καὶ τότε οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελῶν ἄρων
βολῶν γένοιτ' ἂν· ἢ δὲ κέστρα; ἄρων βολῶν.
25 τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

1 οὐδ' Schw: οὐκ A 4 ῥόμην AC: corr. Grot 6 εὐθύς
ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἰχθ. A: corr. Pors 9 ἂν AC
14 ὧν add. Pors 16 ἂν A ἀναλαβῶν Koek 20 ὥσει προσῆκον
δ' οὐδὲν K ὥσει τε προσέχων οὐδὲν Mein 21 πουλύπουν A
ἐπρήσθη corruptum: iratus emptor iterum quaerit; ἐπρήσθη
Mein 23 ἄρων Mus: τεττάρων A 24 βολῶν Schw: ὀβολῶν A
κτώ Mein: ὀκτώ A

f Ἀλεξίς Ἀπερλαυκωμένω (Π 303 K)

τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὄφρῦς ἐπὰν ἰδῶ
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἠγοῦμαι ποεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν. 5

5 τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἰδῶ κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὄφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.

ἐὰν δ' ἐρωτήσης 'πόσου τοὺς κιστρίδας
πωλεῖς δὴ ὄντας,' 'δέκ' ὀβολῶν,' φησίν. 'βαρὺ. 10

225 10 ὄκτω λάβοις ἂν;' 'εἵπερ ὄνει τὸν ἕτερον.'
'ὦτάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε.' 'τοσουδί; παράτρεχε.'
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερον ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. Δίφιλος Πολυπράγμονι (Π 562 K)

ᾧ μὲν ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον 15
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.

τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὡσπερ θηρίων
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

5 ἐνταῦθα γοῦν ἐστὶν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, 20

b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασθ' αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνεται, ἂν ἐρωτήσης 'πόσου

10 ὁ λάβραξ', 'δέκ' ὀβολῶν', οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.
ἐπειτ' ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλης, 25

ἐπράξαι Ἀιγινᾶτον· ἂν δ' αὐτὸν δέη

5 μεῖζόν.τι Wakef: μεῖζω A 9 ἐὰν τ' AC: corr. 5 ἐρω-
τήσας A: corr C 12 λαβέ, μὴ παίσης Kock τοσουδί Dobr:
τοὺς οὐδεῖ A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
θηρίων AC: corr. Wakef 21 fort. οὐ διὰ τοῦθ' ὄγ' 24 προ-
σθήσοι ποδ. A προσθεῖς σοι ποταπῶν C: corr. Tour 25 ἂν A
26 αἰγινεον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρα (Π 470 K).

οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν
 5 καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
 ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
 τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
 5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
 10 φαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
 εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
 ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
 10 ἐπόλησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ.
 ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
 15 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
 ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
 'ὔδωρ <ὔδωρ.>' ὃ δ' εὐθύς ἐξάρας πρόχουν
 15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
 κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
 20 εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ
 σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
 διὰ τούτων (Π 76 K).

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
 25 ἀτυχέστερον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
 αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότε ἀπέδωκεν ἀττικάς A: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
 C: ταῦτ' A 11 ἔστ' εἷς A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C
 13 ἐπόλησεν AC: corr. Schw 17 ὔδωρ add. Iac ἐξαράξας C
 19 κατέχευε A: corr. K ἄπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A
 25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

εὐθύς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι

5 τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις

σήπονθ', ἔωλοι κείμενοι δὴ ἡμέρας

ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν

λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν

5

τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν . . . οἰκαδε,

10 τὴν πείραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀδμῆς λαβῶν.

ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησὶν (II 107 K)·

οὐ δεινὸν ἐστὶ, προσφάτους μὲν ἂν τύχη

πωλῶν τις ἰχθύς, συναγαρόντα τὰς ὀφρῦς

10

τούτον σκυθροπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,

ἐὰν σαπροῦς κομιδῇ δέ, παλζειν καὶ γελᾶν;

5 τούναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·

τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά.

ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἀλεξίς ἐν Πυ- 15

λαίαις φησὶν (II 330 K)·

226 νῆ τὴν Ἀθηναῶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα

τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι

ἄπαρτές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς

φόρους· <B. φόρους> μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ 20

5 τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,

ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν;

8. κὰν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητῆς (II 342 K)·

οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου

Ἀριστονίκου

25

. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,

τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τι

b 5 ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος

1 ἄθλιοι Herw 4 ἂν AC 6 ἀτάφους suppl. Kock 10 συνα-
 γόντα AC: corr. Grot 13 δὲ κομιδῇ AC: corr. Schw 20 suppl.
 Cob 25 lacunam indicat Di 27 τιμὴ Pors: τὸν A om. C, fort. τινα

ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμοτήριον
 εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
 σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.

5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον
 πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.
 καὶ προελθὼν δέ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
 Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ' ἄλλα γὰρ
 10 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
 νυνὶ τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ

5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
 εἴτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
 15 καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνούμενους
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ <τὸ>
 μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς
 ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος
 20 διὰ τούτων (Π 75 K).

εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
 οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
 διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
 Β. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
 25 5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μείζον <κακὸν

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἴτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἅπαντες
 AC: corr. Grot 6 πεμφθεὶς corruptum 7 vix eiusdem
 fabulae 10 δῆ Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr.
 Iac 15 ἀποπέμψουσι A: corr. C 17 <τὸ> K 23 δια-
 διδόασιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχὶ A personarum
 notas usque add. K 25 μείζω A: corr. et suppl. Wilam
 (similiter Grot)

- οὐκ ἂν γένοιτο. *A.* μετά > γε μαίας νῆ Δία
αὐται δ' ὑπερβάλλουσι. *B.* μετά γε νῆ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντιάς γε· πολὺ γὰρ αὐ γένος
e μιαρῶτατον τοῦτ' ἐστίν. *A.* εἰ μὴ νῆ Δία
10 τοὺς ἰχθυοπώλας τις βούλεται λέγειν 5
. . . . *B.* μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
• τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.
10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπορῶ
περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει
ὡδε (Π 551 K)· 10
οὐ πάποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδῶν. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
f 5 ὅμως δὲ τούτων εἰ με προσγελάσειέ τις, 15
ἐδίδουν στενάξας ὀπόσον αἰτήσειέ με.
γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πριάμος τὸν Ἔκτορα,
ὅσον εἴλκυσεν τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριάμην.
Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι (Π 321 K)·
ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα 20
τὰν τῆ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῆ γὰρ πλοῖον, εἴθ', ὡς γίνεται,
ληφθῆ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως.
227 αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρέβουσι τοὺς ὄνουμένους. 25
τῆς οἰσίας γὰρ εἰσιν ἡμῶν ὄνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

3 μητραραπατωντασυρροῦντιάσγε *A.*: corr Schw γε et αὐ
νix sana 5. 6 τ. ἰχθ. τις λέγειν <μιαρῶτάτους> βούλοιο *K*
8 ἔμπορῶι *A.*: corr. Cas 12. 13 αὐτῶν ἐλάμβανες *AC*: corr. Grot
14 πλουσιώτερος *AC*: corr. Mein 15 με Grot: μὴ *A* μοι *C*
21 τὰν *Iac*: ἐν *AC* 23 ναίων *A.*: corr. *C* 26 ἡμῖν *Kock*

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπόλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μιαιφάτος τῶν ἰχθύων κάπηλος
Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων θίνας γαλεούς τε πωλεῖ
5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.
καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπόλου b
τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα
φρονουῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρὰ
10 γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ
περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται·
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ᾧ χρηστὲ σύ, c
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ
ᾠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
20 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
10 εὖοπος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὥραϊον δὲ μαιρακύλλιον
ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται d
25 τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἦδε γὰρ θαυμάζεται

2 ἐν Ἰππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco
ἐντέρων A h. l. 14 αὕτη AC: corr. Schw 16 δ' ᾧδ'
Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάετ' ἠθισμός A:
corr. C 18 τοιούτων A τοιούτος C: corr. Dobr 19 ἐὰν AC
20 μονονηγάρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐὰν A
26 τὴν add. Pors

ἑφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
 ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
 ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φη-
 σὶν Ἀλεξίς ἐν Ἐπικλήρῳ (II 322 K)

οἷσι
 ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολὺ
 ἀπορούμενός τε τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
 τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
 γυμνοὺς ἅπαντας. εἴτ' ἐπὶ τὴν ἐκδυθῆ,
 5 τηρεῖν ἔωθεν εὐθύς ἐν τοῖς ἰχθύσιν 10
 ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
 παρὰ Μικίωνος ἐγγέλεις ὠνούμενον,
 ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμοτήριον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναι φησι παρὰ
 Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον (II 549 K) 15

νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ, βέλτιστ', ἐνθάδε
 Κορινθίοισιν, ἂν τιν' ὀψωνοῦντ' αἰ
 λαμπρῶς ὀρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
 5 ζῆ καὶ τί ποιῶν· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ, 20
 ἢς αἰ πρόσοδοι λύουσι τὰναλώματα,
 ἔάν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίου·
 ἔαν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
 ἀπείπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
 ὅς ἂν δὲ μὴ πλῆθῃ, ἐπέβαλον ζημίαν.
 10 ἔαν δὲ μηδ' ὀτιοῦν ἔχων ζῆ πολυτελεῶς, 25
 τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. Β. Ἡράκλειος.
 228 Α. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος

2 ὑπ' αὐτὰς σώμ' ἀπ' ἀρίστου π. coniecti, sed non sufficient
 9 γυμνοὺς, ἀναγκάζει τ' ἐπὶ τὴν K, nam ἅπαντας vitiosum 11 ἂν
 δ' Di: δ' ἂν A 17 Κορινθίοις ἐν' ἔάν AC: corr. Cas 21 ἤδη
 τοῦτον AC: corr. Cas, ἢ κα τ. Hemst 24 ἐπεβαλλον A: corr. C

γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.
 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων ἑσκέψατο
 ὀφθαλμιᾶ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
 τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε. d

5 15 *χολός τις ἐστίν, τὸν Φιλοκτήτην ὄρᾳ.*
γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοοῦμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέρει.

19 3. *καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ*
τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ
Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 83 Δημοσθένην χλευάζων,
ὃς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἀλόνησον δίδόντος συνε- e
βούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.

16 *ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοτιδί (II 80 K) παιδιὰν θέ-*
μενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·

ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρα τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἂν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

20 *Ἄλεξις δὲ ἐν Στρατιώτῃ (II 373 K)·*

ἀπόλαβε

τουτί. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἤκω πάλιν.

B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ f

26 5 *ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε*
ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐδ' ἐδώκαμεν. A. τί δαί;
B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

2 *τι μανικόν Stob Ἀλκμαίων AC 3 οἷσι φινεῖδαι A:*
corr. C 6 κατέμαθε A: corr C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C
 22 *τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαί Herm: δέ A*
 27 *ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοί A: corr. Mein*

εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν
ὅτι κὰν ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητής (α 141·)

δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας.

ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πλῆθος τινες ἐκέκτηντο ὥσπερ
καὶ οἱ νῦν καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως 5
τάγηνον, ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ
οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι [ἢ] κόλακες·

e 14. πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· 'πίνακα μὲν
ἔχεις τὸ σκεῦος ὀνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει
τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δέ, ὃ βέλτιστε, 10
εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως (I 173 K)·

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσαις ὁ αὐτός (I 182 K)·

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόροισι (I 255 K)· 15

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις,
καὶ πάλιν·

ὄσφρομένην τῶν τηγάνων.

Εὔβουλος δ' ἐν Ὀρθάννῃ (II 191, 7 K)·

διπλὸς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας 20

θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.

καὶ πάλιν·

·πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή

ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντροφᾷ.

229 καὶ ἐν Τιτᾶσι (II 203 K)· 25

προσγελῶσά τε

λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι·

5 μόνος A, μόνον C: μόνως 5 6 ἵνα K: καὶ A 7 ἢ del.
Wilam 11 μενδηροῖς A: corr. Cas 12 ἔφασκεν | ἀφύας
Mein 15 φλέως A: corr. Mein 19 ὀρθάχνη A 21 θερμῇ —
πνοή A: recte C, cf. III 108 b 25 ἐν Τιτῆσι Mein

πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
 τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρόνιχος ἐν Τραγωδοῖς
 (I 384 K).

ἤδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.
 8 καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί (I 181 K).
 σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἐγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς (FHG IV 420) Συρακοσίους
 φησί τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
 ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν τινι
 10 ποιηματίῳ.

τήγανον εὖ ἤψησεν ἐν ὄψητῆρι κολύμβῳ,
 τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
 στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων
 (fr. 26 B)· 'χειρὰ τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν
 15 δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
 χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
 (II 391 K).

ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ κέραμος μισθώσιμος
 ὁ τοῖς μαγείροις.

20 μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμείοις
 σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησὶν ὁ
 ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
 τελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδικαιτη-
 θεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
 25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ
 χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμά τ' ἀπεδίδοτο
 τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ὦι A: corr. Schw
 11 τηγάνοι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.
 22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπεδίδου
 τοιαῦτα ἀποφ.

f " *Ἀλεξίς Ἀπερλαυκωμένω* (II 303 K)

τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὄφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἠγοῦμαι ποεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν. 6

6 τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὄφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.

ἐὰν δ' ἐρωτήσης 'πόσου τοὺς κιστράας
πωλεῖς δὴ ὄντας,' 'δέκ' ὀβολῶν,' φησίν. 'βαρῦ. 10

225 10 ὀκτῶ λάβοις ἄν;' 'εἶπερ ὄνει τὸν ἕτερον.'
'ὦτάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε.' 'τοσουδί; παράτρεχε.'
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6. *Δίφιλος Πολυκράγμονι* (II 562 K)

ᾧμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον 15
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίων
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

6 ἐνταῦθα γοῦν ἐστὶν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, 20

b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμά αὐτὴν ἔχει.

οὗτος ἀποκρίνεται, ἂν ἐρωτήσης 'πόσου

10 ὁ λάβραξ', 'δέκ' ὀβολῶν', οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.

ἔπειτ' ἐὰν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλῃς, 25

ἐπράξατ' Αἰγιναῖον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ

6 μεῖζόν τι Wakef: μεῖζω A 9 ἐὰν τ' AC: corr. 5 ἐρω-
τήσας A: corr. C 12 λαβὲ, μὴ παῖσης Kock τοσουδί Dobr:
τοὺς σὺδεῖ A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
θηρίων AC: corr. Wakef 21 fort. οὐ διὰ τοῦθ' ὄγ' 24 προ-
σθεῖσαι ποδ. A προσθεῖς σοι ποταπῶν C: corr. Tourp 25 ἂν A
26 αἰγινεον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρωθεν δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Δένναρχος Πορφύρα (Π 470 K)·

οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν
5 καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
5 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
10 φαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἰς τις θεοῖσιν ἰχθὺς ἄνθρωπος πάνυ
ξηρανομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην
10 ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὐ πάνυ.
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
15 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἐκεῖτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
'ὔδωρ <ὔδωρ.>' ὃ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
20 εἰποῖς γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοῖς ἰχθῦς καὶ
σεσηπότηας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
διὰ τούτων (Π 76 K)·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
25 ἀτυχεστέρον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχορῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἴτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότε ἀπέδωκεν ἀττικάς A: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
C: ταῦτ' A 11 εἴτ' εἰς A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C
13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὔδωρ add. Iac ἐξαράσας C
19 κατέχει A: corr. K ἀπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A
25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurdt

τὸν οἰκέτην ἓνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρῶμ
 d ψαμμακοσίοις 'παῖ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερι
 ἄργυρωμάτων ἡμῖν παραθῆς, ἀλλὰ τῶν θεριν
 τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ε
 γραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαξῶν δ' ἐστὶ στι
 τιώτης, περὶ οὗ λέγει (Π 222 K).

λοιπή τις ὄξις ἐστὶ καὶ ψυκτήριον,
 τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

ἐξήλαννον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένος
 ιδέαν. 18. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Λημνίαις φησί (Π 70 K)

παρετέθη τρίπους

e πλακοῦντα χρηστόν, ὃ πολυτίμητοι θεοί,
 ἔχων ἐν ἄργυρῳ τε τρουβλίῳ μέλι.

καὶ Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν Ὀρέστη·

σαπρὸν σίλουρον ἄργυροῦς πίναξ ἔχων.

ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῆ φησιν·

ἀλλ' ἀμφὶ δείπνοις ὄξιδ' ἄργυρᾶν ἔχει

δρακοντομίμοις ὀργάνων τορευύμασιν,

οἷαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου

μαλακὸν ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνήρ.

Θεόπομπος δ' ὁ Χῖος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον
 f συμβουλαῖς (FHG I 325) περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου

τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· ἔξ ἄργυρωμάτων δὲ

καὶ χρυσῶν πίνει καὶ τοῖς σκεύεσιν χρῆται τοῖς

ἐπὶ τῆς τραπέξης ἑτέροις τοιούτοις, ὁ πρότερον οὐχ

ὅπως ἔξ ἄργυρωμάτων [οὐκ] ἔχων πίνειν ἀλλ' οὐδὲ

χαλκῶν, ἀλλ' ἐκ κεραμέων καὶ τούτων ἐνίοτε κολοβῶν.

Δίφιλος δ' ἐν Ζωγράφῳ (Π 555 K).

2 στρομβιχίδης A: corr. C 10 λήμναις A: corr. Dalec
 18 velut ἠρμένην 20 μαλακὸς et ἐκταλαντωθεὶς C 26 οὐκ
 del. Cob 27 καὶ τοῦτο A: corr. C

ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
 εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὄστρέων γένη
 παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
 ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
 5 τριμμάτια τούτοις ἐν θυταῖς ἀργυραῖς.

231

Φιλήμων Ἰατρῶ (Π 487 K)·

καὶ γυλίον τιν' ἀργυρωμάτων.

Μένανδρος Ἐαυτὸν τιμωρουμένῳ (IV 111 M)·

λουτρόν, θεραπαίνας, ... ἀργυρώματα.

ο καὶ ἐν Ὑμνίδι (IV 210 M)·

ἀλλὰ τὰργυρώματα

ἦκω λαβεῖν βουλόμενος.

Λυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος b
 ὁ λόγος (fr. 148 Tur)· 'ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα
 15 ἔτι ἦν διδόναι.' οἱ δ' ἐλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασιν
 ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον.'

19. τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντια-
 νὸς ἔφη· 'σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ
 τοῖς Ἑλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δὲ ἄργυρος
 20 ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν
 τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν
 Δοῦρις ὁ Σάμιος (FHG II 470) φιάλιον χρυσοῦν κεκτη-
 μένον ἀεὶ τοῦτ' ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφά- c
 λαιον. καὶ τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἣν
 25 γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλειῶν μεταβολαὶ
 ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν φησι
 γεγυμέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης (FHG II 41)
 ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Ἀναξιμένης δ' ὁ
 Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις

7 γύλιον Cas: γυλιαν A 9 στρώματ' suppl. Mein
 25 βασιλέων A: corr. Wilam

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὄρυον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε (τὸ) χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἕλλησι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατὰ-
 d ληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα δαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτός τε φησι (II 151) τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν
 θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ
 τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν
 e ὁ χρυσός, εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἀργυρός. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαυ-
 ροὺς ἀνελομένου ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὐρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1). 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ
 πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἄχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φαινίας τε φησιν ὁ Ἐρέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. ἱστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερόν ὑπό-
 τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὓς 25
 ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτενε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι K: φησι A 13 δ' οὖν K:
 γοῦν A οὖν C δὲ Eist. 868, 52 22 φαινίας A

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπόλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μιαιώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων ὄλκας γαλεούς τε πωλεῖ
 5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν. καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπόλου ^b τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
 10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδριδῆς ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειρουργία ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται· αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
 15 ἀπο τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.

5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ᾧ χρηστὸν σύ, ^c τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάει· ἢ ᾧθισμός ἐστι δακτύλων τοιοῦτος ἢ πιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
 20 ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ

10 εὖοφος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνοὺς ὠνίους ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται ^d

25 τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλη τὴν τέχνην
 15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἤδε γὰρ θαυμάζεται

2 ἐν Ἰππεύσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco ἐντέρων A h. l. 14 αὕτη AC: corr. Schw 16 δ' ᾧδ' Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάεται ἠθισμός A: corr. C 18 τοιούτων A τοιοῦτος C: corr. Dobr 19 ἐάν AC 20 μονονηγάρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐάν A 26 τὴν add. Pors

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὄρυον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἑλλησι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατὰ
 δ ληφιν πάντα τὰ τοιαῦτα θαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἐπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτός τε φησι (II 151) τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν
 θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπείσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ
 τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
 e ὁ χρυσός, εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἀργυρός. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαυ-
 ροὺς ἀνελομένου ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὐρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1. 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ
 πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἄχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φαινίας τε φησιν ὁ Ἐρέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. ἱστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερόν ὑπό-
 τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὓς 25
 ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτενε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι K: φησι A 13 δ' οὖν K:
 γοῦν A οὖν C δὲ Elst. 868, 52 22 φαινίας A

(FHG I 314). ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερόν κεκοσμη-
 μένον χαλκοῖς ἀναθημασιν, οὐκ ἀνδριαῖσιν ἀλλὰ λέβησι
 καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν
 χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις²³²
 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον
 πέμψαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ
 χρυσίον πρίαιτο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνείλεν παρὰ Κροίσου
 τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ἄνεϊσθαι [παρ' ἐκείνου]. καὶ
 οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ἠνήσαντο. Ἰέρων δ' ὁ
 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρί-
 ποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν ^b
 χρόνον ἀπορῶν χρυσοῦ ὕστερον ἔπεμψε τοὺς ἀναζη-
 τήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτ' εἰς Κό-
 ρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρ'
 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῷ χρόνῳ συνωνού-
 μενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὅσον ἠβούλοντο
 καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
 ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἰέρων
 20 πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἔπεμψεν ἐκ Σικε-
 λίας.' 21. ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ ^c
 τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων
 τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων
 καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν·
 25 θάησαι μ'. ἔτερον γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρεῖ πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένη·
 καὶ μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων·
 νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν
 οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. C
 17 ὅσον Cas: ὄν AC 21 φανίας A

d ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὅς ἦν εἰς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων
τεθέντων·

χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοὶ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα·
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

22. Ἐφορος δὲ ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν
e τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 275) περὶ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἱεροῦ λέγων φησὶν· Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάυλλος
καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμι- 10
σαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τὸν τε
τῆς Ἐριφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς
ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης
ὄρμον Μενελάου ἀναθέντος. ἑκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς
ἐχορησεν, Ἀλκμαίῳ μὲν πυνθανομένῳ πῶς ἂν τῆς 15
μανίας ἀπαλλαγείη·

τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίαν ἀποπαῦσαι·

f καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ
Ἀμφιάρακον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·
Μενελάῳ δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιτο· 20
πάγχρυσον φέρε κόσμον ἔλῶν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειρῆς, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένη μέγα χάσμα·
ὧς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

233 συνέβη δὲ ταῖς γυναῖξιν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ
κόσμου τούτου ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ δια- 25
κληρουμένων ἢ μὲν σκυθροπῆ οὔσα κατὰ τὸν βίον
καὶ σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὄρμον, ἢ δὲ
ᾧρα διαφέρουσα καὶ μάχλος οὔσα τὸν τῆς Ἑλένης

9 φαῦλος AC 12 ὄρμον et 14 κόσμον Wilam 17 μαι
τις A: corr. C 26 σκυθροπὸς Wilam

πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
 τοῦ δὲ ὀήματος μέμνηται· Φρύνιχος ἐν Τραγωδοῖς
 (I 384 K)·

ἴδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.
 5 καὶ Φερεικράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί (I 181 K)·
 σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφός (FHG IV 420) Συρακοσίους
 φησί τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
 ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἐν τινι b
 10 ποιηματίῳ·

τήγανον εὖ ἤψησεν ἐν ὄψητῆρι κολύμβῳ,
 τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
 στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων
 (fr. 26 B)· 'χειρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν
 15 δέ με ἄγει, καλὸν Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
 χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
 II 391 K)·

ὄπου γὰρ ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
 ὁ τοῖς μαγείροις. c

20 μέχρη γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμείοις
 σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησιν ὁ
 ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472) μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
 τελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτη-
 θεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
 25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι ἀργυροῦν καὶ
 χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμά τ' ἀπεδίδοτο
 τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ὡς A: corr. Schw
 11 τηγάνοι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.
 22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπεδίδοτο
 ταιαῦτα ἀποφ.

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
 διστάσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
 τοῖς Ἐλουητίοις φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273)
 καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πάλαι μὲν
 Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἶθ' ὕστερον Ὀλβια προσαγο- 5
 ρευθέντα, νῦν δὲ Ἄλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
 μάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διερρῦη. τὸ μέντοι
 γε πολὺ τούτου βαθείαις καὶ κακοπαθείαις μεταλλεῖαις
 εὐρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπίζοίσης
 τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
 τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι 'πολ-
 λάκις καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδήλων ἔνεκα
 ἂ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαβον, ἂ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
 αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16, ἀτυχοῦντες.' 24. Λακε-
 δαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθνῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν 15
 1 εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
 (l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκτῶντο μὲν
 οὐδὲν ἦττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
 κάσι· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
 ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἐχθραν 20
 γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
 πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
 ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύ-
 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
 234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο 25
 θανεῖν ἀποκαρτερήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ
 τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρείου

1 ὑποψήχοντες A: corr. C 3 ἐλουητίοις A: corr. Schw
 4 velut κατὰ τε τὰ πάλαι ... <ἡ γῆ> διερρῦη, cf. Strab. 3
 p. 147 8 κακοπαθείαις A: corr. Cob. Posidonii fragmentum per-
 tinct usque ad p. 234 c 27 ὡς add. C λυσανδρείου A: corr. C

χρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῶ καὶ συγχωρου-
 μένου δήμου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ
 φάδιον ἦν τὸν θνητὸν ὀλίγωρον γενέσθαι. 25. τῶν
 δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίται καλούμενοι χρυσὸν μὲν οὐκ
 5 εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληξόμενοι δὲ τὴν ἄλλο-
 τρίαν καὶ ἀδικοῦντες <τὸν ἄργυρον> οὐ παραλείπουσι. b
 τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου
 στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν,
 Βαθάναττος δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διώκισεν ἐπὶ τοὺς
 10 περὶ τὸν Ἴστρον τόπους . . . ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι'
 ἧς ἐνόστησαν Βαθαναττίαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους
 τοὺς ἐκείνου Βαθανάττους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν.
 ἀφωσιώκασι δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν
 εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον.
 15 ἀργύρῳ δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ
 ποιοῦσιν. καίτοι γε ἐχρῆν οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συλη- c
 θέντος, ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορίσαι.
 εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἢ
 περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν ἢ εἰ μηδὲ
 20 ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ
 τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀπλομανοῦντες ἂν διετέλουν.

26. τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφι-
 λοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύ-
 σασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ
 25 μὲν Πλούταρχος ἔφη· 'τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα
 πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερόν. Πολέμων γοῦν (ὁ d
 εἴτε Σάμιος ἢ Σικυώνιος εἶτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος

4 κορδισταί A C: cf. Strab. p. 296 et Steph. B. s. v. Σκορ-
 δίσκοι 6 τὸν ἄργυρον add. Wilam 7 βρεννουσ A: corr. C
 9 βαθηγαβα· (hoc om. C) ἀθανάτιος δὲ A C: legebatur Βαθά-
 νατος 10 lacunam ind. K 12 βαθανάτους A C 19 ἢ εἰ K:
 καὶ εἰ A ἢ C 20 ταύτην A τοῦτ' ἦν C: corr. Schw

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
 διυστᾶσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
 τοῖς Ἐλουητίοις φησὶν ὁ ἑμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273
 καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πάλαι μὲν
 Ῥιπαῖα καλούμενα ὕρη, εἶθ' ὕστερον Ὀλβια προσαγο- 5
 ρευθέντα, νῦν δὲ Ἀλπια (ἐστὶ δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
 μάτως ὕλης ἐμπροσθεΐσης ἀργύρω διερρῦη. τὸ μέντοι
 γε πολὺν τούτου βαθείαις καὶ κακοπαθείαις μεταλλείαις
 εὐρίσκειται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπίζούσης
 τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
 τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι ἴπο-
 λλάκις καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδήλων ἔνεκα
 ἂ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαβον, ἂ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
 αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀτυχοῦντες.' 24. Λακε-
 δαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθνῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν 15
 εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
 (l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκτῶντο μὲν
 οὐδὲν ἦττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
 κάσιον· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
 ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἐχθραν 20
 γένηται. τῶ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
 πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
 ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύ-
 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι.
 234 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο- 25
 θανεῖν ἀποκατεθήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ
 τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρείου

1 ὑποψήχοντες A: corr. C 3 ἐπουητίοις A: corr. Schw
 4 velut κατὰ τε τὰ πάλαι ... (ἢ γῆ) διερρῦη, cf. Strab. 3
 p. 117 8 κακοπάθειαι A: corr. Cob. Posidonii fragmentum per-
 tinet usque ad p. 234 c 27 ὡς add. C λυσαυδρείου A: corr. C

ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμοτήριον
 εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
 σαπροὺς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε.

5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον
 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

καὶ προελθῶν δέ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
 Ἀριστονίκου νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
 10 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
 νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ

5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
 εἴτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
 15 καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνούμενους
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ <τὸ>
 μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς
 ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος
 20 διὰ τούτων (II 75 K).

εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
 οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
 διδύασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;

B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
 25 5 καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις, ὧν μείζον <κακὸν

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἴτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἅπαντες
 AC: corr. Grot 6 πεμφθεῖς corruptum 7 vix eiusdem
 fabulae 10 δῆ Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr.
 Iac 15 ἀποπέμψουσι A: corr. C 17 <τὸ> K 23 δια-
 διδύασιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχι A personarum
 notas usque add. K 25 μείζω A: corr. et suppl. Wilam
 (similiter Grot)

χαίρει, ὡς ὁ Μωφεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθ-
 μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἶρηκε)
 γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr 78 Fr.)· τὸ
 τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ 6
 δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερόν τι
 χρῆμα καὶ τῷ συνθεσίῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
 8 μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ἧ ᾠή-
 φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
 δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· 10
 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων,
 οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
 παίδων κατὰ (τὰ) πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρα-
 σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον·
 ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως 15
 f γέγραπται· 'καὶ τὰ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
 κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
 ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
 θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
 ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες 20
 χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπί-
 λυκος ... στρατὸν Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου
 Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος.' καὶ τοῖς
 τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ 25
 Σολεύς, εἷς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. 5 12 ἔστων
 Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς
 τούτου Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
 δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
 ναίων A

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπόλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπτίου Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μιαιφώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων ὄλκας γαλεοῦς τε πωλεῖ
5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.
καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπόλου b
τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρουοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειροουργία ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται· αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται
15 ἀπο τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ὃ χρηστὲ σύ, c
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσί
ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,
20 ἄλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
10 εὖοφος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν φρυκτοῦς καταλαβῶν ἢ κορακίνους ὠνίους ἢ μαινίδ'; ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον ποίαις ἐπρωδαῖς ἢ λόγοις ἀλίσκεται
25 τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλη τὴν τέχνην
15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἦδε γὰρ δαμάζεται d

2 ἐν ἱππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco ἐντέρων A h. l. 14 αὕτη AC: corr. Schw 16 δ' ὠδ' Erfurd't; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάετ' ἢ ὠθισμός A: corr. C 18 τοιούτων A τοιούτος C: corr. Dobr 19 ἐάν AC 20 μονονηγάρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐάν A 26 τὴν add. Pors

τὸν δ' ἐστὶν ἀρχαίον εἰς τὰ ἄρχαία τῷ ἀπείλωσι τοῖς
 Ἀρχαίων παρασίτοις ἐπὶ τῆς ἐκείνης τῶν χοιθῶν.
 ὅτι δὲ καὶ ἀρχαίον ἦν εἴπωρ ἐν τῷ εἰπῶ τόμῳ τὰδε
 γέγραπται· εἰς τὴν ἐπισκεψὴν τοῦ τοῦ [τοῦ ἀρχαίου]
 καὶ τοῦ παρασίτου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ
 ἀρχαίον ὑπόδου ἂν οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκεψασταὶ μισθώ-
 σωσιν· ἐκ τούτου δὴλόν ἐστιν ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρχὰς
 ἐτίθεισαν τοῦ ἱεροῦ οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτιον
 προσηγορεύετο· ταῦτα ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ
 ἐπιγραφουμένῃ Τετραπόλει FHG 1410 μνημονεύων τῶν 13
 καταλεγόμενων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Δίοδωρος
 ὁ Σινωπεὺς κωμφοδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον
 ἔλιγον ὕστερον παραθήσομαι p. 239 b. Ἀριστοτέλης
 δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ fr. 126 B 'παράσιτοι',
 φησί, 'τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕνασιν ἦσαν, τοῖς δὲ 15
 πολεμάροισι εἰς· τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων
 τέτινων καὶ τῶν ἀλιέων ὄψον.' 22. τὸν δὲ νῦν λεγόμε-
 νον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ
 διδασκαλιῶν εὐρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος,
 ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ 20
 1 p. 226 l.) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως λέγων·
 ἄλλ' ἄλλος ἐστειχ' ὧδε τοῦδε κατὰ πύδας,
 τὸν φασίως λαψῆ τν καιτοίνυν γαθην
 εἴωνον ἀείσιτον. B. ἄλλ' ἔμπας ὧδε
 ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον. 25
 καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς
 τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Φαργήλια 4 [τοῦ ἀρχαίου] K coll. Poll. VI 35
 6 ἱερῶν A; corr. Fretler 22 ὅδ' ἔστηχ' ὧδε A; ὅδ' del.
 Mem, ἔστειχ' Bergk, ὧδε Schw 23 φα δεινῶς A; φασίως cens.
 id. Schweigh κοινωρόν γὰ θην dubitans ipse Bergk 24 ἀεί-
 σιτον A 26 δι αὐτὸν A; corr. Mem

τοῦτον, συνιεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν
ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.

B. ὀρθῶς γε νῆ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;

A. ὀρῶμεν ὄψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
οὐχὶ μετρίως, βέλτιστέ, σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.

οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν,
συνῆκας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν,
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ', ὥσπερ Ἴσθμίοις.

λαγῶς τις εἰσελήλυθ' εὐθύς ἤρπακας.

πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ(έτι)

ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,

τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολὺ.

τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοὶ Σώφιλος
ἐν Ἀνδροκλεῖ (ib. 445) ὄψονόμους ἀξιαῖν αἰρεῖσθαι ὑπὸ
τῆς βουλῆς δὴ ἢ καὶ τρεῖς. Δυγκεῦς δ' ὁ Σάμιος
καὶ τέχνην ὄψωνητικὴν συνέγραψε πρὸς τινα δυσώνην,
διδάσκων αὐτὸν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδρο-
φόνους ἰχθυοπώλας λυσιτελεῶς, ἔτι δὲ ἀλύπως ὠνεῖσθαι
ἢ βούλεται.

13. ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεχθέντων τὰς ἀκάνθας
ἀναλεξάμενος Οὐλπιανὸς 'εἰ ἔχομεν', ἔφη, 'δεῖξαι ἀρ-
γυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρ-
χαίους καὶ εἰ ὁ πίναξ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὀμήρου
γὰρ εἰπόντος ἐν Ὀδυσσεΐα (π 49)'

τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης,
Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (p. 31 N) νεώτερόν φησιν d

9 ἰχθυοπώλας Mein 10 συνῆκας A: corr. Schw τι ἡμῶν
(i. e. ἡμῶν corr. ex τιμῶν) A: corr. Mus 13 ἔτι add. Mus

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερούσσομαι·
 ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἄλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει.

πρῶτος δ' Ὅμηρος, ὡς τινές φασιν, εἰσήγαγε παρασίτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστήν τοῦ 5
 Ἔκτορος P 675).

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δῆμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής.
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἰρηκεν τὸν ἐν τῷ δεῖπνεῖν. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρηκέναι κατὰ τῆς
 e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν αὐτάρκειαν ἐξηλωκώς. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὐπολις τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποίησατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τάδε λέγοντα (I 301 K·

ἀλλὰ δίαιταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λέξομεν· ἄλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομφοὶ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι κάμὸς αὐτοῦ.
 5 ἱματίω δέ μοι δὴ' ἐστὸν χαρίεντε τούτῳ,
 f οἷν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω 25
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθύς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἂν
 AC 7 πόδης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοισι
 Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τούτῳ,
 οἷν Pors: τούτοις AC 26 τιν' C· τι σὺν A

κᾶν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ

10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.

εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
μᾶξαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ

5 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ἢ ἄκφύεται θύραζε.

οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237

σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἴνει.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει

10 Ἀραρῶς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων (II 218 K)·

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·

ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχῃτι (p. 179 c)·

15 φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b

σίτων δ' εἶναι φησι γένη δύο Ἀλεξίς ἐν Κυβερνήτῃ
διὰ τούτων (II 338 K)·

δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,

ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,

20 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,

5 σεμνοπαρασίτον ἐκ μέσου καλούμενον,

4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς

ὑποκρινόμενον εὔ τοῖς βίοις, ὄφρῦς ἔχον c

χιλιοταλάντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας·

25 νοεῖς <σὺ> τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.

A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεσθ' A: corr. 5 εὐθέως A: corr. Grot φέρεται
A: corr. Bergk 7 εἶπας ἔλεγες A: corr. Pors 10 ἐνμεναιῶ A:
corr. Cas 12 ὁ διατρέφων A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum
22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρύσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
Grot 25 σὺ add. Reisig

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερούσσομαι·
 ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἄλλ' οὐδ' αἴμ' ἔχει.
 πρῶτος δ' Ὀμηρος, ὡς τινὲς φασιν, εἰσήγαγε παρα-
 σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστήν τοῦ δ
 Ἔκτορος (P 575)

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής.
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν τὸν ἐν τῷ δεῖπνεῖν. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρώσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρκηκέναι κατὰ τῆς
 e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν αὐτάρκειαν ἐξηλωκώς. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὔπολις τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τάδε λέγοντα (I 301 K):

ἀλλὰ δίαίταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομψοὶ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι κάμὸς αὐτοῦ.
 5 ἱματίω δέ μοι δὴ ἔστὸν χαρίεντε τούτῳ,
 f οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω 25
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθύς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 εἰάν
 AC 7 πόδης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοισι
 Forc: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τούτῳ,
 οἶν Forc: τούτοις AC 26 τιν' C: τι οὖν A

κᾶν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ
 10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὐ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
 5 τὸν κίλακ' εὐθέως λέγειν ἢ κφέρεται θύραζε.
 οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
 σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
 ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει
 ὁ Ἀραρῶς ἐν Ὑμεναίῳ διὰ τούτων (II 218 K)·

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·

ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὸν τρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
 ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχῃτι (p. 179 c)·

15 φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b
 σίτων δ' εἶναι φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ
 διὰ τούτων (II 338 K)·

δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,

ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,

10 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,

5 σεμνοπαρασίτον ἐκ μέσου καλούμενον,

4 σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς

ὑποκρινόμενον εὔ τοῖς βίοις, ὄφρῦς ἔχον c

χιλιοταλάντους ἀνακυλιῶν τ' οὐσίας·

15 νοεῖς <σὺ> τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.

A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεσθ' A: corr. 5 εὐθέως A: corr. Grot φέρεται
 A: corr. Bergk 7 εἶπας ἔλεγες A: corr. Pors 10 ἐνμεναιῳ A:
 corr. Cas 12 ὁ διατρέφων A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum
 22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
 τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρύσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
 Grot 25 σὺ add. Reisig

- 10 τῆς ἐργασίας εἰς ἐστὶ, κολακείας ἀγών·
 ὡσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἢ τύχη
 ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττωσι·
- d εἶδ' οἷ μὲν εὐποροῦμεν, οἷ δ' ἀλύομεν.
 ἄρα γε διδάσκων, Ναυσίνικ'; N. οὐκ ἀστόχως, 5
 ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.
32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσιτον
 ὁποῖός τις ἐστὶ Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως (Π 454 K)
- ἐπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
 κακῶς λέγειν; ἤμιστά γ'· οὐδὲν ἐστὶ γὰρ 10
 ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
 εἰ δ' ἐστὶ (<τὸ> φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
 5 ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
 e ἐρᾷς, συνεραστῆς ἀπροφάσιστος γίγνεται.
 πράσσεις τι, πράξει συμπαρῶν ὅ τι ἂν δέη, 15
 δίκαια ταῦτά τῳ τρέφοντι νενομικῶς,
 ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
- 10 χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
 τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἤρωσ ἢ θεὸς
 ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; 20
 ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
 τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
 f 15 ὃ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος.
 γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτά τοῖς τῶλίμπια
 νικῶσι δίδονται χρηστότητος εἵνεκα, 25
 σίτησις. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
 πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλας A: corr. Mns 5 ἀρ' ἐκδιδάσκω Kock, fort. σ'
 ἐδίδασκων, reliqua recte distinctit Dutheil 12 τὸ add. Cas
 21 ἵνα δὲ μὴ AC: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσ-
 αγορευτέα Mein

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Διδύμοις φησὶν (II 43 K):

ὁ γὰρ παράσιτος ἐστίν, ἂν ὀρθῶς σκοπῆς, 238
κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
οὐδεὶς παράσιτος εὖχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
5 τούναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν αἰεί.

ἐστὶν πολυτελής τῷ βίῳ τις· οὐ φθονεῖ,
5 μετέχειν δὲ τούτων εὖχετ' αὐτῷ συμπαρῶν.

κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἅμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
10 ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
ἔρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ. b

10 πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ἢ τὸ σιτάρκημα δεῖπνον εὐτρεπές.

34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατρῷ φησι (II 277 K):

15 βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους·
ἂν τις ἐστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
... ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον ἀνταργεῖον c
μ' ὄραν.

20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναι τι πρὸς
5 κλιμάκιον . . . Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-
ρᾶν καπνός.

κάν Πυθαγοριστῆ δέ φησι (II 280 K):

25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν
νόμιζ' ὄραν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

2 ὁ γὰρ Wakef: ὄρα γὰρ AC 10 γελᾶν Herw 13 σιτάρ-
κημα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρα νέων
suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργεῖον Grot, Ἀνταῖον Iac
20 προσβάδην A προσβαίνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
βῆναι τέγος | κλιμακίω vel κλίμακι . . . K

- d ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμψη, πρὸς τὸ μὴ λουῖσθαι ῥύπος,
5 ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνίγος ὑπομείναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέτιξ, ἐλαίῳ μὴδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν 5
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μὴδὲ μικρὸν νυκτερίς.
35. Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις (Π 94 K)
τὸν τρόπον μὲν οἶσθ' ἀ μου
- e ὅτι τυφὸς οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις 10
τοιούτος εἶμι δὴ τις τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος,
θύρας μοχλείειν σεισμὸς, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ ἔλθειν φρέαρ, 15
ἄγγειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχη τις εἰπῶν, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
- f διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει 20
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὦν φίλος
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφην μόνον.
- Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων
τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε (Π 561 K)
ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραις
- ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὀδὸν 25
230 ἢ πῦρ ἐναύσει' ἢ διαφθείρει' ὕδωρ,
ἢ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

δ μήτε χρῆσθαι μήτε ὀρᾶν AC: χρίεσθαι Wilam, reliqua
corr. K 11 εἶμι C: εἶμη A; fort. εἶμι· δεῖ τι τύπτεσθαι 13 αἰθαν-
τανεμος AC: corr. Lobeck 15 φρέαρ corruptum 17 ἀπρο-
σκέπτος apocryphus 25 φρασειῆ A φραση· ἢ C: corr. Pors
27 δειπνεῖν A: corr. Erfardt κωλύσει A κωλύσει C: corr. Erf

Εὐβουλος δὲ ἐν Οἰδίποδι (II 189 K).

ὁ πρῶτος εὐρῶν τὰλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,

5 φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβῶν.

36. Διόδωρος δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ
παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησὶν
(II 420 K).

βούλομαι δεῖξαι σαφῶς

ὡς σεμνὸν ἐστὶ τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὖρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί·

5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὖρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.

οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.

οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ,

10 παρακειμένην τε <τὴν> τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ

ἔχουσαν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως

ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγῶν, πιῶν,
ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολὰς.

κἀγὼ ποῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω

15 ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς

καὶ τὴν θύραν ἀνεωγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῇ

ἑμαυτόν, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τὸν συμπότην,

πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιῶν,

20 ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὡσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος.

19 τὴν add. Cas 20 κατακλιθεὶς AC: corr. Dobr 21 ἀρι-
στήσας AC: corr. Mus ἐμπιῶν AC: corr. Grot 23 ποιῶ C

ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ <καὶ> καλόν,
 ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον·
 τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἢ πόλις
 ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη
 25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
 οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν οὐδὲ παρέλαβεν
 εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
 ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς,
 ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δὴ ἀστῶν γεγονότας,
 e 30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας. 10
 εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
 τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
 τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριστάτους
 ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
 35 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὴν προσερεύγη 15
 ῥαφανίδα καὶ σαπρὸν σίλουρον καταφαγῶν,
 ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
 ἐπὴν δ' ἀποπάρδη μετὰ τινος κατακείμενος
 f τούτων, προσάγων τὴν ῥίνα δεῖθ' αὐτῷ φράσαι·
 40 'πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; 20
 διὰ τοὺς τοιοῦτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
 τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρὸν ἐστὶ νῦν.
 31. καὶ Ἀξιόνητος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (H 414 K):
 ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθη μετὰ
 Φιλοξένου τῆς Πτερυνοκοπίδος νέος ἐτ' ὄν, 25

1 καὶ ἀνά M²³ 4 ποιουμένης A: codd. Cas 9 θα-
 στῶν A: codd. Cas 10 θυσίας A: codd. Cas 12 τινὲς Cas:
 τινὰς A 15 ἐπειδὴ A: codd. C προσερεύγοι A: codd. Kock
 16 ῥαφανίδα AC: codd. K 17 ἔφασαν AC: codd. Kock
 18 ἐπεὶ δ' ἂν δ' AC: codd. Kock 19 τούτῳ AC: codd. Dobr
 δεῖ ταυτῷ A δεῖτ' αὐτῷ C: codd. Kock 22 τῆς Cas: codd. AC
 23 χαλκιδίκα A

- FHG I 314) ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν κεκοσμη-
 μένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν, οὐκ ἀνδριαῶσιν ἀλλὰ λέβησι
 καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν
 χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύνκλαις²³²
 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίου
 πέμψαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ
 χρυσίου πρίαιντο. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλεν παρὰ Κροίσου
 τοῦ Ἀνδοῦ πορευθέντας ὠνεῖσθαι [παρ' ἐκείνου], καὶ
 οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ὠνήσαντο. Ἰέρων δ' ὁ
 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρί-
 ποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν^b
 χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἔπεμψε τοὺς ἀναζη-
 τήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτ' εἰς Κό-
 ρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εἶρον παρ'
 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῶ χρόνῳ συνωνού-
 μενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὅσον ἠβούλοντο
 καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
 ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἰέρων
 20 πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἔπεμψεν ἐκ Σικε-
 λίας.^c 21. ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ
 τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων
 τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων
 καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν·
 25 θάησαί μ'· ἔτεόν γὰρ ἐν Ἰλίου εἶρεί πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένη·
 καί μ' Ἀντηνοριδῆς ἐφόρει κρείων Ἑλικίων·
 νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν
 οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. C
 17 ὅσον Cas: ὄν AC 21 φανίας Δ

- δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὡς φασιν, μόνον·
 d ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρεται.
 Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ II 419 K)
 ὑπερησχυνόμην
 μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνυ 5
 αἰσχρὸν <γάρ>. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
 ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἐσθ' ὄραν·
 b οὕτως ἐρυθρίᾳ συμβολὰς οὐ κατατιθεῖς.
 Τιμοκλῆς; Κενταύρω ἢ Διξαμενῶ (II 460 K)
 Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν. 10
 ἐν δὲ Καννίοις ib. 460.
 e ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλει; σπεύδετε,
 ᾧτάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
 κομιδῇ, τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοῦβολοῦ
 θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ 15
 b ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ᾧ φίλτατε,
 πεινῶν.
 ἐν δ' Ἐπιστολαῖς (ib. 456)
 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ· μὰ τοὺς θεούς,
 Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν 20
 οὕτω σφόδρ' οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,
 f οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
 b κινεῖν ὀδόντας.
 Ἀντιφάνης· Τυρρηνῶ II 103 K)
 ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν. 25
 B. λέγεις ἔσεσθαι <τὸν> Τιθύμαλλον πλούσιον.
 εἰ πράζεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου

2 θάνατος A: corr. Cas 6 γάρ add. Schw 17 πίνων
 A: corr. Mein 22 νεῖλος A et νέλλου etiam VIII 843 b ἄλ-
 φίτου A: corr. Cas 24. 25 τυρρηνωῶ ἀρετὴ A: corr. Dobr,
 quamquam non ἀρετὴ, sed πλούτος requiri videtur 26 τὸν
 add. Schw 27 εὐπράζεται A: corr. Cob

παρ' οἷσι δειπνεῖ προῖκα, συλλέξει συχνήν.

39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρα-241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλήης ἐν Ἐπιχαιρε-
κάκῳ οὕτως (II 456 K).

5 ἀγορὰν ἰδεῖν εὖοψον εὐποροῦντι μὲν
ἦδιστον, ἂν δ' ἀπορῆ τις, ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε.

8 ἦν δὲ τὸ πάθος γέλοιον, οἴμοι, τέτταρας
10 χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγγέλεις ὄρων,
θύνηια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν. ἤρετο b
ὄποσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίῳ (II 314 K).

15 ἄλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὄμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκείνος, ἂν καλῆ τις.

ἐν δὲ Τίτθῃ (ib. 380).

20 ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τα γέλοι' εἰδίσιμνος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων· c
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι (II 291 K).

25 Κόρυδον τὸν χαλκότυπον πεφύλαξο,
ἦν μὴ σοὶ νομιεῖς αὐτὸν μῆθεν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῆ μετὰ τούτου πώποτε δαίση
τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταίαν,

1 παρ' οἷς ἐδειπνει A: corr. Kock συλλέξειν A: corr. Di
σύχνα Cob 8 ὠψωνεῖ AC: corr. Schw 11 ἡμωδία A: corr. Cas
12 πάνταημεν A: corr. Di 13 ἀποτρέχεις A ἀποτρέχεις εἰς C:
corr. Cas 18 ἔαν AC ἂν τε μή suppl. Nauck 21 εἶναι βού-
λεται AC: corr. Schw B. add. Iac 25 ἢ μὴ σοὶ νομίσης Emperius

5 χαλιῆν, ἄκαματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.
 d ὅτι δὲ γέλοια ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελαῖσθαι
 ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι (II 365 K):

πάννυ τοι βούλομαι

οὗτος γελαῖσθαι καὶ γέλοι' αἰεὶ λέγειν

5

μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεύς
 ὁ Σάμιος Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων.
 γράφει δ' οὕτως: Ἐγκράτης ὁ Κόρυδος πίνων παρά
 τινι σαθρᾷ οὔσης τῆς οἰκίας ἔνταῦθα, φησί, 'δει- 10
 e πνεῖν δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστεραν χεῖρα ὡσπερ αἱ
 Καρνάτιδες.'

40. Φιλόξενος δ' ἢ Πτερονοκόπις ἐμπεσόντος λόγου
 ὅτι αἱ κίχλαι τίμιαί εἰσι καὶ τοῦ Κορύδου παρόντος,
 ὃς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, ἄλλ' ἐγώ', ἔφη, ἠμνημονεύω 15
 ὅτε ὁ κόρυδος ὀβολοῦ ἦν.' ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος
 τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἶρηκεν ἐν τῷ Χαλκι-
 δικῷ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 239 f). μνημο-
 νεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ αὐτὸ
 μόνον Πτερονοκοπίδα αὐτὸν καλῶν. μνημονεύει δ' 20
 f αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν
 ἢ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ
 καταβιὸς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμω-
 δίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ
 ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ 25
 τῷ μνήματι·

τῷ κωμωδογράφῳ, κούφη κόνη, τὸν φιλάγωνα
 κισσὸν ἰπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.

4 τι C 5 οὕτως M1s 10 σαθρᾷ AC: corr. Mein
 17. 18 χαλκιδίκῳ A 24 μελῶν vel μέτρων Mein 27 κωμω-
 διογράφῳ A 28 ζῶντι A: cf. Anth. P. VII 708

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης²⁺²
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίεσαι.

τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· 'Κέρροπος πόλι, καὶ παρὰ
Νεῖλω

δ ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμὺ πέφυκε φυτόν·

ἐν τούτοις δημοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος.

ὁ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·

τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ

τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ' αὐτῷ ποτε

10 Πτολεμαῖος. 'οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς· b

πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ', ἔφη,

δ ἂ δει· φαγεῖν δὲ σιτί' οὐ δέδωκέ πω·

Λυγκεὺς δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου 'ἐπὶ γελοίοις',

φησί, 'δόξαν εἰληφότες <Εὐκλείδης> ὁ Σμικρίνου καὶ

15 Φιλόξενος ἢ Πτερνοκοπίς· ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀπο-

φθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς

ἄλλοις ἦν ἀηδὴς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν

ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτε λαλήσειεν, εἰ πι-

κρανθείη πρὸς τινα τῶν συζώντων καὶ διηγῆσαιτο, c

20 πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε

συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον, τὸν

δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι·

41. Μοσχίωνος δὲ τινος παρασίτου μνημονεύων

· "Ἀλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις

25 καλεῖ (Π 383 K)·

2 ἠμφίεσας Anth, fort. ἠμφίεσαι 3 πόλει AC 8 Εὐκρά-
της A: corr. Grot ποθ' εἰς Mein 9 τῶν τις παρόντων K
12 φαιεν A: corr. C 14 Εὐκλείδης add. Mus 15 ἢ C:
ἦ A 16 ἄξια AC: corr. Cas 18 ὅτι A: corr. Wilam
εἰ K: ἦ AC 19 οὐζώντων A: corr. C 20 καὶ οὕτω
γε Mein 21 καθ' αὐτὸν βιοῦν Dobr οὐ πάνυ σπουδάζεσθαι
suppl. Mein

χαίρει, ὡς ὁ Μουσαῖτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθ-
 μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἶρηκε)
 γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.) 'τὸ
 τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ 5
 δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερόν τι
 χρῆμα καὶ τῷ συνθούῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
 e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ἣ ψή-
 φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
 δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως 10
 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων.
 οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
 παίδων κατὰ <τὰ> πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρα-
 σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.'
 ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως 15
 f γέγραπται· 'καὶ τὸ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
 κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
 ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
 θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
 ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες 20
 χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπί-
 λυκος . . . στρατοῦ Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείτου
 Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος.' καὶ τοῖς
 τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ 25
 Σολεύς, εἷς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. ε 12 ἔστων
 Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς
 τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
 δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
 ταιῶν A

ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν²³⁵
 εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς
 νόμοις αἱ πλείσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ τήμερον
 ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους.²
 5 Κλείδημος δ' ἐν τῇ Ἀτιθίδι φησί (FHG I 361): 'καὶ
 παράσιτοι δ' ἠρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ.' καὶ Θεμισίων
 δ' ἐν Παλληνίδι: 'ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν
 αἰὲν βασιλεύοντα (καὶ τοὺς ἄρχοντας) καὶ τοὺς παρα-
 σίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προσαιρῶνται καὶ
 10 τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.'³
 27. ἔχεις δὲ καὶ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν^b
 τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ
 τῶν παρασίτων ὁ λόγος) καὶ τῷ Ἀνακείῳ ἐπὶ τινος
 στήλης γέγραπται: 'τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιον τοῖν
 15 ἔξαιρουμένοιον τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ
 δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρα-
 σίτοις.' Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου
 φησί: 'καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μετὰκειται
 πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν
 20 τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰροῦμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν
 τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γε-^c
 γραπται ταυτί: 'ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν
 τε ἀρχόντων ὅπως ἂν καθιστῶνται καὶ τοὺς παρασί-
 τους ἐκ τῶν δήμων αἰρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα.
 25 τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ
 μέρους τοῦ ἑαυτῶν ἕκαστον ἕκτ' ἑκατὸν κριθῶν δαίνυσθαι
 τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια.

² κατηλαγμένον A: corr. C ³ lacunam ind. K 6. 7 θέσιμον
 δ' ἐν Παλληνίδος Wilam 8 suppl. R. Schoell 9 προσαιρῶνται A:
 corr. Wilam 18 μετὰκειται Wilam · μὲν κείται A 26 δαί-
 νυσθαι τε προθύσαντας τῇ Ἀθηναίᾳ Wilam

Τιμόθεος Κυναρίω (II 430 K):

- d πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δειπνον ἀπιέναι.
εἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραξέ μοι,
ἄν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

43. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ (IV 3
447 M):

- καινὸν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων 10
e ὅ ἦκειν, δεδειπνηχ', ὡς ἔοικεν, εἰσπεσῶν.

ἐν δὲ Σφαττομένη (IV 449 M):

- καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἄν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἦξει. · 15

Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν·

- ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δειπνὸν ποτε
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον·
'εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας 20
f ὅ ἔγκοπον ἦλους ἑκατέρω γε τέτταρας,
ἵνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἐκάστοτε
ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς.'

καὶ πάλιν·

- ὁ Χαιρεφῶν κρεᾶδι' ὠψώνει ποτέ, 25
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὀστῶδες σφόδρα

2 πειρώμεσθ' A ἀποδόντες A: corr. Cob (ἀποδύντ' ἐς Schw)
4 εἰάν AC 10 νῦν φησοκας A: corr. Mus cf. Menand.
IV 104 M 11 δεδειπνητός A: corr. Cas 13 ἄρην AC
20 σιαγόνα A: corr. C 22 παρασείων A: corr. C 23 δια-
στραφῆς K 25 κρέα δι' ὄψων εἰ A: corr. ed Basil. et Schw

αὐτῷ τι προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας

εἶπεν· 'μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι

δ τοῦστοῦν.' ὁ δ' εἶπεν· 'ἀλλὰ μὴν ἐστὶν γλυκί.'

καὶ μὴν τὸ πρὸς ὄστοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ. 244

δ ὁ Χαιρεφῶν δὲ 'καὶ μάλ', ὧ βέλτιστ'', ἔφη,

'γλυκὸ μὲν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῆ.'

τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλι-

μαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως

(fr. 100^d 8 Schn)· 'δειπνα ὅσοι ἔγραψαν· Χαιρεφῶν Κυρη-

10 βίῳνι.' εἶθ' ἐξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν· 'ἐπειδὴ μοι

πολλάκις ἐπέστειλας . . . στίχων τῶε.' καὶ ὁ Κυρηβίῳν

δ' ὅτι παράσιτος προεῖρηται (p. 242 d).

44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων b

ο Μάχων φησί·

15 κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν

ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἠνίκα

κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,

ὄψου πετραίου παρατεθέντος ποικίλου

δ ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ' ἀληθινῶν,

20 ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἀδράς,

ἐν ἧ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνῆσαν κωβιοί, c

οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,

τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυε τῶν τριγλῶν θ' ἄμα

10 καὶ φυκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάνυ,

25 ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων

Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,

τῶν κωβιῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.

2 προσίστα A: corr. C 3 τόστοῦν AC 4 καὶ γὰρ

Dobr 5 καὶ μάλιστ' AC: corr. Schw 8 πινάκων A: corr.

Cas 9 κυρηβιῶν A: corr. Bentl 11 τὸ ε̄ A: corr. Cas 15 Ἀρ-

χειφῶν itemque postea bis A: corr. C 18 παρατιθέντος Δ:

corr. C 21 τεμαχίσκοι AC: corr. Cas 24 ἐπὶ πᾶσιν K

- πάνν δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος
 d 15 καὶ τοῦ βασιλείως πυθομένου τάλκῆνορος
 'μὴ παρεόρακεν Ἀρχιεφῶν τοὺς κωβιούς;³
 ὁ κυρτὸς εἶπε, 'πάν μὲν οὖν τοῖναντίον,
 Πτολεμαί', ἐόρακε πρῶτος, ἀλλ' οὐχ ἄπτεται, 5
 τοῦψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως⁴
 20 οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ' ἀσύμβολον
 ἰχθὺν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.⁵
 45. Ἀλεξίς δ' ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παρά-
 σιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα 10
 τάδε (II 371 K).
 e ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγιάσῳ,
 [ἦ] τοῖς Βορεάδαις ἢ [τι] θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει,
 ἢ Δημέα Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ.
 πέτεται γάρ, οὐχ οἶον βαδιζει τὰς ὁδοὺς. 15
 καὶ μετ' ὀλίγα·
 Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
 ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
 Α. εὐχῆ τ' αἰεὶ με ζῆν; ΣΤΡ. ἄπασι τοῖς θεοῖς·
 ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; 20
 f Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίωνος
 τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει II 412 K·
 οἶνος οὐκ ἐνεστιν
 αἰτοῖς πρὸς ἐταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
 ὅπερ ποιεῖν εἶωθε Γρυλλίων αἰεὶ. 25
 Ἀριστόδημος δ' ἐν β' γελοίων ἀπομνημονευμάτων
 (FHG III 310) παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν

1 φαινόμενον Mein 3 παρεώρακεν AC 4 πάν Mein;
 πάνν AC 5 ἐώρακε AC 8 ἔχοντ' ἄψηφον A: corr. Cas
 9 παρῦνα A: corr. Di 13 ἦ et τι del. K: ἦ εἴ τι C ὅτι K:
 εἴ τι A 15 πετεγαρ A: corr. C 19 ΣΤΡ. add. Mein τυρρη-
 νικῶι A: corr. Di 24, 25 corrupti vel mutili

τοῦ βασιλέως Σώστρατον, Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκου δὲ Φορμίωνα. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι 'Σιλανός',²⁴⁵ φησὶν, 'ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίωνος παρασιτοῦντος Μενάνδρῳ τῷ σατράπῃ, [παρ'] εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ θεραπείας περιπατοῦντος ἐρωτηθεὶς τίς ἐστὶν οὗτος 'Μενάνδρου', ἔφησεν, 'ἀξία γνάθος.' Χαιρεφῶν δέ, φησὶν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ κατακλιθεὶς ἔσχατος καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων
 10 τοὺς κεκλημένους καὶ κελυόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὡς παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, 'ἀριθμεῖτε δὴ', ἔφη, 'πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι." 46. ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον
 15 ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησὶν οὕτως (II 465 K):
 ἀνοίγεται ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς το φῶς ὤμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἔαν βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμόν, κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἶωθε δρᾶν,
 20 5 τῶν ἐστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.
 Μένανδρος δ' ἐν Κεκρυφάλῳ (IV 147 M):
 παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυνθόμενος
 25 πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα, ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἔαν
 5 πλείους τις ᾧν ἔξεστιν ἐστιῶν τύχη, ἐλθῶν ...

3 immo Σιληνός, nisi forte v. 4 Ἀθηναῖος corruptum est.
 5 παρ' del. Schw 7. 8 δέ, φησιν K: δ' ἔφησεν A 18 ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμόν Di 27 τύχης A: corr. Mus

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος (FHGI 408) 'οἱ γυναικονόμοι', φησί, 'μετὰ τῶν Ἀρειοπαγιδῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἐν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.'

d 47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀνα- 5
γράφει ὁ Λυγκεύς· 'Κορύδῳ συμπινούσης τινὸς
ἑταίρας, ἣ ὄνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἴναριου ἐπι-
λιπόντος εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἕκαστον δύο ὀβολούς,
Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὅ τι δοκεῖ τῷ δῆμῳ. Πο-
λύκτορος δὲ τοῦ κιθαρωδοῦ φακῆν ῥοφοῦντος καὶ 10
λίθον μασησαμένου ὡς ταλαίπωρῆ, ἔφη, 'καὶ ἡ φακῆ
σε βάλλει.' — μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει.
φησὶ γάρ·

κακὸς τις, ὡς ἔοικε, κιθαρωδὸς σφόδρα
μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν, φίλον

15

e αὐτοῦ λίθους ἤτησεν· ἀποδώσω δ' ἐγὼ
αὐτῶν πολὺν πλείους', φησὶν, 'ἐκ τῆς δείξεως.' —
λέγοντος δὲ τινος τῷ Κορύδῳ ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
ἐνίοτε καὶ <τὸν> τράχηλον καὶ τοὺς τιτθοὺς καὶ τὸν
ὄμφαλὸν φιλεῖ 'πουηρόν', ἔφη, 'τοῦτ' ἤδη· καὶ γὰρ ὁ 20
'Ἡρακλῆς ἀπὸ τῆς Ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε.'
Φυρομάχου δ' ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον
ἀνατρέψαντος 'ζημιωθῆναι αὐτόν', ἔφη, 'δίκαιον, ὅτι
οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράψατο.' παρὰ Πτολε
f μαίῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκείνον ἀεὶ 25
• λειπούσης, 'Πτολεμαῖε', ἔφη, 'πότερον ἐγὼ μεθύω ἢ
δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι;' Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ
παρασίτου φήσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν

7. 8 ὑπολιπόντος AC: corr Schw 15 τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοι-
κοδομεῖν Grot 16 αὐτοῦ A ἀποδώσω Grot: ἀπόλω A 18 pergīt
Lynceus 19 τὸν add. Mein 26 πότερον C: ποτήριον A

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Διδύμοις φησὶν (Π 43 K)·

ὁ γὰρ παράσιτος ἐστίν, ἂν ὀρθῶς σκοπῆς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
οὐδεὶς παράσιτος εὐχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
5 τοῦναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν αἰεί.

ἐστὶν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις· οὐ φθονεῖ,
5 μετέχειν δὲ τούτων εὐχετ' αὐτῷ συμπαρῶν.

κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἅμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
10 ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ·

10 πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ἢ τὸ σιτάρκημα δεῖπνον εὐτρεπές.

34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατρῷ φησὶ (Π 277 K)·

15 βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους·
ἂν τις ἐστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
... ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον ἀνταργεῖον c
μ' ὄραν.

20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναι τι πρὸς
5 κλιμάκιον ... Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-
ρᾶν καπνός.

κάν Πυθαγοριστῆ δέ φησὶ (Π 280 K)·

25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθλείν τε μηδὲ ἐν
νόμιζ' ὄραν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

2 ὁ γὰρ Wakef: ὄρα γὰρ AC 10 γελᾶν Herw 13 σιτάρ-
χημα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρα νεων
suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργεῖον Grot, Ἀνταῖον Iac
20 προσβάδην A προσβαίνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
βῆναι τέγος κλιμακίω vel κλίμακι ... K

ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου Μεγαλοπολίτης γένος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστοριῶν FHG III 67) συμπότας φησὶ τῷ βασιλεῖ συναγεσθαι ἐξ ἀπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι 5 γελοιαστάς. 49. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ κ' καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259) 'Κελτοί', φησὶ, 'περιάγονται μεθ' αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμβιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους. οὗτοι δὲ ἐγκώμια αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους λέγουσιν ἀνθρώπους συν- 10 εστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ᾧδῆς ἐπαίνους λέγοντες.' ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς FHG III 264) Ἀπολλώνιον τινα 15 ἀναγράφει παράσιτον γεγονότα Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ ἐπικαλουμένου τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως. Ἀριστόδημος δ' ἱστορεῖ (FHG III 310) Βίδυν τὸν Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῖ εἰς τὸ ἱμάτιον ὁ Λυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκ- 20 ταραχθέντα ἀναπηδῆσαι, εἶτα γνόντα τὸ γεγενημένον 'κἀγὼ σέ', φησὶν, 'ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τάλαντον.' ἦν δ' ὁ Λυσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' καὶ εἰκοστῇ τῶν Εὐρωπαϊκῶν (FHG III 193, Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων 25 τυράννου παράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον τὸν παγκρατιαστήν.

f 50. κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς μὲν ἐν Πύκτῃ, ἐπισιτίλους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε (II 464 K)

δ τῶν συλλεγομένων γελοιαστῶν lemm. A 22 φῆσαι K

εὐρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
 τούτων τιν' οἷ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
 τ'ἀλλότρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρῦκων λέπειν
 παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

5 Φερεκράτης Γραυσί (I 153 K).

σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ;

B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
 ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.

10 Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας (p. 420 a). 'καὶ ταῦτα 247

ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ

ἄλλοι λαβόντες.' Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (I 504 K).

ἦν γὰρ ἔν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης,
 ἀντιμαρτυροῦσι

15 δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

Εὐβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ (II 172 K).

ἐθέλει δ' ἄνευ

μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

51. Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι (ἑταίρας δ' ὄνομα

20 ἢ Συνωρίς) Εὐριπίδου μνησθεὶς (κύβος δέ τις οὕτως

καλεῖται Εὐριπίδης) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ b

ὄνομα ἄμα καὶ περὶ παρασίτων, τάδε λέγει (II 565 K).

ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.

B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.

25 B. πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; A. οὐκ ἂν ποτε

Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει'. οὐχ ὄρᾳς,

ἐν ταῖς τραγωδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;

2 τιν' Herw: τινὰς A 3 λέγειν (γ in ras. m¹) A: corr.
 Mein 7 ἐστι Cas: ἔτι A 8 τιν' Pors: τὴν A 13 συν-
 διώκης A: corr. Pors 18 ἐπισιτίοις A: corr. Cas 26 σω-
 σειεν AC τραγωδίαις ἴν' A: corr. C

τοὺς δὲ παρασίτους ἡγάπα. λέγει γέ τοι·
 c ἄνῆρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
 μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
 ὅλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών.
 B. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι 5
 μέλει;

οὐ γὰρ τὸ δράμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.
 ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὀργιζο-
 μένου παρασίτου λέγων φησὶν (II 566 K):

ὀργίζεται; παράσιτος ὢν ὀργίζεται; 10

B. οὐκ ἄλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.

d καὶ ἐξῆς·

τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὄρα

ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην. οὐκ οἶσθ' ὅτι 15

μετὰ τὸν κιθαρωδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;

κὰν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν
 (II 562 K):

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων 20
 οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησὶν (IV 179 M):

e τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
 δειπνὸν ἐστίν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
 τοὺς παρόντας, εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην
 βλέπει, 25

..... εἶτα περίδειπνον πάλιν.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Ὀρέστη Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ

2 Eur. fr. 187 4 τυχών Eur. Iph. T. 535: μολεῖ A

8 αὐτοῦ τοῦ A: corr. Schw, τούτου τοῦ Mein 15 διασέσυρκε A:
 corr. s 19 δυσάριστον A: corr. C 22 ὄντως ἐστίν A: corr.
 Grot 26 περὶ δεῖπνον A: corr. Cas 27 sqq. truncata

Μένανδρός τε ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ, Φιλωνίδης τε ἐν Κοθόρνοις οὕτως (I 255 K).

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὦν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῷ δὲ παράσιτος ὅμοιά ἐστιν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ
5 οὗ προεῖρηται (p. 246 f), καὶ οἰκόσιτος σιτόκουρός τε
καὶ ἀντόσιτος, ἔτι δὲ κακόσιτος καὶ ὀλιγόσιτος. μνη-
μονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτου Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνη-
γέταις (II 144 K).

υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἤδὺ γίνεται. f

10 καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ
πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ (II 97 K).

ταχὺ γὰρ γίνεται

ἐκκλησιαστῆς οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ (IV 99 M).

15 οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ (IV 150 M).

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

— ἐπισιτίου δὲ Κράτης Τόλμαις (I 140 K).

20 ποιμαίνει δ' ἐπισίτιον, ριγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
[δέξεται ἐπὶ μισθῷ σῖτος]. —

ιδίως δ' ἐν Συναριστώσαις ἔφη (IV 202 M). 248

ἀστεῖον τὸ μὴ

συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,

25 ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιημέναι.

σιτοκούρου δ' Ἀλεξίς μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ
Ἐρίθοις (II 363 K).

2 δ' ἐν 5 12 fort. γλυκὺ γὰρ 14 δακτύλωι A 19—21
fort. retrahenda ad p. 246 f 19. 20 ἐπισίτου et ἐπίσιτον Pors
20 ριγῶντ' Pors μεταβύζου A: corr. Cas 21 δέξεται τ' Pors
σῖτον Cas, totum versum del. Wilam

ἔση περιπατῶν σιτόκουρος.

Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἶρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως (IV 139 M).

b . . ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν 5
παρατρέφεσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις (IV 196 M).

. . . . τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς· σιτόκουρον, ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφραμεν. 10

αὐτόσιτον δ' εἶρηκε Κρωβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ (IV 565 M).

παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἰ τῷ δεσπότῃ.

κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει (II 15 171 K).

c ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (I 377 K).

ὁ δὲ ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ; 20

καὶ Φερεκράτης ἢ Στράτις ἐν Ἀγαθοῖς (I 145 K).

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

53. τосαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρασίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος ἄλλὰ 25
μὴν καὶ αὐτός', ἔφη, 'τὸ ποτίκολλον ἅτε ξύλον παρὰ
ξύλῳ, ὡς ὁ Θηβαῖος εἶρηκεν ποιητῆς (fr. 241), περὶ
d κολάκων ἐρῶ τι. 'πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα',

5 fort. πάντ' ὀκν. σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν (sic)
ὁμολογῶν A (ex vv. 9. 10): corr. Pors 10 ἄχρηστον om. AC,
cf. ad v. 5 14 συνερανιστῆς AC: corr. Pors

ο καλὸς εἶπεν Μένανδρος (IV 135, 16 M), οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Κλείσοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον ('Αθηναῖος 5 δ' ἦν γένος, ὡς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ [FHG III 161]) Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παράσιτον ὀνομάζει λέγων οὕτως· 'Κλείσοφος ὁ Φιλίππου παράσιτος ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ, 'ἴν', ἔφη, μὴ ἐπι- 10 λανθάνωμαι.' τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον e τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστίν, 'ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη, 'κείνου πέπραται.' σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ εὐημεροῦντος 'εἶτ' οὐκ ἐγὼ σέ, ἔφη, θρέψω;' καὶ 15 ὁ Δελφὸς δὲ Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 413) περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· 'Φιλίππου τοῦ βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη παρὰ Κότυος τοῦ Θρακῶν βασιλέως Κλείσοφος παρὼν ἔφη 'εὗ γε νῆ τοὺς θεούς.' τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος 20 'τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;' 'νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον', εἶπεν, 'ἄκρως γέ μοι ἐπετίμησας.' f 54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ (FHG III 161) 'ὅτε, φησί, Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη συμ- προῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν 25 αὐτὸν ὀφθαλμόν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη, σκάζων συνεξώδευε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δριμὺ προσφέροιτο τῶν ἐδεσμάτων ο Φίλιππος, αὐτὸς συν-

9 ἀεὶ C: δεῖ A ἴν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι Pors: εἶναι φημι ἐπιλανθάνωμαι A 18 Θρακῶν C: om. A 19 σύγε μη τοὺς A: corr. C 21 ἐπιτιμήσας A: corr. C 26 δριμύτι Pors

249 ἐστρεφε τὴν ὄψιν ὡς συνδαινύμενος'. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων
 χώρα οὐχ ὡς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ κατὰ
 τι νόμιμον, βασιλέως πηρωθέντος τι τῶν μελῶν συν-
 υποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γέλοιον νο-
 μίζουσιν ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατο- 5
 ρύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἴσην
 δόξαν τοῦ πάθους. Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς
 (εἷς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβύβλω
 ἱστορίᾳ (ἑκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς
 τέσσαρσι) τῇ ἑκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ (FHG III 418) 10
 β φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος
 δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἑξακοσίους ἔχειν λογάδας περὶ
 αὐτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίῳ γλώττῃ
 σιλοδοῦρους· τοῦτο δ' ἐστὶν ἑλληνιστὶ εὐχολιμαῖοι.
 'τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναπο- 15
 θνήσκοντας ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἀνθ'
 ἧς συνδυναστεύουσι τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔσθῃτα καὶ
 δίαιταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν
 ἀνάγκην εἴτε νόσῳ τελευτήσῃ βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ
 εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδει- 20
 λιάσαντα τούτων τὸν θάνατον ὅταν ἦκη βασιλεὶ ἢ
 διεκδύντα.'

γ 55. Φίλιππον δὲ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 317)
 Θρασυδάϊον τὸν Θεσσαλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν 25
 τύραννον, μικρὸν μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ
 μέγιστον. ἀλλ' οὐκ Ἀρκαδίῳ ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν·

3 πηρωθέντος K: παθόντος AC 14 σιλοδοῦρους A:
 σιλοδοῦρους C, fort. σολιδούρους (solduri Caes. b. G III 20)
 16. 17 ἀνθ' ὧν C 19 εἴτε νόσῳ K: εἴτ' ἐν ν. AC
 26 μικρὸν Cas

περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος καὶ Δοῦρις ἐν
πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἄρ-
καδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος
φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφυνέστατος καὶ πλείους ἀπο-
5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὖν ποτε ἐν
Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν
Ἄρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ- d
καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησὶν, Ἄρκαδίων;'
καὶ ὅς (λ 122).

10 ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι οἱ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.
Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν (FHG I 344) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ
καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἄρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν
ἐχθραν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
15 δρου κόλακος Ἠγήσανδρος τάδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414).
'Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προ-
θύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας e
παρῶν 'ἦ που τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὐταὶ πολὺ
κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος.' ὁ δ' αὐτός
20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα
Διονύσιον γελῶντα μετὰ τινων γνωρίμων (ἀπεῖχεν
δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὡς μὴ συνακούειν) συγ-
γελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ
τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ,
25 'ὕμῖν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ ῥηθὲν γέλοιόν ἐστιν.'
56. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος
τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὄξυ

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἠγη-
σίου νικησίου A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελᾶν
add. C 23 δ' add. C

ὄρᾱν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν
 ὀξύπνης, ἔφανόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὄρῳντες,
 ἕως ὃ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάνια
 προσῆγεν. ἀποπνύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις
 250 παρεῖχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες 5
 τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον
 εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
 εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 224 Δημοκλέα φησὶ
 τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος
 κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς 10
 Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυ-
 σκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ τὰς θεάς, ὃ Δημοκλῆς
 ἔασας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις
 θεοῖς ἔλθῶν ὠρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρε-
 b σβεύσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὡς τὸν Διονύσιον καὶ 15
 πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ
 τῶν ἄλλων ὅτι στασιάζοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ
 βλάπτοι τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα
 τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γε-
 νέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ 20
 δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν Φρυνίχου καὶ Στησιχόρου,
 ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτιῶν τινὰς ἀνειλη-
 φότες ἦδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ
 c τοῦ Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου
 σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ 25
 αὐτοῦ κατηγοροῦς οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁσμάτων

3 λεκάνια A: corr. C 6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ
 14 περὶ Wilam: πρὸς A 15 ὡς τὸν Δ. del. Schw (μετὰ
 πρεσβείαν τινὰ C), ὡς τὸν Δίωνα Mueller 21 τῶν Dobr: τὸν A
 22 παιάνα A. corr. K τινὰς Mein: τινες A 23 τοὺς ὑπὸ
 τοῦ Schw: τοῦ συμπότου A τοὺς αὐτοῦ Διον. διεπ. C

κατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ἄδειν.
 λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δη-
 μοκλῆς ἔφη· 'χαρίσαιο δ' ἄν μοί τι, Διονύσιε, κελεύ-
 σας τινὲ τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεπονημένον
 5 εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγμα-
 τεῦσθαι περὶ τοῦτον.' παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν
 φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιῶν ὁ d
 Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον 'γράμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες
 φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν
 10 πόλιν ἀποσταλέντων.' καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη]
 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν', ἔφη, 'Διονύσιε.' καὶ
 κείνος προσβλέψας αὐτῷ 'τί δ' οἶδας', ἔφη, 'σύ, πό-
 τερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοῦναντίον ἃ γεγράφασι;
 καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐπιτετί-
 15 μηκας, ἔφη, Διονύσιε.' καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀνα-
 γράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.
 57. Ἡγήσανδρος δ' ἱστορεῖ (FHG IV 415) καὶ Ἰέρωνα
 τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι e
 καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες
 20 διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἴν' ὑπ' αὐτοῦ χειρα-
 γωγῶνται καὶ δοκῆ τῶν ἄλλων ὀξύδερκέστερος εἶναι.
 Εὐκλείδην δέ φησιν Ἡγήσανδρος τὸν Σεῦτλον ἐπι-
 καλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος
 τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, 'ὁ Καπανεύς,
 25 ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς Ἰκέ-
 τισιν (764) ὑπεραστεῖος ἦν
 μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν.' f
 οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρεμω-

6 τοῦτον C: τούτων A 10 ἔφη del. K 12 τί δ' C:
 το δ' A 19 velut προσποιεῖσθαι οὕτως ἔχειν 20 ὑπ'
 αὐτοῦ C: ὑπ' αὐ A 27 i. e. ἐκσογκοῖτο

νίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τᾶλλα
 μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν
 δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθη-
 ναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις
 FHG III 164 Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλό- 5
 σοφον ἓνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ
 συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ
 ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν ἄτι
 σὺ τοιοῦτον ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν
 251 δὲ γελάσαντα εἰπεῖν ὅτι γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι, 10
 καθάπερ σὺ με διδάσκεις ὅτι τὰς τῶν σατραπῶν καὶ
 βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κε-
 φαλάς. Ἀριστόβουλος δὲ φησιν ὁ Κασσανδρεὺς
 (fr. 28^b M) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν
 τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος 15
 εἰπεῖν (E 340).

ἰχώρ οἰόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύ-
 σας, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 414), καὶ πολλὰ
 β δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν οὐκ ἠσχύνετο κολακεύων 20
 οὕτως φανερώς καὶ τολμηρώς τὸν βασιλέα ὡς καὶ
 εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἑννέα ἄρχοντας, ἀλλ'
 ἑννέα πρέσβεις αἰρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ
 ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἶασαν,
 Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐξημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰση- 25
 γήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν, ὅτι
 πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐτόν. Τίμων
 c ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων (fr. 64 W) Ἀρίστωνά

26 Τιμαγόραν Valesius coll. II 48 e: Εὐαγόραν AC Εὐα-
 γόραν δὲ καὶ ἀπέκτειναν lemm. A

φησι τὸν Χίου, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν 5 ἱστοριῶν (FHG I 336) Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ' οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν ἄ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα, ἄποιοι θεοί; φῆσαι, φοβοῦμαι μή τι θεοῖσιν ἐχθροί. ἐν 10 δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 348) ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοὺς Λακεδαιμονίους ἐλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλοφάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξανδρίζειν.

95. Εὐφραντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG III 19) 15 Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν, ὥς μὴ μόνον Ὀδυσσεῶς εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαι- 20 δεκάτῃ (cap. 4 H) τῶν ἱστοριῶν Φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ (c. 11 H) Ἀγαθοκλέους τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἑταίρου δὲ τοῦ Φιλο- 25 πάτορος βασιλέως Φίλωνα. Ἰερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ἰερωνύμου τυραννίδος (FHG IV 349), προσφέρεσθαι

4 νικητᾶν C 9 μή τι Mein: μή τοι A μὴ τοῖς C 21 Ἡρακλείδην Polyb: προκλείδην A προκλείδην C 24 ἑτέρου A: corr. Leopardi

i φάσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἕτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερώνυμον ἀνέπεισεν διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύ- 5 ραννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 194) Ἀλρήσιππος, φησί, ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θερα- 252 πεύσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός· τοι- 10 οῦτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνεΐτης ὁ Σεύθου τοῦ Θρακῶν βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ζ' Ἀναβάσεως (3, 16. 60. Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν (FHG I 301) περὶ Νικοστράτου Ἀργείου λέγων ὡς ἐκολάκευε τὸν Περσῶν βασιλέα γράφει 15 καὶ ταῦτα· Ἐνικόστρατον δὲ τὸν Ἀργεῖον πῶς οὐ χρῆ φαῦλον νομίζειν, ὅς προστάτης γενόμενος τῆς Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρήματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων ἅπαντας ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπαίαις οὐ μόνον 20 b τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔμπροσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέσκειν καὶ πιστεῦεσθαι μᾶλλον ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα τὸν νῖόν· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται 25 ποιήσας. ἔπειτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὅποτε μέλλοι δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χωρὶς ὀνομάζων τῷ δαίμονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν

8 Σῶσις Gronov· ωσις AC 8 οὐδὲ Schw: οὔτε AC, fort. φαῦλος
 ὦν ἀλλ' οὐδὲ 11 μαρωνίτης A: corr. C 21 τοὺς τῆς τότε Wilam

τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ c
 τῆς θεραπείας ταύτης χρηματιεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ
 βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχροκερδῆς καὶ χρημάτων ὡς
 οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἦττων· Ἀττάλου δὲ τοῦ βασι-
 5 λέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσίμαχος, ὃν
 Καλλίμαχος μὲν (fr. 100^d 12 Schn) Θεοδώρειον ἀνα-
 γράφει, Ἑρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς
 καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου
 παιδείας συγγέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαι-
 10 νούσας. Πολύβιος δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν (cap. 24)
 Ἐκάρτος, φησὶν, ὁ Γαλάτης ὢν τᾶλλα ἀγαθὸς ὑπὸ Σω- d
 στράτου τοῦ κόλακος διεστρέφετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος
 γένος· 61. Λικιννίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους
 στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ
 15 τεσσαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν (FHG III 418)
 Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ᾧ τὸν Κράσσον πάντα
 ἀνακοινοῦμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου
 παρείθη ὁ Ἀνδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως
 20 τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὠμότητα e
 καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικία ἐνεπρήσθη.
 Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος
 χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III
 254) Ἰέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιφθοῖς
 25 ὑπαυλοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολε-
 μαίου τοῦ ἑβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπι-
 κληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῶ, κα-
 θάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῖ

5 Λυσίμαχος C: σίμαχος A 6 Θεοδώρειον A: corr. C 11 ἀνὴρ
 ἀγαθὸς C fort. recte 16 καρρῆνον A: corr. C 20 καρρῶν A:
 corr. C

f διαφθαρήναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα Σωσί-
 πατρον ἄνθρωπον γόητα Νικόλαος ὁ περιπατητικός
 FHG III 415.. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
 Ἑλληνικῶν (FHG I 280) Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου
 κόλακα καὶ ὑπερέτην γενέσθαι Ἀθήναιον τὸν Ἐρετριέα. 6

62. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν
 Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους
 τοῦ ῥήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν
 FHG II 443 διηγούμενος περὶ ἧς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθη-
 253 ναῖοι κολακείας πρὸς τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον 10
 καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως·
 ἔλύπει μὲν καὶ τούτων ἕνια αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχροῦ καὶ ταπεινά,
 Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερὰ καὶ Βουρίχου
 καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὄξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ 15
 καὶ βωμοὶ καὶ ἡρώα καὶ σπονδαί. τούτων ἑκάστῳ
 καὶ παιᾶνες ἤδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον
 θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι ἐπ'
 b αὐτοῦ οὐδεὶς Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἀδρός τὴν
 ψυχὴν· καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, 20
 ὡς φησὶ Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς
 τῆς ἐν Σικυῶνι (fr. 15 Pr), ἰδρύσαντο ναὸν Ἀφρο-
 δίτης Λαμίας. ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημη-
 τρίου καθάπερ καὶ ἡ Λεαίνα. τί οὖν παράδοξον οἱ
 Ἀθηναῖοι (οἱ) τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν [οἱ] εἰς 25
 αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια ἄδοντες;
 φησὶ γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ
 γράφων (FHG II 449)· ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον
 c ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας

10 πρὸς τε τὸν A; τε om. C 13 ἀλλὰ om. C, tum fort. ἀλλὰ
 γ' ἐδόκει 14 ἱερὰ C: ἱεῖαι A 25 οἱ prius add. alterum del. Coraes

οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφانوῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσοδιακοὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπῆντων αὐτῶ καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἧδον ὀρχούμενοι
 5 καὶ ἐπάδοντες ὡς εἶη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσίν, γεγινώς δ' εἶη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπία d
 κοινός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἰκέτευον, φησί, καὶ προσ-
 10 ηύχοντο.' 63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἶρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 476) καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον (PL III 674⁴B)

— — — — —
 15 ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι τῇ πόλει πάρεσιν· ἐνταῦθα <γὰρ Δήμητρα καὶ> Δημήτριον ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός.
 5 χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
 20 ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
 ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς καὶ γελῶν πάρεστι.
 σεμνόν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
 10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
 25 ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες, e
 ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
 ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,

2 προσοδιακοὶ Bernhardt: προσόδια καὶ AC 4 κατὰ τὰς
 ὁδοὺς Mein 13 παρατίθεται suppl. Hullemann 17 suppl.
 Τουρ Δημήτριος A: corr. Cas 18 παρῆν A: corr. Pors
 23 τι Mein: ὅθι A 24 αὐτός C: αὐτοῖς A 25 ὅμοιον
 Mein

χαῖρε, καφροδίτης.

15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοὶ
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὤτα
ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν, 5
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.

20 εὐχόμεσθα δὴ σοι·

πρωτόν μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἰ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος 10
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

25 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,

τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
οὐκ ἔχω μάχεσθαι· 15

Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,

30 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·

μάλιστα μὲν δὴ σχόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,

τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ 20
ἢ σποδὸν ποιήσει.

64. ταῦτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον,
ἀλλὰ καὶ κατ' οἴκIAN, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν
Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους
μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἄλεξις γοῦν 25
254 ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατεύᾳ προπίνοντά τινα εἰσαγα-
γῶν ἐνὶ τῶν συμποτιῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε II
386 K)·

8 μὲν C: μs A 11 περιπατοῦσαν AC: corr. Cas 12 αἰτω-
λίδ' C 13 παλαι AC: corr. Cas 18 κόλασον Tour 21 σπεινον A
πεινήν C: corr. Wilam

παῖ, τὴν μεγάλην δύς, υποχέας
 φιλίας κυάθους τῶν . . . παρόντων τέτταρας,
 τοὺς τρεῖς δ' Ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
 <ἐν> Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς
 5 5 καὶ τοῦ νεανίσκου κυάθου Δημητρίου
 φέρε τὸν τρίτον
 Φίλας Ἀφροδίτης. χαίρει, ἄνδρες συμπόται,
 ὄσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστήν πίομαι. b
 65. τοιοῦτοι τότε ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας
 10 θηρίου χαλεπωτάτου λύσσαν ἐμβαλούσης αὐτῶν τῇ
 πόλει· ἦν ὁ μὲν Πύθιος ἐστίαν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκήρυξε,
 πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος ὁ δυσμένεστατος Θεόπομος
 ὁ φήσας ἐν ἄλλοις (FHG I 328) πλήρεις εἶναι τὰς
 Ἀθήνας Διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λωποδυτῶν,
 15 ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν καὶ ψευδοκλη- c
 τήρων. οὓς ἐγὼ πείθομαι ὡς ἐπομβρίαν ἢ τι δεινὸν
 ἐκ θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγήσασθαι κολα-
 κείαν. περὶ ἧς καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὺ κρεῖττον
 εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οἱ ζῶντας
 20 ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησί
 γοῦν καὶ Ἀναξίλας ἐν (II 274 K)·
 οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
 σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
 εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
 25 ἕως ἂν ὡσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
 ἐπειθ' ὁ μὲν λέμμι' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει. d
 Πλάτων τ' ἐν Φαίδρῳ φησί (p. 240b)· 'κόλακι, δεινῶ

2 συμπαρόντων Mein 3 velut τοὺς τρεῖς δ' ἐγὼ Σωτήρσιν
 ἀποδώσω θεοῖς· 4 ἐν' add. Cas νίκης καλῶς corrupta
 8 ὄσην A: corr. Cas 22 ἐνιοι κόλακες A οἱ κόλ. C: ἐν Τοῖ
 Mein, ἐν Νηρεῖ Di 26 ἕτεροδακνεῖ AC: corr. Cas

θηρίω καὶ βλάβῃ μεγάλη, ὅμως ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἰδο-
 νήν τινα οὐκ ἄμουσον.' Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ
 κολακείας fr. 88 W) φησὶν, ὡς Μύρτις ὁ Ἀργεῖος
 Κλεώνυμον τὸν χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα προσκαθί-
 ζοντα πολλάκις αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζουσι, βουλόμενον δ
 δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὁραῖσθαι,
 e λαβόμενος τοῦ αὐτοῦ καὶ ἔλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου
 πολλῶν παρόντων εἶπεν 'οὐ χορεύσεις ἐνθάδε οὐδ'
 ἀμῶν ἀκούσει.' Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησὶν (II 547 K):

ὁ γὰρ κόλαξ 10

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς
 πόλεις

ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον.
 νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,
 αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολὺ. 15

f διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν
 καλομένην πόλιν Κολακείαν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο,
 ὡς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ FHG I 310.
 66. κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν
 Ἀθήνῃ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ 20
 τῶν ἱστοριῶν (FHG I 341). χάριν γὰρ ἀποδιδόντας
 255 τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνους, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ
 Σέλευκος πικρῶς ἐπιστατουμένους ὑπὸ Λυσιμάχου οὐ
 μόνον ἐξέλειτο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν
 ἀμφοτέρως, οἱ Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς 25
 κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ
 Ἀντιόχου· καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κύαθον ἐν ταῖς συν-
 ουσίαις Σελεύκου σωτήρος καλοῦσι.

3 μύρτις C: μυρτις μύσσης A, Μίτυς Wilam coll. Arist.
 poet. c. 10 et or. c. Neaer. 33 8 χορεύσει A: corr. C
 9 ἀκούση C 11 fort. καὶ τὰν πόλει 13 παιούργῳ Nauck

ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦνομα ἀρέσκειαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμιά (II 155 K).

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει. b
 5 οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἐστὶν αὕτη ἢ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ (II 392 K).

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ.

οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.

10 Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν (FHG II 313) 'κόλαξ μὲν οὐδεὶς', φησί, 'διαρκεῖ πρὸς φιλίαν. καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιή- c
 ματος αὐτῶν ψεῦδος. ὁ δ' ἐραστῆς κόλαξ ἐστὶ φιλίας δι' ὄραν ἢ κάλλος.' τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως
 15 κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεῶν κατασκευασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι Θριῆσιν ὠνόμασαν Φίλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλαῖον ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου [μητρὸς] Φίλας, ὡς φησι Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνο-
 20 μάτων.

67. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Γεργιθίῳ (FHG II 310) καὶ πόθεν ἢ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῶν κολάκων παρῆλθε διηγεῖται καὶ αὐτὸν τὸν Γεργιθιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπι-
 25 γραφήν, ἓνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. d
 διηγεῖται δὲ οὕτως, τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ ἥθη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτούς. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἷα τολμῶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσωμένων τῇ

4 ἀρέσκειαν AC: corr. Canter 10 ὁ σολευκος A 16 Θριῆσιν?
 18 μητρὸς del. Herw; debebat γυναικός, cf. Steph. B. s. v. Φίλα

κολακεία, χαύνους καὶ κενούς ποιοῦντα, πάντων ἐν
 ὑπεροχῇ παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι.
 ἐξῆς τε διηγούμενος περὶ τινος μειρακίου Παφίου μὲν
 e τὸ γένος, βασιλέως δὲ τὴν τύχην 'τοῦτο, φησί, τὸ
 μειράκιον (οὐ λέγων αὐτοῦ τοῦνομα) κατέκειτο δι' 5
 ὑπερβάλλουσαν τρυφήν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπε-
 στρωμένης Σαρδιανῆ ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν.
 ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ
 καλύμματι περιειλημμένον. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία
 μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινά παραλουργῆ, δι' ὧν 10
 ἠμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶ ὑσγινοβαφῆ
 τῶν Δωρικῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτο (ἐν)
 f λευκῇ χλανίδι. 68. παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ
 κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων
 γένος ὡς χρήσιμον· πάνυ γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν 15
 ἐστὶ. καὶ τούτων οἶον Ἀρεοπαγιτῶν τινῶν οὔτε τὸ
 πλῆθος οὔτε τὰς ὄψεις ἐξῶ τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν
 οὐδεὶς. διηρημένων δὲ διχῆ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν
 τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην
 Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν Γεργίνους, τοὺς δὲ Προ- 20
 256 μάλαγγας προσαγορεύουσιν· ὧν οἱ μὲν Γεργίνοι συν-
 αναμιγνύμενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐν τε τοῖς ἐργα-
 στηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ὠτακουστοῦσι κατασκόπων
 ἔχοντες τάξιν, ὅ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν
 ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἄνακτας. οἱ 25
 δὲ Προμάλαγγες ζητοῦσιν ἂν τι τῶν ὑπὸ τῶν Γεργί-
 νων προσαγγελθέντων οὐκ ἀνάξιον εἶναι ζητήσεως

1 πάντα Wilam, nec quae antecedunt recte habent
 11 καῦμα Cas: κάλυμμα AC 12. 13 ἐν λευκῇ χλανίδι Cas: λευκῇ
 χλανύδι A 20. 21 προμάλαγγος AC 26 ἂν τι K: ἀντι AC
 27 οὐκ ἀνάξιον K: ὅτι ἂν ἄξιον AC

δόξη, ὄντες τινὲς ἐρευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἔντεχνος
 καὶ πιθανὴ πρὸς ἅπαντας ἢ ἔντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ,
 καθάπερ καὶ αὐτοὶ φασί, παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ἔξω ^b
 τόπους διαδεδόσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολά-
 5 κων· καὶ γὰρ οὐχ οἷον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι
 σεμνύνονται διὰ τὸ τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις ἀπόγονος
 ὢν τῶν Τρώων ἐκείνων, οὓς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμα-
 λώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώκησεν,
 10 οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς
 Αἰολίδος κατὰ πύστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν
 προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν
 Ἴδην συμπαραλαβὼν τινὰς τῶν Μυσῶν, ἣ πάλαι μὲν ^c
 ἀπὸ τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται.
 15 τούτου γάρ, ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες
 ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέσχον ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες,
 ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θετταλικῆς Τρίκκης, καθάπερ τινὲς
 εἰρήκασιν, ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιά-
 δαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι. 69. γεγόνασι δὲ παρ'
 20 ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ Καρὸς καὶ γυναῖκες ὑπὸ τὰς
 ἀνάσσας αἰ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπο- ^d
 λιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετάπεμπτοι πρὸς
 τε τὰς Ἀρταβάξου καὶ τὰς Μέντορος γυναῖκας κλιμα-
 κίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς
 25 μεταπεμψαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον
 ἐξ ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν
 ἀνάβασιν γίνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν
 ἀμαξῶν ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιό-

9 ἀπώκησεν ε 13 ἦ A: ἄ C 14 Γέργιθος Steph. B
 20 γλουτουκαρὸς A: corr. Cas 23. 24 κεμακίδες A: corr. C

τητος εἶπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφροεσιτίας.
 e τοιγαροῦν αὐταὶ μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως,
 αἱ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν 5
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὄν τρόπον ταῖς ὀμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐταὶ πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαυμάτων.
 f τοσοῦτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεία κακῶν αἰτία 10
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν. 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησὶν· ἄλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεία μέμψαιτ' ἂν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τριῶν δ' 15
 ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ἐπὶ
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῶ ληδίῳ συνημφια-
 257κῶς· ὁ δὲ ἐπόει δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· 20
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὀμιλίας. ἄτερος δ' ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτὴν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότος ἐκκρεμάμενος 25
 ταύτης καὶ προσπεπτωκῶς κατέψηχέ τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἰλκέ τε καὶ ἐξέτει-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολικὰ A: corr. C τριοδοιτινες AC:
 corr. Lobeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄπωθε A ἄποθεν C
 26 ταύτη AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θῆρ ὁ γεν- b
 ναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής,
 προσεσθηκῶς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν βυσσίνων
 προσκεφαλαίων ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνυ φιλικῶς·
 5 καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμάτιον
 ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῆγμα τι διακινῶν
 καὶ αἰωρῶν ἠδὺς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διὸ ἐμοὶ
 δοκεῖν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίησι
 [τῷ μειρακίῳ] μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ 'κείνην ἣς καὶ τὴν c
 10 Ἀθηνᾶν φησιν Ὅμηρος ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρσος·
 οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχὴν. δηχθέντος
 δὲ τοῦ μειρακίου τηλικούτου ἀνέκραγεν ἄνθρωπος
 ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἠγανάκτησεν ὥστε διὰ τὴν
 πρὸς μίαν ἐχθρὰν ἀπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλαυνεν.
 15 ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχῶς αὐτόν·

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύ-
 ραννος, ὃς ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ἤσθετο σεσυλη-
 μένους ὑπὸ <τινος> τῶν περὶ αὐτὸν κολάκων, συνιδῶν
 τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων
 20 ἄπέκτεινα ἄν, εἶπέν, σε νῆ τους θεούς, εἰ μὴ πονη- d
 ρῶν ἀνδρῶν ἢ τυραννίς ἐδεῖτο. Ἀντιφάνης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς
 τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀνα-
 πνυθανόμενον στρατιώτου τάδε (II 97 K).

25 ἐν Κύπρῳ φῆς, εἰπέ μοι, διήγετε
 πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
 A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ·

3 τῶν A 6 ψῆγμα Cas 7 ὡς αἰωρῶν AC: corr. K
 ἀλλ' οὐκ καὶ <μυῖας> ἀποσοβῶν (vel μυιοσοβῶν) K 7. 8 ἐμοὶ
 δοκεῖν K: μοι δοκεῖ ἄν AC 8 ἐφεῖναι C 9 τῷ μειρακίῳ
 del. Wilam ἣς Cas: ὡς AC 17 ὃς add. C 18 τίνος
 add. Schw

- e οὐ πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν,
 5 ἄλλως τ' ἄπιστον. *A.* ποῖον; *B.* ἐρριπίζετο
 ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
 δειπνῶν ὁ βασιλεύς. *A.* πῶς; ἑάσας τ' ἄλλα γὰρ
 ἐρήσομαί σε τοῦθ' *B.* ὅπως; ἠλείφετο 5
 ἐκ τῆς Συρίας ἦκοντι τοιοῦτῳ μύρῳ,
 10 καρποῦ σύχν' οἴου φασὶ τὰς περιστεράς
 τρώγειν. διὰ τὴν ὄσμιν δὲ τούτου πετόμεναι
 f παρῆσαν οἰαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι 10
 ἐσόβουν. ἀπαίρουνσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
 15 τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς
 οὕτως ἀνερριπίζον ὥστε σύμμετρον
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν.
25872. 'εἶη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ 15
 μαλακοκόλαξ, ὡς φησιν ὁ Κλέαρχος l. s.· πρὸς γὰρ
 τῷ τοιοῦτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευο-
 μένων ἐπακολουθῶν ἀποπλάττεται παραγκωνίζων καὶ
 σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις. ὅθεν αὐτὸν
 οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. 20
 κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ
 ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ
 τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· οὕτω ποικι-
 b λόφωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρός ἔλεγε τὴν
 κολακειάν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι 25
 ταῖς ὀμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν ὅτι

2 τ' Di: γ' AC 4 τὰμὰ AC: corr. ε 5 τοῦτο πῶς
 AC: corr Cob 7 συχνου ὄν AC: corr. Kock duce Porsono
 11 ἐπαίρουνσαι AC: corr. Herw 12 non intellego, verba for-
 tasse mutila 15 ἂν οὖν C 17 τῷ οὕτω C, fort. τῷ τοιοῦτως
 18 ἐπακολουθοῦν A: corr. C

πάντα ὑποδύεται, ὡς δὴ τις ὑποστατικὸς νωταγωγῶν
 τῷ τῆς ψυχῆς ἦθει καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν
 αἰσχυρῶν. οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου
 τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων· οὗ πολ-
 5 λούς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἀλεξίς
 ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως (II 372 K).

πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν, c
 ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρὸν.
 τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
 10 διδασκάλους ἔξευρον οὗ λέγω βίου
 5 ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἐνὸς ἐργαστηρίου.
 καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M).
 πάλιν ἢ τοῦ βίου

ὑγρότης μέ [τοῦ] σου τέθλιφε· τὴν ἀσωτίαν
 15 ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν τινες.
 73. Ἀντιφάνης δ' ἐν Δημνίαις (II 70 K) τέχνην
 τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακείαν [εἶναι] ἐν οἷς d
 λέγει [ἐν ταῖς Δημνίαις].

εἴτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη
 20 ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
 ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
 ὁ γεωργὸς,

5 ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν·
 πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.

25 ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
 οὗ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,
 ἀδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐμπιεῖν πολύν, e
 10 οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

13 πάλαι γ' Mejn 14 τοῦ del. Herw τέθλιφε A: corr.
 Herw 17 εἶναι del. K 18 ἐν τ. A. del. 5 22 post γεωργὸς
 lacunam indic. Jacobs 27 ἐμπιεῖν A: corr. C (ἐμπιεῖν supr. add. κ)

κεχαρακτήρισε δὲ ὡς ἐνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα
Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν
παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἄλεξις δ' ἐν Κατα-
ψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων
φησὶν (Π 381 K)

5

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
εὐ τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχῆσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
ὁ τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν. 10
δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις
οὐκ ἂν ὠκνηκένοι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος
τοῦ τραγωδιοποιῶ (fr. 21 N)

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν.
[οἶον καθημερινήν] 15

74. Ἰππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (FHG IV 431) διηγούμενος
ὡς ἡ Κνωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων
259κατελύθη φησὶν καὶ ταῦτα· Ἐκνωπῶ μαντενομένῳ
περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἐρμῆ δολίῳ. καὶ 20
μετὰ ταῦτα ὁρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφοὺς οἱ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καταλύσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν
καταστήσονται· (ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἴρος καὶ
Ἐχαρος, οἱ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι
τῶν ἐπιφανῶν πρόκυνες καὶ κόλακες) συμπλέοντες 25
οὖν τῷ Κνωπῷ, ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δῆσαντες
τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ καταχθέντες
b εἰς Χίον καὶ δύναμιν παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λα-

14 ὁρτὴν Di ἄγειν Bentl: λέγειν AC τὴν ἑορτὴν δεῖ μ'
ἄγειν Mein 15 glossam del. Di 23 Ὀρτύγης C: ὁρτυγης A
24 Ἐσαρος Mein 25 πρόσκυντες AC: corr. Lobeck

βόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατέπλευσαν
 εἰς τὰς Ἐρυθράς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Κνωποῦ
 σῶμα ἐξεβράσθη τῆς Ἐρυθραίας κατὰ τὴν ἀκτὴν ἣ
 νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κνωποῦ
 5 Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης
 (ἣν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι Στρο-
 φαίᾳ) ἐξαίφνης ἀκούεται σάλπιγγος βοή· καὶ κατα-
 ληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρτύγην
 πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φίλων καὶ
 10 ἡ Κλεονίκη μαθούσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα. 75. οἱ c
 δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου
 δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι
 διέφθειρον καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖπον
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι
 15 τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον
 κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἀλουργὰ μὲν
 ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυκότες περι-
 πορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια
 τοῦ θερούς, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικείοις ὑποδήμασι d
 20 διετέλουν περιπατοῦντες κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκα-
 μῖδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδή-
 μασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον
 ὀλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἠνάγκαζόν τε τῶν
 πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ ῥαβδουχεῖν,
 25 τοὺς δὲ τὰς οδοὺς ἀνακαθαίρειν καὶ τῶν μὲν τοὺς
 υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ
 τὰς ἰδίας γυναικας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρτίγ-
 γελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις

2 ἐρον | θυράς (ερν in extrema pagina) A 3 ταῖς Ἐρυ-
 θραῖς AC: corr. Kontos 4 Λεώπεδον Mein, fort. Λειόπεδον
 6. 7 στοφέα AC: corr. Spanheim 15 πολιτῶν C

e περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἑταιρίας αὐτῶν ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὄξυ καὶ μέγα ταῖς φωναῖς ἐφεστηκότος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα δ ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἰππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφός μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυθραῖς ἑορτῆς οὔσης τῶν Ἐρυθραίων προσβηθούτων ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην f μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς 10 δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος τὴν πατρίδα ἠλευθέρωσεν.

76. ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 301) 15 φησιν· Ἄγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ 260 Θετταλίας πενεστῶν Φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον διὰ τὴν κολακείαν καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις συνῶν αὐτῷ ὠρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν ἀπέστειλε διαφθεροῦντα Περραιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων 20 ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν αἰεὶ περὶ αὐτὸν ἄνθρώπους ὁ Μακεδών, οἷς διὰ φιλοποσίαν καὶ βωμολοχίαν πλείω χρόνον ὥς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ συνῆδρευε περὶ τῶν μεγίστων βουλευόμενος. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἠγήσανδρος ὁ Δελφός 25 (FHG IV 413), ὡς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων Ἡρά- b κλειον ἀθροισμένοις τοῖς τὰ γέλωτα λέγουσιν ἀπέστειλεν ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσε τισιν ἀναγράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς

2 συναγαγόντες C 15 ἐν τῇ θ' (sic) AC 19 fort. αὐτῷ συνῶν

αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν
 (FHG I 308) 'τοὺς Θεσσαλούς, φησίν, εἰδὼς ὁ Φίλιππος
 ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς συν-
 ουσίας αὐτῶν κατεσκεύαζε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν
 5 αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὀρχούμενος καὶ κωμάζων
 καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἦν δὲ καὶ φύσει
 βωμολόχος καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθύσκόμενος c
 καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συν-
 τείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυέσι καλουμένοις
 10 καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν
 Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἦρει μᾶλλον ἐν
 ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς· τὰ παραπλήσια ἐποίει
 καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὐβουλος ὁ κωμω-
 διοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ
 15 δράματι (II 173 K)·

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν ἀνθαδέστερος

καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ

ἑαυτὸν εὐόργητος· ἠγεῖται <δὲ> δὴ

τούτους μόνους ἔλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾖ.

d

20 77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς
 μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ
 μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος.
 ἱστορεῖ δὲ περὶ ἐκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ
 καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· 'Φίλιππος
 25 τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἥθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπι-
 μελουμένους ἀπεδοκίμαζε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας e
 ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ἦρει C: ἠρεῖτο A,
 in το μᾶλλον participium (velut κατακηλῶν) latere putat Wilam
 17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτόν AC: corr. Cas 18 δὲ
 add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ' ἔχειν παρεσκευάζεν, ἀλλὰ καὶ
 τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν.
 τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν ἢ τί
 τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυ-
 ρούμενοι καὶ λεινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἱ 5
 δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώγωνας ἔχουσι;
 f καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἐταιρουμένους, αὐτοὶ
 δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρεῖχον. ὅθεν
 δικαίως ἂν τις αὐτοὺς οὐχ ἐταίρους ἀλλ' ἐταίρας ὑπέ-
 λαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγό- 14
 ρευσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες ἀνδρόπορνοι
 τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν
 τὸ μεθύειν ἠγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ζῆν ἀρπάζειν
 καὶ φουεῦειν ἐζήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς
 261 ὁμολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἰκεῖον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ 18
 δ' ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τοῖς σεμνοτάτοις ὑπε-
 λάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἠμέλουν, τῶν
 δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν, καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς
 Εὐρώπης ἔχοντες. οἶομαι γὰρ τοὺς ἐταίρους οὐ πλείονας
 ὄντας κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίων οὐκ ἐλάττω 24
 καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίουσ τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν
 ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κεκτημένους. καὶ περὶ
 Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
 πρὸς ταῖς εἴκοσι (FHG I 303)· 'Διονύσιος ὁ Σικελίας
 25 τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας 24
 καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἠβούλετο γὰρ
 ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φάνλους· οὓς καὶ
 εὖ περιεῖπε.'

4 ὧν οἱ μὲν Pol 7 τοὺς ἐταιρευομένους Pol 9. 10 ὑπελάμ-
 βανεν εἶναι Pol 10 στρατιώτας glossa: χαμαικοίτας Mein χαμαι-
 τύπους (i. e. qui prosternunt) K ἀλλὰ χαμαιτύπους Pol 16 ἐν
 τῷ σεμνοτάτῳ AC; corr. K 26 scil. ἀνελάμβανεν (p. 260 d)

78. καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητῆς φιλόγελως ἦν, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 339). ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ γράφει οὕτως (ib. 341)· 'περιεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν
 5 ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [μόνου] ναυάρχου, Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἑλεφαντάρχου. καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος.' Ἡρό- c
 δοτος δέ φησιν (II 173. 174) "Ἀμασιν Αἴγυπτίων βασιλέα
 10 παιγνιήμονα ἔοντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε ἰδιώτης, φησίν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμων καὶ οὐ κατεσπόνδασμένος ἀνὴρ.' Νικόλαος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν
 15 μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὡς καὶ πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἱλαρὸν αἰ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικαὶ κωμωδίαί τῇ πατρίῳ φωνῇ.
 79. Τιρυνθίους δέ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ d
 20 κωμωδίας (fr. 124 W) φιλόγελως ὄντας, ἀχρεῖους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἦν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγελαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς
 25 τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. οἱ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρτωσι τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. μαθὼν οὖν εἰς καὶ συγκαταμιχθεῖς, ἐπέπερ e

3. 4 ὥσπερ ἐώρα A ἐώρα C: corr. Schw 6 μόνου del. Di
 8 καὶ ταῦτα οὕτως AC: corr. Cas 10 καὶ ὅτε δὲ C 13 καὶ εἰκοστῇ A: corr. Vales 17 ἀδρὸν K 24 ἀγελαστὶ A: corr. C 25 παύσεσθαι A: corr. C

ἔβρωον ἀπελαύνοντες αὐτόν, 'τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δὲ ἔμαθον ἔργῳ τὸν θεὸν δείζαντα ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν α' Κρητικῶν FH (· IV 500) ἰδιόν τι φησι περὶ τοὺς Φαι- 5
στίους ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαριῶν εὐθύς τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθίγγεσθαι πολλάκις εὐκαιρῶς διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνατιθέναι τὸ γέλοιοι. 10

f 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως (Π 157 K)·

ὅτι εἴμ' ἀλαζῶν τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;

νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ 15

μετὰ τὴν κολακείαν· ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει.

ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηροτάδῃ οὕτως 1432 K·

ψίθυρός τ' ἐκαλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ (1795 K)· 20

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

262 Φιλήμων Ἀνανεομένη Π 480 K·

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος.

Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει (IV 469 M)·

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεὶ. 25

κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι δυσάρεστος καὶ σικχός, κοιλία τε ἢ τὴν τροφήν δεχο-

5. 6 φαιστεῖους A: corr C 12 δ' ὁ κωμ. A: corr. 5 14.
15 τιμὴ καὶ A: corr. Cas (ὑπερτείνει αὕτη C) 17 ἀντιφάνης
AC: corr Cas 19 καὶ κόλαξ A: corr. C 20 Ἰοῖ Pors: ποῖ AC

μένη. ψωμοκόλαφον δ' εἶρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ οὕτως (Π 557 K).

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν
 5 αἰτήσαντος ἐν τῷ Σαυρία βομβυλιῶ ὁ Οὐλπιανὸς ^b
 ἔφη· 'καὶ τίς ὁ Σαυρίας οὗτος;' καὶ μέλλοντος ἀπε-
 ραντολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν
 τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ
 Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη· 'αἰεὶ ποτε ἐγώ,
 10 ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὡς
 ἔστιν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλιन्दούμενον λιχνείαις.
 ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ
 καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ
 Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὡς ἀπειρημένου ^c
 15 τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῶ τῇ νήσῳ, ὅταν τῇ
 ἼΗρα θύωσι· φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῶ-
 κῶν (FHG IV 442), ὅτι ὁπότεν τῇ ἼΗρα θύωσιν οἱ Κῶιοι
 οὔτε εἴσεισιν εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλος οὔτε γεύεταιί τινος
 τῶν παρεσκευασμένων· καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσ-
 20 πρᾶτῳ φησὶν (Π 47 K).

ὄρᾶν τε κείμενα

ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,

ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,

ὡς φασιν αἱ γυναῖκες.

25 Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπρᾶτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα ^d
 τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα (Π 284 K).

τί γὰρ

ἔχθιον ἢ 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι παρὰ πότον,

καὶ ταῦτ' ἀγενεῖῳ μειρακυλλίῳ τινί,

16 τρίτη κολάκων A: corr. Cas
 22 ἡμιβρωτούς A: cf. litt. d

18 εἴσεισιν A: corr. C

(ἦ) τὴν ἀμίδα φέρειν ὄραν τε κείμενα
 5 ἄμητας ἡμιβρωτάς ὀρνίθειά τε,
 ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,
 ὡς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
 γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη 5
 ἡμῶν τι τούτων.

e ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπι-
 κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκῶν. 82. Διευχίδας
 δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλουμένας,
 φησὶν, Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
 εἰσὶ) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεχορμήσασιν τῷ
 Τριόπῃ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
 τὸ Δωτίον ἀναχωρησάντων, . . . οἳ μὲν μετὰ Φόρ-
 βαντος μέναντες εἰς Ἴηλυσὸν ἦλθον, οἳ δὲ μετὰ Περι-
 ἔργου τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
 f ράσασθαι τὸν Περιέργου τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
 τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας δ' ὁ Φόρβας
 καὶ Παρθενία ἢ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέργου
 ἀδελφῆ διενήξαντο εἰς Ἴηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
 τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχῶν Θαμνεύς, ὃς 20
 ἐτύγγαυε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, ἦγεν ὡς ξενίσων
 εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
 τῇ γυναικὶ τὰπιτήδεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
 263 ξένους. ἔλθων δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὗρε παρεσκευα-
 σμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν τον σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετώνα 25
 καὶ τᾶλλα τὰκόλουθα ἐπιτελέσας ἐξένισεν αὐτούς.
 καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἦσθη ὡς καὶ

1 ἦ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοαῖν A:
 corr. Pors 7 λαμβείων A 9 κατὰ νήσους suppl. Mein
 10 κνιδίας A κνίδου C: corr. Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
 hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσασθαι A: ὃς καὶ κατη-
 ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἐπειτα ἀλέσας AC

τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων
τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῶ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν
ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ
διακονοῦντες, δούλῳ δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὄσιον.

5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ
προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρε ^b
εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης
μὲν γὰρ ἐν Ἀγρίοις φησὶν (I 147 K).

10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηκίς οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ἦλουν ὄρθρῳ τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κόμην ὑπηγεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.
καὶ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίση φησὶν (II 137 K).

15 οὐκ ἔστι δούλων, ὡγάθ', οὐδαμοῦ πόλις, ^c
τύχη δὲ πάντῃ μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην
5 ἀγορᾶ κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
20 δαίμων ἐκάστῳ.

84. Ποσειδώνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) 'πολλοὺς τινας
ἑαυτῶν οὐ δυναμένους προϊστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας
ἀσθενὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων
25 ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς ^d
τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις
δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὧσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει 5 6 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τὰν τῇ
οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἦλουν Pierson: ἦλων A ἦλων C
13 περιαιγουσῶν Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam
18 εἰς τ' αὔριον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἐσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνου τῆ ἰδίᾳ χώρᾳ· τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφο- 5 ρίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M).

- ο δωροφόροι καλεοῖαθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας. λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀνόμαζον μὲν δωροφόρους 10 ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλωτῶν, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρηῆτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρηῆτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν 15 οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρὸν ἐγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἐφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242· κλαρώτας, φησί, Κρηῆτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. 20 τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμένοι τινὲς ἔορτα ἐν Κυθωνίᾳ, ἐν αἷς οὐκ εἰσίσιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους. Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501) τὴν μὲν κοινήν, φησί, δουλείαν οἱ Κρηῆτες καλοῦσι μυοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς 25 264δὲ ὑπηκόους περιοίκους· τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καλὲ οἶαθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνιος A: corr. C
 11 [ἀπὸ] K 14 κλαρωτῶν A: corr. C 15 ἀφαμιώται Hes.
 et Strab p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

διὰ πολέμου δ' ἠλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀπο-
 χρησάμενος τῆ φωνῇ φησι (I 752 K).

δεσπότην πενέστου ὄυσά βουλευτήρια.

Φιλοκράτης δ' ἐν β' Θετταλικῶν (FHG IV 477) (εἰ
 5 γνήσια τὰ συγγράμματα) καλεῖσθαι φησι τοὺς πενέστας
 καὶ Θετταλικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοικῶν
 (FHG IV 314) Βοιωτῶν, φησίν, τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικη-
 σάντων οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμ- b
 φιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θεσσαλοῖς
 10 δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς
 ἐκ τῆς χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν
 χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν·
 οὔτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ
 παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται,
 15 νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσιν
 εὐπορώτεροι. καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φρίξῳ λάτριας
 αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 827 N). c

λάτρις πενέστης ἄμος ἀρχαίων δόμων.

86. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
 20 ἱστοριῶν (FHG I 207) 'οὐκ ἦν, φησί, πάτριον τοῖς
 Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι,
 γράφων οὕτως· 'καθόλου δὲ ἠτιῶντο τὸν Ἀριστο-
 τέλη (p. 497 R) διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν·
 οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως
 25 δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε θεραπείνας οὔτε οἰκέτας πλὴν
 ἐγγὺς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτη τῇ Φιλομήλου γυναικὶ
 τοῦ καταλαβόντος Δελφοῦς δύο θεραπείνας ἀκολου-
 θῆσαι. παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους d

1 διὰ πολέμου C: διὰ πόλεμον A, fort. κατὰ πόλεμον
 14 μὲν add. C om. A 16 λάτρις (i. e. λάτρεις) C fort. recte
 26 ἐγγίστων χρόνων Mein, fort. τῶν ἐγγὺς χρ.

ἑταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ
 τοῖς Φωκεῖσιν ὡς τοσοῦτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγ-
 καίαν τροφήν ἀφηρημένον. εἰθίσθαι γὰρ ἐν ταῖς
 οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις.
 87. Πλάτων δ' ἐν ἕκτῳ Νόμῳ φησί (p. 776 c): 'τὰ 5
 τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντη. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων
 ἢ Λακεδαιμονίων εἰλωτεία πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ'
 ἂν καὶ ἔριν τοῖς μὲν ὡς εὖ, τοῖς δ' <ὡς> οὐκ εὖ γε-
 γουυῖά ἐστιν· ἐλάττω δὲ ἢ Ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς
 τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι τὸ 10
 Θετταλῶν τ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάντα
 ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρὴ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν;
 οὐ γὰρ ὑγιᾶς οὐδὲν ψυχῆς δούλης· οὐ δεῖ γὰρ οὐδὲν
 [ὑγιᾶς] πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ
 σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν (p 322)· 15

ἡμισυ γὰρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
 ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσι.
 χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται
 περὶ τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ
 τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων 20
 πόλεις ὅσα κακὰ συμβαίνει, καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων
 περιδίνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπὰ [κλοπῶν] ἔργα
 καὶ παθήματα· πρὸς ἃ τις ἂν πάντα βλέψας διαπορή-
 265σεις τί χρὴ δρᾶν περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων. δύο
 δὲ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι 25
 τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα

3. 4 ἐν ταῖς οἰκίαις C, ἐν ταῖς οἰκειακαῖς χρεῖαις Hamsterh
 8 ἔφεινις μὲν A ὡς om. A 11 δ' αὖ et πάντας A 14 ὑγιᾶς
 om. Plat 17 ἂν ἤδη A: corr. C 22 περιδείνων A παντο-
 δαπῶν A: corr. Plat (ubi κλοπῶν del. Naber) 23 τις ἅπαντα AC
 26 ὅτι A: corr. C

εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον
 ἐκείνων ἕνεκα, πλέον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν
 τε ἤκιστα εἰς αὐτούς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους
 δεῖ καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι
 5 ποιεῖν, τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν χρῆ σχεδὸν ἐπίταξιν
 πᾶσαν γίνεσθαι, μὴ προσπαίζοντας μηδαμῆ μηδαμῶς
 οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἀ δὴ πρὸς b
 δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρύπτοντες
 χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι
 10 καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν.'

88. πρώτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνή-
 τοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομ-
 πος ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 300).
 Ἴχιοι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοῦς καὶ Λακε-
 15 δαιμονίους ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν
 οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις . . . Λακεδαιμόνιοι μὲν
 γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν c
 δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον
 τὴν χώραν ἣν ἐκεῖνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
 20 Θετταλοὶ δὲ Περγραιβῶν καὶ Μαγνήτων, καὶ προσηγό-
 ρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἴλωτας, οἱ δὲ
 πενέστας. Χῖοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας
 καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες.' ὁ μὲν οὖν Θεόπομ-
 πος ταῦθ' ἱστόρησεν· ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἡγοῦμαι διὰ
 25 τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον
 ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ
 Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Παράπλω (FHG II 378)
 τάδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν· 'τῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀπο- d

5 πρόσρησιν A: corr. C
 23 καταβαλόντες Wilam

16 suppl. velut ἐποιήσαντο

διδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὀρμώμενοι τὰς
 ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιούσι πολλοὶ συναθροισθέντες·
 ἢ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ
 πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ [ὄν] μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ
 Χίοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, 5
 ἀνδρείον δὲ τινὰ ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῆ τῶν
 δραπέτῶν ἀφηγεῖσθαι ὡς ἂν βασιλέα στρατεύματος.
 καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν
 καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων ἐπεὶ αὐτοὺς εἴωρα μάτην
 ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ 10
 ο δραπέτῃ) λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε· 'ὕμιν, ὦ Χιοί τε
 καὶ κίριοι, το μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν
 οὐδέποτε μὴ παύσῃται· πῶς γὰρ ὅποτε κατὰ χρησμὸν
 γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ' εἰάν ἐμοὶ σπείσησθε καὶ
 εἴατε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν 15
 ἀγαθῶν ἀρχηγός.' 29. σπεισαμένων οὖν τῶν Χίων
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ
 κατασκευάζεται μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγιδα ἰδίαν.
 f καὶ δείξας τοῖς Χίοις εἶπε διότι 'λήψομαι ὃ τι ἂν
 παρὰ τινος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ 20
 σταθμοῖς καὶ λαβῶν τὰ ἱκανὰ ταύτῃ τῇ σφραγιδι τὰ
 ταμιεῖα σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδρά-
 σκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν εἰάν μὲν
 μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι,
 ἔξω μετ' ἐμαντοῦ, εἰάν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο- 25
 266πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας.' ὄρωντες οὖν οἱ λοιποὶ
 οἰκέται τοὺς Χίους ἠδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξαμένους

2 αὐτῶν Cas: ἐαυτῶν AC 4 ὄν del. C, sed fortasse
 mutila oratio 6 ἐπιτυχῆ Schw: τῇ ψυχῇ A om C 10 ὄνομα
 αὐ τῷ A: corr. C 12 περὶ τῶν C 13 παύσεται Schw
 14 πεισθήσεσθε AC: corr Mein 19 ὅτι ἂν Schw: ὅταν AC
 22 ταμιεῖα A ταμιεῖα C: corr. Schw

- περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος καὶ Δουῦρις ἐν
πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἀρ-
καδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος
φυγῆν ἐφυγεν. ἦν δ' εὐφυνέστατος καὶ πλείους ἀπο-
5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὖν ποτε ἐν
Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν
Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ- d
καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησὶν, Ἀρκαδίων;'
καὶ ὅς (2 122).
- 10 ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκαμαι οἳ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.
Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν (FHG I 344) γελάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τοίτῳ
καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν
ἐχθρὰν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
15 δρου κόλακος Ἠγήσανδρος τὰδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414).
'Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προ-
θύμῳς αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας e
παρῶν 'ἦ που τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὐταὶ πολὺν
κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος.' ὁ δ' αὐτὸς
20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα
Διονύσιον γελῶντα μετὰ τινων γνωρίμων (ἀπεῖχεν
δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὥς μὴ συνακούειν) συγ-
γελαῖν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ
τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελαῖ,
25 'ὄμῃν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ ῥηθὲν γέλοισιν ἔστιν.'
ὅβ. πλείστους δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος
τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f
Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιούντο μήτε ὄξυν

13 ἐκάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἠγη-
σίον νικησίον A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελαῖν
add. C 23 δ' add. C

ἐπεικειίας ἠρῶον ἰδρῦσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπωνόμασαν ἠρώος εὐμενοῦς· καὶ αὐτῶ ἔτι καὶ νῦν οἱ δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἂν ἔλονται. φασὶ δὲ καὶ καθ' ὑπνοὺς ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν
 e Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλάς· καὶ οἷς ἂν 5
 ἐπιφανῆ οὔτοι θύουσιν αὐτῶ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν τόπον οὗ τὸ ἠρῶόν ἐστιν αὐτοῦ.' 91. ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος ταῦτα ἰστόρησεν· ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὔρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ ἂ ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἰστόρησε 10
 (VIII 105) περὶ Πανωνίου τοῦ Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος ἐπαθεν δικαίως ἐλευθέρων παιδῶν ἐκτομὰς ποιησάμενος καὶ τούτους ἀποδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς (FHG III 415) καὶ Ποσειδώνιος ὁ στωικὸς *ibid.* 15
 265) ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐκάτερος τοὺς Χίους φασὶν ἔξαν-
 δραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος
 f παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς 20
 διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία 'Χίος δεσπότην ὠνήσατο', ἣ κέχρηται Εὐπολις ἐν Φίλοις (I 332 K).

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως 25
 εἶναι. Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντι-
 267θίου αἰκίας φησὶν (fr. 123 Bl.)· 'ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα

3 ἂν ἔλονται K: ἀφέλωνται A ὑφέλωνται corr. in ἀφ. C
 6 ἐπεφάνη AC: corr. Schw 13 κατ' αὐτοὺς K 20 τῶν προγόνων K

ὑβρίση γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος.' τὰ ὅμοια εἶρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ (fr. 72 Tur) καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (46). Μάλακος δ' ἐν τοῖς Σιφνίων ᾠροῖς ἱστορεῖ
 5 (FHG IV 412), ὡς τὴν Ἔφεσον δοῦλοι τῶν Σαμίων ᾤκησαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἳ καὶ τὸ πρῶτον ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος κακὰ πολλὰ ἐποίουν τοὺς Σαμίους· ἔτει δὲ ἕκτῳ μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας
 οἱ Σάμιοι ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ
 10 ἀθροῖοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἔφεσον· καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

93. διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμοιοῦς διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς
 15 μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί, δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.' καλοῦνται δ' οἱ
 δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄξιοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ
 20 ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας. Ἑρμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώτταις μνώτας τοὺς εὐγενεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ' ἄξους τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς θεράποντας, ἀποφράσην δὲ τὴν δούλην καὶ βολίξην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον δὲ
 25 τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ τὴν προπορευομένην. Πρόξενος δ' ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆς
 πολιτείας (FHG II 463) ἐπικαλεῖσθαι φησιν χαλκίδας

4 μαλακος A 6 ᾤκησαν AC: corr. Schw 10 ἀθροῖοι C
 16 ἐν κτήσει Schw 19 δὲ πάμονες AC: corr. Valcken
 21 Ἑρμων i. q. Ἑρμῶναξ μνώτας A μνώτας C, μνώ et μνοία
 Hes. cf. p. 263f ἐγγενεῖς Eust. 1024, 37 (non C) 23 ἀποφράτην Eust. 1090, 57 (non C), ἀπόφαρσις· ἡ ἑταῖρα Hes

παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπεύνας. Ἰων δ' ὁ Χίος
ἐν Λαέρτη (fr 14 N) τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν
εἰπών·

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλείσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν. 5

Ἀχαιοὺς δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr 30) περὶ τοῦ Σατύρου
λέγων φησὶν·

ὡς εὐδουλος, ὡς εὐοικος ἦν,
ιδίως λέγων ὡς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
e τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν 10
διατρίβων κἂν ἐλεύθερος ἢ κοινόν.

94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ
ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων
χρεία τοιαύδε ἐκτίθενται· Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις
I 64 K · 15

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἤστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι
παλαιίστραις

Αἰγιναῖαι κατεβέβληντο δρουπεπεῖς βώλοις τε κο-
μῶσαι. 20

Κράτης δ' ἐν Θηροῖσι I 133 K ·

ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἰς κεκτήσεται οὐδὲ δούλην,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ δῆτ' ἀνὴρ γέρον διακονήσει;
f B. οὐ δῆθ'· ὁδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.
A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσσεισιν αὐθ' 25
ἕκαστου

6 τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι· παρατίθου τράπεζα·
αὕτη παρασκεύαζε σαυτήν. μάττε θυλακίσκε.

4 ἴθι Wagner: ἴθι A om. C 8 fort. ὡς εὐοικέτης 19 μᾶζαι
βώλοις κομῶσαι est βωλία vel βωλῆς, cf. Hesych 24 ὁδοιποροῦ
τὰ A: corr Cas γὰρ ταῦτα πάντ' A: corr Elmsl 25 πλεῶν A
27 παρατιθῶ A: corr Elmsl 28 αὕτη C σαυτόν A: corr. C

ἔγχει κύαθε. πούσθ' ἢ κύλιξ; διάνιζ' ἰοῦσα σεαυτήν.
 ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν χρῆν ἔξεραῖν τὰ τεῦτλα.
 ἰχθύ, βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι.
 10 οὔκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλλ' πάσεις ἀλείφων;
 5 ἔξῃς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμ-268
 βάνων λόγον φησίν·

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τᾶμπαλιν
 τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
 ἐπὶ κίωνων, ὥσπερ διὰ τοῦ Παιωνίου,
 10 ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἐκάστῳ ρεύσεται
 5 εἰς τὴν πύελον· ἐρεῖ δὲ θῦδωρ 'ἀνέχετε'.
 εἴτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἦξει μύρου
 αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι
 15 (I 209 K)·

λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι πα- b
 ρεῖχον·
 εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ
 χειρός.
 20 ἢ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ'
 ἦν τὰ δέοντα·
 οἴνω γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις
 ἐμάχοντο
 5 περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι
 25 καταπίνειν,

1 λιανίζουσα σεαυτην A νίξε σεαυτήν C: corr. Di (ἰοῦσα
 νίξε Elmsl, διάνιζε σύγε Piers) 2 χρῆν Elmsl: χρῆ AC
 ἔξεραῖν τὰ Schw: ἐξάιραντα A ἐξ ἄραι τὰ C 3 'πὶ Erfurdt:
 τὰπι AC 4 αλειπασεις A: corr. Erf (ἀλσι π. Elmsl), sed prae-
 stat fort. λιπανεις 7 πάμπαλιν A: corr. Cas, αὐτὸ τοῦμπαλιν
 Kock 10 ἀπὸ Bergk: ἐπὶ A 11 ἀνεχετει A ἀναχαιτε C:
 corr. Di 12 ἔπειτα ἀλάβαστος AC: corr. Bergk

- εἰ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ'
 ἴοντες
 c ἔξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἄν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι
 τραπέζαις.
 ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα b
 θερμὰ κυλίνδων·
 ὑποτριμματίων δ' ὄχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι
 παρῆσαν,
 10 ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν
 καταπίνειν. 10
 λεκανίσκαισιν δ' ἄν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις
 κατάπαστα,
 ὄπταλ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ'
 εἰσεπέτοντο·
 d τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον 15
 ἦν ἀλαλητός.
 μήτρας δὲ τόμοις καὶ χυανματίοις οἱ παῖδες ἄν
 ἤστραγάλιζον.
 15 οἱ δ' ἄνθρωποι πίνοντες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα
 γιγάντων. 20
96. πρὸς τῆς Δίμητρος ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα
 οὕτως ἐγίνετο, χρεῖα τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ
 αὐτουργοὺς εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν
 ποιημάτων ἐπαίδευον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ
 ὥσπερ λαμπάδιον κατασεύσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου 25
 c Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενό-
 μενοι μιμησάμενοι ἐπεχειργάσαντο, ἐχρησάμην τῇ τάξει

11 λαικανίσκαισι δ' A: corr. Pors ἄν ψαιστὰ Mein: ἀνά-
 παιστα A 13 φάρυγγ' AC 17. 18 ἀνεστραγάλιζον A ἄν ἔστρ.
 C: corr. Schw 26 καὶ οἱ K: καὶ ὡς οἱ A, καλῶς οἱ Madwig
 πλέοι AC: corr. D1

τῶν δραμάτων ὡς ἐδιδάχθη· καὶ εἰ μὴ ἐνοχλῶ τι
 ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν φροντὶς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη),
 ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις
 εἰρημένα ποιηταῖς· ὧν εἷς ἐστὶν ὁ Ἀττικώτατος Φερε-
 5 κράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί φησιν (I 174 K).
 πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
 ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
 ποταμοὶ μὲν ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέω
 διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔρρεον f
 10 5 αὐταῖσι μυστίλαισι καὶ ναστῶν τρύφη,
 ὥστ' εὐμαρῇ γε καὐτομάτοις τὴν ἔνθεσιν
 χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
 φύσκει δὲ καὶ σίζοντες ἀλλάντων τόμοι
 παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἔξεκέχυντ' ἀντ' ὄστράκων.
 15 10 καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα,
 καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῆ·
 σελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 269
 ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια
 ἠδιστον ἀπατμίζοντα καὶ χόλικες βοὸς
 20 15 καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα ●
 χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
 παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανεμιμμένος
 ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι.
 Β. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
 25 20 παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχω 'ς τὸν Τάρταρον.

8 πλέοι AC: corr. Di 11 εὐμαρῇ ἦγεν αὐτοματ' εἰς
 τὴν A: αὐτομάτοις K, reliqua corr. Cas 13 ζέοντες AC: σί-
 ζοντες ex v. 14 Herw 14 ποταμοῖς σίζοντες ἐκέχυντ' AC
 ποτ. σίζοντ' ἐκέχυντ' Poll. VI 58: corr. Herw post v. 16 τεύτλοισί
 τ' ἐγγέλεια συγκεκαλυμμένα add. Poll 19 ἀτμίζοντα AC:
 corr. Di 22 γάλακτι AC: corr. Di 23 πνοτομοι A: corr.
 Villebrun 24 ομ' ὡς A 25 ὡς ἔχετ' εἰς A: corr. Mein

- b A. τί δῆτα λέξεις, τὰπίλοιπ' ἤνπερ πύθη;
 ὄπται κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤρτυμένοι
 περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
 ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμοῶναις κεχυμένοι.
- 25 τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν 5
 ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐθενὸς πεφυκότα.
 κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις ἀρτίως
 ἤβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμένοι
 πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
- c 90 ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. 10
 καὶ τῶνδ' ἐκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
 διπλάσι' ἐγίνετ' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
97. κὰν τοῖς Πέρσαις δέ φησιν I 182 K.
 τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἐτι χρεία
 ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ 15
 χαρακισμοῦ;
 αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς
 ἐπιπάστοις
- d ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλεῖοις μάχαις κοχυδοῦντες
 ἐπιβλύξ 20
 5 ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ρεύσονται, σφῶν
 ἀρύτεσθαι.
 ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνω καπνία κατὰ τοῦ κεράμου
 βαλανεύσει,
 ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὄχετοὶ βοτρυῶν μετὰ ναστίσκων 25
 πολυτύρων

2 ὄπται καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. αναβρασεις. ἀνα-
 βραστ' ἤρτυμένοι (sic omnia) A ὄπται δὲ κίχλαι ἀνάβραστοι
 ἤρτυμένοι C ὄπται κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἤρτ. Poll:
 corr. Mein 5 ἐκρέμαντο AC: corr Pors 8 σιβυλλιῶσαι A:
 corr. C 11 ἕκαστος AC: corr. Jacobs 19 μάχαις A: corr. C
 21 ρεύσοντας A: corr. C 23 οἴωσι καπνίαι A: corr C
 25 μετ' ἀμητίσκων καὶ νατίσκων (ναστίσκων C, AC: corr Schw

ὄχετεύσονται θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δῆ> δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς
ἐριφείοις

5 10 φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 523 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν
10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
παύσω τὸν λόγον, μακρὰ χαίρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρηῆσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K):

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,

ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,

15 ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα,
πλακοῦς ἐαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησὶν (I 706 K):

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κραῖθις] ἡμῖν καταφέρει

μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας,

20 ὁ δ' ἕτερος ᾧθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε·

5 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ

φεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,

ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὄχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
3 δῆ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 εἰρησιν A: corr. C
13 νειφέτω (i ex ei corr. C) et ἀλφίτοισι AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrubique apposuerat Athenaeus,
deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met.
15, 315 21 εἰλιωμεν αὐτόσσε A: corr. Di (εἰλυόμενον Schw)
22. 23 ἐν μὲν ἐντευθεν ῥέει AC: corr. Elmsl

270 τῆδὶ δ' ἀφύλαισι, τῆδε δ' αὖ ταγηνίαισι.
 τεμάχη δ' ἄνωθεν ἀντόματα πεπνιγμένα
 10 εἰς τὸ στόμ' ἄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τῶ πόδε.
 ἄμυλοι δὲ περιπέουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

οἶδα δὲ ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικο- 5
 φώντος δράμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων
 αὐτῶν ἐμνήσθην.

99. ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξ-
 ελθόντος ἐπήνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουλος
 β ἔφη· ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ 10
 ἀηδῶς ὁ Δημοκρίτος εἰστίασεν ποταμοὺς διαπερανά-
 μενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὑφ' ὧν ἄρδευθεῖς τὴν
 ψυχὴν πάνυ πειναλῆος γεγέννημαι' λόγους αὐτὸ μόνον
 καταβροχθίσας· ὥστε ἤδη παυσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης
 ἀπεραντολογίας [καὶ] κατὰ τὸν Παιανιέα ρήτορα τοι- 15
 οὔτων τινῶν μεταλάβωμεν ἢ μῆτ' ἰσχὺν ἐντίθῃσι μῆτ'
 ἀποθνήσκειν ἐᾶ (3, 33).

ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσ
 οὐκ ἔστι· πεινώσιν γὰρ ἢ Κύπρις πικρά,
 Ἀχαιοὺς φησιν ἐν Αἰθῶνι σατυρικῷ (fr. 6 N). παρ' οὗ 20
 ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβῶν ἔφη (fr. 887 N).

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινώντι δ' οὔ.
 πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς ἀεὶ ποτε διαπολεμῶν ἔφη·

ἰπλήρης μὲν λαχάνων ἀγορῆ, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων,
 σὺ δέ, ὦ κύου, ἀεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἐᾶς ἡμᾶς 25
 λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ
 σιτειῖσθαι· τροφή γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί· καὶ ἅμα

1 τῆδὶ δ' A: corr. Maas ἀφύλαισι A: corr. Villebrun τῆδε
 A: corr. Elmsl 2 δ' Schw: λ' A 3 αὐτῶι A 4 περι-
 ιάουσιν A: corr. Iacobitz 12. 13 poetae verba agnovit Mein
 13 πινάλιος A 14 καταβροχθίσας A: corr C 15 καὶ del. Di

στραφείς πρὸς τὸν οἰκέτην Ἀεῦκε, ἔφη, κἄν ἐκφατι- d
 σματά τινα ἄρτων ἔχης, δὸς τοῖς κυσίν.' καὶ ὁ Κύ-
 νουλκος 'εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
 κεκλήμην, ἠπιστάμην ἤκειν ἀγορᾶς πληθυνούσης (οὕτως
 5 γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων ὄραν ἐκάλει,
 καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον).
 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
 κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
 10 ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμπορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
 χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνον (fr. 23 N).'

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷος ἦν ἀπανίστασθαι·
 15 ἐπιστραφείς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ
 ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην
 τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61).
 'τέτλαθι δὴ, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·

ὄψων γὰρ πλῆθος σε δαμᾶ καὶ λιμὸς ἀτερπής. f
 20 ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διδυράμβους φθέγγ-
 γομαι κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ' ἤδη
 καὶ ἔπη· 'λιμῶδες' γὰρ ὄντως 'ἡ φαψωδία'. κατὰ γὰρ
 Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ
 μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

25 κοῦδ' εἰς σοῦστίλιν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαι-
 στον, προσόμοιος,
 καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
 ταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μακρὰς Cob 10 σιτίσεως A: corr. Mus
 11 γὰρ om. C 14 οἷός τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
 verba agnovit Schw 23 σφενδωνι A

ὄρω γὰρ θαῦμα ἄπιστον, ἰχθύων γένη
 περὶ τὴν ἄκραν παλζοντα, κωβιούς, σπάρους,
 ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
 θύννους, μελανούρους, σηπίας, ἀλώπιαις,
 τρίγλας, ἐλεδῶνας, σκορπίους,

6

φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι (II 432 K): δεῖ οὖν
 καὶ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα I 709 K)
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου
 τετλάναι.

- b 101. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασσούριος ἔφη 10
 'ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεται τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς
 οἰκέτας λόγου συμβαλοῦμαι τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς
 ἔρωτα (Philox. fr. 6) τῷ σοφῷ καὶ φιλότατῳ Δημοκρίτῳ.
 Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λε-
 λέγων συγγράμματι (FHG IV 475) καταλέξας τοὺς Λακε- 15
 δαιμονίων εἰλωτας καὶ τοὺς Θετταλικοὺς πενέστας καὶ
 Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρήσασθαι πάλαι
 τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν (FHG
 c 1336, καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι
 ὡς Λακεδαιμονίους τῶν εἰλωτῶν. περὶ δὲ τῶν παρὰ 20
 Λακεδαιμονίοις ἐπεννάκτων καλουμένων (δοῦλοι δ'
 εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς
 δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστοριῶν (FHG I 310)
 λέγων οὕτως: ἀποθανόντων πολλῶν Λακεδαιμονίων
 ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ οἱ περιλειφθέντες 25
 εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς
 ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἰλωτῶν ἐφ' ἑκάστην
 d στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας
 ἕσπερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπεννάκτους, ὅτι

1 γὰρ add. Cynuleus 3 ἐρυθίνους A: corr. 5 25 fort.
 τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Μεσσ.

κατετάχθησαν ἀντὶ τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ τὰς στιβάδας.¹
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ καὶ τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν
ἱστοριῶν (ibid. 811) παρὰ Σικυωνίοις κατωνακοφόρους
καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς
5 ἐπευνάκτοις. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχμος
ἐν τοῖς Σικυωνιακοῖς (fr. 2 M) [κατωνακοφόρους καλεῖσθαι
δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις].
ἔτι Θεόπομος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG e
I 284) Ἀρδιαίους φησὶ κεκτῆσθαι προσπελατῶν ὥσπερ
10 εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. 102. οἱ δὲ μόθακες
καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν,
οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος
ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 347)
οὕτως· 'εἰσὶ δ' οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαι-
15 μονίων· ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων ὡς ἂν
καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν οἷ μὲν ἓνα, οἷ δὲ δύο,
τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν
οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μὲν, οὐ μὴν Λακεδαι- f
μόνιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων
20 ἓνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαχῆ-
σαντα τοὺς Ἀθηναίους πολίτην γενόμενον δι' ἀνδρα-
γαθίαν.' Μύρων δὲ ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῳ Μεσση-
νιακῶν (FHG IV 461) 'πολλάκις, φησὶν, ἠλευθέρωσαν
Λακεδαιμόνιοι δούλους καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν,
25 οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυνκτῆρας, δεσποσιονάτας
δ' ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον, ἄλλους
δὲ νεοδαμώδεις ἑτέρους ὄντας τῶν εἰλώτων.' Θεό-272
πομος δ' ἐν ζ' Ἑλληνικῶν (FHG I 280) περὶ τῶν

1 ἐπὶ K: εἰς A 3. 6 κατανακοφόρους AC 6 inclusa
del. Mein 9 ἀρκαδίους A ἀρκάδας C: corr. Palmer 16 cor-
rupta 19 γε Di: τε A παιδιᾶς A: corr. C 24 ἄφειτοι Hesych

εἰλώτων λέγων ὅτι καὶ ἐλεάται καλοῦνται γράφει οὔτως· τὸ δὲ τῶν εἰλώτων ἔθνος παντάπασιν ὠμῶς διάκειται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολὺν ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἳ μὲν αὐτῶν ἐκ Μιαισσηνῆς ὄντες, οἳ δ' ἐλεάται κατοικοῦντες πρότερον τὸ καλούμενον Ἔλος τῆς Λακωνικῆς.⁵
 103. Τιμαῖος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ — ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν (c. 6 — οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἑλλησι δούλους κτᾶσθαι 10 F.H.G I 207), αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (οὔτως δ' αὐτὸν καλεῖ Ἰστρὸς ὁ Καλλιμάχιος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς) εἰπὼν γὰρ ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων· καὶ τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη (ib. p. 202) οὔτως 15 εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν ὡς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα· δι' ἧς ἡγοῦμαι καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκλημέναι χοινικομέτρας. Κτησι- 20 σικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν (F.H.G IV 375) (κατὰ τὴν ἑπτα)καιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν Ὀλυμπιάδα Ἀθηνησιν ἔξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληγείως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὐρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας μ'. Νικίας δ' ὁ Νικηράτου, ὡς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ 25 πόρων (4, 14), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσία τῷ Θρακί ἐφ' ᾧ ὀβολὸν ἐκάστου 30 τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰγινητῶν

12 καλλιμάχιος A: corr. C 13 γὰρ om. C 19. 20 κατὰ τὴν ἑπτακαιδεκάτην Di (numerus invenit St. Croix): καὶ δεκάτη A ἐν τρίτῳ (ex v 19) καὶ δεκάτῳ πρὸς ταῖς 9' Ὀλυμπιάδι C 27 ἐκάστου Xen: ἑκαστον AC

πολιτεία (fr. 427 R) καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι
 ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρχί-
 δης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
 Εὐρωπαϊκῶν (FHG III 194) Δαρδανεῖς φησι δούλους
 5 κεκτηῆσθαι τὸν μὲν χιλίους, . . . τὸν δὲ καὶ πλείους·
 τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ
 δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

104. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ἄλλὰ Ῥωμαίων ἕκαστος (οἶδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ὧ
 10 καλὲ Μασσούριε) πλείστους ὅσους κεκτημένος οἰκέτας·
 καὶ γὰρ μυρίους καὶ δισμυρίους καὶ ἔτι πλείους δὲ
 πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δέ, ὥσπερ ὁ
 τῶν Ἑλλήνων ζάπλουτος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν
 Ῥωμαίων συμπροιόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ
 15 πολλαὶ δὲ αὐταὶ Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδε-
 μέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα· Ποσειδώνιος γοῦν,
 οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας
 φησὶν (FHG III 264) αὐτοὺς καταφονεῦσαι μὲν τοὺς f
 ἐπὶ τῶν μετάλλων φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ
 20 Σουνίῳ ἀκρόπολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι
 τὴν Ἀττικὴν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ
 ἡ δευτέρα τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλαὶ
 δὲ αὐταὶ ἐγένοντο, καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς
 ἑκατὸν μυριάδας (σύγγραμμα δὲ ἐκδέδωκε περὶ τῶν
 25 δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς
 ἀκτῆς)· καὶ Σπάρτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ Καπύης
 πόλεως Ἰταλικῆς ἀποδρᾶς κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ πολὺ
 πλῆθος ἀποστήσας οἰκετῶν (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης,
 Θραξ γένος) κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ

5 hiatum signif. Mein 17 μέμνηται A: corr. Mus 24 δὲ K:
 τε A 27 μίθρια ἀττικά A: corr. Cas 29 τὸ γένος C more suo

273 ὀλίγον πολλῶν δούλων καθ' ἐκάστην ἡμέραν συρρεόντων
ὡς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Δικίννιον
Κράσσου παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἰδρῶτα τοῖς
ἡμεδαποῖς παρεσχῆκει, ὡς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εἵνους.
105. σόφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἄρ- 5
χαῖοι Ῥωμαῖοι· Σκιπίων γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπὶ κλην
ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι
τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσή-
κουσιν ἐγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους <συν>επήγετο
οἰκέτας, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 166 H) καὶ Ποσει- 10
δώνιος (FHG III 255, καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον αὐτ' ἐκείνου
πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ ὁ πρῶτος
πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρετανίδας
νήσους μετὰ χιλίων ὄκαφῶν τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας 15
συνεπήγετο, ὡς Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν
αὐτῷ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι
p. 247 ed. min. Pet, ὃ τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ.
ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτος, ὃ Ἕλληνες,
ὅς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς 20
ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συν-
επήγετο οἰκέτας, ἄλιεις καὶ ὄρνιθεντὰς καὶ μαγείρους·
οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὡς εὐδαι-
μόνως ἔζη, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἐν
τῷ περὶ ἠδονῆς (fr. 33 Koerke) (τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον καὶ 25
ὡς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν
εἴκοσιν οὔτ' ἀνατέλλοντα οὔτε δύόμενον ἰωρακέναί.
καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαι-
μονίαν. οὗτος, ὡς ἔοικεν, πρῶτ' ἂν ἐκάθευδεν, ὄψ' ἂν δ'

6 σκηπίων A 9 ἐπήγετο A: corr. K 20 ἀγαρόστης AC
21 ἰδίους (pro χιλίους) Diod. 8,19, cf. Cobet mnem. 9,270

ἡγείρετο, κατ' ἀμφοτέρα δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς d
 Ἔστιαῖος καλῶς ἐκαυχᾶτο μήτε ἀνατέλλοντα μήτε κατα-
 δυόμενόν ποτε τὸν ἥλιον ἑωρακέναι διὰ τὸ παιδεία
 παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὡς ὁ Νικαεὺς Νικίας ἱστορεῖ
 5 ἐν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν
 καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύ-
 λασσον τοὺς πατέρας νόμους καὶ κεκολασμένως ἔξω
 τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθνη. συνετῶν γὰρ ἐστὶν
 ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι' ὧν
 10 στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμ- e
 βάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον
 καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν
 τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες
 γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετῆγον παρὰ τῶν χειρω-
 15 θέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὗρισκον, τὰ
 ἄχρηστα ἐκείνοις ἔωντες, ὅπως μηδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν
 ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν
 Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες
 τούτοις αὐτῶν περιεγέροντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ
 20 εὐρόντων τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ f
 καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν
 ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἑμαθον θυρεοῦ χρῆσιν,
 παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσων, καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων
 μαθόντες ἄμεινον ἐπέξειργάσαντο· μιμησάμενοί τε κατὰ
 25 πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν
 μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων
 ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ
 τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. 107. πατέριος μὲν γὰρ ἦν²⁷⁴
 αὐτοῖς, ὡς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἡγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ
 om. C, del. K 28 <οὐκέτι> ποιούμενοι vel παριέμενοι K

τητος εἶπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεσιτάτας.
 e τοιγαροῦν αὐταὶ μὲν ἐκ τῶν λίσαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως,
 αἱ δέ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν 5
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὀμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐταὶ πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαυμάτων.
 f τοσοῦτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεία κακῶν αἰτία 10
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν. 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησίν· ἄλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεῖα μέμψαιτ' ἄν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τριῶν δ' 15
 ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ἐπὶ
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῶ ληδίῳ συνημφια-
 257κῶς· ὁ δὲ ἐπόει δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· 20
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίπτειν εἰς τὰς ὀμιλίας. ἄτερος δ' ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτὴν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικότος ἐκκρεμάμενος 25
 ταύτης καὶ προσπεπτωκῶς κατέψηχέ τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἰλκέ τε καὶ ἐξέτει-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολικὰ A: corr. C τριοδοιτιδες AC:
 corr. Lobbeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄπωθε A ἄποθεν C
 26 ταύτη AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

ματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ
 τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας
 ἀνατετιμηκέναι τὰ ὄνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νο-
 μίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν
 5 ἐν τοῖς ἰδίῳις ἀγροῖς ὄρνιθας ὠνεῖτο δραχμιαίους, ὁ
 δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων αὐτοῦ δούλων
 τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ
 θυριανοῦ καλουμένου· μέρος δ' ἐστὶ τοῦτο θαλασσίου
 κυνὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν e
 10 εὐχρηστουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον
 ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσοῦτων οὖν μυριάδων
 ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν
 καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐτοὶ δ'
 ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὀρω-
 15 μένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς
 δογμάτων. 109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμα-
 ζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ κατα-
 ναυμαχῆσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ περιπατη-
 τικὸς ἱστορεῖ (cf. FHG IV 416, 83)· ἀφικόμενος γὰρ εἰς f
 20 τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἦτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι τε
 τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον
 τε ἀποδοῦς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν εἰς
 πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης καὶ
 πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητῆς Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπω-
 25 σάμενος δυεῖν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον.
 Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
 καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 24 H), ἐδυσχέραινε καὶ

8 θυρσίωνος K coll. VII 310 e et Plin. 9, 9,11 13 αὐτοὶ
 Mein: οὗτοι AC 14 ἄλλοις τε et 15 μάλιστα (pro μεγάλα) K
 22 ὠκεί μὲν A: corr. C, cf. XII 543 α (ἐξώκειλεν) 25 fort.
 [τῶν προειρημένων] 27 ἐδυσχαίραινεν A: corr. C

275 ἔκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τροφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μερικά δ' εὖμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' 5 ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος (FHG III 253), οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἤγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ πίνοντας, ἐσθίουσας δ' ὅ τι ἂν τύχη. καὶ πολλάκις, φησὶν, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα πότερον ἀπίους ἢ κάρνα βούλεται δειπνῆσαι, καὶ τούτων 10 τι φαγῶν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοιμᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 281), οὐδεὶς ἐστὶ καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελεῖ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ 15 τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλυσκον.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Z

20

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου τῶν Φαγησίων ἑορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάιτων μᾶλλον ἠφραίνοντο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη ἕως ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ὦ Οὐλπιανέ, (λόγοις γὰρ ἐστιᾷ) προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἴρηται Φαγήσια ἑορτὴ καὶ 25 Φαγησιπόσια. καὶ ὃς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν καίτοι ἤδη οἴσης ἐσπέρας.

4 ἀγρῶν Wilam Z ΤΩΝ ΕΙΣ Α ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΓ 25. 26 φαγησία et φαγησιποσία A.

'οὐ συμπεριφέρομαι, ὡ σοφώτατε· ὥστε λέγειν σοὶ
 καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἡδίου.' καὶ ὅς 'εἰ
 χάριν ὁμολογήσεις μαθῶν, λέξω.' ὁμολογήσαντος δ'
 ἔφη· 'Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής, Σολεὺς δὲ
 5 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων (κράτῳ γὰρ
 καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλεῖ)
 οὕτωςί πως εἶρηκε (FHG II 321)· 'φαγήσια, οἱ δὲ φαγη-
 σιπόδια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν· ἐξέλιπε δὲ αὕτη,
 καθάπερ ἡ τῶν ῥαψωδῶν ἦν ἡγόν . . . καὶ τὴν τῶν
 10 Διονυσίων· ἐν ἣ παριόντες ἑκάστῳ τῶν θεῶν οἶον
 τιμὴν ἐπετέλουν τὴν ῥαψωδίαν.' ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέ-
 αρχος. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὡ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτη-276
 μένος οὐ φθονήσω σοι· ἀφ' οὗ πολλὰ ἑκμαθῶν εὐπο-
 ρήσεις προβλημάτων· καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν
 15 Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀφ' ἧς
 ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μη-
 δείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.' 2. θαυμασάντων
 δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλκου ὁ Πλού-
 ταρχος 'κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ
 20 ἐμῇ Λαγυνοφόρια ἑορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ
 Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι
 Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως (p. 197 B)· 'τοῦ Πτολεμαίου b
 κτίζοντος ἑορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ
 μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἠρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν
 25 φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς

2 ἡδίου A 3 ὁμολογήσειάς A 5 περιγραφῶν A: corr.
 Cas 7 φαγησίας A: φαγησία C 9 ῥαψωδιῶν C 10 ἕκαστοι
 A: corr. Welcker 11 ἀπετέλουν A ἐπετέλουν C 15 γραμ-
 ματικὸν AC: Καλλίου γραμματικοῦ ἀθηναίου γραμματικὴ τρα-
 γωδία lemma cod: A 17 οἰδίπου A: corr. C 20 λαγυνο-
 φορία AC: 23 ἑορτῶν K: ἑορτήν A

ἐστὶν ἑορτή. τοῦ δ' εἰπόντος 'καλεῖται μὲν Λαγυνο-
 φόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατακλι-
 θέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγύνου
 παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν.' ὡς δ' οὗτος ἀπε-
 c χώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς 'συνοίκιά γ', ἔφη, ταῦτα 5
 ἄνυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμιγοῦς
 ὄχλου, θοίνην ἕωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῆ παρατιθε-
 μένων.' εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ ἂν
 ἐκοπίασε δῆπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἢ
 βασιλεία καθάπερ ἐν τοῖς Χουσίῃ· εὐωχοῦνται μὲν 10
 γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν
 ἐστίασιν.'

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας
 εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευὴν ἔφη· 'εἶτα πῶς δειπνή-
 σομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς <ὁ> χαρί- 15
 d εἰς Ἀριστοφάνη ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν (I 395 K, οὕτως
 λέγων οἶονεῖ δι' ὅλης νυκτός· ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικὸν
 ἔχει (ι 298)·

κεῖτ' ἐντοσθ' ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μῆλων.
 ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων τῶν μῆλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ 20
 ἐμφανίζων.' πρὸς ὃν ὁ ἰατρὸς ἔφη Δάφνος 'ὠφελιμώ-
 τερά ἐστι, φίλιτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ
 δεῖπνα· τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς
 τροφῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν
 e δ' ἢ πέψις. εὐσηπτιότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα 25
 τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελίμιον κο-
 πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελή-
 νιον πεπαίνονται.'

1, 2 λαγυνοφορία AC 15 ὁ add. Mus 19 ἐντός θεά-
 τριοιο A 21 sqq cf. Plut. qu. symp. III 10 22 fort. φίλ-
 τατοι, παντὶ

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρασκευασμένων καὶ αἰεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἑικότως, ἄνδρες φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψων καλουμένων
 5 ἔξενίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἑξαιρετον ἐδωδὴν μόνος οὕτως καλεῖσθαι διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς f
 βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς ἑοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά' (Eur. fr. 899), οὐδὲ τὸν
 10 φιλόστικον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (FHG IV 472)· ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιππός τε ὁ Μακεδῶν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
 15 ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον 277 ἱστοριῶν (fr. 1 M)· Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ (fr. 4 M) ὡς κάλλιστα μῆλα εὐρών ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλωνίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ σκάφη μηλομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν
 20 θεῖαν ἠδίστην γενέσθαι. οὐκ ἄγνοῶ δὲ ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν· ἦτοι γὰρ ἔψον ἐστὶν ἢ παρὰ τὶ ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς ἐκάστας ᾠρας ἐδαινύμεθα, ᾧ θαυμασιώτατε Τιμόκρα-
 25 τες, — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα (fr. 691)

χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, b
 σαίνοντες οὐραίοισι

5 fort. διὰ τὸ ἑξαιρετον τῆς ἐδωδῆς coll. Plut. qu. symp. IV 4 p. 667f 7 γοῦν Di: οὖν AC (καὶ γὰρ Plut) 19 fort. καὶ τὴν θ. 24 ἐνδαινύμεθα A: corr. K 27 σαίνουσι AC: corr. Brunck σαίνουσι δ' Nauck

οὐ τὴν κεκτιμένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας (fr. 25)·

πολὺς γὰρ ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν

..... ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλός. —

δ

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἃ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δειπνο-
σοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς
ε ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλῆθος
παραλείψω.

ὅστις ἀγοράζων ὄψον

10

ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μάλινται·

φησὶν Ἀμφίς ἐν Λευκάδι (II 243 K)· ἵνα δὲ εὐμνημό-
νευτὰ σοι γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχείου τάξω

τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι 15
μαστιγοφόρῳ τοὺς ἰχθύς ἔλλους (v. 1297)

ἐφῆκεν ἔλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν,

ἐξήτησέν τις εἰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι
κέχρηται. πρὸς ὃν ὁ Ζωίλος ἔφη· ἔγὼ δὲ οὐκ ὦν

δ ὄψοφαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν 20

Ἀπομνημονεύμασι (III 13, 4) γράφων οὕτως· ὄψοφαγί-
στατός τε καὶ βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτα-

νομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος
ἢ Ἀρκτίνος ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν

τῶ δευτέρῳ οὕτως εἶρηκεν (fr. 4 K)·

25

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι

νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

ε ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῶ ἐπικῶ κύκλῳ, ὡς καὶ ὅλα

3 πολὺς δ' Erfurdt 5 κραίνοντος θυραίοισιν A: corr.
Cas 10 Amphidia verba hic non apta 15 ἐν αἰ | τι A:
corr. C 27 παίζοντες νήχοντο Bergk

δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθοποιία.⁹

6. παρατεθεισῶν οὖν AMIΩN ἔφη τις· 'ταύτας Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 301 R) τὰ μὲν βράγγια ἔχειν
 5 καλυπτά, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελα-
 ζομένων καὶ σαρκοφάγων χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ
 ἐντέρῳ καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι
 προσανάλλονται καὶ ἀποτρῶγουσαι τὴν ὀρμιὰν ἐκφεύ- f
 γουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
 10 (I 683 K) λέγων οὕτως·

ὄτε δ' ἦσθες | ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρῆσιν (p. 251 L)·

πρωὶ μὲν γ' ἀτενὲς ἀπ' αὐῶν ἀφύας ἀπεπυρίζομες
 15 στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὀπτὰ κρέα καὶ πωλύπους,
 καὶ γλυκύν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον. B. οἴβοιβοῦ
 τάλας.

A. περὶ σᾶμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι. B. φοῦ
 τῶν κακῶν.

5 A. ὃ καὶ παρὰ τρίγλα τε μία παχῆα κᾶμιαὶ δύο 278
 20 διατεταμαμέναί μέσαι φάσσαι τε τοσσαῦται παρῆς
 σκορπίοι τε.

Ἀριστοτέλης δὲ (p. 301 R) παρετυμολογῶν αὐτῆς
 τοῦνομά φησιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἄμα ἰέναι ταῖς
 παραπλησίαις· ἐστὶ γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ'
 25 ἐν τοῖς περὶ ὕλης εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπα-
 λάς, πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσον δὲ τροφίμους.
 7. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-

11 ἦσθιες Mein 13 ἀποπυρίζομες A: corr. Schw 14 δελ-
 φακίσκας Bgk 17 πέπερι, σασαμῖς, πλακοῦς B. ᾧ. A. κίσχάδες
 B. φοῦ Bgk 19 καὶ σπάροι Wilam τρίγλας τε καὶ παχηα A:
 corr. Ahrens 20 διατεταγμαμεναι A: corr. Mein τοσαῦται
 παρῆν A: corr. Schw

λογία (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι *Λυκόφρων ἐν*
 b *τοῖς περὶ κωμωδίας* (fr. 19 Stecker), ὡς τὴν *Κλεοστράτου*
τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησὶν οὕτως
 (fr. 7 Ribl.)

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπόρου, ὅταν πλείας καταδύνη, 5
 πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
 οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης οὐδ' ἄν ἐπιθυμῆς.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὧ φίλε Μόσχε,
 5 ὄντινα χρὴ σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
 c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ· 10
 μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
 ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν,
 εἴθ' ὑπὸ θερμὴν ὥσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρόν
 10 γινώσκων ὅπότε ἔστ' ὀπτή, καὶ μὴ κατακαύσης.
 ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἐξ ἐρατεινοῦ, 15
 εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις, κἄν ἐγγὺς ἀλῶ που
 τοῦδε τόπου, κεδυὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 d Ἑλλησποντιάδος χείρων, κἄν κλεινὸν ἀμείψης
 15 Αἰγαίου πελάγους ἕναλον πόρον, οὐκ εἴθ' ὁμοία
 γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἐπαινον. 20
 8. οὗτος ὁ Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν
 καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ πρὸς
 γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουλευθεῖς· καὶ ὥσπερ οἱ
 τὰς Περιηγήσεις καὶ τοὺς Περίπλους ποιησάμενοι μετ'
 ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι ὅπου ἐστὶν ἕκαστον 25
 κάλλιστον βρωτόν τε (ποτόν τε). τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν
 e τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται (fr. 2 R) τῶν καλῶν τούτων

3 γαστρολογίαν A: corr. Heriuga 7 σε διαφθείρηγ' AC:
 corr. Coraes 16 ἀλωπου A: corr. Schneider 18 κεινον A:
 corr. Pora 23 ἐπιμελῶς om. C καὶ ἐπιμελῶς Wilam 26 ποτον
 τε add. Cas

ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἑταίρους ποιεῖται Μόσχον
τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ
τὴν Πυθίαν ζητεῖν

Ἴκκον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
δ ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ
πάντα ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρω φησὶ γενέσθαι καὶ
τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης f
ἡδονῆς· καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος
10 λέγει, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· 'οὐ γὰρ ἐγωγε δύναμαι
νοῆσαι τὰ γαθὸν ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν
δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.' οἴεται γὰρ οὕτως ὁ
σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ
αὐτῷ προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ ἴλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς
15 κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ
ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. 9. Βάτων²⁷⁹
μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα
τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα (IV 502 M)·

ἀπολώλεκας τὸ μαιράκιόν μου παραλαβών,
20 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν ἐς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.

δ B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσιν οἱ
25 σοφοί·

ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως· b

13 τὸν τῶν ἀσώτων C
τοιοῦτον AC: corr. Mus

16 Πλάτων AC: corr. Cas

24 τὸ

- 10 εὖ σῶς ἅπαντας ἢ τυχὸν θώσεις ἐμοί.
A. ἑώρακας οὖν φιλόσοφον, εἶπέ μοι, τινὰ
 μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
B. ἅπαντας· οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
 καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις 5
- 15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
 οὕτως, ἐπὶ γλανκίσκος αὐτοῖς παρατεθῆ,
 ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου
 c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
 ὥστ' ἐκπεπληχθαι πάντας. 10
- καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς
 Βάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων ἐπι-
 φέρει (IV 500 M)
 ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακείσθαι καλὴν
 καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο· 15
 ὁ φρόνιμος (οὐτός) ἐστι, τοῦτο τάγαθόν.
 Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
 εἰ τοῦτον ἔξων πάντες ὅν ἐγὼ ζῶ βίον,
 d οὐτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.
 Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίοις (IV 481 M)· 20
 Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιόσαντός τινος
 εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τάγαθόν,
 ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἠδονήν.
 B. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
 τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν 25
 ἀγαθόν· A. πρόσεστιν ἠδονῇ γὰρ τάγαθόν.

1 εὖ σῶς A (ευσσασιαπαντητηυχον A p. 103c): ἐσθ', ὡς (vel ὡσθ') ἅπαντας ἂν τυχεῖν θώσεις K 2 ἑώρακας AC 5 τὸ φρόνιμον AC: corr. p. 103 9 ὡς περὶ A: corr Pors 12 Πλάτων A: corr. Cas 16 οὐτός add K 18 ἅπαντες AC 23 εἰπεῖν AC: corr. Cas 26 A add. K

10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν,
 ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναῖοι καὶ <οἱ> Μνησιστράτειοι δὲ
 καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως . . . χαίρουσιν, e
 ὧς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
 5 καὶ Σπένσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστής καὶ συγγενής·
 Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν
 ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος
 ἔτι τε τῆς φιλαργυρίας ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν
 αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς
 10 Ἀρκαδικῆς ἑταίρας ἔρωτα ἐπὶ πᾶσιν τε λέγει τάδε·
 ‘σύ τισι φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις αὐτὸς μηδὲν ἐλλειπῶς f
 αἰσχροκερδείας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν
 Ἑρμείας ὄφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον συνάγειν
 ἐπιχειρεῖς;’ 11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν γ’
 15 σίλλων φησί (fr. 56 W).

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.
 ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ
 σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευεν καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρό-
 δωρον. καὶ αὐτὸς δέ που ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀπο-
 20 κρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησὶν· ‘περὶ 280
 γαστέρα γάρ, ὃ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα
 ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπου-
 δήν.’ Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, <ὃς>
 καὶ βοῶν ἔλεγεν· ‘ἀρχὴ καὶ ρίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ
 25 τῆς γαστρὸς ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς
 ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.’ κἂν τῷ περὶ τέλους δέ
 φησιν οὕτω πως· ‘οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰ-

1 ἐπικούριοι A 2 οἱ add. K μνησιστράτιοι A: corr. C
 3 hiatus not. Wilam 9. 10 τῆς ἀρδικῆς A τῆς σαρδικῆς C:
 corr. Menagius 12 αἰσχροκερδείας A: corr. C 23 ὃς add. Cas.

γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμά-
 των, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας
 κινήσεις.' καὶ προσελθὼν (φησι) λέγει· 'τιμητέον τὸ
 καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, εἴαν ἡδο- 5
 νὴν παρασκευάζῃ· εἴαν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν
 ἐατέον.' 12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς
 ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόνη περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτα
 εἶρηκεν (1165):

τὰς γὰρ ἡδονάς

10

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 ξῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.

c πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ξῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· εἴαν δ' ἀπῆ

1170 τούτων τὸ χαίρειν, τ' ἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 15
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

Φιλέταιρος Κυναγίδι (II 232 K).

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν

πλὴν ἡδέως ξῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,

εἴαν ἔχη τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν

τοῦτ' αὐτὸ τὰνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,

d 5 εἰς αὔριον δὲ (μηδὲ) φροντίζειν ὅτι

ἔσται· περίεργόν ἐστιν ἀποκειῖσθαι πάνυ

ἔωλον ἔνδον τὰργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν (II 234 K): 25

θνητῶν δ' ὅσοι

ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,

4 προσελθὼν A: corr. Mus (φησι), λέγει K: φησὶ λέγειν A
 15 τ' ἄλλα λέγω καπνοῦς σκιᾶς A 21 τὰνθρώπια A 22 μηδὲ
 add. Grot ὅτι Erf: εἴ τι AC 24 ἀργύριον AC: corr. Mem

τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων
τοῖς ἐναγισμοῦς ἐπιτελεῖν αὐτῶ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν
ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ
διακονοῦντες, δούλω δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὄσιον.

5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ
προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρε ^b
εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης
μὲν γὰρ ἐν Ἀγρίοις φησὶν (I 147 K).

10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηκίς οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ἦλουν ὄρθρῳ τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κώμην ὑπηγεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.

καὶ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίση φησὶν (II 137 K).

15 οὐκ ἔστι δούλων, ὡγάθ', οὐδαμοῦ πόλις, ^c
τύχη δὲ πάντῃ μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἴτ' εἰς τρίτην

5 ἀγορᾶ κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει

20 θαίμων ἐκάστῳ.

84. Ποσειδώνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) 'πολλοὺς τινὰς
ἑαυτῶν οὐ δυναμένους προϊστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας
ἀσθενὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοῦς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων
25 ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς ^d
τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις
δι' αὐτῶν ἕπερ ἂν ὧσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει 5 6 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τὰν τῇ
οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἦλουν Pierson: ἦλων A ἦλων C
13 περιαγουσῶν Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam
18 εἰς τ' αὔριον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδύνοι μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ· τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδύνους δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M).

- e δωροφόροι καλεοῖανθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας. λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδύνους ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους 10 ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιαῖται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλώτων, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρηῖτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρηῖτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν f οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρὸν 15 ἐγχωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἐφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242)· 'κλαρώτας, φησί, Κρηῖτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμένοι τινὲς ἑορταὶ ἐν Κυδωνίᾳ, 20 ἐν αἷς οὐκ εἰσίσιασιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους. Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501) 'τὴν μὲν κοινήν, φησί, δουλείαν οἱ Κρηῖτες καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς 25 264 δὲ ὑπηκόους περιόικους.' τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399. 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καλὲ οἰεθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνειος A: corr. C
 11 [ἀπὸ] K 14 κλαρωτῶν A: corr. C 15 ἀφαμιώται Hes. et Strab. p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιόικους ὑπηκόους: corr. Dobr

τοῦ Ἀρίστωνος) ἐν τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἄντικρυς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς
 5 χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς στοᾶς
 λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας· περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη (fr. 59 W).

ἦνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἠδύνεσθαι·

10 ὦρη ἐρᾶν, ὦρη δὲ γαμεῖν, ὦρη δὲ πεπαῦσθαι.

15 15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεὶς τὸ ἑκαταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν' (Sophr. fr. 61 Bo) φησὶν· ἰχθῦς τινες οἱ ΑΛΦΗΣΤΑΙ τὸ μὲν ὄλον κηροειδεῖς, πορ-
 20 20 φυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὗν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
 25 25 περὶ ζῴων (p. 301 R) μονάκανθον εἶναι καὶ κηρὸν τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ 282
 Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως (fr. 18 Birt).

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροῖῃσιν ἐρυθρὸν σκορπίον.

25 25 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 233 L).

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί <τε> κοριοειδέες. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίδαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

10 πᾶνεσθαι AC: corr. AP X 38 14 κηροειδεῖς A: corr. C (ubi η superscr.) et Et. M. 72, 52 16 ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ C 19 καταφερεῖς Et. M et C (superscr. α) 21 δ' αὐτῶν A: corr. C 26 τε add. ex p. 308 e

16. ΑΝΘΙΑΣ κάλλιχθους· τούτου μέμνηται 'Επί
χαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ p. 232 L)

b καὶ σκιφίας χρώμις θ', <ὄς> ἐν τῷ ἤρι καττὸν Ἀνάγιου
ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.

λέγει δὲ Ἀνάγιος οὕτως (II 502 B⁴)·

5

ἔαρι μὲν χρώμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι,
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συνκῆς φύλλου.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρέας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·

5 καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπέκων· 10
ὄιος αὐτ' ὅταν θέρος τ' ἢ κήχεται βαβράζωσιν.

εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωῖμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυτιτωτῷ.

c βουῆς δὲ πιανθεῖς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν
ἡδὺς

15

10 κήμερης.

τῶν τοῦ Ἀναγίου πλεόντων ἐμνημόνευσα νομίζων καὶ
τοῦτον ἰποθήκας τοῖς λάγνοις τοιαύτας ἐκτεθῆσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἡθῶν (620
b 33) ὅπου ἂν ἀνθίας ἦ, φησὶν, οὐκ ἐστὶν θηρίον· 20
ὡ σημείω χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι κα-
λοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ
Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων· τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς

d καὶ κάλλιχθην καλοῦσιν, ἐτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα·
'Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινῶν λύκων, 25

3 χρώμις Ahr ex p. 328 a: χρώμιος A θ' ὄς Schw: τ' A τε
ὄς A p. 328 ἀναγιον A 8—10 del. Wilam 8 χήμερης A;
corr. Heringa κρέας Herm 9 τραπέωσιν A: corr. C 10 αὐ
τῇ τόθ' ὄρη Mein κάλωπήκων Herm 11 οἴος A: corr. Cas
αὐτοτε' ὅταν A: corr. Heringa 13 ἐμπρεπεῖς A: corr. C
18 τούτων ὑπ. τ. λ. ταύτας ἐκτεθῆσθαι A τοιαύτας ἰποθήκας
τοῖς λάγνοις Ἀνάγιος ἐκτίθεται C: corr. Wilam 20 ἐὰν A
21 σπογγεῖς AC: corr. D1

ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιώνυμον· εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη
καὶ εὐχυλον καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀρι-
στοτέλης (p. 307 R) δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν
κάλλιχθιν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπί-
5 χαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται,
τὸν δὲ κάλλιχθιν ἢ καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα
σεσίγηκεν· λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως (p. 238 L):

τόν τε πολυτίματον ἔλοπ', ὁ δ' αὐτός χαλκὸς ὄνιος,
ἓνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κῆκελήσατο
10 κατθέμειν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾶ δάμαρτι θωτέρω. e
Δωρῖων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν
ἀνθίαν καὶ κάλλιχθιν, ἔτι τε καὶ καλλιώνυμον καὶ
ἔλοπα.

18. τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν
15 τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἴτ' Ἐπιμενίδης
(p. 233 K) ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις,
ἱερούς φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφίνας καὶ πομπίλους.
ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ζῷον ἐρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς f
γεγονῶς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ.
20 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησὶ (fr. 16 Sch):
πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μήνυσεν φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.

Ἄλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκᾳ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον (p. 240 M):

25 πηδαλίῳ ἄκρῳ ἐπι πομπίλος ἀνιοχέων
ἦστ' ἀκάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος ἰχθύς.

8 extrema corrupta 9 κηνον A 10 κατθενμέν A:
corr. K τε οἱ Cas: τει A 14 τίς δ' C: τί δ' A coll. 284 e
21 ἀδημονέουσι A: corr. Cas 22 μηνύσαι A: corr. Dobr
ἀμύνω A: corr. Gesner 23 Κρίκα Schw 25 παιδαλιωι et
ἐπεὶ A: corr. Mus 25. 26 ανιοχεν | νηστὰ κάτω A: corr. Mein
26 θεᾶς Mein (θεῆς Wilam)

Παγκράτης δ' ὁ Ἄρκας ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπιγραφομένοις προειπών·

πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύον, διηγεῖται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ- 5
 χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ' ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεύς καὶ ἔξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ νιῷ ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν 10
 τῇ ἄγρᾳ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθωρηθῆναι καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς 15
 καταπιεῖν. ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός ἐστιν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτιμώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγῶν. ἀχρεῖος γοῦν γίνεται καὶ σφαδάζων ἐπειδὴν φάγη καὶ ἐπὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυλαῖς τε καὶ λάροις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἰπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε- 20
 δρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ θ' τοῦ Δείπνου·

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι, ἱεροὶ ἰχθύς.

Ἡριννά τε ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον 25 ποιημάτιον (III 143 B⁴)·

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόου εὐπλοον ἰχθύ,
 πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἑταίραν.

17 γοῦν Di: οὖν AC 19 ἀρπυλαῖς AC: corr. Mus 20 κη-
 τίας A: corr. C 24 κωβιοὶ τ' AC: corr. Cas 27 ἰχθύ
 Di: ἰχθύον A 28 πομπεύσας A: corr. Steph

19. *Απολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτεως κτίσει (fr. 7 Mich) τὸν Πομπίλον φησὶν
ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διὰ
τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν πα- e
δ ραρρεῖν ποταμὸν Ἰμβρασον,
τῷ δά ποτ' Ὀκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούρην,
Χησιᾶς εὐπατέρεια τέκεν φιλότῃτι μιγεῖσα,
Ὀκυρόην, ἣ κάλλος ἀπείριτον ὤπασαν Ὀραι·
ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἀρπάσαι.
10 διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινα Ἀρτέμιδος
ἑορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρπάζεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομ-
πίλον τινὰ θαλασσοργὸν ἄνθρωπον καθικετεύσαι ὄντα
πατρῶον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, f
λέγουσαν τάδε (fr. 8)·
15 πατρὸς ἑμοῖο φίλου συμφράδμου θυμὸν ἀέξων,
Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαῶς θεοῦ βένθεα πόντου,
σῶξέ με·
καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν.
ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην ἀρπάσαι
20 καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν
ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε τὸν (fr. 9)
πομπίλον ὠκνάλων νηῶν αιηονονα δουρον. 284
20. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ
25 διὰ τούτων (p. 184 Ziegl³)·
καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,*
- 8 ἀμήχανον C 14 λέγουσα A: corr. Cas 22 νήσων A:
corr. Schw extr. ὀδορὸν Wilam 27 ζῶει A: corr. Toup
28 ἀκρονύχους A: corr. Scal

<ἦ> τὴν ἀμίδα φέρειν ὄραν τε κείμενα

5 ἄμητας ἡμιβρώτας ὀρνίθειά τε,
ὣν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,
ὡς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη 5
ἡμῶν τι τούτων.

6 ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπι-
κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκῶν. 82. Διευχίδης
δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλουμένας,
φησὶν, Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
εἰσὶ) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξορμήσασιν τῷ
Τριόπα μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
τὸ Δωῖον ἀναχωρησάντων, . . . οἱ μὲν μετὰ Φόρ-
βαντος μέναντες εἰς Ἴηλυσὸν ἦλθον, οἱ δὲ μετὰ Περι-
έργου τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
f ράσασθαι τὸν Περιέργον τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας δ' ὁ Φόρβας
καὶ Παρθευία ἢ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέργου
ἀδελφῆ διενήξαντο εἰς Ἴηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν Θαμνεύς, ὃς 20
ἐτύγχανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κνηγετῶν, ἤγευ ὡς ξενίσων
εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
τῇ γυναικὶ τὰπιτήδεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
263 ξένους. ἔλθων δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὔρε παρασκευα-
σμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν τον σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα 25
καὶ τὰλλα τὰκόλουθα ἐπιτελέσας ἐξένισεν αὐτούς.
καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἦσθη ὡς καὶ

1 ἦ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοαῖν A.
corr Pors 7 λαμβείων A 9 κατὰ νήσους suprl. Mein
10 κνιδίας A κνίδου C: corr Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσασθαι A: ὃς καὶ κατη-
ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἐπειτα ἀλέσας AC

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς ἐζητείτω κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπῶν (fr. 48 R).

Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότετα, ἀλλὰ προσέστω
 6 μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
 ἰχθύος ἀύξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν —
 τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως
 εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἀρι- f
 10 στώνυμος Ἠλίῳ διγῶντι (I 668 K).

ὥστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλωῶς.
 τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω· καὶ ἡ μὲν ἀφροῖτις
 λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὥς φησιν Ἀριστο-
 τέλης (p. 303 R), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῆ θαλάσσης
 15 ἀφροῦ, οὗ ἂν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις
 γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη <ἡ> κωβίτις λεγομένη·
 γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν
 τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων· καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 285
 ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραι, αἵτινες ἐγκρα-
 20 σίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος
 τῶν μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος καὶ ἔτι ἄλλη
 ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς
 ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφροῖτις ἀρίστη.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κωβίτην τινὰ ἐψητὸν
 25 λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυδίου δὲ ὄνομα ἀθερίνη.
 εἶναι δὲ φησι καὶ τριγλίτιν ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ'
 ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232, 7 L) ἐν μεμβράσι καὶ καμμάροις b

10 διγοῦντι A 11 ἀφύην A: corr. Et. M. 195, 33 ἔστ'
 ἀπλωῶς A ἔστι σαφῶς Et. M. ἔστιν ἔτι σαφῶς A 287 d: corr. Di
 15 οὗ ἂν K: ὅταν AC 16 ἡ om. AC: add. Schw ex schol.
 Arist. Equit. 642 18 διαγινομένων C 21 βεμβράδος C more
 suo 24 κωβίτιν A: corr. C 27 καμμάροις A cf. 286 f 306 c

τάς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δὲ φησί· ἑτῆς ἀφύης ἢ μὲν λευκὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἢν καλοῦσιν ἐνιοὶ καὶ κωβίτιν, ἢ δὲ ὀυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἀδροτέρα· διαφέρει δ' ἢ καθαρὰ καὶ λεπτή· Ἀρχέστρατος δ' ὁ δ ὀψοδαίδαλός φησι (fr. 10 R)·

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλην τὴν ἐν Ἀθήναις· τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες· καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ 10
 ὅ ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.
 ἂν δέ που ἱμείρης αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρῆ κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας· εἰς ταῦτόν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα, εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ. 15

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· ἑδὶα τὸ μικροῦ δεῖσθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον (fr 11 R) ἐπιβαλόντας κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τηγάνον σίξουσιν ἀφαιρεῖν· ἅμα δ' ἤπται καὶ σίξει, καθάπερ 20 τοῦλαιον, εὐθύς. διὸ λέγεται ἑδὶα πῦρ ἀφύη." Χρῆσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν τὴν ἀφύην, φησί, [τὴν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τὴν δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναι φασιν ὄψον, ἐν ἑτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθανμάξουσιν πολὺν χεῖρω 25 γινομένην. εἰθ' οἱ μὲν, φησὶν, ἐνταῦθα τοὺς Ἀδριατικούς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας,

4 κιβῶτιν A: corr. Cas 9 φάγε Ribb εὐκόλοιο Mein
 12 ἂν δέ τις (τι C) που AC: corr. Schw 17 περὶ om. A
 vād. C 19 ἐπιβάλλοντες AC: corr. K 23. 24 τὴν μὲν ἐν
 Ἀθήναις C τὴν ἐν Ἀθήναις A: corr. Wilam διὰ τὴν C: διὰ μὲν
 τὴν A δαψίλειαν A: corr. C 25 χείρων A: corr. C

ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσὶν· ἐκεῖνοι δὲ
τὰναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.' ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ e
Ἐρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

δ Καλλίας Κύκλωψιν (I 695 K).

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἠδίστης.

Ἄριστῶνυμος Ἡλίῳ ριγῶντι (I 668 K).

ᾧστ' οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἄριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 522 K).

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεῖς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησί· ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνάτιδας f
15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλανκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. <ὄν> ὁ τὴν Ἡδυ-
20 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικία κτήσασθαι [τὴν286
ὄψοφαγίαν]. Ἄρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ
Λυγκεύς, ὅς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R).

25 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἂν ἀποθνήσκῃ
μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν,
ὄν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κἄτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f:
μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 Ῥόδῳ A
14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἶνος 15 γλανκίσκῳ
A: corr. Mus ἔλοπα A 19 ὄν add. K 21. 22 τὴν ὄψοφαγίαν
del. Madvig 26 ἐθέλῃ AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. C

ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωψιν (I 694 K):

b κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγγέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἄχαρνος οὔτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ. ΒΑΤΡΑΧΟΣ. ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατί- δ
δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων p. 296 R) καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς
σελάχεσιν. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι φησι (I 303 K):

παρὰ τῷδε Καλλία πολλὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ 10
καὶ γυναικίαι εἰλίποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L):

ἦν δὲ νάρκαι <καὶ> βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναι,
πρήστιες,

c κάρμια τε καὶ βάτοι εἶναι τε τραχυδέρομες. 15
ἐν δὲ Μεγαρίδι (p. 245 L):

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατίς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἐξησθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ βατίς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ. 20

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι (I 793 K):

ᾧ βατίδες, ᾧ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (h. an. p. 540 b 17)
σελάχη φησὶν εἶναι βάτον, τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν,
αἰετόν, νάρκην, βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλοειδῆ. 25

d Σώφρων δ' ἐν μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν
ἐν τούτοις (fr. 62 Bv): 'κέστραι βότιν κάπτουσαι'· καὶ
μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου

3 κίθαρις A: cf. p. 306 a 4 οὔτοσί Schw: οὕτως A 9. 10
θυμηδία η ἵνα A: corr. C 13 καὶ add. Schw 15 καμείται βάτοι
A: corr. Pors 17—20 corrupta 24 ἀμίαν A 25 γαλοειδῆ A: corr. C

συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώ-
μας τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἐνθ' ἂν ἴδῃς, ὀψώνει

. καὶ γαστρίον αὐτοῦ

5 σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθθι μέσου χειμῶνος ἐν ὄρη,

καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα

μὴ πείριαν ἔχη πόντου τέκνα, τῷδε τρόπῳ χρῆ· e

10 σκευάζειν. ἤδη σοι ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρα δράματι
(Π 262 K)· ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἔψω; τί φῆς;

15 ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Ζωικῷ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) ἕνωτόγραπτα, φησί, f
λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας. Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)·

20 ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμ-
μαροι.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας.

Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις (I 514 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα

287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

3 hiatum signif. Di 8 κἀπίπασον τυρὸν K 14 B. τί
φῆς; A. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς;
ut sit homo occupato animo respondens 24 τρικκούς p. 322 b:
βρίγκους Gesner

ᾠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος. Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπὼν (I 178 K):

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν <γέ> φασὶ τὸ παράπαν,

5

ἐπιφέρει·

νῆ τὰ θεῶ,

οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος (omis. N) κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθύν βῶα δέον βόωπα, ἐπεὶ 10
b μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ᾧπας ἔχει· εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων. πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακίνον φάμεν καὶ οὐ κοροκίνον; ᾠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ᾠνό- 15
μασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγῶδοις (I 383 K):

ᾧ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβας γάμφῳ βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ (p 232 L):

20

βαμβραδόνας τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλκιμοι.
c καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 54 Bc): 'βαμβραδόνη, φαρίδι.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 3 Birt):

ἠβαιῆ καρίδι καὶ εἰ ποτε βεμβράδι, κείνη

ζωῆ ἐπ' ἀγρώσσοις· τάδε <δὴ> σκέψαιο δέλετρα. 25

2 κίθαριν A: corr. C 4 ἀλλὰ Et. M. 218, 31: ἄλλον AC
5 γέ add. Et. M 8 ἄλλος ἰχθὺς A: corr. Et. M οὐδὲ
εἰς AC: corr. Et. M 11 μεγάλας C 17 Φρύνιχος C: Φρύνιχος
συνεχῶς A 21 βαμβρ. δ' ἔτι κίχλαι καὶ λ. A: corr. Et. M
195, 30 τ' ἄλκιμοι p 305 c 23 φαφεια A: corr. Cas 24 ἠ
βαιῆ A: corr. Birt 25 ζωῆ A: corr. Birt ἐπ' ἀγρώστοιο A:
corr. Wilam (ἐπαγρώσσοιο Birt) δὴ add. K δέλετρα A: corr.
Schneider

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· 'βεμβράδα ἀπο-
 κεφαλίσας, εἴαν ἢ ἀδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἀλλ' λεπτῷ
 καὶ ὕδατι, ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι.' γίνεται
 δέ, φησὶν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἢ
 5 προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει Ἀρι-
 στώνυμος ἐν Ἠλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K).

ὃ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν ὁ δ
 καρκινοβήτης.

Ἀττικοὶ δ' ὁμῶς βεμβράδας λέγουσιν· Ἀριστομένης
 10 Γόησι (I 691 K).

βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.

Ἀριστώνυμος Ἠλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K).

οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς οὔτ' αὖ βεμβράς
 κακοδαίμων.

15 Ἀριστοφάνης Γήρα (I 425 K).

ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεσιν (I 633 K).

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.

ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίν ἔστιν εὔρειν καὶ διὰ
 20 τοῦ μ· γραφόμενον (I 264 K). Ἀντιφάνης δ' ἐν e
 Κνοιθιδεῖ (II 61 K).

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι
 κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα
 μέλιτος γλυκύτερας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

25 εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει

5 τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἶρηκεν (II 391 K).

3 ἔψει AC: corr Di 6 ῥιγοῦντι AC 13 ἔστιν ἔτι
 σαφῶς A: cf. p. 284 f 20. 21 κνοιθιδεῖ A 22 ἀτοπόν
 τε A: γε Schw ἄτοπα Mein 23 κήρυγμα A: corr. Mein
 28 καὶ om. A add. C

f ὅς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
 πρῶην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.
 ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ (Π 369 K).

ἐπιπονώτερον

(ἔργον) μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληψ' ἐγὼ 5
 ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεττον ἦν
 ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.

δ ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ Ὠλιεὺς τὸν ἀγροιώταν (fr. 53 Bo) ἔβλεννα 10
 θηλαμόνι. ἐστὶ δὲ κωβιῶ τὴν ιδέαυ παραπλήσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθυῶς
 καλεῖ ἐν τούτοις (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαιόνας.
 καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ 'μή μοι βαιῶν' 15
 κακὸς ἰχθυῶς.'

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
 τειαν Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 51 R).

l εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην (καὶ) τὴν ὑπότρηχυν
 βούγλωσσον, ταύτην δὲ θέρευς, περὶ Χαλκίδα κεδνήν. 20
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L).

βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνής.

τῶν δὲ βουγλώσσεων διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνό-
 γλωσσοί περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός φησιν (ibid).

αἰολίαι πλωῖτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνήν δὲ σκια- 25
 θίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

1 ἐσθίων AC: corr. Schw, ἐστιῶν Villebrun 3 πρωτο-
 χόρῳ A 5 ἔργον add. Pors 6 παρασίτω A 10 ἀγροιώταν A
 14 δὲ AC: corr. ex p. 324 e 17 βούγλωσσον AC: corr. Mus
 19 καὶ add. ex p. 330 (τὴν θ' C) 20 περὶ p. 330: καὶ A, fort.
 ταύτην τε θ. καὶ χαλκίδα κεδνήν 25 δὲ καὶ A, cf. p. 307 c

31. ΓΟΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν c
 ἐγγέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
 ἀτροφωτέρους εὐχυλία τε πολὺ λειπομένους, εὐστο-
 μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
 5 Γλωσσῶν (fr. 122 Schn) καλεῖσθαι φησιν αὐτοὺς καὶ γρού-
 λους. Εὐδοξος δ' ἐν ἕκτῳ Γῆς περιόδου γόγγρους δέ
 φησιν πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλίσκεσθαι· ὧν
 ἐνίους εἶναι καὶ ἀμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμῶδίας
 ὁ ποιητῆς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι δια- d
 10 φόρων γόγγρων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ
 ἑαυτοῦ σεμννύμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 Στρατιώτῃ τάδε (Π 500 K).

32. ὡς ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὡς ἐσκεύασα.
 15 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν
 ἐν ἄπασιν· ἰχθὺς ἀπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,
 5 οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
 ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν κῶπτὸς ὧν τοιοῦτος ἦν.
 20 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ e
 ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι . . .
 10 ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπότεν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλω
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
 25 ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην· ταύτον ἦν.
 τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθῶν
 15 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶφευγεν κύκλω f

6 δέ om. C 13 Eur. Med. 57 17 τοῦτον παρατ. C 21 τὸν
 ὀπτὸν ἰχθύν A: corr. C tum desunt talia: nec credat si conuiva-
 rum studium et cupiditatem describam 22 ὁπότεν ὄρνις Mein
 24 καταπιεῖν μεῖζον τι περι δ' A καταπιεῖν περι δ' C: corr. Mein

τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
 ἐξῆν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἤρπασάν τι γάρ,
 οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
 ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον.

- 20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρων ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς 5
 γλαυκίσκον, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον
 289 ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
 φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.
 25 ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς 10
 ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν.
 33. ταῦτα, νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδ' ἄν Μενεκράτης
 ἄν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
 ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αἷτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν 15
 b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους
 συγγράφεισθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούονται αὐτῷ δοῦλοι
 περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὃ μὲν τις Ἡρακλέους
 σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (Νικόστρατος
 δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθεῖς· 20
 μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐφίππος ἐν Πελοποννησίᾳ λέγων
 ὧδε (II 260 K)

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
 Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.

ἄλλος δέ τις ὡς Ἐρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ κηρύκειον, 25
 c πρὸς δὲ τούτοισι πτερά, ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ

5 εἰ δὲ λαβῶν A ἦν δὲ λάβω C: corr. Canter ἄρτι σκάρων
 corrupta 8 ὁ Ποσ. A: corr. C 11 μόνον add. Cas
 13 ἐφθέγγετο A: corr. C cf. 290a 15 οὖν AC: corr. Di
 23 εἶναι ὁ θεός A: Ζεὺς θεός Schw, fort. Αἰτναῖος θεός, ut
 εἶναι verbum alio loco positum fuerit 26 τούτοις C, sed
 videntur etiam hi Ephippi versus fuisse

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν
τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348). Ἠγή-
σανδρος δὲ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα
θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος
δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀνα-
λαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν
ἠμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
ἔχων καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος
περιῆει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίπῳ d
10 τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. Ἐμενεκράτης Ζεὺς Φιλίπ-
πῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρι-
κῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουλευθῆς
ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζειν καὶ τοὺς εὐρώ-
στους ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ πείθωνται παρέχειν μέχρι γήρωσ
15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν,
ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς
βίον παρέχω.' πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ e
Φίλιππος· '<Φίλιππος> Μενεκράτει ὑγιαίνειν.' παρα-
πλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων
20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος
τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φί-
λιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ
τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κε-
κοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς
25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ
ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ
Μενεκράτην ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f
ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφυγεν

3 Ἀστυκλέα C 4. 5 fort. ἄλλος δὲ τις 17 ἐπέστειλεν C
18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων ἄνων A
28 θεῶν Cas: θεῶν AC

ἐκ τοῦ συμποσίου, ὡς Ἠγήσανδρος ἱστορεῖ (FHG IV 414, μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἀλεξίς ἐν Μίνω (II 346 K). 35. καὶ Θεμισίων δὲ ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως παιδικά, ὡς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG IV 488, οὐ μόνον ἐν 5 ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο Ἐμισίων Μακεδῶν, 290 Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμισίωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν καθ' αὐτὸν ἔχων ἠμφιεσμένος λεοντήν· 10 ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν παραπλήσιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἶον ὁ προειρημένος μάγειρος·

ἀθανασίαν ἠῦρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς, 15
ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

b 36. ἀλαξονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦλον, ὡς καὶ Ἠγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι. παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα (IV 479 M)·

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς 20
εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τι δὴ καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.

B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρασ τῆς μαγειρικῆς, Σύρε, 5
εὔρηκένοι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.

οὐ γὰρ παρήργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυεῖν 25
ἔχων περιζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα·

2 Λίνω Mein 7 ἀλλ' ἔθνον αὐτῷ C 9 τις C: τι A
16 μόνον add. Cas 18 ἠγήσανδρος (sic C quoque) ἐν δειλοῖς
A: corr. Cas 21 δὴ Schw: λη A 23 Σύρε Petitus: εὔρε A
24 εὔρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ A: νόμιζε μόνον
Schw, reliqua corr. Dobr

εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστὶ, βεμβράδων τρόπους, c
 10 φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
 ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,
 ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς
 5 τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίθημα τῆς χύτρας
 ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύνοντας γελᾶν·
 15 τοιοῦτος ἔνδοθεν τις ἐν τῷ σώματι
 διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
 A. φακῆν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
 10 B. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν. ἦν δὲ δὴ λάβω
 τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ, d
 20 ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
 ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.
 ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται
 15 ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
 ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
 25 ἐστίξεντ' ἀχανῆς, προσπεπατταλευμένος,
 ἄφρωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
 τὴν ρῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
 20 A. μέγας εἶ τεχνίτης. B. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
 πολλοὺς ἐγὼ σφίδρ' οἶδα τῶν καθημένων, e
 30 οἱ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.
 πρὸς τῶν θεῶν, τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν
 παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων (fr. 53 B⁴), αἱ κατὰ τὸν
 25 αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρήσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποιοῦν
 ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαν-
 αίνεσθαι; 37. Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυίᾳ καὶ αὐτὸς

4 ἀπὸ τῆς Meib 5 τὰ φαί' ἔχοντες Madvig 10 ἦν C:
 ἐὰν A 11 τοῦπτανεῖον AC 14 ὀσμῆς γὰρ AC: corr. Pierson
 18 ἀχαριαν A: corr. C 25 ταῖς σειρήνες (sic) C 28 εἰλη-
 θυία A

παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον (IV 583 M):

- f ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ
καὶ πρᾶον, ὀλίγωρον δὲ πεποιηκᾶς τι. B. πῶς; 5
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμέν οὐκ ἐξήτακας,
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων
5 οὕτω τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
A. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
291 μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἶσομαι δέ γ' ἦν λέγῃς. 10
A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον
πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
10 διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος; B. Ἡράκλεις.
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ, 15
ᾧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἔμπροσθε δεῖ
15 ζωγραφίας ἦφθαι. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνας,
b ᾧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν, 20
ἀστρολογικὴν, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
20 ἐντεῦθεν εἴση· παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ὠριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα· 25
ἐνίστε κρεῖττων γίνεται θύνην βόαξ.
B. ἔστω. γεωμετρικῆ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;

9 καὶ μὴν Iac: κᾶμην AC διαφέρει μαγείρου AC: corr. Schw 12 πότερον A: corr. Dobr, fort. ὀπτὸν 13 διακο-
νουστούτου A: corr. Schw 18—20 mutila et corrupta 21 ἢ
(om. C) ἰατρικὴν γεωμετρικὴν AC: corr. Mein 23 παρα-
κολουθήσας Mein 24 ποτ' ωρος A: corr. C

ὄχετεύσονται θερμοῦ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπορφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δὴ> δένδρα τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς
ἐριφείοις

5 10 φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

98. τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους (I 623 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχρήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν
10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
παίσω τὸν λόγον, μικρὰ χείρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρῆσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K).

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,

ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,

15 ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα,
πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

ἀλλ' ὃ γε Μεταγένης τάδε φησὶν (I 706 K).

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κραῖθις] ἡμῖν καταφέρει

μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας,

20 ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε.

5 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ

ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,

ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὄχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
3 δὴ add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχρήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 εἰρησιν A: corr. C
13 νιφέτω (i ex ei corr. C, et ἀλφίτοισι AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrobique apposuerat Athenaeus,
deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met.
16, 315 21 εἰλωμεν αὐτόσσε A corr. Di (εἰλυόμενον Schw)
22. 23 ἔν μὲν ἐντευθεν ῥεῖ AC: corr. Elmsl

- μάγειρός ἐστιν οὐκ ἔαν ζωμήουσιν
 ἔχων τις ἔλθη καὶ μάχαιραν πρὸς τινα,
 οὐδ' ἄν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλη,
 ἄλλ' ἐστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.
- f 39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλω ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς ὁ
 ἐκμισθοῦν αἴτῶν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως (II 553 K):
 οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐθαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
 ἐπ' ἔργον, οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
 τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
 οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἄν μὴ δοκιμάσω 10
 292 b τίς ἐσθ' ὁ θύων ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἐστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφὴ,
 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
 οἷον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος. 15
 10 ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχὴν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἴστων ἢ πηδάλια συντρίψας νεῶς,
 ἢ φορτί' ἐξέριψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
 ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐθὲν ἠδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν· 20
 b 15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τιθεῖς, τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
 ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκῶς, περιχαρῆς 25
 20 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
 λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ <τὰ> δάνει' ἐρυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,

1 δ' ἐστὶν AC: corr. Mus 8 οὐ Pors: οὐ A 10 ἔαν AC
 13 θ' A: corr. C 17 πηδάλιον τι συντρ. AC: corr. Grot
 27 ἐμῶν τὰ Kock τὰ add Wilam

στραφείς πρὸς τὸν οἰκέτην Ἰεῦκε, ἔφη, κἂν ἐκατα- d
 σματά τινα ἄρτων ἔχης, δὸς τοῖς κυσίην· καὶ ὁ Κύ-
 νουλικος εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
 κεκλήμην, ἠπιστάμην ἤκειν ἀγορᾶς πληθυνούσης (οὕτως
 5 γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δειξέων ᾧραν ἐκάλει,
 καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ᾠνόμαζον)·
 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
 κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
 10 ᾧ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμπορεῖσθαι σιτήσεως·
 πεινώντι γὰρ ἄνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
 χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,
 κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύννον fr. 23 N).^e

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷος ἦν ἀπανίστασθαι·
 15 ἐπιστραφείς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ
 ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην
 τύπας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61)·

· τέτλαθι δὴ, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
 ὄψων γὰρ πλῆθος σε δαμᾶ καὶ λιμὸς ἀτεροπῆς. f
 20 ἐγὼ γὰρ ἤδη ἰπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγ-
 γομαι κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ' ἤδη
 καὶ ἔπη· 'λιμῶδες' γὰρ ὄντως 'ἡ ῥαψωδία'. κατὰ γὰρ
 Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη (1675 K) περὶ σοῦ
 μαντευσάμενος, ᾧ Λαφῆνσιε,

25 κούδ' εἰς σοῦστίην τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαι-
 στον, προσόμοιος,
 καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
 ταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μικρὰς Cob 10 σιτήσεως A: corr. Mus
 11 γὰρ om. C 14 οἷος τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
 verba agnovit Schw 23 σφενδιων, A

- τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
 ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' ἔχοντα τοὺς
 f χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 10 εἷς ἦν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
 ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης 5
 σέσωκ' ἐμοὶ τρίκλινα πεντήκοντ' Ἴσως.
 • Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων
 μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει (IV 589 M)·
 293 εἰδῶς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε, 10
 τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
 δοὺς μισθὸν ὄν <μ'> ἦτησας ἦκω δεῦρ' ἄγων.
 41. Σωτάδης δ', οἷχ' ὁ τῶν Ἰωνικῶν ἄσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμωδίας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγρά- 15
 φει τὸ δράμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα (II 447 K)·
 καρῖδας ἔλαβον πρῶτον· ἀπεταγήνισα
 b ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἰληπται μέγας·
 ὠπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γουμέαν
 ἔψω ποιήσας τρίμμα συκαμίνινον. 20
 5 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαγαγῶν
 χλόην, κίμινον, ἄλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
 ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ, 25
 10 ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά.
 c τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς·

4 πᾶς ἀνὴρ ἐλ. A: corr. Mus 6 σέσωκέμου A: corr. Schw
 10 Θίβρωνα AC: corr. Gaisf δεδαλε A: corr. Mus 12 μ'
 add. Cas ἄγων σε A: corr. Schw 14 μαρωνίτης A: corr. C
 17 ἀπετηγάνισα AC: corr. Mein 20 συκάμινον A: corr. Cas
 23 ἔλαιον AC: corr. Cas 26 ἀποβέλισον A: corr. Schw

- ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει
 ἄλμη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
 15 ἀστεῖον ἐφθῆ τευθὶς ὠνθυλευμένη
 5 καὶ πτερύγι' ἀπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
 τριμματίον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπόν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 ὄξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
 20 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα· d
 κατέπνιξ' ἐν ἄλμη τοῦτον εὐανθεστέρα.
 κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δὴ τινα
 ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω τοιούτῳ τινὶ
 25 πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 5 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον
 ἐνέκρυψά θ' ὡσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
 30 ἀφύαν θ' ἄμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικὴν·
 εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 τεμῶν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
 κἂν ἦ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἐσθ' ἡ τέχνη,
 35 οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.
 5 42. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις· περὶ δὲ τοῦ γόγγρου
 λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ f

1 ταυτα A: corr. Mus 2 λιπαρὰς παρ. ὀριγάνου K 3 ταύ-
 ταισι A: corr Schw 4 ἐφθῆ A: corr. Dobr 5 ἀπλῶς A:
 corr. Di 6 τριμματίον A: corr. Mus 7 ἐψητ' ἦν δὲ K
 ταῦτ' αστινα A: corr. Dobr 16 ἄλας A εἴλησ' C: corr. Pors
 19 ἀφύην Mein 21 corruptus

καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι δι-
ηγεῖται οὕτως (fr. 16 R.)

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν, φίλος, ἐν Σικυῶνι
πίονος, ἰσχυροῦ, μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοῖλα·

εἶτα χρόνον πολὺν ἔφε χλόη περίπαστον ἐν ἄλμῃ· 5
294 ἐξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν
ὁ καλὸς οὗτος περιηγητῆς φησιν (fr. 17 R.)

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἀλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
θύννος ὁ πιότατος τῶν φανλοτάτων κορακίνων. 10

"Ἀλεξίς ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις II 323 K)

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

b Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον
λέγοντα, περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός (IV 436 M) 15

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον

γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'· ὡ τάλαιπώρου βίου.

δραχμῆς τραχήλους· ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,

5 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἰ ποθεν λαβεῖν 20

ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν
πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ' ἀπηγξάμην·

c οὐθεὶς δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.

ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,

10 ἅμα δ' εἰ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ', ἀπωλλύμην. 25

'κατέδοντ' ἐκεῖνοι', τοῦτο πρὸς ἑμαυτὸν λέγω,
'διαπντιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.'

οἴμοι.

8. 9 tradita fort ferri possunt, sed conieci κόλπων pro
ὄψων 12. 13 μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμοντα A: corr. Pors
17 γόγγρου δὲ Schw, γόγγρου κεφάλαια Mein 26 τοῦτον A.
corr. Mus

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-
 λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
 καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἶδη αὐτῶν d
 φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λεῖον, ποικίλον, σκύμνον,
 5 ἀλωπεκίαν, θίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
 τὸν ἀλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιᾶν πρὸς τῷ οὐραίῳ,
 ἐπὶ δὲ τῆς θάλασσης οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
 πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν
 εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ
 10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ
 δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
 ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ e
 στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ
 χονδρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
 15 ἔχει πεντάγωνον. τίκει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία
 καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
 ἀφίησιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ <ὁ> ἀλωπεκίας.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
 στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βίον
 20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἠγεῖ-
 ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
 τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν f
 φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
 οὔτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυγχότερός ἐστι καὶ τῷ
 25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
 λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον Ἀττικῶν χιλίων
 πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
 τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
 φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζωικῶν Rose 17 ὁ add. Mus 20. 21
 ἠγεῖται haec turbata

περὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἑταίροις πατρι-
κῶς πως συμβουλευῶν φησὶν (fr. 13 R)·

296 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἂν ἀποθνήσκῃ
μέλλῃς, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κἄτα 5
ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεῖς καὶ Δυγκεὺς ὁ Σάμιος
ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησιν καὶ δικαίως
παρακελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν
ἀριθμῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ 10
b τὸν Θησίᾳ, φησί, γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ
Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος
παρεσχηκέναί. Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησὶ II
451 K)·

γαλεοῦς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν 15
ἐν ὄξυλιπάρῳ τρίμυτι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p.
234 L)·

σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῖκοι πίονες.
Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 Birt)· 20
ὑκην ἢ κάλλιχθιν, ὅτε χροῖμιν, ἄλλοτε δ' ὄρφον
c ἢ γλαῦκον περόωντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.
τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρα-
τός φησιν (fr. 15 R)·

ἀλλὰ μοι ὀψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύμπῳ 25
καὶ Μεγάροις· σεμνοῖς γὰρ ἀλίσκεται ἐκτεναγιστῆς.
καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατείῃ φησιν (II 92 K)·

4 ἐθέλη A 5. 6 κἄθ' ὕστερον A cf p. 286 a 9. 10 τὴν
τιμὴν ἀναριθμῆσαι Wilam 10 κτήσασθαι (καὶ κατεργάσα-
σθαι) K coll. p. 286 a 13 ἀντιπαρασχηκέναί (sic Mein) ἂν K
δακτύλοι A 21 συκῆν A cf. p. 328 a ὅτε Wilam: ἢ A
28 σεμνός et ἐν τεναγέσσιν Cas

- Βοιωτῖαι μὲν ἐγγέλεις, μῦς Ποντικοί,
 θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
 φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι. d
- ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει (II 109 K).
 5 οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
 ἔψειν ἐν ἄλμῃ <φημί>. B. τὸ δὲ λαβράκιον
 A. ὀπτᾶν ὄλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμματι
 ζέσαι. B. τὸ δ' ἐγγέλειον; A. ἄλες, ὀρίγανον,
 5 ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταῦτόν. B. ἡ βατίς; A.
 10 χλόη.
 B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B.
 κρέας
 ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάνναντία.
 B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;
- 15 46. Εὐβουλος Καμπυλίῳ (II 179 K). e
 τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα
 τοῦδε τοῦ θαλαττίου
 Γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον
 λάβρακά θ' ἐφθὸν ἄλμῃ μίαν.
- 20 Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ (II 145 K).
 ὁ πρῶτος εὐρῶν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
 γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀκύμονος δέμας
 θύννου τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλὸς
 Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.
- 25 Ἀμφίς ἐν Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις (II 240 K).

1 βοιωτια AC: corr. Schw 2 θύννοι superscr. γλαῦνοι C:
 fort. versus excidit θύννοι <. | γλαῦνοι> Μεγ. 6 φημί
 add. ex p. 662b 7. 8 ἐνυποτριμματίζεσθαι AC: corr. Cas
 8 ἐγγέλιον AC 17 αὐτοῦ δὲ τοῦ θαλ. | Γλαύκου K 18 κάρα
 add. Mein 19 τ' A 22 ἀκύμονος AC: corr. Dobr 24 πάντα
 τόνδε C

f γλαῦκοι δ' ὄλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὐσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρῳ (Π 247 K):

ἔχειν καθαρείως ἐγγελύδιόν τι καὶ
γλανκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια. 5

Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τέν-
θην Ἀρχέστρατόν φησιν (Π 65 K):

ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή, 10
τευθὺς σακτὴ, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλὴ,

5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,

βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,

ψήττας κίσχος, μαινίς, καρὶς, 15

τριγλή, φυκίς·

τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

29647. Ναυσικράτης Ναυκλήροις (IV 575 M):

δύο μὲν φασιν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ

⟨παῖδες θεοῦ⟩ τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις 20

ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,

ὄν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.

B. Γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος
μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἐπεσιν ἐρασθέντα 25

φησὶν Ἀρεάδνης, ὅτ' ἐν Δία τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου
ἠρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ

b δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα·

4 καθαρῶς A: corr. Cob ἐγκελίδιον A: corr. 5 9 τμητός
Pors: ὑμήτιος AC 15 ψήττα, σκίνδος Koek μαινίς A: corr. C
20 suppl. Dobr 26 ἀρεάδνης C (item litt. c)

*Ανθηδών νύ τις ἐστὶν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρίποιο ῥοάων·*

ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.
 Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύ-
 5 βου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρύννου γενεαλογεῖ
 τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπαϊκῶν
 (FHG III 151) Ἀνθηδόνος καὶ Ἀλκυόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ.
 ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον
 Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρπάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ c
 10 Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
 ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς
 γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορευῆσαι. Εὐάνθης δ'
 ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
 αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ Ναϊδος νύμφης μιγῆναί τε
 15 Ἀρεάδην ἐν Δία τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
 κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίῳ πολιτεία
 (p. 465 R) ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων
 τοῖς θέλουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν d
 τρίτῳ Ἀμαξονίδος τῆς Ἀργοῦς φησὶ δημιουργὸν γενέ-
 20 σθαι τὸν Γλαῦκον καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων
 μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι
 ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς
 θαλάσσης βυθῷ φανῆναι καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάτ-
 τιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
 25 Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηνάιος ἐν Μετονομασίαις τὸν
 Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. 48. ἱστορεῖ e
 δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ

1 ἐπὶ λευροῖο Mein 2 ευρειποροδων A: corr. Mus
 9 ἰηλυμος A: corr. Cas (Ἰαλύσου) ex St. Byz. s. v. Σύμη
 11 κατοικήσαντα AC: corr. Di 18 τοῖς θεοῖς A: corr. C
 23 ἀφανισθῆναι Emperius 24 θεαθῆναι C

ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ (p 238 M), ὡς ὅτι ἄγευσάμενος
βοτάνης κατεποντώθη,

ἦν Ἡελίῳ φαέθοντι

ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἶαρι γαίῃ·

Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμῆρα δόρπον ὀπάξει

6

ἕλην ναιετάουσας, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν

ἄτροτοι, καὶ μὴ τιν' ἔλοι μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχροίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν λάμβων Ἰδύνης

φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ

θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως 10

δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαγὼν ἀθάνατος
ἐγένετο (II 517 B⁴).

καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὖρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρε.

Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας (fr. 25 Sch) Νηρέως

ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς 15

Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν (fr. 2) τὴν μαντικὴν

φησὶν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα

297 δὲ περὶ τὴν Ὀρείην (ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν

ἐν Αἰτωλίᾳ) λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ

τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ κρήνῃ τινὶ καὶ τῇ παρα- 20

κειμένῃ πόᾳ ἤδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξω-

πυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς

βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἐνθεον γενό-

μενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς

τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος 25

ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα τὸν Γλαῦκον

ἑαυτὸν ρῖψαι εἰς τὴν θάλατταν. Ἡδύλη δ' ἢ τοῦ

υ ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς

8 ἦν Μῦα: εἰν A 6 ἕλη Mus, sed latet regionis nomen

7 ἀν εἶη A: corr. Mus 13 καὶ θεῶν <βρώσειν> | ἄγρ. Haupt

20 ἐπὶ κρήνῃ Pierson, verba turbata 21 ἀποψυχόμενον Pierson

Ἀττικῆς ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ
 ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς
 εἰς τὸ ἄντρον ἧ κόγχου δωρήματα φέροντα

Ἐρυθραίας ἀπὸ πέτρης,

5 ἢ τοὺς ἀλκούνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους,
 τῇ νύμφῃ δύσπιστος ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σειρήν γείτων παρθένος οἰκτίσατο·

ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς

Αἴτνης. c

10 49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ
 ἐκ τῆς ἐψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρὸν φησι πάντα σπῖλον
 καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν
 Ὀψαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγγέλεων μνημο-
 15 νεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις (fr. 5 L). Δωρίων δ'
 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
 Κωπαῖδος τὰς Κωπαῖδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὐταὶ d
 ὑπερμεγέθεις. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ
 Εὐρωπαϊκῶν (FHG III 192) τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαῖ-
 20 δων ἐγγέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κα-
 τευχομένους οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς
 τοὺς Βοιωτούς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα
 τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον
 εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν
 25 τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ χρὴ θαυμάζειν εἰ

3 δώρημα φέροντ' A: corr. Mein, δωρήματα K κόγχους
 Wilam 7 οἰκτίσατο C 8 παρενήχετο Iac, ἀπενήχετο K
 14 in mg. ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΙ 23 ἔθους
 Elmsl: γένους A 24 φάσκοντα ὅτι K φάσκειν τε om. C
 26 οὐ χρὴ δὲ C

e ἱερῶν τρόπον ἐγγέλεις θύονται, ὅποτε καὶ Ἀντί-
 γονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil, τοὺς
 Αἰολέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ
 τὴν τῶν θύνων ὄραν, ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ
 θεῷ τὸν πρῶτον ἄλόντα θύνον, καὶ τὴν θυσίαν 5
 ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. 51. καὶ τάριχοι δὲ
 παρὰ Φασηλίταις ἀποθύονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν
 Ὠροῖς Κολοφωνίων (FHG IV 428) περὶ τῆς κτίσεως
 ἱστορῶν τῆς Φασήλιδός φησιν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν
 ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρα 10
 ποιμένι νέμοντι πρόβατα τάριχους, ἐκείνου τοῦτο
 f αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λα-
 βεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ τάριχους εἴλετο ὁ
 Κυλάβρας τοὺς τάριχους· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
 ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον 15
 θύουσι. Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει (FHG III 28)· Λάκιον
 τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινες
 298 μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου
 τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου 20
 μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατὰ τινα λόγον Μαντοῦς
 τῆς Μόψου μητρὸς, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν
 συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας τῶν
 μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσ-
 βαλόντων· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ 25
 ἢ πόλις νῦν ἐστὶ, καθὰ ἡ Μαντῶ προεῖπε, παρὰ
 Κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι

3 Αἰολέας Wilam: ἀλιέας AC 6 θυνναῖα Mein 8 ὄροις
 A· corr. Schw 13 ἄλφιστα ἢ αλιτα A: corr. Toup 14
 κύλαβρας A 21 κατὰ τινα λόγια K, sed narratio valde tur-
 bata restitui nequit, cf. O. Mueller Dor. I 114 27 καλύβρα A
 καλύβρα C

λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον. ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς
 Φασηλίτας τῷ Κυλάβρῳ θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς
 ἦρωα. 52. περὶ δὲ τῶν ἐγγέλεων Ἰκέσιός φησιν ἐν τοῖς
 περὶ ὕλης, ὡς αἱ ἐγγέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰσὶν ^b
^b ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχία διαφέρουσι τῶν πλείστων·
 πλήσμαι γάρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρί-
 χεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστο-
 τέλης δὲ χαίρειν φησὶ (p. 305 R) τὰς ἐγγέλεις καθα-
 ρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγγελυοτρόφους καθαρὸν
 10 αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ
 οἱ θηρεύοντες θολουῖσι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀποπνίγωνται.
 λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολουῖ
 τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν καὶ τοῖς χειμῶσιν ^c
 ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνί-
 15 γονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι κατ' ἀφιάσι
 γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύι ζωογο-
 νεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγγελυοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς
 μὲν νέμονται, ἡμέρας δ' ἐν τῇ ἰλύι ἀκίνητίζουσι ζῶσί
 τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν
 20 ὁ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 6,16 p. 570 a 3.15—17.20)
 γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε ῥοτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας
 ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύι
 σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων ^d
 τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν
 25 ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν (Φ 353)·

τεῖροντ' ἐγγέλνές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

53. Ἐπικούρειος δὲ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδειπνού-
 των ἡμῖν ἐγγέλνους παρατεθείσης ἴπαρεστιν, ἔφη, ἢ

16 γλινῶδες AC: corr. C superscr.
 add. C 27 ἐπικούριος A: corr. C

24 ἐντέρων om. A:

τῶν δειπνῶν Ελένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι· καὶ
 χεῖρας μὴπω τινὸς ἐκτετακός ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν
 ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀνάγων εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς
 οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάν-
 των ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας Γ 371·

5

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
 προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιῶν φλεγόμενος ἔξεφέ-
 ρετο. καὶ ὁ Κύνουρκος ἔφη· ἀποφέρεται ἐκ τῆς
 βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος· καὶ περὶ τῆς ἐγγέλυος
 δ' Ἀρχέστρατος οὕτως ἱστορεῖ (fr. 18 R.)

10

ἔγγελυ αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη
 Ῥηγίου ἀντιπέρας πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης·
 ἐνθα δὲ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν
 βρῶμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.

οὐ μὲν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι
 Κωπαταὶ καὶ Στρυμόνιαι· μεγάλαι τε γὰρ εἰσι
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὁμῶς δ' οἶμαι βασιλεύει
 πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει

219

ἔγγελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς...

54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος 'τείρουτ' ἐγγέλυες τε καὶ
 ἰχθύες' ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 101 B^A):

πολλὰς δὲ τυφλάς ἐγγέλυας ἐδέξω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρίφων φησὶ (fr. 21 V), τὰς
 ἐνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ὕ τὰς πληθυντικὰς
 οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστο-
 φάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι (889):

25

σκέψασθε (φησὶ) παῖδες τὴν κρατίστην ἐγγελυ.

καὶ ἐν Λημνίαις (I 487 K):

2 χεῖρας Cas: πέρας AC 3 ἀγαγὼν AC: corr. Schw
 12 ἀντιπέραν C πορθμῶ Mein 17 ὁμῶς AC: corr. Coraes,
 ὄλω Schw 19 ἀπήριος Coraes

ἔγγελον Βοιωτίαν.

τὴν δ' εὐθείαν ἐν Δαιταλεῦσι (I 447 K).

καὶ λείος ὡσπερ ἔγγελος.

καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις (I 63 K).

5 θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (864).

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.

καὶ δευτέραις Νεφέλαις (559).

10 τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ἐν Σφηξί δὲ ἡ δοτική (510).

οὐ χαίρω δὲ βατίσιν, οὐδ' ἐγγέλεσιν.

Στράτις δ' ἐν Ποταμίσις ἔφη (I 722 K).

ἐγγέλεων ἀνεψιός.

15 Σημωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις (II 453 B⁴).

ὡσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ.

καὶ τὴν αἰτιατικήν.

ἔρφοδιος γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην

τρύορχον εὐρών ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων διὰ τοῦ ἰ ἔγγελος

εἴρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν λέγη (864).

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.

ὅταν γὰρ ἡ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδέν.

ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,

25 αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγγελος ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται.

ἐνθεν καὶ τοῦνομα εἰς ὑς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητῆς

οὖν θέλων δηλωῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ και-

όμενον οὕτως ἔφη.

8 ὡσπερ γὰρ A

13 ποταμοῖς A

23 οὐδὲ ἐν AC

24 ἄν A

27 ἐνθεν A: ὅθεν C

τείροντ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθυες.

ἰδικιώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαιρέτον ἐγγέλυνες, ἵνα καὶ
τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. 55. Ἀντι-
φάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμωδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησὶν
(II 71 K)

τά τ' ἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἐγγελυν·
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα.

τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
5 τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα
ἢ πλεόν ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον·
οὕτως ἔσθ' ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδριδῆς δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους
f ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησὶν (II 150 K)

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·

5 τὴν ἐγγελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ·
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἠδομαι

800 μάλιστα τούτοις· κῦνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.

10 τοὺς λερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηρογμένους.
τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' εἰς ἰδῆς
κλαίεις, ἐγὼ δ' ἠδιστ' ἀποκτείνας δέρω.

δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις (II 451 K)

10 τούτων δραχμὰς δὲ K ἔνδεκα (ια) C 11 ὀσφρέσθαι
AC: corr. Elmsl 12 οὕτως ἄγιον γε Koppiers 19 ἡγῆ C

- πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἴβις ἢ κύων;
 ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς b
 ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
 τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἂν;
 5 56. ὅτι δ' ἡσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
 ἐντυλίξαντες πολὺ μὲν ἐστὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ (II 176 K).
 νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλω περὶ σῶμα καλυπτὰ
 λευκόχρως παρέσται,
 10 ἔγγελυς, ᾧ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . . ἐναργές.
 καὶ ἐν Ἰωνί (II 177 K).
 μετὰ ταῦτα θύνων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει c
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἷ τ' ἐχιδνοσώματοι
 Βοιωτῖαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαὶ
 15 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.
 καὶ ἐν Μηδεῖα (II 186 K).
παρθένου Βοιωτίας
 Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.
 ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἡσάν
 20 φησιν ἐν Θαμύρα Ἀντιφάνης (II 52 K).
 καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
 Θρηῆκας κατάρδων ποταμὸς ὀνομασμένος
 Στρυμών, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος. d
 καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν (οὗ μνημονεύει Ἀντί-
 25 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως (fr. 56 K).
 ἐλθὼν Εὐλῆος πηγὰς ἐπι δινῆεντος)

1 μὲν om. C, ἂν τιν' οὖν Kock, με νῦν Mein 2 τοὺς
 Philod. π. εὐσεβ. 20: θεοὺς AC 10 φάος ὅσον ἐναργές K
 12 καὶ μετὰ A: cf. p. 302 d ἐπὶ σὲ πλεῖ AC: cf. p. 302 13 αἷ
 τε λιμνοσώματοι AC: corr. K 22 θρηῆκης AC: corr. Madv
 24 εὐκλέα A: corr. Schw 26 εὐλείας A: corr. Mein, Εὐλείος Bgk

Δημήτριος [δ'] ὁ Σκήψιος ἐν ἐκκαιδεκάτῃ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου (fr. 11 Gaede) ἐγγέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

57. ΕΛΟΥ. προείρηται μὲν τινα περὶ αὐτοῦ (p. 282 d)· ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ (fr. 19 R)·
 e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσαις ἐνὶ κλειναῖς, 5
 τὸν γε κρατιστεύουθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστὶν ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν γεγονώς· ὡσθ' ἦνίκ' ἂν ἢ περὶ νήσους ἢ περὶ τὴν ἄλλην πον ἀλῶ γῆν ἢ περὶ Κρήτην, λεπτός καὶ στερεός καὶ κυματοπλήξ ἀφικνεῖται.

58. ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων 10 (p. 306 R) καὶ Σπένσιππος παραπλήσια φησὶ εἶναι φάγγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ
 f Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Κυρηναῖοι δὲ ὕκην τὸν ἐρυθρίνον καλοῦσιν, ὡς Κλείταρχός φησὶ ἐν Γλώσσαις. 15

59. ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀριστοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν τοῖς ἐψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· 'ἐψητοὺς εἶναι μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους ἢ ἴσπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιούς ἢ 20
 τριγλίδας μικρὰς σηπίδιά τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια.'

301 60. ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυυδίων. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω (I 406 K)·
 οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἐστίν.

"Αρχιππος Ἰχθύσι (I 682 K)· 25
 καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχῶν ἐψητός.

1 δ' del. Schw 5 ἐνικλίνας A: corr. C 7 γεγονώςθ' ἢν κλην περὶ A: corr. Ribb 18 δὲ δύκην AC: corr. Cas 22 totum hoc caput de suo addidit Athenaeus 26. 27 ἐψητός ἐντυχῶν AC: corr. Mein

Εὐπολις Αἰξίν (I 259 K).

ὦ Χάριτες, αἴσι μέλουσιν ἐψητοί.

Εὐβουλος ἐν Προσουσία ἢ Κύκνω (II 196 K).

ἀγαπῶν τε κἄν ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα

δὲ διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἴδη.

Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλανκωμένω (II 303 K).

καὶ γὰρ ἐψητοί τινες

παρῆσαν ἡμῖν δαιδαλεῖοί πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b

10 πάλιν.

τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις

οὐδὲ τριχίδων οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινῶν;

πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβω (I 464 K).

15 οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Μένανδρος Περιουθία (IV 188 M).

τὸ παιδίον .. εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.

ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἑσιόδω (II 223 K).

βεμβράδ', ἀφύην, ἐψητόν.

20 *Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη* (IV 515 M).

ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.

ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c

ὑπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος υπο-

παύηται τῆς πληρώσεως.

25 61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι

τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάγρον

τὸν ἥπατον. ἐστὶ δὲ μονήρης, ὡς φησιν Ἀριστο-

τέλης (p. 306 R), σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, τὴν

χροιάν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ'

8 δαιδαλαῖοι A δαιδάλεοι C: corr. Wilam 19 βαμβράδ'
A: corr. Mus

αὐτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος
δ' ὁ τῶν δειπνῶν λοχαγός φησιν (fr. 30 R)'

d καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἴπποτρόφῳ 5
(II 438 K)'

σκόμβρος,

θύννος, κωβιός, ἤλακατῆνες.

εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
δρος Κόλακί φησι (IV 154 M)'

κωβιός, ἤλακατῆνες,

κυνὸς οὐραῖον.

Μνασείας δὲ ὁ Πατρεύς φησι (FHG III 155)'. Ἰχθύος
δὲ γίνεται καὶ Ἑσυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνη καὶ Μύ-
ρρινα καὶ Ἠλακατῆνες.'

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης (h an.
598 a b) εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς' ἐν
τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν, τῷ γὰρ ἐνανύμφῳ ἀμβλυ-
πεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερόγυια τὸν λεγόμενον οἴστρον.
χαίρει δὲ ἀλέα' διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσσεισι. 20
γίνεται δὲ ἐδώδιμος ὅταν τοῦ οἴστρον παύσῃται.
μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὡς φησι Θεόφραστος,
καὶ ἕως μὲν ἂν ἔχη μικρὰ τὰ κνήματα, δυσάλωτος,
f ὅταν δὲ μείζω γένηται, διὰ τὸν οἴστρον ἀλίσκεται.
φωλεύει δὲ ὁ θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέ- 25
στρατος δὲ φησιν (fr. 21 R)'

1 τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν Rondelet 3 λαβεῖν οσχετον A:
corr. Valck 10 Κόλακι Clericus: κόλασι A 12 καὶ κυνὸς
A C: corr. ex Mnesimacho p. 403 b v 36 15 Ἠλακατῆνη Adam
16 θύννος add. C 17 ἐκπλεῖν A C: corr. ed. Bas male haec
truncata, cf. Aristot 22 φωλίαν A: corr. C

ἀμφὶ δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψη
 θύννον ἀλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
 ὄρκυν, ἄλλοτε δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρῆ
 ὀψωνεῖν ἅ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς . . .

5 ἐστὶ δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἔν τε Καρύστῳ 302
 ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδίς ἀμείνους
 πολλῶ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρίς ἀκτῆ.
 ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς
 ἔρπετον εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δὴ, πολὺ πάντων
 10 10 ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρματα νίκης.
 οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
 πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου·
 ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. b

64. ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ
 15 ὄρμᾶν. ὄρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθύς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινα
 ὥραν οἴστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησὶν ὁ Ἄρι-
 στοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως (h. an.
 602 a 25). 'οἱ δὲ θύννοι καὶ οἱ ξιφίαὶ οἴστρωσι περὶ
 κυνὸς ἐπιτολήν· ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέρω τῆνικαῦτα παρὰ
 20 τὰ πτερύγια οἶονεὶ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἴστρον, c
 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο
 δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος·
 καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.' καὶ Θεο-
 δωρίδας δὲ φησὶ (anth. I. 521 B).

25 θύννοι τε διοιστρήσουσι Γαδείρων δρόμον.

1 εὐρύχωρον AC 3 ἄλλοι δ' A: corr. Ribb θεοῖς AC: θέρους
 Ribb 4 μητέρι τιμῆς A: corr. Coraes lacunam indic. Meineke
 addens verb. δηριάαν sim. 6 δὲ Cor: τε AC κεφαλοιδ' εἰς A:
 corr. Cas 8 εἰπώνιον A: corr. Mus 9 Περσεφόνης ἔδος
 εὐστεφάνου K coll. Strab. p. 256 13 ὥτ' A: corr. Cas
 ὄρους A: corr. Cas 19 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ τῆνικαῦτα A
 (ex v. seq.) 25 δὴ οἴστρησουσι A: corr. Iac

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8 H) περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσιτανίας χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βάθος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν τὸν καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. 5
 d διόπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὕς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. [εἰσὶν γὰρ οἱ θύννοι οἶον ὕες, ἀπὸ τῶν βαλάνων ἀύξανόμενοι] 65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὐβουλός φησιν ἐν Ἰωνί (Π 177 K).

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις (I 487 K)

οὐκ ἔγγελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
 ὑπογάστριον.

Στράτις Ἀταλάντῃ (I 713 K)

ὑπογάστριον θύννου τι κἄκροκώλιον

e δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν (I 719 K)

ὑπογάστριά θ' ἠδέα θύννων.

Ἐριφος Μελιβοία (Π 429 K)

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι

ὑπογάστριον θύννακος οὐδὲ κρανίον

λάβρακος οὐδὲ γόγγρον οὐδὲ σηπίας,

ἄς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεοῦς.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ (I 738 K)

ἰχθύων δὲ δῆ

ὑπογάστρι', ὦ Δάματρο,

7 εἰσὶν — 8 ἀύξανόμενοι del. K 17 τι p. 399d: τα A
 18 ὕιον A: corr. Cas 22 velut ταῦτ' ἄρ' ἄθλιοι | εἰς' οἱ
 πένητες 25 οὐδὲ μακρανῆ A: corr. C, fort. ἂν (i. e. ἂ ἂν)
 οὐδὲ 28 ὑπογάστριον ὦ AC: corr. p. 399d

παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, f
 σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον
 δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν
 τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ (II 92 K).

5 ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
 τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
 ὑπογάστρι' ἐλθὼν (ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι)
 τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
 πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

10 Ἀλεξίς δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν
 τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησιν (II 354 K).

καὶ τοὺς ἀλιέας δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλω·
 ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
 τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρονκτούς τινας.

303

15 B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου
 5 ἐνόμιζεν ἐγγέλια καὶ θύννας ἔχειν.

ἐπήνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλειδας καλουμένας,
 ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ (II 278 K).

καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοῦψον παντελῶς.

20 κλειδες μὲν ὅπτα δὺο παρεσκευασμένα b

B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. θύνναιοι μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βρωῶμα. A. καὶ τρίτη Λακωνική.

66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174
 Wil) τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ

25 προείπαμεν (p. 297 b). Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος <θύννον>

5 ὠψώνηκε A: corr. C ἴσως vix sanum 6 ταύταις Herw
 7 ἄς (pro ὅσα) Kock, fort. ἄς ὁ 11 at non laudat 12 δ'
 om. C ἐμβάλω C 14 σικχηπίδια A: corr. C 15 B. add.
 Kock κεφάλαιον (hoc Mein) εἰ λάβοι κυνός· Kock εἰ θύννου
 λάβοι Erfurdt 16 ἐγγέλια A θύννους C 21 θύννου μὲν
 AC: corr. Kock 22 τὸ Mus: καὶ A om. C 25 θύννον
 add. K cf. Hesych s. θύννον

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικούς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι
 κῆτος μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 5
 (fr. 300 N):

σαύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
 ὡς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἠνείχετο
 ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N)

10

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,
 ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἶρηκεν (cf p. 301 e).

<Μένανδρος> Ἀλιεύσι (IV 77 M):

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν. 15
 καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo).
 οὓς ἐνιοὶ θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
 δ ὁ Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῆ γαστρὶ
 πτερόγχιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων 20
 μορίων (ib. 543 b 11) διστὰς αὐτὴν τοῦ θύννου φησιν
 τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές,
 ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ᾧά. καὶ Σπεύσιππος
 δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων
 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῆνος δ' ἐν Πλού- 25
 τοῖς φησὶν (I 63 K):

3 μείζω C: νομίζω A 7 κάπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr. lac
 8 ἠνείχετο A: corr. Herm 9 ἄν λυδός A: corr. Mus
 11 οὗτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e
 14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Benti 18 ταύτη
 A C: corr. Cas 20 ἀφαρέα (ἀφορέα A⁶) Arist

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγε-
λαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἄρχέ- e
στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησί (fr. 20 R)·

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμῶν αὐτὴν ὀρθῶς ὀπτησον ἅπασαν
ἀλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δοριμεῖαν ἐς ἄλμην.
καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλης ἐσθῆιν γενναῖα πέλονται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ (II 85 K)·

15 τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.
τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουρίδι οὕτως (II 63 K)·

20 ὁ μὲν <ἐν> ἀγρῶ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ³⁰⁴
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
5 B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἢ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας οἱ A 4. 5 ἀρχέλαος
A C: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μόνον A C: corr.
Mus 11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: κἂν ξηρὰν A C ἐσθίειν
A C: corr. Mus 12 ὅμοια A C: corr. Gesner 16 τεύτλου
A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πρὶν A 22 γῆς
Cob: τῆς A 24 δ' ἵνα δ' ἐσθίεις (ηἰ in ras. m.¹) A:
corr. Schw

τουτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κωπᾶδας λέγεις;
 ἄγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
 τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίου·

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἓνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἄκε- 5
 b στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἴππῶναξ δέ,
 ὡς *Αυσανίας* ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
 φησὶν (II 474 B*):

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
 θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας 10
 δαινύμενος, ὥσπερ *Λαμψακηνὸς* εὐνοῦχος,
 κατέφαγε δὴ τὸν κληρὸν· ὥστε χρὴ σκάπτειν
 5 πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
 καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ *Στράτις* ἐν *Καλ-* 15
λιπίδῃ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζώων
 μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἰππούρους φησὶν ὡς τίκτειν,
 καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
 τῆς σφυραίνης· τίκτειν δὲ ἕαρος. *Δωρίων* δ' ἐν τῷ 20
 περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησι τὸν ἰππουρον.
 Ἰκέσιος δ' ἰππουρεῖς αὐτοῖς προσαγορεύει. μνημο-
 νεύει δ' αὐτῶν *Ἐπίχαρμος* ἐν Ἴβας γάμῳ (p. 234 L)
 καὶ ξύρυγχοι ῥαφίδες ἰππουροί τε καὶ χρυσόφρονες.
Νουμήνιος δ' ἐν *Ἀλιευτικῷ* τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος 25
 d διηγούμενος συνεχῆς φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Koek, fort. ἀνθρωποφάγους. B τὸ δ. δ' ἐσθίεις;
 Γ. τὸ τί; B τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatum not. Wilam 3 γρά-
 φονται λιποταξίου A: corr. Pors 9 ῥύβδην A: corr. Bgk
 10 θυννίαν A θυννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
Dalecamp 13 corruptus et fort. mutalus 17 ἐν πέμπτῳ
ed. Bas, sed cf. p. 312 c

ἀρνευτήν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ
(fr. 6 Birt).

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.

Ἄρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 22 B).

5 ἵππουρος δὲ Καρύστιός ἐστιν ἄριστος.

ἄλλως τ' εὖοπον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικοῖς κορύφαιναν αὐτόν
φησιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΙ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπί- e
10 χαρμος ὅταν λέγη (p. 240 L).

κορακῖνοι δὲ κοριοειδέες,

πίονες χίππίδια λεία, ψύχει ἀπαλακουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 Birt).

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφήν καὶ ἀναιδέα λίην

15 χάννους τ' ἐγγέλυσ τε καὶ ἐννυχίην πίτυνον,

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδουλιν.

μνηνεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως (fr. K).

ἢ ὕκην ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν.

20 70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ f
ἰχθύων φησίν. Ἰουλίδας ἔψειν μὲν ἐν ἄλμῃ, ὀπτᾶν
δ' ἐπὶ τηγάνου. Νουμήνιος δέ (fr. 5 B).

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον
πολλὸν ἀποτροπόωτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

25 ἰούλους δ' <ὁ> αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ
τούτων (fr. 1 B).

3 συνόδοντ' ἢ Mein 9 ἵππος AC: corr. K 11 κορακινον δὲ
κορακοειδεῖς A: corr. Di ex p. 282a 12 λιηπιδια A: corr. Di
ψυχει corruptum παλοκουρίδες A: corr. Cas 14 καὶ p. 309c: ἢ A
λείην A: corr. Schw 15 πύτινον p. 327f 17 ἀντιφάνης AC:
corr. Ionsius 19 ὕκην A 24 ἀποτροπόωτο A: corr. K ἰοβόρον A
ἰοβόρον superscr. λ C σκολοπένδρου A: corr. C 25 ὁ add. Schw

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅτι παρ' ἄκρα
 δῆεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· οἱ μὲν Ἴουλοι
 κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
 ἢ καὶ ἐρπήλας δολιχήποδας, ὁπότε πέτραι
 5 ἀμμώδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ, 5
 ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγγος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἠτᾶ Ἀττικοὶ
 b κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
 λᾶ λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα,
 σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λῆ 10
 οὐκέτι, ὁμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἶγλη, τρώγλη. ὁμοίως
 οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος I 106 K·

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.
 Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν 'οἱ δὲ πετραῖοι, φησί, 15
 καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέροαι,
 κωβιοί, φυκίδες, ἀλφηστικός.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ fr. 17 B)·

c γλαύκους ἢ ὄρφῶν ἕναλον γένος ἢ μελάγχρων
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας.

'Επίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)· 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R)· 'καὶ
 τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
 στικτα, ὥσπερ κίχλη.' Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκᾶς ἐν
 ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασι φησι 25
 καλεῖσθαι·

1 ἄκρας AC: corr. Schw 2 γεωλόφους οἱ C γεώλοφα
 σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος· οἱ μὲν 4 ἐρπη-
 νας C 13 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
 18 γλαύκου AC: corr. ex p. 315b ὄρφῶν AC: ὄρφῶν p. 315b
 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ AC: corr. p. 287b, fortasse βαμβρ.
 κίχλαι τε καὶ λ κτλ' 25 οργοῖς A: corr. Cas

οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆες
σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὀρφίσκον, d
πιότατον κεφαλῇ.

Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἑτεροιοιμένων φησὶν
5 (fr. 59 Schn).

ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
περὶ ζῴων φησί (p. 296 R). 'τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεία
ὡς ῥαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ
10 σκληρότατα, τραχύδερμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα
ὡσπερ σεσερίνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα
ὡς σάλπη.' τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων e
καὶ Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 23 R).
αὐτὰρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν
15 τὸν κάπρον ἄν ἐσίδῃς ὄνου καὶ μὴ κατάλειπε,
κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων· τὸ γὰρ ἐστὶν νέκταρος ἄνθος.
5 τούτου δ' <οὐ> θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπασιν
οὐδ' ἐσιδεῖν ὅσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f
20 σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χεῖρεςσιν ἔχοντες
εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῷ
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων
ἢ περὶ ἰχθύων (p. 308 R) 'ὁ κίθαρος, φησί, καρχαρόδους,
25 μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλωτταν ἀπολελυμένος, καρ-
δίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν.' Φερεκράτης Δου-
λοδιδασκάλῳ (I 155 K).

10 σκληρόδερμα Rose 15 καρπὸν A: corr. C 18 οὐ
add. Cas 19 ὅσοις A: corr. C 20 ἐλειοτρόφου AC κοῖλου
AC: corr. Cas 22 βάλλειν C recte Wilamowitzius *fritillum*
(v. 20) et *astragalos* (v. 23) intellegit, tamen aleatoribus cur
solis liceat capro vesci non patet

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κάγοράζειν κίθαρος ᾧν.
 B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
 A. ἐκείνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ᾧ γαθή,
 ἔνεστιν ἐν κιδάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ (p. 234 L)

5

ἦν δ' ὑαινίδες <τε> βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
 ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διο-
 κλῆς Κύκλωσι (I 694 K)

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί. 10
 ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ (fr. 27 R)

b

κίθαρον δὲ κελεύω,

ἂν μὲν λευκὸς εἴη στερεὸς τε πεφύκη,
 ἔπειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα

ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν 15

5 ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρα.

καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειψε
 χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὀρῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309

R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναν- 20

c θέντα. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κορυύλον αὐτὸν
 καλεῖ (fr. 2 Birt)

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα

κορυύλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρπηλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορυυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B) 25

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορυύδωλιν.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' το ὁ κίθ. A: corr. C
 4 ἔνεστι κᾶν Grot 6 ἦν p. 326e: ἦ A τε add. ex p. 326e
 9 κύκλωσῃ A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στερεὸς τε μέγας
 τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθῆγει AC: corr. Cas
 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρπιλαν A: corr. K cf.
 p. 305 a

ὅτι τῶν παρ' ἡμῶν πολὺ ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ
τὰναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.' ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ e
Ἐρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

b Καλλίας Κύνλωψιν (I 695 K)

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἠδίστης.

Ἀριστῶνυμος Ἡλίῳ ῥιγῶντι (I 668 K)

ᾧσι' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 522 K)

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεῖς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησὶ· ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνάτιδας f

15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. (ὄν) ὁ τὴν Ἡδυ-
20 πάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικίᾳ κτήσασθαι [τὴν 286
ὄψοφαγίαν]. Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ
Λυγκεὺς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R)

25 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθνήσκῃ
μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν,
ὄν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κἄτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f:
μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 ῥόδῳ A
14 Αἰνάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἶνος 15 γλαυκίσκῳ
A: corr. Mus ἔλοπα A 19 ὄν add. K 21. 22 τὴν ὄψοφαγίαν
del. Madvig 26 ἐθέλλῃ AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. C

- κύνειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέφαλος· κύνουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἔνιοι δὲ τῶν κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται 307εκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου. ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ Ἄριστοτέλης p. 307 R. 'ὁ κεστρεὺς καρχαρούδους ὧν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὄλωσ σαρκοφαγῶν. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλῶν, ὁ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὐ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ 10 γενομένη μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ ἰλύι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατεσθίει, ἐπεὶ <οὐδ'> οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.'
- b *Εὐθύδημος* δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη κεστρέων εἶναι <κέφαλον καὶ> σφηνέα καὶ δακτυλέα. 11 καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφαλήν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι. τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν 20 δυεῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ περὶ Ἀβδηρα ἀλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἶρηκε (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινῶν πλωῖτες, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει (p. 239 L).
- c αἰολίαι πλωῖτές <τε> κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες. Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μὴδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἄπτονται lemm.

A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr C 18 διδακτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add ex p. 288 b

συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνω-
μαῖς τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἐνθ' ἂν ἰδῆς, ὀψώνει

. καὶ γαστρίον αὐτοῦ

5 σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθε μέσου χειμῶνος ἐν ὦρῃ,

καὶ ταύτη τυρὸν καὶ σίλπιον· ἅττα τε σάρκα

μὴ πείρασαν ἔχη πόντου τέκνα, τῶδε τρόπῳ χρῆ

10 σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἐπιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι
(Π 262 K)· ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμῶν ἔψω; τί φῆς;

15 ἢ Σικελικῶς ὀπτῆν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Ζωικῶ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) 'νωτόγραπτα, φησί, ε
λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας.' Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)·

20 ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμ-
μαροι.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῶ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν
τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας.

Ἀριστοφάνης Σικηνὰς καταλαμβανούσαις (I 614 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα

287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

3 hiatus signif. Di 8 κάπιασον τυρὸν K 14 B. τί
φης; A. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς;
ut sit homo occupato animo respondens 24 τριγκούς p. 322 b:
βρίγκους Gesner

Φιλῆμων Συναποθνήσκουσιν (Π 501 K)·

ἠγόρασα νῆσιν κεστρέ' ὀπτόν οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ (I 430 K)·

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
ὥς μὲν γὰρ ἔστε νῆστιδες, γινώσκεται.

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ (Π 148 K)·

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρίνός ἐστι νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάῳ (Π 188 K)·

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,
νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἰσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστεῖαν] ἄγομεν Θεοδοφορίων τὴν μέσσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὡς γὰρ ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Λημνίαις (Π 558 K)·

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
308 κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας·

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

ἔκαὶ στήτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἠδυχάρην (I 736 K)·

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γὰρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἢ ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἶπητε διὰ τί νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται· καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλειον ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ ἀνελευσθεῖς δ' οὐ δειλεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλω τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέων ὀπτόν A: corr. Mus B ἐστι A εἰσὶ C: corr. 5
γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστεῖαν del. Nauck Θεοδοφο-
ρεῖων A: corr. C 23 μεταλήψεσθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῆ κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K).

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ

5 ἀλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἐμοί,
σὺ δέ μοι εἶπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται.
καὶ ὅς· ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπές τινες εἶναι διὰ τὸ εἶργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἶργεσθαι, ἢ δὲ ὄψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὢν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς

15 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω,
καὶ φημι ἔλλοπες διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν . . . ἢ διὰ τὴν
20 ἔχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἠγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὅι μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκέσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίαι δὲ μέσοι.' Ἀρι-
25 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἠγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae
verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἄλλοπες (λ in ras. mai. m¹)
A λέοπες C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό-
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλως C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν αὔξησιν, <οὐχ> ἥκιστα δὲ κορακίνῳ. τίκει
δὲ πρὸς τῇ γῆ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπενύ-
σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφορεῖς φησιν εἶναι
ε μελάνουρον καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ φησι (fr. 12 Birt)·

ῥηιδίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακῖνον.

μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολία λεγόμενοι
ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακῖνοί εἰσι. φησὶ γάρ·

αἰολία πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἴβας γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει
ὡς διαφόρων·

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κοριοειδέες,
αἰολία πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν
φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέροδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως
δ' εἶρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἐτι δὲ Φιλότιμος
ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σα-
πέροδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρμένων φησὶν
ὁ Ρόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστο-
φάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι (I 527 K) 'μελανοπερὺγων,
ἔφη, κορακίνων.' ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμασεν αὐτοὺς
Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

309 τοῖς σοῖσι συνῶν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)·

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον

γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοί ὅτι γλυκεῖς καὶ εὖσαρκοι,
ἐτι δὲ ἠδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιτο A: corr. Birt 12. 13 μύες et
κοριοειδέες et αἰολία A: corr. ex p. 282a 17 πλατιστατικός A: corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε
παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας
ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὔτος, ὡς
5 Ἀριστοτέλης Ἱστορεῖ (p. 309 R), καὶ συναγελαστικῶν. ^b
τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ
στόμα κέκτηται. Δωρῶν δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις
καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· 'λεπιδωτόν,
ὄν καλοῦσιν τινες κυπρίνον.'

10 83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομία διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομία οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἢ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαυνοτέρα
ἐστὶν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιᾶσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους ^c
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt).

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφήν καὶ ἀναιδέα λίην.
20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· 'κωθωνο-
πλύται' φησὶ καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως
ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιωῦται δ'
εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κῶθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (fr. 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ- ^d
μος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ κωβιοὺς ὀνομάζει (p. 234 L).
τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δὲ εἰσι C 19 δειην A: corr. Schw cf. p. 304e
20 ἀγροιωτικῷ θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλαδροὶ A
χαλάδροι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (II 100 K):

ἤκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖσι' ἀπονεμῶ.

ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιοῦς.

ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
τὸν ἰχθυοπώλην, 'προστίθημι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν' εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.'

ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς εἰκ', Ὀτρυντικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ (IV 125 M):

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων

δραχμῶν ἐτίμα κωβιοῦς . . . σφόδρα.

ποταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων.

84 ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος (p. 283 L):

κἀγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες

πάντας, ὀπτᾶντες δὲ χἀδύναντες αὐτοὺς χναύομες.
καὶ Δωρίων δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπτᾶν παρσχίζαντας

κατὰ ῥάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη, τυρῶ [ῥοῖ], σιλφίῳ,

ἀλί, ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλί

ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ

ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὕτως (fr. 15 Birt):

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέογνις ἦν

ὁ ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr C 8 φησὶ
A: corr. C 11 ἐφεσίῳ A 18 πάντες AC: corr. K χῆδύ-
νοντες C χναύομες A: corr. C 19 παρσχίζαντας AC 20 ῥοῖ
om. C del. K

καὶ τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν
 τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348). Ἡγή-
 σανδρος δὲ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα
 θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος
 5 δ' αὐτῶ τῶν περιωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀνα-
 λαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν
 ἠμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 ἔχων καὶ σκήπτρον κρατῶν κρηπίδάς τε ὑποδεδεμένος
 περιῆει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ d
 10 τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. Ἐμενεκράτης Ζεὺς Φιλίπ-
 πῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρι-
 κῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουλευθῆς
 ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σφάζειν καὶ τοὺς εὐρώ-
 στούς ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ πείθονται παρέχειν μέχρι γῆρας
 15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν,
 ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεισθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς
 βίον παρέχω.' πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ e
 Φίλιππος· '<Φίλιππος> Μενεκράτει ὑγιαίνειν.' παρα-
 πλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων
 20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος
 τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φί-
 λιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ
 τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κε-
 κοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς
 25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ
 ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφείρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ
 Μενεκράτην ἐδυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f
 ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφυγεν

3 Ἀστυκλέα C 4. 5 fort. ἄλλος δὲ τις 17 ἐπέστελλεν C
 18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων ἄνων A
 28 θεῶν Cas: θεῶν AC

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
νεγκῶν

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα
e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεφαττελεβῶδη

16 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι

ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ

ἰχθύς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἅν που περικύρση.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων κα-
λούμενος θυρσίων, ἠδιστος ὦν καὶ τρυφερώτατος.

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὔτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
(p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'
ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον·

f ἐν δὲ πέμπτῳ ζῳῶν μορίων (p. 543 b 3, τίκτειν αὐτοὺς
καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρνας μάλιστ' οὐ ἂν

ποταμοὶ ῥέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δις.

Ἰκέσιος δὲ φησὶν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ

οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσονες, εὐστο-

μία δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθύς παρὰ

τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων

ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὦν τοῦ διασφῆξιν ἑαυτόν.

διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησὶ (I 543 K)

311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησὶν αὐτὸν νή-

χεσθαι (fr. 107 B⁴). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R)

λάμβανε δ' ἐκ Γαίτωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,

κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκνῶς AC: corr. Schneider 6 κούφαν γε (καὶ C)
λεβῶδη AC: corr. Benth 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτέαν AC:
βροτέην p. 163d 18 ἥσσον A: corr. C 18 19 εὐστομαχώ-
τατοι lemm. A: fort. εὐστομαχία

εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
 πιότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
 5 Ἀμβρακία τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβη τ' ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφήν b
 5 οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἄλμης.
 10 μῆδ' ἐπρόσθη σοί ποτε τοῦψον τοῦτο ποιοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μηθεὶς μήτ' Ἰταλιώτης.
 10 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
 ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα c
 ὄξει τε φαίνοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.
 15 τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 15 καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὀψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἠδυσματολήρων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 βράκων, ὅταν οὕτως λέγη (361)· d
 20 ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Λημνίαις (I 487 K).
 οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 25 Τιτθαῖς φησὶ (II 204 K).
 μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρῶς· ὅ τι ἂν ἦ
 ὀσίας ἕνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῶ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρὸς
 AC 10 χρηστοὺς AC: corr. Wilam 14 παντοῖ' εἰσὶν Ribb
 21 λήμναις A 22 κρανεῖον A 26 καθαρῶς A ὅτι ξανθὴ A:
 corr. Cas 27 ὀσίας ἕνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια Ephippus
 p. 359 a

πλεκτάνια μικρὰ πουλίποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίου
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσιων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνίς
ε λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Προήνης καὶ Μιλήτου ἠνωμένη τῇ 5
θαλάσση, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ 5'
τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναι φησι τὸν Γαίσιωνα περὶ
Προήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν (I 684 K). 10

Αἰγύπτιος μικρότατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαιος, ὃς βία δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
ε εἶναι φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R). 16
τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρω
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλω ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθύς οὗτος λευκότετος ὢν καὶ ἡδιστός ἐστι πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἡδίστα, μάλιστα δὲ τὰ
812 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρ- 25
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K).

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὄνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw, ἡ πλεκτάνι' ἄττα [μικρὰ] K
πολύποδος A 16 ἰταλίη AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶοι δ' εἰσὶν ἰχθύες, εἴ γ' ἔτι μνημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἠδίστη, χοῖρος, σῖμος, ^b φάγρος, ὀξύρουγχος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω- ⁵ τρις, ἔγγελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός, φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ρίνη. ἐστὶ δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλάτων Σοφισταῖς (I 837 K).

10 καὶ ἢ γαλεός, καὶ λειόβατος, καὶ ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγγελύν φησιν καὶ μύραιναι πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ξῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι ¹⁵ τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος ^c οὐχ ἦττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζώων μορίων (p. 310 R) ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνειν καὶ εἶναι καρχαρόδου τε πίπτειν τε πᾶσαν ὥραν ²⁰ μικρὰ ῥά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ μυραίνας αὐτὰς καλεῖ οὕτως λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων <ῶν> τι παχέων οὔτε μυραινᾶν ἀπῆς. ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ ²⁵ βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ ^d

1 νειλῶοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
17 πέμπτῳ ζώων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγρωι A ῶν add.
Ahrens μύραιναι απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναν ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ οὐ-
σκῷ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ
δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακούσας ἀναιρεῖν τὰς
ἐξ ἔχεως, εἶναι δ' αὐτὰς ἥττον καὶ περιφερεῖς (καὶ)
ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823 ·

μυραίνης δ' ἔκπαυλον, ἐπεὶ μογεροῦς ἀλιῆας
πολλάκις ἐμβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων

825 εἰς ἄλλα φνυξηθέντας, ἐχετλίου ἐξαναδύσα·

εἰ ἔτυμον κελύην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχέσσει

e θόρυσσθαι, προλιποῦσαν ἄλῳ νόμον, ἠπειροῖσιν.

Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων
ψευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναν ἔχει μίγνυσθαι προε-
χομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους
ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐρημίαις. Σώ-
στρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα
βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 24), διαφέρει τῆς συμ-
f ραίνης. ἡ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ
μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χρῶμα ὁμοιον
ἔχει ἰνυγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων
δὲ τὸν μῦρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν,
ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι
δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ'
ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες.
Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἠδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R)

313 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν

4 καὶ add K 6 ἐπὶ A 7 ἐκβρύξασα A 8 φνυξη-
θέντας ἐχέταιον A 14 λιμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο
AC: δ' Schneider 20 μῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ
πίπτει Arist ὀλόνητα AC 27 Θηριακῆς δὲ Ἰταλίας τε Ribb

ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἄν ποτε ληφθῆ,
ὠνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχυλοτέρας
εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δὲ εὐστομία καὶ τῷ πρὸς
5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ^b
ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσῃ οὕτως (p. 224 L)·

ὅκχ' ὀρῆ βῶκᾶς <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησι· 'σμαρίδα, ἣν
ἐνιοὶ καλοῦσι κυνὸς εὐνάι.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
ἢ Βουταλίῳνι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K)·

15 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
ἄνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τί φῆς, ὦ φίλτατε,
ἄνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς <ἄν> ἄνθρωπος
φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα, ^c

5 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

20 καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἐνιοὶ βόακας
ὀνομάξουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῆ (IV 589 M)·

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος
25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt)·

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον. ^d

Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῷ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλία καὶ τῇ εὐστομία, μικρῶς

9 οκχωρη A: corr. Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὐνά A
εὐνάς C: corr. Mein ex p. 328f 16 personae notam add. Dobr
οὐς ἄν Iac (ὧν ἄν Dobr): οὐν AC ὡς A p. 358f 20 ἃς add. C

δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τροφίμον. μνημονεύει δ' αὐ-
του Ἐπίχαρμος ἐν Ἰβας γάμῳ (p. 234 L).

ἦν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει
οὕτως· Ἰεροπυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος 5
καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι.⁶ ὅμοιον
δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ
Ὁμοίαν τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ
ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt).

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὡς φησιν Ἰκέσιος.
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἰβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνο-
μάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ'
οὕτως (p. 235 L).

<καὶ> χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μέζονες 15
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
καλεῖ. Ανγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἣν προσεφώνησέ τιμι τῶν ἐταίρων δυσώνη, φησίν·
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκα- 20
θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς
ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν
Ἠδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινα ποιητῶν καὶ λέγοντα
τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R).

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. 25
314 καὶ (Arch. fr. 7 R) 'τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου,' νῦν
δ' ἐστὶν ἕαφ. καὶ (Arch. fr. 26 R).

⁶ μελανόγραμμοι μελανδέριμος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add.
C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μύρμαι AC:
corr. indidem κολιᾶν AC: corr. Cas 19 δύσωνι ἢ ζήνωνι A:
corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes
23 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται,
 νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
 βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἄνουμένων καὶ προσεστηκότων.
 τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.

5 95. NARKH. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ
 (I 640 K).

νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωῶμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d):
 'τῇ θαλαττίᾳ νάρκῃ· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα
 10 ναρκᾶν ποιεῖ.' ἢ δὲ κλῆσις αὐτῆς καὶ 'παρ' Ὀμήρῳ b
 (⊙ 328).

νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.

Μένανδρος δ' ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ ᾠ ἔφη (IV 217 M):

ὑπελήλυθέν τέ μου

15 νάρκα τις ὄλον τὸ δέρμα,
 μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὔτω κεχρημένου. Ἰκέσιος δέ
 φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
 χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W)
 20 διὰ τὸ ψυχός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
 ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια- c
 πέμπεσθαι φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν
 καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν
 ναρκᾶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἶρηκε δὲ τὴν αἰτίαν
 25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἅπερ
 μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
 ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
 (p. 311 R), τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἐφθῆ Bentl: ἔφη A
 13 φανῶι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. 5, [τῆν]
 ἀπ' αὐτῆς ed. Wimm

θηρεύει δ' εἰς τροφήν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτο-
 α μένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκινητίζειν ποιοῦσα. Δίφιλος
 δ' ὁ Λιουδικεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν
 μὴ πᾶν τὸ ζῷον φησι τὴν νάρκην ἐμποιεῖν, μέρος δέ
 τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ 5
 δ' Ἀρχέστρατος φησι fr. 33 R,

καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἢ δὲ καὶ οἴνω
 καὶ χλόῃ εὐώδει καὶ βαιῶ ζύσματι τυροῦ.

Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ (II 311 K)

νάρκην μὲν οὖν, ὡς φασιν, ὠνθυλευμένην 10
 ὀπτᾶν ὄλην.

ἐν δὲ Δημητρίῳ (II 314 K)

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ἐνθυμούμενος

e ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιπερούσης δακτύλους
 ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν. 15

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης (p. 311 R. φησὶν
 ἔχειν τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρὸν, τὸ δὲ κα-
 θύπερθεν ὀστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὄλω αὐτοῦ μεγέθει·
 τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν
 ἰχθύν. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 34 R) 20

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθῶν
 οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἐστὶ δὲ κεδνος

f κᾶν πορθμῶ πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προβολαῖσι.
 τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἢ τίς οὕτως κριτῆς ὄψων
 ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας (Ar. Ach. 606, οὗτος 25
 ποιητής; ὃς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν
 διέπλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς
 ποιότητας καὶ τοὺς χυμοὺς διὰ τὴν λιχνείαν ἐξήτασεν,
 ὡς τινα πραγματείαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

4 νάρκην A: corr. C 14 δεῖ C: δὴ A 15 τούτων p 107c
 22 γ' Ribb 23 ἀκραις AC προχοαῖσι AC: corr. Ribb

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-
λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἶδη αὐτῶν d
φησιν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν, λεῖον, ποικίλον, σκύμνον,
5 ἀλωπεκίαν, ρίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
τὸν ἀλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ,
ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν
εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ
10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ
δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ e
στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ
χονδρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
15 ἔχει πεντάγωνον. τίκει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλείστα τρία
καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
ἀφήσιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ (ὁ) ἀλωπεκίας.
οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλω ζήσας βίον
20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἠγεῖ-
ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἐστεφανωμένων καὶ τῶν f
φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυγχότερός ἐστι καὶ τῷ
25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον Ἀττικῶν χιλίων
πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε Ἀρχέστρατος

7. 8 ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν Rose 17 ὁ add. Mus 20. 21
ἠγεῖται haec turbata

98. ΟΡΚΥΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοῦ
 ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης
 α περαιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν
 διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυ
 ρηνικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν
 διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδεῖροις
 ἀλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτου
 τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στήλῶν
 ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνενηχθαι. ἐν Γαδε
 ροῖς μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, α
 καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ α
 ε λεγόμενοι μελανδρούαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰκέ
 σιος δὲ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα
 τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τ
 δὲ κλειδία εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ ὄνος, φησὶν Ἀριστο
 τέλης ἐν τῷ περὶ ζῴικῶν (p. 311 R., εχει στόμα ἀνεφ
 ρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλειοῖς· καὶ οὐ συναγελαστικός
 καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει
 καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλευέ
 τε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνια θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν
 f ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύ
 δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L):

μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστορας
 ὄνους.

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὡς φησι Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων γράφῳν οὕτως· ὄνος, ὃν καλοῦσιν τινε

11 ἀντακίων A: corr. C 12 μελανδρούαι AC: corr. C
 15 κλειδία μέρη A: corr. C 24 κῆκτραπελογάστορας
 και
 πελογάστορας C: corr. Schw ex Clem. Al paed. II 18 (ubi ἐκτρα
 πελόγαστρον) 27 καλέουσι AC

γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον.' Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων 'οἱ μὲν βάκχον, φησί, καλοῦσιν, οἱ δὲ γελαρίην, οἱ δὲ ὀνίσκον.' Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 35 R):

5 τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών, τὸν καλλαρίαν καλέουσιν,³¹⁶
ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα
κᾶλλως οὐχ ἠδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δ'
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ὃ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.

100. ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ, πουλύποδος. οὕτως φασὶν οἱ

10 Ἀττικοὶ (ὡς καὶ Ὅμηρος (ε 432):

ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο)
ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
τικὴν πουλύπουν φασὶν, ὡς Ἀλκίονον καὶ Οἰδίπουν.
καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθά- b
15 μαντι (fr. 1 N) ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. τὸ δὲ
πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέ-
γουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 436 K):

〈καὶ〉 ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.
καὶ πάλιν·

20 τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.

καὶ πάλιν·

πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Ἀλκαῖος Ἀδελφᾶς μοιχευομέναις (I 756 K):

ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

25 Ἀμειψίας Κατεσθίοντι (I 671 K):

1 γάλον K γαλλερίδας AC: corr. Mein, γαλαρίας Hes
2 μυξῖνον C 3 γαλλερίην C 5 ἀνοηδων A: corr. Cas 6 εὐμε-
γέθης ὀμφήν A: corr. ex C 7 καλῶς AC: corr. Coraes 7. 8 ἀλλ'
ὑδαίνουσαν A ἀλλ' οἰδαίνουσιν C: corr. Heringa ἄλλοι δὲ μιν
αἰνώς suppl. Ribb 9 πολύπους A: corr. Di πολύποδος add. C
16 fort. Δωρικόν coll. p. 318f 18 ταῦθ' ἐκόντα (om. καὶ) A: corr.
ex p. 323c πολύπους A 22 πηγαὶ AC: corr. Cas 23 ἀδελφίς A

δει μὲν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

c Πλάτων Παιδίῳ (I 626 K)·

ὡσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστα σέ.

Ἄλκαϊος (I 764 K)·

ἔδω δ' ἔμαντὸν ὡς πουλίπους.

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς ποδὸς ποδὶ πόδα. Εὐπολις Δήμοις (I 284 K)·

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν α' Ἰγνείων ἑτάδ' ἐμαλάκια φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα δὲ οἱ πουλύποδες.' Ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης (p. 317 K) τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἀνα δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφήν προσάγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσὶ ἀναπτυχθεῖς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ' ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας ἵοιουεὶ κύστις. σπλάγγνον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφή δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς τῶν θαλαμῶν φίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ λεγομένου φνσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκτει αἰβοτρυδόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφή [ὅτι] αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἰς ἔστι καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς

1 πολύπων A 2 Παιδίῳ Cas: παιδί A 3 πολύποδας
 β ὡς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Boae 28 ὅτι οὐ
 C, del. Di

Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις
Ἄγρῳις φησὶν (I 149 K).

ἐνθρόσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν· ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσιν σφόδρα . . .

5 ὥσπερ εἰ τοὺς πουλύποδας
5 νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους;

καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ (II 551 K).

10 πουλύπους

ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.

B. οὐ περιβεβρωκῶς αὐτόν ἐστι, φίλτατε.

τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διακό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται ἰδ' ὡς, ἂν τις
15 ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλας ὑποσπείρη, εὐθέως ἐξέρχεται.
ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον μετα-
βάλλει τὰς χροῶς καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς
κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θεόγνις φησιν ἐν ταῖς
ἐλεγείαις (215).

20 πουλύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν (FHG II 318) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν
ὅτου ἐστί·

25 πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρως,
τοῖσιν ἐφαρμόξου τῶν κεν <κατὰ> δῆμον ἴκηαι. b

103. ἔπερὶ δὲ Τροισζῆνα τὸ παλαιόν', φησὶν ὁ αὐτὸς

5 σφόδρ' ἄγαν Wilam 6 ὥσπερ A: corr. Mus πολύ-
ποδας A 7 hiatus signific. Dobr 12 ἑαυτὸν AC: corr. Schw
26 ἐφαρμόξου C: ἐφαρμόξων A ἐφαρμόξειν Antig. Car. mix. 25
ὦν καὶ (κε C) δῆμον AC: corr. Antig

Κλέαρχος, 'οὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν
οὔτε τὸν κωπηλάτην [πουλύπουν] νόμιμον ἦν θηρεύειν,
ἀλλ' ἀπέειπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης
μὴ ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικός καὶ
λίαν ἀνόητος· πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βα- 5
δίζει καὶ διωκόμενος ἐστὶν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντη-
κονται δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται·
διὸ καὶ ῥαδίως ἀλίσκονται. ἐφωράθησαν δέ ποτε καὶ
ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν
c χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεία καὶ χαίρουσι δὲ τῶν 10
φυτῶν [καὶ] ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐρίσκονται ταῖς
πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος'. (ἐφωράθησαν
δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκυῖαις τῇ θαλάσῃ προσπλε-
κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες, ὡς φησι Κλέαρχος
ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ.) 'ἐστὶ δὲ δεῖγμα τοῦ ἥδε- 15
σθαι αὐτοῦς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
d φυτοῦ τούτου καθῆ ἑῖς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ
κλάδῳ περιπλεκόμενους ὅσους ἐθέλει.' ἔχουσι δὲ τὰ
μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ. 20
104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοιωδές
τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ἣ αἱ δύο μεγάλαι κοτυ-
ληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρωδὲς μέχρι εἰς μέσην
τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳ
φησὶν Ἀριστοτέλης (544 a 6)· 'πουλύπους ὀχεύει τοῦ 25
χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
e μῆνας. ἐστὶ δὲ πολύγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δὲ ὁ
ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

1 τὸ ἱερὸν A: corr. C 2 glossam del. K 4 πολύπους A
passim 8 ἐφωράθησαν Cas 11 καὶ om. C 21 ἔχειν
ed. Basil

κεστέραν καὶ τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰδοῖον
 ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπρώξει δὲ ὅταν τέκη· διὸ καὶ
 χείριστοί εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκει δ'
 (Arist. 549 b 31) ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς
 5 κεράμιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας
 πεντήκοντα ἐκ τῶν ῥῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ
 τὰ φαλάγγια πολλά. ὁ δὲ θῆλυς (p. 550 b 4) πουλύπους
 ὅτε μὲν <ἐπὶ τοῖς ῥοῖς, ὅτε δ'> ἐπὶ τῷ στόματι προκά-
 θηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων. Θεό- f
 10 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροῶς
 (fr. 173 W) τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα
 μόνοις συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ καὶ
 φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ δια-
 τριβόντων ζῶων (fr. 171, 4 W) οὐδέχασθαι φησι τοὺς
 15 πολύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ
 τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνε-
 σθαι φησιν περὶ Ἑλλήσποντον (fr. 173 W). ψυχρὰ γὰρ ἢ
 θάλασσα αὕτη καὶ ἦττον ἀλμυρά, ταῦτα δ' ἀμφοτέρω
 πολέμια πολύποδι. 105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος,
 20 φησὶν Ἀριστοτέλης (p. 320 R), πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν,
 ἐμφερῆς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνους. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὄστρα-
 κόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων
 τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκη· ἐπαναστραφεὶς
 δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ με-
 25 ταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσιν διαπεφυκῶτα, ὡς
 καὶ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δα-
 κτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλε-
 κτάνους καθήσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων.

8 ἐπὶ τοῖς ῥοῖς, ὅτε δ' om. A 11. 12 μάλιστα ἢ μόνοις K (ἢ
 μόνοις τόποις Cas) 21 γονωτὸν A: corr. C 24 δ' om. A:
 add. C 27 δερμάτιον A: corr. C

ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας
καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς
b τάχος χωρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ ἰχθύων 'πο-
λύπους, φησί, τις ὃ μὲν τρεψίχρωσ, ὃ δὲ ναυτίλος.'
106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλιμάχου 5
τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον (b W)*

κόγχος ἐγώ, Ζεφυρίτι, πάλαι τέρας. ἀλλὰ σὺ νῦν με,

Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,

ναυτίλος ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,

τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων, 10

δ εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων

c ποσσί νιν, ὥστ' ἔργα τοῦνομα συμφέρεται,

ἔστ' ἔπεσον παρὰ θίνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι

σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,

μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὡς πάρος, (εἰμὶ γὰρ 15

ἄπνους),

10 τίκτηται νοτιερῆς ὤεον ἀλκυόνης.

Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἔσθλα

ῥέξειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

d ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ 20

τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου

Κύπριδος ἐλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,

ἣν ἀνακοιρανέουσιν ἐπὶ Ζεφυρίτιδος ἀκτῆς

πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης. 25

1 δῆσας A: corr. C 4 τρεψίχρωσ AC: corr. Cas 7 πα-
λαίτερος A: corr. Schneider με Mus: μοι A 9 ναυτίλον A:
corr. K 12 ποσσί νιν ὡσπερῶν A: ὥστ' ἔργα Cas, reliqua
corr. Herm 14 Ἀρσινόης A: corr. ex Et. M. 664, 49 17 τίκτηι
τ' ἀνοτιέρης A: corr. Benti 20 ἐπὶ τῷ Wilam 22 ἐν
ποταμῷ A: corr. Iac 24 ἣν ἄρα κοίρ. Meim, ἣν ἄλλα (vel
ἀλλί) κοίρ. K Ζεφυρηίδος A: corr. Valek 25 ναύαρχος A

5 ἢ δὲ καὶ εὐπλοῖτην δώσει καὶ χεῖματι μέσσω
 τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.
 τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
 Φοίνικι λέγων (fr. 36 N).e

6 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
 στρυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.
 107. εἶδη δ' ἐστὶ πολυπόδων ἐλεδώνη, πολυποδίνη,
 βολβιτίνη, ὄσμύλος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 300 R)
 καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστο-
 10 τέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὄσμύλην,
 ἐλεδώνην, σηπίαν, τευθίδα. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἴβας
 γάμῳ (p. 235 L).

πώλυποί τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
 χά δυσώδης βολβιτὶς γραῖαί τ' ἐριθακώδεες.

15 Ἀρχέστρατος δέ φησι (fr. 36 R).f

πούλυποι ἐν τε Θάσῳ καὶ Καρία εἰσὶν ἄριστοι·
 καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ
 πλῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ᾧ καλοῦσι πώλυπον, ὡς
 20 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (II 457 B⁴). 'πώ-
 λυπον διζήμενος.' Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἐστὶ δὲ
 τῶν σελαχιδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται·

πουλύποδες, γαλεοί τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν
 25 ἐρίων φῦλα.

2 ἐκλιμπάνει A: corr. Cas, ἐκλεανεῖ Madv 8 βολβοτύνη
 A: corr. Rose 13 ποτ' αἶναί A: corr. C 14 χαλυσώδεις A:
 corr. Cas 16 πώλυποι A 17 κερκο | ρα (in fine versus) A:
 corr. C πολλούς μεγάλους AC: corr. Schw 19 πωλύπουν A:
 corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 χονδρώδ' οὕτω A: corr. C
 23 Archestrati verba esse con. Mein 24 μαλάκια et σαλάχια
 A: corr. C 25 ῥινῶν φῦλα K

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτως Π 471 K:

ἄλιεύς ὢν ἄκρος σοφίαν
ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἰχθυδίοις εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας, 6
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
6 συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἶη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει
(I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων
(543 b 2, 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν 10
ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ
Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460):

b ἐνθ' ἢ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὠραία θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύ-
σιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων, παραπλησίας εἶναι λέγων
πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δὲ φησί (p 236 L):
κομαρίδας τε καὶ κύνας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B): 20

c ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῆσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ
μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὁμοίων καὶ 25
Νουμήνιος, ὃν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως ἢ ἄλιεύς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein
4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
melius τοῖς θεοῖσι χθροῖσί τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
εἰθ A 14 πάροικος AC: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυλος
15 τῷδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φυκίς (προ
πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφῆ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φνκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ράβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δὲ ἐστίν· 'ἔπεται πέρκη μελανούρω.'

6 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L)·

κῶξύρυγχοι ραφίδες ἵππουροί τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων 'βελόνην, φησίν, ἣν καλοῦσιν ραφίδα.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων
10 μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 R) ραφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδου φησίν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρ-
15 νη φησίν τὰς ρίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα
ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ ρίνης λόγον ἢ πλατυνώτου
20 λειοβάτου ποιείσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν δαισαίμην ἀπ' ἵππου τερπνὸν παίδεσιν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησίν (p. 314 R) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
25 καρδίαν τρίγωνον, ἦπαρ λευκόν, τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν f καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινή AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοπτον A: corr. C 21 Ἴππου
Mein 22 σκάρος. σκάρος. τὸν σκάρον Ἀρ. C 25 ἦπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάξει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἴβας γάμῳ φησὶν (p. 236 L.)

ἀλιεύομεν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρον (οὐ) καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομία 10
(fr. 55 R.)

σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκώλων.

κᾶν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν (fr. 41 R.) 15

b καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὕψει
καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβὼν νιν,
5 ἠνίκ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλσι κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δῖο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὄνιαν, τὸν δὲ αἰολον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC· corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθείσαν Mus) 14 ἀγκυλοκώλων superser.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνη A χαλκηδόνη (corr.
in καρχηδόνη) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῦν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σκάρων Ἰκ. φησιω C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 236 L).

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους

δ καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)

ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
10 Πλείσταρχον Ὑγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας,
ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
τεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν
15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει e
καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι
σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
δρώδεις γὰρ εἰσι.' τίκει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὡς φησιν
20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B).

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῆσιν ἐρυθρὸν

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ

25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος

δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον

(p. 234 L).

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἰκαί A: ἦκε
Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκῶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

κάξει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἴβας γάμῳ φησὶν (p. 236 L·

ἀλιεύομεν σπάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου (οὐ) καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ 10
(fr. 55 R)·

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμῃ Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων.

κᾶν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν (fr. 41 R)·

15

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλίου ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβῶν νιν,
6 ἢνίκ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ, 20
κρίβανον εἰς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν, τὸν δὲ αἰόλου. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθείσαν Mus) 14 ἀγκυλοκόλων superscr.
τόξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνι A χαλχηδόνι (corr.
in καρχηδόνι) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 ἢνίκ' AC: corr. Mus 19 νιν Cas: νῦν AC 20 καὶ Mus:
26 τὸν δὲ σπάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 236 L).

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους

5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)

ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρῶν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
10 Πλείσταρχον Ὑγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας,
ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
τεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν
15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει
καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι
σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
δρώδεις γὰρ εἰσι.' τίκτει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὡς φησιν
20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῆσιν ἐρυθρὸν

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον
(p. 234 L).

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἰκαὶ A: ἦκε
Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φουκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
μορίων (543 a 7. b 5 ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ-
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ δ
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἄγνοεῖ. ὁ δ' ὄψαρ-
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἐπεσε λέγει
(fr. 42 R)

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὄνου, ἐὰν ἦ
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρὸς λαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ (I 434 K)·
Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
τὸ μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυ-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 235 L)· 15
καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοὶ τε κολιῶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰρ μέλιτες.

117. ΣΑΡΓΟΙ ὅντοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰς τροφιμώτεροι.· Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειιδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθει
αὐτόν φησιν δίσ, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 236 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἂν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κοιλίαν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνοσ A: corr. Ahr (μήμονες Cas) 23 ἐπιτελσωντα A: corr. Cas

ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει ο
(p. 224 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι <τε> μελάνουροι τε καὶ ταὶ φίνταται
ταυταὶ λεπταὶ μὲν, ἀδεῖαι δέ.

ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 88 R)·

ἦν δὲ ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Δωρίωνος
μήτηρ οἰνοφόρου βότρους χαίτην ἀποβάλλη,
10 σῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμυεὶ δεδαιγμένον ὄξει·

ὁ σαλιηρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. δ
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πλῖνα σάρκα
15 ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 287 L)·

ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πλῖνες
σματοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδεῖαι δ' ἐν τῷ θέρει.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (548 a 8) ἅπαξ ο
τίκειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 814 R)
κολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν
ὡς καὶ κολοκύνθη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.

25 Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθύν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν.

δ τε add. Schw φίλταται AC: corr. p. 325f 18 ταὶ C:
τε A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μυτιλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·
 f σάλπαι τ' ἰσομήκεις ἰχθῦς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλλίζωοι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.
 ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθῦς. ὄθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέαυ συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322κόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378 Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσαν. 10
 Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς
 εἰρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K) 15

ἐκήρυξεν βόαξ,
 σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
 γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθῦς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
 σώματος τεταμένας χρυσίζουσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L):
 συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ υ λέγων φησὶν (fr. 9 B):
 ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε,
 καὶ πάλιν·

3 ἀλλίζωοι A: corr. C (ubi superscr. ζῶοι) 4 ἀλέουσιν
 AC: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κήρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κήρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

τοῖσι κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθύν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἄρνευτήν ἵππουρον.
 σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Δωρίων, ἔτι δὲ
 Ἄρχεστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R)·

ἅτὰρ σινόδοντα μὲν ὄν ζητεῖ παχὺν εἶναι·
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἑταῖρε.
 ταῦτά δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε·
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (Π 28 K)·

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι

ἢ κρανίον σινόδοντος;

120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Λεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (Π 344 K)·

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;

B. ἀλλ' ἂν διδάσκης. A. ἐξελὼν τὰ βράγχια,

πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω

παράσχισον χρηστῶς διαπτύξας θ' ὄλον

τῶ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς

τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἢ δ' ὀριγάνῳ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (Π 256 K)·

θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,

δίλης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,

σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,

κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,

σπάρος, αἰολίας, θραῖττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 αὐτὰρ AC: corr. K μέγαν ζητεῖ K
 7 ταῦτά Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλιον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὄρ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φυκία φυκίς AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
 corr. Cas 26 θρίττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329d 403b

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 6 (fr. 300 N):

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
ὡς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἠνείχετο
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαγῶ (fr. 301 N):

10

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,
ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν (cf. p. 301e).

<Μένανδρος> Ἀλιεῦσι (IV 77 M):

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν. 15
καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo)
οὓς ἐνιοὶ θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν
d ὁ Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῆ γαστρὶ
περυγίον, ὃ καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων 20
μορίων ib. 543 b 11, διστάς αὐτὴν τοῦ θύννου φησιν
τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές,
ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ῥά. καὶ Σπεύσιππος
δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων δίστησιν αὐτάς τῶν θύννων
καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλού- 25
τοις φησὶν (I 63 K):

3 μείζω C: νομίζω A 7 κάπιχαλκεύει λίγων μ. A: corr. Iac
8 ἠνείχετο A: corr. Herm 9 ἄν λυδός A: corr. Mus
11 οὗτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e
14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post Sophronis locum
15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Bentl 18 ταύτη A C: corr. Cas
20 ἀφαρέα (ἀφορέα A*) Arist

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 R) ἀγε-
λαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέ- e
5 στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησὶ (fr. 20 R):

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμῶν αὐτὴν ὀρθῶς ὄπτησον ἅπασαν
ἄλλῃ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δριμεῖαν ἐς ἄλμην
καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλης ἐσθῆιν γενναῖα πέλονται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φηὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
ἂν δ' ὄξει θάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. f

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδιεραστῇ (II 85 K):

15 τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάζμασιν.
τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουρίδι οὕτως (II 63 K):

20 ὁ μὲν <ἐν> ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ 304
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
5 B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἢ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας σοι A 4. 5 ἀρχέλαος
AC: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μόνον AC: corr.
Mus 11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: κἂν ξηρᾶν AC ἐσθίειν
AC: corr. Mus 12 ὅμοια AC: corr. Gesner 16 τεύτλου
A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πρὶν A 22 γῆς
Cob: τῆς A 24 δ' ἔνα δ' ἐσθίεις (ἡ in ras. m.) A:
corr. Schw

τουτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κωπᾶδας λέγεις;
 ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
 τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίου'

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἕνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἄκε- 5
 b στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἴππῶναξ δέ,
 ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ λαμποποιῶν παρατίθεται,
 φησὶν (II 474 B⁴).

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ εὐβδην
 θυννίδα τε καὶ μυτιωτὸν ἡμέρας πάσας 10
 δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
 κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
 5 πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
 καὶ κριθινὸν κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράτις ἐν Καλ- 15
 λιπίδῃ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζώων
 μορίων (p. 543 a 22) τοὺς ἵππουρους φησὶν φᾶ τίκτειν,
 καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
 τῆς σμυραίνης· τίκτειν δὲ ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
 περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησι τὸν ἵππουρον.
 Ἰκέσιος δ' ἵππουρεῖς αὐτοῖς προσαγορεύει. μνημο-
 νεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβας γάμῳ (p. 234 L)
 κῶξύρουγχοι ῥαφίδες ἵππουροὶ τε καὶ χρυσόφρονες.
 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος 25
 a διηγούμενος συνεχῆς φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Kock, fort. ἀνθρωποφάγους. B. τὸ δ' δ' ἐσθίεις;
 Γ. τὸ τί; B τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatus not. Wilam 3 γρά-
 φομαι λιποταξίου A: corr. Pors 9 εὐβδην A: corr. Bgk
 10 θύνναν A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
 Dalecamp 13 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ
 ed. Bas, sed cf. p. 312c

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅτι παρ' ἄκρα
 δῆεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· οἷ μὲν ἰουλοὶ
 κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
 ἤε καὶ ἐρπήλας δολιχήποδας, ὅπποτε πέτραι
 ὁ ἀμμώδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ, 5
 ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγγος ἀολλεῖς.

71. ΚΙΚΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἠτᾶ Ἀττικοὶ
 κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
 λᾶ λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα,
 σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λη 10
 οὐκέτι, ὁμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἴγλη, τρώγλη. ὁμοίως
 οὖν καὶ τρίγλη. Κρατῖνος (I 106 K).

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.
 Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν 'οἱ δὲ πετραῖοι, φησί, 15
 καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέρραι,
 κωβιοί, φυκίδες, ἀλφηστικός.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
 τικῷ (fr. 17 B).

■ γλαύκους ἢ ὀρφῶν ἑναλον γένος ἢε μελάγχρων
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἠβας γάμῳ (p. 232 L) 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴικῶν (p. 297 R)· 'καὶ
 τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
 στικτα, ὥσπερ κίχλη.' Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν
 ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι 25
 καλεῖσθαι·

1 ἄκρας AC: corr Schw 2 γεωλόφους: οἱ C γεώλοφα
 σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος: οἷ μὲν 4 ἐρη-
 νας C 13 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
 18 γλαύκων AC: corr. ex p. 315b ὀρφῶν AC: ὀρφῶν p. 315b
 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ AC: corr. p. 287b, fortasse βαμβρ.
 κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 οργοῖς A: corr. Cas

306 κίθαρος γεγενῆσθαι ἀγοράζειν κίθαρος ὦν.
 Β. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
 Α. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ γαθή,
 ἔνεστιν ἐν κιδάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 234 L)

5

ἦν δ' ὑαινίδες (τε) βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
 ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διο-
 κλῆς Κύκλωψι (I 694 K)

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί. 10
 ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ (fr. 27 R)

b

κίθαρον δὲ κελεύω,

ἂν μὲν λευκὸς ἔη στερεὸς τε πεφύκη,

ἔπειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα

ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν 15

5 ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρα.

καὶ πολλῶ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε

χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὀρῶν, ἐστὶν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309

R) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελεντᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐαν- 20

c θέντα. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κουρύλον αὐτὸν
 καλεῖ (fr. 2 Birt)

τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλειτρα

κουρύλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρπηλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B) 25

ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορύδουλον.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' εο ὁ κίθ. A: corr. C
 4 ἔνεστι κᾶν Grot 6 ἦν p. 326e: ἦ A τε add. ex p. 326e
 9 κύκλωψ A 10 τε p. 286b: τὸ A 13 στερεὸς τε μέγας
 τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas
 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρπιλαν A: corr. K cf.
 p. 305 a

75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ
(p. 282 L)·

ἔτι δὲ πὸς τούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.
καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις (fr. 34 Bo) αὐ-
5 τῶν μέμνηται. ἐστὶ δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ῥω- a
μαίων οὕτως καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἄλιευτικῷ φησιν (fr. 11 Birt)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

10 Σώφρων Θυνοδοθήρα fr. 56 Bo· ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων
καρχαρίας, ὅκκα τινὸς δῆσθε. Νίκανδρος ὁ Κολο-
φώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι
φησι (fr. 137 Sch) καὶ λάμιαν καὶ σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἰκέσιός φησι· τῶν δὲ καλου-
15 μένων λευκίσκων πλεονά ἐστὶν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξῖνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχύλλαν. δεῦτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἤσσουνες δ' οἱ μυξῖνοι·
20 καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι
βάκχοι. εὐχύλλοι δὲ εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
καὶ εὐέκκριτοι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλαττίον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον καὶ
25 νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχίνον f
σφόνδυλον ὀνομάζει διαφέρειν τέ φησι κέφαλον κε-
φαλίον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης
δ' ἐν πέμπτῳ μορίῳ (p. 543 b 14) ἄρχονται μὲν, φησί,

3 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις A: corr. ex p 286 f 6 καλούμενον C
11 ὀκαττινος A: ὅκα τινὸς Schw 20. 21 οἱ δὲ λεγόμενοι βάκχοι
εὐχύλλοι εἰσὶ Rondelet 22 εὐκρίτοι A: corr. C 25 νῆστιν A: corr. C

- κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἐνιοὶ δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου.¹³ ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ
 Ἄριστοτέλης (p. 307 R): ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους
 ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὄλως σαρκοφαγῶν.
 ἐστὶ δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλῶν, ὁ δὲ φεραῖος.
 καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος
 οὐ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὐτοῦ
 γενομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ ἰλύι. λέγεται
 δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων
 κατεσθίει, ἐπεὶ <οὐδ'> οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.¹⁴
 b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη
 κεστρέων εἶναι <κέφαλον καὶ> σφηνέα καὶ δακτυλέα.¹⁵
 καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κε-
 φαλήν ἔχειν, σφηνέας δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
 θυεῖν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ
 περὶ Ἄβδηρα ἀλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἶρηκε
 (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται
 δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινῶν πλωῖτες, ὡς φησι Πολέμων
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει
 (p. 239 L).
 c αἰολίαι πλωῖτες <τε> κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.
 Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων ἡθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μηδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἄπτονται lemm.

A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδα-
 κτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add.
 ex p. 288 b

ρησίην (p. 610 b 14), ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς κἄν ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρκους. ἀπεςθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη ταροιμία 'κεστρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἰκνύεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεὺς. Ἀναξίλας ἐν Μουνοτρόπῳ Μάτων τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί (II 269 K):

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι (fr 25 R):

κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύντης ἀγόραζε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττη (I 767 K):

ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς

κεστρεὺς.

79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησιν (I 681 K):

νήστεις κεστρέας, κεφάλους.

Ἀντιφάνης Λάμπωνι (II 68 K):

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Ἀλεξίς Φρυγί (II 390 K):

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτιαβίζουσιν (I 670 K):

ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι

εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν· ἤττόν γ' ἂν οὖν
νήστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὐφρων Αἰσχρᾶ (IV 489 M):

Μίδαο δὲ κεστρεὺς ἐστὶ· νῆστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἄλλους AC: corr. Mein 25 ἰὼν
Abresch: ἰδῶν A 26 γὰρ οὖν Dobr

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν (Π 501 K)·

ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν.

Ἄριστοφάνης Γηροτάδῃ (I 430 K)·

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;

ὥς μὲν γάρ ἐστε νῆστιδες, γινώσκεται.

5

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεὶ (Π 148 K)·

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρινός ἐστι νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάᾳ (Π 188 K)·

ὅς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

10

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστεῖαν] ἄγομεν Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὥς γὰρ ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰμυνίαις (Π 558 K)·

15

οὔτοι δεδεικνυήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ

308 κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας·

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

ἔκαὶ στῆτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἠδυχάρον (I 736 K)·

20

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γάρ τινος μεταλήψασθε, ἕως ἂν ἢ ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἶπητε διὰ τί νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται· καὶ ὁ Οὐλ- 25
πιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ ἀνελκυσθεὶς δ' οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ
τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέοναοπτὸν A· corr. Mus 5 ἐστι A εἰσι C: corr. s
γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστεῖαν del. Nauck Θεσμοφο-
ρείων A: corr. C 23 μεταλήψασθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν ὁ
φοβηθῆ κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ πᾶν κρίπτων
σῶμα Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K)

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ

5 ἄλιεύς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας,
ἰχθύς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἐμοί,
σὺ δέ μοι εἶπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπεσ καλοῦνται?
καὶ ὅς· ἦτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπέσ τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἢ δὲ ὄψ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὢν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κυνὸς

15 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγὼν ἀποχρέω,
καὶ φημί ἔλλοπεσ διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν . . . ἢ διὰ τὴν
20 ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἠγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπάτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλοις ἰχθυολογήσομεν?

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὁ μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκέσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλία δὲ μέσοι.' Ἀρι-
25 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῳῶν μορίων (p. 513 a 30) συμ-
βαίνειν μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γί

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἡ γέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. ἰοetae
verba 7. 8 διότι AC: corr K 16 ἄλλοπεσ λ in ras. mai m¹)
A λέοπεσ C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλοσ C 24 δὲ Coraas: γσ AC

νεσθαι τὴν αὔξησιν, <οὐχ> ἤμιστα δὲ κορακίνω. τίκτει
δὲ πρὸς τῇ γῆ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύ-
σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφορεῖς φησιν εἶναι
ε μελάνουρον καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ φησι (fr. 12 Birt)*

5

ῥηιδίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακῖνον.
μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι
ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακῖνοί εἰσι. φησὶ γάρ·
αἰολίαι κλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡβας γάμῳ (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει 10
ὡς διαφορῶν·

μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κοριοειδέες,
αἰολίαι κλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν
φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως 15
ε δ' εἴρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότιμος
ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σα-
πέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρμένων φησὶν
ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστο-
φάνης δ' ἐν Τελμησσεῦσι (I 527 K) ἑμελανοπτερόγων, 20
ἔφη, κορακῖνων. ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμασεν αὐτοὺς
Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

309 τοῖς σοῖσι συνῶν κορακινιδίσι
καὶ μαινιδίσι.

* Ἀμφίς δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)*

25

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκον παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὐσαρκοί,
ἔτι δὲ ἠδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιτο A: corr. Birt 12. 13 μύς et
κοριοειδέες et αἰολίαι A: corr. ex p. 282a 17 πλατιστατικός A: corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε
παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας
ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΠΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς
5 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 309 R), καὶ συναγελαστικῶν. ^b
τὴν δὲ γλώτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ
στόμα κέκμηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις
καὶ ποταμίαις καταλέγων γράφει οὕτως· 'λεπιδωτόν,
ὃν καλοῦσιν τινες κυπρίνον.'

10 83. ΚΩΒΙΟΙ πολύχυλοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομία διαφέροντες, εὐέγκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομία οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἢ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαννοτέρα
ἐστὶν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιᾶσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους ■
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt)·

ἢ σκάρων ἢ κῶθον τροφήν καὶ ἀναιδέα λίην.
20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· 'κωθωνο-
πλύται' φησὶ καὶ τὸν τοῦ θυμνοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως
ἀπὸ τούτου Κωθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιώται δ'
εἰσὶν οἱ τὴν κωβιὸν κῶθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις (fr 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ- d
μος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ κωβιούς ὀνομάζει (p. 234 L)·

τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδροι κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δὲ εἰσὶ C 19 δεῖν A: corr. Schw cf. p. 304 e
20 ἀγροιωτικῶι θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλαδροὶ A
χαλάδροι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (II 100 K)

ἤκω πολυτελοῦς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπονεμῶ.

ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.

ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
τὸν ἰχθυοπώλην, 'προστίθημι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.'
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς.

Μένανδρος Ἐφεσίῳ (IV 126 M)

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τετάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβιούς . . . σφόδρα.

ποταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων.

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ Ἐπίχαρμος (p. 283 L)

καῖγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχίζομες

πάντας, ὀπιᾶντες δὲ χἀδύναντες αὐτοὺς χναύομες.
καὶ Δωρίων δὲ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπιᾶν παρσχίσαντας
κατὰ ῥάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη, τυρῶ [ῥοί], σιλφίῳ,
ἀλί, ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ
ὀλίγω, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὕτως (fr. 15 Birt

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χέστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέογνις· ἦν

5 ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr C 8 φημί
A: corr. C 11 Ἐφεσίῳ A 18 πάντες AO: corr. K χῆδύ-
νοντες C χναύομες A: corr. C 19 παρσχίσαντας AC 20 ῥοί
om. C del. K

δὲ καὶ ὁ Θεόγνις περὶ ἠδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων (997 B):

τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμᾶρ ἔχων,
 5 δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι
 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
 6 χέριβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἰσω b
 εὐειδῆς ῥαδιυῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέ-
 10 γει γοῦν (993 B):

εἶτ' εἶψα καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕμνον ἀεῖδειν,
 ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων
 σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσι,
 γνοίης χ' ὅσων ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
 15 ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-
 θήκαις παραινεῖ (fr. 28 R):

ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρία χορῆ
 τοῦ κυνὸς ὄψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν.
 εἶτα κυμίνω ταῦτα πάσας ἀλλ' μὴ συχνῶ ὄπτα·
 20 ἄλλο δ' ἐκείσε, φίλη κεφαλῆ, μηδὲν προσενέγκης,
 5 εἰ μὴ γλανκὸν ἔλαιον. ἐπειδὴν δ' ὄπτα γένηται,
 ἤδη τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ. d
 ὄσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κόλλης πλευρώμασιν ἔψις,
 μῆθ' ὕδατος πηγὴν . . . μῆτ' οἴνινον ὄξος
 25 συμμίξῃς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον
 10 ἀνχηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

1 ἠδυπαθείας AC: corr. Mus 5 λήγοι μένος οὕτινα A:
 corr. Schw ὅπου Theogn 6 χαρισσάμενοι Bergk 11 cor-
 ruptus 19 αὐτὰ AC: corr. Mein, λιτὰ Wilam 22 τε
 Schneider: δὲ A ἐκεῖνο K 23 πληρώμασιν AC: corr. Iac
 24 πληγὴν A: corr. C

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
νεγκῶν

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα

e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεπφαττελεβῶδη 5

15 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι

ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ἕντος. ἅπας δὲ

ἰχθύς σάρκα φιλεῖ βροτέαν, ἅν που περικύρη.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων κα-
λούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὦν καὶ τρυφερώτατος. 19

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὔτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
(p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'
ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον.

f ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων (p. 543 b 3) τίκειν αὐτοὺς

καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρνας μάλιστα οὐ ἂν 16

ποταμοὶ φέωσι. τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι θίς.

Ἰκέσιος δὲ φησὶν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ

οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἐκκρισιν ἥσσονες, εὐστο-

μία δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθύς παρὰ

τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων 20

ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὦν τοῦ διασφῆξιν ἑαυτόν.

διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησὶ (1543 K)

311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νή-

χεσθαι (fr. 107 B⁴). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R) 24

λάμβανε δ' ἐκ Γαίλωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,

κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκνῶς AC: corr. Schneider 5 κούφαν γε (καὶ C)
λεβῶδη AC: corr. Bendl 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτέαν AC:
βροτέην p. 163d 18 ἥσσον A: corr. C 18. 19 εὐστομαχῶ-
τατοι lemm. A: fort. εὐστομαχία

- εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
 πῖότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδαῖνί τε κλεινῇ
 5 Ἀμβρακία τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβη τ' ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστροῦς κέκτηνται ἀλοιφῆν b
 οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκείνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 6 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένευκε δίχ' ἄλμης.
 10 μῆδ' ἐπροσέλθῃ σοὶ ποτε τοῦτον τοῦτο ποιοῦντι
 μήτε Συρακόσιος μηθεὶς μήτ' Ἰταλιώτης."
 10 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
 ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα c
 ὄξει τε ῥαίνοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.
 15 τῶν δὲ πετραίων ἰχθυοῦσιν τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 15 καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὄψαριων τεύχειν γλίσχρων ἠδυσματολήρων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα
 βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ (361)· d
 20 ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Δημνίαις (I 487 K)
 οὐ κρανίου λάβρακος, οὐχὶ κάραβον προίασθαι,
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 25 Τιθαῖς φησι (II 204 K)
 μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὅ τι ἂν ἦ
 ὄσιας ἔνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῶ K 7 δίχ' Meib: δι' A 8 ποτε Coraesa: πρὸς
 AC 10 χρηστοῦς AC: corr Wilam 14 παντοῖ' εἰσὶν Ribb
 21 λήμναις A 22 κρανεῖον A 26 καθαρείως A ὅτι ἐανη A:
 corr. Cas 27 ὄσιας ἔνεκ' ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια Ephippus
 p. 859 a

πλεκτάνια μικρὰ πουλίποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίου
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσιων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἢ Γαισιωνίς
e λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἠνωμένη τῇ δ
θαλάσῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ε'
τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Γαίσιωνα περὶ
Πριήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν (I 684 K) 10

Αἰγύπτιος μιαιώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαιος, ὃς βία δέρων θίνας γαλεοῦς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
f εἶναί φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 R) 15
τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρω
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θαυμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ἰπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθύς οὗτος λευκότετος ὢν καὶ ἡδιστός ἐστὶ πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἰστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἡδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
312 τῶν κορακίνων. πολλὰ γάρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρ- 25
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K)

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw, ἢ πλεκτάνι' ἄττα [μικρὰ] K
πολύποδος A 16 ἰταλῆι AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶοι δ' εἰσὶν ἰχθύες, εἰ γ' ἔτι μνημονεῖεν δύναιμι πολυέτη τὴν ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη, χοῖρος, σῖμος, ^b φάγρος, ὀξύρυγχος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω-
 5 τρίς, ἔγγελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός, φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἐστὶ δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλάτων Σοφισταῖς (I 637 K).

10 κἄν ἢ γαλεός, κἄν λειόβατος, κἄν ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγγελύν φησιν καὶ μύραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι
 15 τὸ ὑγρὸν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος ^c οὐχ ἦττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζῴων μορίων (p. 310 R) ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν
 20 μικρὰ ῥά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ ὁ μυραίνης αὐτὰς καλεῖ οὕτως ἢ λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων (<ῶν> τι παχέων οὔτε μυραϊνᾶν ἀπῆς. ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ ὁ

25 βατίς τε καὶ σμύραινα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ ^d

1 νειλωοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
 καὶ εἰ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 π' del. Cas
 17 πέμπτω ζῴων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγρωι A ῶν add.
 Ahrens μύραιναν απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναι ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ οὐ-
σκῷ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ
δακέτων τῶν μυραινῶν φησιν δακούσας ἀναιρεῖν τὰς
ἐξ ἔχεως, εἶναι δ' αὐτὰς ἤττου καὶ περιφερεῖς <καὶ>
ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823)·

5

μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ μογεροῦς ἀλιῆας
πολλάκις ἐμβρούξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων

825 εἰς ἄλλα φυζηθέντας, ἐχετλίον ἐξαναδῦσα·

εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἔχισσι

e θόρυνσθαι, προλιποῦσαν ἀλὸς νόμον, ἠπείροισιν. 10

Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων
ψευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίγνυσθαι προερ-
χομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους
ἔχεις νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐρημίαις. Σώ-
στρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα 15
βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 513 a 24), διαφέρει τῆς συμ-
f ραίνης. ἢ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ
μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χρῶμα ὅμοιον 20
εχει ἱνυγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων
δὲ τὸν μῦρόν φησι τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν,
ἀλλ' ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι
δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ'
ὑποπυρρίζοντες, κρείσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. 25
Ἄρχεστρατος δὲ ὁ ἠδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R)·
313 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐμβρούξασα A 8 φυση-
θέντας ἔχεται A 14 λιμώδεσιν AC: corr Scal 15 δύο
AC: δ' Schneider 20 συμῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ
πίττει Arist ὀλόντατε AC 27 Θηριακῆς δὲ Ἰταλίας τε Ribb

ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἄν ποτε ληφθῆ,
 ὠνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχυλοτέρας
 εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δὲ εὐστομία καὶ τῷ πρὸς
 5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
 βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ^b
 ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει οὕτως (p. 224 L)·

ὄκχ' ὄρη βῶκᾶς <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησι· ἴσμαρίδα, ἣν
 ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐνάι· Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 ἢ Βουταλίῳνι Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
 τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K)·

15 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τί φῆς, ὦ φίλτατε,
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς <ἄν> ἀνθρώπος
 φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα, ^c
 5 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

20 καλοῦνται δὲ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας
 ὀνομάξουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῆ (IV 589 M)·

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
 τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος
 25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt)·

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον. ^d

Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῶ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
 ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς

9 σκωρη A: corr Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὐνά A
 εὐνάς C: corr. Mein ex p. 328f 16 personae notam add. Dobr
 οὐς ἄν Iac (ὧν ἄν Dobr): οὐν AC ὡς A p. 358f 20 ἃς add C

δὲ παραστυφειν καὶ εἶναι τροφίμου. μνημονεύει δ' αὐ-
τοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι τε μελάνουροί τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει
οὕτως· Ἰεροπυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος 5
καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι· ὅμοιον
δὲ εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ
Ὁμοίων τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ
ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt)·

ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὡς φησιν Ἰκέσιος.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνο-
μάζει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ'
οὕτως (p. 235 L)·

<καὶ> χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μέζονες 15
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
f καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἣν προσεφώνησέ τιμι τῶν ἑταίρων δυσώνῃ, φησὶν·
'οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκα- 20
θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς
ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν
'Ἠδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα
τὸ μέτρον (Arch. fr. 81 R)·

μόρμυρος αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. 25
314 καὶ (Arch. fr. 7 R) 'τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου,' νῦν
δ' ἐστὶν ἕαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R)·

8 μελανόγραμμοι μελανδέρινος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add.
C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μύρμαι AC:
corr. indidem κολιᾶν AC: corr. Cas 19 δύσωνι ἢ ζήνωνι A:
corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes
28 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται,
 νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
 βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἄνουμένων καὶ προσεστηκότων.
 τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.⁷

5 95. NARKH. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχία
 (I 640 K).

νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωῶμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d):
 'τῆ θαλαττία νάρκη· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα
 10 ναρκᾶν ποιεῖ.' ἢ δὲ κλησις αὐτῆς καὶ 'παρ' Ὀμήρῳ^b
 (© 328).

νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῶ.

Μένανδρος δ' ἐν Φανίῳ διὰ τοῦ ἁ ἔφη (IV 217 M):

ὑπελήλυθεν τέ μου

15 νάρκα τις ὄλον τὸ δέρμα,
 μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεκρημένον. Ἰκέσιος δὲ
 φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχνυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
 χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλεόντων (fr. 178 W)
 20 διὰ τὸ ψυχός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
 ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια-
 πέμπεσθαι φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν^c
 καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιούσαν
 ναρκᾶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν
 25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἅπερ
 μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
 ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
 (p. 311 R), τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων.

4 αὐτόν suspectum, fort αὐτός 7 ἐφθῆ Bentl: ἔφη A
 13 φανῶι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. S, [τὴν]
 ἀπ' αὐτῆς ed. Wimm

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
Ξέναρχος ἐν Πορφύρα οὕτωςί Π 471 K):

ἄλιεὺς ὦν ἄκρος σοφίαν
ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἐχθυδίοις εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας, 5
γέροντα βούλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
5 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἶη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει
(I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων
(543 b 2) 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν 10
ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ
Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν fr. 460 :

b ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμύς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὠραία θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύ-
σιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων, παραπλησίας εἶναι λέγων
πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δὲ φησι p 236 L.
κομαρίδας τε καὶ κύνας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B), 20
ἄλλοτε δ' αὐτὸν πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
c φυκίδας ἀλφησιτὴν τε καὶ ἐν χροῖῃσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ
μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὀμοίων καὶ 25
Νουμήνιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 8 οὕτως ἰτ' ἄλιεὺς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein
4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
melius τοῖς θεοῖσι-εχθροῖσί τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
εἰθ A 14 πάροιχος AC: corr. Bgk ex Hea. s. v. πάραυλος
15 τῷδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φυκίς (pro
πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφῆ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φνκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δὲ ἐστίν· 'ἔπεται πέρκη μελανούρω.'

δ 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L)·

κῶξύρυγχοι ραφίδες ἵππουροί τε.

d

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων 'βελόνην, φησίν, ἣν καλοῦσιν ραφίδα.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων
10 μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 R) ραφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησίν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρ-
15 νη φησίν τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα

ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυνώτου
20 λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν δαισαίμην ἀπ' ἱπποῦ τερπνὸν παίδεσθαι Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησίν (p. 314 R) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλωτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν,
25 καρδίαν τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν, τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν f καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινή AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοπτον A: corr. C 21 Ἰππου
Mein 22 σκάρος. σπάρος. τὸν σκάρων Ἀρ. C 25 ἥπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάξει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις
θηρεῖται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἴβας γάμῳ φησὶν (p. 236 L·

ἀλιεύομεν σκάρους

καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου <οὐ> καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αἰτῶ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ 10
(fr. 55 R)·

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμῃ Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων.

κᾶν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν (fr. 41 R·

15

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καρχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλίας ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβῶν νιν,
5 ἥνικ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῆ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλασι κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῶ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν, τὸν δὲ αἰόλον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC· corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθεῖσαν Mus) 14 ἀγκυλοκόλων superscr.
τόξων C, cf Hom. K 428 16 κερχηδόνη A κερχηδόνη (corr.
in κερχηδόνη) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῦν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σκάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφिमώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 236 L).

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους

5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).

ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωροίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
10 Πλείσταρχον Ἰγυεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας,
ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
τεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὃ μὲν
15 ἐστὶ πελάγιος, ὃ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῆ γεύσει
καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι
σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
δρώδεις γὰρ εἰσι. τίκτει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὡς φησιν
20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B).

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῆσιν ἐρυθρὸν

σκορπίου ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίου
(p. 234 L).

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἶκαί A: ἦκε
Valck, εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ ὅ
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὁ δ' ὄψαρ
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἐπεσε λέγει
(fr. 42 R)·

821 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρὸς λαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (1434 K)·
Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυ
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἴβας γάμῳ (p. 236 L) 15
καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιῶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰ μείονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. ὅντοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰς τροφιμώτεροι. Νου
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσονται, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθει
αὐτόν φησιν δίσ, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἴβας γάμῳ (p. 236 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἀν AC 10 μείων AC: corr. Stephanns 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κολιῶν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνοσ A: corr. Ahr (μήονες Cas) 23 ἐπιτέλωσντα Δι corr. Cas

ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει c
(p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοί <τε> μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μὲν, ἀδείαι δέ.

δ ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R)·

ἦνίκα δ' ἄν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὀρίωνος
μήτηρ οἴνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλη,
10 τῆμος ἔχειν ὄπτὸν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον ὄξει·

δ σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῶδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d
τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πλονα σάρκα
15 ἀλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ (p. 237 L)·
ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ πόνες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδέαι δ' ἐν τῷ θέρει.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 8) ἅπαξ e
τίκτειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 814 R)
πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν
ὡς καὶ κολοκύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.
25 Ἀρχέστρατος δέ φησιν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθύν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν.

8 τε add. Schw φίλταται AC: corr. p. 325f 18 ταὶ C:
τε A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μυτιλήνη ΔC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·

ε σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλίξωι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὁδοῦσιν.
 ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὄθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέαυ συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322 κόςιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378) Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσαν. 10
 Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296 ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς
 εἶρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K)·

ἐκήρυξεν βόας,

σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπι' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
 γίνεται δ' ὁμοῖος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
 σώματος τεταμένας χρυσίζουσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

υ 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται p. 283 L)·

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιευτικῷ διὰ τοῦ υ λέγων φησὶν (fr 9 B)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.

καὶ πάλιν·

3 ἀλίξωι A: corr. C (ubi superser. ζῶνοι) 4 ἀλέουσιν
 AC: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κήρυξ μὲν ἐβόασε
 A κήρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

τοῖσι κε θηρήσαιο φαγεῖν λεληημένος ἰχθύν
ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.

σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Δωρίων, ἔτι δὲ
Ἄρχεστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R).^c

ἅτὰρ σινόδοντα μὲν ὄν ζητεῖ παχύν εἶναι·
ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρωῶ καὶ τοῦτον, ἔταῖρε.
ταῦτά δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε·
Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (II 28 K).

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι

ἢ κρανίον σινόδοντος;

120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Λεύκῃ
μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (II 344 K).

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;

B. ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. A. ἐξελὼν τὰ βράγγια,^d

15 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
παράσχισον χρηστῶς διαπτύξας θ' ὄλον

ἅ τῶ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς

τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἢ δ' ὀριγάνῳ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
τούτων (II 256 K).

θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,

δίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,

σαῦρος, φνκίς, βρίγκος, τρίγλη,^e

25 κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,

ἅ σπάρος, αἰολίας, θραῖττα, χελιδών,

2 σινόδοντ' Mein 5 αὐτὰρ AC: corr. K μέγαν ζητεῖ K
7 ταῦτά Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
corr. Mus ἐγγέλιον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
ὄφ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φνκία φνκίς AC:
corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
corr. Cas 26 θρίττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329 d 403 b

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κωβιός, ἀφύαι, βελόνας, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴκποτρόφῳ (Π 438, 36 K):

τῶν καρχαριῶν

νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ.

ΣΚΕΤΤΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἀτταγεινόν.

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφῳ (p. 233 L):
 αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B):

τοῖσὶ κε θηρήσαιο λαβεῖν λελιημένος ἰχθύν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον
 ἢ φάγγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
 323 Ἦβας γάμφῳ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσῃ (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
 ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν
 καὶ ἀστόμους, εὐχυλία δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων
 'σφύραιναι, φησὶν, ἣν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
 ὀνομάζει ὡς ταῦτὸν οὔσας (p. 240 L):

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
 καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 B): 'κέστραι βότιν
 κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὡς

2 πουλυπόδιον A: corr. Di 5 καρχάρων et 7 συκίς A:
 corr. ex p. 403b 10 ἀτταγῆνον C 12 ἐνηλιάδεσσικιαθίδες
 A cf p. 288b 14 λαβῶν A: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
 δοντ' Mein 17 συναγρίδες Schw coll. p. 322b 18 γᾶι καὶ ἐν A
 21 μέσως AC (ἡῖσιν εὐχυλοὶ C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ b
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι
κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρή-
σαντο. Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς
δ Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος (I 719 K)
ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

κέστραν μὲν ὕμμες ὀπτικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίῳ (II 50 K)·

10 πάνυ συχνῆ

σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρα (I 776 K)·

κέστραι τε καὶ λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἡβας γάμῳ (p. 240 L)·

15 κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι (I 436 K)·

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὡς αἰτίας ἢ παραλήγουσα παροξύνεται, ὡς Φιλήμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία.
20 τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν

ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας
δύο καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ <τὸ> στόμα.

ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω
καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ d

25 μύτιδι ὁ θολός ἐστίν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ
στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δ' ἡ κοιλία
πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἠνύστροις.
τρέφονται δ' αἱ μικρὰ σηπία τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς,

15 πέρδικας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία
K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τρόπον AC: corr.
K coll. Arist. h. a. 524 b 17 28 δὲ αἱ C: δὴ A

ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὡσπερ ὄρμιᾶς καὶ ταύ-
 ταις θηρεύουσαι. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμῶν γένη-
 ται τῶν πετριδίων ὡσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι
 λαμβανόμεναι ὄρμουσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν
 ε θολὸν ἀφήσει καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν
 εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς
 θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρηνες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες
 αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρηνες ἀλώσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
 οὐ διετίζει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.
 ἐν δὲ πέμπτῳ ζῳῶν μορίων (641b 12 644a 1) 'αἱ σηπίαι, 10
 φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συμπεπλεγμένοι,
 τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι κατα-
 νικῶν ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
 εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρῶται
 f τοῦ ἔαρος αἱ σηπίαι καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
 κυύσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
 ῥά, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ.
 βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἐστὶν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας
 ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπί-
 χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησί (p. 235 L) 20

πώλυποι τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
 324 ὄμοια σηπίαν τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς λάμ-
 βοῖς εἰπόντος (fr. 68 B⁴) 'σηπίνης ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγη-
 σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ το 25
 ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ,
 ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· 'ὑπόσφαγμα δ' εἶναι

ε κρύβεται A· corr. C 11 ναίουσιν et συνεπόμεναι AC
 15 τίκτουσι: οὐ κύουσι AC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πώ-
 λυπες A cf. p. 318e ποτ' αἰναί A: corr C 23 καὶ τευ-
 θίδα ε

κρέασιν ὅποῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι,
 τυρῶ, ἀλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὄξει ἐφθοῖς.' καὶ Γλαῦκος
 δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψάρτυτικῶ οὕτως γράφει· 'ὑπόσφαγμα
 δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἔψημα ἢ μέλι καὶ ὄξος
 5 καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.' ὁ b
 δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 39 R)·

σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνεία τ' ἐνὶ μέσση.

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (I 473 K)·

ἰχθῦς ἐώνηται τις ἢ σηπίδιον·

10 καὶ ἐν Δαναΐσιν (I 454 K)·

ὄσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ (I 734 K)·

ἄλλ' ἐντραγε

τὴν σηπίαν τῆνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδὶ

15 τὸ πουλυπόδειον.

περὶ δὲ ἐψήσεως σηπιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παράγει
 μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K)·

σηπίαι τόσους

c

δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
 20 καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἐφθὰς ποῶ.

τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους

5 σμήσας τε λεπτοῖς ἀλσί δειπνούντων ἄμα

ἐπὶ τὸ τάγηνον σίξον ἐπεισιῶν φέρω.

125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη διὰ τοῦ ἦ. τὰ γὰρ εἰς $\bar{\lambda}\alpha$
 25 λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα·
 ὅσα δ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ $\bar{\gamma}$ εἰς ἦ λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἐφθοῖς pro ὅποῖς scrib. et v. 2 ἐφθοῖς delendum
 τεταραγμένοις A: corr. C 2 ὄξει Wilam: ἐξ A 7 μαρωνίαι
 AC 14 τὴν διαλαβοῦσα A: corr. C 15 πουλυπόδιον A
 18 τόσους corruptum 19 τρεῖς Cas 20 ἐφθὰ A: corr. Di
 23 ἐπισείων Mein

αἰγλή, ξεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης
 τρὶς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίῳν (543 a 5),
 τεκμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἄλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου
 τρὶς φαινομένου περὶ τινὰς τόπους. μήποτ' οὖν ἐν-
 τεῦθεν ἔστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας (ὡς ἀμίαι ὅτι οὐδ' 6
 κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ
 τοῦ σκαίρειν καὶ καρὶς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφνεῖς οὔσαι,
 τουτέστιν δυσφνεῖς· θύω, θύννος ὁ ὀρμητικός, διὰ
 (τὸ κατὰ) τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολήν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς
 e κεφαλῆς οἴστρου ἐξελαύνεσθαι). ἔστι δὲ καρχαρόδους, 10
 συναγελαστική, παντόστικος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ
 δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεται γάρ τινα σκω-
 λήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρα, ἢ τὸν γόνον τὸν γινόμενον
 κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος
 ἰνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἴβας γάμῳ διὰ τούτων 15
 (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς καὶ χαρίστους βαιόνας.

Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις (fr. 63. 64 Vo, τριγόλας τινὰς
 ἐν τούτοις ὀνομάζει· 'τριγόλα ὀμφαλοτόμῳ' καὶ 'τρι-
 f γόλαν τὸν εὐδιαῖον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ 20
 ποιφυξεῖς φησί (fr. 70 Vo)· 'τρίγλας (μὲν) γένηον, τριγόλα
 δ' ὀπισθίδια.' καὶ τοῖς γυναικείοις δὲ ἔφη (fr. 13 Vo)·
 'τρίγλαν γενεᾶτιν.' Διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλεί-
 σταρχον σκληρόσαρκον εἶναί φησι τὴν τρίγλαν. Σπεύ-
 σιππος δ' ἐμπερῆ φησιν εἶναι κόκκυγα, χελιδόνα, τρί- 25
 γλαν. ὅθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων (fr. 121 V),

δ ὡς ἀμίαι (διὰ τὸ μὴ κατὰ μίαν φέρεσθαι) C ἀμίαιος ἔστιν
 A ὡς ἀμίαι ὅτι Mus 9 τὸ κατὰ add. Schw ἐπὶ τοῦ ὑπὸ A:
 corr. C 11 ἔτι Cas: ἔστι A 13 ὑστεραία AC: corr. Eust.
 1934, 28 19 τριγόλαι τὸν A: corr. Mus 20. 21 παιδὶ κασποι-
 φυξίς A: corr. Cas 21 μὲν γένηον Aht: τ' ἐνηον A 21. 22 τριγο-
 λαπισθίδια A: cf. 325 a 23. 24 κλείταρχον A: corr. Schw cf. 320 d

τὸν τριγολαν τινὰς οἶεσθαι κόκκυγα εἶναι διὰ τε τὸ³²⁵
 ἐμφορὸς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημείω-
 ται ὁ Σώφρων λέγων· 'τρίγλας μὲν γένηον, τριγόλα
 δ' ὀπισθίδια.' 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι
 5 (I 647, 19 K).

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·

〈παρθένου〉 Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφην καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἐκάτῃ ἀποδίδοται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα· τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος, καὶ ταῖς
 10 τριακάσι δ' αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παρα-
 πλήσιον δ' οἰκιοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρρον, Ἑρμῇ^b
 δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φαλαρίδα,
 ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισί (566), κατὰ συνέμφασιν
 τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆπταν δὲ καλουμένην Ποσει-
 15 δῶνί τινες οἰκιοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν
 ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφροῖτιν ὀνομάζουσιν, οἱ
 δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφρο-
 δίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολ-
 λόδωρος δ' ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἐκάτῃ φησὶ θύεσθαι
 20 τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος
 γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ἐλευ-^c
 σῖνι μυστηρίων (FHG IV 444) καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα,
 ὅτι καὶ θαλάττιος ἡ Ἐκάτη. Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς
 (ibid. 420) τρίγλην παραφέρεισθαι ἐν τοῖς Ἀρτεμισίοις
 25 διὰ τὸ δοκεῖν τοὺς θαλασσίους λαγῶς θανασίμους ὄντας
 θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὡς ἐπ'
 ὠφελεία τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγετικῇ

1 τριγόλαν A 3 γένηον Ahr: γε πλονας AC 4 ὀπι-
 σθίαν A ὀπίσθια C: cf. 324f 7 παρθένου add. ex p. 5d
 10 τὰ C: ταδε A 14. 15 καὶ τὴν — οἰκιοῦσι non suo loco
 16 ἀφροῖτιν Schneider: ἀφρύην A 27 ὠφελία A: corr. C

θεῶ ἢ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾷτιν δ' ἔφη την τρί-
 γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἠδιονές εἰσι
 d μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα
 καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τρίγλαν-
 θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησὶ (IV 556 M) 5

δέσποιν' Ἐκάτῃ τριοδίτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ
 τοῦτο ἀνὴρ πῖη, ἀφροδισιάζειν οὐ δύνησεται, ὡς Τερ- 10
 ψικλῆς Ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἂν γυνὴ δὲ
 πῖη τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις.
 ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
 Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησὶ (fr. 56 R) 15

e κἂν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην κοῦ χείρονα λήψη 15
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·
 ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν (I 80 K)·

οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
 οἷδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῖ φνὴν μελανούρου. 20

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
 νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575 M)·

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν

αἱ ξανθοχρῶτες, ἄς κλύδων Αἰξωνικὸς

πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται· 25

f αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

5 δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

B. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 18 Τέῳ Schneider; τῷ A 19 ἐξωνίδα
 et 20 οὐ δεινοφνῆν A; corr. Cas 21 ἐξωνικὰς A; corr. C
 24 ἐξωνικὸς A; corr. C 25 ἐν τόποις AC; corr. p. 330b

128. ΤΑΙΝΙΑΙ. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
(p. 284 L)·

καὶ ταὶ φίνταται

ταινίαὶ λεπταὶ μὲν, ἀδῆαι δὲ κώλιγου πυρός.

δ Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ἔταινίαν, φησίν, ἐκκοι-
λίξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμών, ἀποπλύνας καὶ ταμῶν
τεμάχεα κατὰ χειρὸν καὶ ἔλαιον. πλεῖστα δὲ γίνονται⁸²⁶
καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον
καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὐπόλις
10 ἐν Προσπαλτίοις λέγη (I 323 K)·

μήτηρ τις αὐτῷ Θράττα ταινιόπωλις,
τὴν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ
γυναῖκες περιδέονται.

129. ΤΡΑΧΟΥΡΟΙ. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται
16 Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 20 B)·
ἀκονίας κιγκάλους τε καὶ ἄλλοπίνην τράχουρον.

[ΤΑΥΛΩΠΙΑΣ.] περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b
(fr. 9 R)·

καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὄνου
20 κρανί' ὅταν Φαέθων πυμάτην ἀψίδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὅπτα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἐλὼν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

130. ΤΕΥΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι (p. 323 R)
καὶ ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τε τὰ πλεῖστα
25 τῆς σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμὸν, τὰς προβοσκίδας.
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροὶ εἰσιν, οἱ δ' c
ἄνω μείζους· καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχύτερα,
καὶ τὸ ὅλον σωματίον τρυφερὸν καὶ ὑπομηκέστερον.

3 τε A: corr. C ἀδεῖαι superscr. η A 10 προσπαλτείοις A
16 corruptus αἰολίας Gesner κίγκλους Schw ἔλλοπίνην Mein
19 ταυλωπία AC: corr. Cas 20 κρανίον AC: corr. Ribb

ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν·
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.

ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος (p. 324 R) μόνῳ τούτῳ δια-
φέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν.
τὸ δὲ χρῶμά ἐστὶν ὑπέρουθρος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν δ
μὲν κάτω ἐλάττονα ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω
δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους φύγγει ἰέρακος. ἀναπτυχθεὶς
δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑδαίσι. ἐν δὲ ε' μορίων
(p. 550 b 14) βραχύβιά φησιν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν
σηπίαν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν 10
διὰ γαστριμαργίαν περιελθὼν [πλεύσας] φησι (fr. 43 R·
τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα· καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθείας ὄψει.
Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον
(II 323 K)·

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
e κρεάδι', ἐντερίδια· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμῶν, στεατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἠδύσμασι
λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα. 20

καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν
Ἀρτοποικῷ φησι Πάμφιλος.

131. ΥΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 234 L·
ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
λέγει δὲ τινὰς καὶ ὕας διὰ τούτων (p. 237 L)· 25
χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε καὶ πίτων κύων,
f εἰ μὴ ἄρα οὗτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμή-

3 μύτιδι Schw: μύτι C μύστι A 11 καὶ περιπλεύσας C
πλεύσας del Di 13 βαφύραι A: corr. C 16 sq. τευθίδες,
πίναι, βατίς, χῆμος, ἀφύαι, κρεάδια, ἐντερίδι' — ἀλλὰ Mein
17 ἐντερ', ἀλλὰ Janson 20 λεπτοῖς AC: corr. Schw 26 χαλ-
κίδεις τε AC cf. p. 328c

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρυς ὑαινάν τινα κατα-
ριθμεῖται ἐν τούτοις (fr. 13 B).

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὑαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνη-
8 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R).
ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὑν ἀγόραζε,
ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτὴν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσευεγκῶν
ἡδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθελὶς καὶ θαμὰ κινῶν
10 ὕσσωπον παράθες τρίψας, κἂν ἄλλο τι χρήξης,
δριμὺ διελὶς ὄξος· κἄτ' ἔμβαπτ' εὖ καὶ ἐπέιγου 327
οὕτως ὡς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.

τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τἄλλα τὰ πλεῖστα.
μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
15 ὑν ψαμαθίδα καλεῖ ἐπὶ λέγη (fr. 11 B).

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὑκὴν Καλλίμαχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch).

θεὸς δέ οἱ ἱερὸς ὑκῆς.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).

ἢ σπάρρον ἢ ὑκας ἀγεληίδας ἢ ἐπὶ φάγρον b
πέτρῃ ἀλώμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περὶ
τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου (λέγω δὲ τῶν Ἰκάρων) δια-
25 λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
τοὺς πρῶτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἔψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC:
corr. Naeke κείνων A: corr. C 11 ἐμβάπτειν A ἔμβαπτε C:
corr. Naeke 16 δ' ὀρθιον ψαμμαθίδα AC: corr. p. 306d
17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρῃ φάγρον Birt 22 ἀλώ-
μενον A ἀλώμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K ὑκκάρων A:
corr. s casu opinor

λιθῶς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ἕκασ καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἴκαρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δέ φησι Κυρηναίους τὸν ἕκην ἐρυθρίνον καλεῖν. Ἐρμιππος δὲ ὁ Συμυρναῖος ἐν τοῖς
 c περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ἕκην ἀκούει τὴν λουλίδα· 6
 εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι (fr. 17 Bgk)·

οὐδ' ἕκης λιθῶς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. 10
 ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προ-
 κειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν
 p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν
 τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἕαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἴβας
 γάμῳ φησὶν (p. 237 L)· 15

ἀόντες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέ-
 σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K)·

ὄρφοισι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἰκέσιος δέ φησι· φάγροι καὶ χρομίς καὶ ἀνθίας καὶ 20
 ἀκαρνᾶνες καὶ ὄρφοι καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες
 τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ
 καὶ παραστυφόντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ
 δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ
 γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
 στρατος δέ φησι Ἐπειρίου ἀντέλλοντος· δεῖν τὸν φά-
 γρον ἐσθίειν (fr. 45 R)·

Δήλω τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

2 ἕκκαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ἕκη AC: corr.
 Dī 16 λονες A: corr p. 321d 19 ἄρφοις A: corr. Bgk
 βοράν p. 315c: ασιβορα A 28 δήλω C: δόλω A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὄνου καὶ μετ' ἐκείνης ο
 οὔρατον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μὴδ' εἰσενέγκης.
 μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράτις ἐν Δημνομέδα
 (I 718 K)·

6 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.
 καὶ ἐν Φιλοκτῆτη (I 724 K)·

κᾶτ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
 ὄψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
 καὶ Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
 10 στρογγυλοπλεύρων.

ἐστὶ δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
 Κρητὰς φάγρος, ὡς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 235 L)·
 μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κήκτραπελογάστορας
 15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλνυάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλ-
 20 ερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον
 διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
 λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὅς ἐν τῷ ἦρι καττιν' Ἀνάγιον
 25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σου μὴδ' ἔσεν. Mein. 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
 ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλιπλευρων A: corr. Schw
 14 μεγαλοχάσμονας et κηκτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε
 A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
 24 χρομίās τε ᾧς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ἕκην ἢ κάλλιχθυν, ὅτε χρομιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)·

τὸν χρομιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἔστι δὲ πίων
ἂν θέρος ἢ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσιν (I 682)· 5
ἱεροῦς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὐ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι φησὶν (I 298 K)·

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα. 15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R)·

c χρύσοφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,
ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινουῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δὲ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κὰν ἢ δεκάπηχυσ.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησὶν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀχνυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἠβας γάμῳ (p. 237 L)·

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰερακὲς τε χῶ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δὲ φησὶ (fr. 19 B)·

1 ὅτε Wilam: ἢ AC 6 ἱερὸς C, ἱερεὺς Bothe χρύσο-
φρυς A 14 ἐωθημενος μόνον A: corr. Forc 24 αἱ add. Mein

σὺ δ' ἄν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην

αὐτως ἀμπεύραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΗΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- e
 χολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)·

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου

πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,

ὄτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662)·

15 αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.

Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K)·

τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας

20 ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπληθεῖς . . .

πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη t
 (I 611 K)·

ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη

μετὰ πρημνάδων κᾶπειτ' ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ.

25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κείνη Birt 2 ἀμπεύραιο A: corr. C καὶ ὀλίγην AC
 corr. Birt 8 μονήρη <μὲν . . . συναγελαστικά δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένοιοντο A 19 τριχιάδας et πρη-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευμένος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφῆκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

κάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ, διὸ καὶ τούτοις
θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἡβας γάμφῳ φησὶν (p. 236 L)

ἀλιεύομεν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

920 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου <οὐ> καθεύδειν· ὅθεν οἰδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ 10
(fr. 55 R)

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζητεῖ, χειμῶνι δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων.

κᾶν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν (fr. 41 R) 15

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβῶν νιν,
5 ἡνίκ' ἂν εὖ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ πάντα πνικασθῇ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄλσι κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νίκανδρος δ' ὁ Θυατιρηνὸς δῖο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὄνιαν, τὸν δὲ αἰολον. 25

114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχυλότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr Wilam 8 οὐ add Cas 12. 13 τρίγλας
— ληφθέντας K (ληφθείσαν Mus) 14 ἀγκυλοκόλων superser.
τάξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνι A χαλκηδόνι (corr.
in καρχηδονι) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῦν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A 26 τὸν δὲ σκάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 113

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 236 L)

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς
εἶκε καλλίστους ἀθητατήγανος ἀγεμῶν σπάρους

6 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμῆνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)

ἢ σπάρου ἢ ὕκας ἀγεληίδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωροίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς

10 Πλείσταρχον Ἑγυρινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων
ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας,
ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἦττον
τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-
τεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησι· τῶν σκορπίων ὁ μὲν
15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος
πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει e
καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι
σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-
δρώδεις γὰρ εἰσι. τίκει δ' ὁ σκορπίος δῖς, ὡς φησιν

20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμῆνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)

φυκίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χροῖῃσιν ἐρυθρὸν

σκορπίου ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 R). Ἐπίχαρμος
δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησι τὸν σκορπίον
(p. 234 L)

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαῦκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἰκαὶ A: ἦκε
Valck, εἶκε Ahr cf p. 319f 5 σκᾶρ A: corr Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἀγ. AO: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
μορίων (543 a 7. b 5, ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ
σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ
εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορ-
πίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ ὅ
χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰδὲν οὐδεὶς ἄγνοεῖ. ὁ δ' ὄψαρ-
τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἐπεσε λέγει
(fr. 42 B)·

321 ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὄνου, εἴαν ἦ
μὴ μείζων πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρὸς ἱαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηροτάδῃ (I 434 K)·
Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυ-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L)· 15

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοὶ τε κολιῶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰρ μείονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. ὄντοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰς τροφιμώτεροι. Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσονται, λινοπληγέστατον ἰχθύν

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθει
αὐτόν φησιν δίσ, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἂν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κοιλίαν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνοσ A: corr. Ahr (μήμονες Cas) 23 ἐπιτέλωσα A: corr. Cas

ὅς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει (p. 234 L):

ἦν δὲ σαργίνοι (τε) μελάνουροι τε καὶ τὰ φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μὲν, ἀδεῖαι δέ.

ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R):

ἦνίκα δ' ἄν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὀρίωνος
μήτηρ οἰνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλη,
τῆμος ἔχειν ὄπτον σαργὸν τυρῶ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον ὄξει·

5 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῶδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. d

τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πύονα σάρκα
ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρφιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμῳ (p. 237 L):

ἄονες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ τὰ πύονες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἀδεῖαι δ' ἐν τῷ θέρει.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίῳ (543 a 8) ἅπαξ e

ἰκτεῖν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 314 R)

τολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους

καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν

ὅς καὶ κολοκύντη θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.

Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 37 R):

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε

ἰχθύν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα

ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ

αὐτὴν.

3 τε add. Schw γίλταται AC: corr. p. 325f 18 τὰ C:
z A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μυτιλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίους·

ξ σάλπαι τ' ἰσομήκειες ἰχθῦς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλίζωοι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὀδοῦσιν.
 ἔστι δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὄθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ ὁ
 Κολοφώνιον Μνασέαυ συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322κόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FHG II 378, Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τὴν> τὰ παίγνια συνθεῖσαν. 10
 Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσιν ἀρσενικῶς
 εἶρηκεν ὁ σάλπης (I 683 K). 15

ἐκήρυξεν βόαξ,

σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρον.
 γίνεται δ' ὁμοῖος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
 σώματος τεταμένας χρυσίζουσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

υ 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L).
 συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιεντικῷ διὰ τοῦ ὑ λέγων φησὶν (fr. 9 B).
 ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τρικκοὺς τε.
 καὶ πάλιν·

3 ἀλίζωοι A: corr. C (ubi superser. ζῶοι) 4 ἀλέουσιν
 AC: corr. Gesner 10 τὴν add. Mus 16 ἢ κήρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κήρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθύν
 ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.
 συνόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Δωρίων, ἔτι δὲ
 Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 B)*

5 ἀτὰρ συνόδοντα μὲν ὄν ζητεῖ παχὺν εἶναι·
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἐταῖρε.
 ταῦτά δὲ ταῦτα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέαινε·
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (II 28 K)*

τίς δ' ἐγγέλειον ἄν φάγοι
 10 ἢ κρανίον συνόδοντος;
 120. ΣΑΥΡΟΣ τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Δεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (II 344 K)*

ἐπίστασαι τὸν σαῖρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
 Β. ἀλλ' ἄν διδάσκης. Α. ἐξελὼν τὰ βράγγια,
 15 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
 παράσχισον χρηστῶς διαπτίξας θ' ὄλον
 5 τῶ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς
 τυρῶ τε σάξον ἀλσί τ' ἢδ' ὀριγάνῳ.

Ἐπιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (II 258 K)*

θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
 ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρικης,
 σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 25 κόκκνξ, φάγγος, μύλλος, λεβίας,
 5 σπάρος, αἰολίας, θραῖττα, χελιδών,

2 συνόδοντ' Mein 5 αὐτὰρ AC: corr. K μέγαν ζητεῖ K
 7 ταῦτά Di: ταῦτα A 8 Ἀρχιστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλιον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὄρ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φυκία φυκίς AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρος A:
 corr. Cas 26 θραῖττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329 d 403 b

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ (Π 438, 36 K):

τῶν καρχαριῶν

5

νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βολίκος, τρίγλη,
 κόκκυξ.

ΣΚΕΠΤΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωριῶν ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἀτταγεινόν. 10

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἴβας γάμῳ (p. 233 L):
 αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B):

τοῖσί κε θηρήσαιο λαβεῖν λελιημένος ἰχθύν
 ἤε μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν Ἴππουρον 15
 ἤε φάγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαθῆα.

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
 323 Ἴβας γάμῳ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
 ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν 20
 καὶ ἀστόμους, εὐχυλία δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωριῶν
 'σφύραιναν, φησὶν, ἣν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
 ὀνομάζει ὡς ταύτῳ οὔσας (p. 240 L):

χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας. 25
 καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bo): 'κέστραι βότιν
 κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίῳ ὡς

2 πουλυπόδιον A: corr. Di 5 καρχάρων et 7 συκίς A:
 corr. ex p 403b 10 ἀτταγῖνον C 12 ἐνηλιάδεσσικιαθίδες
 A cf p 238b 14 λαβῶν A: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
 δοντ' Mein 17 συναγρίδες Schw coll. p. 322b 18 γᾶι καὶ ἐν A
 21 μέσως AC (hinc εὐχυλοὶ C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρος ὑαινάν τινα κατα-
ριθμεῖται ἐν τούτοις (fr. 13 B).

κανθαρίδα προφανεῖσαν ὑαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνη-
8 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R).
ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὑν ἀγόραξε,
ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτὴν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσενεγκῶν
ἡδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον ἐνθεῖς καὶ θαμὰ κινῶν
10 ὕσσωπον παράθες τρίψας, κἂν ἄλλο τι χρήξης,
δριμὺ διεῖς ὄξος· κἄτ' ἔμβαπτ' εὖ καὶ ἐπέιγου 327
οὕτως ὡς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τἄλλα τὰ πλεῖστα.
μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν
15 ὑν ψαμαθίδα καλεῖ ἐπὶ λέγη (fr. 11 B).

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὑκην Καλλίμαχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch).

θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς ὑκης.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B).

ἢ σπάρρον ἢ ὑκας ἀγεληίδας ἢ ἐπὶ φάγγρον b
πέτρη ἀλωόμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ ιγ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περὶ
τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου (λέγω δὲ τῶν Ἰκάρων) δια-
25 λεγόμενος προσαγορευθῆναί φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἔψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδωρ AC:
corr. Naeke κείνων A: corr. C 11 ἐμβάπτειν A ἔμβαπτε C:
corr. Naeke 16 δ' ὄρθιον ψαμμαθίδα AC: corr. p. 306 d
17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρη φάγγρον Birt 22 ἀλω-
μενον A ἀλώμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K ὑκκάρων A:
corr. s casu opinor

ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὡσπερ ὄρμιᾶς καὶ ταύ-
 ταις θηρεύουσαι. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμῶν γένη-
 ται τῶν πετριδίων ὡσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι
 λαμβανόμεναι ὄρμουσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν
 e θολὸν ἀφήσει καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν δ
 εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς
 θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρηνες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες
 αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρηνες ἀλώσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
 οὐ διετίζει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.
 ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων (541b 12. 544a 1) 'αἱ σηπίαι, 10
 φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συμπεπλεγμένοι,
 τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταν-
 τικρυ ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
 εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρῶται
 f τοῦ ἔαρος αἱ σηπίαι καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
 κνίσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
 ῥᾶ, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ.
 βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἐστὶν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας
 ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπί-
 χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ φησί (p. 235 L)· 20

πῶλυποι τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
 324 ὁμοία σηπίαν τευθίδα. Ἰππώνακτος δ' ἐν τοῖς ἰάμ-
 βοις εἰπόντος (fr. 68 B⁴) 'σηπίης ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγη-
 σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ το 25
 ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ,
 ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· 'ὑπόσφαγμα δ' εἶναι

δ κρύβεται A: corr. C 11 ναίουσιν et συνεπόμεναι AC
 15 τίκτουσι: οὐ κύνουσι AC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πῶ-
 λυτες A cf. p. 318e ποτ' αἰναί A: corr. C 23 καὶ τευ-
 θίδα 5

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὄνου καὶ μετ' ἐκείνης
οὐρατον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκης.

μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράτις ἐν Λημνομέδα
(I 718 K)·

5 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.
καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ (I 724 K)·

καὶ εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
ὄψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
καὶ Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
10 στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
Κρητῆς φάγρος, ὡς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας γάμῳ (p. 235 L)·
μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστρος
15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Ἄριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλ-
20 ερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον
διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὃς ἐν τῷ ἤρι καττιν' Ἀνάνιον
25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σου μηδ' ἔσεν. Mein 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλιπλευρων A: corr. Schw
14 μεγαλοχάμμουνας et κηπτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε
A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
24 χρομιάς τε ἄς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὑκην ἢ κάλλιχθυν, ὅτε χρομιν, ἄλλοτε δ' ὄρφον.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R)

τὸν χρομιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρος ἦ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 682) 5
ἱεροῦς Ἀφροδίτης χρυσόφρους Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύν-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεντρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξί φησὶν (I 298 K)

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον

ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρους δὲ δώδεκα. 15

δ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R)

χρυσόφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πλονα μὴ παράλειπε,

c ὃν κεῖνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δέ νιν ὀρθῶς, 20
εἶθ' ὄλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ἦ δεκάπηχυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀχν-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἦβας γάμῳ (p. 237 L)

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰέρακές τε χῶ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δέ φησι (fr. 19 B)

1 ὅτε Wilam: ἢ AC 6 ἱερὸς C, ἱερεῦς Bothe χρυσό-
φρους A 14 ἐώνημενος μόνον A: corr. Forb 24 αἱ add. Meib

σὺ δ' ἄν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην

αὐτως ἀμπεύραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΗΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῶων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- 6
 χολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)·

ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου

πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,

ὄτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662)·

15 αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.

Νικοχάρης Δημνίαις (I 772 K)·

τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας

20 ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπληθεῖς . . .

πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη 1
 (I 611 K)·

ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη

μετὰ πρημνάδων κᾶπειτ' ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ.

25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κείνη Birt 2 ἀμπεύραιο A: corr. C καὶ ὀλίγην AC
 corr. Birt 8 μονήρη <μὲν . . . συναγελαστικὰ δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένοιτο A 19 τριχιάδας et πρη-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευμένος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφῆκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

θεῶ ἢ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾷτιν δ' ἔφη την τρί-
 γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἠδιόνες εἰσι
 α μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα
 καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τρίγλαν-
 θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησὶ (IV 556 M):

δέσποιν' Ἐκάτη τριοδίτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. εἰάν δ' ἐναποπνιγῆ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ
 τοῦτο ἀνῆρ πῆ, ἀφροδισιάζειν οὐ δύνησεται, ὡς Τερ- 10
 ψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἂν γυνὴ δὲ
 πῆ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις.
 ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
 Τειχιούνα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησὶ (fr. 56 R):

ε κἂν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην κοῦ χείρονα λήψη 15
 ταύτης· ἐν δὲ Τέῳ χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτὴ·
 ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν (I 80 K):

οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
 οἶδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῖ φνὴν μελανούρου. 20

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
 νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροισι λέγων οὕτως (IV 575 M):

μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
 αἱ ξανθοχρῶτες, ἅς κλύδων Αἰξωνικὸς
 πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται· 25
 f αἷς καὶ θεῖαν τιμᾷσι φωσφόρον κόρην,
 δ δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα νατίλοι.
 Β. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 18 Τέῳ Schneider: τῶι A 19 ἄξωνίδα
 et 20 οὐ δεινουφνῆν A: corr. Cas 21 ἄξωνικὰς A: corr. C
 24 ἄξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: corr. p. 330b

ναίων ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K). 'ἀποδοῦναι δ' ὅσα c
 ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θράττας καὶ Ἀθερίνην
 τὴν ἀύλητρίδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τρι-
 γλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυρουντόθεν
 b τοὺς Κορακίωνα καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον
 καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὀρεοῦ.' ἐν τούτοις
 ἂν τις ζητήσῃε ποίας θράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι
 συμβέβηκεν, ἅς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
 ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπται τι περὶ τούτου, αὐτὰ
 10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς d
 ἢ θράττα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησί-
 μαχος ἐν Ἴπποτρόφῳ· ποιητῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς
 μέσης κωμῳδίας· λέγει δ' οὕτως (II 438, 40 K).

μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,

15 θράττα, χελιδών, καρίς, τευθίς.

Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
 ἑκατὶν τῆς λέξεων συνάγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι
 ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
 τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ'
 20 οὐδ' ἐστὶ τὸ [τῆς θράττης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
 Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θράτταν ἔλεγον το θαλάττιον ἰχθύ- e
 διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ
 λέγων οὕτως (II 144 K).

καὶ συμπαίξειν κορακινιδίοις

25 μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηναῖ (II 103 K).

δήμου δ' Ἀλαιεύς ἐστίν. B. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
 τὸ λοιπὸν ἐστίν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

b κορακιῶντας A: corr. C σαλαμίνου A: corr. C 17 λέξεως
 A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπιάζειν A: cf. p. 105f
 28 ἔτι λοιπὸν ἦν ὅτι (melius puto ἐστ' ὅτι καὶ) Herw

B. τί δῆτα τοῦτο; A. θράτταν ἢ ψῆτταν τιν' ἢ
 μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα

δ θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
 ι καταριθμεῖται. Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὁμοίων παρα 5
 πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν ε' ζῴων μορίων (p 542 b 32) γράφει·
 'ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλείστοι ἄπαξ τίκτουσιν,
 οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα,
 330 θύννος, πηλαμύς, κιστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.' 10
 ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R) 'σελάχη, φησί, βούς,
 τρυγῶν, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
 μύς.' Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· 'τῶν
 δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι
 καὶ κόριν.' βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
 ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L)·

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Λυγκεύς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
 γίνεσθαι ἔφησι ψῆττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.

Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 51 R)·

20

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν

β βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν.

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἐστὶ τὸ
 ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις·

προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M)· 25

αἱ ξανθοχρῶτες, ἅς κλύδων Αἰξωνικὸς

πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·

αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυδίων AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba
 mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 326 e
 22 βούγλωσσα A: corr C cf. p. 288 b 26 ἔξωνικὸς A

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

δ Β. τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὄν
πήγνυσοχλος ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς
δ δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὧ Τιμόκρατες, αὐτοῦ τον ^ο
λόγον καταπαύσαντες, εἰ μὴ τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ
βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἂ Εὐβουλος εἴρηκεν
ἐν Δάκωσιν ἢ Λήδα (II 185 K).

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
10 θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων
χορδαί τ' ἐρίφων ἠπάρ τε κάπρου
κριοῦ τ' ὄρχεις χόλικές τε βοὸς
δ κρανία τ' ἀρνῶν νῆστις τ' ἐρίφου
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
15 πνεύμων ἀλλᾶς τε.

ἐμφορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἕασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῆς τὰ μετὰ
ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

20 Τὴν κατὰ τὴν Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη
τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάξουσιν)
διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8, 4 H) φησιν ὡς αὐτόθι διὰ ³³¹
25 τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγωνα καὶ οἱ

2 τρίγλας p. 325 c χαλακτοχρῶτα A: corr. Mus reliqua in-
tegra reliqui 9 τούτοις A: corr. Kuster 19 ΑΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥ-
ΚΡΑΤΪΤΟΥ | ΔΕΙΠΝΟϢΟΦΙϢΤῶΝ | ΤῶΝ ΕἶϢ Λ' ΑΡΧΗ ΤΟΝ ΙΕ | Η

ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθεί-
 ρονται· ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκία καὶ ἀσπά-
 ραγοὶ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει
 μηνῶν τριῶν, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος καὶ κατὰ τὴν χρησιότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος 5
 μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ'
 ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελικὸς
 μέδιμνός ἐστι δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἑννέα ὀβολῶν
 ὁ Ἀλεξανδρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετρητῆς καὶ
 ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγῶς. τῶν δ' ἄρνων 10
 τριῶβολον καὶ τετρώβολον ἢ τιμῆ, ὅς δὲ πίων ἑκατὸν
 μνᾶς ἄγων πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυεῖν, τάλαν-
 τον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ
 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα σχεδὸν
 οὐδὲ κατηξιούτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι 15
 τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων· ἡμῖν δὲ ὁ καλὸς
 Λαρῆνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἐκάστοτε παρέχων
 ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ τοῦ ἠδέος
 καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομένοις
 οἴκοθεν ἢ λογάρια. 20

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
 δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ὁ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· ἄλλὰ μὴν,
 ἄνδρες ἰχθύες· κατὰ τὸν Ἄρχιππον (1685 K), παρελί-
 πετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι) τοὺς τε 25
 ὄρνυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἱ ἐν Ἡρακλείᾳ γίνου-
 νται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν,
 ἱστοροῦντος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου (fr. 171 W). ὁ
 δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων

7 σίκλος AC: corr Schw 9 ἀλεξανδρινῶν A ἀλεξαν-
 δρινῶν C 11 δὲ πίων Cas: δειπνῶν AC 12 δυεῖν A δύο C

διὰ χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ ἰστόρησεν, οἷ οὐ πρότερον
 αἰσθάνονται οὐδὲ κινουῦνται, πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας
 ἐμβληθέντες ἔψωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμ- d
 βαίνει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὄρυκτοὺς καλου-
 5 μένους ἰχθῦς γινόμενον· ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθους
 πλέονος τοὺς τόπους οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας
 οὔτε φανερῶν ναμάτων, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς
 ζῶντας. 3. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ
 (FHG III 150) τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησιν ἰχθῦς
 10 φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους
 (fr. 272 R) φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον.
 Φιλοστέφανος δ' ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου
 δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν e
 (FHG III 32) ἐν Ἀόρνῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ
 15 φέοντι ἰχθῦς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις· κα-
 λεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συ-
 ρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις (FHG II 376) ἐν τῷ Ἐλώρῳ
 ποταμῷ λάβρακας εἶναι φησὶ καὶ ἐγγέλεις μεγάλας οὔτω
 τιθασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφε-
 20 ρόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούση
 τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς
 χειροήθεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ
 χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν
 προσφερόντων τροφὰς τὰ τε ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγγνα f
 25 καὶ τυροὺς χλωροὺς. Σῆμος δ' ἐν ἔκτῳ Δηλιάδος
 (FHG IV 494) Ἀθηναίοις, φησί, θυομένοις ἐν Δήλῳ
 τὴν χέριβα βάψας ὁ παῖς προσήνεγκε κὰν τῇ φιάλῃ

1 χειμῶνος C 5. 6 βάθος πλέον ἐς τοὺς A 7 φανερῶν
 K coll. Arist. mir. 74: θερμοῶν AC 9 post ποταμῷ add. C:
 Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι ποταμῷ cf. p. 332f 10 μόνους Mus:
 μόνου A μόνον C 14 ἐν τῷ Ἀροανίῳ Paus. 8, 21, 1

μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχεεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς
 τοὺς τῶν Δηλίων μάντις ὡς κυριεύσουσι τῆς θαλάσ-
 382σης.' 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 τῶν ἱστοριῶν (c. 10 H μετὰ τὴν Πυρρήνην φησὶν ἕως
 τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδῖον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι 5
 ποταμοὺς Ἰλλέβερην καὶ Ῥόσκνον φέοντας παρὰ πόλεις
 ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ
 πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς.
 εἶναι τε τὸ πεδῖον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν
 ἔχον πεφυκυῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς 10
 οὔσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον
 ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ· μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς
 παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς
 τροφῆς (φιληθοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίζῃ) πε-
 ποιήκασιν πᾶν τὸ πεδῖον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς 15
 ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησὶ Θεό-
 φραστος (fr. 171 W) τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς
 τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ
 ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν
 ιδέαν τοῖς μαξείνοις καλουμένοις ἰχθύσιν. 5. οὐκ 20
 ἔλαθεν δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου
 οἷον εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκόιτου καλουμένου ἰχθύος
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων (FHG II 325.
 εἴρηκε γὰρ — κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως
 ἐχούσης· ὁ ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἐνιοὶ καλοῦσιν ἄδωνιν, 25
 τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι· ἐστὶ δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ
 τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς

10 ἐμπεφυκυῖαν Mein 11 ἐπὶ Schw: ὑπὸ AC 20 τοῖς
 μαξείνοις Theophr. cf. p. 315f 22 οἷον K: οἷον A 24 κρατῶ
 δ' οἶμαι C 25 ὁ ἐξώκοιτος C: ὁ οἷον. A

κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν φάβδον. ἐστὶ δὲ
 στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος
 ἐστὶ τοῖς παραιγιαλίταις κεστρινίσκοις· οὗτοι δ' εἰσὶν d
 ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον ὁμοιό-
 5 τατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυδίῳ πλὴν τοῦ
 ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου
 πώγωνα. ἐστὶ δ' ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετραίων καὶ βιο-
 τεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· καὶ ὅταν ἡ γαλήνη,
 συνεξορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετριδίων
 10 πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ξηρῷ καὶ μετα-
 στρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἱκανῶς
 αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔχη, προσκυλινδεῖται
 τῷ ὑγρῷ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν τὸ κύμα e
 κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν.
 15 ὅταν δ' ἐρηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχῃ, φυλάττεται τῶν
 ὀρνίθων τοὺς παρευδιαστὰς καλουμένους, ὧν ἐστὶ
 κηρύλος, τροχίλος καὶ ὁ τῆ κρεκὶ προσεμφορῆς ἐρωδιός·
 οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδίαῖς παρὰ τὸ ξηρὸν νεμόμενοι
 πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν, οὓς ὅταν προῖδηται
 20 φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ ὕδωρ
 ἀποκυμβήσῃ. 6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά
 φησι, σαφέστερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ
 πρότερον ἐμνήσθην (p. 331d)· 'ἐπεὶ τινες τῶν ἰχθύων f
 οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν
 25 οἱ περὶ Κλείτορα τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλου-
 μένῳ ποταμῷ· φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἤχον ἀπο-
 τελοῦσιν.' Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ
 πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) 'περὶ
 Ἀπάμειαν, φησί, τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ

16 παρευδιαστὰς AC: corr. nescio quis apud Dalecampium

17 ελώριος AC: corr. Wilam 21 ἀποκυβιστήση C

σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν
λίμναι τε [αί] πρότερον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ
ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ
καὶ ἠφανίσθησαν, τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν
ἐν τῇ γῆ πικρὸν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλείστον ὅσον 5
ἀπεχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὄστρέων
³³³πλησθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων
τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ
πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι. Φαινίας γοῦν ἐν
δευτέρῳ πρυτάνεων Ἑρεσίων (FHG II 294) ἐν Χερρο- 10
νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι τὸν θεὸν ἰχθύας.
καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ (FHG I 335) ἑωρακέναι
τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ
καὶ γυρίοις τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος [καὶ ἐπὶ βατρά-
χων]. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα' τῶν 15
ἱστοριῶν (FHG III 168) 'περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρ-
δανίαν βατράχους, φησὶν, ὕσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο
αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
^b πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνοντες
τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν. ὡς 20
δ' οὐδὲν ἦννον, ἀλλὰ τὰ τε σκευὴ ἐπληροῦτο καὶ μετὰ
τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτώ-
μενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτοις οὔτε τοῖς ὕδασι
ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεῖναι συσ-
σεωρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς 25
τῶν τετελευτηκότων ὀδμῆς ἔφυγον τὴν χώραν.' 7. οἶδα
δὲ καὶ Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα καὶ
περὶ πλῆθους ἰχθύων τάδε FHG III 254). 'ὅτε Τρίφων

2 [αί] K 5 γλαυκὸν corr in γλυκὸ C 14 καὶ πυροῖς
A: corr. Dobr καὶ ἐπὶ βατράχων del. Dobr (cf. Plat. Theaet. 161 d
et Ael. anim. 17,41 βάτραχοι ἡμιτελεῖς) 23 οὐδέ τοις AC: corr. Di

ἰ Ἄπαμευς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας c
 ἐπολεμείτο ὑπὸ Σαρπηδόνης τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαῖδα πόλιν καὶ ὡς ὁ Σαρπηδὼν ληφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 5 τιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ᾧδεον κατὰ τὸ πλη-
 σιάλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα
 ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαισίον ἐπῆλθεν τῇ γῆ
 καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυ-
 χίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα
 10 μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπη- d
 δόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν
 τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθο-
 νίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ
 πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως.' 8. οὐ κατασιωπή-
 15 σομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυομάντεις ἄνδρας,
 περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν
 (FHG IV 479) γράφων οὕτως· ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς
 τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου,
 20 παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο
 ξυλίνοους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτὰς ἀριθμῷ e
 δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῆ,
 ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν
 δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμ-
 25 βολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα καὶ
 παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον [καὶ τοιοῦτον]
 ὥστ' ἐκπλήττεσθαι το ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C 5. 6 πλυσιαλον A: corr. C 6 τὴν
 μάχην C 12 ἐφείσθησαν A: corr. C δὲ C: τε A 19 fort.
 τὸ Ἀπόλλωνος 26 [καὶ τοιοῦτον] K 27 τὸ ὄρατόν A: corr.
 Mein

μεγέθει <τοιούτων> ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος ἰ περὶ ὧν ἠΰξατο. φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλλαιναί ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθύς δ καὶ ξένοι τῇ ὄψει. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφομένων λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῆν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνει δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπεύροντες κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ 334 καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος. 9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα που (FHG I 334) περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν 15 συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἐπεμπευ, ὡς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἐπεμψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος (IV 131), ὄρνιν καὶ οἰστὸν καὶ βάτραχον· 20 ἀλλ' ὅ γε Πάτροκλος, ὡς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησιν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγχανεν δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν 25 τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησι Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν. 10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμα-

1 τοιούτων add. K (μεγέθει δὲ τοιούτων C) δ πρίστεις A πρη-
 γιδων (mutata structura) C ἀόρατοι A 12 ἀναπήροντες A:
 7. Mns 16 sqq. haec pessime truncata 26 δεῖν ἡμᾶς Μαδνις

σῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες, καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις
 5 ἔστιν ἢ Στασίνοσ ἢ ὅστις δὴ ποτε χάρει ὀνομαζόμενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸσ καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K).

τοὺσ δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βροτοῖσι·

10 τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσισ φιλότητι μιγεῖσα
 Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκεν κρατερῆσ ὑπ' ἀνάγκησ.
 φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότητι
 5 πατρὶ Διὶ Κρονίωσι· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ
 καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
 15 φεῦγεν, Ζεὺσ δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλίλαίετο θυμῶ
 ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσησ
 ἰχθύι εἰδομένην, πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,
 10 ἄλλοτ' ἀν' Ὠκεανὸν ποταμον καὶ πείρατα γαίησ,
 ἄλλοτ' ἀν' ἠπειρον πολυβῶλακα. γίνετο δ' αἰεὶ
 20 θηρὶ ὅσ' ἠπειροσ αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.
 11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμένην
 περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧσ Ἡγήσανδροσ
 ἐν τοῖσ ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως (FHG IV 420). Ἐπολλωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιρρέουσιν
 25 Ἀμμίτησ καὶ Ὀλυνθιακόσ· ἐμβάλλουσι δ' ἀμφοτέροισ
 εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἔστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέουσ καὶ Βόλβησ υἱοῦ.

2. 3 οὕτως πως· καὶ A 8 τοῖσ δὲ A: corr. Mein τέκε corruptum
 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθύνων
 19 γίνετο A 20 θηρία ὅσ' A: corr. Schw fort. ἀδινὰ τρέφει
 24 ρέουσιν A: corr. K

ιχθῦς εὔρειν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰταρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δὲ φησὶ Κυρηναίους τὸν ὕκην ἐρυθροῖνον καλεῖν. Ἐρμιππος δὲ ὁ Συρραῖος ἐν τοῖς
 c περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ὕκην ἀκούει τὴν Ιουλίδα· 5
 εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναι
 (fr. 17 Bgk)·

οὐδ' ὕκης ιχθῦς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθροῖνον, ἥπατον. 10
 ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προ-
 κειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν
 (p. 317 R) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν
 τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἰβας
 γάμῳ φησὶν (p. 237 L)· 15

ἀόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρ-
 σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K)·

ὄρφοσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἰκέσιος δὲ φησὶ· φάγροι καὶ χροῖμις καὶ ἀνθίας καὶ 20
 ἀκαρῶνες καὶ ὄρφοι καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες
 τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκεῖς τε γὰρ
 καὶ παραστυφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ
 δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ
 γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
 στρατος δὲ φησὶ Ἐριόλου ἀντέλλοντος· δεῖν τὸν φά-
 γρον ἐσθλῆν (fr. 45 R)·

Δήλω τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

2 ὕκαρον AC 6 φιλίταν A: corr. C 8 ὕκη AC: corr.
 Di 16 λονες A: corr. p. 321d 19 ὄρφοις A: corr. Bgk
 βοράν p. 315c: ασιβορα A 28 δήλω C: δόλω A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὄνου καὶ μετ' ἐκείνης ο
 οὔραϊον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκης.
 μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράτις ἐν Λημνομέδῃ
 (I 718 K)·

6 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.
 καὶ ἐν Φιλοκτῆτῃ (I 724 K)·

καὶ εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
 ὄψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
 καὶ Κοπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
 10 στρογγυλοπλεύρων.

ἐστὶ δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἢ γὰρ ἀκόνη κατα
 Κρήτας φάγρος, ὡς φησι Σιμίας. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 235 L)·
 μεγαλοχάσμονάς τε χάννας κῆκτραπελογάστρορας
 15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ποικιλ-
 20 ἐρυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον
 διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 5328
 λέγων (p. 232 L)·

καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὅς ἐν τῷ ἦρι καττιν' Ἀνάγιον
 25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 B)·

2 δόμον σου μηδ' εἰσεν. Mein 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
 ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλιπλευρων A: corr. Schw
 14 μεγαλοχάσμονας et κηκτραπ. A: cf. p. 316f 17 τεπελλάσσε
 A: cf. p. 304e 19 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
 24 χρομιάς τε ὡς ἐν et κατα τὸν A: cf. p. 282b

ὑκην ἢ κάλλιχθυν, ὅτε χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R):

τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψη μέγαν (ἔστι δὲ πίων
ἂν θέρος ἢ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι (I 682): 5
ἱεροῦς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας.

b τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3), ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ φέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι φησὶν (I 298 K):

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι μόνον

ὄκτὸ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα. 15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R):

χρυσόφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,

c ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δέ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὄλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ἢ δεκάπηγυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ θαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀχυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἦβας γάμῳ (p. 237 L):

χαλκίδες θ' ὕες τε ἰερακῆς τε χῶ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δὲ φησὶ (fr. 19 B):

1 ὅτε Wilam: ἴδ' AC 6 ἱερὸς C, ἱερῆς Bothe χρυσό-
φρυς A 14 ἐώνημενος μόνον A: corr. Forb 24 αἱ add. Mein

- σὺ δ' ἄν καὶ χαλκίδ' ἐκέλευν
 αὐτως ἀμπεραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.
 διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρᾳ περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΙΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί-
 χολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.' ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξι (I 299 K),
 ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
 πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ,
 ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.
 Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (662)
 15 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας
 μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
 Νικοχάρης Λημνίαις (I 772 K)
 τριχίας δὲ καὶ τὰς προημνάδας τὰς θυρνίδας
 20 ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπληθεῖς . . .
 προημνάδας δὲ τὰς θυρνίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπῃ 1
 (I 611 K)
 ἀλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶλον ἀνδράχνη
 μετὰ προημνάδων κᾶπειτ' ἀφήχ' ὅτι ἦν βίαξ.
 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κείνη Birt 2 ἀμπεραιο A: corr. C καὶ ὀλίγην AC
 corr. Birt 8 μνηση (μὲν . . . συναγελαστικὰ δὲ) θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένωντο A 19 τριχιάδας et προ-
 μάδας A: corr. Schw 23 ἀλιευμένος AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχνη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφήκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

χίδα. τῶν δὲ λεγομένων ἐστὶ ὅτι ἤδεται ὀρχήσει καὶ
 ῥῶδῃ καὶ ἀκούσασα ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ'
 ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέμνηται Δωρίων λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ
 ποιεῖν ταῖς χαλκίσιν, ἴδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμ-
 ματι. Ἐπαίνετος δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· 'γαλῆν, ⁵
 σμαρίδα, ἣν ἐνιοὶ καλοῦσι κυνὸς εὐναί, χαλκίδας, ἃς
 329καλοῦσι καὶ σαροδίνους, ἐριτίμους, ἰέρακα, χελιδόνα.'
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων ἱστορίας σαροδίνους
 αὐτὰς καλεῖ. Καλλίμαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις
 (fr. 38 Sch) γράφει οὕτως· 'ἐγκρασίχολος, ἐρίτιμος Χαλ- 10
 κηδόνοι. τριχίδια, χαλκίς, ἰκταρ, ἀθερίνη.' ἐν ἄλλῳ
 δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν· 'ὄζαινα,
 ὀσμύλιον Θούριοι. ἰωπες, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι.' τῶν δὲ
 ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἴταικῶν (fr. 18 Sch)
 ὡς δ' ὀπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων 15
 ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρείονες ἢ καὶ ὀρφός.

b Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκάσειν (I 500 K)

ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπε-
 βάφθη.

τοὺς γὰρ εἰς το ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθύς εἰς 20
 ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλονν ἄλμην. ὡς
 καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτός φησιν ποιητῆς (1127)

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμὲν
 προδιειλέμεθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἰπώμεν τίνες 25
 εἶσιν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θραῖτ-
 ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-

1 ἐσσι A: ἐστὶν ὅτι Schw. 2 ἀκούσας A ἀκούουσας C:
 corr. K 4 αὐτὰς ἐν K 6 σμαρίδα A: corr. p. 313b ἃς Di:
 τὰς AC 7 potius σαροδίνους 11 ἰκτάρα Hes post ἀθερίνη add
 Ἀθηναῖοι Mein 14 ἐν βοιωτιακῶν A: corr. Di 17 ἢ ἀρείονες et
 ὀρφοί Mein 18 κακόδαιμον AC: corr. Brunck 27 κατὰ Mus: καὶ A

ναίων ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K) ἄποδοῦναι δ' ὅσα c
 ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θράττας καὶ Ἀθερίνην
 τὴν αὐλητροίδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρσου καὶ τοὺς Τρι-
 γλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυρουντόθεν
 5 τοὺς Κορακίωνας καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον
 καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὀρεοῦ· ἐν ταύτοις
 ἂν τις ζητήσῃε ποίας θράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι
 συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
 ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπται τι περὶ τούτου, αὐτὰ
 10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς d
 ἢ θράττα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησί-
 μαχος ἐν Ἰπποτρόφῳ· ποιητῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς
 μέσης κωμῳδίας· λέγει δ' οὕτως (II 438, 40 K)·

μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
 15 θράττα, χελιδών, καρὶς, τευθίς.

Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
 ἑκατὶν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἥτοι
 ἡμαρτημένῳ περιτυχῶν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
 τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθῶσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ'
 20 οὐδ' ἐστὶ τὸ [τῆς θράττης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
 Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θράτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύ- e
 διον καὶ Ἀναξανδροίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ
 λέγων οὕτως (II 144 K)·

καὶ συμπαίξειν κορακινιδίοις
 25 μετὰ περκιδίων καὶ θρακτιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ (II 103 K)·

δήμου δ' Ἀλαιεύς ἐστίν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
 τὸ λοιπὸν ἐστίν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 κορακιῶντας A: corr. C σαλαμίον A: corr. C 17 λέξεως
 A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπιάζειν A: cf. p. 105f
 28 ἔτι λοιπὸν ἦν ὅτι (melius puto ἐσθ' ὅτι καὶ) Herw

B. τί δῆτα τοῦτο; A. θράτταν ἢ ψῆτάν τιν' ἢ
 μύραιναι ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
 5 θαλάττιον.

139. ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
 f καταριθμεῖται. Σπένυσιππος δ' ἐν β' Ὀμοίων παρα- 6
 πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν ε' ζῴων μορίων (p. 542 b 32) γράφει·
 ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλείστοι ἄπαξ τίκτουσιν,
 οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα,
 330 θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα. 10
 ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R, 'σελάχη, φησί, βούς,
 τρυγών, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
 μῦς.' Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· 'τῶν
 δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι
 καὶ κόριν.' βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
 ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L)·

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

Λυγκεύς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
 γίνεσθαι ἔφησι ψῆττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.
 Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 51 B)· 20

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν
 l βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδυήν.
 Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἐστὶ τὸ
 ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις·
 προειπῶν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M)· 25
 αἱ ξανθοχρῶτες, ἄς κλύδων Αἰξωνικὸς
 πασῶν ἀρίσταξ ἐντόπους παιδεύεται·
 αἷς καὶ θεῶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυδίων AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba
 mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p 326 e
 22 βούγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἔξωνικός A

σῆνες ὑπὸ Ἐμπαδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες, καὶ διὰ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις ἴσται ἢ Στασίνοσ ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸσ καὶ αἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K).

τούσ δὲ μετὰ τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βροτοῖσι.

τὴν ποτα καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκεν κρατερῆσ ὑπ' ἀνάγκησ.

φειῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότητι

πατρὶ Διὶ Κρονίῳνι· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ

καὶ νυμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ

φειῦγεν, Ζεὺσ δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῷ

ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσησ

ἰχθύι εἰδομένην, πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,

ἄλλοτ' ἂν' Ὠκεανὸν ποταμον καὶ πείρατα γαίησ,

ἄλλοτ' ἂν' ἤπειρον πολυβῶλακα. γίνετο δ' αἰεὶ

θηρὶ ὅσ' ἤπειροσ αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμένην

περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧσ Ἡγήσανδροσ

ἐν τοῖσ ὑπομνήμασι φησὶν οὕτως (FHG IV 420). Ἐπο-

λωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιρρέουσιν

Ἀμμίτησ καὶ Ὀλυνθιακόσ· ἐμβάλλουσι δ' ἀμφοτέρωσ

εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνη-

μελὸν ἐστὶν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέουσ καὶ Βόλβησ υἱοῦ.

2. 8 οὕτως πως· καὶ A 8 τοῖσ δὲ A: corr. Mein τέκε corruptum 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθύνων
19 γίνετο A 20 θηρία ὅσ' A: corr. Schw fort. ἀδινὰ τρέφει
24 δέουσιν A: corr. K

κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηριῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυρον Ὀλύνθῳ, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον πλῆθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν ποταμόν. ἐστὶ δὲ βραχὺς, ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἦν τὸν τοσοῦτον ἔρχεται πλῆθος ἰχθύων ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον. πρότερον μὲν οὖν φασὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν Ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασιν, νῦν δ' Ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν μόνοις τούτοις τοῖς μηνὶ τοὺς ἰχθύς τὴν ἀνάβασιν ποιῆσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασιν τιμᾶν.

12. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες· ἡμεῖς γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παραβεβλήκατε καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες ὅσα οὐδὲ Ἰχθύας ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος οὐδ' Ἰχθύων· ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κίριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι (I 212 K). δι' ἡμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδὶ παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους (I 180 K):

μηδέποτ' ἰχθύν, ὃ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῷ παραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν β' Δηλιάδος (FGI IV 493) ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ — αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἐνυπνιόμαντις· βρίζειν δ' οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν (μ 7):

ὁ ἀναβαίνει Wilam 18 cf. p. 343c 19 ὅσα Cas: ᾧ A
23 ἦν Di: ἄν A 27 ἐν ὑπνω μάντις AC: corr. K coll. Hevych
s. Βριζόμαντις

ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ δῖαν — . b
 ταύτῃ οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν
 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων
 διὰ τὸ εὐχεσθαι ταύτῃ περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν
 5 πλοίων σωτηρίας. 13. Χρῦσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν
 τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον
 ἐπαινῶ τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον
 αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀνα-
 φέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ c
 10 φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος λαμβοποιὸς Πολυ-
 κράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρο-
 νεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ λαμβεῖα (Π 517 B):
 ἐγὼ Φιλαινὶς ἰ' πῖβωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 15 μὴ μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης. d
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενῆν Ἀθηναῖος,
 20 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.
 ἀλλ' οὖν ὃ γε θαυμασιώτατος Χρῦσιππος ἐν τῷ
 πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησι· 'καὶ
 βιβλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου
 25 Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσια-
 στικὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπεῖνας ἐμπείρους τοι-
 ῶνδε κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τῶν τούτων

8 fort. συγκατατάττοντα 10 λαμβοθηθιος A: corr. Cas
 12 λαμβία A 16 λάσθην A: corr. Cas 17 Ζῆν' Anth. P.
 VII 345 κούρους i. e. filios mortuos; κρουνοὺς Wilam 18 ἦν
 A 22 ὃ γε Schw: γε ὁ A 25 βρωτικὰς A: corr. Coraes
 26 fort. θεραπείας

e μελέτην γινομένους· καὶ πάλιν· ἔκμανθάνειν τ' αὐτοὺς
 τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα
 Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασιν·
 κὰν τῷ ἐβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
 νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν 5
 ἐστὶν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον· 14. ὑμεῖς
 δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες
 ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν
 ἐπιτροῖσαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐπο-
 f ποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ 10
 Ἀνακунδαράξεω βίον, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι <ῆ>
 κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη
 (fr. 67 R), ἔφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύ-
 σιππος τάδε·

336 εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφους σὸν θυμὸν ἄεξε, 15
 τερόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασι-
 λεύσας·

κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
 5 τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέ- 20
 λυνται.

[ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οἷδὲ ποτ' αὐτῆς
 b λήσομαι· ἐκτῆσθω δ' ο θεῶν τὸν ἀπείρονα
 χρυσόν.]

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητῆς ἔφη (S 248)· 25
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λόετρα τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 καὶ ἄλλος δὲ τίς φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλή-

10 τὸ (pro τὸν) A 11. 12 <ῆ> Madvig, fort. ἡ αὐτὴν τὴν
 13 τῷ τάφῳ C 16 τοι C 19 ἐβροχθισα Nauck 20. 21
 ἀλείπεται alii 22. 23 del. Nauck

σιος, ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι
τοιιάδε (trag. fr. ad. 68 N)·

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοῦφήμερον ζῆν ἠδέως· ὁ γὰρ θανῶν
5 τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.
καὶ Ἄμφις δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)
φησί·

ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
10 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔᾶ,
μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.
καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατία τὰ ὅμοια
λέγει (II 238 K)·

15 πῖνε, παίξε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος·
ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.
καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας α
βίον ἀποθανῶν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·
πιέν, φαγὲν καὶ πάντα τᾶ ψυχᾶ δόμεν·
0 κήγῳ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων·
(ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης
καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτα-
25 κοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιοθέν
τινι σύνοιδα· οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστοφάνης e

4 τοῦφ' ἡμέραν Cas 11 ἐργεμοι A: corr. Iac 15 πῖνε
καὶ παίξε AC: corr. Muret 16 θάνατος δ' ὁ θάνατος AC:
corr. Pors 20 κᾶγῳ AC 22 σίμωνος A: corr. Mus 26. 27
ἀξιοθέντι σύνοιδα A: corr. K

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀνα-
 γραφὰς ποιησάμενοι) — ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκίτην πεποιῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
 (Π 306 K)·

τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
 Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὀιδείου πίλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, <Σίκων>,
 f 5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. 10
 τύρβαξε, Μάνη· γαστροῦς οὐδὲν ἡδίων.
 αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
 κόμποι κενὰ ψοφοῦντες ἀντ' ὄνειράτων.
 10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ· 15
 ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλήης, Κόδρος, Κίμων.
 16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρύσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·
 337 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε, 20
 τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θάκος εἰμί, φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔπαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων 25
 5 ἐσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
 λειπται.

7 ἀκαδημειαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: εν πινωμεν A Σίκων
 add. Cas * 11 μανην A: corr. Muret 14 κενὸι ψοφοῦσιν AC:
 corr. K 17 σποδοί A: corr. Dobr κόδροι A: corr. C 19
 τὰ ἔπη C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.)
 πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπίθυμίη ἐστὶ.

·17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319)
 καὶ διδάσκαλον τοῦ Ἀρχεστράτου μενέσθαι φησὶν Τερ- b
 5 ψίωνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε-
 λεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
 τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε·

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.
 ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν·

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὑμῖν, ὦ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ ὄψο-
 λόγος Δωρίων, ὡς καὶ συγγραφεύς τις μενόμενος; ὃν
 ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίλιχθιν,
 συγγραφέα δὲ οὐ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιοῦ μνημο- c
 15 νεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως·

ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μυλῶν
 ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὐρεῖν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,

20 5 ἰδὼν τ' ἐπεὶ θύοντα τὰν νεωκόρον,

ἔπος τῆς Ἀθηναῖς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἐστὶν ὁ νεῶς, βέλτιστε, φησὶν, οὐτίσι;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἰηνοποσειδῶνος, ξένε·

ὁ Δωρίων δὲ ἔπῳς ἂν οὖν ἐνταῦθ', ἔφη, d

25 10 δύναίτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν τις, οὐ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

Αυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς,

Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ

8 ἢ κρῆ (s. κρέα) χελώνης δεῖ Mein: η κρῆ χελ. ἢ A
 16 μυλῶνα A μύλων C: corr. Mein 20 τ' ἐπιθύοντα AC:
 coit. Pors 25 καταγώγιον AC: corr. Pors

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
 'Δωρίωνι τῷ ἀύλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἔφθόν τριβωνα
 ἐσθίοι'. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύνηων ὑπο-
 γάστρια 'καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά, 5
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω.' εἰπόντος δὲ 'πῶς;' 'ἡδέως' ἔφη τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
 ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· 'ἐὰν βούλη,
 ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον.' 'σοί γε, ἔφη, 10
 ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός,' οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
 ἀύλητῆς· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι

ἄνδρὶ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 f ἄλλ' ἅμα τῷ φύσῃν χῶ νόος ἐκπέταται.'

19. 'Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
 416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· 'Δωρίων ὁ ὀψοφάγος
 τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιγῶν αὐτὸν
 ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
 338δὲ παιδὸς ὄρφον καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
 τοιοῦτους ἑτέρους καταριθμοῦντος 'ἰχθύων σε, φησὶν, 20
 ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.' ὁ αὐτὸς Δωρίων
 καταγελαῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ χειμῶνος
 ἐφασκεν ἐν κακκάβῃ ζεοῖσα μείζονα ἑωρακέναι χει-
 μῶνα. 'Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπο-
 μνημονευμάτων (FHG III 310) φησὶ· 'Δωρίωνος τοῦ 25
 κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
 τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαντίον. καὶ ὅς 'οὐθέν, ἔφη,
 πλεῖον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
 b σανδάλιον.' ὅτι δ' ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία

9 ἐὰν Meib: ὁ ἂν AC 11 γε C: τε A 19 ὄρφων C
 22 cf. Bergk PL⁴ III 619 Ναυπλίῳ Cas

διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι (II 442 K).

οὐκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

5 20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἔπαιξε περὶ
ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων
ὧδε (fr. 12 Koerke): τον Λᾶσόν φησι τὸν ὠμὸν ἰχθὺν
ὀπτὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
10 χειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἐστὶν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστὶν
ἀκουστὸν καὶ ὃ ἐστὶν νοῆσαι τοῦτό ἐστὶν νοητόν. c
ὡσαύτως οὖν καὶ ὃ ἐστὶν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὀπτόν.
ὡστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὀπτὸν αὐτὸν εἶναι.
καὶ παίζων δέ ποτε ἰχθὺν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφεί-
15 λετο καὶ λαβὼν ἔδωκέ τιμι τῶν παρεστῶτων, ὀρκί-
ζοντος δὲ ὧμοσεν μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μήτ' ἄλλω
συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὔτ'
αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν. εἰλήφει μὲν d
20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπί-
χαρμος παίζει, ὡσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (p. 245 L):

ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπι γ' ἔρανον ἐστιῶν.

B. ἡ παμπόνηρον ὄψον, ὦ τάν, ὁ γέρανος.

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον <γά> τοι λέγω.

25 21. Ἀλεξίς δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμῶδει
ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις (II 314 K).

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος

3. 4 Δωρίων ἔνδον ἐστὶν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λάσου]
Nauck 10 λέγειν ὡς A: corr. C (ἐπεχειρεῖ λέγων) 10.
11 ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστὶν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστὶν ἀκουστόν A: corr.
C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι AC:
corr. Pors 24 γα add. Ahr

- ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθύς οὐκ ἐνήν
 οὔδενι φαγεῖν. νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
 τούτοις Φάυλλος προσγέγους χειμῶν τρίτος.
 5 ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη
 ἐς τὴν ἀγοράν, τοῦψον πριάμενος οἴχεται 5
 φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
 ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἢ μάχη.
 * Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένη φιληδοῦντάς τινὰς
 καταλέγων ἰχθύσιν φησὶ (Π 20 K)
 τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ, 10
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σε
 1 Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.
 6 τὸν κάραβον δὲ τύνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόδος· παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε, 15
 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδειξ' ἄρτι τῶν φίλων;
 οὔδεις ὅς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά,
 10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
 κατεσθίσει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν. 20
 339 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
 πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
 15 τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται. 25
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κίθαροδοῖς ὡς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors 2 νῦν δὲ AC: corr. Schw 10 τῆς
 σηπιάδος A: corr. Cas 13 ἀλλ' οὐσηπιάς A: corr. K; ab
 initio fuit mulierculae nomen propter corporis immunditiam in-
 famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
 meretrix nota est Δωριάς, ἀλούτους Iacobs 15 ἀπόδες Kock
 22 τοῦτον εἰ τις A: corr. Pors

ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκῶς λαυθάνει.

ἄνδρῶν δ' ἄριστον Κωβιὸν κηδῶντ' ἔτι

20 πρὸς Πυθιονίκησιν τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·

ἄδρὸς γὰρ ἔστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·

5 ἐπὶ τὸ τὰριχὸς ἔστιν ὠρμηκυῖα γάρ.

ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα

χωρὶς Θεανοὶ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιφρότους.

22. πιθανώτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
Μισγόλαν κευμαδῆκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κηθαρω-
10 δούς καὶ κηθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ φήτωρ
Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ
αὐτοῦ τάδε· Ἐμισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ
ἀγαθός, καὶ οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ c
15 τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ ἀεὶ τινὰς
εἰωθῶς ἔχειν περὶ αὐτὸν κηθαρωδούς ἢ κηθαριστὰς.
ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-
ρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν· καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ
φησιν (Π 464 K).

20 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ (Π 298 K).

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πείσειέ μοι

τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κηθαρωδός εἰμ' ἐγώ.

25 23. Πυθιονίκησιν δὲ φησὶ φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα- d
στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν (Π 459 K). Ἄνυτος

2 ἀνδρωτᾶριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεάν-
οιδεῦρεθη κἀντ. A: corr. Pors. et Iacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 12
κολυττεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249
27 νικοκλῆς ἐν ἀναρίοις A: corr. Cas

ὁ παχὺς προς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθῶν φάγη τι. καλεῖ
γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὅπῃταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο
σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἠδομένη.' καὶ πάλιν (ib. 458):

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται
καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἅ νῦν ἔχεις 5
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'. ἄπληστός ἐστι γάρ.

ἴσως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχοις τισί. 10

πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.
24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καραβου ὅτι καὶ φίλ-
15 ιχθὺς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς
ἐν Πολυπράγμονι (II 463 K):

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15

ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὡς γοῦν ἰδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπὸν τινα
ἐλάλει. συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ

5 ὦν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
340 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεῦα ἢ Φαρμακοπώλῃ (II 337 K):

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. B. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; A. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἄς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὅς μόνος τὰς Προιτίδας 25

b 5 ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὅπῃταν τοὺς δύο, σκόμ-
βρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου — — | μεγάλοιαι ἠδεταί γάρ
7 σαργανίας A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστι σαπέρδ' εἰς
A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὖν AC 18 συνιεὶς AC: corr
Di 21 κρατεῖαι A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως (Π 388 K)·

ἀγορανομήσεις, ἄν θεοὶ θέλωσι, σύ,

8 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦτον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταιγίζοντα δι' ὄλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

8 μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κὰν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (Π 350 K)·

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ

ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγγελυς,

ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεύῃ (Π 337 K)·

15 καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (Π 42 K)·

ἤττόν τ' ἀποσταίην ἄν ὦν προειλόμην

ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἄν κρανίου.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασφωζομένοις (Π 167 K)·

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι

μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν

δύναται καταπιεῖν ἐκ ξέοντων λοπαδίων

ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῶ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὶ
25 ἐν λόγοις ψυχρόν (Π 474 K)·

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . . .

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 λαμβία A 12 ἔταιρους A:
corr. Mus 14 κρατία A 20 ἕτεροι Mus, velut ἔχθροῖσι δὴ
θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχίτας A: corr. C
26 ἔχει suppl. Kock

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀνα-
 γραφὰς ποιησάμενοι) — ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ
 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
 (II 306 K)·

τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
 Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ῥιδείου πίλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, <Σίκων>,
 f 5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. 10
 τύρβαξε, Μάνη· γαστροῦς οὐδὲν ἡδιον.
 αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγίαι
 κόμποι κενὰ ψοφοῦντες ἀντ' ὄνειράτων.
 10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ· 15
 ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγης τε καὶ πίης μόνα·
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλῆς, Κόδρος, Κίμων.
 16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρῦσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·
 337 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε, 20
 τερπόμενος μίθοισι· φαγόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ῥάκος εἰμί, φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων 25
 5 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
 λειπται.

7 ἀκαδημειαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: εν πινωμεν A Σίκων
 add. Cas * 11 μανην A: corr. Muret 14 κενὰ ψοφοῦσιν AC
 corr K 17 σποδοὶ A: corr. Dobr κόδροι A: corr. C 19
 τὰ ἔπη C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.)·

πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστὶ.

·17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319)
καὶ διδάσκαλον τοῦ Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶν Τερ- b
ψίωνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε-
λεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι
τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε·

ἢ κρῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν·

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὑμῖν, ὦ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ ὄψο-
λόγος Δωρίων, ὡς καὶ συγγραφεὺς τις γενόμενος; ὃν
ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίλιχθον,
συγγραφέα δὲ οὔ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιοῦ μνημο- c
νεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως·

ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μυλῶν

ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὐρεῖν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,

20 5 ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρου,

ἔπος τῆς Ἀθηναῖς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἐστὶν ὁ νεῶς, βέλτιστε, φησὶν, οὔτοσί;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἰηνοποσειδῶνος, ξένε·

ὁ Δωρίων δὲ ἔπῳς ἂν οὔν ἐνταῦθ', ἔφη, d

25 10 δύναιτο καταγωγεῖον ἐξευρεῖν τις, οὔ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;

Δυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς,

Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ

8 ἢ κρῆ (s. κρέα) χελώνης δεῖ Meib: ἢ κρῆ χελ. ἢ A
16 μυλιῶνα A μύλων C: corr. Meib 20 τ' ἐπιθύοντα AC:
corr. Forc 25 καταγωγίον AC: corr. Pots

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
 Ἐρωτῶνι τῷ ἀύλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἐφθὸν τριβῶνα
 εἰσθίει· ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύννων ὑπο-
 γάστρια· καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε εἰσθίειν αὐτά, 5
 ὡσπερ ἐγὼ εἰσθίω· εἰπόντος δὲ πῶς; ἠδέως· ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εἰωχίαν
 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
 ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· ἔὰν βούλη,
 ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον· σοί γε, ἔφη, 10
 ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός, οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
 ἀύλητῆς· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι

ἄνδρὶ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 f ἄλλ' ἅμα τῷ φουσῆν χῶ νόος ἐκπέταται·

19. Ἡγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
 416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· Ἐρωτῶν ὁ ὀψοφάγος
 τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιγῶν αὐτὸν
 ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
 338 δὲ παιδὸς ὄρφον καὶ γλανκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
 τοιοῦτους ἑτέρους καταριθμοῦντος ἰχθύων σε, φησὶν, 20
 ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν· ὁ αὐτὸς Ἐρωτῶν
 καταγελαῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ χειμῶνος
 ἐφασκεν ἐν κακκάβα ζεοῖσα μείζονα ἐωρακέναι χει-
 μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοῖων ἀπο-
 μνημονευμάτων (FHG III 310) φησὶ· Ἐρωτῶνος τοῦ 25
 κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
 τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυτίον. καὶ ὅς οὐθέν, ἔφη,
 πλεῖον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
 b σανδάλιον· ὅτι δ' ἦν ὁ Ἐρωτῶν οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία

9 ἔὰν Meina: ὁ ἂν AC 11 γε C: τε A 19 ὄρφων C
 22 cf. Bergk PL⁴ III 619 Ναυπλίῳ Cas

διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι Π 442 K)·

οὔκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἐνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητῆς.

5 20. οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιονεὺς Λᾶσος ἐπαιξε περὶ
ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων
ὧδε (fr. 12 Koerke)· τον Λᾶσόν φησι τὸν ὠμὸν ἰχθύν
ὄπτιον εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
10 χειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἐστὶν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν
ἀκουστόν καὶ ὃ ἐστὶν νοῆσαι τοῦτό ἐστιν νοητόν·
ὡσαύτως οὖν καὶ ὃ ἐστὶν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὄπτιον·
ὡστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθύν ἦν ἰδεῖν, ὄπτιον αὐτὸν εἶναι.
καὶ παίζων δὲ ποτε ἰχθύν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφεί-
15 λετο καὶ λαβῶν ἔδωκέ τιμι τῶν παρεστῶτων, ὀρκί-
ζοντος δὲ ὠμοσεν μῆτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθύν μῆτ' ἄλλω
συνειδέναί λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὔτ'
αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν· εἰλήφει μὲν ■

20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπι-
χαρμος παίζει, ὡςπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (p. 245 L)·
ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπι γ' ἔρανον ἐστιῶν.

B. ἢ καμπόνηρον ὄψον, ὦ τάν, ὁ γέρανος.

A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον (γά) τοι λέγω.

25 21. Ἀλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάνλλον τινα κωμῶδει
ὡς φίλιχθύν ἐν τούτοις (Π 814 K)·

πρότερον μὲν εἰ πνεύσεις βορρᾶς ἢ νότος

3. 4 Δωρίων ἐνδον ἐστὶν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λάσου]
Nanck 10 λέγειν ὡς A: corr. C (ἐπεχειρεῖ λέγων) 10.
11 ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν A: corr.
C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι AC:
corr. Pors 24 γα add. Ahr

- ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθύς οὐκ ἐνῆν
 οὔδενι φαγεῖν. νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
 τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμῶν τρίτος.
 5 ἐπὶ γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη
 εἰς τὴν ἀγοράν, τοῦψου πριάμενος οἴχεται 5
 φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίνεται
 ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιενομένη φιληδοῦντάς τινας
 καταλέγων ἰχθύσιν φησὶ (Π 28 K)
 τὰς σηπίας δὸς πρώτον. Ἡράκλεις ἄναξ, 10
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μη φῶσί σε
 Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.
 5 τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόδος· παχύς γε νῆ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε, 15
 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδεν' ἄρτι τῶν φίλων;
 οὐδεὶς ὅς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ,
 10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
 κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν. 20
 339 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
 πρῶτος προσελθῶν; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
 15 τούτων ἔδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται. 25
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρωδοῖς ὡς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors 2 νῦν δὲ AC: corr. Schw 10 τῆς
 σηπιάδος A: corr. Cas 13 ἀλλ' οὔσηπίας A: corr. K; ab
 initio fuit mulierculae nomen propter corporis immunditiam in-
 famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
 meretrix nota est Δωριάς, ἀλούτους Jacobs 15 ἀπόθες Kock
 22 τοῦτον εἰ τις A: corr. Pors

ἅπασιν οὔτως ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.

ἄνδρῶν δ' ἄριστον Κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι

20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·

ἄδρὸς γὰρ ἔστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·

5 ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ἰσθηκίαια γάρ.

ἀφύας δὲ λεπτάς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα

χωρὶς Θεανοὶ δεῦρ' ἔθθηκ' ἀντιρρόπους.

22. πιθανώτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν

Μισγόλαν κευκαμώδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῶ

10 δούς καὶ κιθαριστὰς ὠραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ

Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ

αὐτοῦ τάδε· Ἐμισγόλας ἐστὶν Ναυκράτους, ἄνδρες

Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ

ἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ c

15 τὸ πρῶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ αἰεὶ τινὰς

εἰρωθῶς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῶδους ἢ κιθαριστὰς.

ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-

ρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν· καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῦ

φησιν (Π 464 K)·

20 ὁ Μισγόλας οἱ προσιέναι σοι φαίνεται

ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ (Π 298 K)·

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πείσειέ μοι

τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῶδός εἰμ' ἐγώ.

25 23. Πυθιονίκην δὲ φησὶ φιληθεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα- d

στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,

ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν (Π 469 K)· Ἄνυτος

2 ἀνδρωτάριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεάν-
οιδεύρεθη κάλυπ. A: corr. Pers. et Jacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 13
καλυτετεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249
27 νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις A: corr. Cas

ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἔλθῶν φάγη τι. καλεῖ
γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοῖς δύο
σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἠδομένη.' καὶ πάλιν (ib 458):

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται
καὶ σοῦ κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις 5
λαβῶν παρ' ἡμῶν δῶρ'. ἄπληστός ἐστι γάρ.

ἄλλως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
8 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέροδαις δυσὶν
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχοις τισί. 10

πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.

24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καραβου ὅτι καὶ φίλ-
f ιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς
ἐν Πολυπράγμοι (II 463 K):

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15

ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὡς γοῦν ἰδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπὸν τινα
ἐλάλει. συνιεῖς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ

5 ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
840 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεῦα ἢ Φαρμακοπώλῃ (II 337 K):

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἦδη τετάρτην ἡμέραν. B. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; A. τὰς μὲν οἶν τῶν ὀμμάτων,
ἄς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὅς μόνος τὰς Προιτίδας 25

b 5 ἔπανσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὁπότεν τοὺς δύο | σκόμ-
βρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου | — — — | μεγάλοις ἠδεῖται γὰρ
7 σαργανίας A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστισ ἀπέροδ' εἰς
A: corr Scal 17 γοῦν Pors: δ' οἶν AC 18 συνιεῖς AC: corr.
Di 21 κρατεῖαι A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
τρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως (Π 388 K)·

ἀγορανομήσεις, ἄν θεοὶ θέλωσι, σύ,
5 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦτον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

8 μάχιμος γὰρ ἀνὴρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.
τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κὰν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (Π 350 K)·

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγγελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.
ἐν δὲ Κρατεύῃ (Π 337 K)·

15 καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.
'Αντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (Π 42 K)·

ἤττον τ' ἀποσταίην ἄν ὦν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἄν κρανίου.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασφωζομένοις (Π 167 K)·

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ξέοντων λοπαδίων
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὶ
25 ἐν λόγοις ψυχρόν (Π 474 K)·

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . . .

8 ἀνὴρ A: corr. Di 9 λαμβία A 12 ἑταίρους A:
corr. Mus 14 κρατία A 20 ἕτεροι Mus, velut ἐχθροῖσι δὴ
θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχίτας A: corr. C
26 ἔχει suppl. Kock

"Αλεξίς ἑσπερολόγους, ἔφη, πεφρουγμένους." 33. Νόθιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιόν, ὃν Ἑρμιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησὶν (I 236 K).

d εἰ δ' ἦν το γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε
μάχεσθαι, 5
καὶ βασις αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπιτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν
ὔειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ
Νόθιππον ἐκόντα.
εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἄν τὴν Πελοπόν- 10
νησον ἅπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τη-
λεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Μυννίσκος ὁ τρα-
γικὸς ὑποκριτὴς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι
ὡς ὀψοφάγος οὕτως (I 642 K). 15

e ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος Ὀρφῶς ἐστὶ σοι.
θ' οἷθ' ὡς φίλος Μυννίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ομοίοις κωμωδοῦσι
Καλλίας Πεδήταις καὶ Δύσιππος Βάνχαις. Κρα- 20
τῖνος δ' ἐν Δραπέυσιβιν εἰπῶν περὶ αὐτοῦ (I 30 K)

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δειπνοῦ φίλων ἀπείργειν.
ἐπιφέρει
νῦν δ' αὐθις ἐρυγγάνει. 25

f βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλη δὲ καὶ μάχοιτο.

2 ὢν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἐν'
ὄντα Porson (praef. Hec. XVIII), sed invitus fortasse 17
οἷσθ', ὡ φίλος Wilam (B. οἷθ', ὡ φ. Fritzsche) μύννικος A
ἔσθθ' ὁ A: corr. Blomf 25 αὐθις AC: corr. Di 26 τρί-
γλης Herw

καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθῦς κατὰ σπουδὴν
γράφαι. 26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διδυ-
ραμβοποιῶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς τάδε γράφει·

ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον
5 τῶν διδυράμβων τὸν ποιητὴν γεγονέναι
ὀψοφάγον. εἶτα πουλύποδα πηχῶν θυεῖν b
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
5 καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὄλον σχεδόν
πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἀλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
10 κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἰατροῦ τινος
πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φαύλως πάνυ
ὄρφον φερόμενον αὐτὸν εἶπεν· 'εἴ τί σοι
10 ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθου ταχὺ,
Φιλόξεν'· ἀποθανῆ γὰρ ὄρας ἐβδόμης' —
15 κάκεῖνος εἶπε· 'τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι,
c ἰατρέ, φησί, καὶ δεδιώκηται πάλαι·
τοὺς διδυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
15 ἠνδραμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἑμαυτοῦ συντρόφοις
20 Μούσαις . . . Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
ταῦθ' αἱ διαθῆκαι διασαφοῦσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἐᾷ
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεῶν, d
25 ἵν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τᾶμαυτοῦ κάτω,
τοῦ πουλύποδός μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.
κὰν ἄλλω δὲ μέρει φησί·

10 ἔχειν AC: corr. Mein εἶτα δ' Grot: εἶτα C εἴτ' A 12
αὐτὸν φερόμενον AC: transp. Grot 16 δεδιώκηται AC:
corr. Kuster 20 lacunam not. Mein 22 σχολάζει A: corr. C
23 χωρεῖ A: corr. C πορθμὸν AC: corr. Cas 26 πολύποδος AC

Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
 ἠΰξατο τριῶν σχεῖν τὸν λάρυγγα πήχεων,
 ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλείστον χρόνον
 καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἠδονὴν ποῖ.

e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα καταφαγὼν 5
 ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ
 Φιλοξένου καὶ ὁ παρωδὸς Σώπατρος λέγων φησί·
 δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
 ἦσται, τὸν Ἀίτνης ἐς μέσον λεύσσω σκοπόν.

27. καὶ Ἐπερείδης δὲ ὁ φήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὡς φησι 10
 Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ διηγούμενος τοὺς παρὰ
 f Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως (Π 452 K)·

A. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.

B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.

A. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολὺ. 15

B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων.

A. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.

B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.

A. ὁ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ἐπερείδης ἔχει.

342 B. τοὺς ἰχθυοπάλας οὕτως ἡμῶν πλουτεῖ· 20

ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησι (Π 458 K)·

τὸν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ἐπερείδην περᾶς,

ὅς ἠπίαις φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγου

κόμποις παφλάζων, ὑπίοις πυκνώμασι 25

2 σχεῖν K· ἔχειν AC 8 9 obscuri 17 εἶτ' εἴληφε AC:
 corr. Mus τι Dobr: τε AC 20 πλουτεῖ A: corr. C 21
 γάρ deleri nequit; verba mutila 23 πέρας A περάσον
 (omissis quae secuntur) C: corr. Dobr 24 ον σηπίαις
 (litt. ον ση in ras. m¹) A: corr. Jacobs 25 ὑπίοις K:
 ἠπίοις A

- πρὸς παν δυσας ἔχει,
 μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.
 Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ [τὸν Ὑπερείδην] πρὸς τῷ
 ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλ- b
 5 λίαν τὸν δῆτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 413 K).
 ἄλλον δ' ἰχθὺν
 μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
 ἦκει κομίσας
 Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γ' ἁλούς,
 10 5 σῖτον ὀψοφάγων.
 καὶ λίχνων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.
 τίνα τῶδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
 πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας
 ἢ τῆς ἀγρίας
 15 10 ἄλμης πάσμασι σῶμα λιπάνας
 πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
 ἔφα τις, ὡς ἐν ἄλμῃ
 θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνῆρ
 Μοσχίων φίλαυλος. c
 20 15 βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ᾧ Καλλία.
 ἢ σὺ μὲν ἀμφί <τε> σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλη,
 τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ παρεόντος
 οὐ γεύῃ χαρίεντος ὄψου,
 τὰ μὲν σῦκα, ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ
 25 ταρίχη, μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιούντος. καὶ Ἑρμιπ-
 πος δὲ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν

1 velut πρὸς πᾶν ἀπαντῶν κληῖθρ' ὅταν λύσας ἔχη 3 glossam
 del. Wilam 5 ἀξιόνεικος A 9 γαλοῦς A: corr. K 11 φέρων
 Iacobs: φέρω A 15 λιάσμασι A: πάσμασι Erf, νάμασι Mein
 20 ἴδιον suspectum 20. 21 ᾧ Καλλία. ἢ Schw: ᾧ καλαΐδῃ A
 21 τε add. Mein τάριχ' A: corr. Mein 22 fort. παρατε-
 θέντος totum fragmentum Euripidei cantici parodia

(FHG III 50) ἑωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιῆσθαι νῦν
 τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. 28. Τίμαιος δ'
 ο Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὀψο-
 φάγον φησὶ γεγονέναι. καὶ Μάτων δ' ὁ σοφιστῆς
 d ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρωδῶ, 5
 οὗ ἡ ἀρχὴ 'οὐ ψεῦδος οὐδὲν φησιν' (II 58 K)·

ὄφθαλμὸν ὠρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος
 Μάτων προσελθών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ (II 269 K)·

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον 10
 ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρπάζειν ἐσθίοντα καὶ
 e ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
 δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ,
 ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσει ἡμῖν. 15
 29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίῳις κατάλογον ποιεῖται
 ὀψοφάγων ἐν τούτοις (II 89 K)·

Εὐθυνος δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος
 ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι 20

f . Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλιτος,
 5 ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες
 οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
 ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι
 ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ. 25

κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιάδε,
 10 ὥς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν

1 νῦν del. Mein, requiritur ἀεὶ coll. vit. Hyp. 17 4 μά-
 τρων AC: corr. Di 19 σανδάλιον A: corr. Koppiers fort.
 σφραγίδια 20 fort. ἐκ τῶν π. 22 corruptus; ὀψοφάγοι
 glossemata esse putat Leo 26 τοιαδί Mein: τάδε A

- τῆς μὲν θαλάττης ἀντικοπεῖσθαι τινὰς
 ὑμῶν ἀναλίσκεν τε πολλὰ χροῖματα, 343
 ὄφου δὲ μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γροῦ.
 τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων; ἔστι δὲ
 5 15 νόμος κατακλιῖσθαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
 τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήροπακεν
 τοὺς ἀλιείας, καὶ <δὴ> Διογαίων νῆ Δία
 ἄπαντας ἀναπέπεκεν ὡς αἶπὸν φέρειν,
 κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶ τσαῦτα φλοῶν.
 10 20 γάμοι δ' ἐκείνοι καὶ πότοι νεανικοὶ
 ἦσαν
 Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις (IV 491 M) b
 Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νεῶν
 μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
 15 ἐπίσχετ' ὀργῇ χειρὰς ἠροθισμένας:
 τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
 5 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
 ποῦ Κόρουδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου βία;
 ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' <ἂν> οὐδὲν μεταλάβοι.
 20 30 τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ Μελένδιος ἦν ὁ τῆς τρα- c
 γωδίας ποιητῆς ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία. κωμωδοῦσι δ'
 αὐτὸν ἐπὶ ὄψοφαγία. Δεύκω ἐν Φράτεροισι, Ἀριστο-
 φάνης ἐν Εἰρήνῃ (v. 804), Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ.
 ἐν δὲ τοῖς Ἰχθύσι "Αρχισπος τῷ δράματι (I 685 K)
 25 ὡς ὄψοφάγον δήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσι ἀντι-

3 μηδὲ A: corr. Mus ἐνθάδ' suppl. Cas 4 ἔστιν δὴ A:
 distinxit Wilam 6 νῦν δὲ μακροῖ A: corr. Di 7 δὴ add.
 Mein 8 πάντας A: corr. Muret 9 τοιαῦτα A: corr. Jacobs
 10 νεανίσκοι A: corr. Mus 12 εὐφάνης δὲ A: corr. Schw
 13 νεῶν A: corr. Schw 14 νηρίων A 17 δεινὸς γ' ἀρ
 ἀρπάσαι A: corr. Mus 18 κίλλου A, cf. VI 240f 19 ἂν
 add. Herw

βρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Σωκρα-
 τικὸς ὀψοφάγος ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνός ποτε
 ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὡς φησι Σωτίων καὶ
 d Ἡγήσανδρος, . . . γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός (FHG
 IV 416). Ἀρίστιππος Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ ὅ-
 διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἠγόρασε, δυεῖν ὀβολοῖν ἔφησεν
 ἕωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος διότι καὶ αὐτὸς
 ἂν ἠγόρασα τοσοῦτου, ὄρᾳς οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων,
 ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος. Ἀντι-
 φάνης δ' ἐν Ἀύλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ 10
 ἐπ' ὀψοφαγία κωμωδῶν φησιν (II 30 K).

ὁ <μὲν> Μενέλαος ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὕψιν καλήν,
 Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔρχελυν.

e 31. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ 15
 τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν,
 εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ (19, 229). Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 416),
 κυθόμενου τινὸς αὐτοῦ πότερος χρησιότερος ἰχθῦς,
 γόγγρος ἢ λάβραξ, ὁ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὁ δὲ ὀπτός. 20
 ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγωδός,
 Ἀθηναῖος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα
 f τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν
 τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε
 τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην 25
 ὑπεκρίνατο.

μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρηφαγον ηχος
 λεύσσων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.
 ἦμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχω φίλος, οὐδέ τιν' ὦδε

12 μὲν add. Koppiers 27. 28 sic A 29 τινων δὲ A:
 corr. Pors

γῆρυν χρυσολόβοις οὐάσιν ἠγάσατο.

νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηννα
χῆρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον. 344

32. Φόρουσκον δέ φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 417)
5 τὸν ἰχθυοφάγον οὐ δύνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν
τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἰπεῖν
(Soph. Ant. 714).

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
καὶ ὅλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δε προαρπάσαντός
10 τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
δαψιλῶς φαγῶν ἐπεῖπεν (Eur. Bacch. 1127).

Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο.

Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ b
τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδειπνον πάλιν
15 ὀψοφάγει κλαίων ἄμα, 'παῦσαι, φησί, κλαίων, ὦ πόνηρε·
οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις.' τοῦ δ' αὐτοῦ
καὶ τὸν ἄγρον καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ
θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε τὸν οὐρανὸν
κατακεκαῦσθαι, 'λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος,
20 σοι καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔση τρία τὰ μέγιστα
ἠφανικῶς, γῆν καὶ θάλατταν καὶ οὐρανόν.' Κλέαρχος c
δ' ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν
οὕτως (FHG II 308). 'Τέχνων ὁ παλαιὸς ἀύλητῆς Χάρμου
τοῦ ἀύλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ φίλιχθυσ) ἀποπυ-
25 ρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιζεν αὐτῷ.' καὶ Ἀλεξίς
δ' ὁ ποιητῆς ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ Σάμιός φησι Λυγκεύς·
καὶ σκαπτόμενος ὑπὸ τινῶν σπερμολόγων εἰς ὀψο-
φαγίαν ἐρομένων τε ἐκείνων τί ἂν ἠδιστα φάγοι, ο

1 χρυσοβόλοις A: corr. Pors 3 χαριζόμενοι A: corr.
Schw 4 φορουσκον AC: corr. K coll. CIA II 334 9 cf.
V 186 d

"Αλεξίς ἄπειρολόγους, ἔφη, πεφρυγμένους." 33. Νόθιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιόν, ὃν Ἑρμιππος ἐν ταῖς Μοῖραις φησὶν (I 236 K)

d εἰ δ' ἦν το γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε
μάχεσθαι, 5
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν
ὔειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ
Νόθιππον ἐκόντα.
εἷς γὰρ μόνος ὦν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόν- 10
νησον ἅπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητὴς σαφῶς παρίστησι Τη-
λεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Μυννίσκος ὁ τρα-
γικός ὑποκριτὴς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρρακι
ὡς ὑποφάγος οὕτως (I 642 K) 15

e ὁδὲ μὲν Ἀναγυράσιος Ὀρφῶς ἐστὶ σοί.
θ' οὐθ' ὡς φίλος Μυννίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B. καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμωδοῦσι
Καλλίας Πεδηταῖς καὶ Δύσιππος Βάκχαις. Κρα- 20
τῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K)

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δειπνοῦ φίλων ἀπείργειν.

ἐπιφέρει

νῦν δ' αὐτίς ἐρυγγάνει. 25

f βρούκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλη δὲ κἄν μάχοιτο.

2 ὃν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἐν'
ὄντα Person (praef. Hec XVIII), sed invitus fortasse 17
οἶσθ', ὡ φίλος Wilam (B. οἶθ', ὡ φ. Fritzsche) μύννικος A
ἔσοθ' ὁ A: corr. Blomf 25 αὐτίς AC: corr. Di 26 τρί-
γλης Herw

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ . . . φύσκι' ἐνείκαί

χορδᾶς <θ'> ὁ ψάλτης· ἐστὶ γὰρ ὀψοφάγος.

δ' Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις·

ἐφθός ὁ κάλλιχθυσ· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,

ἔλθη μὴ Πρωτεὺς Ἄγιδος ὁ τῶν λοπάδων· 345

γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται, ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς

10 χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

καὶ γυναῖκα δέ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησὶν·

ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,

ἔσθε μόνη. δραχμῆς ἐστὶν ὁ γόγγρος ἅπας. b

15 θὲς μόνον ἢ ζώνην <ἦ> ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον

σύσσημον. τὸ δ' ὄραν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.

ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα πάντες ἀπλάτου

οὐ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλει λοπάδι.

35. Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύ-

20 μασιν Εὐφράνορά φησι (FHG III 310) τὸν ὀψοφάγον

ἀκούσαντα ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν c

ἰχθύος τέμαχος καταπιῶν ἀναφωνῆσαι ἱερόσυλος ὁ

θάνατος· Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος (ὀψο-

φάγος δὲ καὶ οὗτος) γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ'

25 οὐθενός, ὃ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δη-

μύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο

3 φύκει' A φύκη C: corr. K αἰνεῖ καὶ AC: corr. Iacobs 4
θ' add. Iac 13 ὀψοφαγεῖ κλειῶ. καταμνομενην δὲ et 14 ἐσθεμον
ἦ et 15 θεσμὸν ὄν A: corr. Heraldus 15 ἦ add. Mus 16 καὶ
μὰ τόν, οὐ σθένομεν Iacobs 17 λιθούμεθα πάντες C: λιθού-
μεθ' ἅπαντα A ἀπλάτου K: πάλαι που A (om. C) 18 γόγγροι
A: corr. C 22 ἀνεφώνησεν A: corr. Schw

ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
 c τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἑξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
 40 τοῦτ' εἶπε· 'τοῖς ὄλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
 καὶ τῶν κολάκων πολὺν μᾶλλον ἐπὶ δαίπνον τρέχω·
 ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
 μή ποτ' ἐπιβὰς κήρουκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.'
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
 45 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος εὐφήμει, μέχρι 10
 σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.'
 Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἑκαλεῖτο Βοῦς,
 δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρα τ' οὐ χρώμενος.
 d τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι
 50 'ὄνος λύρας ἔλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.' 15
 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
 ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
 πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
 ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 55 ὡς δ' αὐτὸν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο, 20
 τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ·
 'σὺ γὰρ διανοεῖ, φησὶν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
 e Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον
 60 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κούκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ. 25
 καὶ δ' ὁ Στρατόνικος 'πρὸς θεῶν, μήτερ, φράσον
 τί ἔσθ' ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεῖ;'

3 πυνθανομένων A (ἑρωτῶντος δὲ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
 κούκ Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
 μεῖν μετρή A: corr. Pors 11 εὐξώμεσθα A 13 fort. προσχω-
 μενος 21 φησί A: corr. ε 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 καθὸ
 A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεῖ A: corr. C

〈οὐδ'〉 ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν.

Κηφισόδωρος Ἰ (I 802 K).

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων Ἐπιστολῆ (IV 496 M).

5 ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν· προσπεπονθέναι τι δεῖ
τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.

346

〈ὁ〉 πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.

5 ἔπειτ' ἐπὰν ἦ καθαρὰ τὰ σθητήρια,
10 οὐκ ἂν διαμάρτοισι. ἔψε καὶ γεύου πικνά.
ἄλλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. 〈ἔτ'〉 ἐπιδειταί τινος
ἑτέρου· πάλιν γεύου σύ, μέχρι ἂν ἡδὺς ἦ,
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως 〈ἂν〉 ἀρμόσῃ.

10 εἶθ' ὁπότεν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆ,
15 εἶσαγε διὰ πασῶν νικολαίδας μυκόνιος. b
πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ
τὸν παρ' Ἡλείοις τιμώμενον Ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.
μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἄτταλον
ἐπιστολῇ (fr. 70 Pr). οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι
20 γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος c
ἱερῷ (Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου), ἐν ἣ Πο-
σειδῶν πεποίηται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ᾧδίνοντι,
ὡς ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῳ Τρωικοῦ διακόσμου
(fr. 5 Gaede).

25 37. καὶ ποσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ

1 οὐδ' om. A 2. 3 υἱοῦδ' A: corr. Cas 6 θεμέλιον, Di
7 παρατεθέντα A: corr. Mein 8 ὁ add. K 10 καὶ γε οὐ
A: corr. Coraes 11 ἔτ' add. Iacobs 12 συμμετρίαν ἀρμόσῃ
et 13 ἐπιτεῖναι· ὡς (ἕως Iacobs) ἡδὺς εἶ A: corr. Mein, cf.
Plut. qu. symp. p. 657de 14 δοκῆς A: corr. Iacobs 15 non
intellego 19 πεισάτιδι A 20 Ἀλφειονία Strab. p. 343

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρηλθὼν
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἕτερον ἔκ
 Συρίας παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ- 6
 d γεσθαί φησι πρὸς τινῶν ὅτι Γάτις ἡ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερον
 Γάτιδος μηδένα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
 ἀπέχεσθαι. Μνασέας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν 10
 οὕτως (FGH III 165)· 'ἐμοὶ μὲν ἡ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
 βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
 τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
 βρῶμα. καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὰν 15
 e εἷζωνται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινοὺς ἰχθύς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν 20
 προσελθὼν πάλιν φησὶν· 'ἡ δὲ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός (FHG I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
 Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
 f τῶν ἰχθύων κατεβρωθή.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, 25
 ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν
 τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἕτερον ἔξο | εστέρησας A: corr. K (fuisse videtur ἐστέρησας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Delis (bull. de corr. hell. 6, 495) 15 ἐτι Cas. ἐστὶ AC 21 προσελθὼν A: corr. s 22 Μόψου Mneller

Γηρυνόνη σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων (II 252 K).

τούτῳ δ' ὁπότεν ναέται χώρας
 ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
 5 τῆς περικλύστου δ' ἀλίας Κρήτης
 μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
 5 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
 καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη
 Σινδούς, Λυκίους, Μυγδονιάτας,
 10 Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
 κόπτειν, ὁπότεν βασιλεὺς ἔψη
 10 τὸν μέγαν ἰχθύν· καὶ προσάγοντας,
 καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
 τοὺς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
 15 ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
 τοὺς δ' ἄλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
 15 μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
 περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
 πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
 20 περιαγγέλλειν τ'· οὐχ ὑποκαίεις,
 Λυκίων πρύτασι; ψυχρὸν τουτί·
 20 παύου φρυσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
 σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσης.
 οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἐφριππος
 25 καὶ Πελταστῆ τῷ δράματι (II 261 K), ἐν ᾧ καὶ ταῦτα c
 ἐκείνοις ὑποτέτακται·

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
 ταύτη ἐσινδούς ἰνδούς A ἰνδούς (nihil amplius) C: corr. Schw,
 ταύτης item Schw 13 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῆσδ' Mein 20. 21
 τε κούχ υποκαίειν A. πρυτάνεις A: corr. Wilam 23 Κελτους
 μὴ A: corr. Wilam προσκλύσης A: corr. Schw

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρῆλθον
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἕτερον ἔκ
 Συρίας παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ- 5
 d γεσθαί φησι πρὸς τινῶν ὅτι Γάτις ἢ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερον
 Γάτιδος μηδένα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
 ἀπέχεσθαι. Μνασείας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν 10
 οὕτως (FGH III 165)· 'ἐμοὶ μὲν ἢ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
 βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
 τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
 βρῶμα. καὶ διὰ τὸδε νόμιμον ἐτι διαμένειν, ἐπὶ 15
 e εὐξῶνται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινοὺς ἰχθύς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν 20
 προσελθὼν πάλιν φησὶν· 'ἢ δέ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός (FHG I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
 Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
 f τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, 25
 ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθύν
 τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμωδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἕτερον ἔξε | εστρίας A: corr. K (fuisse videtur ἔξου-
 ρείας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Delnis (bull. de corr.
 hell. 6, 495) 15 ἐτι Cas: ἐστὶ AC 21 προσελθὼν A: corr. S
 22 Μόξου Mueller

Γηρυόνη σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ
τούτων λέγων (II 252 K).

τούτῳ δ' ὁπόταν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
5 τῆς περικλύστου δ' ἄλλιας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
5 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη
Σινδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας,
10 Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἔψη
10 τὸν μέγαν ἰχθύν· καὶ προσάγοντας,
καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
τούς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
15 ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
τούς δ' ἄλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
15 μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
20 περιαγγέλλειν τ'· 'οὐχ ὑποκαίεις,
Λυκίων πρύτανι; ψυχρὸν τουτί·
20 παύου φυσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσης.
οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἐφριππος
25 καὶ Πελταστῆ τῷ δράματι (II 261 K), ἐν ᾧ καὶ ταῦτα c
ἐκείνοις ὑποτέτακται·

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
ταύτη ἐσινδούς ἰνδούς A ἰνδούς (nihil amplius) C: corr. Schw,
ταύτης item Schw 13 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῆσδ' Mein 20. 21
τε κούχ υποκαίειν Λ. πρυτάνεις A: corr. Wilam 23 Κελτους
μὴ A: corr. Wilam προσκλύσης A: corr. Schw

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῆ
θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἐφιππος εἶρηκεν 5
ᾧρα σοι ζητεῖν, καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς,
καὶ τῶν εἰρημένων τούτων

εἰ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι, 10

κατὰ τὴν *Αἰσχύλου Προμηθεῖα* (814.)

d 39. καὶ ἰ Κύνουλος ἀνεβόησε· 'καὶ τίνα' ἂν τῶν
μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν
λάβοι; ὅς τὰς ἀκάνθας ἀεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχεστέρον ἐστὶν ἰχθύ- 15
διον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ γὰρ
ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις,

φησὶν ἐν Ἰξίονι *Εὐβουλος* (Π 176 K),

ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας 20
καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα,

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ 'λεβητοχάρων' Οὐλπιανός, κατὰ
e τὸν ἐμὸν *Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν* (Π 515 B⁴), μηδὲν
μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρῶν προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς
ἐσθίοντας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι 25
ἢ χονδρωῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλ-
λόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ *Αἰσχύλου*, ὅς τὰς
αὐτοῦ τραγωδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Ὀμήρου

22 λεβητοχάρις (i. e. --ρης) C 25 παριδον A 25. 26
fort. ἢ τραγαῖον τι: τι τῶν τραγανωδῶν ἢ χονδρωδῶν C 27 τὸ
K: τὰ A

μεγάλων δείπνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ
 Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἠττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφρα-
 στος ἢ Χαμαιλέων (fr. 35 Körke) ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς
 εἶρηκεν, ἔφη χρόνον τὰς τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς f
 5 ὅτι κομμεῖται τὴν προσήκουσαν τιμὴν. 40. πόθεν δὲ
 καὶ εἰδέναι δύναται, ἅπερ εἶπεν Στρατόνικος ὁ κιθα-
 ριστῆς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κιθαρωδόν; Κλέαρχος
 γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν (FHG II 319) ὡς ὁ
 Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν ὄντα τῷ μὲν
 10 μεγέθει μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάττωνα τοῦ
 σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποῖός τις ἐστίν εἶπεν
 ‘οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς’, ἀνισσόμενος ὅτι πρῶτον³⁴⁸
 μὲν οὐδεὶς ἐστίν, εἶθ’ ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις
 μέγας μὲν, ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεόφραστος
 15 δ’ ἐν τῷ περὶ γελοίου (fr. 130 W) λεχθῆναι μὲν φησὶ
 τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ’ εἰς Σιμύκαν
 τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν ‘μέγας οὐδεὶς
 σαπρὸς ἰχθύς.’ Ἀριστοτέλης δ’ ἐν τῇ Ναξίων πο-
 λιτείᾳ (fr. 510 R) περὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει·
 20 ‘τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ b
 ᾧκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν
 δὴ τινι τῶν κωμῶν, ἣ ὄνομα ἦν Ληιστάδαι, Τελεστα-
 γόρας ᾧκει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ
 τιμώμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ’ ἄλλοις ἅπασιν καὶ
 25 τοῖς καθ’ ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες
 ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος
 ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιντο
 Τελεσταγόρα δοῦναι ἢ τοσοῦτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι c
 οὖν τινες ὠνούμενοι μέγαν ἰχθὺν εἰπόντος τοῦ ἀλιέως

7 et 9 Πρόπιν Wilam 16 σιμύκαν A, cf. Dem. 18, 262
 17 οὐδεὶς μέγας Mein 28 ἀναδόσθαι AC: corr. Coraes

τὰ αὐτὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν ὑποπιόντες
 ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου
 φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν
 καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανα-
 κτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὄπλα ἀναλαμβάνοντες ἐπῆλθον 5
 τοῖς νεανίσκοις, καὶ μερίστη τότε στάσις ἐγένετο προ-
 στατουῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης
 τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος'

d 41. οὐκ ἄκαιρον δ' εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ
 αὐτός, ἐπειδήπερ ἐμνήσθη τοῦ κιθαριστοῦ Στρατο- 10
 νίκου, λέξει τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀπο-
 κρίσεων. διδάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ
 διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν,
 τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανο-
 μένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητὰς, ἔφη 'σὺν τοῖς 15
 θεοῖς δώδεκα.' εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδῶν
 ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους στὰς ἐν
 μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη 'ἀκούετε, νεῶ.' Μάχων δ' αὐτοῦ
 ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα'

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτέ, 20
 παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε τοῦτ' ἀκηκοὺς
 ὡς σπληνικοὺς εἶωθεν ἢ πόλις ποιεῖν.
 ἐν τῷ βαλανείῳ καταμαθὼν οὖν πλείονας
 5 γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ,
 κομψῶς τὸ τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηκότας, 25
 διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
 αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἠνίκ' ἐξῆει πάλιν,

8 hiatus not. Wilam 9 εἰπεῖν del Schw 17 εἰτι Mus:
 ὅτι A 13 διδασκαλείῳ A: corr. C 15 ἔχει C 18 ναοί
 A: corr. Mein 20 ποτέ· ὃς A: ὃς om. C, del. Mein 24 μει-
 ρακίων A: corr. Mein παρὰ τῷ πυρὶ Pors 27 πάλιν A:
 τινα C

τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . .

10 ἑκαθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται f

τά <θ'> ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων

τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας, εὐθέως ἵνα

5 μηδ' ἤτισοῦν τοῖς ἔνδον ἢ στενοχωρία.'

ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτε

15 ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.

οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,

ψαλλόμενος <ὁ> Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὄτῳ

10 διαλέξεθ' ἑτέρῳ, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.

ἤτησε μείζον καὶ κυάθους πολλοὺς λαβῶν 349

20 τῷ θ' ἠλίῳ τὴν κύλικα δείξας συντόμως

πιῶν καθεῦθε, ταῦτ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.

ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν

15 ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων

ἔξινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.

25 προσπνυθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων ἀεὶ

οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο·

'ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,

20 ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.'

Στρατόνικος εἰς Ἄβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b

30 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,

ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν

κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε

25 ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νουμηνίαν

σχεδὸν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ

35 ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

1 διπλασίονα AC: corr. Schw lacunam not. Dobr 8 θ'
add. Pors 9 ὁ add. Cas 10 διαλέξεθ' A: corr. C 11 ἤτει
τε Mein 13 τᾶλλ' Jacobs, fort. πάντ' 17 πολὺν A: corr.
Schw (πολλὰ πιῶν C) 20 ὑποφατνῃ AC: corr. Mus

ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεδορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 πνυθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
 τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
 40 τοῦτ' εἶπε· 'τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
 καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
 ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
 μή ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.'
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς λειροῖσιν ἀνλητοῦ κακοῦ
 45 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος εὐφήμει, μέχρι 10
 σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.'
 Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
 δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρα τ' οὐ χρώμενος.
 50 τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι 15
 'ὄνος λύρας ἔλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.'
 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
 ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
 πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
 ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα
 55 ὡς δ' αὐτὸν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο, 20
 τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι τῷ Βηρισάδῃ·
 'σὺ γὰρ διανοεῖ, φησὶν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
 60 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον 25
 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κούκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ.
 καὶ δ' ὁ Στρατόνικος 'πρὸς θεῶν, μήτερ, φράσον
 τί ἔσθ' ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις αἰεῖ;'

3 πνυθανομένων A (ἔρωτῶντος δὲ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
 κῶλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
 μεῖν μεχρή A: corr. Pors 11 εὐξώμεσθα A 13 fort. προσχρώ-
 μενος 21 φησί A: corr. 5 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 καθὸ
 A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεῖ A: corr. C

ἴδιη πόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ σε <μὲν>
 δέκα μῆνας εἶχε κἀκράτει τῆς κοιλίας,
 65 πόλις δ' ἔχουσά σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.'

ἡ Νικοκρέοντος εἰσιούσ' Ἀξιοθέα

5 γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
 ἀπεψόφησε κᾶτα τῷ Σικυωνίῳ
 ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν, συνεῖς

70 Στρατόνικος εἶπεν 'οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.'

10 ὑπο νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὔνεκα
 ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρορησίαν.

ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
 ἀφνουῖς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
 75 παρῶν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη·

'ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθ

15 ἄλλους κιθα'

42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας (FHG II 313)

'Στρατόνικος, φησίν, ὁ κιθαριστῆς ἀναπαύεσθαι μέλ-
 λων ἐκέλευεν ἀεὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν·

'οὐχ ὅτι διψῶ, φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω.' ἐν δὲ Βυ-

20 ζαντίῳ κιθαρωδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ἄσαντος εὔ, ἐν 350

δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν 'ὅς

ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ἄσαντα κιθαρωδόν,

λήψεται χιλίας δραχμάς.' ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος τίνες

εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φασηλίτας

25 μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν

τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὡς φησιν Ἡγή-

1 εἰ C: ἡ A μὲν add. K 4 νικοθέοντος A: corr. C
 βιοθέα AC: corr. Wesseling 5 πότον Cas: ποταμόν A 6 κᾶτα
 C: κατὰ A fort. κᾶθ' ὅτε τῷ τῶν σικυωνίων A: corr. Mein
 7 συνεῖς K: τυχῆς A 14. 15 continuam codicis scripturam
 dispescuit Di; ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιθαρίζει φαῦλος ὢν ἄλλους
 κιθαρίζων φαυλότατος ὢν δείκνυται Mein

σανδρος (FHG IV 415), πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι
 τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἡλείους ἔφησεν. ἀνα-
 b στήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε
 'κατὰ τῶν κακῶς κιθαριζόντων.' ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό-
 τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ 5
 ἢ τὰ στρογγύλα, 'τὰ νενεωλκημένα' εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ
 δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, κατα-
 λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν 'ὅπου τὸ ἀδάπανον
 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
 σθαι'; γυμνικούς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν Ἡλείοι, 10
 c Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ
 δέ τις τούτων πλημμελοῖη, μαστιγούσθωσαν Λακεδαι-
 μόνιοι', ἐπισκώπτων τὰς παρ' αὐτοῖς ἀγομένας μαστι-
 γώσεις, ὡς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ
 ἀστικοῦ ἀγῶνος (FHG IV 360). Πτολεμαίου δὲ τοῦ βασι- 15
 λέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φι-
 λονικότερον, 'ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, σκῆπτρον,
 <ἕτερον δὲ πλήκτρον>', ὡς φησι Καπίτων ὁ ἐποποιὸς ἐν
 δ' τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων. παρακληθεὶς δ'
 d ἀκούσαι ποτε κιθαρωδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη (Π 250)· 20
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε,
 καὶ τινος εἰπόντος 'τὸ ποῖον;' ἔφη 'κακῶς μὲν κιθαρί-
 ζειν ἔδωκεν, ἄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσε.' δοκοῦ δὲ ποτε
 καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἓνα τῶν πονηρῶν
 'ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί· εἰ δὲ μή εἰσι, δοκοί 25
 εἰσιν.' 43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρη-
 μένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως.

16. 17 φιλονικότερον A 18 ἕτερον δὲ πλήκτρον add.
 Mus 25 δοκοί Schw: δοκῶ A δοκῶ C 26 lemma ἐκ τῶν
 Καλλισθέους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα: fort. post τὰ
 προειρημένα addendum ὁ Καλλισθένης τῶν τοῦ Στρ. κτλ'.

Στρατόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα ^ε
 ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεία· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργο-
 λάβος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὃ μὲν διδάξει, ὃ δὲ αὐλήσει,
 ‘προσδεῖ γ’, ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός.’ εἰπόντος
⁵ δὲ ‘τίνος;’ ‘θεάτρου, ἔφη, οἰκείου.’ ἐρομένου δέ τινος
 ὃ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ’ οὐκ ἐν μιᾷ
 πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
 τέλος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, παρ’ ὧν πράττεσθαι
 μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ
¹⁰ ἀρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι ^f
 Φάωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῖ χορὸν,
 ‘ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ’ ἔχει.’ μά-
 λιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου
 μητέρα, ὅτι ὄν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἷα τε δέκα
¹⁵ ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δὲ
 ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν [ἐν] τοῖς Ἰλιείοις ‘αἰεὶ, ἔφη-351
 σεν, Ἰλίῳ κακά.’ Μυννάκου δ’ αὐτῷ περὶ μουσικῆς
 διαμφισβητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώ-
 τερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον ἰατρὸν ἀπαυ-
²⁰ θημερίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Αἶδου τοὺς θεραπευομένους.
 ἀπαντήσας δὲ τινι τῶν γνωρίμων ὡς εἶδεν ἐσπογγισ-
 μένα τὰ ὑποδήματα καλῶς συνηχθέσθαι ὡς πράττοντι
 κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι καλῶς, εἰ
 μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου
²⁵ μιγάδων οἰκούντων ὡς ἐώρα πάντας τοὺς τάφους ^b
 ξενικοὺς ὄντας ‘ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ οἱ
 ξένοι εἰκόασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ’ ἀστῶν οὐδεὶς.’
 Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς,

6 ὃ τι A: τι ὅτι C, διὰ τί Cas 8 παρ’ C: περὶ A 12 ἔχη C
 16 ἐν del. K 21 ἴδεν A: corr. C 22 συνησθη A οὐ συνησθη
 C: corr. Mus

μόνω δὲ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, ὅς γε, ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἶλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίονος Ζῆθρον καλεῖς.' Μακεδόνα δέ τινα κιθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων 'εἰς Μακεδονίαν' ἔφη. 44. 5
 c πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμημένον ἰδὼν ἠρώων λαμπρῶς ὡς ἐξῆλθεν λελουμένος κακῶς 'οὐ θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνακες' ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὡς σπυθῆντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας εἶναι ψυχος, τοὺς δὲ 1
 τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Ποντικούς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἤκειν πόντου, ὡσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναίους καὶ μνηστήρων πόλιμ, τὴν δ' Ἡράκλειαν Ἀνδροκόρινθον καὶ τὸ Βυζάντιον μασχά-
 d λην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐώλους Κοριν- 1
 θίους, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας Μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς ἐξῆι τας πύλας καὶ περιοσκεύει, ἐρο-
 μένου τινὸς τί περιοσκεύει, αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὀφθῆ, ὡσπερ ἐκ πορνείου ἐξιῶν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφῳνι δε-
 δεμένους δύο ὡς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι 20
 συμπληρῶσαι.' πρὸς δὲ ἀρμονικόν τινα, κηπουρὸν ὄντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἀρμονίας ἔφη·
 ἄρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

e ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γινῶναι 25
 κατὰ τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες
 ἄγῳσιν. εἶθ' ὡς ἠγῶν καὶ ἠρώτων, 'κατὰ τὸ καπηλείου',
 ἔφη, ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρωνεία. τὸν δὲ Τη-
 λεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο παρακατακείμενος,

1 μόνω δὲ corruptum 23 αἶδοι AC: corr. Coraes 24 ἔχειν
 (pro ἐθέλειν) C 27 καπηλεία puto 27 Τηλεφάνει δὲ C, sed
 oratio mutila

ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες.' τοῦ δὲ βαλανέως ἐν
 Καρδία ῥύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἄλμυρόν παρέ-
 χοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
 45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέ-
 5 θηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας· Ἐτρα- f
 τόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κιθαριζόντων'. ἄσαντος δέ
 τινος, ἤρετο <τίνος> τὸ μέλος. εἰπόντος δ' ὅτι Καρ-
 κίνου, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου'. ἐν Μαρω-
 νείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἄλέαν. ἐν Φασήλιδι
 10 δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως
 περὶ τοῦ ἀργυρίου (ἦν γὰρ νόμος πλείονος λούειν
 τοὺς ξένους) ὧ̄ μιαρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με³⁵²
 [μικροῦ] Φασηλίτην ἐποίησας.' πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα,
 ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν
 15 μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη ἄντη οὐ πόλις ἐστίν,
 ἀλλὰ μόλις.' ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν
 ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμώντων
 ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν', οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμόν ἐστιν'.
 ἐτύγγανον δ' οἱ ἄνθρωποι γλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας
 20 δὲ τῆς Ὠδίνος τῆς Τιμοθέου εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη,
 ἔτικτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φωνάς.' Πολυίδου b
 δὲ σεμνυνομένου ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητῆς
 αὐτοῦ Φιλωτᾶς, ἠθαρμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς
 μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους.' πρὸς
 25 Ἄρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτὸν ἠψάλλ' ἐς
 κόρακας' ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέψην γεγενη-
 μένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ <καὶ> ἠκακόδαιμον'
 ἔφη, ἠνακόδαιμον' ἔφη. τοὺς δὲ Ῥοδίους <ὁ> αὐτὸς
 Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη

5 ἀσκληπιεῖον A: corr. Di 7 τίνος add. Cas (fort. τοῦ)
 13 μικροῦ del. Wilam 27 καὶ add. Di 28 ὁ add. Di

αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 c 'Ρόδον ἐκάλεϊ μνηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἀσω-
 τίαν διαλλάττειν ἐκείνων ἴγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι
 δ' εἰς καταφέρειαν ἠδουῆς τὴν πόλιν μνηστήρων
 εἰκάζων. 46. ζηλωτῆς δὲ <διὰ> τῶν εὐτραπέλων λόγων δ
 τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ,
 ὡς φησιν Ἐφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων (FHG
 I 276), φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ
 ὅμοια ἐσπουδακέναι. Φαινίνας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν
 δευτέρῳ περὶ ποιητῶν (FHG II 298) 'Στρατόνικος, φησίν, 10
 ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν
 κιθάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν
 d ἁρμονικῶν ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ
 καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος.' φασὶ δὲ καὶ τελευ-
 τῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρορησίαν ὑπὸ 15
 Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως φάρμακον πιόντα
 διὰ τὸ σκάπτειν αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρύ-
 λητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δημό-
 κριτε, (καὶ σὺ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις ὡς καὶ 20
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων τῆς ἀκριβείας)
 e πότε μαθῶν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς
 κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν
 ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν (IV 606 M) 'θαύματα 25
 μωροῖς.' φησὶν γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὄστρα-
 κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος καὶ ὅτι ἡ πορ-
 φύρα καὶ ὁ κῆρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη

2 sqq corrupti δ διὰ add. Wiam 13 αἰμερικῶν A: corr.
 Schw 20 σὺ K: εἰ A

ἔξ πόθεν τοῦτο οἶδε; καὶ ὅτι ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐν
 ὀχρεία γίγνεται ἢ ἔχιδνα, καὶ ὅτι μέγιστον μὲν ἐστὶν f
 ἢ φάττα, δεύτερον δὲ ἢ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἢ τρυγών.
 πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῆ ἔτη πέντε καὶ
 5 τριάκοντα, ἢ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα, βιωσαι
 φήσας τινὰ καὶ ἑβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ
 ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχρείας αἱ κόνιδες γεννῶνται καὶ
 ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
 ἐξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος ὀνομαζόμενος·
 10 ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησὶ μέχρι ἐτῶν
 ἕξ, τινὰς δὲ καὶ ἑπτὰ. οὐκ ὠφθαί δέ φησιν οὔτε μέ-
 λισσαν οὔτε κηφῆνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ εἶναι διυδεῖν³⁵³
 πότερα αὐτῶν ἄρρηνα ἢ θήλεια. πόθεν δ' ὅτι οἱ ἄν-
 θρωποι ἤσσοιες μελισσῶν· αἰεὶ γὰρ αὐταὶ τὴν ἰσότητα
 15 τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι
 καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι. οἱ δ' ἄνθρωποι ἤσσοιες με-
 λισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως ὡς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν
 δ' ἐτήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ μακροβιότητός φησιν ὅτι
 ὠπταί τις μυῖα ἔτη ἕξ ἢ ἑπτὰ ζήσασα. τίς γὰρ τούτων
 20 ἢ ἀπόδειξις; 48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου
 κισσὸν ἀναφύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας
 ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἑαυτοῖς b
 θηρεύουσι καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον,
 καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμπερεῖς
 25 εἶναι; τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
 δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δὲ ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλμὸς
 ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγει·
 τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα

1 τοῦτο οἶδε; καὶ K: αὐτῶν εἰδέναί A (ἔτη ἕξ. καὶ ὅτι C)
 5 βιωσαι C 18 δ' ἐτήρησεν K: διετήρησεν A; cf. litt. c 23
 ἀκρέσπερον AC: corr. Di 26 χαροποί A: corr. C ὁ om. A, add. C

μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἤθη βελτίστους εἶναι.
 καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς,
 τοὺς δὲ ἐντός, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ἐντός
 ὀξύπεστάτους εἶναι, τοὺς δ' ἐκτὸς κακοηθεστάτους.
 οἱ δὲ μέσως, φησὶν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς. εἶναι δέ τινας
 καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους
 ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀναιδεῖς δ'
 εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν.
 μόνον τε ἀνθρώπου τῶν ζώων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς
 ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα [ζῶα] ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς
 ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρη-
 σθαί φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ
 αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα-
 μαστοὺς δὲ οὔτ' ἰχθύν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας, δελφίνα δὲ
 μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἔνιοι δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ
 ἥπατι οὐκ ἔχουσιν χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς
 ἔλοψ καὶ συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδών.
 ἡ δὲ ἀμλία παρ' ὄλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
 χολήν, ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτίνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐν-
 τέροις· ὁ δ' αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ,
 περιστερά δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδών οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐν-
 τέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. 49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι
 καὶ τὰ ὀστρακόδερμα καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα
 πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφίνα δὲ καὶ τινας τῶν
 ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν
 μὲν δελφίνων βραδείαν τὴν μίξιν, τῶν δὲ ἰχθύων τα-
 χεῖαν. ἔτι ἰ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ, καὶ
 κοπτομένων αὐτῶν ὡσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν.

6 μέσους C: μέσως A 7 ἀβεβαίους Schw: ἀναιδεῖς AC
 ἀναιδεῖς Schw: ἀβεβαίους AC 10 ζῶα om. C, del. K 12 δέ
 φησι C 14 fort. ὄρνιθα

δελφίς δὲ ὄστᾱ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σε-
 λάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δ' ἰχθύων
 τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἔνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. f
 εἶναι δὲ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην
 5 ἡμέραν ζῆν. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ὡς τὸν ποτάμιον
 ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἔνυδριν. πάντα τε τὰ ζῶα
 δύο ἠγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνου δὲ τέσσαρας. ὅσα
 δ' ἔναιμά ἐστι, φησί, τῶν ζῴων ἢ ἄποδά ἐστιν ἢ δι-
 ποδα <ἢ τετράποδα>, ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας
 10 ἔχει πόδας ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα
 τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν β' ποσὶ καὶ
 χερσὶ, ὄρνις δὲ β' ποσὶ καὶ β' πτέρυξιν, ἔγγελυς καὶ
 γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν 354
 ζῴων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ,
 15 ὡς πίδακος· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζῴων δίδωσι καὶ
 λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν
 τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος,
 βοῦς, τὰ δὲ ἀναρθρά ἐστιν, οἶον ὄφεις, ὄστρεα, πλεύ-
 μονες. πολλά τε τῶν ζῴων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαί-
 20 νεται, οἶον τὰ φωλεύοντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει
 οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν
 ὁ φαρμακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπί- b
 κουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
 25 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν
 τὰ πατρῶα ἐπὶ στρατείαν ὤρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
 κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα
 ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παρα-
 βαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὧν ἀφυῆς,

2 lacunam not. K 9 ἢ τετράποδα add. Mus 12 χερσὶ
 δύο Mus, potius δύο (β') χερσίν ὄρνιξ A

καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα
 c δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἶρηκεν κατ' αὐτοῦ,
 οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν
 τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ
 συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρός. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ δ
 ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν
 σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν
 γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα δ' ὑπ'
 ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὶ ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ 1
 τινὶ γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεῦειν ὀρμῆσαι.
 d κἀγὰρ δέ, ἄνδρες συνδαιταλῆς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων
 λόγων τὴν ὀρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἤδη γαστριζέσθαι.

εἰπόντος οὖν τινος ἔτι παρασκευάζεσθαι τοὺς μα-
 γείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ 1
 ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν),
 ἱ Κύνουλκος ἔφη· ἕκαστος τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμω-
 διοποιοῦ Μίλκωνα (Π 363 K)

ἐγὼ (φησιν) — — —

κἂν μὴ παραθῶσι θερμά. τάγαθὸν Πλάτων 2
 ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
 τὸ δ' ἠδὲ πάντως ἠδὺ κἀκεῖ κἀνθάδε.

e οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον τὸν συσχολάσαντα μὲν
 Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμπτον δὲ γενόμενον
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρίων 2
 ποτὲ ἐν τῷ δείπνῳ παρατεθεισῶν ὀρνίθων ἐκτείναντα
 τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς ψεύδει
 συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐστόχως ἀποφῆνασθαι εἰ-

16 οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι fort. poetae verba 20 ἕαν
 A: corr. Mein 20, 21 πλάτωνα πανταχοῦ φησὶ A: corr. Grot 23
 ἀχαρίτως A: corr. Cas 28 fort. ἀποκρίνασθαι coll. Diog. L. 7, 177

πόντα οὐ τούτῳ συγκατατίθεσθαι ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν f γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δ' εὐλογον <κᾶν> ἄλλως 5 ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων περιενεχθήτω, ἵνα κᾶν κατὰ τὴν ὄψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα [ἵνα] μὴ πάντα λαλῶμεν.

51. καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν 355 ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαρμακύνθου ἢ Αὐρῶν 10 Μεταγένους λαμβεῖον (I 705 K).

ὥσπερ ἐπειδὴν δειπνῶμέν πού, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

ἄγῳ φημι ἐνδεῶς εἰρηῆσθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον, πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλο- 15 τίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι φησιν ὅτι τῶν θαλασσίων b ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοί εἰσιν εὐφθαρτοί, εὐχυλοί, σμη- 20 κτικοί, κοῦφοί, ὀλιγότροφοί, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθαρτότεροι, πολύτροφοί, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν πετραίων ὁ φύκης καὶ ἡ φυκίς, ἀπαλώτατα ἰχθύδια ὄντα, ἄβρωμα καὶ εὐφθαρτά ἐστίν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλο- 25 γοῦσι τῇ πέρκῃ· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἀπαλοὶ εἰσιν, ἄβρωμοί, εὐχυλοί, εὐπεπτοί· οἱ δὲ χλωροὶ (κα- 0 λοῦνται δὲ καυλίνας) ξηροὶ εἰσὶ καὶ ἀλιπεῖς. αἱ δὲ χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ

4 κᾶν add. Wilam 7 ἵνα del. K 9 Ἀρισταγόρου ante ἡ add. Dalecamp 19. 20 σμικτικοί A 22 ὁ φυκην A: corr. Schw 22 ἄβρωμα et 26 ἄβρωμοί A: corr. Di

σκάρος ἀπαλόσαρκος, ψαθυρός, γλυκός, κοῦφος, εὐπεπτος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὶς χολέρας ποιητικὰ ἔχει. ἢ δὲ καλου-
d μένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος· ὁ δὲ 5
χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐ-
χυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύτροφος, οὐρητικός· τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὐ-
πεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἀπαλώτερον
δὲ τὸ οὐραῖον· φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικός ὁ ἰχθύς 16
καὶ δύσπεπτος. αἰ δὲ σφύραιναί τῶν γόγγρων εἰσὶ
τροφιμώτεραι· ἢ δὲ λιμναία ἔγγελος τῆς θαλασσίας
ἐστὶν εὐστομωτέρα καὶ πολυτροφωτέρα. τῶ δὲ μελα-
νούρω ἀναλογεῖ ὁ χρύσοφρος. σκορπίοι δὲ οἱ πελά-
e γιοι καὶ κίρροι τροφιμώτεροι τῶν τεναγῶδων τῶν ἐν 16
τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων. 52. σπάρος δὲ δριμύς,
ἀπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὐστόμαχος, οὐρητικός, οὐκ
ἄπεπτος, ταγηνιστὸς δὲ δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος
παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος, ἐφεκτικὴ
κοιλίας καὶ μάλιστα ἢ ἐξ ἀνθράκων· ἢ δὲ ἀπὸ τηγάνου 20
βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκκρι-
τικὴ. συνόδους καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσὶ,
f διαφέρει δ' ὁ χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτά-
μιος, καλλίων δ' ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος κα-
λεῖται μὲν καὶ μῦς, βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, 25
κιθάρον δ' ἐστὶ δύσπεπτότερος· δέρμα δ' ἔχει εὐστομον.
φαφίς ἢ βελόνη (καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννής) δύσπεπτος,

3 σιτεῖται C 12 λιμναία AC: corr. Cas 16 τῶν μελάνων
Coraes, at cf. Ael. h. an 17, 6 17 ἄβρωμος A ante οὐκ add.
Rondelet ὁ μὲν οὖν ἐφθός (sufficit ἐφθός μὲν) 19 παρα-
στούφουσα A: corr. C 25 σὺς (potius ὕς, Coraes βρωμώδης
AC 27 δὲ Di: γε A

ὑγρός, εὐκοίλιος. θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκίς καὶ
 ἐρίτιμος, εὐανάδοτα. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θα-
 λάσσιος καὶ λιμναῖος καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί, κα-356
 λεῖται καὶ ὀξύρυγχος. κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου·
 5 ἦττων δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἐφθός τοῦ ὀπτοῦ·
 οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά,
 ἄστομος· κρείσσων δ' ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἢ τῷ
 φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρὸν τι γὰρ καὶ λευκόν, ἔτι
 δὲ καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ἱ γρύλλος ὅμοιος μὲν ἐστίν
 10 ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρκότερος μὲν
 κόκκυγος, τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ κόραξ ἰέρακος
 σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἀγνός καλούμενος
 ἢ καὶ καλλιώνυμος βαρεῖς. βῶξ δὲ ἐφθός εὔπεπτος, b
 εὐανάδοτος, ὑγρὸν ἀνιείς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθρώπων
 15 γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτερος. βάκχος εὔχυλος, πολύχυλος,
 εὔτροφος. τράγος οὐκ εὔχυλος, ἄπεπτος, βρωμώδης.
 ψῆττα, βούγλωσσοι εὔτροφοι καὶ ἠδεῖαι. τούτοις ἀνα-
 λογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος. λευκίσκοι, κέφαλοι, κεστρεῖς, μυ-
 ξῖνοι, χελλῶνες ὅμοιοί εἰσι κατὰ τὴν προσφοράν, τοῦ
 20 δὲ κεφάλου καταδεέστερός ἐστίν ὁ κεστρεὺς, ἦσσαν δὲ
 ὁ μυξῖνος, τελευταῖος ὁ χελλῶν. 53. θυννίς δὲ καὶ
 θύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος
 ἀκαρνὰν γλυκὺς ἐστὶ καὶ παραστύφων, τρώφιμος δὲ
 καὶ εὐέκκριτος. ἢ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἐστὶ καὶ δύσπεπτος· c
 25 ὧν ἢ λευκὴ καλεῖται κωβίτις. καὶ ὁ ἐψητός δέ, τὸ

1 ὑγρός corruptum: fort. ὑγρὸν ἀνιείσα cf. infra p. 356 b
 εὐκοίλιος A: corr. C 7 δ' ἢ Schw: δὲ A 8 καὶ λευκόν cor-
 rupta putat Schw 9 ἄβρωμον AC 12 ἀγνός K: αγνος A lege-
 batur ἄγνος 13 ἢ καὶ Mus: ηκη A fort. ἢ 14 εὐαπόδοτος A
 εὐανάδοτον C: corr. Brodaeus 16 βρωμώδης A 17 ψῆτται ε
 18 γλαυκίσκοι et 19 κολωνες et 21 κόλων A: corr. Rondelet et
 Cas ex VII p. 306 e 25 κιβωτίς A: corr. C

μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ. τῶν δὲ σε-
 λαχίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρείσσων ὁ
 ἄστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ ἄλωπεκίας ὁμοίος ἐστὶ τῇ
 γεύσει τῷ χερσαίῳ ζῳῷ, διὸ καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε.
 καὶ ἡ βατὶς δὲ εὐστομος, ἡ δὲ ἄστερία βατὶς ἀπαλω- 5
 τέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ
 βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὕσα τὰ μὲν κατὰ
 δ τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ εὐστόμαχα ἔχει, ἔτι δὲ εὐ-
 πεπτα, τὰ δὲ ἄλλα οὐ· κρείττονες δὲ εἰσὶν αἱ μικραὶ
 καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψόμεναι. ἡ δὲ ρίνη καὶ αὐτὴ 10
 τῶν σελαχίων οὕσα εὐπεπτός ἐστὶ καὶ κούφη. ἡ δὲ
 μείζων καὶ τροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια
 φρωσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη καὶ δυσκατέργαστα πλεονα-
 ζόμενά τε τὰς ὄψεις ἀμβλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἐψο-
 μένη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὐστομος καὶ εὐπεπτος, ἔτι δ' 15
 εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπτυντικός ἐστὶν αἵ-
 ματος καὶ κινητικός τῆς δι' αἰμορροϊδῶν ἐκκρίσεως.
 ο τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τροφίμος, καὶ μᾶλλον ἢ
 μικρά· ἡ δὲ ἐφθῆ σκληροτέρα ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστομος.
 ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δ' ἐστὶ 20
 καὶ δύσπεπτος· ὁ δὲ μείζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει
 δὲ καὶ κοιλίαν ἐψόμενος ἐπὶ πλείον καὶ τὸν στόμαχον
 ἴστησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ τοῦ
 πολύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὥδε (Π 360 K):

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει 28
 ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
 f βολβούς μέγαν τε πολύκουν ἰχθύς θ' ἄδρους.
 ἡ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίῳ ὁμοίως

7 βρωμώδης A 15 fort. αὐτὴ μὲν 17 δι' αἰμορραγιῶν
 lemma 29 καλλυβίῳ A: corr. Rondelet; fort. καὶ κυβίῳ

εὐκοίλιος καὶ λεπτυντική· ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς κα-
 λεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῆ πηλαμύδι
 σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδῶν, ἡ τῶ πουλύπῳ εἰκνυῖα,
 ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχροίαν ποιοῦν καὶ κινοῦν
 5 αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· καὶ ὁ μείζων προς-357
 εἰκε τῶ χελιδονία κατὰ τὴν σκληρότητα, τὰ δὲ ὑπο-
 γάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεῖς εὐστομα καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ
 κοσταὶ λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας
 δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶν καὶ ἀπαλώτερος τοῦ ὄρ-
 10 κύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος εἶρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῶ περὶ ἐδεστῶν
 τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν κα-
 λεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσό-
 φρους καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέρ- b
 15 γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύννων,
 σκόμβρων, θυννίδων, γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων, συμ-
 βαίνει τούτοις καὶ ἀγελαιῖς εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε
 καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερό-
 20 μενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ καρ-
 χαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων
 τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἠδείαν ἔχει (πίονα γάρ ἐστι),
 βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχεύεσθαι
 δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη
 25 ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅπτοι· τήκεται γὰρ τὸ πι- c
 μελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὅλον
 ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος,
 οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ ῥῖναι.

8 fort. κοστῖαι cf. Hesych: κοσταὶ A 9. 10 ολκίμου A:
 corr. 5 16 ἀλεπιδώτων Huetius 25 fort. καὶ ὅπτοι 28 aut
 λεπιδωτὸν scribendum aut participium supplendum

ταῦτα δε πάντα ἐστὶ μὲν εὐθροπτα, οὐκ εὐώδη δέ·
 καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ
 καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἐψομένων ἰχθύων·
 τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρονα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος,
 οἷον πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, δ
 τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφρο-
 δισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευ-
 ματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν καιρὸς πνευμα-
 τώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται
 ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν 10
 γοῦν ἐστὶν οἷας ἀφήσιν πλυνόμενα· ταύτας οὖν
 ἢ ἔψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός. μαλακῆς γὰρ τῆς
 πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἶονεὶ πλύσις τις
 αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρό-
 τητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς 15
 οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίνεσθαι αὐτά. 55. ἀφύαι
 δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τᾶλλα ὄσων συγκα-
 τεσθίμεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέψιν φυ-
 σώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδωσιν ὑγρὰν. τῆς οὖν
 πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν 20
 ταχὺν πεπτομένων, τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῆ διαλυομένης
 (καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὐτὰς ἀκανθώδεις) ἐμπο-
 δισμὸς αὐτῶν ἑκατέρου γίνεται περὶ τὴν κατεργασίαν,
 εἴτα φύσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς
 f τροφῆς συμβαίνουσι. βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς 25
 δὲ κοιλίας ἐστὶν ἀνωμάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλού-
 μενα πετραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ
 ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσι τροφήν
 (εὐογκα δ' ἐστὶ καὶ τροφίμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ

οὐκ ἐγκαταλείπει περιττώματα πολλά) πνευμάτων τε οὐκ ἔστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν ὄψον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῆ ἡδονῆ ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὁμοίον
 5 ἔστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτ' ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν ἔχει πλείω. τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ' 358 ἔστιν ἐκείνων διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ
 10 πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. χρῆ δὲ ἔαν μὲν τὴν κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔβοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἐχούσης ὀπτηθέντα γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα. 56. οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμ-
 15 βάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι καὶ μᾶλλον πίνοντες ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μὲν εἰσὶν b ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφήν γίνονται χείρους. ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη
 20 καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπληγῆς εἰσὶν οἱ πλείους. περὶ δὲ τὰς ἀγκιβαθεῖς, ἐν αἷς μὴ λίαν ἐγκείται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ τούτοις εἴ που καὶ πόλεις σύνεγγύς εἰσὶν, ἐνταῦθα δ' ἔστι τὰ πλεῖστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ
 25 πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύτατοι τῶν θα- c λασσίων εἰσὶν οἱ μετεκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς

3 ἀρτυθέντα A: corr. C 4 post ἡδονῆ add. διαφέρει Schw
 7 ἀπόλλυσιν A: corr. Mus 11 fort. ἐψηθέντα 14. 15 ἐμβάλλουσιν Mein 15 τενάγη Cas 20. 21 κυματοπληγεῖς A: corr. C
 21 τοὺς (pro τὰς) et 22 οἷς (pro αἷς) C ἀγκιβαθεῖς ἡόνας Wilam 22 fort. [ἐν] αἷς 25 πρὸς τροφήν C

τε ποταμούς καὶ λίμνας, οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην
 τῶν ἰχθίων ὅσοι δύνανται βιοτεῖν ἐν ἀμφοτέροις
 τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις
 βιοτευόντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ
 ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν ποταμίων δ' αὐτῶν 5
 βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες
 οἳ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ πο-
 ταμὸς ὀξὺς ἢ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων
 ἰχθύων εὐπεψία

d 57. ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὄψω- 10
 νησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ
 γὰρ τὸν Ἀντιφάνου Παράσιτον (II 87 K)

ἐγὼ περὶ τὴν ὄψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
 ἐσπούδακ' οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
 ὡς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὄπου 15
 τοῦ διαλάβοι κραιπάλην Ἑλληνικῶς,

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυσ ὡς ὁ παρὰ τῷ
 αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δράμα τῶν Ἀγροί-
 κων ἐστὶν [ἐνός] διασκευή. φησὶ γάρ (II 38 K)·

e A. καὶ μὴν ἐστιάσω τήμερον 20

ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβῶν,
 Πίστ', ἀργύριον. Π. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
 χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δὴ, Φιλούμενε,
 5 ὄψω τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕκαστον λέγε,
 ἰχθὺν τίν' ἠδέως φάγοις ἂν; Φ. εἰς ἀγρὸν 25
 ἦλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας
 καὶ τριγλίδας, καὶ νῆ Δί' ἴρεσεν σφόδρα
 ἡμῖν ἅπασιν. A. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,

7 πυροῦντες non intellego 13 πάνυ Cas: πάνυ τι A reliqua
 obscura 19 ἐνός del. Lehre 23 φιλούμενον A: corr. Mein 26
 ἦλθεν A: corr. Mus 27 ἴρεσαν Schw

- 10 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἦ·
 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα f
 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. A. τί φῆς, ὦ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους, πῶς; Π. οὐς <ἄν> ἄνθρωπος φάγοι
 5 δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐλένης βρώματα,
 15 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.
 ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἐκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
 εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφραυλίζων δὲ καὶ Ἐφριππος
 τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί (II 262 K).
 10 παππία, βούλει δραμῶν
 εἰς τὴν ἀγορὰν κἄτ' ἀγοράσαι μοι; B. φράζε τί. 359
 A. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ· μή μοι βρέφη.
 B. οὐκ οἶσθ' ὅτι ἡ τὰργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;
 58. ἡδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν
 15 τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ
 περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε (II 258 K).
 ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
 ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε, δέσποτα.
 A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἂν ἦ,
 20 ὁσίας ἔνεκ'· ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια· b
 5 κἄν κἀραβὸς τις ἦ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει
 ἢ δύο' ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγγελύδια
 Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεται· τούτων λαβέ.
 ἀλεκτρονόνιον, φάττιον, περδίκιον,

1 κἄν εἴ τις A: corr. Mus 4 πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι A πῶς
 οὐν ἄνθρωπος φάγοι A p. 313c: corr. Jacobs 5 Ἐκάτης A 313c
 ex priore fabulae editione 8 φίλιππος A: corr. C et p. 359d
 10 παππία A: corr. Schw 11 καταγοράσαι A: corr. Mein
 13 ὅτι et ἐσθ' εἰς ἄγυρον A: corr. Heringa 18 ἅπαντα A:
 corr. Di φράζεο δέποτε A: corr. Cobet (fort. φράζ', ὦ δέσποτα)
 19 καθαρείως A 19. 20 ὀτιανοησίας A: corr. Cas 22 ἐγγε-
 λίδια A 23 θήβημὲν A: corr. Palmerius ἐκ τούτων AC:
 corr. Jacobs

τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.

10 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἐπεμψέ τις;
A. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἢ γυνή· τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 5

c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι
Δύσκολος φιλάργυρος ὦν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτενό-
μενον νεανίσκον φησὶν (Π 436 K)·

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα, 10
μέτρια δέ, τῷ θεῷ σεαυτοῦ. B. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ

b ἐπεξαπάτα με· τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
d ἰχθύδι· ὄψον δ' ἄν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὄψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ. 15

59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε
Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς, γραμματικῶν παῖδες, εἶπατέ μοι
τίνι ἐννοία ὁ Ἐφίππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη·
τὸ μοσχίον

τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 20

ἐγὼ γὰρ οἶομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν·
καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην
ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύ-
e νασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναί τῳ ταῦτα
περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον 25
λαμβοποιὸν μνημονεῖοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόν-
των τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (anth. l. p. 217 Bgk)·

1 ἐπέλθῃ A: corr. Pogg 2 δέ γε Cas: λέγε A 3 κρεσ
A: corr. Cas 4 εὔθυσεν A: corr. Grot 11 θεῷ γε σεαυτοῦ
K 12 δαιμόνιε, πῶς A: corr. Hirschig 14 ἰχθύδιον A: corr.
Dawes δὲ ἔάν A 16 haec mutila 26 ἀνδρῶν fort. delendum

- ἐσθλοί, κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
 τῇ παιδί τ' ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
 ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅ τι τις χρήζει·
 δότ', ὄγαθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
 5 5 ἔχει κορώνη· χᾶλα λήψεται χόνδρον·
 φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
 ὁ νῦν ἄλλας δούς αὐθι κηρίον δώσει. f
 ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε· πλοῦτος ἦκουσε,
 καὶ τῇ κορώνη παρθένος φέρει σῦκα.
 10 10 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἢ κούρη
 κάφνειδὸν ἄνδρα κώνομαστὸν ἐξεύροι·
 καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
 καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα κατθείη,
 θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις. 360
 15 15 ἐγὼ δ' ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς
 ἀμείβομαι Μούσησι πρὸς θύρησ' ἄδων
 καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλέονα τωνγεω.
 καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησὶν·
 ἀλλ', ὄγαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ·
 20 δὸς ὦν, ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
 νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούση.
 τοσαῦτ' αἰίδω· δὸς τι καὶ καταχρήσει.
 κορωνιστὰι δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνη ἀγείροντες, ὡς b
 φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
 25 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα

2 τοῦ ἀπόλλωνος AC 3 ἢ τ' ἄρτον ἢ τ' ἡμαιθον Mein
 fort. ἢ τί τις 4 τι add. Cas ἕκαστος Schw: ἕκαστος τις AC
 7 αὐθις AC 8 ἀγκλινε A: corr. C 10 γένοιτο A: corr.
 C κόρη AC 15 ὅκοι Di με πόδε Haupt φέρωσιν Bergk
 ἰφθίμους Haupt, sed latet adiectivum ad Μούσησιν 16 μού-
 σαισι et θύραις A 17 πλείονα A τῶν αἰτέω Di et Mein
 20 δὸς ὦναξ δὸς A: corr. Bergk πολλά μοι A: corr. Ilgen
 22 τοιαῦτ' εἰδῶς A: corr. Mein

καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορωνισταῖς. 60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θεόγνις ἐν β' περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυμαίων (FHG IV 514) γράφων οὕτως·
 εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι καλοῦσιν, 5
 c ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἦλθ', ἦλθε χελιδῶν

καλὰς ὥρας ἄγουσα,

καλοῦς ἐνιαυτούς,

ἐπὶ γαστέρα λευκά,

b ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

παλάθην σὺ προκύκλει

ἐκ πλοῦτος οἴκου

οἴνου τε δέπαστρον

τυροῦ τε κἀνυστρον.

10 καὶ πυρῶν

ἃ χελιδῶν καὶ λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;

εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,

ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέρθυρον

15 ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·

d μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νιν οἴσομες.

ἂν δὴ φέρῃς τι,

μέγα δὴ τι φέροις.

1 Ἀριστοκλῆς Bapp 9 ὥρας et 10 καὶ καλοῦς AC: corr. Hermann 12 κἀπὶ et μέλαινα A: corr. C 13 οὐ προκυκλεῖς AC: corr. Herm 15 τυρῶ A: corr. C κἀνυστρον A: corr. C 17. 18 καὶ πυρῶν ἀχελιδῶν A: corr. C, καὶ πύρνα χελιδῶν Bergk, πυρῶν fort. emendata lectio pro τυροῦ (τυρῶ A), sed numeri incerti 21 τὸ ὑπέρθυρον AC 23 μικρὰ γάρ Bergk μιν AC 24 δὲ (pro δὴ) Di, αἰ' κα δὲ φέρῃς Wilam ἂν δὲ φέρῃς Bergk 25 φέροις AC: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χειιδόνι·

20 οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγεμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ
Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων·

- 5 61. ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυολογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου, ἣν εὐχθὺν εἶναι φησιν ὁ ἠδιστος Λυγκεύς. Ἐργείας οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπῶν 8
τινα περὶ τῶν κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινίκων
10 φησὶν (FHG IV 406), ὡς 'οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῶ πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαιῶν καλουμένην καὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολὺν ἀντείχον Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
χρησμῶ τινι λελεγμένον ἔξειν τὴν χώραν, ἕως κόρακας
15 λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατήρσιν ἰχθύες φανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον θάθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἰφικλος πνθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ f
ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον
20 ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστευς πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρεϊον ἔδωκε τῷ Λάρκῳ καὶ ἐκέλευσε φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐγγεῖαι εἰς τὸν κρατήρα ὅθεν τῷ Φαλάνθῳ ἄνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ
25 δὲ Ἰφικλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆ 361
κεν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορεύετο καὶ ἐπὶ τὸν κρατήρα· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθύς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 Ἐργείας (ἐργίας C) corruptum; Ἐρμείας Wilam Ἐρξίαις
Vossius 10 Ἰαλυσαί Diod. V 57 11 ἀχαιῖδα C 12 ὕδατος
K: δαιτός AC 13 πολιορκοῦντι om A add C 16 τὰ del.
Mein 28 ἐγγεῖαι AC: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκεύσατο
 πρὸς τὸν Ἰφίκλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ
 τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπι-
 τεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν ἱερεῖα
 καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν
 6 χρυσίον καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰφίκλος διε-
 κώλυε. προσφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν
 7 ὤμοσεν, ἑάσειν ἐξάγεσθαι ὅ τι κατὰ τῆ γαστρὶ αἴρωνται,
 ἀντισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν,
 παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἰστία, 10
 ὁμοῖαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν
 ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρη-
 μάτων κατώρυσσον ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν'
 ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ
 Ἰφίκλῳ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ 15
 8 τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πρά-
 γματα οἱ Ἕλληνες· τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύ-
 ξηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) 'τὰ περὶ τῶν
 ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἤδεσαν ὁ Φακᾶς
 καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ 20
 Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφοῦ
 ἐπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθύς ἀγαγεῖν καὶ ἐμβα-
 λεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ δὲ τοὺς κόρακας λευ-
 κάνασα ἀφῆκεν.'

62. Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὠροῖς (FHG 25
 IV 371) 'οὐ τὴν Ἐφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλα
 9 δ ταλαιπωρηθέντες ἀπορίᾳ τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

6. 7 διεκώλυσε A: corr. C 7 προσφέροντος A: corr. C 8 κατὰ
 γαστρὶ A γαστρὸς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam
 foederis formulam finxisse 25 ὄροις A: corr Schw Creophylī
 dialectum ionicam (cf. ἔτεα et ἀγορῆ litt. e) non restitui

τες εἰς θεοῦ ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὃ δ'
 αὐτοῖς ἔχρησεν ἐνταῦθα οἰκίζειν πόλιν ἢ ἂν ἰχθύς
 δείξῃ καὶ ὅς ἄγριος ὑφηγήσεται. λέγεται οὖν ὅπου
 νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν Ἰπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς
 ■ λιμὴν ἀλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ
 ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς φορυτόν, καὶ
 ἀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ἣ ἔτυχε σὺς ἄγριος
 ὢν· ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρους
 ἐπὶ πολὺ, ὃ δὴ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκον- e
 10 τισθεὶς ὅπου νῦν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ δια-
 βάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκοσιν οἰκή-
 σαντες, τὸ δεύτερον [εἴκοσι] κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ
 ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ
 ἰδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.
 15 63. τοιούτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε ἑξά-
 κουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε
 βόμβος καὶ κυμβάλων ἤχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος
 μετὰ ψῶδης ἅμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὕσα ἑορτὴ τὰ f
 Παρίλια μὲν πάλαι καλουμένη, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, τῇ
 20 τῆς πόλεως Τύχη ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντα
 ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ· ἐκέ-
 νηεν τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες
 οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ
 πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανὸς ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;
 25 εἰλάπιν' ἢ γάμος; ἐπεὶ οἶκ' ἔρανος τάδε γ' ἐστίν362
 (α 226).³

2 ἢ ἂν C: ἦντινα A, fort. ἢ ἂν σφιν 4 ἢ Ἰπέλαιος Di
 7 ἔτυχεν ὅς 5 cf. v. 3 11 ἔτεα εἴκοσιν deleto εἴκοσι v 12
 Wilam (ἔτεα κα' Cas): ἔτεά τ' A 12 κτίζουσι τὴν πόλιν κατὰ
 τε τὴν Τρηχ. Wilam, sed Τρηχεῖα nomen Ephesi apud Steph.
 B. v. Ἐφεσος 19 παράλια AC: corr. Palmerius 25 εἰλαπί-
 νηεγαμος A

καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν
ἅπαντες τῇ θεῷ, 'ὦ λῶστε', ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας
ἔφη, 'καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δέον
εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν ἢ τι ἄλλο τῶν
εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα ⁶
πριάμενος

ἀπόλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ Aristias p. 563 N.
καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη· 'ἀλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον
^b ἀποδείξω σοι τὸ ὄνομα, ὦ φίλε Ἐπιτίμαιε. πάντας
γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν ¹⁰
κατέγνωσ, 'σαυτὸν δ' ἀποφαίνεις κενότερον λεβηρίδος'.
'Ἐπίχαρμος, ὦ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμ-
νηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἐστὶ τῆς Σικελίας
ἢ Ἰταλία. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες
τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντές ¹⁵
φασὶ καὶ τάδε (p 242 L)

λέβητες χάλκιοι,
κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γὰρ μὰν ὑπωδέλοις
καὶ λῶτε βαλλίζοντες σιοσσον χρῆμα εἴη.
^c καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ ²⁰
φησὶν (fr. 27 Βο): 'κῆπειτα λαβῶν προῆχε, τοὶ δ' ἐβάλλ-
ιζον.' καὶ πάλιν (fr. 28): 'βαλλίζοντες τὸν θάλαμον
σκατὸς ἐνέπλησαν.' ἀλλὰ μὴν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουρίδι
φησὶ (Π 333 Κ):

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . . ἀνθρώπων ὄρω ²⁵
πληθὸς προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κάγαθῶν
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνω

⁶ ἐκ γῆς σιβουρας A: corr. Cas ⁹ ἐπεὶ τιμαῖς A: corr.
Schw ¹¹ κειώτεροι A: corr. C ¹⁷ χάλκιοι A χάλκειοι IX
408d: corr. Ahr ¹⁹ extr fort. χρῆμασιν ²³ σκάτους A:
corr. Ahr ²⁵ κῶμων A: corr. Cas πλεῖστον suppl. Naber
²⁶ προσιόντων, ὡς καλῶν Mein

νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
 ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θοίμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

d

οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοῦνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος
 5 ἔξοίσω. 64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγεις, ὁ καὶ τῶν
 Ὀμηρικῶν μεμνημένος τούτων (α 225)·

τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε
 χρεών;

εἰλάπιν' ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν,
 10 τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
 γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν (Erich. p. 262 L)·

τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγῶν ἀποχρέω.
 τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν
 οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰλα-
 15 πιναστάς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων
 συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον.
 καλεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος καὶ οἱ συν-
 ιόντες ἐρανισταὶ καὶ διασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ
 Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θίασος, ὡς Εὐριπίδης
 20 φησὶν (Bacch. 680)·

ὄρῳ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.
 τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον·
 καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. f
 τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
 25 μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ
 ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
 τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα
 κατὰ τὴν λάφυξιν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας

4 fort. <κείμενον> καὶ 9 τάδε τ' A 16 εἰσαγωγαι AC
 (Eust. 1702, 6): συναγωγαι Eust. 1119, 12 18 συνδιασῶται
 AC: corr. Wilam 23 fort. θιούς 25 fort. λαπάττειν γὰρ cf. Hes

863 Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης (Med. 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν καὶ κενοῖμενον λαγαρὸν γίνεσθαι· ὄθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἢ λαγῶν, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δὲ ἐστὶ τὸ δαψιλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ δαψιλοῦς ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος γ 269·

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. 10
 b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοῦς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν Μεθυμναῖον καὶ Λυαῖον 15 καὶ Εὐῖον καὶ Ἰήμιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθραπὸν καὶ σύννουν Ἰλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον Ἰλεων ἠξίου γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰή ἰή. ὄθεν
 c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἐπραττον ἱερὸν ἀνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν Ἰλεων καὶ Ἰλαρόν ἔλεγον δηλοῖ 20
 Επιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή περὶ ἐταίρας δὲ τινος λέγει (II 264 K)·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἰδέως·
 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπίεσασα τὸ στόμα 25
 ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
 δ χανοῦσ' ὁμοίως· ἦ σε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα αλλα A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 λυπούμενοις A: corr. XIII p. 571e 26 πολέμιον A p. 571 27 χανοῦσ' AC: corr. Mein ἦ σε A (ἰς ἐπαρμ. p. 571): ἦσε Mus, ἦσε Turnebus, ἔκυσε Kock

ἔποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως <τ'> ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυκοῦν κἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς d
ὑποστησάμενοι καὶ τα περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. ὁρῶν-
5 τες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαίσεις ὁρμῆς οὐχ
οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστήσαι, χρήσιμον δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιοῦτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθλίζειν
χρησθῆναι, χρόνον ἀφροίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος
10 ἡγούμενος ἦκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὅμηρος e
γοῦν φησιν (γ 435)·

ἦλθε δ' Ἀθήνη

ἱρῶν ἀντήσουσα.

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,

ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (A 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
■ κἂν ἄνθρωπος δέ που παρῆ πρεσβύτερος καὶ τῆ προ-
αιρέσει σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (p. 260 L)·

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f
ἵπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διηγῶν. ὅθεν οὔτε
κατακλίνεσθαι παρα τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ'
ἐξόμενοι' (γ 471), οἷτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ
ἐσπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἕκαστος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

* 1 τ' add. ex p. 571

23 παρέονται A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
 364 καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
 λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναῖξι, κλαυθμυρίζουσιν τοὺς
 οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονουουχὶ τὸ τοῦ
 Ὀμήρου λέγοντες (B 881)* 5

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χεί-
 ρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
 κόμαχος ὁ θυθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε (I 193 K).

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλου καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν 10
 b ἄχθου ὄρων παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκείνου.
 νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὄλως μέμνηται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδου
 ἀναφερομένων μεγάλων Ἡοίων [καὶ μεγάλων Ἔργων] 15
 πεπαρωδῆται·

ἡμῶν δ' ἦν τινὰ τις καλέσῃ θυῶν ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
 γῶττι τάχιστα θυράς' ἐξελεθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
 c εἴτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κατὰ τις εἶπε 20
 d τῶν ξυμπινόντων ἥδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θυῶν
 τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθύς ἐλεξ' ἐλεγεία (Theogn.
 467)*

ἄμηνά μῆτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 25
 μῆθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἶνοις

3 καλὰ μυρίζουσιν A πλῆττουσι C corr. Cas 13 μέμνηται
 A: corr. Cas 15 cancellios posuit Di 16 παρωδῆται A: corr.
 Mein 19 γῶττι A: corr Di θυράς A: corr. Cob 26 27 ἐπ'
 οἶνοις nihil, fort. ἐτοίμως

10 τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;

ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722)·

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d

ἐκ κοινοῦ· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὡσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν (IV 161 M)·

εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·

ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον

10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
ἀνλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,

5 Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι

μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον e

δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα

15 ἡμᾶς, εἴαν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,

τοῖτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.

10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;

ἐγὼ μὲν οὖν ὦν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν

ὄσφυν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε,

20 εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἐγγελυν,

ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἰς τῶν συγγενῶν.

68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα f

δεῖπνα, ἅπειρ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.

Ἄλεξις γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 319 K)·

25 νυνὶ τέ με

ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἅπαντα A 10 ἀγαπητῶν A: corr. p. 146

12 ἐγγέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταύτας,

Θάσιον, ἐγγέλεις 13 τὸ p. 146: τε A 16 ἀνελεῖν A: corr.

Dobr 17 verum delendum putat Wilam 25 με Schw:

μοι A νυνὶ γε τοι Mein

τῶν ἐνδοθεν κομιοῦντ'. Β. ἐκείθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τ' ἄλλα τοῦτ' ἔσται. Α. φιλοῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M)·

365 Δάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. Β. ποῖ; 5
Α. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ·
τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν· ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
κνάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τού- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K)·

συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ᾠφελην.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς σπυ- 15
ρίδα παρὰ τινὰ δειπνήσων ἴη. σύνδειπνον εἴρηκεν
ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου
(fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· 'ἐκείνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?)
'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης 20
Γηρυτιάδῃ (I 429 K)·

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινωῶν Δίσχύλον.

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιούσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ
τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 388 K)·

c κατάκεισο κάκεινας κάλει.

1 sic distinxit K 6 ὅποι Jacobs: οποι Α 8 ἀκράτου μ'
Dobr: ἐκατον Α (ἐκαστον Саз) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν Α
13 πρὸς ᾠφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς Α: corr. Brunck

συναγωγίμου ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.
 καὶ Ἐφιππος ἐν Γηρυόνη (II 252 K).

καὶ συναγωγίμου

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγωγίον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιπρα-
 μένη (IV 116 M).

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

10 εἶθ' ἐξῆς ἔφη

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγωγίον.

d

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
 τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μαν-
 δραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων (II 349 K).

15 ἦξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἄμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
 καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἀργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος·
 γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419): 'τὴν συμβολὴν τὴν εἰς
 20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι
 χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἴσαν.'

e

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
 ματος τέλος εἰληφότος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
 ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἴηθῆ κατὰ τὴν
 25 Ἐμπεδοκλέα ἰχθυῶς ποτε γεγονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυ-
 σικός (v. 383 St).

ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμενῃ κόρῃ τε κόρος τε,
 ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἀλὸς ἔμπορος ἰχθυῶς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιπραμένῃ A 23. 24
 καταπαύσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
 rendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

366 Δόρπον δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται (δ 213)
 ἔμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περινεχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραὶ εἴσι, 'παρὰ τίνι 5
 κεῖται τὸ τακερόν;' ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ
 δὲ τίς εἶρηκε τὸ νᾶπυ; ὄρω γὰρ ἐν παροψίσι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 b γαρίδι φησὶν (p. 246 L· 'ὄρουα, τυρίδιον, κωλεοί, σφου-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἐν.' καὶ ἐν Κύκλωπι
 p 243 L)·

χορδαί τε ἀδὺν ναὶ μὰ Δία χῶ κωλεός.
 μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὦ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὄρουαν
 καλῶν. καὶ ἄλας δὲ ἠδυσμένους ὄρω ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσι. ἀνηδύντων δὲ ἀλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κορύκῳ τις
 ἄλλος κύων (Π 66 K)· 20

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ
 c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλας.
 ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
 οἰνάριον, ἡδὸς νῆ Δί' οἰκίας τρόπον.
 B. πῶς ἡδὸς; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΣ 2 χείρει δ' ἐφ' Α 5 τακεραὶ
 5 (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photina s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπι Α: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων Α 9 ἡμεδαποὶ Cas 11 ορεατηρηθῆδιον Α; ὄρουα Cas
 (ὄρουα Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἄναλος (insulis, κύων
 21 αἰεὶ Α 22 ἄλα Α: corr. Schw 24 εἶδος Α: corr. Schw, re-
 liqua vix sana 25 ποσειδος Α: πῶς Cob ἡδὸς Kock

ἀπαξάπασιν ὄξυβάφω ποτηρίῳ.

ὄρω δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμειγμένον γάρου. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατασκευάζονται ὄξύγαρον.¹

5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· "Ἀριστοφάνης, ᾧ οὗτος, ἐν *Λημνίαις* τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K).

Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροῦς καὶ καλοῦς. d καὶ *Φερεκράτης Κραπατάλλοις* (I 169 K).

10 τακεροῦς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι. *σίνηπυ* δ' ὠνόμασε *Νίκανδρος* ὁ *Κολοφώνιος* ἐν μὲν *Θηριακοῖς* οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn).

ἦ μὴν καὶ *σικύην* χαλκήρεα ἦε *σίνηπυ*. ἐν δὲ τοῖς *Γεωργικοῖς* (fr. 70, 16 Schn).

15 σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα *σινήπυος*. καὶ *κάλιν* (fr. 84 Schn).

κάρδαμ' ἀνάρρινόν τε μελάμφυλλον τε *σίνηπυ*. *Κράτης* δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἀριστοφάνη παριστᾶ λέγοντα·

20 κάβλεπε *σίναπυ* καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367
καθὰ φησι *Σέλευκος* ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων 631) καὶ ἔχει οὕτως· 'κάβλεψε *ναπυ*.' οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν *σίναπυ* ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον λόγον. *ναπυ* μὲν γὰρ οἶον *ναφν*, ὅτι ἐστέρηται φύσεως·
25 ἀφύες γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. *σίναπυ* δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὄπας ἐν τῇ ὁδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. *Ξέναρχος* δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν *Σκύθαις* ἔφη (II 472 K).

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 αὐτόθιεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπι AC
17 κάρδαμον ἄρρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλέπε A

863 *Αίσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (*Med.* 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν καὶ κενοῖμενον λαγαρὸν γίνεσθαι· ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἢ λαγών, ὡσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δὲ ἐστὶ τὸ δαψιλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ δαψιλοῦς ἔχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος (γ 259)·

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἴωνοι κατέδαψαν. 10
 b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν *Μεθυμναῖον* καὶ *Λυαῖον* 15 καὶ *Εὐῖον* καὶ *Ἰήιον* προσηγόρευον, ὡσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννονον Ἰλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον Ἰλεων ἠξίου γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες *λή λή*. ὅθεν
 c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἐπραττον ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν Ἰλεων καὶ Ἰλαρόν ἔλεγον δηλοῖ 20
 Επιππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι *Ἐμπολή περὶ ἐταίρας δὲ τινος λέγει (Π 254 K)·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἰδέως·
 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
 ὡσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις 25
 b χανοῦσ' ὁμοίως· ἢ σε, παρεμυθήσατο

10 τὸν δ' ἄρα αλλα A 14 τὸν μὲν A· corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 λυπούμενοις A: corr. XIII p. 571 e 26 πολέμιον A p. 571 27 χανοῦσ' AC: corr. Mein ἢ σε A (ἴσ. *Ἰπαρεμ.* p. 571): ἦσε Mus, ἦσε Turnebus, ἔκυσσε Kock

ἔποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθείως <τ'> ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ἀ
ὑποστησάμενοι καὶ τα περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν. ὁρῶν-
5 τες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ
οἶόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίζειν
χρηῆσθαι, χρόνον ἀφρορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος
10 ἡγούμενος ἤκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὅμηρος ε
γοῦν φησιν (γ 435)·

ἦλθε δ' Ἀθήνη

ἱρῶν ἀντήσουσα.

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 26)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,

ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Α 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
20 κἂν ἄνθρωπος δέ που παρῆ πρεσβύτερος καὶ τῆ προ-
αιρέσει σπονδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (γ. 260 L)·

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f
ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διηγόν. ὅθεν οὔτε
κατακλίνεσθαι παρα τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ'
ἐξόμενοι' (γ 471), οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ
ἔσπειςάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἕκαστος' (γ 395 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

· 1 τ' add. ex p. 571

23 παρέωντι A: corr. Ahr

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
364 καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναῖξι, κλανθμυρίζουσιν τοὺς
οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ
Ὀμήρου λέγοντες (B 381) 5

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χεί-
ρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
κόμαχος ὁ ῥυθμικός ἢ ὅστις δὴ ποτε (I 198 K)

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν 1
b ἄχθου ὀρώων παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε φέζει·
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκείνου.
νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὄλωσ μέμνηται, τὰ δὲ ἐξῆς
αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον
ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων [καὶ μεγάλων Ἔργων] 1
πεπαρωδῆται·

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
· χῶτιτι τάχιστα θύραξ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
c εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κατὰ τις εἶπε 2
5 τῶν ξυμπινόντων ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
· οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
τῷ κατακωλύοντι καὶ εὐθὺς ἐλεξ' ἐλεγεία Theogn.

467,

ἄμηνά μῆτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 2
μῆθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
οινοῖς

3 καλὰ μυρίζουσιν A πλήττουσι C: corr. Cas 13 μέμνηται
A: corr. Cas 15 cancel.os posuit Di 16 παρωδῆται A: corr.
Mem 19 χῶτιτι A: corr. Di θύρας A: corr. Cob 26 27 ἐπ'
οινοῖς nihil, fort. ἐτοίμως

10 τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722)·

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελον εἶναι d
ἐκ κοινού· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν (IV 161 M)·

εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·
ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον
10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
5 Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι
μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον e
δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
15 ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.

10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
ἐγὼ μὲν οὖν ὦν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν
ὄσφυν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,
20 εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἐγγελυν,
ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἷς τῶν συγγενῶν.

68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδοσίμᾶ τινὰ f
δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.

Ἄλεξις γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 319 K)·
25 νυνὶ τέ με

ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἅπαντα A 10 ἀγαπητῶν A: corr. p. 146
12 ἐγγέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταύτας,
Θάσιον, ἐγγέλεις 13 τὸ p. 146: τε A 16 ἀνελεῖν A: corr.
Dobr 17 versum delendum putat Wilam 25 με Schw:
μοι A νυνὶ γε τοι Mein

τῶν ἐνδοθεν κομοῦντ'. B. ἐκεῖθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τ' ἄλλα τοῦτ' ἐσται. A. φιλω
αἰσθητικὴν γραῖν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M)·

365 Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. B. ποῖ; 5
A. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧ·
τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστίν· ἧς ἐχθρὸς πιεῖν
κνᾶθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
ρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τού- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K)·

συσκευασάμενος δεῖπνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ὠφελην.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν
b τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεῖς εἰς σπυ- 15
ρίδα παρὰ τινα δειπνήσων ἴη. σύνδειπνον εἰρηκεν
ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου νόμου
(fr. 174 Tar) φησὶν γάρ· 'ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?,
'τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης 20
Γηρυτιάδῃ (I 429 K)·

ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδειπνον. καλοῦσι δὲ
τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 389 K)·

c κατάκεισο κἀκείνας κάλει.

1 sic distinct K 6 ὅποι Jacobs: οποι A 8 ἀκράτου μ'
Dobr: ἑκατον A (ἑκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν A
13 πρὸς Ὁφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς A: corr. Brunck

συναγωγίμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστὶ σου πάλαι.
 καὶ Ἐφίππος ἐν Γηρῶνῃ (Π 262 K)
 καὶ συναγωγίμον

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγωγίον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιπρα-
 μένη (IV 116 M)

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

10 εἶθ' ἐξῆς ἔφη

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγωγίον.

d

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
 τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἀλεξίς ἐν Μαν-
 δραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων (Π 349 K)

15 ἦξω φέρουσα συμβολὰς τολύνην ἄμα.

B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
 καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἄργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν Ἡγήσανδρος
 γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419, 'τὴν συμβολὴν τὴν εἰς
 20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἄργεῖοι
 χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν.'

e

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
 ματος τέλος εἰληφότος, ἔταϊρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
 ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῆ κατα τὴν
 25 Ἐμπεδοκλέα ἰχθύς ποτε γεγονέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυ-
 σικός (v. 383 St)

ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κούρη τε κόρος τε,
 ἀμνός τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἄλός ἔμπορος ἰχθύς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιπραμένῃ A 23. 24
 καταπαύσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
 rendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

Θ

366 Δόρπον δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ἕδωρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται (δ 213)
 ἐμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. περιενεχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραὶ εἰσι, 'παρὰ τίνι δ
 κείται τὸ τακερόν;' ὁ Οὐλπριανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ
 δὲ τίς εἶρηκε τὸ νᾶπυ; ὄρω γὰρ ἐν παροψίσι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως θηλυκῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 γαρίδι φησὶν (p. 246 L· ὄρυα, τυρίδιον, κωλεοί, σφου-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἔν' καὶ ἐν Κίκλωπι
 (p. 243 L·

χορδαί τε ἀδὺ ναὶ μὰ Δία χῶ κωλεός.
 μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὦ σοφώτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὄριαν
 καλῶν. καὶ ἄλας δὲ ἠδυσμένους ὄρω ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσι. ἀνηδύντων δὲ ἄλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις
 ἄλλος κύων (II 66 K)· 20

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ

c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλας.
 ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
 οἰνάριον, ἠδος νῆ Δί' οἰκίας τρόπον.
 B. πῶς ἠδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

ΤΩΝ ΕΙΣ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΣ' 2 χείρει δ' ἐφ' A δ τακεροί
 ε (apud Cas), sed cf. v. 839q et Photius s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπι A: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων A 9 ἡμεδαποὶ Cas 11 ορεατηρηδίου A; ὄρυα Cas
 (ὄρυα Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἄλας (insulsus) κύων
 21 αἰεὶ A 22 ἄλα A: corr. Schw 24 εἶδος A: corr. Schw, re-
 liqua vis sana 25 ποσειδος A: πῶς Cob ἠδος Kock

ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

ὁρῶ δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμειγμένον γάρον. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατασκευάζονται ὀξύγαρον.'

5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζωίλος ἔφη· Ἄριστοφάνης, ὃ οὗτος, ἐν Δημνίαις τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K).

Ἀἴμνος κυάμους τρέφουσα τακερούς καὶ καλούς. d
καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K).

10 τακερούς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι.
σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn).

ἦ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἦε σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn).

15 σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος.

καὶ πάλιν (fr. 84 Schn).

κάρδαμ' ἀνάρρινόν τε μελάμφυλλον τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως Ἄριστοφάνη παριστᾶ λέγοντα·

20 κᾶβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367

καθὰ φησι. Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· κᾶβλεψε νᾶπυ. οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἶον νᾶφυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως·

25 ἀφυές γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. σίναπυ δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὄπας ἐν τῇ ὁδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K).

1 ἀπαξαναπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπι AC
17 κάρδαμον ἄρρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλέπε A

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι

b κακὸν τὸ θυγάτριόν γέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

ἀλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης
ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων (I 429 K)· 5

καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ρήματα;

εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἄλας;

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζητοῦντι
συνεισευπορήσαμεν· σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος
εἰ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ παροψίς κεῖται. ἐπὶ 10
μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἰδους
c τινὸς τοιοῦτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν Ἑορταῖς
οὕτως (I 609 K)·

ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων 15
εἴρηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τάδε (I 611 K)·

A. γυνὴ καθεύδουσ' ἔστιν ἄργόν. B. μανθάνω.

A. ἐγρηγορίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες

αὐταὶ μόνον κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἠδονὴν

ἢ τᾶλλα βεῖν οὐ γάρ τινες παροψίδες 20

d 5 εἰς', ἀντιβολῶ σ' ;

κἂν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὡσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων
τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι (I 649 K)·

τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι·

βραχὺ γάρ <τι> τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ. 25

Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 436 K)·

2 γε K: τε A om. C σεσινάπικεν AC: corr. Dalec 6 ῥήμα
A: corr. schol. Vesp. 1312 8 καλὲ Οὐλπιανέ Wilam 19 αὐταὶ
A: corr. Mein κρεῖττους A: corr. Schw 20 B. βείνου γάρ
Wilam 22 fort. λεγομένων 25 τι add. Fors

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.⁹

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, ἄλλ' ἐγώ, φη-
σὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιω-
5 πῆσας·

πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν

κατὰ τὸν Πάριον Εὐῆνον (II 269 B⁴)

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,

ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει·

10 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·

ἑσοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.¹⁰

τούς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ὃ φιλότης Μυρτίλε,
15 (προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον) Ἀντιφάνης Βοιωτίῳ f
(II 36 K)·

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνη (II 324 K)·

ὥς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

20 φέροντας εἶσω ποικίλων παροψίδων

κόσμου βρούουσαν, οὐκ ἔτ' εἰς ἑμ' ἔβλεπεν.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ (I 7 K)·

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

25 Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ (fr. 7 N)·

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων

κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

368

1 τρόπον add. Mus 9 τοῦτο ἐθέλει A: corr. Stob. II 22 W
10 τούτοις et 11 μέντοι αὐτὰ A: corr. Stob 15 Βοιωτίῳ et 17
καλέσας Poll. 10, 88: καλέσασα A 19 ἴδε A: corr. Schw 21
κόσμῳ Bergk ἐμὲ βλέπον A: corr. Di 27 κατέφθα A: corr. C

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρομένω (I 449 K)

παροψίς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·

τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ

Παιδείας (c. 3, 4). φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· 'προσῆγεν 5

αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-

b ματα.' καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν εἰς

Φερεκράτην ἀναφερόμενον (I 191 K) ἐπὶ ἡδύσματος ἢ

παροψίς κεῖται καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρε-

φθορούας λέξεως (p. 19 Sch), ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. φησὶ γάρ· 10

νῆ τὸν Δί' ... ὥσπερ αἱ παροψίδες

τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,

οὓς ὁ καλετας ἀξιοῖ τοῦ μηθενός.

Νικοφῶν Σειρήσιν (I 777 K)

ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι 15

Ἄριστοφάνης Δαιδάλῳ (I 436 K)

c πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>

ὥσπερ παροψίς μοιχὸς ἐσκευασμένος

Πλάτων Ἑορταῖς (I 609 K)

ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες. 20

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον

ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὧ Σιρατικῆ Οὐλπιανέ, καὶ

ἐμβαμμα λέγουσιν, ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ (I 735 K)

ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν

d ἐμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται. 25

6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολις

Ἀντολύκῳ (I 269 K)

5 προσῆγαγεν Xen 11 sqq. videntur cum obsoniis pa-
rasiti comparari, inde v. 11 velut οὔτοι γ' supplendum et 13
fort. αὐτοὺς δ' ὁ καλέσας ἀξιοῖ τ. μ. 15 ἀλλᾶς Bergk. ἄλλος A
17 τρόπου add Mus 24 μὲν γὰρ ἄρτος A teste Schw (ego
non notavi) μὲν ἄρτος C: ὁ μὲν γὰρ ἡδύς Jacobs

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τούροφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι (fr. 678 N)·

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.

ἀπο δὲ τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστὶν ὡς σικέα σικῆ,
6 λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ
δευτέρῳ (1128)·

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἦν ἐγὼ κατήσθιον,
καὶ ἐν Δαιταλεῦσι (I 450 K)·

καὶ δελφαικίων ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτε- 8
ρόεντα.

10

ἐν δὲ Πελαργοῖς (I 504 K)·

κεφαλᾶς τ' ἀρνῶν κωλᾶς <τ'> ἐρίφων.

Πλάτων Γουρῖν (I 604 K)· ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας·
Ἀμειψίας Κόννῳ (I 672 K)·

15

δίδοται μάλισθ' ἱερῶσυνα,

κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίφαιρ' ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγετικῶ (c. 5, 30)· ἰκωλῆν σαρκώδη, λα-
γόνας ὑγράς· καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν
τοῖς ἐλεγείοις φησί (II 114 B⁴)·

20

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδῶν ἢ γένος Ἑλλαδικόν·

7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφε-
25 ρομένων ἡμεῖς ἐπισημανόμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ
γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν
νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἵππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χοί-

1 τοῦ ῥόφου A: corr. C. F. Hermann 2 σκίρωνι A 3
νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC:
corr. Karsten 23 ἀοιδῶν C fort. γάνος ἀοιδοπόλων — Ἑλλα-
δικῶν Bergk 27 πίκους Cas

3699ων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνίθων.
περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ
τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγῆσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων (FHG IV 307) ὑπὸ Λακεδαι- 5
μονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 132 Schn) παρὰ Βοιω-
τοῖς γάστρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογ-
γυλίδας ζεκελτίδας· Ἀμεφρίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς
b κολοκύντας ζεκελτίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' 10
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ῥαφανίς, φησί, γογγυλῖς, ῥάφυς,
ἀνάρινον ὅμοια· τὴν δὲ ῥάφην Γλαῦκος ἐν τῷ
Ὀφαρτυτικῷ διὰ τοῦ π̄ ψιλῶς καλεῖ ῥάπυν. τούτοις
δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγο-
ρευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) βου- 15
νιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινὰ γογ-
γυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκανδρος δ'
ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει (fr. 70 Schn·
γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλωος,
c ὄφρ' ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι. 20
βουνιάς ἀλλ' εἴσω ῥαφάνοις, εἴσω λαθαρῶκοι.
γογγυλίδος δισση γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
5 μακρὴ τε στιφρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῆσι.
Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
Ῥήτορσιν (I 138 K) οὕτως· 25
κηφισιακαῖσι γογγυλίσι ὅμοια πάνυ.

4 περὶ Mus: μέρι A 6 γαστέρας A: cf. Hes v. 7 8
γαστέας A 9 ζεκελτίδας C cf. Hes. v. ζέλκια 15 δὲ Schw:
μὲν A 19 κυλίνδρωι τησεφαλωτος A: corr. Cas 21 ῥάφανος
κεῖσθω Schneid 22 ἰδ' ἐκ IV p. 133d: δ' ἐκ A 23 τρα-
σιῆσαι A: corr p. 133 24 κηφισιακῶν A 25 οὕτως ὡς A:
corr. Mus 26 κηφισιακαῖσι A ὅμοια πνεῖ Wilam

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 262) περὶ
 5 τὴν Δαλματίαν φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- d
 τους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφ-
 νιος ἰατρὸς ἡ γογγυλὶς, φησὶ, λεπτυντική ἐστὶ καὶ
 δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείττων
 δέ, φησὶν, ἡ βουναῖα καθέστηκεν· γλυκυτέρα γάρ ἐστι
 10 καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρο-
 φιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησὶ, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται,
 περιττότερον δὲ λεπύνει.' ταύτης μνημονεύει Εὐβου-
 λος ἐν Ἀγκυλίῳ οὕτως (II 165 K).

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

15 καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K).

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὡς φησὶν ὁ Δίφιλος.

20 9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδήμος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
 λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλου-
 μένης ἀλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινοῦσσης· τῇ
 δ' ἠδουῆ πρώτην κεκρίσθαι τὴν αλμυρίδα. 'φύεται δ'
 ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ
 25 Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησὶ, χώραν
 γίγνεται. ἡ δὲ σελινοῦσσα τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν
 οὐλότητα· ἐμφορῆς γάρ ἐστὶ σελίῳ καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην πύκνωσιν.' Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

5 αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινοῦσίης
 et 26 σελινοῦσία AC: corr. Mein 27. 28 haec mutila potius
 quam corrupta

(h. pl 7, 4, 4)· 'τῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἢ μὲν ἐστὶν οὐλόφυλλος, ἢ δὲ ἀγρία.' Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· 'κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ, ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ ἐνιαυτὸν γλυκεῖται ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνου πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς (fr. 85 Schn.)·

370 λείῃ μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀγρίας ἐμπέπτουσα
σπειρομένης πολύφυλλος ἐνήβησε πρασιῆσιν
ἢ οὐλη καπυροῖσιν ὄραμνῆτις πετάλοισιν
ἢ ἐπιφοινίσσουσα καὶ ἀνχηρηῆσιν ὁμοίῃ
δ βατραχέῃ κύμη τε κακόχροος, ἢ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα καλίμβολα κασσύνουσιν·
ἢ μάντιν λαχάνοισι παλαιόγονοι ἐνέπουσιν.

μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
λερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς λάμ-
b βοῖς ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον (II 476 B⁴):

ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἢ θύεσκε Πανδῶρη
Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.
καὶ Ἀνάνιος δὲ φησι (II 502 B)·

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
καὶ Τηλεκλείδης Πρωτάνεσιν (I 218 K) 'ναὶ μὰ τὰς
κράμβας' ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσᾳ
(p. 224 L) 'ναὶ μὰ τὰν κράμβαν'. Εὐπόλις Βάπτταις

1 λέγει δὲ vel λέγων scribendum 9 λείῃ μὲ A 10 σπει-
ρομένη A: corr. Wilam ἐνήβησαι A: corr. Schw 11 καπυ-
ροῖσιν Iac: καὶ τύριος A ὄραμνῆτις Schneid: ὀθαμνῆτις A 12
ἠκαὶ ἐπιφ. A: corr Cas fort. ἀνχηρηῆ συνομοίη 13 κύμη
δὲ Schneid 21 θαργηλίοισιν A

(I 275 K) 'ναὶ μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἴωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἶ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὄμνουν, ὅποτε καὶ Ζήνων ἰ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστῳ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὄμνυε τὴν κάππαριν, ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 403). 10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυῖαις κράμβη παρεσκευάζετο ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνη φησὶν (II 251 K).

10

ἔπειτα πῶς

οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν,

οὐ κνῖσα κρούει ρινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας

Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται

ὅπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους

ἔψειν τ' ἐλαίῳ θάφανον ἠγλαισμένην

πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια

τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὄμοῦ σπίνοις

κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια

πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς

πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K).

οἷα δ' ἐστὶν οἷσθα νῦν·

ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα

ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἠδύσμασιν

ἄρνεια καταπεπασμέν' οὐδὲ θρυμματὶς

τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

δ ἔμποδος A: corr. Mueller 14 τυροῦς A: corr. C, cf. II p. 65c 19 ἐπιστρόφως AC: corr. p. 65 23. 24 οἷσθαγυ- ναιτοισκοροδα A: νῦν K ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενου δὲ A: corr. Jacobs θρυμματὶς A: corr. Cas

καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὧ θεοί,
ἔτνος θ' ἄμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (Π 644 K).

ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τάγαθά,
f ῥάφανος λιπαρά, σπλαγγνίδια πολλά, σαρκία 5
ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἔμοις βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς

6 θλασταῖς ἐλάαις.

Ἄλκατος Παλαίστρα (I 762 K).

ἦδη δ' ἦψε χύτραν ῥαφάνων. 10

Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
ὀνομάζων φησί (I 792 K).

ὑπιπέταλοί τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
371 4, 4) εὐχλύτερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι- 15
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. ἥ δὲ σευτλίς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.' διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρωῖ δράματι (Π 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ 'τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν'.
Εὐδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένη φησὶν εἶναι 20
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχλύτερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκξεστὸν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπνος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων 25
b φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἄμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλά
suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr Schw 6 βλίτοις Schw:
βαιτοῖς A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ τείνας A C

(I 275 K) ἔναλ μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἶ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὄμνυον, ὁπότε καὶ Ζίνων ἰ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστῳ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὄμνυε τὴν κάππαριν, ὡς Ἐμπεδὸς φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 408). 10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυῖαις κράμβη παρεσκευάζετο ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνη φησὶν (II 251 K).

10 ἔπειτα πῶς
οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει ρινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας
Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
15 ὄπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους
ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαισμένην
πνίγειν τε παχέων ἄρνιων στηθύνια
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις
κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια
10 πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
20 πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.
Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K).
οἷα δ' ἐστὶν οἷσθα νῦν·
ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
25 ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἠδύσμασιν
ἄρνεια καταπεπασμέν' οὐδὲ θρυμματὶς
5 τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

5 ἔμποδος A: corr. Mueller 14 τυροῦς A: corr. C, cf. II p. 65c 19 ἐπιστρόφως AC: corr. p. 65 23. 24 οἷσθαγυ-
ναιτοισκοροδα A: νῦν K ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενου δὲ
A: corr. Jacobs θρυμματὶς A: corr. Cas

καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ὧ θεοί,
ἔτνος δ' ἄμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (Π 644 K).

ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τάγαθά,
f ῥάφανος λιπαρά, σπλαγγνίδια πολλά, σαρκία 6
ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἔμοις βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς

b θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρα (I 762 K).

ἦδη δ' ἦψε χύτραν ῥαφάνων. 10

*Πολύξηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
ὀνομάζων φησί (I 792 K).*

ὑψιπέταλοι τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
3714, 4) εὐχυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι- 15
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. ἢ δὲ σευτλῆς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστίν. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
καμφοδιοποιὸς ἐν Ἡρωί δράματι (Π 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ τὰ τεύτλα τευτλίδας καλῶν.
Εὐδήμος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένη φησὶν εἶναι 20
τεύτλων, σπαστόν, καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῆ χροῶ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκξεστόν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων 25
b φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἄμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλά
suspectum Meinekio σαρκίδια A: corr Schw 6 βλίτοις Schw:
βαιτοῖς A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ τάινας A C

οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δ' αὐτῶν καὶ τὰς ρίζας εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας.

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. ὄντος δριμύς ἐστι, φησὶν ὁ Δίφιλος, ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως
 5 διαχωρητικὸς τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρητι-
 κὸς ἱκανῶς, διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ ὑπ'
 ἐνίων φίλτρον καλεῖται.' Νουμήνιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευ-
 τικῷ φησι·

10 φύλλων δ' ὅσ' ἄσπαρτα τὰ τ' ἐρρίζωται. ἀρούραις
 χείματος ἢ δ' ὅποταν πολυάνθεμον εἶαρ ἴκηται, c
 ἀνχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον,
 ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ κανκαλίδ' ἀγροιοῶτιν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν. (fr. 71
 Schn)·

15 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε ρίζαι
 πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπανχμηεῖς σταφυλῖνος,
 σμυρνεῖον σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
 σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα
 ἢ δ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

20 μνημονεύει τοῦ σταφυλῖνου καὶ Θεόφραστος. Φαι-
 νίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· 'κατὰ δὲ τὴν d
 αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σήψ καὶ
 τὸ τοῦ σταφυλῖνου σπέρμα.' κὰν τῷ πρώτῳ δέ φησι·
 'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπέιληφε φύσιν ἄν-

7 haec neque ex Halienticis neque ex Theriacis et fortasse
 ne Numenii quidem 9 ὄσασπαρτα A: corr. Cas 12 καὶ
 ῥάφιν Di ἔμπέδιον Cas κανκλίδα A: corr. Cas 15 ἐν δέ
 τι καὶ et οὐδ' ἔτι ρίζαι A: corr. Bernardus 16 πετρίου A:
 corr. Schw επανχμειην A: corr. Cas et Schneid 17 σμυρνεῖον A:
 corr. J. G. Schneider 19 καλέεται A: corr. Di 21sq. sensus:
 staphylini semen utile contra sepiis morsum coll. Nic. ther. 843
 et quem Dalecampius attulit Dioscor. III 54 (59) 24 ἄννησον
 forma poetica, item paullo post μνηφόνον (coll. Nic. alex. 305)

νησον, μάραθρον, σταφυλίνος, κανκαλίσ, κώνειον, κόριον, σκίλλα, ἢν ἐνιοι μνηφόνον.' ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσεν ὁ Νίκανδρος, προσapoδοτέον ὅτι καὶ Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως· 'δρακόντιον, ὃ ἐνιοι ἄρου ἀρωνια.' τὸν δὲ σταφυλίνου Διοκλῆς ἐν 5 πρώτῳ Ἰγνιενῶν ἀσταφυλίνον καλεῖ. τὸ δὲ καρτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶν καὶ εὐαυξῆς σταφυλίνος) εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνου καὶ μᾶλλον θερμαν- 6 τικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον, ὡς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ. 10

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικόν, θρεπτικόν τε καὶ πνευματώδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀφαρτυ- 15 τικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως (Π 195 K).

18 οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά· 20 παρα Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον, εἶψουσιν αὐτὴν καταλαβῶν γηθυλλίδας.

οἱ δὲ τὸ γήθνον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὐ μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ (I 373 K). ὅπερ ἐξη- γούμενος δράμα Δίδυμος ὁμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθνα τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυλ- 25 λίδας λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπί- χαρμος ἐν Φιλοκλήτῃ οὕτως (p. 253 L). 'ἐν δὲ σκόροδα

2 σκίλλα Wilam coll. Hesych. s. v: σκιάς A 3 φαινίας A
 5 ἀρωνια corruptum 6 καρτὸν Mus: καρῶ A et lemma
 11 πράσιον A: corr. C 15 γηθυλλίδας A: γηθυλλίδας ἢ γη-
 θυλλίδας C 18 ἄρτον πάλιν K 20 εἶψουσιν A: corr. Dalec
 24 ἀμπελοπράσοις A: corr. C 24, 25 ἐπιθυλλίδας AC: corr.
 Dalec

δύο καὶ γαθυλλίδες δύο.' Ἀριστοφάνης *Αἰολοσίκωνι* 372
 δευτέρῳ (I 398 K).

τῶν δὲ γηθύων

ρίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

5 Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
 (fr. 36 Pr) καὶ κιττήσαι φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Λητώ,
 γράφων οὕτως· 'διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ
 τῶν Θεοξενίων, ὅς ἂν κομίση γηθυλλίδα μεγίστην τῇ
 Λητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἐώρακα
 10 δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ
 τῆς στρογγύλης φαφανίδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Λητώ ἢ
 κύνουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττήσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
 τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης.'

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρα ποτὲ κολοκυν-
 15 τῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν νεαρὰς
 εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὠραῖς
 ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς
 Ἀθήνας ἐν τούτοις (I 536 K).

ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικνούς, βότρους, ὀπώραν,
 20 στεφάνους ἴων,, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
 αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας, c
 πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
 5 ὑρίσους δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
 ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσι ἀροῦσιν,
 25 ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνικ' ἐστὶ τοῦνιαυτοῦ.
 μέγιστον ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
 ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. B. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·

4 σκοροδόμητον A: corr. Toup 10 δὲ Wilam: τε A τι C
 15 ἐθαύμαζον A: corr. Di 20 ῥόδων, κρίνων suppl. Pors 21
 ωσετος A αὐτὸς C: corr. Di, sed diffido 22 χελιδόνα AC:
 corr. Pors 23 ὑρίχους Pors 24 ἄγουσιν K 26 εἶπας (εἶπες
 Pors) post ἀγαθόν add. Cob, fort. τοῦτ' οὐ μέγιστον — λαβεῖν;

- 10 εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
 ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἂν.
 A. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηναίων.
 d τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
 B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες υμᾶς, ὡς σὺ φῆς, τιητί; 5
 Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηναίων.
 ἐθανυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ Ἰανουαρίῳ
 ἐσθίουσες· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδί-
 δοςαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγγανον δ' οὔσαι τῶν συντεθει-
 μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδόντων 10
 ὄφαρτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος εἰ καὶ τὴν
 e χοῆσιν ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς
 ἔφη· Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως σικύας
 ὀνομάζων τὰς κολοκύντας· οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς 15
 πρότερον εἰρήκαμεν· λέγει δ' οὕτως (fr. 72 Schn.
 αὐτὰς μὲν σικύας τμηγῶν ἀνὰ κλώσμασι πείραις,
 ἤερι δὲ ξήρανον· ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῶ,
 χεῖμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλλις περιχανδέα χύτρον
 f πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες, ἔνθα τε μέτρια 20
 5 ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύησιν ἀλετρίς.
 τῇ ἐνὶ μὲν σικύης ὄρμους βάλλον ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειράς τε πάλαι λαχάνοισι πλακείσας
 ἀύλοτέροις καυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφαορίζη.
 373 15. ΟΡΝΕΙΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολο- 25
 κύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ' εἰρηκεν

2 τοῦτον A: corr. Brunck χρήσας Pors: φήσας A 3 δρῶν
 A: corr. Cas ἀθηναίων A: corr. Brunck 5 τιητί A, fort. τί,
 εἴ τι; certe deae verba non sunt 17 τμητῶν A: corr. Schw
 20 ἀεργέες A: corr. Mus fort. ἐν δ' ἄρ' ἄμετρα vel μέτρα
 (hoc Cas) 22 κορμούς Wilam 23 σιρας A: corr. Schw
 24 ούλοτέροις Dalec, ἀύοτέροις Wilam reliqua non capio

Ἄριστοφάνης ἐν Δηλία (I 592. II 43 K) τὰ σύγκοπτα
 λάχανα, κνιστὰ ἢ στέμφυλα), ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἄλλα
 μὴν καὶ ὄρνιθας καὶ ὄρνιθια νῦν μόνως ἢ συνηθία
 καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερόμενον πλῆθος
 5 (καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
 τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· ἑκάπερ
 τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι
 μᾶλλον'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλεκτοριδέας τοὺς ἄρ- b
 ρενας· τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ
 10 θηλυκῶς λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὄρνέων, οὐ περὶ τούτου
 τοῦ εἰδικοῦ, περὶ οὗ φησιν ἢ συνηθία ὄρνιθας ὠνή-
 σασθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησι (β 181)·

ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡλίοιο.

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς (Ξ 290) ὄρνιθι λιγυρῆ· καὶ
 15 (I 323)·

ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι

μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει αὐτῆ.

Μένανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ c
 τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως (IV 118 M)·
 20 ἄλεκτροῦν τις ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί,
 τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;· καὶ πάλιν·

αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.

ὄρνιθια δ' εἶρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως (I 50 K)·
 ἑτάλλα πάντ' ὄρνιθια· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον
 25 ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ d
 αὐτῷ δράματι· ὄρνιθα φοινικόπτερον· καὶ πάλιν
 (I 48 K)·

1 Ἄντιφάνης Mein κνιστὰ superscr. ἰ C 4 περιφερο-
 μένων A: corr. Cas 8 ἀλεκτοριδέας AC: corr. K 11 ἰδικοῦ
 A: corr. Mein, reliqua male truncata 21 scrib. ὄρνις ἀφ'
 ἡμῶν 25 ὄρνιθα ἀλλὰ καὶ ὄρνιν A: corr. C

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίνεσθαι μέγαν.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (fr. 134 N)·

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβείροις (fr. 90 N)·

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. 5

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας (I 6, 89)· 'ἐπὶ μὲν

τοὺς ὄρνιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι.' Μένανδρος

Διδύμαις (IV 104 M)· 'ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα.' καὶ ἐξῆς

'ὄρνιθας ἀποστέλλει' φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλη-

θυντικῷ ὄρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρ- 10

6 τύριον (litt. c)· ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι (fr. 28 B⁴)·

ἄυσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

ὥστ' ὄρνις Ἰέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπόλις ἐν Δήμοις (I 283 K)·

οὐ δεινὸν οὖν κριοῦς μὲν ἐγγενῶν τέκνα 15

ὄρνις θ' ὁμοίους τοὺς νεοττοῦς τῷ πατρί;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι

καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει (I 48 K)·

Δήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος

ἀλεκτρονόμος μηδὲν διοίσει τοὺς τρόπους, 20

ἐπὶ τῷδ' ἐπῳάζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν

f ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνειον.

Στράτις Ψυχασταῖς (I 728 K)·

αἱ δ' ἀλεκτρονόμες ἅπασαι

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε 25

καὶ τὰ μικρὰ ὄρνιθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (II 156 K)·

1 γίνεσθαι A 4 καβείροις A 8 διδυμαῖς A 12 λῦσαν

A: corr. Bgk 13 ὄρνιθας A: corr. 5 ὑπερπταμένωι A: corr

Di 15 κριοῦς A μὲν Wilam: με A 16 ὄρνεις A ὁμοίως A:

corr. Cas 19 εὐσχημόνως A: corr. Stephanus 21 ἐπῳάζουσα

A: corr. Valcken

ὄχουομένους δὲ τοὺς κάπρους

καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ
 δραῖμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
 5 τοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε³⁷⁴
 περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ περὶ
 κωμωδίας (fr. 17 Koerke) γράφων ὧδε· 'Ἀναξανδρίδης
 διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ'
 ἵππου καὶ ἀπήγγειλέν τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ
 10 τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
 ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὦν τὸ ἦθος
 ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμωδίας· ὅτε γὰρ μὴ ^b
 νικῶν, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν
 καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ
 15 ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιξε, δυσκολαίνων
 τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας.' λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος
 Ῥόδιος ἐκ Καμίρου. θαυμάζω οὖν πῶς καὶ ὁ Τηρεὺς
 περιεσώθη μὴ τυχῶν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων
 τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς
 20 θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως (I 735 K)·

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς

ἀλεκτρούνα τίκτουσαν ᾧὰ πάγκαλα.

καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 435 K)·

ᾧὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτροῶν.

25 καὶ πάλιν·

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρούνων βία

ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾧὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνό-
 ματος διαφορᾶς φησι (665)·

1 verba corrupta 17 καμήρου 27. 28 ὑπηνέμια βίαι
 A: corr. Phot. s. v. ὑπηνέμια 28. 29 ὀνομάτων Wilam

νῦν δὲ πῶς με χρῆ καλεῖν;

B. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

d λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης
'ἱμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη (fr. 80^b B⁴). Κρατῖνος Ὠραῖς
(I 91 K),

δ

ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὄραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος
ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς διε-
γείρει. οἱ δὲ Ἄωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ
τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν 10
εὐθείαν ἐκφέρει (fr. 26, 4 B⁴). 'ἀλιπόρφυρος εἶαρος
ὄρνις.' καὶ τὴν γενικὴν (fr. 67). 'οἶδα δ' ὄρνιχων
νόμῳ πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον
e οὕτως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ αὐτομόλῳ p. 247 L)

15

δέλφακά τε τῶν γειτόνων

τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπόλεσα
οὐχ ἑκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀχαιοῖσιν προδιδόμειν τ' ὤμννέ με τὸν δέλφακα.
καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἶρηκε τὸν 20
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπῶν
(II 266 K)

τοὺς μὲν ὄρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλι-
βάτους,

τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους, 25
λέοντας.

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης

12 δι' ὄρνιχων A: corr. Hermann 17 ἔλευσινίοις A cf.
hymn. Cer 266 ἀπόλεσας A: corr. Petitus 18 ἔφη A 19
προδιδόμην A 23 ὄρεινόμους Bergk ὑληβάτας C: ἡλι-
βάτους Mein 26 καὶ vel ἢ λέοντας Mein

Ταγηνισταῖς (I 522 K) ἡ δέλφακος ὀπωρινῆς ἡτριάϊον'.
καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν (v. 786)·

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρουθράν.

5 ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά. 375

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῶ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη
(fr. 70^b B) ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ'. κυρίως δ' αἱ θήλειαι
οὕτως λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι· οὕτως δὲ αἱ
μητραι καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.
10 περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζῴου Κρατινός φησιν ἐν
Ἀρχιλόχοις (I 12 K)·

ἦδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησι (p. 102 N)· τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἦδη συμπεπηγότα
15 δέλφακες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἐνθεν τὸ
Ὀμηρικὸν σαφὲς γίνεται (§ 80)·

τά τε δμῶεσσι πάρεστι

χοίρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.'

Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρρενικῶς
20 ἔφη (I 631 K) ἔπῃγε σιγῇ'. ἦν δὲ καὶ
παλαιὸς νόμος, ὡς φησιν Ἀνδροτίων (FHG I 375),
τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρό-
βατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· διὸ τα ἦδη τέλεια ἦσθιον·

ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι (§ 81). c

25 καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἰέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν
οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλι-
πόντων τῶν βοῶν, φησὶν ὁ Φιλόχορος (FHG I 394),
νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοὺς τῶν

5 ἀλλ' ἔτραφεν A
corr. C (ὡς δελφύας)
25 ἀμνεῖον C

7 ἐφεσίη Mein 8 δελφύνας A:
22 ἕνεκα τῶν ἐκατῶν θρ. A: corr. C

ζῶων, συνάγειν βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ
καταθύεσθαι. χοῖρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν,
ὡς Ἴππῶναξ (fr. 40 B⁴).

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίας χοίρου.

a καὶ Σοφοκλῆς Ἐπιταιναρίοις (fr. 211 N),

5

τοιγὰρ ἰωδὴ φυλάξει χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ
ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων (FHG III 188) εἰς Ἄσσον,
φησίν, ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἄσσιοι παρέστησαν χοῖρον
[ὑιον] ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεως πήχεων, 10
ὄλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χοιᾷ χιόνινον.
ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς
ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς
τετρακισχιλίας. Αἰσχύλος δέ φησιν (fr. 302 N).

e ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον

15

τόνδ' ἐν νοτοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

καὶ πάλιν (fr. 303 N).

λευκός· τί δ' οἰχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος·

ὁ χοῖρος ἔψου μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

20

καὶ ἔτι (fr. 304 N).

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,

ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,

δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

f ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου 25
(fr. 23 Koerke).

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερὸν ἐστὶ τὸ ζῶον παρὰ

1 συναγαγεῖν C 4 ἐν σπονδῇ A: corr. Di ἀγρίας A
6 ἰωδὴ Mein χοῖρον ὥστε δεσμίων Cas 7 ante Ptolemaei
locum supplenda fere haec: οἱ δὲ καὶ τὸν ἄρτια χοῖρον κα-
λοῦσιν . . . 10 ὑιον om. C 16 ῥοθοῦντι Di 17 βέλτερον
Barney 23 μ' Pors: γ' A

Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ
 Κυζίκου φησὶν οὕτως (FHG IV 289): ἄμυθεύουσιν ἐν
 Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης,
 ἐν ἣ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς³⁷⁶
 5 ἄρα Διὶ θηλὴν ὑπέσχευ ὕς καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ
 περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφους ἀνεπάιστον
 τοῖς παριούσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῷον τοῦτο
 περίσεπτον ἠγοῦνται καὶ οὐκ ἄν, φησί, τῶν κρεῶν
 δαίσαιντο. Πραῖσιοι δὲ καὶ ἱερὰ ῥέξουσιν ὑί, καὶ
 10 αὕτη προτελὴς αὐτοῖς ἢ θυσία νενόμισται. τὰ παρα-
 πλήσια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ
 περὶ τελετῆς (FHG III 8). πεταλίδων συῶν μνημονεύει
 Ἀχαιοὺς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Αἰθωνί σατυρικῷ λέγων
 οὕτως (fr. 8 N) ἄμυθεύουσιν δὲ τοὶ συῶν ... μορφαῖς
 15 ταῖσδε πόλλ' ἐπάιον. πεταλίδας δ' αὐτὰς εἶρηκε μετα- b
 φέρων ἀπὸ τῶν μόσχων· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται
 ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παρα-
 πλησίως δὲ τῷ Ἀχαιοῦ καὶ Ἐρατοσθένους ἐν Ἀντερινύι
 (fr. 25 Hi) τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγὼν
 20 καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἱ οὕτως ἐκλή-
 θησαν ἦτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεῦέσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι.
 Σώφρων (fr. 106 Bo): ἄμυθεύονται) ἢ ἀπό-
 τινος κόμης Ἡπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκο- c
 λούντος αὐτάς· Λαρίνος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.

25 19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ
 μὲν ἡμισυ κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον, τὸ
 δὲ ἡμισυ ὡς ἄν ἐξ ὕδατος ἠψημένον τακερῶς, καὶ

2 sqq. ionicam dialectum non restitui 6 περιοιχνεῦσα τὸν
 κνυζισμόν A: corr. C 7 παροῦσιν A: corr. Eust 773, 16 (non C)
 8 οὐκ ἄν K: οὕς A 10 αὐτῆ A: corr. Schw ενόμισται A:
 corr. C 19 μετάγων C

πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα
 φρονῶν ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη· ἄλλα μὴν οὐδὲ τὴν
 σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδείξαι ὅπου ἐγένετο ἢ πῶς
 αὐτοῦ ἢ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν. καὶ
 γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρνίθια ὑπο- 5
 δ γαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας τόμους καὶ
 τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, ἐτι δὲ ὀρνίθων ἄσπερες αὐταῖσι
 μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέες' (com. inc. IV 606 M)
 καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ
 μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν 10
 αἰδοῦμαι' (Eur. Or. 37) τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν
 εἰδῶς ἠδέως αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγ-
 γραφεὺς Πάξαμος (FHG IV 472) τῶν ἰσικίων μέμνηται.
 καὶ οὐ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπι-
 δείξατε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν 15
 ε ἔστιν ὀπτός, ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα.' ἐτ' οὖν ἡμῶν ἀνα-
 ζητούντων ὁ μάγειρος ἔφη· ἄλλ' ἢ νομίζετε με ἔλαττον
 πεπαιδευθῆναι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων περὶ ὧν
 οἱ κωμῳδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδίππος μὲν ἐν
 Χορευούσαις· μάγειρος δ' ἔστιν ὁ λέγων πρὸς τοὺς 20
 μαθητὰς τάδε (IV 521 M).

20. μαθητὰ Λεύκων οἳ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἔστιν οἰκεῖος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ 25
 f 5 ἀλαξουεῖα· το καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
 ὄψει σχεδόν τι τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θάρακ' ἔχη

6 χοίρων A: corr. C 7 γαστέρας C 8 πλέας (om. C) Schw
 9 ἐκ σαρκῶν C 24 λαλεῖν Cas: ἀλλεῖν A 26 ἀλαξουεῖαι A
 27 ὄψεις δ' ἔχοντι A: corr. Pors fort. σχεδὸν πασῶν σὺ

- ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημόλε,
 ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασιν οὐθὲν εἰδότες·
 6 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
 ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378
 ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
 10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς (μόνοι)
 ἐσμὲν ἐτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
 ἐγώ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέροdon. ΔΗ. τί φῆς;
 Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφῶμεν
 τὸ Σίκωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b
 15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν
 ἐπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν.
 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 πρὸ τῆς τέχνης ἐσπενδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
 20 ΔΗ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἰ γε, φίλτατε;
 Α. οὐκ, ἀλλ' ἐν ὄσῳ προσέρχεται ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.
 ΔΗ. Ἀπολλων, ἐργῶδές (γ'). Α. ἄκουσον, ὠγαθέ·
 25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναί πρῶτιστα μὲν
 περὶ τῶν μετεώρων τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἂν A 2 πέπανται AC: corr. Pors 9 μόνοι add.
 28 (μόνον Grot) 12 ἐρῶ Mein 14 et 15 post 16 trans-
 mit Hirschig 14 ΔΗ βαβαί add. Mein 19 fort. με et
 transponenda 23 γ' add. Di

- ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλικῶς
 τὸ δεῖπνον, ὀρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,
 10 τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
 ἕχλου τοιούτου φαλίαν ἠθροισμένην.
- d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφροῖος Συνεφήβοις μάγειρος 5
 ἀκούσατε οἷα παραινεί (IV 492 M)
 ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
 οὐκ ἔστι παλῆειν οὐδ' ἄ μεμάθηκας ποιεῖν.
 ἐχθὲς κεικινδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
 κωβιδὸς ὅλως γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενόι· 10
 5 ἐγκέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
 ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
 Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
 μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἀπλῶς
 εἶναι δίκαιον, οἱ δὲ νῦν βαδίζομεν 15
 10 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
 ἐμὸς εἶ μαθητῆς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
 ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
 ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἰ σε λήψομαι
 νῦν μὴ κατεσθίουτα καὶ τοὺς ἄνθρακας, 20
 15 ἀπόλωλας. εἴσω πάραγε· καὶ γὰρ αὐτὸς οὐτοσί
 προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.
- f 22. μέγας δέ ἐστι σοφιστῆς καὶ οὐδὲν <ἦττων> τῶν
 ἱατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μά-
 γειρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε (IV 482 M)· 25
 οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,

1 προσηλικῶς A: corr. C 2 ἐκκεκαυμένος AC: corr. Cob
 3 ὁπότε (sic) κατὰ χεῖρας Cob 4 φαλίαν A: corr. Mein
 11 ὁ κέφαλος (antea οὐγκέφαλος) Mein 14 αἰτήσαις A: corr.
 Di 15 οὐ A: corr. Di 21 latet interpolatio 22 προσ-
 έρχεσθ' A 23 ἦττων add. Cas 24 ἀλαζονείαν A

- ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημόλε,
 ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
 εἶναι μάγειροί φασιν οὐθὲν εἰδότες·
 5 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
 ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378
 ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
 καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
 ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχόν
 10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς <μόνοι>
 ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
 ἐγώ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. ΔΗ. τί φῆς;
 Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφάζομεν
 τὸ Σίκωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b
 15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν
 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν.
 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
 20 ΔΗ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;
 Α. οὐκ, ἀλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχεται ἔξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
 μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρὸν χρόνον.
 ΔΗ. Ἄπολλον, ἐργῶδές <γ'>. Α. ἄκουσον, ὦγαθέ·
 25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν
 περὶ τῶν μετεώρων τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
 καὶ τὰς ἐπιτολάς καὶ τὸν ἥλιον πότε
 ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἂν A 2 πέπανται AC: corr. Pors 9 μόνοι add. Das (μόνον Grot) 12 ἐρῶ Mein 14 et 15 post 16 transponit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαί add. Mein 19 fort. με et 23 γ' add. Di

ἐπάνεισι κὰν ποιοισίν ἐστι ζῳδίοις.

- 30 τὰ γὰρ ὄψα, φασί, πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
 d ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὄλης συντάξεως
 ἑτέραν ἐν ἑτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
 ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδῶν b
 τούτων ἐκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται,
 35 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
 πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἰσως
 ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
 ΔΗ. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Α. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω· 10
 τοῦπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
 e 40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
 ἐστίν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
 ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κάκει διαφορὰν
 εἶωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα. 15
 τί οὖν ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικά

- 45 ἔχω γε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
 ἀπανταχοῦ μὲν ἐστὶ κὰν πάσῃ τέχνῃ,
 f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὡσπερ ἡγεῖται σχεδόν. 20
 τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως
 ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
 50 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βᾶδην,
 καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον καὶ πότε
 εὔκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν 25
 θεορμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
 τὰ δ' ὄλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα...

2 φασί om. C, del. Mein 4 ἑτέροις Mein: αὐτοῖς AC
 6 προσήκε Α: corr. C 11 τοῦπτάνειον AC καταβάλλεσθαι Α:
 corr. C 12 λαμβάνειν AC: corr. Cas 15 ἐψοῦσιν AC: corr.
 Dobr 16 τί οὖν Cas: τοιοῦτον A om C lacunam not. Di
 27 δὴ suppl. Mus

55 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται

379

μαθήμασιν. ΔΗ. τίς δὴ τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξειδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος
5 οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε (Π 351 K)

οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκε, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεταιί τις, ἂν καλῶς χρωῖνται, μερίς.

10 5 B. ποτόν τι; δεῖ γὰρ καμὲ τὸν ξένον μαθεῖν. b

A. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε τὴν τέχνην.

15 10 ἂν δ' ὑστερίζη τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.

B. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.

20 15 A. ἐστήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δ' ἐμοὶ τὸ πῦρ· c
ἤδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἶθραν, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

25 24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἄν-
δρες δικασταί, (δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ' ἂν

2 σιγῶντι παραδ. K 3 fort. αὐτὸς 7 οὐκ ἀρχ. A:
corr. Bothe 10 // οἶον A: corr. Pors 12 τοῦψον Pierson:
τοῦτον A 13 κρινῶν Heimsoeth 19 B. add. Mein 22
οἶσθ' ὃ γίν. A: corr. Petavius 25 βραχέως A

καλεῖν, ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων κρίσιν) ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρον d πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνικῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς ἐμνήσθη τοιοῦτου e ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω παρασκευάζων. λέγει δ' οὖν οὕτως (IV 486 M):

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
 διὰ τὸ νοεῖν αἰεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν
 ἄπει γεγονῶς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας 10
 ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μηνσί, πολὺ νεώτατος.
 e 5 Ἄγις Ῥόδιος ὤπτηκεν ἰχθὺν μίνος ἄκρωσ,
 Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς,
 θροῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηναίων Χαριάδης,
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρία, 15
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθυνοσ φακῆν,
 10 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν Ἀρίστων πόρους.
 οὗτοι μετ' ἐκείνουσ τοὺσ σοφιστάσ τοὺσ πάλαι
 γεγόνασιν ἡμῶν ἐπτά δεῦτεροί σοφοί.
 f ἐγὼ δ' ὄρων τὰ πολλὰ προκατειλημμένα 20
 εὖρον τὸ κλέπτειν πρώτος, ὥστε μηδένα
 15 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
 ὑπ' ἐμοῦ δ' ὄρων σὺ τοῦτο προκατειλημμένον
 ἴδιον ἐφεύρηκάσ τι καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.
 πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ Τήνιοι 25
 πολλοὶ παρόντεσ, πλοῦν πολὺν πεπλευκότεσ,

13 sqq. hoc ordine legendi videntur: 13. 17. 14. 16. 15
 14 ὄριον et ἀνθρηων A: corr. Cas 17 fort. Ἀριστίων (sic Cas)
 vel Ἀισχρίων σπάρουσ 19 ἡμῶν Herw 25 οἰτινι οἱ A: corr.
 Mus 26 γέροντεσ A: corr. K

- 20 λεπτόν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ 380
 Λύκῳ κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἑτέροισι πορίσασθαι δὴ ἔριφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοποῦμένων
 5 καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν
 25 ἔριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον· οὐκ εἶχεν νεφρόν.
 ἔλεγον. ἔκλυτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ. b
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 10 τὴν καρδίαν εἰδὼν σε καταπίνοντ' ἐγὼ . . .
 30 πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
 λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὗρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δύο ἐχθρῆς ὤμους εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας
 15 καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες. ἤσθόμην·
 36 ἐκεῖνο ὄραμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. c
 25. μὴ τις τούτων τῶν δευτέρων ἐπὶ σοφῶν ὀνομα-
 σθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χολέου, πῶς καὶ
 τὰ ἐντὸς πεπλήρωται καὶ τὸ μὲν ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ,
 20 τὸ δὲ ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν ἄσφακτος; δειομένων οὖν
 ἡμῶν καὶ λιπαροῦντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, 'οὐκ ἐρῶ,
 φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας
 (Dem. cor. 208) καὶ πρὸς ἐτι τοὺς ἐν Σαλαμίνι ναυ-
 μαχήσαντας.' ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν τηλικόνδε ὄρκον d
 26 μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' ἄλλο δέ τι τῶν πα-
 ραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς

2 τότε λευκῶ κρεῶν A: corr. Fors, fort. τότε σοί, Λύκε, κρεῶν 4 κοποῦμένων A: corr. Cas 6 τῷ νεφρῷ et 7 νεφρῶ Dobr 7. 8 'οὐκ ἔχει ν.', ἔλεγον Schw, sed v. 8 corruptus 9 πάνυ A: corr. Tyrwhitt post v. 10 hoc requiro ita etiam tertium haedum mactare coacti sunt 13 14 despero 26 το . . χεῖρας A: corr. Cas

ἔφη· 'μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, οὐδείς
τινος γεύσεται πρὶν λεχθῆναι ποῦ κεῖται τὸ παραφέρειν.
τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος.' καὶ ὁ Μάγνος ἔφη·
'Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι (I 511 K)·

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

e Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατακοινότερον κέχρηται
λέγων (fr. 20 Bo)· 'παράφερε, Κοικία, τὸν σκύφον
μεστόν.' καὶ Πλάτων δ' ἐν Λάκωσιν ἔφη (I 621 K)
'πάσας παραφερέτω.' Ἀλεξίς Παμφίλῃ (II 360 K)·

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἀμάξας . . .

περὶ δὲ τῶν γευμάτων ἃ σαντιῶ προὔπιες ὦρα σοι λέ-
γειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδι
ἐν Ἀλέξῃ (I 260 K)·

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβῶν.'

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελταστῇ
(II 261 K) 'ἐνθ' ὄνων ἱππων τε στάσεις καὶ γεύματα
οἴνων.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις (II 45 K)·

οἴνογενστεῖ, περιπατεῖ

ἐν τοῖς στεφάνοις.'

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη· 'λέξω τοίνυν καὶ γὰρ
οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν (Ar. Nub. 961), ἀλλ' εὕρεσιν ἐμήν
(ἵνα μὴ ὁ ἀύλητῆς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος
ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα ἔφη (II 184 K)·

381

ἀλλ' ἠκούσαμεν

καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
<ὄσ'> ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται,
ὡς φασιν, ἀύλητῆς παρ' ὑμῖν.

7 περίφερε A: corr. Dalec 9 περιφερέτω A: corr. Schw
13 παρ' Εὐπόλιδι D1 17 ὄνων ἱππων στάσεις Wilam 27 ὄσ'
add. Schw 28 φησιν A: corr. Grot ὁ ἀύλητῆς A

Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησὶν (I 784 K)·

ὅ τι ἂν τύχη

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν ἀύλητὴν λαβεῖν
πληγὰς)

5 περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὦμον σφαγὴν
βραχεῖαν, καὶ ἐπέδειξεν. ἔπειτα ἀπορρεύσαντος τοῦ b
πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἔντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαι-
ρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἐξαιρέσεις, ὡς στωμυλῆθραι
10 δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἴνω πολλάκις ἐκρέμασα
ἐκ ποδῶν. εἶτα πάλιν οἴνω διέβρεξα καὶ προεψήσας
μετὰ πολλοῦ πιπέρεως τὰ προειρημένα χναυμάτια ἔβυσα
διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν εὖ πάνυ πε-
ποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου
15 τὴν ἡμίσειαν, ὡς οὐρατε, ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς ἀνα-
δεύσας αὐτὰ οἴνω καὶ ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ c
ὑποθεῖς τράπεζαν χαλκῆν ἐστάθεινσά τε τῷ πυρὶ, ὡς
μήτε κατακαῦσαι μήτ' ὦμὸν ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης
ἦδη γενομένης κραμβάλσας εἶκασα καὶ τᾶλλο μέρος
20 ἠψῆσθαι ἀποβαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὕτω φέρων
ὑμῖν παρέθηκα. 27. τὴν δ' ἐξαιρέσειν, ὡς καλέ μου
Οὐλπιανέ, Διονύσιος ὁ κωμωδιοποιος ἐν τοῖς Ὀμο-
νύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον
πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον (II 426 K)·

25 ἄγε δὴ Δρόμων νῦν, εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν d

• 1 Φιλύλλιος A 5. 6 περὶ — χοίρου fort. in lemmatis locum
revocanda 9 verba στωμυλῆθραι δαιταλῆς videntur Aristo-
phanis esse, cf. litt. a 11 προεψήσας AC: corr. Cas 13
πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν iambographi fragmentum totamque prae-
terea descriptionem ex poetarum frustulis compositam esse
vidit Mein πάνυ A: μάλα C 15 κριθῶν C 25 δρόμων A:
corr. Mus

ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.

νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.

5 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε,

ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε. 5

τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα

τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον.

ἰχθὺς ἄδρὸς πάρεστι· τάντός ἐστι σά.

10 κἂν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,

ε ἕως ἂν ἐνδον ᾶμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν. 10

ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τὰκόλουθ' ὅσα

οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,

περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,

15 εἰς αὔριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.

λαφυροπώλη παντάπασι μεταδίδου, 15

τὴν πάροδον ἴν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν·

τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;

ἐμὸς εἰ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.

20 μέμνησο τῶνδε καὶ βιάδιζε δεῦρ' ἅμα·

f 28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον 20

ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς τέχνης

περιεργίᾳ ὃ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Δαρήνσιος· καὶ

πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς

μαγείρους ἢ ἅπερ παρὰ τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς

ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου 25

Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς

382μαγείρους φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν (Tim.

5 τηρουσῆσε A 6 τὰ κρέα A: corr. Cas 9 ἐκκλίνης
suspectum 10 ὅταν δ' ἔξω A: corr. Schw 12 οὐδὲ ἀριθμὸν
A: corr. Di 14 εὐφρανα τῶι A: corr. Grot, sed praestat
ταῦτά γ' εὐφρανεῖ, ut τῶι ad versum seq. pertineat 15 velut
τῷ δ' αὖ θυρωρῷ 26 ἐκμανθάνειν Wilam

p. 17a) 'εἷς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὦ φίλε
 Τίμαιε, ποῦ τῶν χθῆς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἐστια-
 τόρων;' ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο 'ἀσθένειά τις αὐτῷ
 ξυνέπεσεν, ὦ Σώκρατες.' διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου
 5 τὰ πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 εὐωχομένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκεῖνον
 ἄνθρωπον ὁσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
 10 ὀλίγην ὑμῖν θυμηδίαν παρέχουσιν.' καὶ ὁ παῖς ἐπὶ b
 τῇ μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθεὶς 'τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπιμετρίους ἐμαυτὸν
 ἄγω οὐ μεγαλαυχούμενος ἐπ' ἐμαυτῷ; καίτοι καὶ ο
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίᾳσι ἀγῶνα ἀναδησαμένων
 15 Κόροιβος ὁ Ἡλεῖος μάγειρος ἦν καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλ-
 λετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος
 ἐν τῷ Φοινικίδῃ, περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθω-
 μένος (IV 545 M).

29. σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 20 εἶληφ'. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς c
 ὅσ' ἂν λέγη συνίημι· καινὰ δῆματα
 πεπορισμένος πάρεστιν. ὡς εἰσῆλθε γάρ,
 5 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.'
 25 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία

7 ἄνθρωπον del. s, fort. recte 7. 8 καθαρῶν A: corr.
 C 12 ἐπὶ μετρίοις Cas, vix graece 21 ὅσ' A, sed o ex ω
 correctum, ὅσ' C: ὡν Dobr cf. p. 659b, ubi ὡν λέγει corrupte
 A κενὰ AC: corr. p. 659 26 delendum putat Wilam

- d 10 ἐστὶ κατάλοιπον μέροπαρ ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὄλωρ;' 5
 οὐκ οἶομαί γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμεν
 ἦξει Φιλίνωρ, Μοσχίων, Νικήρατορ,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα' κατ' ὄνομα' ἀνελογιζόμεν'
- 15 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖρ οὐδὲ εἰρ μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεὶρ παρέσται, φημί. 'τί λέγειρ; οὐδὲ εἰρ;
 σφόδρ' ἠγανάκτηρ' ὥσπερ ἠδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
- e 'σὺν ἄρα θύειρ ἐρυσίχθον'; οὐκ, ἔφην ἐγώ. 10
 20 'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 'μῆλα θυσιάζειρ ἄρα;' μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ,
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. 'οὐκουν, ἔφην,
 τὰ μῆλα πρόβατα;' <μῆλα πρόβατ';> οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι. 15
- 26 ἀγροικότερόρ εἰμ'. ὥσθ' ἀπλῶρ μοι διαλέγοι.
 f 'Ὀμηρον οὐκ οἶσθα λέγοντα;' καὶ μάλα 20
 ἔξην ὃ βούλοιτ', ὃ μάγειρ', αὐτῶ λέγειν.
 ἀλλὰ τί πρὸρ ἡμᾶρ τοῦτο, πρὸρ τῆρ 'Εστίαρ;
 'κατ' ἐκεῖνον ἦδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.'
- 30 'Ὀμηρικῶρ γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὔτω λαλεῖν εἰώθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὔτω παρ' ἐμοιγ' ὦν. 'ἀλλὰ διὰ τὰρ τέτταραρ
 383 δραχμάρ ἀποβάλλω, φησί, τὴν προαίρεσιν;
 τὰρ οὐλοχύταρ φέρε δεῦρο.' τοῦτο δ' ἐστὶ τί; 25
- 35 'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάρ λέγειρ;
 'πηγὸρ πάρεστι;' πηγὸρ; οὐχὶ λαικάσει,

2 οὐδὲ εἰρ AC 7 οὐδὲ εἰρ παρέσται AC 9 δαιτυμόναρ
 AC; corr. ε 10 σὺν Wilam: οὐδ' AC θύει A: corr. C 14
 suppl Cobet 17 Ὀμηρορ C οἶσθα AC: οἶσθαρ Di, fort. Ὀμηρορ,
 οὐκ οἶσθ', ἔλεγε ταῦτα 18 βούλει τω A: corr. Cas et Coraes
 21 διανοῆ C 27 λεικασ εἰ A: corr. Coraes

ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 'ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ, φησ'. ἄλας φέρε.'
 τοῦτ' ἔστι πηγός; 'ἀλλὰ δείξον χέριβα.'

40 παρῆν. ἔθνευ, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα

6 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἰς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς, ὥστε με b
 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
 σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων,

45 πλὴν ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν

10 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ
 ἐπεισεν ἢ Πειθῶ μὰ τὴν Γῆν οἶδ' ὅτι.

30. περίεργον δ' ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μα-
 γείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.

λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυ κνήμης

15 ἔγγιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην'. ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τινα φασιν μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν.
 ἐγὼ δὲ ἓνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρα
 τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν
 Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε (II 341 K):

20 ἦψε, μούδοκει,

πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον, ΓΑ. ἠδύ γε.

Α. ἔπειτα προσκένευκε. ΓΑ. μηδὲν φροντίσης'

ιάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;

6 ΓΑ. ὄξος λαβῶν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγγέας d

25 ψυχρόν, ξυνιεῖς, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν

εἰς τοῦξος ἐνθῆς· διάπυρος γὰρ οὐσ' ἔτι

ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα καὶ ζυμουμένη

1 fort. σαφέστερόν τ' ἐρεῖς 7 φίλιτα A: corr. Mus fort.
 βιβλίον 8 ἕκαστον Cob 9 ἰκετευῶν A: corr. Pora 10
 ταχα Mein 20 μοι δοκεῖ A: corr. Hirschig 21 τιν' ὄψον
 δελφάκειον A: corr. Di, ὄψον τι πνικτόν Kock 26 ἐνθῆς A:
 corr. Dobr

ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους

10 σομφάς, δι' ὧν την ὑγρασίαν ἐκδέξεται
τὰ κρέα δ' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἐγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.

A. Ἀπολλου, ὡς ἱατρικῶς. ὦ Γλανκία, 5

ε ταυτὶ ποιήσω. ΓΑ. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,

15 ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις, ἐψυγμένα.

ἀτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
ταῖς ρισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι καταφαγών.

A. πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἤσθ' ἄρα 10

λογογράφος ἢ μάγειρος. ὁ λέγεις οὐ λέγεις·

20 τέχνην δ' ὄνειδίξεις.

31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλλισ, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καὶ
f τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρενθυόμενος
λαρυγγίση τάδε (IV 108 M)* 15

οὐδὲ εἰς

μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν·

λεροπρεπῆς πῶς ἐστὶν ἡμῶν ἡ τέχνη.

ἐγὼ δ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἠδιστον Δίφιλον (II 570 K),

παρατίθειμ' ὀλοσχερῆ 20

ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυκτου, ἀνθυλευμένου,

χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὄλα,

δούρειου ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

384 32. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
χηνῶν περιττῶς ἐσκευασμένων ἔφη τις ὅτι χῆνες 25

2 εἰσδέξεται Mein 3 τὰ κρέ' ἠδέ' ἔσται κοῦκ Ιαο 4
ἐγχυλα A 9 ἀνωμαλίσει corr. Scaliger fort. εἰσι κατ' ὀροφήν
vel ἀτμὸς (Schw) — εἰσὶν διαλαθῶν 10 πολλῶν τ' A: corr.
Caa 22 περιφορεῖνα A: corr. Di 23 δούρειον A intellege
anserem ita tumidum (i. e. saginatum) ut anser Troianus (i. e.
alio inclusis animalibus gravidus, cf. Macrob. sat. 3, 13, 13)
esse videatur

σιτευτοί'. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ σιτευτὸς χῆν παρὰ
 τίνι;' πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος· 'Θεόπομπος μὲν
 ἔφη ὁ Χίος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (FHG I 281) κὰν τῇ
 τρισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Λά-
 5 κωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἴγυπτίους
 χῆνας καὶ μόσχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησὶν (II 417 K).

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα ἔτρεφέν μοι λαβὼν
 σιτευτόν.

10 καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρῦλῳ ποιήματι b
 (fr. 58 R).

[ὡς] καὶ σιτευτόν χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε νεοττόν,
 ὀπτὸν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἶ λέγειν, ὁ περὶ
 15 πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἠξίωται παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἦπατα.
 ὅτι γὰρ χηνοβοσκούς οἶδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν
 Διονυσαλεξάνδρῳ λέγων (I 26 K). 'χηνοβοσκοί, βου-
 κόλοι.' Ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς
 20 εἶρηκεν (ο 161). 'αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων.' καὶ (ο 174).

ὥς ὅδε χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ. c

καὶ (τ 536).

χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος.

25 χηνείων δὲ ἠπάτων (περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
 τὴν Ῥώμην) μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπώλῃσι
 λέγων οὕτως (II 199 K).

8. 9 χῆνα σιτευτόν λαβὼν | ἔτρεφέ με Di, fort. ἀνέτρεφέ μοι
 12 ὡς del. Schw σιτευτοῦ A: corr. Ribb σκευάζει A: corr.
 Schw 20 ἀρπιν χῆνα A 24 debebant plura exscribi ut
 genus masculinum appareret 26 εὔπολις A: corr. Cas στε-
 φανοπώλησι A

εἰ μὴ σὺ χιτὸς ἤπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις·

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων
μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρωβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ
(IV 568 M)·

- d εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος.
B. ταύτης μὰ τὸν Δί' οἴχλι κατέλιπον λέγω
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεωκάκκαβος. κρέα δ'
ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους ἐν
ζωμῷ γεγλυκασμένῳ. 'λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης
(φησίην) ὁ γραμματικὸς (p 219 N) 'Αχαιοὺς', ὁ Μυρ-
τίλος ἔφη. 'Αντικλείδης δ' ἐν ἡ' Νόστων (fr. 8 M)
'ἐν δειπνῷ, φησίην, μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων
ἐξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθῶν τις τὸ μέλλον γί-
νεσθαι ἔφη·

ὦ Χῖοι, πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα μηδὲ μένειν βοῦν.
ἀναβράστων δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης
Γόησιν οὕτως (I 691 K)· καὶ ὄρχεις ἦσθιον, οὐς
καὶ νεφροὺς ἐκάλουν· Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει
Γναθαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρομάκρον ἐμφανίζων
λέγει (IV 468 M)·

- ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἤκ' ὄρχεις φέρων
f πολλοὺς. τα μὲν οὖν γύναια τάλλ' ἠκκίζετο,
ἢ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα
'καλοὶ γε, φησίην, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην
Δήμητρα.' καὶ δὴ ἀρπάσασα κατέπιεν,

δ εἰσῆλθον A: corr Cas 6 λέγω A: γ' ἐγὼ Mus, fort.
οἴκ' ἐγὼγ' ἂν κατέλιπον 11 φησίην commode magis quam
necessario add. Cas 19 lacunam not. Di 24 ἠκκίζετο C
ἀκκίζετο superscr. η A 25 ἀναγελάσασ' ἄμα Meib

ὥσθ' υπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.'

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἡδιστα γεγονέναι καὶ τὸν
μετὰ ὀξύλιπαρου ἀλεκτρούνα ὁ φιλεπιτιμητῆς Οὐλ-385
πιανὸς κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
5 τηρῶν τοὺς λέγοντας ἔφη· 'ὀξύλιπαρον δὲ τί ἐστι;
πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιδιν, τὰ πάτριά
μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε'. καὶ ὅς
'Τιμοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται
τοῦ ὀξύλιπαρου λέγων οὕτως (II 451 K).

10 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν

ἐν ὀξύλιπαρῳ τρίμματι σκευάζεται.

ἀκρολιπάρους δὲ τινὰς ἀνθρώπους κέκληκεν "Ἀλεξίς b
ἐν Πονήρῳ οὕτως (II 368 K).

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

15 παρατεθέντος δὲ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ
καὶ εἰπόντος τινὸς ἡδιστον εἶναι ὀψάριον πᾶν τὸ ἐν
ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρῦς ὁ τὰς
ἀκάνθας ἀγείρων Οὐλπιανὸς 'ποῦ κεῖται, ἔφη,
ὀξάλμη; ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγό-
20 μενον οἶδα.' οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰ χαίρειν εἰπόντες
αὐτῷ ἐδείπνου, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Μετα-
γένους ἀναφωνήσαντος (I 705 K).

ἀλλ', ὦ γαθέ, δειπνῶμεν, κᾶπειτά με πᾶν c
ἐπερωτᾶν

25 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἰμ'
ἐπιλήσμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἠδέως πως συναπογραφόμενος αὐτῷ,

2 fort. ἄλλα ἡδιστον Schw 4 μόνον opinor 6 ὑμεῖς
(pro ἡμᾶς) Cas, ἡμῖν Schw κόττα καὶ λεπιδι III p. 119b 7 ὅς
Wilam: ὁ A 14 ὑπόξυλοι Mein 20 μακρὰν A: corr. K
23 πρῶτον post δειπνῶμεν add. Pors πᾶν Cob: πάντ' AC 25
δεινός A: corr. C 27 rectius ὁ δὲ Μυρτίλος

ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνη, ἀλλὰ πάντα λαλῆ, ἔφη
 Ἐκρατῖνος ἐν Ὀδυσσεύσιν εἶρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ
 τούτων (I 58 K).

ἀνθ' ὧν πάντας ἐλὼν ὑμᾶς ἐρίφρας ἐταίρους,
 φρύξας, ἐψήσας κἀπανθρακίσας, ὀπήσας,
 d εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κατ' ἐς σκοροδάλμην
 χλιερὸν ἐμβάπτων, ὅς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
 ε ὑμῶν φαίνεται, κατατροῶξομαι, ὧ στρατιῶται.
 καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (330).

ἀποφυσήσας

εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θερμῆν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν, ἀτὰρ
 καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ (I 627 K)

e ἤδη φαγῶν τι πώποθ', οἷα γίνεται,
 ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι;
 B. ἔγωγε πέρυσσι κάραβον φαγῶν.

Φερεκράτης Ἀντομόλοις (I 153 K)

τοῦψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν.

Φιλήμων Θησαυρῷ II 487 K)

οὔκ ἐστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὐδ' ἔχειν
 ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ (IV 145 M)

ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον
 ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον· ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ (IV 125 M)

ἐπ' ἀρίστῳ λαβῶν

ὀψάριον.

δ κἀπ' ἀνθρακίᾳς C καὶ ἐπανθρακίσας Pollux 6, 69 11
 θερμόν A 14 γίνεται A 16 ἐγὼ δὲ A: corr. Di 20
 παραλογίξασθ' Bentl, non sufficit; fuit substantivum ante λογί-
 σασθαι 23 ἐπιθυμίας τῷ βορραῖ· ἴδιον A: corr. Bentl, κρεά-
 διον Dobr 24 οὐδὲ ἐν A

εἴτ' ἐπιφέρει·

τῶν ἰχθυοπωλῶν <ἀρτίως> τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἀναξίλλας Ἐκλίνθω πορνοβοσκῶ (II 273 K)·

5 ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα·

σπεύαζε, καὶ, τοῦψάριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρω Ἀριστοφάνους (I 403 K)·

· εἰ μὴ παραμυθῆ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε,

10 ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἀλεξίς
ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησὶν³⁸⁶
(II 861 K)·

θερμοτέροις χαιροῖς αἰεὶ

τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;

15 B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὔτοσι
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν' ψυχρά σοι

■ ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

B. Ἀπολλῶν. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. B. δηλαδή,
A. τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.

20 B. οὐκ οἶομ' οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς. b

A. ἐγὼ δ' ἐρῶ . . . τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις

10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας . . . τὸν ἔριφον·

μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. A. παῖδες, παράγετε·

25 ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;

2 ἀρτίως add. ex p. 309e 9 παραμύθημ' A: corr. Brunck
13 fort. χαιροῖς σύγ' ἂν 15 λέγεις δέσποτα πῶς A: corr.
Dobr, nisi quod fortasse ποταπὸς relinquendum 16 ἄνθρωπος
A: corr. Dobr 18 B. ante δηλαδή add. Mein 21 ἐγὼ δὲ
πρῶτος Mein, fort. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι· 23 addendum ἤδη vel οἶμαι
24 κόπτε με A 25 παῖδες (sic iterum) ὀπτάνειον A: corr. Schw

B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον, ἀλλ' ἔχει κάπνην:
 c 15 B. ἔχει. A. κακόν, εἰ τύφουσαν. B. ἀπολεῖ μ' οὔτοσί.
 36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιογάστορ
 Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ'
 ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὔδενός ἐμψύχου μεταλαμβάν-
 νεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε (Π 308):

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἰς
 ἐμψυχον οὔδεν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
 ἐγὼ γὰρ ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
 d ἐμψυχον· ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας
 δ μεγάλους, κρεάδι' ἀρνὸς ἐσθίειν πίονος,
 οὐ ζώντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; ναί,
 ἠπάτιον ὅπτιον προσέλαβον. τούτων ἐὰν
 δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
 ἀδικεῖν προσομολογῶ παραβαίνων τὸν νόμον.

ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἕως
 πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ ΦΑΣΙΑΝΙΚΟΙ παραπεπλεύ-
 κασιν ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσ-
 e σαλγίαν.' ἄλλ' ἦν ἐμοὶ εἵπης', ἔφη ὁ Οὐλπιανός,
 'διδάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν καὶ εἰ
 φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
 σοι ἦρι μάλ' οὐκ (ἐφ') Ἑλλήσποντον πλεύσας (Hom. I
 360), ἀλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι φασιανι-
 κόν, ὃν συγκατέδομαί σοι.' 37. καὶ ὁ Μυρτίλος ἐπὶ
 ταύταις, ἔφη, ταῖς συνθήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιο-
 γάστωρος Ἄμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὔτωσί
 λέγων (Π 238 K):

1. 2 personas not. Kockii fratres 7 nemo qui quidem
 vere sophista dici possit 9 οὔδεν A 11 ἐσθίειν AC: ἔστιν
 Schw, fort. ἐφθὰ coll. v. 13 15 καὶ παραβαίνειν A: corr. K
 18. 19 γλωσσαργίαν A: corr. K 22 ἐφ' add. Mein

Εὐρύβατε κνισολοίχε, .. οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστρω εἰ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἠδιστος Ἀριστοφάνης ἐν f
δράματι Ὀρνισιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶ δύο πρεσβῦται ὑπὸ
6 ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ἧ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνίθων.
ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὄρνιθας καὶ αἰφνίδιον αὐτοῖς
ἐπιπτάντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν ὄψιν, δει-
σαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τὰ τ' ἄλλα

10 καὶ τάδε (v. 67)·

387

ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἔρεῖς;

B. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί (v. 109)·

15 τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις
φασιανούς. κωμωδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρι-
μαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ (I 629 K). Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἰς δὲ καὶ οὗτός ἐστι <τῶν>

20 τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησί (II 442 K)·

καὶ τὸ λεγόμενον,

b

σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα

καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητῆς,
25 ἐν τῇ γ' περὶ ζώων (fr. 180 W) μνημονεύων αὐτῶν
οὕτως ἰσχυρῶς λέγει· 'ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη
διαφορὰ· τὰ μὲν γὰρ βαρῆα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ
ἄτταγὴν, πέρδιξ, ἀλεκτροῦν, φασιανός, εὐθύς βαδι-
στικά καὶ δασέα.' καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀγδόῃ ζώων

1 χαῖρ' suppl. Mein 11 ὅδε δὴ A 12 ἐπεὶ κεχοδῶς A
19 τῶν add. Mps 22 τάλα A 27 βραχέα A: corr Dalec

ιστορίας γράφει τάδε (p. 633a 29)· 'εἰσὶ δὲ τῶν ὄρνιθων
 οἳ μὲν κονιστικοί, οἳ δὲ λούνται, οἳ δὲ οὔτε κονιστι-
 οὐκοῦ οὔτε λούνται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι,
 κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, κέρδιξ, ἀτταγήν, φασιανός,
 κορυθαλλός.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος ⁵
 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων. φασιανὸν δὲ οὗτοι κεκλήκασιν
 αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν. 38. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ
 Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπια-
 κῶν (FHG III 194) περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον
 ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· 'πλήθος δ' ὄρνιθων ¹⁰
 τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς
 τὰς ἐκβολὰς τῶν στομάτων.' Καλλίξενος δ' ὁ Ῥόδιος
 ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας (FHG III 65) διαγράφων
 τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως ὡς μέγα θαῦμα ¹⁵
 περὶ τῶν ὄρνιθων τούτων οὕτως γράφει· 'εἶτα ἐφέ-
 ροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῦ καὶ μελεαγρίδες
 καὶ φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί.'
 Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφο-
 μέναις Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξ- ²⁰
 ανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσσῶν Ἐπαί-
 νετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ ὅτι ὁ
 φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ
 Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων (FHG III 186) τέ-
 ταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. τοσαῦτά ²⁵
 σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὄρνιθων ἔχων λέγειν, οὓς
 ἐγὼ διὰ σὲ ὡσπερ οἱ πυρέσσοντες περιφερομένους
 εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὔριον ἀπο-

12 ἐμβολὰς A: corr. C tum scrib. Καλλίξενος 17 ταῦς
 A τὰς V p 201b: corr. Schw 19 ἀριστοφάνιος A 24 ἐν
 τῷ δωδεκάτῳ XIV p. 654c 24. 25 τέταρτον A: corr. p. 654c
 26. 27 haec mutilata 27 παραφερομένους Cas coll. p. 386d

δῶς τὰ ὁμολογημένα, οὐκ ἐξαπατήσεως δημοσίᾳ σε
 γράψομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκίσειντα ἀποπέμψω, ὡς †
 Πολέμων ὁ περιηγητῆς Ἰστρου τὸν Καλλιμάχειον
 συγγραφέα εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμόν
 5 (fr. 54 Pr).

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (I 604 K).

ἀτταγᾶς ἤδιστον ἔψιν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιός φησιν (Rose Arist. ps. p. 293)
 ὅτι μικρῶ μὲν μείζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατὰ
 10 γραφος τὰ περὶ τὸν νῶτον, κεραμευῶς τὴν χροάν,
 ὑποπυρρίζων μᾶλλον. θηρεύεται δ' ὑπὸ κυνηγῶν διὰ
 τὸ βάρος καὶ τὴν τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ 388
 κουνιστικὸς πολύτεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκρά-
 τῆς δ' ἐν τῷ περὶ ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ
 15 λίθων ἕκ τῆς Λυδίας μετακομισθέντες, φησίν, εἰς
 Αἴγυπτον οἱ ἀτταγαῖ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως
 μὲν τινος ὄρυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ πο-
 ταμοῦ κοίλου ῥυέντος λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν
 κατὰ τὴν χώραν ἀπόλλυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον
 20 τῶν παίδων τῶν τρανοτάτων ἕως νῦν λέγοντες ἑτὶ
 τοῖς κακούργοις κακά'. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον
 οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἐτι ἀφιᾶσιν. ἐὰν b
 δὲ ἀφεθῶσι, φωνήεντες πάλιν γίνονται.' μνημονεύει
 αὐτῶν Ἰππῶναξ οὕτως (fr. 36 B⁴).

25 οὐδ' ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς διατροφῶν.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν· ἐν δ' Ἀχαρνεῦσιν
 (v. 875) καὶ ὡς πλεοναζόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ.

2 γράψομαι A: corr. Cas 3 ἱστορῶν τὸν A: corr. Mus
 14 περὶ ὄρων vel ἀέρων Cas 16 πύλας A: corr. Aelian p.
 an. 15, 27 20 τρανωτάτων A: corr. Di 23 φωνάεντες A:
 corr. C 25 καὶ σιλαγῶς A: corr. XIV p. 645c 27 Μεγαρικῇ
 A: Βοιωτοῖς Arist

περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὄρθον λόγον τοῦ νομα. τὰ γὰρ εἰς ᾗς λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ ἄλφα παραλήγον, βαρύντονά ἐστιν, οἷον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ ἄτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἄτταγῆνες. 5

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνησ
 c (Av. 707) μέμνηται δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ
 τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον (fr. 59 Pt) πορφυρίωνά
 φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς
 ὑπ' ἀνδρῶν τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην 10
 ἔχειν αἰσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ'
 ὑπονοήσῃ προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνη τὸ ζῆν
 περιγράφας. οὐ πρότερόν τε, φησίν, τροφῆς μετα-
 λαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ
 ἐπιτήδειον· μεθ' ὃ κονισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται. 15
 Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν (p. 290 B) αὐτὸν
 d εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρὰ, φύγχος
 ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἄλε-
 κτρούνοσ, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανο-
 μένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. 20
 κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον
 ἔχει μέγιστον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν β' περὶ
 τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας Λίβυν εἶναι φησι τὸν ὄρνιν
 καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν. ΠΟΡΦΥΡΙΣ.
 Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὄρνιθων (fr. 100° 2 Schn 25
 διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδία ἐκάτε-
 ρον καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν

2 ἐκτεταμένα C 4 σακάδας A: Ἀθάμας Eust. 854, 25
 14 περιπατήσῃ A: corr. C (i. e. ambulando) 15 μεθ' ὃν AC
 εἶτα lemma A: corr. Gesner, sed melius, puto, καθ' ὃν Wilam
 17 τε C: γε A 21 τετραδάκτυλος Rose 22 ὁ μυνδαῖος

πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδύομενον, ἵνα μὴ τις αὐτὸν
 θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῆ e
 τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
 Ὅρνισιν μνημονεύει (v. 304). Ἴβυκος δὲ τινὰς λαθι-
 5 πορφυρίδας ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 8 B⁴) 'τοῦ μὲν
 πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις ἰζάνοισι ποικίλαι πανέλοπες,
 αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες καὶ ἀλκύνες τανυσίπτε-
 ροι.' ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (fr. 4):

αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

10 41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηνται, ὡς
 καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἐνιοὶ f
 συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος
 (fr. 106 B⁴):

πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

15 οὕτως καὶ ὄρνυγα καὶ χοίνικα, πολὺ δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτει-
 νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς
 (fr. 301 N):

ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

20 Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα (I 192 K):
 ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγηδοῖς (I 384 K):

389

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

25 τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.
 Νικοφῶν ἐν Χειρογράφῳσι (I 779 K):

τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους.

4. 5 λαθιπόρφυρας A: corr. Schw 6 ἀκροτάτοιαι ξανθοῖσι
 A: corr. Wilam 7 λαθοπορφυρίδες A: corr. Schw 9 οὐμ
 A: corr. Valcken 16 Καμικίους Brunck; at non casu factum
 quod ubique Καμικαί fabulae nomen citatur 21 exemplum
 non aptum 23 τε τὸν Kock 25 λαγνείαις A: corr. C

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως (p. 244 L)·

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
 φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῶου τάδε (p. 287 R)·
 ὁ πέρδιξ ἐστὶ μὲν χερσαλός, σχιδανόπους, ζῆ δὲ ἔτη
 πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονω- 6
 τερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἄρρένων τὰ θήλεια.
 ἐπφάζει δὲ καὶ ἐκτρέφει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν
 δὲ γνῶ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλιν-
 δεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν
 τοῦ συλληφθῆσεσθαι, ἐξαπατᾷ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν 10
 οἱ νεοττοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. 42. ἐστὶ δὲ τὸ
 ζῶον κακόηθες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν.
 διὸ καὶ τὰ ᾧ τῆς θηλείας συντρίβει, ἵνα ἀπολαύῃ
 τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιννώσκουσα ἀπο-
 διδράσκουσα τίκει· τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλιμάχος 15
 ἐν τῷ περὶ ὄρνέων (fr 100° 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
 οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττηθεὶς ὀχεύεται
 ὑπὸ τοῦ νικῆσαντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (h. a.
 p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
 σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους. ἐπειδὴν 20
 δὲ κρατηθῆ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα ὀχεύε-
 ται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατὰ
 τινα ᾧραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιός φησιν Ἀλέ-
 ξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ αἱ
 θήλειαί, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 25
 ρεύοντα πέρδικα ᾧθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμῶν μα-
 χούμενος· ἄλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-
 30 μενος. καὶ ὁπόταν μὲν ἄρρην ἢ <ὁ> θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγον εούσας A: corr. Schw, fort. ἄγει 18 sqq. male
 haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC:
 corr. Schneid 28 ὁ add. ex Arist

ποιεῖ· ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἕως ἂν
 ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη, ἀλλ' οὐχ
 ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρ-
 5 χεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχού-
 μενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα
 κατασιγάξει. πολλάκις τε ἐπφάξουσα ἐξίσταται, ὅταν
 προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευ-
 ούσῃ, ὑπομένει τε ὀχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ
 10 τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόηται περὶ τὴν
 ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες ὡς εἰς τοὺς θηρεύ-
 οντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ
 δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν,
 ὁπότεν ἴδωσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον
 15 στάντων ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίνεσθαι, τινὲς
 δὲ καὶ παραντίκα τίκτειν. πέτονται τε περὶ τὸν τῆς
 ὀχείας καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλώσσαν ἔξω ἔχοντες.
 οἷ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες. Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f
 περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 324) 'οἱ στρουθοί, φησί
 20 χοὶ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες καὶ οἱ ὄρτυγες
 προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας,
 ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τούτου δὲ
 αἴτιον ἢ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλη-
 σιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὀχείας,
 25 ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάθπτρον· προστρέχοντες
 γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν αλίσκονται τε καὶ προΐενται τὸ

2 ἀπατηθῆναι AC: corr. K, ἀντιάσῃ Aristot. p. 614 a 14 (ἀντάσῃ
 Schneider) αὐτῆς AC: corr. ex Arist ἀθροισθέντες A 4
 προσέρχεται. ὁ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντες ἐπὶ
 τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων AC ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot
 13 θηλείας AC: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege
 περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν

σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρούων. τούτους δ' ἢ τῆς ἐμφάσεως ἀλσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. 43. καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως (fr. 25 B⁴).

5

ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν

εὔρε γελωσσάμενον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός ἔφη (fr. 24 10 Koepke) 'τὴν εὔρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὄρνιθων ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικὴν. οὐ πάντες δ' οἱ πέρδικες, φησί, κακκαβίζουσιν. Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν 15 (fr. 181 W) 'οἱ Ἀθήνησι, φησί, ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῖ Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστν κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέκεινα τιτυβίζουσιν.' Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν (FHG IV 346) 'οἱ μικροί, φησί, ἄνδρες οἱ ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξι ὀχήματι χρῶν- 20 ται.' Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς (FHG IV 460) 'οἱ Πυγμαῖοι, φησί, τοῖς πέρδιξι καὶ ταῖς γεράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδίκων ἐστὶν ἕτερον γένος ἐν Ἰταλίᾳ ἀμανρόν τῇ πτερώσει καὶ μικρότερον τῇ ἔξει, το ῥύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον. οἱ δὲ 25 περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας c διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ διαβαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ

6 ἔπηγε δὲ A· corr. Bergk

7 τς γλωσσαμενον A: corr.

Mein 8 στόμα Imperium: ὄνομα A

13 ὧν τὴν κατὰ AC:

corr. Mus λαβεῖν σύστασιν Wilam

διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προειρήκαμεν (litt. a).
 τοὺς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους πέρδικάς φησι
 Θεόφραστος (fr. 182 W) δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δ' ἐν
 Σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δ' ἐνίοτε
 5 καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἰς'. πέτονται δὲ ἐπὶ βραχύ, ὡς
 φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως γράφων οὕτως
 (I 5, 3)· 'τὰς δὲ ὠτίδας ἄν τις ταχὺ ἀνιστῆ ἔστι λαμ-
 βάνειν· πέτονται τε γὰρ βραχὺ ὥσπερ οἱ πέρδικες καὶ d
 ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἡδέα ἐστίν.'
 10 44. ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος
 περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα τὰ
 ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης
 Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμη-
 τικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ζῷον τοῦτο, ὁ ὧτος, μάλιστα ὧν ἄν
 15 ἴδη ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτα ὅσα ἄν
 ἴδη τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες
 αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὀφ-
 θαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἑαυτῶν ἐν e
 20 λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὧτοι θεώμενοι
 τοὺς υπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐκ
 τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες καὶ ταχέως ἀλίσκονται.
 γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης (p. 292 R) οὕτως
 ὅτι 'ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ
 25 τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρούνου μεγάλου, χροῶμα
 ὄρνυγος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὀξύ, τράχηλος
 λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώδης, πρόλοβον
 δ' οὐκ ἔχει'. Ἀλέξανδρος δ' ἰ Μύνδιος καὶ προσαγο- f

7 ονιστη A 9 fort. ἡδιστα [ἐστίν]: ἡδιστα ἦν Xen 14 δὲ
 om. C, fort. γὰρ 22 λεκανιδίων C 27 πρόλογον A: corr. C

ρεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ
 τὴν τροφήν ἀναμαρνασθαι ἢ δεσθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν
 τις δορὰν ἵππων περιθοῖτο, θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ
 προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστο-
 τέλης (p. 293 R): ὁ ὠτός ἐστι μὲν παρόμοιος τῇ ^b
 γλαυκί, οὐκ ἐστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὠτα
 πτερύγια, διὸ καὶ ὠτος καλεῖται· μέγεθος περιστερᾶς,
 μιμητῆς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἀλίσκεται.
 ἀνθρωποειδὴς δ' ἐστὶ τὴν μορφήν καὶ πάντων μιμη-
 891 τῆς ὅσα ἄνθρωπος ποιεῖ. διόπερ καὶ τοὺς ἑξαπατω- ¹⁰
 μένους θάδῳ ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὠτους
 καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος
 ὀρχεῖται στᾶς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα βλέ-
 ποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ
 τις ὀπισθεν στᾶς καὶ λαθῶν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν ¹⁵
 μίμησιν ἡδονῇ κατεχομένους. 45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν
 λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει
 λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ὅμηρος (ε 66.
 γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ λαβῶν
 τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικι- ²⁰
^b λίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι καὶ ἀπ'
 αὐτῶν ἡμεῖς σκῶπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ
 καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων διὰ τὸ τὴν ἐκεί-
 νων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῶων
 εὐγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μι- ²⁵
 μεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων
 ἤχους ὥσπερ ψιττακὸς καὶ κίττα. ὁ δὲ σκῶψ, ὧς

1 λαγωδίαν A C: λαγωπίαν Lobeck 3 θέλοι A C: corr. Mus
 B ὁ om. A add. C 6 περὶ O et Arist. h. a. 8, 12 p. 597 b 22:
 παρα A 16sq. cf. Ael. n. a. 15, 28 23 τοὺς σκωπτομένους
 A: corr. C superscr.

- φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294) μικρότερός ἐστι γλαυκός καὶ ἐπὶ μολυβδοφανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπο τῶν ὀφρύων παρ' ἑκάτερον κρόταφον ἀναφέρει περὰ.
- 8 Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100° 7 Schn) δύο γένη εἶναι ο
σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' αἰ-
σκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός
φησι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ χωρὶς τοῦ σ̄ κῶπας εἶναι, καὶ
10 Ἀριστοτέλη (h. a. p. 617 b 31) οὕτως αὐτοὺς ὀνομα-
κέναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι.
τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις
ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν
ἀεισκῶπων τῷ πάχει καὶ εἰσι παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ
15 φάττη. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς d
τοῦ σ̄ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L)·
'σκῶπας, ἔποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητρόδωρος δ' ἐν
τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἀλίσκεσθαι
τοὺς σκῶπας.
- 20 46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνή-
σθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι
καὶ ἀλεκτρυῶν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστο-
τέλης γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθε-
μένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ
25 προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῆ· εἰ δὲ μὴ e
ἀνατεθείη, μάχονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττήσας
τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. ἱστορεῖται δὲ ὅτι
καὶ ἀλεκτρυῶν εἰσιῶν οἵανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ τάχει A: corr. Aristot
et Ael. l. 8 22 τὸ ὄρνεον om. C, ἐστὶν ὄρνεον Wilam 26
ἀνατεθῆ· ἢ A: corr. Di

λόφον καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἐτέρῳ δίχα μάχης οὐ παρα-
χωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 183 W) τοὺς ἄγριους
φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ
καὶ τοὺς ἄρρενας εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν,
τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ 6
οἱ στρουθοὶ δὲ εἰσὶν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς
τοὺς ἐμπαγόντας φησὶν στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς
f ἀφροδίσια γίνεσθαι. μήποτε οὖν καὶ ἡ Σαπφῶ ἀπὸ
τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησὶν (fr. 1)
ὀχεῖσθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῷον καὶ πολύγονον. 10
τίκει γοῦν ὁ στρουθός, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης
(p. 291 R, καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύν-
διος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν
ἡμερον, τὸ δ' ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενε-
στέρας τὰ τ' ἄλλα εἶναι καὶ τὸ εὐύγχος κερατοειδῆς 15
μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν
ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ (p. 291 R)
892 τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ
τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χροῆς τὴν πιθαν-
νότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων καὶ φα- 20
λαρίδων, ἀπολευκαινομένων κατὰ καιρούς. Ἡλεῖοι δὲ
καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὡς Νίκανδρός
φησὶν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν (fr. 123 Schn.

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\nu}\xi$ ληγόντων
ὀνομάτων ἐξήτηται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χροῶνται 25
ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπω-
τικῷ (λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ), τὰ δὲ εἰς ξ ἄρσενικὰ
b ἀπλᾶ δισύλλαβα ὅταν τῷ $\bar{\nu}$ παρεδρεύηται, ἔχη δὲ
τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων

7 τοὺς om. A: add. C 15 κερατοειδεῖς A: corr. Coraer
28 δισύλλαβα C ἔχει A: corr. C

ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ $\bar{\kappa}$ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἔρυκος, Βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ τοῦτου ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ $\bar{\gamma}$, ὄρτυγος, ὄρυγος, κόκκυγος. σημειώ-
 5 δεσ δὲ τὸ ὄνυχος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ τῆς τελευταίας τυπωτικῶ, κἂν ἄνευ συμφώνου λέγηται, ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (p. 287 R)· 'ὁ ὄρτυξ
 10 ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδαγοπόδων, νεοττιὰν δὲ οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει c φρυγάνοις διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ἧ ἔπφάξει.' Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων (Arist. ps. p. 294) 'ὁ θῆλυς, φησὶν, ὄρτυξ λεπτοτραχελός ἐστι τοῦ ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖῳ μέλανα. ἀνατμη-
 15 θεῖς δὲ πρόλοβον οὐχ ὁραῖται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ' ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἦπαρ καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα μικρὸν καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἦπατι ὡς ἀλεκτρούνες.' περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανό-
 20 δημος ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος φησὶν (FHG I 366)· 'ὡς κατείδεν Ἐρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Ὀρτυγίαν παρ' ἧ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰζάνειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ εὖορμον εἶναι ...' Εὐ-
 25 δοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς

3 ἔχη A: corr. C 18 λεπτοτραχηλότερός Cas 15 δὲ C: δ' ἐν A 16 in. ἔχει C: ἔχειν A, fort. ἔχων vel [ἔχειν] τρίβολον A: corr. Cas 21 κατείδεν Cas εὐρυσίχθων A: corr. Cas 22 παρὰ τὸ C 24 lacunam not. Mueller 25 γῆς Mus: τῆς A

e Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρνυγα καὶ προσαγαγόντος ὁσφρανθέντα ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιῶν τῷ ζῳῷ τοίτῳ. 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπόλις ἐν Πόλεσι αὐτοὺς κέκληκεν ὄρνυγιά λέγων οὕτως (I 317 K · 5
 ὄρνυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε;
 B. ἔγωγε μικρὸ ἄτ' ὄρνυγιά. κάπειτα τί;
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ ὄρνυγιον εἶρηκεν οὕτως
 (II 14 K) ·

ὡς δὴ σὺ τί

10

ποιεῖν δυνάμενος ὄρνυγιον ψυχὴν ἔχων;

f Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίαις ἢ Καρυάτισιν (III 559 B ·
 ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι
 παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ
 οἱ κέρδικες. καὶ ἡ σιαλὶς δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν 15
 ὁ Δίδυμος (p. 76 Sch), ὠνομασμένη. σχεδὸν γάρ τὰ
 πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομα
 σίαν. ἡ δὲ ὄρνυγομήτρα καλουμένη, ἧς μνημονεύει
 Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων (I 88 K) · Ἰθακησία
 393 ὄρνυγομήτρα' — λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέ- 2
 ξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλικῆς τρυγῶν, σκέλη
 δὲ μακρὰ, δυσθαλῆς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν
 ὄρνυγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολι-
 τεῖα μαθηματικῶς εἰρημένων γράφων οὕτως (FHG II 25
 316) · 'οἱ ὄρνυγες περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν, ἐὰν
 κάτοπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου

2 fort. καὶ τῇ ῥιζί 3 lemma: ἐντεῦθεν παροιμία ὄρνυξ
 ἔσασεν Ἡρακλῆα τὸν καρτερόν 6 θρεψας A: corr. Schw 7 μικρὰ
 γ' A: corr. Pors 12 δυμαίαις A: corr. Tour, Δυσμαίαις
 Mem καρυάτισιν A 14 φωνάεντες A 15 σιαλὶς A 19
 κράτης A: corr. Schw

βρόχον θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐν τῷ
κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον.' καὶ περὶ τῶν
κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις·
'καὶ τοῖς κολοιοῖς δὲ διὰ τὴν φυσικὴν φιλοστοργίαν, b
5 καίπερ τοσοῦτον πανουργία διαφέρουσιν, ὅμως ὅταν
ἐλαίου κρατῆρ τεθῆ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ
χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον κατα-
ράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν πε-
ρῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώσεως.'
10 τὴν μέσσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτείνουσιν
'Αττικοὶ ὡς δοίδυκα καὶ κήρυκα, ὡς ὁ 'Ιξίων φησὶ
Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς 'Αλεξανδρέων διαλέκτου.
'Αριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως ἔφη c
(γ. 788) διὰ το μέτρον· 'ὄρτυγες οἰκογενεῖς.'

5 τῶν δὲ καλουμένων ΧΕΝΝΙΩΝ (μικρὸν δ' ἐστὶν
ὄρτύγιον) μνημονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς 'Αλέ-
ξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὕτως· 'φαληρίδας ταρι-
χηρὰς μυρίας, τυλάδας πεντακισχιλίας, κέννια ταριχηρὰ
μύρια.' καὶ 'Ιππαρχος ἐν τῇ Αἴγυπτία 'Ιλιάδι·
10 οὐδέ μοι Αἴγυπτίων βλος ἤρεσεν οἶον ἔχουσι,
κέννια τίλλοντες καλκατιαδισαλέοντα.

49. οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου πολ-
λάκις οὐδὲ ΚΥΚΝΟΙ, περὶ ὧν φησιν ὁ 'Αριστοτέλης d
(p. 285 R)· 'ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος· ἀλλη-
15 λοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ,
αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ᾠδικοὶ καὶ

b καίπερ K: καὶ γὰρ A (τοὺς κολοιοὺς τοσοῦτον π. δια-
φέροντας C) 17 ἀθληρίδας A: corr. Cas 20 οὐδέ Mein:
οὐ A 21 videtur κύλληστις (vel κύλλαστις cf. III 114 c) vo-
cabulum latere et deinde εἰσαλέοντες (ἀλέοντες Cas) coll. p. 418e
447c 25 ἀετῷ Arist. h. a. 610 a 1: αὐτῷ A

μάλιστα περί τὰς τελευταίς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέ-
 λαγος ἄδοντες ἐστὶν δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιη-
 φάγων.' ὁ δὲ Μύνδιος φησὶν Ἀλέξανδρος πολλοὺς
 τελευτῶσιν παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδόντων. ὁ
 δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς
 ο Ἡγησιάνναξ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονο-
 μαχήσαντα Κύκνον φησὶ (FHG III 69) τραφῆναι ἐν
 Λευκόφρῳ πρὸς τοῦ ὀμωνύμου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν
 Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιωῶ, ὡς φησὶ Φιλόχορος (FHG I 417),
 ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆναι καὶ παραγενο-
 μενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνου.
 λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοτιᾷ πόαν τὴν
 λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δὲ φησὶν ὁ
 Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος,
 ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν
 πολιτῶν αὐτῆ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα
 ι δὲ Ἥραν τε καὶ Ἄρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἥρα
 εἰς ἀπρεπῆ τὴν ὄψιν ὄρνιν μετεμόρφωσε πολέμιόν τε
 καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις,
 γενέσθαι τε λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερ-
 σαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἐπι-
 πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ (p. 288 R) περι-
 στερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος, εἶδη δὲ πέντε, γράφων
 394 οὕτως· 'περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών.' ἐν
 δὲ πέμπτῳ περὶ ζῴων μορίων (h. a. 5, 13) τὴν φάσσα
 οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ
 Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος (fr. 206 N)

1 διαίρουσι AC: corr. Schw (διαβαίνουσι Ael. v. h. 1, 14)
 16 ταπεινούς C 18 τὴν ὄψιν Mein: ὄψιν τὴν A 19 τὴν
 C: γε A 27 τῷ τραγικῷ A: corr. Cas

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
 μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.
 κὰν Φιλοκτήτη δὲ fr. 262, κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν
 εἴρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης,
 5 μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χροῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν,
 ἡ δὲ φάψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα
 ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χροῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγῶν
 πάντων ἐλάττων, χροῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους^b
 φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ
 10 περιστερὰ αἰεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῳ μόνῳ.
 πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα·
 καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῆ ἔτη. οὐκ
 ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θη-
 λείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευ-
 15 τήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι
 καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολιοί· ἐπράζει δ' ἐκ
 διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων
 τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὡς μὴ βασκαν-
 θῶσι. τίκτει δὲ ᾧ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν^c
 20 ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν
 τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν,
 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένη
 ἡμέρᾳ συλλαμβάνει· ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησὶν Ἀριστο-
 τέλης (h. a. 5, 13) ὅτι περιστερὰ ἕτερον, πελειὰς δ'
 25 ἔλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελειὰς τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ

1 σιτούμενον Wilam, sed ipsum verbum σιτεῖσθαι suspectum
 2 πεπληγμένην Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis com-
 pilata, singula v apud Rosium 23 'debebat scribere ἐν ἄλλοις'
 Rose 24 πελειὰς passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur
 scribendum περιστερὰ ἕτερον καὶ πελειὰς, καὶ ὅτι ἔλαττον μὲν
 ἡ πελειὰς, τιθασὸν <δὲ> γίνεται <μᾶλλον ἢ> περιστερὰ· <ἡ πε-
 λειὰς> δὲ καὶ μέλαν κτλ.

δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν καὶ τραγί-
 πουν· διὸ οὐδεὶς τρέφει. Ἴδιον δὲ λέγει .h. a. p. 560 b 25
 d τῆς περιστερᾶς τὸ κινεῖν αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν ἀνα-
 βαίνειν ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ πρεσβύ-
 τερος, φησί, καὶ προαναβαίνει καὶ μὴ κύσας· οἱ δὲ
 νεώτεροι αἰεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ εἰ
 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρρην μὴ παρῶ-
 κινήσασαι· καὶ οὐδὲν προιέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουσιν
 ᾧά, ἐξ ᾧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δωριεῖς τῆς
 πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώφρων τῆς
 γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνέων
 (fr. 100° 4) ὡς διαφορὰς ἐκτίθεται φάσσαν, πυραλίδα,
 περιστερᾶν, τρυγόνα. 51. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος
 e οὐ πίνειν φησὶ τὴν φάσσαν ἀνακύπτουσαν ὡς τὴν
 τρυγόνα καὶ τοῦ χειμῶνος μὴ φθέγγεσθαι, εἰ μὴ εὐδαι-
 γυνομένης. λέγεται δὲ ὅτι ἡ οἶνὰς εἰάν φαγοῦσα τὴν
 τῆς ἰξίας σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἰδίαν
 ἰξίαν φύεσθαι. Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορίαις
 (FHG II 440) περιστερᾶς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς.
 Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ
 Μαρδονίου ἱστορῶν καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ
 Περσικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα (FHG I 32)
 'καὶ λευκαὶ περιστερᾶι τότε πρώτον εἰς Ἑλληνας ἐφα-
 νησαν, πρότερον οὐ γιγνόμεναι.' ὁ δ' Ἀριστοτέλης
 f φησὶν (h. a. 613 a 2) ὡς αἱ περιστερᾶι γινομένων τῶν
 νεοττῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασησάμεναι ἐμπι-
 ούσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα, διὰ τούτου παρα-

1 ἐρυθρόν AC: corr. ex Arist. 4 τῆς θηλείας A: corr. C
 5 καὶ μὴ C et Arist: μὴ A 8 κύσασαι C utrumque Arist
 codices 12 πυραλίδα A 14 ἀνακόπτουσαν A: corr. C
 17 ἰδίαν del. Wilam 25 ὡς ἐπ' ἀριστερᾶ A: corr. Mns γενο-
 μένων Arist 26 λαμυριζούσης A

λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυπαλαιεῖς περὶ
 αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύνας
 τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἀλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους
 τῶν ἑξακισχιλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀνα-
 5 φαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγωὺς εἰς τὴν νῆσον·
 ὡς καὶ πρότερον Ἀστυπαλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο
 πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο
 πέρδικων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους
 γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ' ἀρχὰς δ' ἡ μὲν
 10 Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγῶς, ἀλλὰ πέρδικας'
 πολύγονον δ' ἐστὶ τὸ ζῷον ὃ λαγῶς, ὡς Ξενοφῶν
 εἶρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ (5, 13). καὶ Ἡρόδοτος δ'
 οὕτως φησὶν (III 108)· 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγῶς ὑπὸ
 πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν-
 15 θρώπου, οὕτω δὴ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικνίσκει τε
 μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων
 ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆς μήτρησι
 20 πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιρέεται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ
 δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 3, 10) γίνεσθαι φησι παρό-
 μοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κύνικλον καλούμενον, γρά-
 φων οὕτως· 'ὁ δὲ κύνικλος καλούμενος πόρρωθεν
 μὲν ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός· ὅταν δ' εἰς
 τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ
 τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ
 25 πλεῖον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσει-401
 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ (FHG III 275)· 'καὶ
 ἡμεῖς εἶδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

8 fort. ἐν ἐνιαυτῷ 9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυ-
 παλαίᾳ μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ' οὐχὶ λαγῶς, Ἀνάφη δὲ λαγῶς,
 ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii coniectura, qui
 v. 10 post πέρδικας excidisse putat ἢ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας,
 ἀλλὰ λαγῶς 17 τῆσι C 21 κύνικλος Polyb

c ἄλλ', ὧ περιστέρειον, ὅμοιον Κλεισθένει
πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
Νίκανδρος δὲ ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν
μνημονεύων πελειάδων φησί (fr. 73 Sch):

καὶ τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκεύσας δ
ἢ Σικελὰς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι
οὐδεφινοστρακεοὶ λωβήσιμοι ἐξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος (cf. Rose Ar. pa. p. 293), ὁ ἄρρην μείζων καὶ
ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλανκίον διὰ τὴν τῶν 10
d ὀμμάτων χροῖαν μικρῶ ἑλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ
βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος·
..... νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρηνες σιμά τε καὶ
ἐλάττονα τῇ συμμετρῷ τὰ φύγῃ. ἢ δὲ μικρὰ κολυμβίς,
πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ῥυπαρομέλαινα τὴν 15
χροῖαν καὶ τὸ φύγῃς ὀξὺ ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα,
τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο γένος βο-
σκάδων μείζων μὲν νήττης, ἑλαττον δὲ χηναλώπεκος.
αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῶ μείζονες οὖσαι τῶν
μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι. 20
e ἢ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ
χρῶματι δὲ ῥυπαροκέραμος ἐστὶ, τὸ δὲ φύγῃς μακρὸν
τε καὶ στενὸν ἔχει. ἢ δὲ φαλαρίς καὶ αὐτὴ στενὸν
ἔχουσα τὸ φύγῃς στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὖσα ἐν-
τεφρος τὴν γαστέρα, μικρῶ μελαντέρα τὸν νῶτον. 25
τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι
καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων

1 καλλισθένει A: corr. Rose 6 σικελικὰς A: corr. Mus
μεγάροιο A: corr. L. G. Schneider φιαρσαι A: corr. Heringa
7 οὐδ' ὄψις ὀστρακείοις O. Schneider νωμήσιμοι A: corr.
O. Schneider ἐξενίπονται A: corr. Heringa 13 ἐστὶ δὲ ἦτον
νήττης C, sed haec post φύγῃ v. 14 22 ῥυποκέραμος AC: corr. Mus

ὁμοίως ἡμῖν σνάγρου ἐπὶ τοῦ σῦος τοῦ ἀγρίου. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς δ' ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σῦς ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N)·

σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος Λάκων γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἑβδόμῃ (c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG
10 I 335). καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'αἰεὶ ἵποτε σὺ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἰώθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἢ χρῆσις μὴ εἴη τῶν
ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας
τὰς φροντίδας ὡσπερ ὁ Κῶος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν κα-
15 λούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με

20 ὥλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπίριοι.

65. ἔν' οὖν μὴ καὶ σὶ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφανανθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένη οὕτως ὠνόμασε (II 27 K)·

λαβῶν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν

25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἰ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N)·

νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διανανθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλιτᾶς A 20 ὠνομάτων Heimsöeth, fort. καίνιπτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort τόνδ'

δ γλόην καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ.

B. τί λέγεις; A. τραγωδίαν περαίνω Σοφοκλέους.¹

54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περινεχθέντων
 c καὶ περὶ τούτων ἐζήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ ὄνομα
 εἶρηται. καὶ τις ἔφη· 'Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ δ
 (I 157 K)· 'γαλαθῆν' ἐκλεπτον οὐ τέλεα.' ἐν δὲ Αὐτο-
 μόλοις (I 153 K)· 'οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ἔν θύειν μέλλεις.'
 Ἀλκαῖος Παλαίστρα (I 761 K).

ὁδὲ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἰ τι γρύξομαι

ἔν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μνός. 10

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν (c. 183) ὅτι ἐν Βα-
 βυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι
 μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρω (II 104 K)

d κομπός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὕτως
 γαλαθηνός. 15

Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ (II 432 K)

ὁ βοῦς <ὁ> χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθὸς δεκάπαλαι,

ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβῶν.

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν (fr. 51 B⁴).

οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα 20

γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης

ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Κράτης Γείτοσι (I 130 K)

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . . παιδικῶν ἄλις

οκως περ ἄρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ 25

χοίρων.

1 γλόη Kock 2 παραινῶ A: corr. Cas 9 ὁδεῖ A: corr.
 Schw 14 κρωμακίσκος Di, latet aliud οὔτος A: corr. Schw
 17 ὁ add. Pors δὲ καὶ παλαι A: corr. Jacobs 21 καιροέσσης
 A: corr. schol. Pind. ol. 3, 52 24. 25 δαισοκως A: ἄλις Jacobs,
 οκως corruptum

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ ε
λέγουσαν (fr. 37).

ὦ τέκος, οἶον ἔχω πόνον·

σὺ δ' ἄωτεις, γαλαθηνῶ δ' ἤτορι κνώσσεις.

δ και ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν (fr. 52)

Ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν

ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων (FHG II 309) εἰς τοῦτο
φησιν ὠμότητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὡς
10 γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. (θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θη-
λάξειν τὸ γάλα. Ὀμηρος (Ω 58).

Ἔκτωρ γὰρ θνητός τε γυναικὰ τε θῆσατο μαζόν, f
διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλάς εἰς τὰ στόματα τὰ βρέφη,
καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλάς·)
15 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς (δ 336).²

55. περιενεχθεισῶν δέ ποτε καὶ ΔΟΡΚΑΔΩΝ δ897
Ἐλεατικὸς Παλαμήδης <ὁ> ὀνοματολόγος ἔφη· 'οὐκ
ἄχαρι κρέας τὸ τῶν δορκάων.' πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος
ἔφη· 'μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὐ. Ξενο-
20 φῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ (c. 5, 2). 'ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες
καὶ δορκάδες.'

56. ΤΑΩΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δηλοῖ Ἀντι-
φάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως (II 99 K).
τῶν ταῶν μὲν ὡς ἄπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
25 σπάνιον ὃν τὸ χρῆμα· πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
καὶ Εὐβουλος ἐν Φοίνικι. καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ
σπάνιον θαυμάζεται. 'ὁ ταῶς, φησὶν Ἀριστοτέλης b

4 σὺ δ' αὐτε εἰς A: corr. Cas 6 Ἰοστέφανος videtur
mater dici 14 [διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλάς] K 17 ὁ
add. Foerster 24 ταῶν A ἀπάξης A: corr. p. 654e 26
Eubuli verba interciderunt

(p. 291 R), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίκτει
 τριέτης γενόμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποικιλίαν
 τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπφάζει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίκτει
 τε ἅπαξ τοῦ ἔτους πρὸς δώδεκα· ταῦτα δὲ οἶκ' εἰς ἅπαξ,
 ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει
 δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
 ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπφάζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς.' Εὐπολις
 δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως (I 266 K)

c

μὴ ποτε θρέψω

παρὰ Φερσεφόνη τοιόνδε ταῶν, ὅς τοὺς εὐδοντας
 ἐγείρει. 10

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
 ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
 μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ-
 λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν 15

Δῆμον τὸν Πυριλάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
 κατὰ πόδον τῆς τῶν ὀρνίθων θείας ἔκ τε Λακεδαί-
 μονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδῆν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν
 μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει

d (fr. 58 Bl)· 'εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς 20
 ὄρνιθας, οἰχήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτε-
 ρύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ
 αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ
 περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
 πάλιν φησὶν· 'ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος 25
 εἰσῆγει, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος
 θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ
 ἐχθρὸς οὐδὲ πρόην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.'

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίκτει τε ἅπαξ τοῦ
 ἔτους πρὸς δώδεκα, quae v. 3 transposuit ed. Basil, cf Arist.
 h. a. 564 a 26 2 χρόνοις del. Rose, om. Arist 10 ταῶν A

57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὡς φησι Τρύφων e
 (fr. 5 Vels), τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ
 δασύνοντες. καὶ ἀναγιγνώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
 πόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύ-
 5 ριον (litt. c) — καὶ ἐν Οἰνισιν Ἀριστοφάνους (v. 101)
 Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
 καὶ πάλιν (269)

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
 λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταωνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ
 10 Ἀριστοφάνη (v. 884). ἀμήχανον δὲ παρὰ Ἀττικοῖς
 καὶ Ἰωσιν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν
 τελευτῶσαν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι.
 πάντως γὰρ εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον f
 νεῶς, λεῶς, Τυνδάρεῶς, Μενέλεῶς, λειπόνεῶς, εὔνεῶς,
 15 Νείλεῶς, πρᾶῶς, υἷῶς, Κεῖῶς, Χιῶς, διῶς, χρεῖῶς, πλειῶς,
 λειῶς, λαιῶς, βαιῶς, φαιῶς, πηῶς, γόῶς, θοῶς, ῥοῶς,
 ζωῶς. φίλαρχος γὰρ οὕσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν
 ἢ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων³⁹⁸
 οὐδαμῶς ἐγκαθεύγνυται. ὀνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ
 20 τῆς τάσεως τῶν πετρῶν. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ
 περὶ Ἑλληνισμοῦ· ταῶς παραλόγως δ' οἱ Ἀτικοὶ καὶ
 δασύνουσι καὶ περισπῶσι. ταῖς δὲ πρώτοις τῶν φων-
 ηέντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς
 συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ ἐνταυθοῖ προάπτουσα καὶ
 25 τάχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαι-
 ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦ-
 σαν τῇ προσφθιά φύσιν οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων αὐτὴν
 τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.

9 ταῶνι A 14 in νεῶς et eis quae secuntur nominibus
 psilosis notam om. A add. C 24 fort. ἐντεῦθεν πρόττουσα
 C superscr. α: πράττουσα A

οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Η στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
 b παλαιούς τὴν δασείαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν-
 των τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Η προγράφουσι,
 τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
 ἡ δασύτης, μήποτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ- 5
 λαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται.'

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
 ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, 'ἀλλὰ κἀγώ,
 φησὶν ὁ Δαρῆνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλ-
 πιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ 10
 σιτούμεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε;' καὶ τινος εἰπόν-
 c τος 'εἶδος ὀρνέου' (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ
 πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος
 ὀρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Δαρῆνσιος ἔφη· 'καὶ αὐτός,
 ἀνδρῶν λῶστε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς 15
 Ὀρνισι μνημονεύει ἐν τούτοις (v. 884) οἶδα· 'πορφυρίωνι
 καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι
 καὶ ταῶνι.' ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ
 παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος
 γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζώων οὐ τοῦ 20
 ὀρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν
 d σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· 'τέτραξ τὸ μέγεθος
 ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χροῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς
 στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος.
 ὅταν φωτοκῆ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος 25
 ἐν Ἦβας Γάμῳ (p. 237 L)·

λαμβάνοντι γὰρ

ὄρνυγας στρουθούς τε κορυδαλλάς <τε> φιλοκονεί-
 μονας

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταῶς 18 ταῶνι A 28 στρου-
 θούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκονίονας

τέτραγας σπερματολόγους τε κάγλαας συκαλλίδας.
καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν (p. 240 L):

ἦν δ' ἐρωδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλεύχενες
τέτραγές τε σπερματολόγοι.'

5 ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε (σιωπᾶτε γάρ), ἐγὼ καὶ τὸ
ὄρνειον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ e
τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος καὶ προιστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέαμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ
ἐκείνῃ τοῦ ὄρνειου. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ
10 τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίοσιν ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν ὑπ'
'Ἀριστοφάνους εἰρημένων τον ὄρνιθα. νομίζων δὲ
καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης
ἠξιῶσθαι τὸ ζῷον ἐν τῇ πολυτάλαντῳ πραγματείᾳ
(ὀκτακόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου
15 τὸν Σταγίριτον λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζῴων
ἱστορίαν) ὥς οὐδὲν εὔρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαι- f
ρον ἔχων ἐχεγγυώτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντα Ἀρι-
στοφάνη.' ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσῆλθέ τις
φέρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγε-
20 θος ὑπὲρ ἀλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορ-
φυρίωνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὄτων ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα ὥσπερ οἱ ἀλεκτρούνες τὰ κάλλια·
βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ 399
εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος
25 παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς
τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἦν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΨΥΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρείδων κάθοδον πε-
ποιηκῶς ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν (om. Kinkel):

1 τέτραγας τε σπ. Pors 3 ἦδ' et μακρὸν καμπ. A: corr.
II p. 65b 15 σταγειρίτην AC 22 κάλλια A κάλλια C: corr. Mus

Ἴσον δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπων
ψίας ἔρχει νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει·
b ὄσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκνῖαι ψύαι.
τὰ δ' ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους γαλλίας.⁵
Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως φησὶ
(FHG II 324)· 'σάρκες μυωταὶ καθ' ἑκάτερον μέρος, ἃς
οἱ μὲν ψύας, οἱ δὲ ἀλώπεκας, οἱ δὲ νευρομήτρας κα-
λοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἰπποκράτης
ὁ ἱερώτατος. ὠνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ῥαδίως¹⁰
ἀποψᾶσθαι ἢ οἷόν τις [οὔσα] ἐπιψαίονσα σὰρξ καὶ
ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα.' μνημονεύει αὐτῶν
καὶ Εὐφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς (IV 491 M)·

c λοβός τις ἐστὶ καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμῶν πρὶν θεωρῆσαι μαθῶν . . .¹⁵
60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στεροῖς (I 217 K)·
ὡς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν
(c. 2) . . . σπανίως δ' ἐστὶν εὐρεῖν τὸ οὔθαρ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ζώων λεγόμενον· ΥΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ δὲ μόνον ὡς²⁰
ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντη (I 713 K)·
ὑπογάστριον θύννου τι κᾶκροκώλιον.

d Θεόπομπος Καλλιόχρω (I 738 K)·

ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι', ὧ Δάματερ.²⁵

ἐν δὲ Σειρήσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων
οἴτως (I 747 K)·

2 ψόας, item 14 ψόαι scribendum, cf. Phot. s. v. Phryn.
p. 300 Lo 5 γαλλίας A γαλλίας C: quid sit nescio 11 ἢ
add. C om. A οὔσα del. Wilam coll. Et. M. 819, 15 14 καὶ
Herw 25 ὑπογαστρίωι διαματερ A ὑπογάστρια (hoc solum), C:
corr. VII 302d

θύνων τε λευκὰ Σικελικῶν ὑπήτρια·

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἄρ-
χέστρατος οὕτως φησί (fr. 57 R)·

τοῦ δὲ λαγῶ πολλοί τε τρόποι πολλαί τε θέσεις
5 σκευασίας εἰσὶν. κείνος δ' οὖν ἔστιν ἄριστος,
ἂν πεινώσι μεταξὺ φέρης κρέας ὀπτὸν ἐκάστω,
θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάζων ὀβελίσκου e
5 μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπείτω δέ σ' ὀρῶντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.

10 αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῆ ὀψοποιούντων.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
φησὶν, ἔστιν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν· λέγει f
15 δὲ ὧδε (II 296 K)·

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὗ δασύποδ' εὐρεῖν ἔστιν οὐχὶ ῥάδιον.

Ἄλκατος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων ἐμ-
20 φανίζει διὰ τούτων (I 759 K)·

κορίαννον ἵνα τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς δασύποδας
οὓς ἂν λάβωμεν ἀλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

62. Τρύφων δέ φησι (fr. 19 Vels)· τὸν λαγῶν ἐπ' 400
αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξύτωνως καὶ
25 μετὰ τοῦ ν λέγει (I 456 K)·

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν (I 445 K)·

1 λευκῶν A: corr. K 4 θέμιστες Ribb 6 πεινώσι A (i. e.
πίωσι) πεινώσι C, corruptum utrumque 11 γλωῶν A: corr. C
12 ὀψοποιούντες A: corr. C, ὀψοποιούντος Wilam 13 ναυκράτης
AC: corr. Grot 18 οὗ Mus: οὐ A οὐδὲ C 21 ἵνα τί Bgk:
εἶναί τι A 22 ἔαν A 26 ἀνύσας Kock μύσας Jacobs

πλοῦν ἐπὶ Νέαν πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν
 τῆς γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιορχείας
 ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς
 κουνίκλους τούτους.⁸ καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι
 λαγωοί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιάρχης ἐν Ἀγνοίᾳ 5
 οὕτως (II 541 K).

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεία δ' ἢ μίμαρκυς.
 Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 301
 b περὶ τὴν Βισαλτίαν φησὶ λαγωὺς γίνεσθαι δύο 10
 ἥπατα ἔχοντας.

64. ΣΥΟΣ· δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ'
 οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου,
 ἔπροβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ λο-
 γιστὰ Οὐλπιανέ, τίς ἰστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σὺν 15
 Θήλειάν τε γεγονέναι καὶ λευκὸν τὴν χροῖαν.⁹ ὁ δὲ
 σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπη-
 σάμενος ἄλλ' υμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ
 c μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσοῦτων ἐμπλησθέντες, ὑπερ-
 βάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ δια- 20
 βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὔτοι ζητεῖτε.
 προφέρεσθαι δὲ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ̄ σὺς
 ἐτυμώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρμητικῶς
 ἔχειν τὸ ζῶον εἴρηται. τέτριπται δὲ καὶ το λέγειν
 χωρὶς τοῦ κατ' ἀρχὰς σ̄ ὕς. οἱ δὲ σὺν εἰρησθαι οἶονεὶ 25
 θῦν, τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ,
 ἀποκρίνασθέ μοι τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον

8 χελιδόνιος et γλυκεία A: corr. Mein B. γλυκεία γ' Kock
 13 καλοῦ del Wilam, fort. μεγάλου 14 ἔφη συζητεῖν A: corr.
 Schw 14. 15 φροντιστὰ καὶ λογιστὰ poetae verba esse vidit Mein
 17 fort. κάτα (pro καὶ) 18 ὑμεῖς Schw: ὑμῖν A, nisi forte
 oratio mutila

ὁμοίως ἡμῖν σὺάγρου ἐπὶ τοῦ σὺός τοῦ ἀγρίου. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἑρασταῖς ἐπὶ κυνὸς d ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N).

σὺ δ', ὦ Σὺάγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σὺάγρος Λάκων γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἐβδόμῃ (c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σὺάγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG 10 I 335). καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· ἄει ἴποτε σὺ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἴωθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἢ χρῆσις μὴ εἴη τῶν e ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ Κῶος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν κα- 15 λούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ.

ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με

20 ὥλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

65. ἴν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σὺάγρον ἀφανανθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένη οὕτως ὠνόμασε (II 27 K).

λαβὼν ἐπανάξω σὺάγρον εἰς τὴν οἰκίαν

25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἰ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N).

νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διαφανανθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλιτας A 20 κώνομάτων Heimsoeth, fort. κάλινκτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
 c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
 τάδε γράφει· 'πᾶσα γὰρ χεδροπόδης ἡμερος φύσις
 ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἔνεκα σπείρεται, οἶον [ὁ]
 κῦαμος, πισός· ἐτνηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα γίνεται· 5
 τὰ δὲ πάλιν αὐθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
 φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτον ἔνεκα τῶν
 τετραπόδων ζώων, οἶον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν,
 ἀφάκη δὲ προβάτων.' πισοῦ δὲ τοῦ ὄσπριου μνημο-
 νεύει καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῶ γένει. 'Ἡλιόδωρος δ' 10
 d ὁ περιηγητῆς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425)
 'τῆς τῶν πυρῶν, φησὶν, ἐψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
 παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν.'
 τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
 'ἀλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς 15
 γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
 κατὰ τὸν Θάσιον Ἠγήμονα.' καὶ ὁ Οὐλπιδανὸς ἔφη·
 'τίς δ' αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευσίτι γὰρ τῇ ἐμῇ
 οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
 λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἂν τι εἰποιμι μὴ παρ' ἐκάστου 20
 e μισθὸν λαβάν.' 'ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
 οὐκ ὦν 'λαβάργυρος ὠρολογητῆς' κατὰ τὸν Τίμωνος
 Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμονος. 72.
 Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἕκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
 κωμωδίας (fr. 18 Koeperke) 'Ἠγήμων, φησὶν, ὁ Θάσιος 25
 τὰς κωμωδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
 ἐν τινι τῶν κωμωδιῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
 ὁ del. Wilam 14 τοιούτων D1: τούτων A 15 fort. ἤδη pro
 κἂν 18 ἡ λιθίνη ἢ A: corr. Cas 20 ἂν τις A: corr. Cas
 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὅς καὶ

οἵτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρῆχον ἡμῖν. καὶ
 γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτό-
 μαχος γοῦν ὁ Καρχηδόσιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν
 ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὧν Θη-
 5 βαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύι φησὶ τοὺς καθ’
 ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὖτονοι γὰρ καὶ ἄ
 γλίσχροι <οί> χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς
 ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν
 ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ’ ὕεια καὶ ἄρνεια
 10 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἕξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθεί-
 ρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδί-
 στην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὡς μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι,
 ὥσπερ τὰ παρὰ Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκαστρῖα (II 17 K).
 15 κρέας δὲ τίνοσ ἡδιστ’ ἂν ἐσθίοις (φησὶν); B. τίνοσ;
 εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνι
 μήτ’ ἔρια μήτε τυρός, ἄρνός, φίλτατε.
 τῶν δ’ αἰγιδίων κατὰ ταῦθ’ ἂ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
 ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπῖαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
 20 ταῦτ’ ἐσθίων τὰ φαῦλ’ ἀνέχομαι.
 ἐν δὲ Κύκλωπί φησι (II 65 K).

τῶν χειρσαίων δ’ ὑμῖν ἡξει
 παρ’ ἐμοῦ ταυτί.
 βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης,
 25 αἰξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
 5 κάπρος ἐκτομίας, ὕς οὐ τομίας,
 δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι,

7 οἱ add. K 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπό-
 νητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὧν ἂν ἢ Herw 18
 αἰγείων AC: corr. Dobr, αἰγίων Mein 24 ὑλιβάτας A ἡλι-
 βάτας Eust. 1753, 22 (ὑληβάτας C)

τυρός χλωρός, τυρός ξηρός,
 τυρός κοπτός, τυρός ξυστίς,
 τυρός τμητός, τυρός πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
 σκευάζει (II 437 K)

- f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων 5
 ἔξω, Μάνη· στείχ' εἰς ἀγορὰν
 πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
 οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
 5 τοὺς τε μαθητὰς τοῖς ὠραιοῦς, 10
 οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
 μελετᾷ Φείδων καὶ καταβαίνειν·
 οἴσθ' οὓς φράξω;
 τοῖτοισ τοίνυν ἄγγελ', ὅτιή
 10 ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν, 15
 ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
 403 σπλάγγν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἤρασται,
 κρέας ἐξ ἄλμης ἐξίρηται,
 τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
 15 χορδῆς ἕτερος, φίσκης ἕτερος 20
 διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
 κρατῆρ ἐξεροίβδητ' οἴνου·
 πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
 ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
 20 πάντ' ἐστ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω. 25
 μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράξω.
 χάσκεις οὔτος;

6 κυπαρισσοτρόφων AC: corr. Cas 14 ἄγγελ' A: corr.
 C 17 χναῦω A: corr. Mein 23 λέπεται AC: corr. Mein
 24 κολασταίνει νοῦς μειρακίων A: corr. Schw 25 πάντες δ'
 A πάντες C: corr. Dobr 26 μέμνησθ' A: corr. C 27 αὐτός
 AC: corr. Cas

βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
 αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
 25 ἦκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν
 τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ', b
 ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
 ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
 καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλαία,
 30 σκόροδον, καυλός, κολοκύνθη, ἔτνος,
 θρόιον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 γλάνιδος, γαλεοῦ, βίνης, γόγγρου·
 φοξίνος ὄλος, κορακίνος ὄλος,
 μεμβράς, σκόμβρος,
 35 θυννίς, κωβίός, ἡλακατῆνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ, τρυγῶν, σμύραινα, φάγρος,
 40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας, c
 θροᾶττα, χελιδῶν, καρίς, τευθίς,
 ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόνας,
 45 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυσ, ἄρκτος,
 κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
 κηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρούνοσ, νήττης,
 κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.

1 δεῦρ' εἴ πως AC: corr. Dobr 11 φυξικινος A: corr.
 Dalec 13 ἡλακατινος A: corr. VII 301d 16 βρίγγος A:
 corr. VII 322e 18 σπάρος σκάρος A: corr. VII 329d 21 πολυ-
 πόδιον et ὄρφός A 23 ἄρτοι A: corr. Mein

50 καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὃς' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθη.

πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίξει, πηδᾶ, δειπνεῖ,

d 55 πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπά, κλαγγά θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν Κασίας

ἀπὸ γᾶς ἀγίας, ἁλίας Συρίας

60 ὄσμῃ σεμνῇ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,

λίλδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου·

τοιιάδε δόμους ὀμίχλη κατέχει

65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ ῥοδουντία
καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγώδησεν ὁ σοφὸς
e ἐκεῖνος μάγειρος, πρὶν καὶ ἐπιδείξαι ὃ τι φέρει. διε-
χλεύαξέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους, ὧν καὶ 20
μνημονεύων ἔφη· 'τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀν-
θίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος, <ὅς> ἐν τῷ Ἐγκαλυπτο-
μένῳ τοιάδε ὠγκώσατο (IV 459 M)·

Σόφων Ἀκαρνᾶν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης·
ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.

f οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα

4 δ' ὕει C εὔει A: corr. Di 6 βινεῖ et 8 νεῖται del.
Mein 9 κούραν A: fort. φύρδην, κούρα, Κασίας Wilam
12 μακροῦ A: corr Mein 13 καὶ βαρου A: corr. Di 14 μι-
σθου A: corr. Cas 16 ἀναμέστους Kock 21, 22 ξανθίππῳ C:
Ἀναξίππῳ Valek 22 ὅς add. Schw 23 ὠγκήσατο A: corr. C

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος
 βδέων

παντελῶς ἐπνιξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.
 5 ἔφερετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 6 οὐδ' ἐκεῖνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν
 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνεά σωρόν τε κῦάμων καταλαβῶν
 ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. <ὁ> δ' ὄνος ἡμᾶς
 10 ὡς ὄρᾱ,

..... ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδεται
 ἐκ τοῦτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κῦάμων χύτρας⁴⁰⁸
 αἰεὶ σιτούμενος ἤγε Πυανέψια πορδὴν ἐορτήν. 74. ἔττους
 δὲ κυάμινου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-
 15 χίλῳ λέγων οὕτως (II 432):

πρὸς ἔμαντὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεοὺς,
 ὄσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
 Παύσωνι φῆς τὸ δεινα προσλελαληκέναι;
 Β. καὶ πρᾶγμά <γ'> ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ,
 20 5 ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.
 Α. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. 6
 Β. ἔττος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
 φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. Α. χάριεν οἷς γινώσκεται
 τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' αἰεὶ ποτε

1 οὐδὲ ἐν Α 2 καθεύδω Α: corr. Jacobs 2 Θούδιππος
 ὁ λέων et 4 ἐπνιξεν Α: corr. Mein 5 εἶτ' ἐφερόμην Mein
 9 ὁ add. Mus 11 ὡσπερὶ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein,
 qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πυανόψια scrib. 17
 σὺ δὲ οὐδὲ Α: corr. Cas 18 τὸ δειναί Α: corr. Cas 19 πρᾶγμ'
 ἠρώτα Α: corr. Di 20 ἔχων Α: corr. Jacobs δυσεξόδους Α:
 corr. Boissonade

- ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει·
 τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
 καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
 36 ἔμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
 ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
 πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
 τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας·
 ἀδηφάγον τὸ ζῶον εἰς ὑπερβολὴν
 40 ἐστιν. τελώνη γλαῦκον, ἔγχειν, σπάρρον·
 ὅταν ἐγγὺς ἢ δ' ὄδ' ὕστερος, ἀρτύω φακῆν
 καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
 τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
 νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
 e 45 σίναπυ παρατίθημι τούτοις καὶ ποιῶ
 χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος τὴν φύσιν,
 ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
 ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὗ ζῆτεῖ φαγεῖν
 ἕκαστος ὑμῶν.
 69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
 γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς, (οὐ χειρὸν γὰρ καὶ τούτου 20
 μνησθῆναι) τί φησὶν (II 423 K);
 σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νῆ τοὺς θεοὺς,
 f ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι
 πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
 τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν. 25
 5 ἂν μὲν γὰρ ἔν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνου,
 τοῦψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα

1 ἔχον τὴν π. A: corr Toup 7 fort. καλῆν ἢ πόδας
 10 ἢ δ' Di: ἦν δὲ A ἦν δὲ C ὄδ' ὕστερος corruptam 13 νω-
 θρότατα AC: corr Toup 14 παρατίθημι σίναπι τούτοις AC:
 corr. Cas 16 non intellego 17 οὐ Toup: εἰ A 19 διονύσιον
 A: corr. C 22 καὶ χάρις αἰεὶ μία A: corr. Pors

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μένανδρος Ἰθρία (IV 268 M).

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
76. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
6 τοῖς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ
εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο
νύσασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
καὶ δειπνοῦ λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀπονύσασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλα-
10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεὶ τοι Ὅμηρός πη μὲν 409
φησι (α 138)

νύσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
πῆ δέ (α 146).

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
15 σῖτον δὲ δμῶαί παρενήνεον ἐν κανέοισι.
καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo): ἑτάλαινα Κοι-
κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἅμιν τὰν τρά-
πεζαν. παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
προπαροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
20 Ἡρακλεῖ (929).

εἰς χερνίβ' ὡς βιάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν (I 262 K).

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

ἔστι δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
25 λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἤγνιζον. χρὴ μέντοι
προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε ῥημα-
τικά σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν
παρακειμένον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

ὄρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν οὐδ' ὁ καιρός
 αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότις. εἰάν δ'
 εὐ μὲν σὺ χρήση τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
 35 καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
 ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ', ὃν ἀρτίως 5
 d ἔφης ἔχοντα πείραν ἤκειν πολυτελῶν
 πολλῶν τε δειπνων, ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
 πάντων ποιήσω, θρόνον ἂν δεῖξω μόνον
 40 παραθῶ <τε> δειπνον ὄζον αὔρας Ἀττικῆς.
 ἐξ ἀντλίας ἤκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι 10
 φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις
 τῆμῃ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.
 70. πρὸς ταῦτα Αἰμιλιανὸς ἔφη
 'βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστὶ 15
 κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς (IV 479 M): σὺ οὖν
 e ἢ δρῶν τι φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ
 κόπτ' ἐμέ, καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστὶ.' καὶ
 ὅς· 'καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ
 ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν 20
 Δημήτριον, ὅς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρσοπαγίτῃ
 ταῦτ' εἰρηκεν (IV 639 M)
 ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ,
 οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.
 καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη. 25

1 corruptus 4 δὲ καιρὸν AC: corr. Cas 5 μέγας γὰρ
 εἶ A: corr. Adamus 7 σημεία A: corr. Mein 9 τε add.
 Mus 10 ἤκοντι καὶ γέμωνται A: corr. Mein 11 φορτηγικῶν
 A: corr. Mein ἀγωνίαις corruptum 12 εἰ μὴ A: corr. Fritzsche
 16 sqq etiam haec Hegesippi verba paullulum immutata cf.
 VII, 290b

τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότε ἢ πῶς σκευάσαι
 <δεῖ>, μὴ προίδηται τοῦτο μηδὲ φροντίση,
 οὐκέτι μάγειρος, ὄψοποιός ἐστι δέ.

10 οὐ ταῦτό δ' ἐστὶ τοῖτο, πολὺ διήλλαχεν.

5 στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ 405

δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
 ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
 στρατηγός ἐστιν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον,

15 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν

10 ἠδύσμαθ' ἐψῆσαι τε καὶ φυσαῖν τὸ πῦρ
 ὁ τυχὼν δύναται ἂν ὄψοποιός οὖν μόνον
 ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.

συνιδεῖν τόπον, ὄραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν

20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι, b

15 πάντα μὲν λήψει σχεδὸν

αἰεὶ γάρ οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν

ἔχεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἠδονὴν.

Ἄρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται

25 παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον.

20 τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοῦδὲ ἐν λέγει.

μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε c

τῶν βιαίων ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα,

κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.

30 οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ

25 εἰπ' ἀριτίως

1 δέ ποτε ἢ A: corr. Mein 2 δεῖ add. Mein προίδητε
 A: corr. Dobr 3 ἐστὶ δέ Schw: ἐστὶν A, fort. ἔσθ' ὅδε
 4 ταῦτόν A: corr. Mus 5 fort. στρατηγὸς ὡσπερ 7 τί; πού;
 Madvig 11 οὖν Cas: οὐ A 16. 17 ἀρχὴν ἔχει θ' A: corr.
 Jacobs 22. 23 τῶν βιβλίων (sic Emper) ἔσθ' ἔνεκα τὰ περὶ
 τὴν τέχνην κενὰ μᾶλλον ἢ τόθ' ὅτ' οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν
 Wilam 24 fort. ὅτι pro ἐπεὶ, ut v. 25 alius aliquis artis auctor
 nominatus fuerit

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
 c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρείσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
 τάδε γράφει· 'πᾶσα γὰρ χεδροπόδης ἡμερος φύσις
 ἐνσπίρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἔνεκα σπείρεται, οἶον [ὁ]
 κύαμος, πισός· ἐττηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψήμα γίνεται·
 τὰ δὲ πάλιν αὐθις λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
 φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἔνεκα τῶν
 τετραπόδων ζώων, οἶον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν,
 ἀφάκη δὲ προβάτων.' πισοῦ δὲ τοῦ ὄσπριου μνημο-
 νεῖει καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιοδώρος δ' 16
 d ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 425)
 'τῆς τῶν πυρῶν, φησὶν, ἐψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
 παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν.'
 τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
 'ἀλλὰ κἄν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς 17
 γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
 κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα.' καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·
 'τίς δ' αὕτη ἢ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευστίνι γὰρ τῇ ἐμῇ,
 οἰδᾶ' τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
 λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἴποιμι μὴ παρ' ἐκάστου 20
 e μισθὸν λαβῶν.' ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
 οὐκ ὦν 'λαβάργυρος ὠρολογητῆς' κατὰ τὸν Τίμωνος
 Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγήμονος. 72.
 Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἕκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
 κωμῳδίας (fr. 18 Koerke) 'Ἡγήμων, φησὶν, ὁ Θάσιος 25
 τὰς κωμῳδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
 ἐν τινι τῶν κωμῳδιῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
 ὁ del. Wlam 14 τοιούτων Di: ταύτων A 15 fort. ἤδη pro
 κἄν 18 ἢ λιθίνη ἢ A: corr. Cas 20 ἄν τις A: corr. Cas
 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὅς καὶ

ταῦτά μοι ὄρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἶπέ τε μῦθον·
 δεινὰ παθοῦσα, Φακῆ βδελυρῆ, χῶρει 'ς τὸν ἀγῶνα. f
 καὶ τότε ἔγὼ θάρσησα.

5 εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλήρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε·

λίθοι μὲν οἶδε· βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει. 407

10 ἀγαθὸν δὲ κὰν χειμῶνι κὰν θέρει φακῆ.
 εὐδοκίμει δ' ὁ ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς κωμωδίαις καὶ
 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 15 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖ-
 στα αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν
 τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημά-
 των. οὐδεὶς ἀπέστη καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b
 20 στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
 διέμειναν δ' ἀκροώμενοι καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
 μονος, ὥς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστν
 25 τὰς νησιωτικὰς δίκας γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα
 δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὃ δὲ παραγενόμενος
 καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προσ-
 ἦλθε μετ' αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ βοηθεῖν ἀξιῶν. ὃ δὲ ο

9 φακῆ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθὸν AC: corr.
 Dobr, cf. Suid. s. v. βαίτη 13 διὰ τοῦτο C 18 οὐδεὶς οὖν C,
 sed epitomatoris culpa haec turbata ἀνέστη lemma fort. recte

θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε πᾶσιν ἐπεσθαι
 ἦκεν εἰς τὸ Μητροῶν, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί,
 καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε
 τὴν δίκην τοῦ Ἰγῆμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὁ τε γραμ-
 ματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, ^δ
 φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου.
 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ'
 ὅταν βουλευθῆς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσίνοι.' καὶ ὁ Οὐλ-
^d πιανός· ἀλλά με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεὶς
 χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἢ Τηλεμάχου ¹⁰
 καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.' καὶ ὁ Δημό-
 κριτος ἔφη· Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς (ἣν
 δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Δήθη φησί (II 461 K,
 μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετίγχανε.
 καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάνυ ¹⁵
 ἔπειτα ἠρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
^e ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κνάμους.' καὶ ταῦτά γε
^δ ἔφη τε καὶ παριόντα Φεῖδιππον πάλιν
 τὸν Χαιρεφίλον πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχύν
 ἐπόπυσ', εἴτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας. ²⁰
 ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς
 ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως (II 454 K)
 ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ.
 οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνῆτοισι Σύροις.
 Β. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναί. ²⁵
 Α. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.
^f ἐν δ' Ἰκαροῖσι σατύροις φησίν (II 469 K)·

^δ ἡσυχίαν ἤγον C 9 fort. ἀλλ' εὐ με 17 ἐν αἷσι συν-
 ἦψας A: corr. Mein 17. 18 ταῦτά τε εἰρηται A: corr. K
 18 Φεῖδιππον A: corr. Pors πάλιν Mein: πάνυ A 26 fort
 θάρρηλον (Mein) ἀγκάλῃ (Iacobs) κνάμων (add. K) χύτραν φέρει

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 πρῶτα μὲν σιληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος
 βδέων

παντελῶς ἐπνίξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.

5 ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 5 οὐδ' ἐκεῖνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν
 δραμῶν

Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κνᾶμων καταλαβῶν
 ἀρπάσας τούτων ἐνέτραγον. <ὁ> δ' ὄνος ἡμᾶς
 10 ὡς ὄρα,

..... ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδειτο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κνᾶμων χύτρας⁴⁰⁸
 αἰεὶ σιτούμενος ἤγε Πυανέψια πορδὴν ἐορτήν. 74. ἔττους
 δὲ κυαμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-

15 χίλῳ λέγων οὕτως (II 432)·

πρὸς ἔμαντὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεούς,

ὄσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ

Παύσωνι φῆς τὸ δεινα προσλελαληκέναι;

B. καὶ πρᾶγμά <γ'> ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ,

20 5 ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. 6

B. ἔττος κυαμίνον διότι τὴν μὲν γαστέρα

φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. A. χάριεν οἷς γινώσκειται

τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' αἰεὶ ποτε

1 οὐδὲ ἐν A 2 καθεύδω A: corr. Jacobs 2 Θούδιππος
 ὁ λέων et 4 ἐπνίξεν A: corr. Mein 5 εἶτ' ἐφερόμην Mein
 9 ὁ add. Mus 11 ὡσπερὶ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein,
 qui versuum reliquias agnovit; tam vero Πυανόψια scrib. 17
 σὺ δὲ οὐδὲ A: corr. Cas 18 τὸ δειναί A: corr. Cas 19 πρᾶγμ'
 ἠρώτα A: corr. Di 20 ἔχων A: corr. Jacobs δυσεξόδους A:
 corr. Boissonade

10 περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς γέλωσ.

75. τοιούτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο
κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐξήτει εἰ τὸ
χείριβον εἶρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνη-
θείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι 5
(Ω 302)·

ο ἢ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ᾠτρον' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἢ δὲ παρέστη
χείριβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
'Αττικοὶ δὲ χερνύβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ 10
'Αλκιβιάδου λέγων οὕτως (i. e. Andoc 29)· 'τοῖς χρυσοῖς
d χερνυβίοις καὶ θυμιατηρίοις.' χειρόνιπτρον δ' Εὐπολις
ἐν Δήμοις (I 289 K)·

κἂν τις τύχη πρώτος δραμῶν εἴληφε χειρόνιπτρον·
ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἢ καὶ χρήσιμος πολίτης 15
νικᾷ τε <πάντας> χρηστὸς ὢν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.
'Επίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἶρηκε χειρόνιβα διὰ τού-
των (p. 242 L)·

κιδάρα, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χαλκίαι,
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χαλκίοι. 20

e ἢ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν,
ὡς Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει καὶ Ἀμειψίας Σφεν-
δόνη Ἀλκαῖός τε ἐν Ἰερῷ γάμῳ. πλεῖστον δ' ἐστὶ
τοῦτο. Φιλύλλιος δὲ ἐν Αὖγῃ κατὰ χειρῶν εἶρηκεν
οὕτως (I 782 K)· 25

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν
ᾠρα ἔστιν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,

1 γέλωσ K: τέλος A 14 βαλῶν gramm. ap. Osann. Philem.
p 200 16 πάντας add. Schw 19 χαλκεῖαι et 20 χάλκειοι
A: corr. Ahrens 20 λοιβλιεβητες A: corr. Grotefend 22.
23 σφενδωνι A: corr. Cas 26 ἀλλὰ φέρειν A: corr. Dawes

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μένανδρος Ὑδρία (IV 208 M)·

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλιται. f
76. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
5 τοῖς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ
εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο-
νίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
καὶ δειπνοῦ λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλα-
10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεὶ τοι Ὅμηρός πη μὲν 409
φησι (α 138)

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
πῆ δέ (α 148)·

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
15 σῖτον δὲ δμῶαί παρενήνεον ἐν κανέοισι.
καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo)· ἑτάλαινα Κοι-
κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἀμῖν τὰν τρά-
πεζαν· παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
20 Ἡρακλεῖ (929)·

εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν (I 262 K)·
αὐτοῦ τὴν χερνίβα καύσεις.

ἔστι δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἤγνιζον. χρὴ μέντοι
προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε ῥημα-
τικὰ σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν
παρακειμένον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

c φυλάσσουν, ἄν τε ἔχη τοῖτον διὰ τῶν δύο μμ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαι αἰγίλιψ, τέτριμμαι οἰκότριψ, κέκλεμμαι βοίκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς (fr. 927), <βέβλεμμαι> κατῶβλεψ, παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφνέσι. ἐν δὲ ταῖς πλαγίοις τὰ 5 τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρώσι (I 472 K) χερνίβιον εἶρηκεν. 77. ἐχρῶντο δ' εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐτὰς καὶ σμήματι ἀπορύψεως χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ (II 67 K). 10

d ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν <μοι> τινα φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ καὶ σμήμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρόντο τὰς ἀπομαγδαλλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν κυνάδας, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ (fr. 77 Pr). περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως (II 26 K). 15

καὶ τότε 20

περιπατήσεις κάπονίψει κατὰ τρόπον

e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβῶν [τὴν] γῆν.

καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν (fr. 2, 39 B). 25

ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν, 25

1 φυλάσσουν ἄν τε ἔχει A φυλάττοντα ἔχοντά τε C: corr. Schw 3 κέκλεμμαι A: corr. C βοίκλεψ A βοόκλεψ C: corr. Mus 4 βέβλεμμαι add. Eust. 1401, 16 11 μοι add Koppiers 14 ἔτι Schw: ὅτι A et lemma 15 τιμὰς ἀτιμάσαντες A: τιμὰς om lemma 21 περιπατήσεις corruptum 22 τὴν del. Kock

σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπές ὕδωρ ἐπεγ-
χέοντες

τόσσον ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτριμματά τε
λαμπρὰ

5 σινδονυφῆ, δίδοσαν <δὲ> χρίματά τ' ἀμβροσίοδμα
καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ (Π 419 K).

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἠριστηκότες,

. . . . περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα

10 ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν f
τοὺς ἐσπερίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν
καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 616).

ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

15 ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ
καὶ χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις
ἀπόνιμμα [ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
καὶ ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλεί-
δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεῖς γὰρ 410

20 περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε (FHG I 363). ὄρουξαι βό-
θυνον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν
βόθυνον πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε λέγων
τάδε· ὑμῖν ἀπόνιμμα οἷς χρὴ καὶ οἷς θέμις. ἔπειτα
αὐθις μύρον κατάχεε.' παρέθετο ταῦτα καὶ Δωρόθεος,
25 φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν Εὐπατριδῶν πατρίοις τάδε

1 χαιεροθαλπές A: corr. Schw ἐπεπεγχέοντες A: corr. 5
3 τις ἔχρηξ' Bergk: ἔχρηξεν A ἐκτριμματά τε A: corr. Mus
5 δὲ add. Bgk χρίματ' ἀμβρ. A: corr. Villebrun 8 ἠριστη-
κότες ἤμεν A: corr. Cas 9 ὁ παῖς add. Pors 10. 11 πάλιν
δὲ σπορίνους A: πάλιν τοὺς ἱρίνους Cas ἐσπερίνους K 14
ἐγχέοντες A 21 ἔπειτα <στάς> Nauck 23 fort. τὰπόνιμμα
25 θυγατριδῶν A: corr. Od. Mueller

1, γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἰκειῶν καθάρσεως· ἔπειτα ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεῖοντες ὕδωρ λαβῶν κάθαιρε, ἀπόνιξε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρομένου καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς ταῦτ' ἔγχεε· 19. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ· ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις (p. 409e) Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 521 K)·

φέρει, παῖ, ταχέως κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χεῖρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς φησιν c ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χεῖρὸς ἔλεγον, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι ἀπονίψασθαι (supra p. 408f). Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ (fr. 429)·

σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ (c. 122). Ξενοφῶν δ' ἐν Ἀπαιδείας γράφει (3, 5)· ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθύς ἀποκαθαίρη τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάννυ ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο. Πολέμων δ' ἐν ἕκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαίου περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χεῖρὸς πρὸς τὸ νίψασθαι (fr. 62 Pr). Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ τοῦ δεῖπνου κατὰ χεῖρὸς φησὶ διὰ τούτων (IV 570 M)·
ἔσπονδάκει δ' ἕκαστος ὡς ἂν ἰστιῶν
ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίου.
τὸ γοῦν κατὰ χεῖρὸς περιέγραψ', εἶπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

4 non intellego 14 ἀπονίψασθαι Nauck: τὸ νίψασθαι A
16 ἐκκεκαρμένος Herw 19 ἀποκάθαιρε A 25 ἰστιῶν A:
corr. Cas 27 περιγράφει πᾶς A: corr. Cob

ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K).
 'ὠμολίνοις κόμη βρύουσι' ἀτιμίας πλέως.' Σαπφῶ
 δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν ἑ
 Ἀφροδίτην (fr. 44 B).

5 χειρόμακτρα δὲ καγγονων
 πορφύρα καταυταμενάτατι
 Μνᾶσις πέμψ' ἀπὸ Φωκίας
 δῶρα τίμια [καγγόνων],

κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα, ὡς καὶ Ἐκα-
 10 ταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφῶς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ
 Ἀσία ἐπιγραφομένη (FHG I 25). 'γυναῖκες δ' ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα.' Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ
 β' φησί (c. 122). 'μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν
 βασιλέα ζῶν καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες
 15 Ἄϊδην νομίζουσι κάκειθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι,
 καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς. f
 καὶ μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς
 χειρόμακτρον χρύσειον.' 80. τὸν δὲ τῷ χερνίβῳ ῥά-
 ναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν
 20 ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν
 ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι. δι' ὃν καὶ
 ἐξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορω-
 νίδος Χερσίαν αὐτὸν ὀνομάζει (FHG I 45). Ἡρόδωρος 411
 δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου (FHG
 25 II 36) Εὐνομον. καὶ Κύανθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν
 υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρα-
 κλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος ἱστορεῖ ἐν

2 πλέως Mein 5 καὶ γ γενῶν Wilam 6 extr τά (vel ᾶ)
 τοι Wilam 7 μάσεις A: corr. Wilam ἔπεμψα πυφωκίας A:
 corr. censor Ienensis 8 καγγόνων del. cens. Ien 15 κάκει
 οἱ A 16 ἰσοῦσθαι et 17 καὶ μὴν A 23 Χαιρίας Eust. 1900,
 24 (non C) 25 κύανθον C et lemma A

δευτέρῳ Οίταικῶν (fr. 17 Schm), ᾧ καὶ ἀνεῖσθαι φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη-⁵
φαγίας.

I

411 Ἄλλ' ὥσπερ δαίπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπίη τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν, ὅπερ λαβῶν 10
χαίρει (τις), καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
Ἄστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N,
ἑταίρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπόμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσί-
ριδι λέγων (p. 223 L)·

b πρῶτον μὲν αἰ κ' ἔσθοντ' ἰδοῖς νιν ἀποθάνοις.
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἄ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων, 20
σίξει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N)·

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οἰταικῶν A 7 ΤΩΝ Εἰς Α ἌΡΧΗ ΤΟΥ ἸΖ' Ἰ· 10 τοῦτο
λαβῶν καὶ φαγῶν ὥσπερ πιῶν χαίρει καὶ A: corr. Pors, ἵησε
coniecī τοῦτο λαβῶν καὶ φαγῶν καὶ προσπιῶν <ᾧ> χαίρει
18 πρῶτα et ἰδῆς et ἀποθάνης C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνοις non minus corruptum 20 τέτριγε δ' (sic) Eust.
870, 11: τέτριγ' AC

κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
 παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' ἐλήφεν εἰπόντος (fr. 168 B): c
 'διαβοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' [εἰς
 ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ'] ὑπνόων τε σώματα. καὶ
 5 τὸτ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
 βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.
 τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
 καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
 προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
 10 κλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ-412
 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευ-
 τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
 τὸν Ἡρακλῆα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Ἀγύειαν τὸν μισθὸν
 15 ἀπῆξει. Ἡρακλῆς δ' ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται
 ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
 πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ
 ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
 θᾶττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς b
 20 προκαλεῖται Ἡρακλῆα καὶ θυήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
 δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν
 φησὶ τὸν Ἡρακλῆα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
 καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χίος
 ῥήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
 25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ
 λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγη (η 215,')

1 καλὰ A κάλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui,
 seclusa delevit fere Mus 12 κανκωνου A: corr C 13 et 16
 ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
 ἀντλήσαι AC: corr. Schw ex Ael ἀναδώσει A: corr. C 19
 κλειπεται A: corr. C

c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἔασατε κηδόμενον περ' οὐ γάρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
 ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5
 μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστροῦς γνω-
 μολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωπτεν, διακαρτερεῖν
 ἢ μετριάξειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταίου
 d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ
 γαστριμαργίαν (η 219)· 10

ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθιόμενοι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
 ληθάνει ὅσ' ἐπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
 ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἰπεῖν
 ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρον τε ὦν 15

ἦσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
 X κατέφαγεν, ὡς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·
 e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
 πάτρην γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος 20
 Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον. οὔνεκεν οὔτω
 χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὡς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης
 Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ἦσθιε
 μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25
 χοᾶς ἐπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπία ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς
 f ὤμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον
 μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 versus non Homericus 18 ποσειδίππος A 19 et 20
 graviter corrupti 21 εἴνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἔνεχ'
 οὔτω, εἴνεκα τούτου Wilam

ἡμέρα. Τίτορμος τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
 βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (p. 249 M).
 Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 335)
 τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ
 5 βωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα
 τὸν ποιητὴν τάδε·

τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρεῖθος,
 τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,

ᾧμοις δὲ κτηνὸς τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα 413

10 ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφα πανηγύρεως.

5 καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
 πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θνηπολλίου·

ὄν γὰρ ἐπόμευσεν βοῦν ἄξυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόψας πάντα κατ' οὔν μούνος ἐδαίσατό νιν.

16 Ἀστυάναξ δ' ὁ Μιλήσιος τρις Ὀλύμπια νικήσας κατὰ
 τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεὶς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ ἡ
 Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
 φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε.
 τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιῶσαντος, ὡς ὁ Θεόδωρος
 20 ἱστορεῖ (FHG IV 613), ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν
 ἰσχὺν φακὸν τῆς κλίνης περιχαλκὸν ὄντα κλάσας ἐξέ-
 τεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυ-
 θέντος οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὀστέα, μόλις δὲ
 δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρασκευασμένα
 25 παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον κατα-
 φαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἄνδρας ἀδη-
 φάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν

12 πεισαίου A 15 ἀστυδάμας AC: corr. Mein 23 ὑδρεία
 A 24—26 accuratius repetita quae supra narrata erant

γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ
 Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀντολύκῳ λέγει (fr. 284 N):
 κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
 οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ 5
 οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἐστ' ἀνὴρ
 6 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἠσσημένος,
 κτήσασθαι ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι κάξυνηρετεῖν τύχαις
 οἴοί τ'. ἔθνη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ 10
 σκληρῶς διαλλάσσουν εἰς τὰμήχανα.
 10 λαμπροὶ δ' ἐν ἤβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
 ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον, 15
 οἳ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 15 τιμῶσ' ἀχρεῖους ἠδονὰς δαιτὸς χάριν.
 τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
 ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
 πόλει πατρῷα στέφανον ἤρκεσεν λαβῶν; 20
 πόττερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χειροῖν
 20 δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερσὶ
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἄνδρας . . . χρὴ σοφοῦς τε κἀγαθοῦς 25
 φύλλοις στέφεσθαι χῶστις ἠγεῖται πόλει
 f 25 κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Ἀντ Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε
 A et C superscriptum 9 καὶ ξυνηρετεῖν A καὶ ξυνηρετμεῖν
 C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρσηγιαθον A: corr. C 22 δ'χ'
 ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἄνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σ. Cob

ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάση πᾶσι θ' Ἑλλησιν καλά.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
5 ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος (fr. 2 B):
ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων 414
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
10 6 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ' εἴη κνδρότερος προσορᾶν
καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο
καὶ κεν σίτησιν δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη.
15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρῃ σοφίῃ. b
ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
20 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
ῥώμης ὅσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἂν δη μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, c
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοῦς πόλεως.
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε A 10 εἰτέτι A: corr. Wakef 11 προσεραν
A: corr. Jacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A:
corr. Schw 20 λαοῖσιν ἐτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλον ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι (p. 579 N):

- d γυμνοὶ γὰρ ὄθουν, παιδίμους βραχίονας 5
ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέω
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
ε χροῖουσιν ὡς ἔχοντες οἰκοθεν τροφήν.
7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησὶ 10
τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναί. Ποσειδίππος δ'
ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τὸδ' ἐπέγραψε·
Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
e παννυχικὴν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος 15
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρεῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
ε εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκόμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκνυθος· ἐκ γὰρ ἀγῶνων
τῶν τότε ληναϊκὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20
Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνηῆς
Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσεως, εἶναι δὲ
καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί
νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἶων ἂν εὐρήκη, 25
πίνειν δὲ χοῆς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυοί.

6 γυμνοὶ γὰρ ὄσφον K 9 χροῖουσιν A 11 ποσειδίππος
A: corr. C 16 χρεῖα ἐστήλην et 17 εἰπόντες οι A: corr. Salmas
19 ὁ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Toup) γὰρ for-
tasse corruptum 20 fort. ληναίην ut carmen intellegatur se-
pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
IV 89 25 εὐρήκει AC

μασθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ
 λπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκουῖντος Δη-⁴¹⁵
 τρίου τοῦ Ἀντιγόνου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρα-
 τῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ
 ρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότητας
 ἢ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας
 ροσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δε-
 υς καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν
 ἰς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
 λαῖς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη
 μπῆ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα
 . λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσειδίππος ^b
 ἐπιγράμμασιν. ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν
 ῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας καὶ ἐπινεν
 ου χοῶ.

8. Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαι-
 ν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ
 ἡμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ
 πὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 ἰφνιδί ἢ Λιτυέρσα οὕτως (p. 639, 6 N)*

ἔσθιε μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἓνα
 καλῶν μετροητῆν τὸν δεκάμφορον πίθον. ^c

οὗτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεικράτει ἢ Στρατίτιδι
 Ἄγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 146 K)*

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
 πένθ' ἡμιμέδιμν', εἰὰν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμαινε A: corr. C 3 καὶ om. C 11 περίθετον
 2^ν Ael. v h. 1, 26 12 ποσειδίππος A 17 ἄγριος ἰδέσθαι
 Sosithēi verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p 346,
 αὐτοῦς A ὄνους C et myth: ὄλους A 22 τρεῖς K: τρεῖς
 23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) Κάμβλητά
φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι
καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε 5
νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
d φαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς
ἐνούσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου
τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλα-
γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει- 10
ρήκαμεν (IV 144 f), παραθέμενοι Θεόπομπου ἱστο-
ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἀρ-
χίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια
διαβέβληκεν (fr. 79 B), ὡς οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον
e καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοινι- 15
κίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M,

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαιρίππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγεῖς.
τοιούτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας. 20

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην
φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ-
φαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον
ἀργυρίου) ἀμφοτέρω νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ- 25
στῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζι-
f κηνῶ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς καὶ
ἀθλητὴς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ
τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B),

16 Φιλάρχω Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάση
Bruno Keil 28 δευνεφαγε A: corr. Mein

πολλὰ πινὼν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προσι-416
μίων (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφο-
ρεῖσθαι. πνυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅ τι ἀπὸ τούτων
ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
τῇ ὑστεραία πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο
ἐχειρονόμησε. πνυθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
10 λείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς
Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳν (FHG II 307) Καντιβάρι b
φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὅποτε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
τροφὴν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
15 λιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνοσ,
ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθῶνα κληθῆναι. Πολέμων
δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
ταις φησὶν Ἀθηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δῆμη-
τροσ ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἰμαλίδος, c
20 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ερμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ
Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ
Ἀλκμᾶν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παρα-
δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων fr. 33 ·

καὶ ποκά τοι δῶσω τρίποδος κύτος,

25 ᾧ κ' ἐνι λε' ἀγείρης.

ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄκυρος, τάχα δὲ πλέος

ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν

9. 10 ἀπολείπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν
Πέρσῃν AC: corr. Schw 17 ἐν ἐνάτῳ πρὸς A: corr. Schw
coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ερμούχου
corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου
A: corr. C 25 ἀκένιλα Γειρῆς A: lacunam not. Herm

δευτέρῳ Οίταικῶν fr. 17 Schn., ᾧ καὶ ἀνεῖσθαι φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
προσαγορεύεσθαι Οἶνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη- 5
φαγίας.

I

411 Ἄλλ' ὡσπερ δαίπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἴν' ἀπίη τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν, ὅπερ λαβῶν 10
χαίρει <τις>, καὶ σκενασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
Ἄστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N),
ἑταῖρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπώμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσί-
ριδι λέγων (p. 223 L)·

b πρῶτον μὲν αἰ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν ἀποθάνοις.
βρίμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἄ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων, 20
σίξει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N)·

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οἰταικῶν A 7 ΤΩΝ Εἰς Λ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΖ' ἱ· 10 τοῦτο
λαβῶν καὶ φαγῶν ὡσπερ πιῶν χαίρει καὶ A: corr. Pors, ipse
conieci τοῦτο λαβῶν καὶ φαγῶν καὶ προσπιῶν <ᾧ> χαίρει
18 πρῶτα et ἴδης et ἀποθανῆς C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνοις non minus corruptum 20 τέτριγε δ' (sic) Eust.
870, 11: τέτριγ' AC

κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.
 παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος (fr. 168 B): c
 'διαβοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' [εἰς
 ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ'] ὑπνόων τε σώματα. καὶ
 5 τὸτ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
 βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.²
 τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
 καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
 προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
 10 κλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ-412
 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευ-
 τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
 τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Ἀγέαν τὸν μισθὸν
 15 ἀπήτει. Ἡρακλῆς δ' ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται
 ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
 πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ
 ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
 θᾶπτον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς b
 20 προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
 δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν
 φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
 καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χῖος
 φήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
 25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ
 λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215):

1 καλὰ A κάλα C: corr. Schw 3 sqq. tradita exhibui,
 seclusa delevit fere Mus 12 κανκωνου A: corr. C 13 et 16
 ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
 ἀντλήσει AC: corr. Schw ex Ael ἀναδώσει A: corr. C 19
 καλειπεται A: corr. C

ο ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εἶσατε κηδόμενον περ' οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν εἰς μνήσασθαι ἀνάγκη καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει. ἱπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5 μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνωμολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττεν, διακαρτερεῖν ἢ μετριάζειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον δ καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ γαστριμαργίαν (η 219)· 10

ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ ἐσθήμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων ληθάνει ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει. ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκείνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἰπεῖν ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρον τε ὦν 15

ἦσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.

4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος κατέφαγεν, ὡς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασι· 1. e καίπερ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηρόνιον βοῦν·

πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος 20

Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἐτ' ἐπήτεον. οὐνεκεν οὕτω χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὡς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγῶνων (FHG IV 513), ἦσθιεν μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τσσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25 χοᾶς ἔπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς f ὤμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ

16 verbus non Homericus 18 ποσιδίππος A 19 et 20 graviter corrupti 21 εἶνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἔνεχ' οὔτω, εἶνεκα τούτου Wilam

ὀλίγα μὲν λαλῶν, B. δίκαια ταῦτα A. πολλὰ δ'
ἐσθίων.

Ἄλεξις Τροφωνίῳ (Π 383 K)

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωῖτιοι
5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνου
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὄλην,
5 γυμνοῦσθ' αὐτοὺς θᾶττον ἅπαντες.

Ἀχαιοὺς δ' ἐν Ἀθλοῖς (p. 579 N)

10 πότερα θεωροῖς εἶτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. 418
- A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωῖτιοι.
ἐκ τούτων εἰκός ἐστι καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἰπεῖν· τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὅποσον
ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1. 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b
μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὀρμήσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεᾶς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτίοις τὸ πλεόν μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A. personas distinctit Herw 6 ἀκί-
νητοι φρεσὶ καὶ βοᾶν καὶ πόνειν K (πίνειν Cas) 8 ἑαυτοὺς
A 14 Πρεπέλαον K: πρέπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δεῖπνα A δεῖπνά C

γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ
 Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει (fr. 284 N):
 κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
 οἱ πρῶτα μὲν ξῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
 οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἐστ' ἀνὴρ
 5 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἠσσημένος,
 κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι κάξυπηρετεῖν τύχαις
 οἰοί τ'. ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
 σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰ μῆχανα.
 10 λαμπροὶ δ' ἐν ἡβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
 ἐμειψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
 οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 15 τιμῶσ' ἀχρεῖους ἠδονὰς δαιτὸς χάριν.
 τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
 ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
 πόλει πατρῷα στέφανον ἤρκεσεν λαβῶν;
 20 πόττερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
 δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἄνδρας . . . χρὴ σοφοῦς τε κάγαθούς
 φύλλοις στέφεσθαι χῶστις ἠγείται πόλει
 25 κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτ. Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε
 A et C superscriptum 9 καὶ ξυνηρετεῖν A καὶ ξυνηρετμεῖν
 C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρσηγναθον A: corr. C 22 δέχ'
 ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἄνδρας μὲν οὖν χερῆν τοὺς σ. Cob

ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάση πᾶσί θ' Ἑλλησιν καλά.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
δ ἔλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος (fr. 2 B):
ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαιο φηῖσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων 414
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
10 δ εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν
καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο
καὶ κεν σίτησιν δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. βώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη. b
ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν βώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
20 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
βώμης ὅσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἂν δη μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάριμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, c
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοῦς πόλεως.
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε A 10 εἰτέτι A: corr. Wakef 11 προσεραν
A: corr. Jacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A:
corr. Schw 20 λαοῖσιν ἔτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἄλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι p. 579 N)·

d γυμνοὶ γὰρ ᾧθουν, φαιδίμους βραχίονας 6
ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέω
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
ε χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἰκοθεν τρυφήν.

7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἐλένην φησί 10
τινα γυναικα πλεῖστα βεβρωκέναί. Ποσειδίππος δ'
ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τὸδ' ἐπέγραψε·

Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
e παννουχικίν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος 15
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρεῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
ε εἴ ποτέ σοι προκύνων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε ληναϊκὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20

Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνηῆς
Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσεως, εἶναι δὲ
καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἷων ἂν εὐρήκη, 25
πίνειν δὲ χοῶς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυοί.

ε γυμνοὶ γὰρ ὁσφύν K 9 χρίουσιν A 11 ποσειδίππος
A: corr C 16 χρεῖα ἐστήλην et 17 εἰπόντες οἱ A: corr. Salmas
19 ὁ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Toup) γὰρ for-
tasse corruptum 20 sort. ληναϊκὴν ut carmen intellegatur se-
pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
IV 89 25 εὐρήκει AC

κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ
σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκουῦντος Δη-415
μητροῦ τοῦ Ἀντιγόνου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρα-
τιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ
5 βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότητας
τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας
προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δε-
κάκις καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν
τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
10 Ἀγλαῖς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη
πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα
καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσειδίππος b
ἐν ἐπιγράμμασιν. ἦσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν
κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας καὶ ἔπινεν
15 οἴνου χοᾶ.

8. Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαι-
νῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ιδέσθαι καὶ
ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ
περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
20 Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσα οὕτως (p. 639, 6 N).

ἔσθιε μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους
τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἓνα
καλῶν μετροπῆν τὸν δεκάμορον πίθον. c

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράτιδι
25 ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K).

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμαινε A: corr. C 3 καὶ om. C 11 περίθετον
κόμην Ael. v. h. 1, 26 12 ποσειδίππος A 17 ἄγριος ιδέσθαι
fort. Sositheia verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346,
21: αὐτοῦς A ὄνους C et myth: ὄλους A 22 τρεῖς K: τρεῖς
AC 23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὅς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) Κάμβλητά
φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι
καὶ πολυπότην, ἐτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε
νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
φαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς
ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου
τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλα-
γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει-
ρήκαμεν (IV 144 f), παραθέμενοι Θεόπομπου ἱστο-
ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἀρ-
χίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια
διαβέβληκεν (fr. 79 B, ὡς οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον
καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοινι-
κίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M),

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιούτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας.

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην
φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ-
φαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον
ἀργυρίου) ἀμφοτέρω νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ-
στῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζι-
κηνῷ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ
ἀθλητῆς πένταθλος ἄδην ἔφαγε καὶ ἐπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ
τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B).

16 Φιλάρχω Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάση
Bruno Keil 28 δεινεφαγε A: corr. Mein

πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
 ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προοι-416
 μίων (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
 5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφο-
 ρεῖσθαι. πυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὅτι ἀπὸ τούτων
 ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
 τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τοῦτο
 ἐχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
 10 λείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς
 Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ (FHG II 307) Καντιβάρι b
 φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὅποτε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
 κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν
 τροφήν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
 15 λιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνοσ,
 ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἶθωνα κληθῆναι. Πολέμων
 δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
 ταις φησὶν Ἀθηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμη-
 τρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἴμαλίδος, c
 20 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ερμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ
 Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ
 Ἀλκμὰν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀθηφάγον εἶναι παρα-
 δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33).

καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 25 ὧ κ' ἐνι λε' ἀγείρης.
 ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
 ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμὰν

9. 10 ἀπολείπεσθαι AC: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν
 Πέρσην AC: corr. Schw 17 ἐν ἐνάτῳ πρὸς A: corr. Schw
 coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ερμούχου
 corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου
 A: corr. C 25 ὠκένιλεα Γείρης A: lacunam not. Herm

δ ἠράσθη χλιερόν πεδὰ τὰς τροπὰς.

οὔ τι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθαι . . .

α ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

κάν τῷ ε' δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων β
οὔτως (fr. 76):

ῶρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος

καὶ χειμα κώπῳραν τρίταν

καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὄκα

σάλλει μὲν, ἐσθίειν δ' ἄδαν

10

β οὐκ ἔστι.

Ἄναξίλας δ' ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό-
μενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματι φησιν (Π 273 K):

ἦδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.

ε δειπνοῦ γὰρ οὔτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχὴν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

15

κάν Πλουσίους (ib. p. 272):

διαρραγήτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὔ,

μὴ Κτησίας μόνος. Β. τί γὰρ σὲ κωλύει;

Α. δειπνοῦ γὰρ οὔτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.

20

ἀρχὴν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

κάν Χάρισι δὲ Κραναὸν τινα συγκαταλέγει οὔτως
αὐτῷ (p. 273):

οὐκ ἔτὸς ἐρωτῶσιν <με> προσιόντες τινές:

f ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει

25

ἔλαττον ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέρω συχναί;

1 χαιερον παιδα A: corr. Cas, χλιερόν ἠράσθη Bgk 2 ἦν
censor Ienensis: οὐ A, fort. οὔτε, nam unum versiculum periisse
metrum docet τετυγμένον A: corr. Cas 3 καινὰ A: corr. Cas
8 χειμάχοι· παραν A: corr. cens. Ienens 9. 10 τοηροκας ἀλλ'
εἰ μὲν A: corr. Schw et Pors 10 ἐσθίειν A: corr Pors
14 πλήρη σχεδὸν Herw 24 με add. Di

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ (II 230 K)·

κἄν δέῃ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ
τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

5 Ἀνάξιππος Κεραυνῶ (IV 464 M)·

ὄρῳ γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. B. <ῆ> τοῦτον λέγεις
τὸν πέτρινον, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν; εἰκότως·

417

10 5 ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἶομαι
αὐτὸν κατασκήπτοντα αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δράμα
Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν
Ἐπιδαύρῳ (II 474 K)·

15 Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ
ἐσθλίοντά φησιν (p. 475)·

b

ἐφθῶν μὲν σχεδὸν

20 τρεῖς μνᾶς, B. λέγ' ἄλλο. A. ἑυγχιόν, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ', B. Ἀπολλων. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
5 μνᾶς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. B. Ἀπολλων, Ὄρε καὶ Σαβάζιε.

25 11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῶδειτο,
ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί
(II 169 K)·

3 ταυρέτην AC: corr. Valck 4 ὑπερδραμῶ formam finxit
ludibundus 7 ῆ add. Schw 8 τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι
AC: ὃν Di, πέτρινον videtur corruptum 11 αὐταῖς C: αὐτῇ A,
fort. ἐς αὐτάς 21 ὑιοὺς et τρεῖς A: corr. III 95 b 23 ἐπιες A: corr.
Iac 24 ἀπολλόδωρε A: corr. Valcken σεβάζιε A fort. recte

c πώνειν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.
καὶ ἐν Εὐρώπῃ (p. 176)·

κτίζε Βοιωτῶν πόλιν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.
καὶ ἐν Ἴωνι (p. 177)·

οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίπλαται.

d ἐν δὲ Κέρκωψι (p. 181)·

μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὄλην
τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῶ
οὐκ ἔστι μείζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνὴρ,
δάκνων τὰ χεῖλη παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε
λέγοντα (p. 187)·

σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπῶν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας

e ὄλης τραχήλους καὶ κοπρῶνας πλησίον . . .

Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ (Π 547 K)·

οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Μνησίμαχος Βουσίριδι (Π 436 K)·

εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος

1 πονεῖν μὲν ἄμες A πονεῖν ἄμμες C: corr. Ahrens μάλ' Pors:
μὲν A om. C, nisi forte φαγέμεν fuit 2 καρτερὴ μὲν A: corr.
Ahrens τοὶ δ' Ἀθηναῖοι Cas, sed etiam insequentia corrupta
12 κόπρων A: corr. Cas 13 βροτῶν A: corr. Cas 15 ἀσθμαλί-
νων ἀνὴρ Mein, ἰδίων ἄ. Fritzsche 24 εἶτα καὶ πάλιν Mein

ὀλίγα μὲν λαλῶν, B. δίκαια ταῦτα. A. πολλὰ δ' ἐσθίων.

"Αλεξίς Τροφωνίῳ (Π 383 K).

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωῖτιοι

5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰδισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὄλην,
5 γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶττον ἅπαντες.

'Αχαιοὺς δ' ἐν "Αθλοῖς (p. 579 N).

10 πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. 418

- A. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωῖτιοι.

ἐκ τούτων εἰκὸς ἐστὶ καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἰπεῖν· 'τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὅποσον
ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1. 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b
μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὀρμήσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεᾶς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτίοις τὸ πλεόν μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπῆρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A personas distinxit Herw 6 ἀκί-
νητοι φρεσὶ καὶ βοᾶν καὶ πῶπειν K (πίνειν Cas) 8 ἑαυτοὺς
A 14 Πρεπέλαον K: πρέπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δειηνα A δειλινὰ C

Μεγαρείς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς.

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμωδοῦνται ὡς πολυφάγοι.

Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί (II 441 K).

τῶν Φαρσαλίων

c ἦκει τις, ἵνα <καὶ> τὰς τραπέζας καταφάγη;

B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὐ γε δρωῦντες. ἄρα που ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικὴν;

ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο Κράτης φησὶν ἐν Λαμῖα (I 136 K).

ἔπη τριπλήχη Θετταλικῶς τετμημένα.

τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις (II 233 K)

καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑέλας Θετταλότμητον κρέας. ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἐνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἐρμιππος Μοίραις (I 235 K).

d ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος

μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τιν' ἐνθεσιν.

ταῦτα δὲ καπανικὰ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (I 619 K).

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;

τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.

οἶον τὰ ἄμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις (II 472 K).

e ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια.

B. τί λέγεις; <καπάνας; πῶς;> A. καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

6 καὶ add. Grot 11 ἐπεὶ A: corr. Cas 18 τιν' Herw: τὴν A 22 καὶ τὰ Θετταλικῶν A καὶ τὰ Θετταλικὰ C: καὶ del. Stephanna, Θετταλῶν Mein 25 Ὀλυμπίαν A: corr. Mein 26 συρρl. Cob (καπάνας; A. ναί. Herm)

13. Αἰγυπτίους δὲ Ἐκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν
 (FHG I 20) εἶναι κυλλήστιας ἐσθίουσας, τὰς δὲ κριθὰς
 εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ
 περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρία τροφῇ κεχρηῆσθαι τὸν
 5 Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθα-
 γόρας δ' ὁ Σάμιος μετρία τροφῇ ἐχρηῆτο, ὡς ἱστορεῖ
 Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγορείου <βίου>.
 οὐκ ἀπέλιχτο δὲ ἐμψύχων, ὡς Ἀριστόξενος εἴρηκεν. f
 Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν
 10 αὐτὸν ἑκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρ-
 θογωνίου <ῆ> τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον
 δύναται ταῖς περιεχούσαις·

ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεῆς εὔρετο γράμμα,
 κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἦγαγε βουθυσίην.

15 ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα 419
 διεβίου, ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ
 παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ
 Ἐπαμεινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν
 στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς
 20 ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων
 αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι
 χρυσίου, ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα
 Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν (FHG IV 443).

14. τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται,
 25 ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν (II 390 K) b
 ἀλλ' ἐγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
 τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ

3 Ἀλεξίνος Mein 7 πυθαγορίου A: βίου add. K coll. Iambl.
 v. Pyth. p. 162 N 11 ῆ add. Mus γωνία ῆ A γωνίαν ῆ C:
 corr. Mus 18 ἐπαμεινώνδου A: corr. C 19 κούριων AC:
 corr. Mus 20 Σαννιτῶν Victorius 26 τοι et ἔχων Mein:
 τοῦ et ἔχειν A

τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Ψευδομένω Π 392 K).

τὰ περιττὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἤτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις (Π 376 K).

ὡς ἡδὺ πᾶν το μέτριον· οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἑμαυτοῦ. Μνησίθεος γὰρ φησι δεῖν
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰεί.

Ἄριστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἐρωτικῶν Ὁμοίων δει-
τέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν παραινεῖν
τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν
πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυ-
τελῶν καὶ στρατηγικῶν δεῖπνων παραληφθεὶς ὑπὸ
d Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια-
θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνος
δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραία καλῶς γίνονται. ὁ δ'
Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ἱπομνήμασιν ἔφη (FHG IV 420)
ὡς καὶ τῇ ὑστεραία ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλά-
τωνι εἶπεν· ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον
εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Πύρρων
δ' ὁ Ἠλεῖος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου
πολυτελῶς <μὲν, . . . > δέ, ὡς <ὁ> αὐτὸς ἱστορεῖ, εἰς
e τὸ λοιπόν, εἶπεν, οὐχ ἤξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη-
ῖνα μήτε ἐγὼ σὲ ἀηδῶς ὀρθῶ καταδαπανώμενον οὐκ
ἀναγκαίως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. μᾶλλον
γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν
εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, <ῶν> οἱ

8 δεῖ AC: corr. Mus 22 ἢ εἰς τὴν Ael. v. h. 2, 18 24 la-
cunam not. K, fort. φορτικῶς δέ ὁ add. Dobr 29 ὧν add. Cas

διακοινοῦντες τὰ πλείστα δαπανῶσιν. 15. Ἀντίγονος
 δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ (p. 99 Wil τὴν
 διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ συμπο-
 σίου φησὶν ὅτι ἤριστα μὲν δεύτερος ἢ τρίτος καθ'
 5 αὐτόν· κατ' ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρεῖναι δεδειπνη-
 κότητας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. f
 μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλουν τοὺς παραγινομένους· ὦν,
 ὡς εἰκεν, ὅτε προτερήσειαν ἐνιοὶ τῆς ὥρας, ἀνακάμ-
 πτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεπυθάνοντο τῶν ἐξιόντων
 10 παίδων τί τὸ παρακείμενον εἴη καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ
 χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον. ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν
 λάχανον ἢ τάριχος, ἀνεχώρουν, ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον,
 εἰσῆεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένον οἶκον.
 ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοιμασμένη ψίαθος ἐφ' ἐκάστης
 15 κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶνος κώδιον· προσκεφάλαιον δὲ
 αὐτὸν φέρειν ἕκαστον ἔδει. τὸ δὲ περιηγόμενον πο-
 τήριον οὐ μείζον ἦν κοτυλιαίου, τράγημα δὲ θέρμος
 μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὠρίων εἰσε-
 φέρετό τι, τοῦ μὲν θέρους ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ δ' ἔαρος
 20 ὄχροι, κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρ-
 τυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Ἀνκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς
 γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σιληνὸς
 πρὸς τοὺς σατύρους (p. 636 N).

παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι, b
 25 ἔγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ·
 δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρία, μὰ τοὺς θεούς,
 οὔτ' ἐν Ῥίδα τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδία
 5 κατέχω δεδειπνηκῶς. Ἄπολλον, ὡς καλόν.

5 κατ' Wilam: καὶ AC 13 ἐπὶ τούτοι A: corr. C 16
 αὐτόν C: αὐτῶν A 18 ὠρίων C et Diog. L 2, 139: ὠραίων A
 24 πατρὸς Canter: παιδὸς AC

καὶ προσελθῶν·

ἀλλὰ κυλίκιον

ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου.

ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὃ τ' ἀλιτήριος

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς

ὁ θεῖμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

ε ἐξῆς δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

τράγημα γὰρ

ὁ σωφρονιστῆς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ ¹⁰
 πλείον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ
 οἰδέπω κόρος· 16. Ἀρκεσίλαος δ' ἐστιῶν τινὰς, καὶ
 ἔλλιπόντων τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ
 ἔτ' εἰσὶν, ἀνακαγχάσας καὶ τὴν χεῖρα συγκροτήσας ὀϊόν
 τι, ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστίν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι· ¹⁵
 ἄρτους ἐπιλελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δὴ,
 d παῖ· καὶ τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόν-
 των δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλωσ καὶ διαγωγὴ πλείων
 ἐνέπεσεν καὶ διατριβή, ὥστε ἠδυσμα γενέσθαι τῷ
 συμπόσιῳ τὴν τῶν ἄρτων ἔνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἀρ- ²⁰
 κεςίλαος Ἀπελλῆ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι
 τὸν οἶνον, ἐπειδὴ δια τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν
 ἐτάραττεν, τὰ δ' ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο
 ὁ οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· ἔγὼ δὲ καθυλίσαι προσέ-
 ταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἑωρακότι ἀγαθὸν ὥσπερ οὐδ' ²⁵
 ἐγώ. ἀνάστηθι οὖν σὺ, Ἀρίδεικες· σὺ δὲ ἀπελθὼν

1 προσελθῶν A: corr. Mus 5 δημόκοινος A: corr. Cas
 ἐπεχώρευε A ἐξεχώρευσε C 6 τρικλίνους A: corr. II p. 55 d.
 κοῦ τρικλίνων Methner 11 Lycophronis versus sic refecit
 Mein: ὁ τὴν ἕω καλῶν | ὄρνις κατέλαβε κτλ' 14 ἀνακαγχάσας
 A χεῖρει A: corr. m. rec 26 ἀρίδικες A cf. Wilamowitz
 Antig. Car. p 77

τὰ ἐκτὰ τρύπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὐφραϊνε καὶ ἐξιλάρου ο
 τοὺς παρόντας ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ μά-
 λιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκρά-
 5 γασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν
 μάγειρον· κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις
 ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἶον οἱ κεκλημένοι μετὰ
 πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ κἂν τύχη θυσία τις
 οὔσα, παρακαλυψάμενος ο θεὸς οίχῃσεται καταλιπὼν f
 10 οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν.
 γελοῖον γὰρ ἐστὶν αὐτὸν <τὸν> εὐφημίαν κηρύξαντα
 καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δει-
 πνοῦσι δ' ἂν εἴποι ο τοιοῦτος (B 381)·

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 15 τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος (Soph. OT 4)
 ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 421
 τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων· 'παραιτη-
 τέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντάς ἐστι το γαστριζέσθαι.
 20 'ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροιμίαν,' ὡς Ἄμφις
 φησὶν ἐν Πανί (Π 244 K), οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλα-
 κισμούς, ὡς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ
 διὰ τούτων (Π 354 K)·

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία
 25 καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
 σκῶψιν, ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεον ἢ τέρπει πολὺ.
 τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνεται· ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ, b
 5 εὐθὺς ἀντήκουσας· ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται,

8 ἐπὶ om. C non recte 11 αὐτὸν om. C: αὐτὸν τὸν Mein,
 τὸν Wilam 20 δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς Kock 26 πλέον AC:
 corr. Schw

εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεως ἔδει;
18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δεῖπνοις παράγει τι συμπό-
σιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλούμενον καὶ ὡς ἀλη-
θῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα (Hell. 3, 4, 17)
c πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως (II 441 K):

ἄρ' οἶσθα <σύ>

ὅτι ἢ πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μαχητέον,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα,
ὄψον δὲ δᾶδας ἠμμένας καταπίνομεν;
6 ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικὰς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατιαγόντ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
10 καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.
d καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησὶν (fr. 3 B):
Νίνον κἀδοὶ μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,
κόμη δὲ τόξα, δῆιοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος κάλαλῆ 'μύρον χεῖτε'.
ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς
ιδαλεγόμενός φησι (II 364 K):

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
Παράσιτον ἵποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις

1 B ante ταῦτα add. Wlam 2 τιμῶν τέως A: corr. Cas
8 σύ add. Pors 10 ἠκονημένοι AC: corr. Eust. 1085, 47 17
καταπέλται A, καταπέλταις C: corr. Pors 18 ὁ om. A add. C
20 κύμβη δὲ τόξα Haupt 21 χεῖτε Lachm: κείται A 25
μέλλει A: corr. C

5 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθράκι' εὔχεται
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσει ποτέ.

χειμῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περί τινος τῶν ὁμοίων δια-
 5 λεγόμενος διέξεισιν (II 556 K).

ἐμὲ μὲν οὐχ ὄρας πεπωκότα

ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,

τονδὶ δὲ ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα

ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα;

10 διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ
 τῆς τραπέξης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ f
 φρουεῖν. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί (fr. 212 N).

φάυλη διαίτη προσβαλὼν ἤσθη στόμα,

ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα

15 μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ (fr. 253 N)

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου

ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ἐν Σθενεβοῖα δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων
 (fr. 672).

20 βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,

οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.

422

ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς

θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος

5 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

25 19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ ἧς
 φησιν Ἀλεξίς ἐν Συναποθνήσκουσι (II 374 K).

μάθοις τ' ἂν οἶον ἀνθρώποις κακόν

8 τόνδ' ἴδεν ἀστὸν A: corr. Heringa Ἀστερίωνος Herw coll.
 Paus. 1, 35, 5 13 ἤσθην AC: corr. Stob. fl. 63, 2 17 ἐρρυσίας οἶον στόματος A: corr. Lobeck, ἐρρυσιάσθη K πρωτιοχαραι A: corr. Mus, at dubito 20 πορφυρέων Mein, sufficiet πορφυρέως 22 παιδοστιβῆς A: corr. C 27 κακὸν ἀνθρώποις AC: corr. Grot

ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀγκυλάζει θ' ὄσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ
σώματος,

- b οὔτ' ἂν ἀδικοῦτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τᾶν ἐκῶν.
 5 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. 5
 Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ (II 560 K).
 εὐ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης,
 νικᾷ δὲ (fr. 907 N) 'χρεῖα μ' ἢ ταλαιπωρός τέ μου
 γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
 τῆς γαστρούς· εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς <ὄσ' ἂν> 10
 5 οὐχ ἕτερον <εἰς> ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις
 10 ἄρτους ἂν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
 c εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·
 οἰνάριον εἰς λάγνυον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
 εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει 15
 10 πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
 κοῦ προστίθημι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ
 διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.
 καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὡς φησι Σωσικράτης ἐν
 ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρεῖα 20
 d σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγνυον πέμψαντα οἴνου·
 'εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἣν φέρειν.'
 Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν καταφαγῶν
 σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς Μητροῦς τῶν
 θεῶν ἱερῷ· ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ 25

2 ταῦτ' A: corr. C ἄρ' ἡμῶν Mein, fort. ἀφειδῶν 4 οὐδ'
 ἂν AC: corr. Di ὑβρίζοιτ' ἂν AC: corr. Ahrens 7. 8 sic
 distinct K 9 γὰρ οὐδέν ἐστι AC: corr. Mus 10. 11 πρῶτον
 (πάντ' ἂν C) ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐχ ἔε ἀγγ. AC: corr. Wilam, prae-
 terea fort. ἐμβάλλεις 15 εἰσφορεῖς Grot 16 ἅπανθ' Jacobs
 τὰ πάνθ' Mus 18 ταύτην (pro ταῦτα) C πάντα γίνεται
 κακὰ Mein, cf. Eur. fr. 907 20 cf. Diog. L 6, 5, 90

εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὢν, ὃ Στίλπων, παραβαίνεις τὰ νόμιμα', καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρινασθαι [κατὰ τοὺς ὕπνους]: 'σὺ δέ μοι πάρεχε ἐσθίειν καὶ
 5 σκορόδοις οὐ χρήσομαι.'

20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ἐπεὶ δεδείπνα-^ομεν (εἶρηκε δὲ οὕτως "Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι (II 334 K)· 'ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν', Εὐβουλος Προκρίδι (II 195 K)· 'ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν' καὶ πάλιν· 'ὄν χρὴ δε-
 10 δειπνάναι πάλαι,' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ (II 70 K)·
 ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι

ἡμᾶς παρέσται,

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (I 511 K)·

ᾧρα βαδίζειν μούστιν ἐπὶ τὸν δεσπότην·

15 ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι,

καὶ ἐν Δαναίσι (p. 455)·

ἤδη παροινεῖς <ἐς> ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι, ^f

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (I 638 K) καὶ Ἐπικράτης ὁ Ἀμβρακιώτης — μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητής —

20 ἐν Ἀμαζόσιν (II 282 K)·

δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ

δοκοῦσί μοι.

καὶ ἠρίσταμεν δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς (I 520 K)·

25 ὑποπεπώκαμεν . . ., ἄνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν,

καὶ Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις (I 242 K)· 'ἠριστάναι⁴²³

4 glossam del. Mein 8 προκρίδη A 14 μοῖστιν A:
 corr. Di 17 ἐς add. Cob (εἰς Brunck) 18 σοφιστῆι A: corr.
 Bekk. anecd. 89, 26 21 ἐνδειπνάναι A: corr. Cas ἄνδρες A:
 corr. Mein 26 ἀριστάναι A: corr. Phot. s. v

[καὶ παριστάναι] τουτί', Θεόπομπος Καλλαίσχωρ
(I 738 K).

ἰρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.
καταριστᾶν δὲ εἶρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν
οὕτως (fr. 79 Tur)· 'ὅτ' ἄν τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ
τῶν φίλων κατηρίστηκεν.' παραδεδειπνημένος δ' εἶρη-
κεν Ἀμφίς ἐν Πλάτῳ οὕτως (Π 245 K, 'παραδεδειπνη-
μένος, παῖδες, πάλαι.') — 21. 'τοῖς οὖν θεοῖς' κατὰ τον
Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ φησὶν (p. 61 bc), 'εὐχόμενοι
κεραυνύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἶθ' Ἡφαιστος εἶθ' ὅστις
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν ἐλλήχε τῆς συγκράσεως. καθ-
άπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶν παρεστᾶσιν κρηῆναι,
καὶ μέλιτος μὲν ἄν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν
δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ
τινος καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος· ἄς προθυμητέον ὡς κάλ-
λιστα συμμιγνύναι.' ὦρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστὶ, καὶ
τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυλικείου τῶν ποτηρίων παρα-
φερέτω· ὁρῶ γὰρ πλῆθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπω-
μάτων.' δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη· 'ἀλλ'
ἀκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κνάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς
τὴν κύλικα, μὴ κατα τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην,
ὅς ἐν Διδύμοις φησί (Π 44 K)

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβῶν.
ἐνεχεάμην ἄκρατον· ἔγχει, παιδίον,
κνάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἐπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

26

1 glossam del. Dobr 5 ὅτι δὴ Mein (pro ὅτ' ἄν), praestat
ὅτι δὴ 17 κυλικίου A: corr. Schw 20 ἔγχει A: corr. ed.
Bav 23 πρόσφερ' ἐκλαβῶν Mein 24 ἐπεχεάμην A: corr.
Kock ἔγχει Mein: οὐχί A 26 εἶτ' A: corr. Koppiers

έμοι οὖν, ὦ παῖ, ζωρότερον κέραιρε· οὐπω γὰρ λέγο-
μεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων. δείξω δὲ ὅτι καὶ ὁ κύαθος d
εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον, καὶ περὶ οἰνοχόων.
22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον.

5 Ἀντιφάνης Μελανίωνι (II 72 K)·

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας
πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι (p. 68)·

ἰ δεῖν Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρέστερον.

10 Ἐφιππος Ἐφήβοις (II 255 K)·

φιάλην ἑκατέρῃ

ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὀμηρικῶς. e

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (I 203) ἕζωρότερον δὲ
κέραιρε' οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασίν, ἀλλὰ θερμόν,
15 ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως· ἑταίρων γὰρ παρόν-
των νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννουσθαι κρατῆρα <οὐκ>
ἄτοπον. ἄλλοι δὲ τὸ εὐκρατον, ὥσπερ τὸ δεξιτερόν
ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ, ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὄροι λέ-
γονται καὶ τὸ ζα ὅτι μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει,
20 ζωρόν τὸν πολυέτη λέγεσθαι. Δίφιλος δ' ἐν Παιδε-
ρασταῖς φησιν (II 559 K)·

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν. f

B. εὐζωρότερόν γε νῆ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

25 Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (v. 116 W) ζωρό-
τερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος
Ἐμπεδοκλέους τάδε (v. 182 St)·

αἰψα δὲ θνητὰ φύονται, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, 424

5 μειλανίωνι A: corr. Kock 10 ἐφηβῶς A 16 οὐκ
add. Schw coll. Plut. q. symp. V 4 19 τὸ ζα Plut: τὰ ζῶια
A C 23 B. add. Naber παῖ, δός Cas: παῖδες A

ξωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κειλεύθους.
23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντιλητῆρος Πλάτων εἶρηκεν
ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κύαθον ᾧδ' εἰληφότες.
καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).

κνάθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

b Ἄρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K).

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.
τοιούτων ἐστὶν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους
(v. 540).

ὑπωπιασμένοι

(ἀπαξάπασαι καὶ κνάθους προσκειμένοι).

τὰ γὰρ ὑπόπια τοῖς κνάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦνται.
μνημονεύει τοῦ κνάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ
Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης 16
πολλαχοῦ καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης
δ' ἐν Δήροις ἄργυροῦν κύαθον ὠνόμασε (I 174 K).
Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσάνας κέκληκε τοὺς
κνάθους φάσκων οὕτωςί (fr. 46 W). ἄπληστοίνους τ'
c ἀρυσάνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται 20
δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης (fr. 25 B).
ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855).

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις (I 381 K). 'κύλικ' ἀρύστιχον.' 26
ἐνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἐφηβον (τὸ)
τοιούτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλώσει
schol. Arist 17 κνάθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρυσάνας
A: corr. Mein coll. p. 445e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλούμενον περὶ d
 Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας. 24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον
 Ὑπερείδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 21 B²)
 γράφων οὕτως· 'εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει
 5 σέ.' τούτῳ ὅμοιον ἐστὶ τὸ 'ἀνιηρέστερον' (β 190) καὶ
 τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου (fr. 69) 'ἀφθονέστερον λίβα.'
 καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Πύρρῳ (p. 250 L) εὐωνέστερον
 ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερείδης
 εἶρηκε (fr. 89 B) 'ῥαδιεστέραν τὴν πόλιν.' τῷ δὲ κε-
 10 ραννύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ (p. 61 c)
 'τοῖς δὴ θεοῖς, ᾧ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύωμεν.'
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ (I 759 K)· 'κεραννύουσιν e
 ἀφανίζουσί τε.' Ὑπερείδης Δηλιακῷ (fr. 72 B)· 'καὶ
 τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραν-
 15 νύουσιν.' ᾠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγε-
 νέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός (ο 141)·

ᾠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης δ' ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ᾠνοχόησε.
 Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί (fr. 119 W).
 20 'πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν
 οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ᾠρ- f
 χοῦντο δὲ οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ
 Δηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ ἐνεδύοντο
 ἱμάτια τῶν Θηραικῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν
 25 ᾧ τὰ Θαργῆλια ἄγουσι, καὶ διασώζεται Φλυῆσιν ἐν
 τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων.' τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ
 καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος Ἀριστοτέλους ᾧν μαθητὴς,

2 τῷ 5: τὸ A 3 ὑπερείδης AC 4 ἔπινεν Mein 5 ἀνια-
 ρέστερον A: corr. C 7 πύραι A 9. 10 κεραννύουσιν A: corr. C
 23 πρώτ...ντες A (charta laesa): suppl. Valcken 24 Θῆραια
 ἱμάτια habent Hes. s. v. et Poll. 6, 48 25 φυλησι A: corr.
 Valck 26 δαφνηφορίαι A

425 καὶ οἷτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἢ καλὴ πολ-
 λαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαιεὶ ὡς οἰνοχοοῦντα
 ἐν τῷ προτανεῖω τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ Ῥω-
 μαίοις δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν
 ταύτην ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιῶν, 5
 πάντα τοὺς Αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς
 τόνους τῆς φωνῆς. 25. τοσαύτη δ' ἦν ἢ τῶν παλαιο-
 τέρων τροφή περὶ τὰς πολυτελείας ὥστε μὴ μόνον
 οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστὶν
 οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς 10
 Πόλεσιν Εὐπόλις ἐν τούτοις (I 314 K):

b οὐς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας προ τοῦ,
 νυνὶ στρατηγούς ὦ πόλις, πόλις,
 ὡς εὐτυχῆς εἴ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δαίπνοις, εἰ 15
 κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἢ ἀρχὴ εὐτε-
 λῆς, ὡς ὁ ρήτωρ φησὶ Φιλίνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν
 διαδικασίᾳ (II 319 Tur) καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται,
 οἵτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ
 θρυαλλίδας. ἐκάλουν δὲ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς. 20

c παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἤθεοι τῇ τοῦ Πο-
 σειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀμερίας φησὶ.
 Ἑλλησπόντιοι δ' ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον
 καὶ τὴν κρεανομίαν κρεωδαισίαν, ὡς φησὶ Δημήτριος
 ὁ Σκήψιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου 25
 (fr 16 Gaede). τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσάν τινες ἱστο-
 ροῦσι τὴν Ἀρμονίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός,
 Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν. Ἀλκαῖος

13 ἔχομεν suppl. Herm 17 κροκωνιδῶν A: cf. Harp. s.
 v. Κοιρωνίδαι 21 ἠίθεοι AC 27 ἱστορεῖ fort. delendum

δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον (fr. 8 B), ὡς
καὶ Σαπφῶ λέγουσα (fr. 51).

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν d
κρατῆρ ἐκέκρατο,
5 Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύταις
κήρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος (Γ 245).

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστν φέρον θεῶν ὄρκια πιστά,
10 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἄσκῳ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.

καὶ πάλιν (268).

ἄτὰρ κῆρυκες ἀγαυοὶ e
15 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Κλείδημος δὲ (FHG I 359) τοὺς μαγείρους κήρυκας
φησι καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἥβην δέ τινες ἀνέπλασαν
οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἠβητήρια καλεῖσθαι
20 τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου
τοῦ βασιλέως, ἐπὶ κλην δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει
Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ f
Φιλοπάτορα ἱστοριῶν (FHG III 67). Πολύβιος δὲ ἐν
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 11) καὶ ἀνδριάν-
25 τας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ
μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας, ῥυτὸν κρατοῦντας ἐν
ταῖς χερσίν.'

1 αὐτὸν A: corr. Cas 3 κηδαμβροσίας A: corr. Lachm
b Ἑρμαῖς A: corr. II 3a δ' ἔλεν Seidler: δὲ ἐλὼν A 11 φέρε
δὴ A 19 αὐτοῖς i. e. τοῖς θεοῖς, itaque vv. 7—18 temere in-
serta ἠβητήρια A: corr. C 20 Κλεινοῦς ex XIII 576f: κλήνης AC

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

426

‘τήνδ’ ἐγὼ

μεστήν ἄπαξ ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.⁶

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε
τὰ λειπόμενα λαμβεῖα·

πιῶν ἐρῶ

τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. ἀλλ’ ἐπιρρόφει.

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιῶν ἔφη· ‘ταῦτα μὲν Κλέαρχος¹⁰
ἐν Κιθαρωδῶ (IV 562 M). ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἄμφιδος
Ἐρίδους παρακελεύομαι (II 241 K)·

ὁ παῖς σοβεῖτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

καί·

b πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ’ ἐγὼ δώσω πιεῖν·¹⁵
ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ’ ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δ’ ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (II 468 K).⁷
αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον
ἴσῳ φασκόντων κίρνασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἄρ-
χιππου εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτύωνι (I 679 K)²⁰

τις ἐκέρασε σφῶν, ᾧ κακόδαιμον, ἴσον ἴσῳ;
καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 69 K)·

τὸν δ’ ἴσον ἴσῳ φέροντ’· ἐγὼ δ’ ἐκθήκομαι,
ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς
c ἀρχαίοις. 28. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος²⁵
ἐν Ἡραὶ ἔφη (IV 129 M)·

χοῦς κεκραμένου

4 ἄπασαν A: corr. Dobr 5 πίστωμα φ. συγγ. Mein
7 λαμβεῖα A 8. 9 ἐρώτα λοιπὸν A: corr. Schw 9 B. ἀλλ’
Mein 13 συχνούς (superscr. α) C 15 πίμπλη Mein, Πάμ-
φιλε Herw 17 ξενοχαρτος A: corr. Kuster 22 expectares
Κρατῖνον, sed turbavit epitomator

οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον,
ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἑσίοδος μὲν, ὧ ἑταῖροι, πα-
ραινεῖ (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἴμεν οἴνου.
5 δι' ὄν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (Π 271 K)·

καίτοι πολὺ γ' ἐσθ' ἡδιον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον <ἄν> τρί' ὕδατος, οἴνου δ' ἐν μόνον.

Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σωφρονικώτερον κινῶναι
παρακελεύεται (Π 380 K)·

10 ἰδοῦ [γάρ], πάρεστιν οἴνος· οὐκοῦν ἐγγέω d
κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἓνα καὶ τέτταρας.
A. ὕδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιῶν
λέγ' εἴ τι καινόν, διατριβὴν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (I 768 K)·

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον

πίνειν τὸν οἴνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο·

ἢ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὕσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρουλουμένην παροιμίαν·

20 ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.

ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἓνα πρὸς e
τρεις. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητῆς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG II 50) ὅτι εὐρών ὁ μάντις
Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησι

25 πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἓνα κνάθους. οἳ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὄ Schw 7 ἄν add. Pors τρί' Blaydes: τρὶς A
8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγγέωμεν
ἓνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἓνα καὶ τρεῖς
12 ὕδαρην A: ὕδαρῆ (superscr. ἦν) C 13 λέγ' εἴ τι K: λέγε
τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr:
δεῖ μετὰ AC 23 εὐρών corruptum 24 παλαμήδης C

χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἐπινον πρὸς πέντε ὕδατος.
Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοῦνομα παίζων
ἔφη (I 770 K).

† Οἰνόμαος οὔτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·
κἀγὼ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα. 5
τὰ παραπλήσια εἶρηκε καὶ ἐν Ἀημνίαις (p. 773). Ἀμει-
ψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν (I 671 K).
ἐγὼ δὲ Δίνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.
Εὐπολις *Αἰξί* (I 260 K).

Διόνυσε, χαῖρε· μὴ τι πέντε καὶ δύο; 10

Ἑρμιππος Θεοῖς (I 230 K).

ἐπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος, ὦ κέρας, γενοῦ.
427 οὐκ ἄστου καὶ πηλουγῶ φέρω παίζων ἅμα,
καυθεῖς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο. 15

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἴνου πρὸς δύο ὕδατος
(fr. 63 B).

ἄγε δὴ φέρον ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγκέας 20
ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
5 κνάθους, ὡς ἀνυβρίστως
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·
ἄγε δηῦτε, μηκέθ' οὔτω 25
πατάγω τε κάλαητῶ

6 λιμνίαις A 8 Διόνυσος et ὑμῖν del. Schw 12 πει-
νώμεθ' Bergk, sed mirae formae mediae 13 πρὸς τοῦτ'
'οἶνος Bgk ωκαιρασγενου A: corr. Bergk 14 κᾶς τοῦ καπήλου
'γῶ Bergk 15 κεόθυς Bergk, καύθις Mus 20 δ' ἐγκέας
A: corr. XI 475 c 22 23 ἄν ὑβριστιώσανα A: corr. Fauw
23 δευτε A: corr. Bgk 24 ἀκρατοποσίαν (ut semper) A

Σκυθικήν πόσιν παρ' οἴνω
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖσ'

b

10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ
5 ἕκτῃ (c. 84), Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα
καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆ-
ναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρα-
τέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων
γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων
10 οὕτως γράφει (fr. 31 Koerke): 'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν
Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύ-
θαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν c
βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστερον, 'ἐπισκύθισον' λέγου-
σιν.' Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῶ τοὺς σατύρους
15 ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὕδαρῃ πίνειν καὶ λέγον-
τας (p. 580 N):

μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς;

B. ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.

A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν Σκύθη πιεῖν.

20 30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποτῶν ἐπιχύσεις, ὡς
φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης (fr. 118 W), οὐ d .
παλαιαί· ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδο-
μένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις.
ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν ὄντος τοῦ παι-
25 γνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήσιος
πεποίηκε (fr. 53 B):

17 ἀχελῷος AC: corr. Mein ἐγκεκραμένος Ed. Mueller

18 λῆξαι A: corr. Mein 19 οὖν ἂν ἐγγέοις Σκ. Mein, latent
alia 20 δ' αἱ Cas: δὲ A τῶν ἀκρατῶν A: corr. Tourp, sed
dubito; nam non de mero bibendo agitur, sed de propinatione
cf. Polyb. 16, 21, 12 22 παλαιαί A: corr. Mus

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάζων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιη-
τῶν πλήρη ἐστί· λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πε-
ποίηκε (fr. 128)·

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,

ἔφρα σὺνχειμαμάρωι μεθύων Ἀγάθωνι δὲ βάλλω
κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα
τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης
περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελ- 10
λεροφόντην τεθνάναι (fr. 667 N)·

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρός,

ἀλλ' εὐθύς αὐδᾶ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ·

31. οὐκ ἐμέθνον δ' οἱ πάλαι, ἀλλὰ καὶ Πιπτακὸς
Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι 15
μῆδὲ κωμάζειν, ἔν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἶος ὢν τυγχά-
νεις, ἀλλ' οὐχ οἶος προσποιῆ.

κάτοπτρον (γὰρ) εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ

(Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον 20
οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ
Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ
οἴνοχόου προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον 'τί
428δῆ, ἔφη, ὦ Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὄψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν
καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐώχουμένους ἐσθίειν καὶ 25
μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν
τράπεζαν σιγῶν;' καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ
φησιν ὡς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν A λατάζων Wilam:
δαίζων A 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe a.ia
fuisse Ἀγαθωνίδα Wilam 21 γρύλλον C

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἴσον [κακὸν] πέφυκε τῷ διψῆν βία.

ὄθεν εἴρηται καὶ τὸ

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

6 Σθενελός τε ὁ ποιητῆς οὐ κακῶς εἴρηκεν·

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)·

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἡδέα κοτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάξειν.

10 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλή-
νων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερρώησαν
ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον
τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ραστώνην ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτά-
κτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, ὀδηγούσης οἶμαι τῆς παρα-
15 σκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς
Ἑοίαις εἶπεν (fr. 157 Rz)·

οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος, c
ὅστις ἄδην πίνῃ, οἶνος δέ οἱ ἐπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλώσσάν τε νόον τε
20 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἐ μαλθακὸς ὕπνος.

καὶ Θεόγνις δέ φησιν (477)·

ἦκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,
οὔτε τι νήφων εἶμ' οὔτε λίαν μεθύων.

ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
25 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόου· d

2 κακὸν del. Bothe τῷ διψῆν [βία] κακόν Mein 4 cf.
Eriphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 πuto διαμένει
11 fort. ἐχλιδων 14 χορηγούσης AC: corr. K 17 διώνυσος
A: corr. C ἔχθος AC: corr. Scut. 400 18 πίνου C 22 ἦξω
Theogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 30—32 videntur de-
sumpta, participium velut εἰδῶς 24 ὑπερβάλλῃ A 25 τῆς
αὐτῆς (αὐτοῦ C) γνώμης AC

5 μνθείται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρὰ
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε καὶ ἤπιος. ἀλλὰ σὺ ταῖτα
 γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω
 10 γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλοι
 e δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς
 δεικνὺς ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνοι
 οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἤδη καὶ ἐν Σκύθαις ἦν. 10

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν
 Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ μέσης
 τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεα-
 ταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι
 γ' οὐδ' ἂν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπο- 15
 μείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο
 ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
 f Διμήτρα θερίζουσαν ἢ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ
 καὶ τὸν Αἰσχύλου ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν·
 πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἐνιοὶ φασιν, Εὐρι- 20
 πίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγω-
 δίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν
 Ἰάσωνα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδιοποιὸς ἐποίει
 ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραψε τὰς
 τραγωδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν 25
 ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
 429εἰδώς γε ποιεῖς,' ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ
 Αἰσχύλου (fr. 22 Koerke). ἄγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον
 Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 θ' ἔρδων AC 19 τοῦτό γε C 22 καβείροις A 23
 ἰάσωνα A: corr. C 28 ἄγνοοῦσι δὲ C

ὄν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς
καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον
τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμ-
πρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς
5 τοῖς Ἐπιξεφυροῖσι εἴ τις ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος
ιατροῦ θεραπείας ἔνεκα, θάνατος ἦν ἢ ζημία Ζαλεύκου
τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος
τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν
φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
10 παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε γυνὴ
ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριά-
κοντα ἐτῶν. ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ
τὴν ποίησιν ἐξαριτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακία καὶ
τῇ τρυφῇ ἐπιδούς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται,
15 οὐκ εἰδότες τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν
καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἷτιον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιπ- c
20 πίδης ἔφη (fr. 4 B)·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδρίες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οὖν ἀπωλάνοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

25 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησὶν·
εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἤττον με-
θύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενε-
στέραν γίνεσθαι· μεθύσκονται τε, φησὶν, οἱ γεραίτεροι

3 δὲ K: τε AC 7 μασσαληταις A: corr. C 11. 12 μέχρι
πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο
Bergk, traditum videtur τοὶ μὲν οὖν ἀπωλλύοντο

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.
23. κνάθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἶρηκεν
ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κνάθον ᾧδ' εἰληφότες.
καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K).

5

κνάθους ὅσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

b Ἄρχιππος Ἰχθύσι (I 683 K).

κνάθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.
τοιούτων ἐστὶν καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους
(v. 540).

10

ὑπωπιασμένοι

〈ἀπαξάπασαι καὶ κνάθους προσκείμεναι〉.

τὰ γὰρ ὑπόπια τοῖς κνάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦνται.
μνημονεύει τοῦ κνάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ
Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατῖνος, ἐτι δ' Ἀριστοφάνης
πολλαχοῦ καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης
δ' ἐν Λήροις ἄργυροῦν κνάθον ὠνόμασε (I 174 K)
Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσαίνας κέκληκε τοὺς
κνάθους φάσκων οὕτως (fr. 46 W). ἄπληστοίνους τ'
c ἀρυσαίνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται 20
δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης (fr. 25 B)
ἔδωκεν οὐδὲις οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σφηξίν (v. 855).

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις (I 381 K). 'κύλικ' ἀρύστιχον.' 25
ἐνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον (τὸ)
τοιούτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλώσι
schol. Arist 17 κνάθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρυσάνας
A: corr. Mein coll. p. 445e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται γὰρ
κατὰ τὸν Εὐήνον (fr. 1, 4 B).

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἔμοι δὲ τάδε.
ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων δια-
5 λεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου
τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ 430
γάρ που οὗτος (fr. 41, 4 B).

ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν
10 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἕνα κύαθον ἄκρατον
πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς
Χαμαιλέων ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπείρως
ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν περίστασιν
πίνων ὁ ποιητῆς οὗτος εὐρίσκειται· χειμῶνος μὲν ἐν
15 τούτοις (fr. 34 B).

ὔει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὀρανῶ μέγας
χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί
κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεὶς
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
20 5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφι γνόφαλλον.

θήρους δέ (fr. 39).

τέγγε πνεύμονας οἴνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·
ἅ δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος.
25 τοῦ δ' ἔαρος (fr. 45).

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.

3 δοκοῦντεστ' ἔμοι AC: corr. IX p. 367e 5 τὰ Cas: τὸν
A 8 ἔγχευε κέρνα εἰς ἕνα A: corr. p. 430d (κέρναις Meister)
9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐκδέδεκται A: corr. K 16 ὀρανῶ
AC 18 κάββαλε AC: corr. ε 19 κέρναις A κίρνας C: corr.
Meister 21 ἀμφιβαλῶν Grotefend 23 πλεύμονας AC: poeta
scripsit πνεύμονα 24 δίψαις A δίψᾱ C: corr. Seidler

καὶ προελθῶν·

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιαδέος ὅτι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ χρὴ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην. 6
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βυκχί· φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνειακμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (fr. 20)·

νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν 10
πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλευῶν φησὶν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.
πῶς οὖν ἐμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος
εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν 15
τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς
οὔτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γὰρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.

καὶ δ' ἄειρε κυλίχλαις μεγάλαις αιταποικίλα·

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα 20

ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἐγγεες κέρναις ἓνα καὶ δύο

5 πλέαις κακ κεφαλαῖς· <ἀ> δ' ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ

ὠθήτω,

ἓνα πρὸς δύο ῥητῶς κινᾶναι κελεύων. 36. ὁ δ'

Ἄνακρέων ἐτι ζωρότερον ἐν οἷς φησὶ (fr. 42 B)· 25

1 κινᾶτε A: corr. Meister 5 μῦθον A: corr. Steph
ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttmann
11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηθὲν A: corr. C δένδρον AC:
corr. Ahr 18 τὸν λύχνον σβέννυμεν AC τὸν λ. ὀμμένομεν
XI 481a: τὰ λύχν' Porz, ὀμμένομεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr.
p 481 ἀψ' ἀπὸ κιλίβα Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481
21 κινᾶς A κινᾶς C: cf 430a 22 ἀ add. Porson ἑτέραν
A: ἀτέραν Bgk

καθαρῆ δ' ἐν κελέβῃ πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχέισθω.
Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως (II 234 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

5 καὶ τρεῖς ἀκράτου. e

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσ-
σαρας οἴνου, λέγων ὧδε (I 164 K)·

ἄποτος, ὧ Γλύκη.

B. ὕδαρῆ ἑνέχεν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.

10 B. τί εἰργάσω; πῶς, ὧ κατάρατε, ἐνέχεας;

ΓΑ. δύο ὕδατος, ὧ μάμμη. B. τί δ' οἴνου; ΓΑ.
τέτταρας.

B. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K)· f

15 οἴνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολυ

ὕδαρῆ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἀκρατον, εἶπέ μοι, πῆ; B. τί φῆς;

37. Ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K)·

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις

20 μεγάλοις ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ Ἀλεξίς ἐν Δορκίδι ἢ Ποπυζούση (II 317 K)· 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρῳ (II 471 K)·

25 μὰ τὸν Διόνυσον, <ὄν> σὺ λάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ (II 445 K)·

1 τε add. Di τρις A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτεσ
A: corr. Mein 9 ὕδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurd 10 fort.
ὧ σὺ κατάρατ' 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw
16 ὕδαρην A 18 κονισάδωι A 22 τρεῖς Iacobs: τῆς A
23 γ' ἴσον Mein, προπίνων Di 25 ὄν add. Schw κάπτεις
A: corr. Naber

συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν
τὴν μείζον' ἕτουν.

"Αλεξίς Τοκιστῆ ἢ Καταψευδομένῳ (II 381 K)

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου

b ὑδαρῆ, κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. TP. καλῶς 5
B. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποταπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
TP. Θάσιος. B. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ (II 386 K)

ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν

10

ὡς ἂν τις ἠδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς

ὄκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κνάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

c κατασειεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι- 15
νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
καρποὺς κατασειόντων. "Αλεξίς δ' ἐν Ἀποκοπτομένῃ
(II 305 K)

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δῆμιος
ὁ Χαιρέας, κνάθους προπίνων εἴκοσιν.

20

38. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι (II 420 K)

d ἐπὶ κνάθους πίνῃ τις, ὧ Κρίτων, δέκα
ἄει παρ' ἕκαστον ἐνδεδελεῶς [τὸ] ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

25

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὡς φησιν
Ἑγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 417), τὸν οἶνον

5 ὑδαρην A 14 κατέσειε Phot. s. v 15. 16 ὑποπινόντων
A: corr. Phot 23 ἄει Dobr: εἰ A τὸ del. K 24 πίνειν
τε λοιπόν A: corr. Dobr, fort. πίνει κατὰ λόγον δέξαιμι A: corr.
Dobr

οἶνον· λαβὼν ἐκπιθι τοῦτον,
ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἡσίοδος μὲν, ὡς ἑταῖροι, πα-
ραινεῖ (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἴμεν οἴνου.
5 δι' ἓν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη (Π 271 K)·

καίτοι πολὺ γ' ἔσθ' ἡδίου. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐπινον <ἄν> τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον.

Ἀλεξίς δ' ἐν Τιτιθῇ ἐτι σωφρονικώτερον κιννάναι
παρακελεύεται (Π 380 K)·

10 ἰδοὺ [γάρ], πάρεστιν οἶνος· οὐκοῦν ἐγγέω d
κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἓνα καὶ τέτταρας.
A. ὕδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιῶν
λέγ' εἰ τι καινόν, διατριβὴν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (I 768 K)·

πῶς δὲ καὶ κεκραμένον

πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο·

ἢ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὔσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θουλουμένην παροιμίαν·

20 ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖς ἢ μὴ τέτταρα.

ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἓνα πρὸς ■
τρεις. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG Π 50) ὅτι εὐρώων ὁ μάντις
Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησι

25 πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἓνα κυάθους. οἳ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὁ Schw 7 ἄν add. Pora τρεῖς Biaydes: τρεῖς A
8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγγέωμεν
ἓνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἓνα καὶ τρεῖς
12 ὕδαρην A: ὕδαρῆ (superscr. ἦν) C 13 λέγ' εἰ τι K: λέγε
τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τε A: γε C 17 δεῖ με Dobr:
δεῖ μετὰ AC 23 εὐρώων corruptum 24 παλαμήδης C

καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θραῦκες καὶ τὰ τοιαῦτα
γέννη, καθάπερ ὑμεῖς, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
ἀπέχεσθε. Σκῦθαι δὲ καὶ Θραῦκες ἀκράτῳ παντάπασι
χρῶμενοι, γυναῖκές τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
τῶν ἱματίων καταχεόμενοι καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπιτή- 5
δευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα
μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἄς ὑμεῖς ἀπο-
b βάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.' 40. ἔπινον
[οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ
Δελφὸς Ἠγήσανδρος φησὶν FHG IV 418. Ἐπίνικος 10
γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστο-
ριῶν, ἐν αἷς ἐγγράφω ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας
δραῦμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμωδῶν αὐτὸν καὶ περὶ
τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρῶμενος φωναῖς ἐποίησε
λέγοντα (IV 505 M. 15

ἐπ' ἄλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
c ἰδὼν Σέλευκον ἠδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι
κἂν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
5 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν. 20
'γέροντα Θάσιον τὸν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἔσμον μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὴν
συγκυροκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
10 κατησίμωσα πᾶμα, καύματος λύσιν.' 25
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἂν Θηρασίαι ταῖς νήσοις ἐπιπάτ-

3 ἀκράτῳ Plat: ἀκρατοπῶται A 9 οἱ om. C 12 ἀπηλ-
φίτωσε A: corr. H. Steph 16 ἐπαλφίτουντα τοῦ θ. Cobet
25 κατησίμωσα C fort. recte 26 κἂν Θηρασίαις νήσοις Schw
coll. Steph. B. v. v ἐπιπάττοντα A: corr. C

τοντας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
την τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις
Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας
ε διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοὶ δὲ ταῦτα
Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 2 B).

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα
10 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσου . . . e
5 [ἄγγεα Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς]
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσι
15 εἰς αἰσχροὺς μύθους σῶμά τ' ἀμαυρότερον
10 τείχουσι· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λῆστις δ' ἐκθήκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσι f
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
20 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον
15 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἰς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
25 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμονται, τὸν καμάτων λιμένα, 433
20 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ἵγίειαν,

11 del. Sitzler, qui alio transposuit (fr. 1, 4 B); intercidit
haec sententia: contra apud Athenienses hoc moris est 13 προ-
πολεῖν A: corr. C 14 τελέουσι AC: corr. Mus 16 ὄμμ' AC:
corr. Herm 17 λῆσις AC: corr. C superscr 21 ἀσπίδα AC:
corr. Emperius πάντ' ἀπάγειν A (ἀπαγαγεῖν C): corr. Bergk
26 ὕγείαν AC

καὶ τὴν Εὐσεβείης γείτονα Σωφροσύνην.
ἐξῆς τε πάλιν φησίν·

αὶ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα-
χρῆμα

τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. 5

b ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίαϊθ' ὀμαλῶς διάκειται,
25 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοινοσ δ' ἐστίν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμοσ, φιλο- 10
πότησ δὲ ὁ πρὸς πότους, κωθωνιστήσ δὲ ὁ μέχρι μέθης.
πλεῖστον δὲ ἐπιε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ τριγέρων·
φανερώσ γὰρ αὐτόσ προσέκειτο τῶν ἄλλων μάλλον τῷ
οἶνω καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονοσ αὐτοῦ, ὃν ὡσ πολυπότην
ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύσ (A 225). ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆσ 15
μεγίστησ μάχησ ἐνεστηκνιάσ οὐκ ἀπέχεται [καὶ] τοῦ
c πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηροσ (Ξ 1)·

Νέστωρα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπησ.
καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμή-
νευκεν, ὡσ τὴν Ἀχιλλέωσ ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ 20
μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ τῆσ ἀσπίδοσ ἐκείνησ, ἧσ φησὶν
ὁ Ἔκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἦκειν τὸ κλέοσ (Θ 192.,
οὐκ ἂν ἀμάροτι δέ τισ καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων
φιάλην Ἄρεωσ κατὰ τὸν Ἀντιφάνουσ Καινέα, ἐν ᾧ
λέγεται οὕτωσ (II 55 K)· 25

εἰτ' ἦδη δὸσ φιάλην [τὸ ὄπλον] Ἄρεωσ,
κατὰ Τιμόθεον (fr. 16), ξυστόν τε βέλοσ.

1 εὐσεβείης A: corr. C 7 ἔσθιειν A: corr. Mus φρονεῖν
Bach: φανέν A 8. 9 ἀπότακτον ἡμεραι A: corr. C 11 φιλο-
κωθωνιστήσ A: corr. C 13 fort. τῶν τε ἄλλων 16 καὶ del.
Wilam 26 εἰτ' ἠδηλοσ A: corr. Emperius τὸ ὄπλον del.
Koppiera

ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' ἃ
 Ἀχιλλέως φιάλην λαμβάνει δῶρον ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ
 ἐπιτελουμένῳ ἄγῳνι (Ψ 616), οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-
 θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς (τοῖς γὰρ φιλοπόταις
 5 οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ράθυμον) ἢ ὅτι διὰ
 δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται διὰ τὸ βαρεῖσθαι
 τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμηλος λαμβάνει θώ-
 ρακα (v. 560) δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθεῖς,
 ἀσφαλείας ὄπλον.

10 43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. e
 διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητῆς ἔφη, τὸ
 πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν
 ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως.
 διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι (fr. 692 N).

15 διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
 οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 68 B).

μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων. πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.

20 καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη (fr. adesp. 69 N).

ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

καὶ Ἀνακρέων (fr. 57 B).

φίλη γὰρ εἰς ξείνοισ· ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ
 25 τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα (V 1, 1). 'ἐγὼ ὑμῖν διψῶ χα-
 ρίσασθαι.' Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ (VIII 562 c).
 'Ὅταν οἶμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα
 κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ καὶ πορρωτέρω

3 fortasse οὐχ ὅτι ἀκονιτὶ τῷ νικ. coll. schol. Ψ 616 13
 τῆς περιττῆς C: τὴν περὶ τῆς A 16 ἢ Cas: μὴ AC 23 εισ-
 ξεινεις A: corr. Schneidewin

434 τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθυσθῆ.' 14. ἔπινε δὲ καὶ
 Πρωτέας ὁ Μακεδῶν πλεῖστον, ὡς φησιν Ἐφίππος
 ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς
 (p. 126 M), καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ
 πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὢν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας 5
 ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιῶν προὔπια τῷ Πρωτέᾳ.
 καὶ ὅς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν,
 ὡς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ
 αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πιῶν
 b προὔπια τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε 10
 μὲν γενναίως, οὐ μὴν ἱπήνεγκεν, ἀλλ' ἀπέκλιεν ἐπὶ
 τὸ προσκεφάλαιον ἀφείς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ
 ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί,
 μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας
 ἐπολιόρησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς 15
 καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας
 καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημε-
 ρίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς
 καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος (p. 121 M). Μένανδρος
 δὲ ἐν Κόλακί φησι (IV 152 M) 20

c κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδιν χρυσοῦν, Στρουθία,
 τρεῖς ἐξέπιον μεστόν γ'. ΣΤΡ. Ἀλεξάνδρου πλείον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. Α. οὐκ ἔλαττον, οὐ
 5 μὰ τὴν Ἀθηναῖν. ΣΤΡ. μέγα γε. 25

Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτη τὰ συγγράμματά
 φησιν (p. 157 M) ὅτι παρὰ Μηδεῖω τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν
 ὁ Ἀλέξανδρος εἴκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι

15 fort. ἐπόρθησεν 23 ἔπιον A: corr. Bentl 24 πέ-
 πωκας τοῦ βασ. A: corr. Bentl, cf. Plut. mor. p. 57a 26 ἢ
 ὁ ἀν. ταυτί A: corr. Mus

προῦπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς
 <ἐκ> τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθέ-
 νης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς d
 ἀπομνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν
 5 ταῖς ἱστορίαις (p. 116 M), ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης
 ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τέ τινος αὐτῷ 'διὰ τί οὐ πίνεις;
 'οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν τοῦ Ἀσκληπιοῦ
 δεῖσθαι'. 45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπι-
 10 γεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· 'ἠδυνάμην καὶ
 οἶνον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.' Κτη-
 σίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν (fr. 55 M) οὐκ εἶναι τῷ
 βασιλεῖ μεθύσθῃναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ e
 ἐφίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ἧ θύουσι τῷ
 15 Μίθρῳ. γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ
 ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 472)· 'ἐν μόνῃ τῶν ἑορ-
 τῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῳ βασιλεὺς
 μεθύσκειται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν
 οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ
 20 τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ
 ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι
 τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινα λαμ- f
 βάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης.' εἰς το-
 σοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὡς φησι Καρύστιος
 25 ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357),
 ὡς καὶ ἐπὶ ὄνων ἄρματος κωμάζειν· ἐποίουν δὲ τοῦτο,
 φησί, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς· μήποτ' οὖν διὰ
 τοῦτο οὐδὲ πρὸς τα ἀφροδίσια εἶχεν ὀρμήν· ἐξυδα-
 ροῦσθαι γὰρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς

2 ἐκ add. K 17 τῇ ἀγομένῃ Mein 22 κίνησιν fort.
 delendum 28. 29 ἐξυδροῦσθαι A: corr. C

προβλήμασι cf. Rose Ar. fr. p. 236, τῶν τοιούτων τὴν
 435 γουήν· Ἰερώνυμος τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 10 Hill
 Θεόφραστον φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ εὖ διέ-
 κειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν καὶ πα-
 ρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξείναν τὴν Θετταλὴν ἑταίραν δ
 περικαλλεστάτην οὖσαν, συνειδότης τοῦτο καὶ τοῦ Φι-
 λίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἴη), πολλάκις ἤτι
 αὐτῇ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι. 46. καὶ Φίλιππος
 δ' ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ
 Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν 10
 δ (FHG I 308). κὰν ἄλλῳ δὲ μέρει τῆς ἱστορίας (p. 329)
 γράφει· 'Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετιῆς ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ δια μέθην· ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει.' ἐν δὲ τῇ
 τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενο- 15
 μένων εἰπὼν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παρα-
 γενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις φησὶν (ib. 323)
 'ὁ δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἑταίρων, καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς
 αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρωδὸν καὶ Δω 20
 c ρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰθισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν· περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιού-
 τους ὁ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὧν γὰρ φιλοπότης
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ 25
 αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων καὶ
 τῶν τὰ γέλοια λεγόντων. πῶν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν

4 καὶ om. C 5 Καλλιξείναν Di 7 γύννις AC: corr.
 Mus 15 χερωνείαι A 22 περιήγητο A, fort. συμπεριήγητο
 25 βωμολόχος AC: corr. Cas

καὶ μεθύσθεις πολὺ καὶ πατάξας ἀφελὺς ἅπαντας τοὺς
 ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώμαζεν ὡς
 τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων.^d Καρύστιος δὲ
 ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357) ὅτε,
 5 φησί, μεθύειν προηρείτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε ἕρη
 πίνειν. Ἀντίπατρος γὰρ ἰκανός ἐστι νήφων.^e κυβεύον-
 τος δὲ ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγείλαντος ὡς Ἀντίπατρος
 πάρεστι, διαπορήσας ὥσεν ὑπὸ τὴν κλίνην τὸν ἄβακα.^e

47. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεό-
 10 πομπος Διονύσιον τὸν νεώτερον, Σικελίας τύραννον,
 ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρήναι. Ἀρι-
 στοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίῳ Πολιτείᾳ (p. 528 R) ^e
 καὶ συνεχῶς φησιν αὐτὸν ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενή-
 κοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς
 15 ὄψεις. Θεόφραστος δὲ φησι καὶ τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ
 κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν
 καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειραγωγεῖσθαι καὶ μήτε
 τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς κύλικας
 ὄραν· διὸ κληθῆναι Διονυσιόκολακας. ἔπινε δὲ πλεῖ-
 20 στον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίῳ καὶ
 Ἀπολλοκράτης Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί, ^f
 ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ μ' κἂν τῇ ἐξῆς τῶν
 ἱστοριῶν (FHG I 313). γράφει δὲ οὕτως περὶ τοῦ Νυ-
 σαίου· Ἐν Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακοσίῳ
 25 ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι
 μῆνας ὀλίγους ἤμελλε ἐπιβιώσεσθαι γαστριζόμενος καὶ
 μεθύων διῆγεν.^e ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ φησὶν

1 μεθύσθεις πολλὰ καὶ παίξας C, unde μεθ. καὶ πολλὰ
 παίξας Mein, quod nimis debile; fort. μεθ. ἐπὶ πολὺ καὶ παρα-
 παίξας 13 ἐνενήκοντα etiam Plut. Dion. 7 19 διονυσοκόλακας
 A: corr. lemma et C 26 ἡμελε A: corr. C βιώσεσθαι A βό-
 σεσθαι C: corr. Mein

436 p. 312)· Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολακευόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἐνι μάλιστα ἀλλοτριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακειῖσθαι· καὶ Ἰππαρίνον δὲ τὸν Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀπο-⁵σφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε γράφει (p. 312)· Ἐν Νυσαίῳ ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν καὶ τὴν οἶνοφλυ-¹⁰γίαν καὶ τὴν τῶν παιδῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συντελεῖ τούτοις πέφυκε καὶ τὴν δίαιταν διῆγεν οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς περὶ Τιμόλαου λέγων τοῦ Θηβαίου φησὶν (p. 318)· οὐκ ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελ-¹⁵γῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ' ἀκρατέστερον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦλον γεγυῆναι μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μὴ, ὡσπερ εἶπον, Τιμόλαον· ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ²⁰ Ὀρείτου διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαντο, φησὶν (p. 304)· τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐωρᾶτο τὴν καθ' ἡμέραν ἀσελγῆ καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε πίνειν καὶ μεθύειν αἰεὶ, καὶ γυναῖκας ἐλευθέρους ἐτόλμα διαφθεῖρειν· καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας ὥστε²⁵ μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εἰειδὲς καὶ

4 Ἰππαρίνον A cf. Ael. v. h. 2, 41 5 παροινούοντα Mein, sed mutila oratio cf. Parthen. 24 12 fort. καὶ τῶν ἄλλων συντελεῖ A: corr. K post πέφυκε vocabulum velut ἐπιτίθειν add. Wilam 24 ἀελ C

χάριεν, ἐτύγγανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνοσ ἀίχμάλωτον γεγεννημένον.' 48. ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ δ
'Αρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὡσ
τὸ ἐπίγραμμα δημοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ
5 περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr).

τοῦ πολυκώθωνοσ τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνοσ
ἄστεοσ ὠρθῶσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῷ
νίηεσ Δόρκων καὶ Χαρμύλοσ. ἔφθιτο δ' ὠνήρ,
ὠνθροπ', ἐκ χανδῆσ ζωροποτῶν κύλικοσ.

10 Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ'
αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 464).

οὐ βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆσ
ἀκρήτου φανερωῶσ ὄχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτασ ὁ Μακεδών, ὡσ φησιν
15 Ἄριστοσ ὁ Σαλαμίνιοσ (p. 154 M), καὶ Διότιμοσ ὁ
'Αθηναῖοσ. οὗτοσ δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενοσ
γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστωσ ἔπινεν ἐπιχεομένου
οἴνου· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὡσ φησι Πολέμων.
Κλεομένησ δὲ ὁ Λακεδαιμόνιοσ ὅτι καὶ ἀκρατοπότησ
20 ἦν προείρηται (p. 427 b). ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f
μαχαίρα κατέτεμεν Ἡρόδοτοσ ἱστόρησε (VI 75). καὶ
'Αλκαῖοσ δ' ὁ ποιητῆσ φιλοπότησ ἦν, ὡσ προείπον.
Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺσ ἐν τοῖσ περὶ Ἴωνοσ τοῦ ποιη-
τοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρω-
25 τικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτοσ δὲ ἐν τοῖσ ἐλεγείοισ
ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλησ τῆσ Κορινθίασ, Τελέου
δὲ θυγατρὸσ· ἧσ καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν

7 ὀρθῶσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῆδε scribendum
8 εφθῆ ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθροπ' A: corr. K εὐχαν-
δεῖσ — κύλικασ Lobeck, praestat εὐχανδῆ — κύλικα (non recte
ἐξ χανδὸν — κύλικασ Dilthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖσ cod. Pal

φησι Τηλεκλειδης ἐν Ἡσιόδοις (I 214 K). Ξεναρχος
 δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετροτητῆς ἐπεκαλεῖτο·
 μνημονεύει αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι
 (fr. 44 M). 49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ
 437 Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (p. 118 M περὶ Καλάνου εἰπὼν 5
 τοῦ Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι θίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν
 νενημένην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι
 αὐτοῦ διέθηκεν Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μου-
 σικὸν ἐγκωμίων. ἔθθηκε δέ, φησί, καὶ διὰ τὴν φιλοι-
 νίαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα, καὶ ἦν 10
 ἄθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριά-
 κοντα μναῖ καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν
 οἶνον παραχοῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους
 τριάκοντα καὶ πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς
 b σκηναῖς ἕξ. ὁ δὲ πλεῖστον πιὼν καὶ νικήσας ἔπιε μὲν 15
 ἀκράτου χοῶς τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐπι-
 βίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.
 Τίμαιος δὲ φησιν (FHG I 225, ὡς Ἰουλύσιος ὁ τύ-
 ραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοῶ
 ἄθλον ἔθθηκε στέφανον χρυσοῦν· καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε 20
 Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέ-
 φανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἰδρυμένῳ ἐπὶ τῆς
 ἀνλῆς ἐπέθηκεν, ὥπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκά-
 στοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἑσπέρας ἀπαλασσομένους
 ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη· τὴν δὲ τῶν 25
 c Χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην Φανό-
 δημὸς φησι (FHG I 368) Δημοφῶντα τὸν βασιλέα . . .
 βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγεγόμενον τὸν Ὀρέστην

1 Ξεναρχος Ael. v. h 12, 26 auctore diverso 16. 17 ἐβίωσε
 A: corr. Mein 27 cf. schol. Ar. Ach. 960 et Plut. qu. symp.
 p. 643a, ubi eadem alio auctore narrantur

Ἄθηνάζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι
οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε
συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ χοᾶ οἴνου ἐκάστῳ πα-
ρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐπιόντι εἰπὼν ἄθλον δοθή-
5 σεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυ-
σαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς
τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ
Ἵορέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοᾶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περι- d
θεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς
10 τὸ ἐν Λίμναις τέμενος, ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ
ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοᾶς. τῇ
δὲ ἑορτῇ τῶν Χοᾶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι
δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ
αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὡς φησιν
15 Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς
οὕτως (Π 431 K).

σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ Χοᾶν δέη

τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ. e

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος
Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς
οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοᾶν ἑορτῇ καὶ μὴ
δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφεσαν ἑταίρα
ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152).

25 οὐ δύναμαι ταnúσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.

ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὡς φησι Νικίας ὁ

3 τὰ τε ἱερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορόφους A ὁμοροφίους
C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eu-
bulides dialecticus, Euclidæ discipulus, fortasse non poeta sed
fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi)
18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

Νικαεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμαν-
 νῆς καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆει παιδίσκας ἀδιαφό-
 ρως. καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὡς
 ἐγένετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρ-
 εληλυθὼς ὄφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τίχην
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὀρώντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
 χαρσις δ' ὁ Σκύθης παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
 438 περὶ τοῦ πίνειν ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθύσθει-
 τῶν συμπαρόντων, ὡς ὄντος τέλους τούτου καὶ τῆς
 ἐν τῷ πότῳ νίκης ὡσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν. 1.
 Λακύνδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς
 τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι
 συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἐπινον προθυμότερον.
 τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύνδης ἀπίει
 πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ, καὶ ὁ Τίμων 13
 ὀρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη (X 393).

ἤράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἐκτορα δίου.
 τῇ δ' ὑστεραία προαπιόντος τοῦ Τίμωνος διὰ τὸ μὴ
 δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ
 b Λακύνδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε Z 127). 20

δυστηνῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.
 51. Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ
 διὰ τῆς δευτέρας (c. 133) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων
 ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὅποτε
 γένοιτο νύξ πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας οὔτε 25
 νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλαια δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμό-
 μενον, ἐτι τε ὄπου πύθοιτο ἠβητήρια εἶναι μεθύσκε-
 σθαι. καὶ Ἄμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα
 c Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησίν. Ἐρμείας δ' ὁ

5 ἔξ χαλκοῦς Mein, potius χαλκοῦς πέντε vel τρεῖς 18
 προπιόντος A: corr. C 26. 27 πλανώμενον Herod

Μηθυμναῖος ἐν τρίτῃ Σικελικῶν (FHG II 80) φιλοπό-
 την φησὶ γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φαινίας
 δὲ ὁ Ἐρέσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναί-
 ρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν φησὶ (FHG II 298) τὸν
 5 Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ ὑδοῦν
 φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ
 τῶν συμποσίων ποιῆσθαι ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ
 ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι.
 Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 336)
 10 Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλινον γενόμενον με-
 θύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἶθ' ἐσπέρας
 πάλιν ἀφνυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἔχρημάτιζέ τε, φησί, d
 νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλά. διὸ
 περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν,
 15 Ἄριστος καὶ Θεμισών, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί,
 ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέρω τοῦ Ἀντιόχου. 52. πολυ-
 πότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπι-
 φανής, ὁ ὀμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτο-
 λεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων
 20 κὰν τῷ πέμπτῳ (FHG III 186) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς e
 Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλί-
 σκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ'
 ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς
 δημοσίαις ὁδοῖς ἰστάμενος ἔλεγε· ἴνι ἢ τύχη δίδωσι,
 25 λαβέτω. καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾧχετο. πολλάκις δὲ
 καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 καὶ χρυσοῦφῃ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους
 ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκο-

3 αἰρέσιος A 4 et 5 σκοιταν et σκόττα A (κόττας C):
 corr. Leopardi 24 ἰστάμενον λέγειν A (epitomae vestigium):
 corr. C 28 τῶν ἰδίων AC: corr. Mein

λουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετο δὲ καὶ εἰς τοὺς κοινούς
 1 λουτροῦνας μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καὶ ποτε συνιδῶν
 τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, πο-
 λυτελὲς ὄξεις.' καὶ ὃς ἤσθεις 'ἐγὼ σε, φησὶν, ὑπέρ-
 κορον τούτου ποιήσω.' καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
 ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοᾶς ἔχουσιν παχέος μύρου κατα-
 χυθῆναι ἐκέλευσεν, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέ-
 ρων εἰς τὸ ἐκχυθῆναι συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενο-
 μένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καγχάζων καὶ οἱ
 439 πλείστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ ἐπασχον. Πολύβιος 1
 δ' ἐν τῇ ἕκτη καὶ εἰκοστῇ c 1) τῶν ἱστοριῶν καλεῖ
 αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις
 'οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινε
 εἰς ὀμίλιας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων
 ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινε. εἰ δὲ καὶ τῶν 15
 νεωτέρων, φησί, αἰσθοιτό τινες συνευωχουμένους
 ὅπουδῆποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,
 ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνισταμένους
 φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπο-
 2 βάλων τήβενναν ἀναλαβὼν περιῆει τὴν ἀγοράν.' 2
 53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
 φησι (c 4) συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας
 συγκαλέσαι πάντας Ἕλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς
 πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων
 ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἤλειψε 24

1 δὲ K: τε AC 3 fort. ὡς πολυτ. cf. V p 194b 5 τού-
 του Mus: τοῦτο A 7 ἀγοραίων C 9 τε ὁ C: γε ὁ A καγχά-
 ζων A: corr C 15 prius καὶ om. V p. 193d 16 συναίσθοιτο
 et εὐωχουμένους AC: corr. p. 193d 17 κερατίου AC: corr.
 Diod 29, 32 23 κρατεῖν βουλόμενον τοῦ Παύλλου Haltsch
 coll. Polyb. c. 3, vix graece, τῶν πολλῶν (ἄλλων?, τοὺς βουλο-
 μένους Mein 26 ὀλκείων AC: corr. Ursinus

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ
 ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς
 εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια c
 πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
 5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐγίνετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν
 εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
 τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγε, καὶ περι-
 πορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε.
 10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ
 τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῆει τὸν
 πτότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
 ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ ὑπὸ τῶν d
 μίμων εἰσεφέρετο ὄλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
 15 εἰς τὴν γῆν ὡς εἷς ὢν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
 νίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο
 καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
 τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ
 μέθῃ ἀπαιδευσία.' φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
 20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- e
 μήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
 ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν·
 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἤλπιζες γὰρ
 25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'
 54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
 καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
 παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίνοι A (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσῆγε A:
 διέταπτεν Diod. 31, 16 16 προκαλουμένης A: corr. C of.
 p. 195 20 ὁ om. A add. C

πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονώς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν
 ἔργων ἀνειληφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν,
 ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
 f μον. ἐρασθεὶς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν
 τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν, οἶνο- 5
 πότης ὦν καὶ μέθαις χαίρων· ἦν δ' αὕτη Κλεοπτολέμου
 μὲν θυγάτηρ ἑνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας
 ὑπερβάλλουσα· καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλ-
 κίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστώτων
 οὐδ' ἦντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ 10
 παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. ἠττηθεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν
 εἰς Ἐφεσον μετὰ τῆς νεογάμου· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ
 440 αὐτὸς Πολύβιος ἱστορεῖ (c. 4) Ἄγρωνα τὸν Ἰλλυριῶν
 βασιλέα ἠσθέντα ἐπὶ τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φρο-
 ριούοντας Αἰτωλοὺς πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ 15
 εὐωχίας τραπέντα πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν
 δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 13 ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι
 τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ
 ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ'
 ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον 20
 τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μονουνίου θυγα-
 τέρα αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὁμῶς χρῆσθαι τοῖς
 b ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δέ φησι, τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης
 τὴν ὀμηρείαν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ
 (c. 19) βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ πλει- 25
 στον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρην τε ὀλίγου
 χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

4 οὖν C: γοῦν A 6 αὕτη A: corr. Di 17 γενθίωνα
 A: corr. Cas (Γένιον expressim Eust. 1015, 62 Γενναῖον Ael.
 v. h. 2, 41) 20 Πλάτορα Hultsch ex Livio 44, 80 21 με-
 ρουνίου A: corr. Froelich

πατρίους ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρᾳ (c. 25) εἰσαγαγεῖν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ (p. 666 a) 'τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτω-
 5 καίδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οἱ γὰρ χρῆ c
 πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι
 μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ
 παράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπι-
 βαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν
 10 τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ <καὶ> Διόνυσον παρα-
 καλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παι-
 διάν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρωσ
 ἀυστηρότητος ἐδώρησατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε
 ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίγνεσθαι.' καὶ d
 15 ἐξῆς δὲ φησι (672 b)· 'λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ, ὡς ὁ
 θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητριᾶς Ἥρας διεφορήθη τῆς
 ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τὰς τε βακχείας καὶ τὴν μα-
 νικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος, ὅθεν
 καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.'

20 56. Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικᾶ
 τινὰ ἀναγράφει πολυπότιν Κλεὼ ὄνομα (Mein. del. p. 71)·
 χρυσῶ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
 τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ,
 οὔνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
 25 οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμὰ πω. e
 ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ

2 τεχνητικὴν A: corr. Schw 3 Platonis verba claudunt virorum ebriosorum tabulam, sed διόπερ vocula epitomae indicium 9 ἐτῶν Plat: ἐκτῶν AC 10 καὶ add. ex Plat 11 πρεσβυτέρων C παιδείαν AC 22 χρυσωτὸν AC: corr. Mein 23 διωνύσαι A: corr. C 25 οὔτις οἱ θνητῶν Herm (ἀνδρῶν Mein et sic Ael. v. h. 2, 41, ut videtur) οὐδ' ἅμα AC: corr. Tourp

ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Σέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλω γυ-
ναϊκά τινα παράγει φρικτότατον ὄρκον ὀμνύουσαν
τόνδε (II 470 K .

ἔμοι γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,

ἐλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν.

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὡς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτη
(c 2, 8), ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον· τὸ δὲ καλού-
μενον πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς
f ἀσταφίδος καὶ ἐστὶ παραπλήσιος πινόμενος τῷ Αἰγο-
σθενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ Κρητικῷ· διὸ πρὸς τὸ κατ- 10
επεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δ' ἐστὶν
ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιούσαν οἶνον· πρῶτον μὲν
γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνον κυρείαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις
φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ
ἀνδρὸς ἕως ἑξανεσιῶν καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, 15
ὅποταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας
441οῦσης τίσιν ἀπαντήσῃ φυλάσσεται· τὸ γὰρ πράγμα
κἂν γεύσῃται μόνον οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκιμος
δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένη τῶν βίβλων
Ἰταλικῇ (FHG IV 296) πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναι- 20
κας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Ἡρακλῆς
περὶ τὴν Κροτωνιάτιν γενόμενος ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν
οὔσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἤτει
πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν
κεκτημένου πίθον οἶνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς 25
μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσειν αὐτόν, εἰ ξένου
χάριν τὸν πίθον τοῦτον ἀνοιξοῖεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν

1 ἀχαρίτως A: corr. Mein 5 ἐλευθέριον AC: corr. Mein
7 τὸ δὲ K: τὸν δὲ AC; quae secuntur mutilata sunt 9 Αἰγο-
σθενεῖτη Schw coll Steph B s. v 13 κυρείαν A: corr. C
16 εἶδη A: corr. C 17 ἀπαντήσῃ A: corr. C 21 τοιαύτης
K: ταύτης A ταύτης τῆς C 25 ὑπανοίξασα Wilam

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστῶς ^b
καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπή-
νεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἶσω σκοπεῖν
τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν πίθον
⁵ γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστὶν
ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχρῶ
κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.
57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυ-
ναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντι-
¹⁰ ζομένη οὔτω (II 19 K).

γείτων ἐστὶ τις

κάπηλος· οὔτος εὐθύς ὅταν ἔλθω ποτὲ ^c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται.
οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγὼ ποτε
¹⁵ πιοῦσα.
καὶ ἐν Μύστιδι· γυναῖκες δέ εἰσιν αἱ διαλεγόμεναι
(II 78 K).

βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;

B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἐμοὶ> φέρε.
²⁰ μέχρι γὰρ τριῶν <δειν> φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.
"Ἀλεξίς δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358).
γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ ^d
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῷ θεῷ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
²⁵ ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
⁵ λέγων, γέρων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι

3 ὃν καὶ C, narratio mutila 6 hiatum not. Wilam 12
ἐλθὼν A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἶδ' Mein: οἶδα δ'
A 19 ἐμοὶ add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασί,)
23 τῷ θεῷ A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγῶς Heimsoeth

γραῖν σφίγγα· πρὸς ἐμὲ . . . ὡς αἰνίγματα·
λέγε καὶ τὰ λοιπά.

ἐν δὲ Δίῳ πενθοῦντι Π 316 K Ζωπύρας τινὸς μνη-
μονεύων φησί·

καὶ Ζωπύρα,

δ

οἴνηρόν ἀγγεῖον.

Ἀντιφάνης Βάκχαις Π 35 K·

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ᾧστις γαμῆ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·

e ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐδὲ φύειτ' ἄμπελος.

10

Ξέναρχος Πεντάθλω Π 470 K·

ᾠρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράψω.

58. Πλάτων Φάωνι διηρούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναῖξι φησιν (I 648 K)·

εἶεν, γυναῖκες, ὡς ὑμῖν πάλαι

15

οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι.

ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία,

ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.

b εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ

f ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί·

20

πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται

πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

ἐκκαίδεχ' ὀλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμένοι,

10 λαγῶα δῶδεκ' ἐπισέληνα. τᾶλλα δὲ

ἤδη τὰδ' εὐτελέστατ' <ἐστ'>· ἄκουε δὴ.

25

βολβῶν μὲν Ὀρθάννη τρί' ἡμικτέα,

1 velut προσβάλλει γὰρ ὡς αἰν. 8 δὲ Mus: δὴ A 10
οὐδὲ K: οὐ AC 15 ὡς ἐγὼγ' ὑμῖν Mein 17 οὐδέν A 18
ἐνεῖναι A, fort. πλὴν τοῦ καπήλου νοῦν ἐνεῖναι 23 velut
μέλιτι κρητισμένοι 24 ἐπισέληνα Mein, coll. Hes. s. v. σέλιον
25 τὰδ' Herm· ταῦτ' A ἐστ' add Herm 26 ἡμικτέα A:
corr. Cas

χάριεν, ἐτύγγανε δὲ μετὰ Διόδου τοῦ Μακεδόνοσ
 αἰχμάλωτον γεγεννημένον. 48. ἔπινε δὲ πλείστον καὶ d
 Ἀρκαδίων (ἄδηλον δ' εἰ ὁ Φιλίπποι διεχθρεύσας), ὡς
 τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ
 5 περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr.
 τοῦ πολυκώθωνοσ τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνοσ
 ἄστεοσ ὠρθῶσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῷ
 νίηεσ Δόρκων καὶ Χαρμύλοσ. ἐφθιτο δ' ὠνήρ,
 ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆσ ζωροποτῶν κύλικοσ.
 10 Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλείστον φησι τὸ ἐπ'
 αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 464) e
 οὐ βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆσ
 ἀκρήτου φανερῶσ ὦχετ' ἔχουσα κύλιξ.
 ἔπινε δὲ πλείστον καὶ Ἀλκέτασ ὁ Μακεδών, ὡσ φησιν
 15 Ἄριστοσ ὁ Σαλαμίνιοσ (p. 164 M), καὶ Διότιμοσ ὁ
 Ἀθηναῖοσ. οὗτοσ δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενοσ
 γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστωσ ἔπινεν ἐπιχεομένου
 οἴνου· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὡσ φησι Πολέμων.
 Κλεομένησ δὲ ὁ Λακεδαιμόνιοσ ὅτι καὶ ἀκρατοπότησ
 20 ἦν προεῖρηται (p 427 b)· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f
 μαχαίρα κατέτεμεν Ἡρόδοτοσ ἱστόρησε VI 75. καὶ
 Ἀλκαῖοσ δ' ὁ ποιητῆσ φιλοπότησ ἦν, ὡσ προεῖπον.
 Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺσ ἐν τοῖσ περὶ Ἴωνοσ τοῦ ποιη-
 τοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρω-
 25 τικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτὸσ δὲ ἐν τοῖσ ἐλεγείοισ
 ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλησ τῆσ Κορινθίασ, Τελέου
 δὲ θυγατρὸσ· ἧσ καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν

7 ὠρθῶσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῆδε scribendum
 8 ἐφθῆ ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθρωπ' A: corr. K εὐχαι-
 δεῖσ — κύλικασ Lobeck, praestat εὐχανδῆ — κύλικα (non recte
 ἐξ χανδον — κύλικασ Dilthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
 βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖσ cod. Pal

καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούν-
των τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ
καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ
ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες, ὥς φησι Δάμων ἐν τῷ
περὶ Βυζαντίου (FHG IV 377; Μένανδρος δ' ἐν 5
Ἀρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητρίδι (IV 88 M).

d πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατον, μοὶ δοκῶ·
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλᾶς ἔχων. 10

κωμωδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι
ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι (II 251 K). ποιεῖ δὲ τὸν
Ἡρακλέα λέγοντα·

οὐκ οἶσθ' ἄ μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον; οἱ μεθύοντες αἰεὶ τὰς μάχας 15

e πάσας μάχονται. B. τοιγαροῦν φεύγουσ' αἰεὶ.
Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναί φησι μεθυσθέντας (II 181 K). Πολέμων δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων
λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα (fr. 80 Pt)· 20

Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἷος ἐκάστου
οἶκος, τοιαύτη καὶ συνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 304)
περὶ Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησίν· 'ἐτύγ-
χανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερ- 25
f ορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ῥαθυμίαν καὶ πολλὴν
ἀκολασίαν ὠρμηκότες ἐπιεικῶς.' ὅτι δ' εἰσὶ πάντες

12 θ' ὑπὸ A; corr. Mus 15 et 16 αἰεὶ A· αἰεὶ utrubique
C 16 ταῦτ' ἄρ' οὖν K 22 τοιαύτη Mein: τοίη A οἷη C
27 ὅτι K. τὸ A

Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι
οὐδ' ὁμόσπουδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε
συγκλεισθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ χοᾶ οἴνου ἐκάστῳ πα-
ρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἄθλον δοθή-
5 σεσθαι πλακοῦντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυ-
σαμένους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς
τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ
Ἵορέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοᾶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περι- d
θεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς
10 τὸ ἐν Ἀίμναις τέμενος, ἔπειτα θύειν ἐν τῷ ἱερῷ τὰ
ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοᾶς. τῇ
δὲ ἑορτῇ τῶν Χοᾶν ἔθος ἔστιν Ἀθήνησι πέμπεσθαι
δωρὰ τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ
αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὡς φησιν
15 Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς
οὕτως (Π 431 K):

σοφιστιᾶς, κάκιστε, καὶ Χοᾶν δέη

τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ. e

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος
Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil, τὸν Διονύσιον τοῖς
οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοᾶν ἑορτῇ καὶ μὴ
δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρειλήφισαν ἑταίρα
ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152):

25 οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.

ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὡς φησὶ Νικίας ὁ

3 τὰ τε ἱερὰ A: corr Mein 7 ὁμορόφους A ὁμοροφίους
C 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eu-
bulides dialecticus, Euclidae discipulus, fortasse non poeta sed
fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi)
18 corruptus 26 λαβέσθω A: corr. C

οὔνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδώδην καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασιν τοῖς στρατιώταις δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμακώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν. γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς αὐτοῖς ἔρριψαν, ἀκράτορες τῶν γαστέρων γενόμενοι.

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέδασ καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίνεσθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη fr. 5 B.

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

... περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε.

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλείον πίνοντος διαλεγόμενός φησιν II 334 K)

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ <τις> Τιμοκλῆς· μεθύει γάρ· οὐδὲν ἕτερον. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς ἄνθρωπος.

γαλεπὸν οὖν ἔστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς

προς τους οὕτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ὀπώρα (ἑταίρας δ' ὄνομα τὸ δράμα ἔχει) φησὶν (Π 358 K).

οἶνον πολὺν

5 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἔξεμεῖς.
κὰν Δακτυλίῳ (p. 312).

εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

f

κὰν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη (p. 323).

10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.

Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M).

τὸ γὰρ ἐνδεδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἢ φύσις.

15 οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ὅταν> δημοκρατου-
μένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ἡ' Πολιτείας (p. 562c)

ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων⁴⁴⁴

τύχῃ καὶ πορρωτέρω τοῦ θέοντος ἀκράτου αὐτῆς με-
θυσθῆ, τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ὦσι καὶ

20 πολλὴν παρέχῃσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει ἀτιωμένη
ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκούς
τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει.' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων

ἔκτῳ φησί (p. 773c): 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-
μένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυ-

25 μένος ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον b

ἀπεργάζεται.' 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται· διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδία φησὶν (Π 26 K)

1 βλάπτοντας A: corr. C

5 σὺ add. Mein

7 fort. κακῶν

12 ἔχειν A: cf. p. 429e

15 ὅταν om. A

18 αὐτῆ A

25 ζῆ AC

28 ἐν Ἀρκαδί XIII 586a

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
 οἰδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέη
 νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπου φρονεῖ.
 [μικρᾷ πεποιδῶς ἀθλίῳ νομίσματι]
 εἰς ἄφοδον ἔλθῶν ὁμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται . . .
 εἴαν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
 τὰς φλέβας (θ') ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
 τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.
 ἐν δὲ Αἰόλω διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον
 πίνοντές φησι p. 17 .

Μακαρεὺς ἐρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
 πληγῆς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
 κατεῖχε θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
 οἴνου στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
 εἰς τὴν τόλμαν εἰς το πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
 νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο.
 καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα
 τὸν οἶνον ἔφη εἰπῶν (I 543 K).

ἠδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα,
 ὃν πολλὴν σπᾶντες ἐνιοὶ παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν
 λαμβάνουσιν.

63. Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἐξοίνους τινὰς
 κέκληκε λέγων οὕτως (FHG IV 417). Ἐ Κομηῶν καὶ Ῥο-
 δοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἐξοι-
 νοὶ. καὶ ὁ Κομηῶν εἰς κυβερτην σκώπτων τὸν Ῥοδο-
 φῶντα ἔλεγεν (© 102).

ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβερταί.
 Ῥοδοφῶν (τε ἐκείνῳ) τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν

4 del. Lud. Dindorf 6 εἴαν AC novum fragmentum in-
 cipere vidit Kock 7 θ' add. Di 23 Κομβῶν (potius Κόμβαν)
 Mein 28 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ Schw: ῥοδοφῶντα ἔλεγεν A (cf. v. 26)

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ καὶ καρδίνῳ καὶ
 ἀμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς
 εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια ^c
 πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
 5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν
 εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
 τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσῆγε, καὶ περι-
 πορευόμενος οὐ μὲν προσεκάθιζεν, οὐ δὲ προσανέπιπτε.
 10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ
 τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῆει τὸν
 πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
 ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ ὑπὸ τῶν ^d
 μίμων εἰσέφερετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
 15 εἰς τὴν γῆν ὡς εἰς ὧν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
 νίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο
 καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
 τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ
 μέθῃ ἀπαιδευσία· φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
 20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηδίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- ^e
 μήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
 ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν·
 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἤλπιζες γὰρ
 25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'
 54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
 καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
 παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίνωι A (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσῆγε A:
 διέταττεν Diod. 31, 16 16 προσκαλουμένης A: corr. C cf.
 p. 195 20 ὁ om. A add. C

πρῶτος εἶρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποιή-
σιν, ἢ Ἀσωπόδαρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο
τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμωδία
ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιη-
μάτων, ἃ ἐξήρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλοφοροῦσι.²²

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ὅ οὐδὲ πάροιθεν
εἶφη, καλέ μου Ποιτιανέ, παρὰ τίνι κεῖται; καὶ ὅς ἐφ'
ἀπολείς μ' ἐρωτῶν — κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθων

(fr 13 X. —

καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος,

ἐν οὐ πρόποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται
Ἀντιφάνης ἐν Λυδῶ εἶρηκε (II 70 K.

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροιθος.

σὺ δὲ παροινοῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις οὐδὲ
ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης
d ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βασιλε-
σαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ
Χρόνων (FHG IV 375. ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαῖα
καθαιρεθεὶς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον
ἐμιμίσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναῖκας ἐσπουδάκει οὐδὲ
φίλοινος ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἐπι-
δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ
Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (om Hu. σὺ δέ,
Οὐλπιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τι-
μωνα — οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
e σπώντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων
(fr. 46 W).

ἰὲ βαρὺν βουκλήγα τομώτερον ἢ Λυκόοργος,

22 ἀλλὰ del Mein, mutila potius oratio 25 ἀριθμοπότης
A ἀριθμοπότης C: corr. Mus 29 ἦκε Mein

ὅς ῥα Διονύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυταίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυ-
 μήδει οὕτως (I 758 K) . . . ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ
 5 τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾶ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ἑ
 ὧν εἶρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι
 γίνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμη-
 κας αἰσχροάν.' καὶ ὅς ἔφη· πάνυ γε κᾶμοι δοκεῖ· ἀλλὰ
 10 μοι ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω.'

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιδανὸς προπιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὃ φιλότης
 ὅς ἐν Ἀγροίοις φησὶν (II 13 K).

15 ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων,
 πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε. καὶ
 μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,
 20 — ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλήν ἐνός. . . .
 παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ

1 διονύσου A: corr. C ἀριθμοπότας A ἀριθμοπότας C:
 corr. Mus 2 ρυτὰ οριπτασκεν A: corr. Mus ἀρυταίνας Mein
 recte 22 λογισμὸς A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive
 ut παίειν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις· ἡ αὐτὴ λέγων A:
 corr. Pors

τὸν ἀρκεσίγχιον, ὡς εἶπασθ' Εὐριπίδης.

b B. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' εἶπασκεν; A. ἀλλὰ τίς;

B. Φιλόξενος δῖ' ἵππουθεν. A. οὐδὲν διαφέρει,
ὦ τάν' ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

καὶ ὅς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἶρηκεν;' 'ἀπεσκοτώθης, φίλ- 5
τατε,' εἶφη ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἴνου τοσοῦτον.
παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεΐσι I 57 B·

τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοῦνομά μ' εἶ-
θὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K) 10

c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·

καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ
5 ἐξ ὄξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν· 15

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανεΐῳ (II 546 K)

ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητὸν περιβάλυπτε τῷ θεῷ. 20
πῖθι· ταῦτα γὰρ <παρ'> ἡμῶν Διὸς ἐταιρείου, πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη (I 675 K)

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Μένανδρος Αἰλητροῖσι (IV 90 M)·

ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἐπίεις, Σωσία; 25

ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἶνον ἀρκεσίγχιον AC: corr. Cas 4 ἐλέγχεις A 16 πολλ'
ἀγαθὰ A: corr. XI 494d 20 ἔγχεον A: corr. Grot 21 παρ'
add. Jacobs ἡμῖν Mein 22 σφενδῶνι A: corr. Cas 25 ἐλλέ-
βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σωσιλαπάσιν πα-
λινυν A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μινει A: corr.
Heringa

αὐτὸν προσευεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστῶς ^b
καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπή-
νεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἰσὼ σκοπεῖν
τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν πίθον
5 γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστὶν
ἐν . . . ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις ἐν αἰσχυρῶ
κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.
57. οἶαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυ-
ναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκουτι-
10 ζομένη οὔτω (II 19 K)

γείτων ἐστὶ τις

κάπηλος· οὔτος εὐθύς ὅταν ἔλθω ποτὲ c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὡς γ' ἐμοὶ κεράννυται.
οὔθ' ὕδαρὲς οὔτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγὼ ποτε
15 πιοῦσα.
καὶ ἐν Μίστιδι· γυναῖκες δὲ εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι
(II 78 K)

βούλει καὶ σὺ, φιλτάτη, πιεῖν;

B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἐμοὶ> φέρε.
20 μέχρι γὰρ τριῶν <δεῖν> φασὶ τιμᾶν τοὺς θεοὺς.
Ἄλεξις δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358)
γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ d
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῷ θεῷ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
25 ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
5 λέγων, γέρον γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι

3 ὃν καὶ C, narratio mutila 6 hiatus not. Wilam 13
ἐλθὼν A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἶδ' Mein: οἶδα δ'
A 19 ἐμοὶ add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασί.)
23 τῷ θεῷ A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γεγώς Heimsoeth

ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R),
 εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κριθίνου πεπω-
 κότες, ὃν πίνου καλοῦσι, λέγων οὕτως· 'πλὴν ἰδιόν
 β τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
 πίνου. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν 5
 οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι.
 μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοῦπίσω καὶ
 ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθίνου οἶνον καὶ βρῦτόν
 τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπολέμῳ (fr. 549 N), 10
 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυνεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)·

ὥσπερ <παρ'> αὐλῶ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ
 ἢ Φρονῆς ἐβρουζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

ο μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ 15
 (fr. 120 N)·

κάκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
 κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρεία στέγγη.

'Ἐλλάνικος δ' ἐν Κρίσει καὶ ἐκ ριζῶν, φησι κατα-
 σκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· 'πίνουσι 20
 δὲ βρῦτον ἐκ τινῶν ριζῶν, καθάπερ οἱ Θραῖκες ἐκ
 τῶν κριθῶν.' Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
 εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
 d (FHG I 20)· 'τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν.' ἐν
 δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παίωνας φησι (om. FHG, 25

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθίνου
 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
 οἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοῦπίσω]
 ἀεὶ 11 corruptus 13 παρ' add. Di Θραῖξ A: corr. Tourp
 14 βρῦάζει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμνοκομπει A:
 corr. Lobeck et Di 21 τινῶν ex lemmate: τῶν A; Hellenicum
 scripserat ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athe-
 naeus 24 τὰς δὲ C

πίνειν βροῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέγχρου καὶ κόνυζαν. ἄλείφονται δέ, φησὶν, ἐλαίῳ
ἀπὸ γάλακτος.' καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. ἑτῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μέτα πρεσβεύων Διόνυσος,' φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B).

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνόεσσ' οἶνας ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει e
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πικυνοὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτασι,
20 15 χαῖρε. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (Π 246 K).

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 448
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μένον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κυρηβίην 2 κονύζης Mus 4 χορῷ Di: χρόνῳ A
θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μέτα (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθονίων AC: corr. Mus 10 ἐπτήξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 b φρόνησις οὔσα διὰ το λεπτῶς καὶ πικνῶς
 πάιτ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὁρμῶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται
 διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικὸν

b 10 καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὦρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ- 18
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίην ἢ Λινδία προὔβαλλεν
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν 19
 c ὁ ἐταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες.' καὶ ὁ Λαρῆνσιος ἔφη·
 'ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται (FHG II 321)
 'γρίφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχός φησιν ἑπτὰ εἶδη εἶναι γρίφων.
 'ἐν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι 25
 κελεύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάχθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epito-
 matonis culprae quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστὶ παι-
 στικόν Mus: ἐπιπαιστικόν A ἐστὶ ἐπιπαιστικόν C

τὸ σ ἐποίησεν ᾠδὴν (cf. fr. 79 B), οἶονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδῆποτε οὗ ἡγεῖται $\beta\alpha$, οἷον βασιλεύς, ἢ ᾧν ἔχει τελευτὴν τὸ $\nu\alpha\zeta$, ὡς
 5 Καλλιᾶναξ, ἢ ᾧν τὸν λέοντα καθηγεῖσθαι, οἷον Λεωνίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγικῇ ἢ πάλιν ταπεινῇ, ἢ ἄθεα ὀνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ Θεοφόρα, e
 10 οἷον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἷον Ἑρμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἑρμοῦ, Ἑρμόδωρος· ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς $\nu\iota\kappa\omicron\varsigma$. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον· καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ᾠρίσατο· τί δέ
 15 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει.
 70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν (Π 60 K)·

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
 γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς,
 20 λέγοντας οὐδέν· ὅποτε προστάξειέ τις
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 5 ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωχ' ὅτι 449
 25 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
 ἔρανον τιν', οὗ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλιᾶν ἀναξίων A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt
 13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνοιθιδι A 19 ποτον A ᾠόμην A: corr. Mus 20 προστάξειέ τις A: corr. Cob (προστάξει τέ τις Kock) 21 εἰπὼν A: corr. Mus 25. 26 ἔρανον τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

τὸν ἀρκισίγνιον, ὡς εἶπεν Ἐυριπίδης.

- b. B. Ἐυριπίδης γὰρ τοῦτ' εἶπεν; A. ἀλλὰ τίς;
 B. Φιλόξενος δῆπουθεν. A. οὐδὲν διαφέρει,
 ὦ τάν' ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.
 καὶ ὅς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἶρηκεν;' ἀπεσκοτώθης, φίλ-
 τατε,' εἶπε ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἴνου τοσοῦτον.
 παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 57 K)
 τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβῶν ἤδη καὶ τοῦνομά μ' εἶ-
 θὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K)

- c. σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι·
 καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
 τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
 τοῦ τῆς ἐορτῆς. οὐ μὲν ἡμεῖν ἄρτι γὰρ
 6 ἐξ ὄξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν
 τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ
 τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὅς ἐποίησέ σε,
 τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας ὄνεκα.

d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K)

ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητον περιβάλυπτε τῷ θεῷ.
 πῖθι· ταῦτα γὰρ <παρ'> ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.

Ἀμειψίας Σφενδόνη (I 675 K)

λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

Μένανδρος Αἰλητρίσι (IV 90 M)

ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες, Σωσία;

ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἴνον ἀρκισίγνιον AC: corr Cas 4 ἐλέγχεις A 16 πολλ'
 ἀγαθὰ A: corr. XI 494 d 20 ἔγχεον A: corr Grot 21 παρ'
 add. Iacoba ἡμῖν Mein 22 φενδῶνι A: corr. Cas 25 ἐλλέ-
 βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25 26 σωσιλαπᾶσιν πα-
 λιν A: Σωσία Heringa, reliqua corr Cob 26 μένει A: corr.
 Heringa

προς τους οὕτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις
ἐν Ὀπώρα (ἑταίρας δ' ὄνομα τὸ δράμα ἔχει) φησὶν
(Π 358 K)·

οἶνον πολὺν

- 6 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἐξεμεῖς.
κάν Δακτυλίω (p. 312)·
εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον; f
κάν Ἐπιτρόπω δ' ἔφη (p. 323)·
- 10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποεῖ.
Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούση (IV 566 M·
τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἢ φύσις.
- 15 οὐ χρῆ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ὅταν> δημοκρατου-
μένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ἡ' Πολιτείας (p. 562c)
ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων
τύχη καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς με-
θυσθῆ, τοὺς ἄρχοντας δὲ, ἂν μὴ πάνυ προῶοι ὧσι καὶ
20 πολλὴν παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη
ὡς μιαιφούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους
τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει' ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων
ἔκτῳ φησὶ (p. 773c· 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-
25 μένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυ-
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον ἔ
ἀπεργάζεται.' 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται· διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶν (Π 26 K)

1 βλάπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν
12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ὅταν om. A 18 αὐτῆ A
26 ζῆ A C 28 ἐν Ἀρκαδίᾳ XIII 586a

ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R),
 εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κριθίνου πεπω-
 κότες, ὃν πίνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· 'πλὴν ἰδίον
 b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
 πίνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν
 οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηγεῖς καὶ ὕπτιοι
 μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοῦπίσω καὶ
 ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθίνου οἶνον καὶ βροῦτον
 τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 549 N)
 βροῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυνεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 32 B)

ὥσπερ <παρ'> ἀνλῶ βροῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ
 ἢ Φρονξ ἔβρουξε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Δυκούργῳ
 (fr. 120 N)

κάκ τῶνδ' ἔπινε βροῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
 κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρεία στέγῃ.

'Ελλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ριζῶν, φησι κατα-
 σκευάζεται τὸ βροῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· 'πίνουσι
 δὲ βροῦτον ἐκ τινῶν ριζῶν, καθάπερ οἱ Θραῖκες ἐκ
 τῶν κριθῶν.' Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
 εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
 d (FHG I 20)· 'τὰς κριθὰς εἰς τὸ πῶμα καταλέουσιν.' ἐν
 δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παιονιάς φησι (om. FHG)

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθίνου
 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
 οἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοῦπίσω]
 αἰεὶ 11 corruptus 13 παρ' add. Di Θραῖξ A: corr. Tourp
 14 βρουάζει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμπνοκοπτει A
 corr. Lobeck et Di 21 τινῶν ex lemmate: τῶν A; Hellenicum
 περιείσσε ἐκ τῶν ριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athe-
 22 23 24 τὰς δὲ C

πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέγχρου καὶ κόνυζαν. ἄλείφονται δέ, φησίν, ἐλαίῳ
ἀπὸ γάλακτος· καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. ἑτῶ δ' ἡμετέρῳ χορῶ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μέτα πρεσβέων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B).

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἷ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνόεσσ' οἶνὰς ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὄφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινὸν
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέση ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρῦτανι,
20 15 χαίρει. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.
Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (Π 246 K).
κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 4
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μίνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κυρηβίην 2 κονύζης Mus 4 χορῶ Di; χρόνῳ A
θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μέτα (sic enim
A) suspensus potest χορῶ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθονίων AC: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὐσα διὰ το λεπτῶς καὶ πικνωῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὁρᾶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
 διαλελογίσθαι ὄρα τι καὶ νεανικὸν

b 10 καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὦρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ- 10
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προὔβαλλεν
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἶρηκε περὶ αὐτῶν 15
 c ὁ ἐταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες.' καὶ ὁ Λαοῦνσιος ἔφη·
 'ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται (FHG II 321·
 'γρίφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικὸν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίον χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἐπὶ εἶδη εἶναι γρίφων.
 'ἐν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι 25
 κελεύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάσθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitomatoris culprae quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παιστικόν Mus· ἐπιπαιστικόν A ἐστὶ ἐπιπαιστικόν C

ὅς ῥα Διονύσου ἀριθμοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυταίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυ-
 μῆδει οὕτως (I 758 K) ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ
 5 τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ἑ
 ὧν εἶρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύοισι
 γίνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμη-
 κας αἰσχράν.' καὶ ὅς ἔφη· πάνυ γε κάμοι δοκεῖ· ἀλλὰ
 10 μοι ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατίστερον, ὅπως αἰτὴν
 καλὴν ποιήσω.'

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιῶν τιμὴ τῶν
 ἑταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὴν Ἀντιφάνην, ὃ φιλότης
 ὅς ἐν Ἀγροίοις φησὶν (II 13 K):

15 ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 116
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων,
 πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,

20 — ὁ αὐτὸς φησὶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἐνός. . . .
 παραδίδου δ' ἐξῆς ἔμοι

1 Διονύσου A: corr. C ἀριθμοπότας A ἀριθμοπότας C:
 corr. Mus 2 ρυτὰ ριπτασκεν A: corr. Mus ἀρυταίνας Mem
 recte 22 λογισμὸς A: corr. Koek 23 παταξάτω intransitive
 ut καίειν sim 24 στροφὴ παρελθέτω τις· ἢ αὐτὴ λέγων A:
 corr. Pors

- 10 οὐδέεις. σαφῶς οἶν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῖθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κᾶσι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἶα λογοποιούσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
- b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὐτυχῆς τις, νῆ Δία.
 ἐν δὲ Ἀφροδίσει II 31 K ·
 πότερ' ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, (χύτραν)
 λέγω
 ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος,
 πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθὲν στέγι,
 νεογενοῦς ποιίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
 μονα,
- 6 τακεροχρῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
 ἄρα μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν 15
 χύτραν.
 A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
 c 7 μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθειμένον
 εἰς πλατὺ στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Διοῦς κόρης,
 10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
 ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράξω σοι; B. πλακοῦντα
 βούλομαι.
 A. Βρομιάδος δ' ἰδρωῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
 συντεμών.
 A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπῶν ὕδωρ 25
 φάθι.

1 οὐδὲ εἰς AC 5. 6 σφοδραφίλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
 ἀφροδίσει A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
 Cas 10 ρυμασι AC: corr. Koppiers 11 γαίας Mein, fort. ἐκ γῆς,
 tum εἰτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλακτοθρέμματα AC: corr. Di 13
 ἰδηκτύουσαν A: corr. Pors 17 συμμιγῆς AC: corr. Cas 18 ἐγκα-
 θεμένον AC corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτους τρυφῶντας A: corr.
 Cas 25 νυμφαίαν A: corr. Mein παραλιπον A: corr. Grot

66. πίωμαι δὲ ἄνευ τοῦ ὕ λεκτέου, ἐκτείνοντας δὲ
τὸ ἰ. οὔτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὀμηρικόν (N 493)

πιόμεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (v. 1289)

5 οὔποτ' ἐκ ταύτοϊ <μεθ' ἡμῶν πίεται> ποτηρίου. e
καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 597 K)

πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα.

[ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ἰ,
ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν (I 603 K)

10 οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

καὶ ἐν Σύρφακι (p 642) 'καὶ πλεσθ' ὕδωρ πολύ.' πίε
δὲ δισυλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ (IV 113 M)

<πίε.> B. πιεῖν ἀναγκάσω

τὴν ἱερόσυλον πρώτα.

15 καὶ 'τῆ πίε' (ι 347) [καὶ πίνε] καὶ σὺ οὔν, ᾧ ἑταῖρε, f
κατὰ τὸν Ἀλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί (II 315 K)

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ

καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.
φησί γὰρ ὁ μελοποιός (fr. 90 B)

20 μῆδ' ὥστε κῦμα πόντιον

447

λάλαξε, τῆ πολυκρότῃ

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην

πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν. 67. σὺ δὲ πίων μὴ
26 φοβηθῆς ὡς εἰς τοῦπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο
γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην
πίνοντες 'οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνᾶν' (fr. 86). ἀλλ',

4. 5 ἰππεῦσι κοῦποτ' A 5 inclusa om. A 7 πίεῖ A
8 glossam del. Di 11. 12 πίε δ' αἰετὸς ἀνεσταλμένος Dobr.
Mein 13 πίε add. Clericus 15 καὶ πίνε del. Mein 24 ἀνί-
σωνα A: corr. Di, cf. Hes. v. v. ἀνίσωσαι 25 ὡς εἰς Dobr: σώ-
σεις δὲ A μέλλων Dobr: μελαων καταπεσεισθε A: corr. Mus

Α. οἷτος γὰρ αἰτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
 ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτός ἄτρωτος, δασύς
 λείος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ... —
 450 10 ἄτελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
 αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζειν.

ἰχνεύμων Αἰγύπτιος

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὔτος ᾧ λαμβάνων
 πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
 ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ'> ἀμφίστομος,
 15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνων... —
 οἶδ' ἐγὼ ὅς νεός ὢν ἐστὶν βαρύς, ἂν δὲ γέροντος ἴ,
 ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.

6 πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὔτος γὰρ

νεός μὲν ὢν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
 ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κούφος ὢν,
 20 δῆπουθεν ὑπο τῶν παιδίων φυσώμενος. —
 ἐστὶν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεκηγός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραγώνον ὄξυ διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατα τὴν πυγὴν ἐν ἑκάστῳ,
 ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται.
 25 αὐτὸ δ' ἑκάστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.

c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.

72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματι φησιν (Π 92 Κ):
 ἰχθίσις ἀμφίβληστρον ἀνήρ πολλοῖς περιβάλλειν
 οἰήθεις μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέρονην

3 βουλεπνευμάτων A: corr. Cas 4 μικρόστομος Wilam
 ἀμφίστομος Kock 8 κατάγνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add.
 Grot 10 δάκνει Mus 11 ὅς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck:
 διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκτειν A 20 βίου A: corr. C
 21 corruptus 25 ἐπιβάλλων A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν ἦγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρω.

5 B. κεστρεὺς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

5 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκῶς α οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν εἶδειτο.

B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γριῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν οὐδ' ἔσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.

0 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριῖφον. A. λέγε.

15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δὺ' ἔχουσαι πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄντ' ᾤοντο λέγειν τι, e

5 οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὄν μὲν

ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν 10 προβάλλουσαν ποιεῖ γριῖφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπιλυομένου τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γάρ φησιν (Π 95 K)·

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σῶξουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἴστησι γεγωνὸν f

καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης

15 οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν

5 ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σον τ' A: corr. Cas 15 fort. ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυομένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ητα A ταῦτα C vix recte 25 παροῦσιν A: corr. Dobr

ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς θήτορας.
 οὗτοι κικραγότες δὲ τὰ διαπόντια
 τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήματα
 451 10 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
 αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
 ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.
 Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
 θήτωρ ἄφωνος; B. ἦν ἀλῶ τρεῖς παρανόμων.
 15 καὶ μὴν ἀκριβῶς ὠόμην ἐγνωκέναί
 τὸ φηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.
 ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφῶ διαλυομένην τὸν γριφον
 οὔτως:

Θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
 ἄφωνα δ' ὄντα <ταῦτα> τοῖς πόρρω λαλεῖ
 20 οἷς βούλεθ'. ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
 ἐστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.
 74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (Π 567 E) τρεῖς ποτε κόρας
 Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πίτον·
 προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γριφον, τί πάντων ἰσχυρό-
 τατον; καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν 'ὁ σίδηρος,' καὶ φέρειν
 τούτου λόγον τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὄρύσ-
 σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρωῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδο-
 κιμούσα δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν
 c χαλκία πολὺν κρείττω φέρειν ἰσχύον· ἐπεὶ τοῦτου κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 B. ἦν ἀλῶ Cobet: ἦν ἀλλῶ A 10
 ὠόμην A: corr Di 14 νῦν Erfurd: οὐν AC 16 ταῦτα add.
 Grot 20 φασίν A 21 sqq. formas doricæ integras reliqui
 23 λόγον A: corr. C, fort. τουτου του λ. 24. 25 εὐδοκιμούσαι
 A: εὐδοκιμούση Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπὶ A

πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ
κέγχρου καὶ κόνυζαν. ἄλείφονται δέ, φησὶν, ἐλαίῳ
ἀπὸ γάλακτος.¹ καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. Ἐπεὶ δ' ἡμετέρῳ χορῶ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μετὰ πρεσβέων Διόνυσος,² φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B):

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλία τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνόεσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ ἐπτύξατο πήχει 0
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλία φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἐδειξε φύσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτασι,
20 15 χαῖρε. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.
Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (Π 246 K):
κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 443
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μίνου
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κυρηβίην 2 κονύξης Mus 4 χορῶ Di: χρόνῳ A
θυρσοφόροις Cas, sed dative ab praepositione μετὰ (sic enim
A) suspensus potest χορῶ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθόνιων AC: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπηξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἢ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὕσα διὰ το λεπτοῦς καὶ πυκνωῦς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὀρμᾶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται 5
 διαλελογίσθαι ὄρᾳ τι καὶ νεανικόν

b 10 καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὥρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ- 10
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγωδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίην ἢ Λινδία προὔβαλλεν
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν 15
 c ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες.' καὶ ὁ Λαρῆνσιος ἔφη·
 'ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται (FHG II 321):
 'γρίφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικόν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὐρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἑπτὰ εἶδη εἶναι γρίφων.
 'ἐν γράμματι μὲν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι ἰχθύος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι 25
 κελεύῃ τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὄθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάσθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστήσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitoma-
 toris culpaе quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παι-
 στικόν Mus: ἐπικαιστικόν A ἐστὶ ἐπικαιστικόν C

τὸ σ ἐποίησεν ᾠδήν cf. fr. 79 B, οἷονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἷον ἐροῦμεν ἑμμετρον ὅτιδῆποτε οὗ ἠγείται βα, οἷον βασιλεύς, ἢ ᾧν ἔχει τελευτὴν τὸ ναξ, ὡς ■ Καλλιάναξ, ἢ ᾧν τὸν λέοντα καθηγείσθαι, οἷον Λεωνίδης, ἢ ἑμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγικῆ ἢ πάλιν ταπεινῆ, ἢ ἄθεα ἰνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ Θεοφόρα, 8
10 οἷον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἐνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἷον Ἑρμαφρόδιτος ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἑρμοῦ, Ἑρμόδωρος ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς νίκος. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον. καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὠρίσατο· τί δέ
15 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει.
70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ ἢ Γάστρωνί φησιν (Π 60 K)·

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντα λέγειν f
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμεν ληρεῖν σαφῶς,
20 λέγοντας οἰδέν· ὁπότε προστάξειέ τις
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
5 ἐγέλων νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτε γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι 449
25 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλιάν ἀναξίαν A: corr. C 7 οἷον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt
13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνοιθιδεῖ A 19 πῶτον A ᾠόμεν A: corr. Mus 20 προστάξειέ τις A: corr. Cob (προσταξαι τέ τις Kock) 21 εἰπὼν A: corr. Mus 25. 26 ἔρανον τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

- 10 οὐδεὶς· σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἣν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κᾶστι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα 5
- b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὐτυχῆς τις, νῆ Δία.
 ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ (Π 31 K)
 πότερ' ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, <χύτραν>
 λέγω
 ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος, 10
 πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθῆν στέγγι,
 νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
 μονα,
 5 τακεροχρῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
 ἄρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν 15
 χύτραν
 A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελλίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
 c 10 μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβου, ἐγκαθειμένον
 εἰς πλατὺ στέγαστρον ἀγνῆς καρθένου Δηοῦς κόρης,
 20 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
 ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα
 βούλομαι.
 A. Βρομιάδος δ' ἰδρωῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἶπέ
 συντεμών.
 A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπὼν ὕδωρ 25
 φάθι.

1 οὐδὲ εἰς AC 5. 6 σφοδρὸς φίλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
 ἀφροδισίῳ A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
 Cas 10 ρύμαισι AC: corr. Koppiers 11 γαίης Mein, fort. ἐκ γῆς,
 tum εἶτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλακτοθρέμματα AC: corr. Di 14
 ἰδηκτύουσαν A: corr. Forst 17 συμμιγῆς AC: corr. Cas 18 ἐγκα-
 θεμένον AC: corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτους τρυφῶντας A: corr.
 Cas 25 νυμφαίαν A: corr. Mein παραλιπον A: corr. Grot

A. κασιόπνου δ' αὔραν δι' αἴθρας; *B.* σμύρναν δ
εἰπέ, μὴ μακράν.

15 *A.* μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; *B.* μηδὲ τοῦμπαλιν
λέγων,

5 ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὡς φασίν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.

71. καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν Ἰπνω τοιοῦτους γρίφους προ-
βάλλει (II 385 K).

10 οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰὲ
καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
5 ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὢν.

15 *B.* αἰεὶ σὺ χαίρεις, ὦ γύναι, μ' αἰνίγμασι —
A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ὦ κόρη, παυστήρ πόνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιοῦτους γρίφους
20 προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς (II 201 K).

ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων· f
ἐν δ' ἐστὶν καὶ πολλὰ καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτροτος.

25 5 τί ἐστὶ τοῦτο; τί ἀπορεῖς; *B.* Καλλίστρατος.

A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὔτος. *B.* σὺ δὲ ληρεῖς ἔχων.

2 μὴ Grot: μοι A 3 τοιοῦτον A: corr. Erfurdt extrema
corrupta, velut μηδὲ κομπάσης vel ποικίλης λέγων 12 αἰεὶ A
15 orationem interruptam signif. Wilam 17 τοσαύτην AC: corr.
Hirschig 19 σφιγγοκαρίωνι A 22 ἄλλοτε (ἄλλοτι C) δειος
AC: corr. Mus 25 τί ἐστὶ Mus: τίς ἐστὶ A 26 fort. οὔτός
γε (legebatur σὺ δὴ)

A. οὗτος γὰρ αἰτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
 ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτός ἄτρωτος, δασύς
 λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ . . . —
 450 10 ἀπτελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
 αἰχμητής, παιδῶν ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.

ἰχνεύμων Αἰγύπτιος·

τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος φά λαμβάνων
 πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
 ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ'> ἀμφίστομος,
 15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνων . . —
 οἷδ' ἐγὼ ὅς νείος ὢν ἐστίν βαρύς, ἂν δὲ γέρον ἦ,
 ἄπτερος ὢν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.

b πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ

νείος μὲν ὢν ἐστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
 ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κούφος ὢν,
 20 δῆπουθεν ὑπο τῶν παιδίων φυσώμενος. —
 ἐστίν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραγμένον ὄξυ διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατα τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον,
 ὢν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται.
 25 αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.

c ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.

72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματι φησιν (II 92 K)
 ἰχθίσιιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν
 οἰηθεῖς μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέφκην·

3 βουλευπνευμάτων A: corr. Cas 4 πικρόστομος Wilam
 ἀμφίστομος Kock 8 κατάγνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add.
 Grot 10 δάκνει Mus 11 ὅς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck:
 διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκτειν A 20 βίου A: corr. C
 21 corruptus 25 ἐπιβάλλων A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

καὶ ταύτην ψευθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν ἤγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρω.

5 B. κεστρεὺς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

5 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκῶς α οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν εἶδειτο.

B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γριῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν οὐδ' ἴσα δέδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.

10 τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν καγὼ τινα εἶπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριῖφον. A. λέγε.

15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι

πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄντ' ᾤοντο λέγειν τι, e

5 οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὄν μὲν

ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν 10 προβάλλουσιν ποιεῖ γριῖφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπι- λυομένου τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γὰρ φησιν (Π 95 K)·

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σῶζουσ' ὑπὸ κόλποις

αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἴστησι γεγωνὸν f

καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης

15 οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν

5 ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σου τ' A: corr. Cas 15 fort. ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυομένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ἦτα A ταῦτα C vix recte 25 παροῦσιν A: corr. Dobr

ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
 οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
 τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα
 451 10 ἔλκονσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον
 αὐτῶν κάθεται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
 ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.
 Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ,
 ῥήτωρ ἄφωτος; Β. ἦν ἄλλῳ τρις παρανόμων.
 15 καὶ μὴν ἀκριβῶς ῥόμην ἐγνωκέναι
 τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.
 ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφῶ διαλυομένην τὸν γριῖφον
 οὕτως·
 Θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,
 βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
 b ἄφωνα δ' ὄντα <ταῦτα> τοῖς πόρρω λαλεῖ
 20 οἷς βούλεθ'. ἕτερος δ' ἄν τύχη τις πλησίον
 ἐστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.
 74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (Π 557 K) τρεῖς ποτε κόρας
 Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πῖτον·
 προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γριῖφον, τί πάντων ἰσχυρό-
 τατον; καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν 'ὁ σίδηρος,' καὶ φέρειν
 τούτου λόγον τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀφύσ-
 σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδο-
 κιμούσα δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν
 c χαλκία πολὺν κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 Β. ἦν ἄλλῳ Cobet: ἦν ἄλλῳ A 10
 ῥόμην A: corr. Di 14 νῦν Erfurdt: οὖν AC 16 ταῦτα add.
 Grot 20 φασίν A 21 sqq. formas doricās integras reliquī
 23 λόγον A: corr. C, fort. τούτου τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμούσαι
 A: εὐδοκιμούση Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπὶ A

εργαζόμενον καὶ τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὅ τι ἂν χρήζη ποεῖν. τὰν δὲ τρίταν ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. Ἀχαιοὺς δ' ὁ
 5 Ἐρετριεὺς γλαφυρὸς ὦν ποιητῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγμα-
 τωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἰοιδι σατυρικῇ. λέγει γάρ
 (p. 582 N).

λιθάργυρος δ'

10 ὄληη παρηωρεῖτο χρίματος πλέα d
 τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ.
 τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ
 ἀργυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη
 κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
 15 ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγρα-
 φον. ἃ ἠβούλοντο εἶρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ
 Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου (fr. 22 Mich). καὶ Στη-
 σίχορος δ' ἐν Ἐλένη (fr. 30 B) ἑλιθάργυρον ποδο-
 νιπτῆρα' ἔφη. Ἰων δὲ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς
 20 ἰδρωῶτα εἶρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις (p. 574 N).

δρυὸς μ' ἰδρῶς

καὶ θαμνομήκης ράβδος ἢ τ' Αἴγυπτία
 βόσκει λινουκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη. e
 75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἐρμιππος
 25 ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν (FHG III 51)
 ἱκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρι-

1. 2 restitue talia τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν | κάμπτειν, μα-
 λάσσειν, <πᾶν> ὅτι ἂν χρήζη ποεῖν 10 χρήσματος A: χρί-
 σματος C (χρίματος Mein) 10. 11 πλέα τὸν Τουρ: πλεκτὸν AC
 11 ἐν διπλῷ ξύλῳ | κύρβιν Bergk 18 λιθαργύρεον AC: corr.
 Nauck Stesichori locus a re alienus 21 μ' Cas: μὲν AC
 22 αἴγυπτίη A om. C

φον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδειξίως, οἷον ἔτι
περὶ τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναί τινα φύσιν, ἣ περὶ
τὴν γένεσιν καὶ φθίσειν ἐστὶ μέγιστη, περὶ δὲ τῆς
ἀκμῆν ἑλαχίστη. λέγει δ' οὕτως (p. 627 N):

τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα
πόντος

οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὐξήσιν ὁμοίαν,
f ἄλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μέγιστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήραξ δὲ πρὸς αὐτῷ
b μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων.
κάν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος (p. 623 N):

εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τέκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῖται.
τοιοῦτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς
φησιν (p. 15 M), ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρωῶνον
(πολλύχνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πό-
λεως) Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἰς ὧν τῶν πολιορκουμέ-
νων διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἤκουτι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοῖς
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον
δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνίῳ δεδεμένον, ὡς οὐκ ἔτι
b λύσιμον ἐσόμενον εἰάν αὐταὶ παρέλθωσι. καὶ δια ταύ-
της τῆς γνώμης ἐμήνυεν σαφῶς τὸ μήνυμα. αὕτη
γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλω-
νος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομειμημένος λιμὸς ἔχων
γυναικὸς μορφὴν. φανερὸν οὖν ἐγένετο πᾶσιν ὅτι
δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ πολιορκού-

b τῆς φύσεως A: corr. Pors 10 μείζων A 13 τῶν Nauck

21 ἀπαγγελεῖν A: corr. Schneider 23 αὐταῖ A: corr. Mein

24 μήνυα' αὐτῆ A 26 λιμὸς AC: corr. ex Polyaeen. 2, 16

1 μενοι διὰ τὸν λιμὸν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ
 2 λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ κράτος τοῖς ἐν τῇ Κρώμνῃ.
 3 76. πολλοὶ δὲ <τῶν> γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον·
 4 ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
 5 οὔτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.
 6 τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρ- ο
 7 κους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ
 8 γρίφων (l. s. p. 322), ὅτι βάλοι 'ξύλω τε καὶ οὐξύλω καθη-
 9 μένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε κούκ ἀνήρ λίθω
 10 τε καὶ οὐ λίθω.' τούτων γάρ ἐστι τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ
 11 νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνούχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων
 12 δ' ἐν πέμπτῳ Νόμων (reip. p. 479 b) μνημονεύει· τοὺς
 13 τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν d
 14 ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν εἰοικέναι καὶ τῷ τῶν παίδων
 15 αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς
 16 νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται
 17 βαλεῖν. 77. καὶ τὰ Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά
 18 ἐστίν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
 19 περὶ ποιημάτων· 'καρδίαν μὴ ἐσθίειν' ἀντὶ τοῦ ἀλυ-
 20 πίαν ἀσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ
 21 τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν· πῦρ γὰρ ὁ θυμός,
 22 ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ
 23 πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ
 24 ἴσον. 'λεωφόρους [ὁδοὺς] μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμη e
 25 <τῶν> πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῆ γὰρ ἕκαστος ὅτι
 26 ἂν δόξη ἀποκρίνεται· τὴν δ' εὐθείαν ἄγειν ἡγεμόνι
 27 χρώμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χολνικᾷ' ἀντὶ τοῦ

2 κατὰ ταχος C 3 τῶν add. K 12 immo Πολιτείας
 16 ἀφ' οὗ A: corr. Plat 20 σκαλαύειν A corr. C et Diog.
 8, 17 24 ὁδοὺς om. Diog 25 τῶν add. Schw 25. 26 fort.
 ἕκαστον — ἀποκρίνεσθαι 27 χολνικος C

μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν εἰ
 προσδέχεσθαι. (ἄποδημοῦντα ἐπὶ τοῖς ὄροις μὴ ἐπι-
 στρέφεισθαι.) ὄρια γὰρ καὶ πέρασ ζωῆς ὁ θάνατος
 τοῦτον οὖν οὐκ ἔα μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσ-
 ἴεσθαι. 78. τῷ δὲ Θεοδέκτῃ παραπλησίως ἐπαιξε
 † γρίφους καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὡς φησι Κλέαρχος,
 καὶ Ἀριστῶννυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἐτι δὲ Κλέων ὁ
 μίμανλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν
 μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ
 γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ.
 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτής,
 ὅς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδο-
 κίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους.
 463 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροΐκου
 τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἠρώτα
 αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, 'οὐκ ἔγωγε,
 εἰπεῖν, 'ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν.' καὶ πτωχῆς τινος τὴν
 γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπνυθάνετο μὴ ἐν
 γαστρὶ ἔχει, 'πῶς γάρ,' εἶπε, 'τριταΐα μὴ βεβρωκυῖα;
 τῶν Ἀριστῶννυμων δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων.
 καὶ [ὁ] Σωσιφάνης ὁ ποιητής εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑπο-
 κριτὴν εἶπεν λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· 'ἐνέβαλον
 γὰρ ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ καταρ-
 † ραίνειν ἐμελλον τοῖς περιεστηκότας.' ἀρχαιότατος δ'
 ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως
 οἰκειότατος· 'τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;
 καὶ 'τί ταῦτὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;' καὶ πρὸς τοῦ-

2 lacunam not. Schw ante προσδέχεσθαι et paullo aliter
 explevit, cf. Diog. l. 8 5 Θεοδέκτει A 19 γὰρ K: γε AC
 20 lacunam distinxit Di 21 ὁ οἰμ. C del. Mus 23. 24 κα-
 ταρσίειν C 24 fort. ἐμελλεν

τοῖς ἑπί τὰ οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ; τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ αἰετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῶ καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν θαλάσση. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ
 5 πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχᾶς ἔχειν· τοῦτο
 γὰρ οὐθεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον. c

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας (ἐζητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον (VII 276a) περὶ αὐτοῦ) μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς χρόνοις Στράτιδος ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν θεωρίαν οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν [ἐκ τῶν στοιχείων] διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφὰς καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς ποιουμένους εἰς τᾶλφα·

15 <. . ἄλφα>, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ γὰρ εἶ, d
 ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
 νῦ, ξεῖ, τὸ οὐ, πεῖ, ρῶ, τὸ σίγμα, ταῦ, <τὸ> ῥ,
 παρὸν φεῖ χει τε τῶ ψεῖ εἰς τὸ ᾠ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένος αὐτῶ
 20 ἐστὶν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βᾶ, βῆτα εἶ βῆ, βῆτα ἦτα βῆ,
 βῆτα ἰῶτα βῆ, βῆτα οὐ βῶ, βῆτα ῥ βῦ, βῆτα ᾠ βῶ,
 καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου
 γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἦτα, γάμμα ἰῶτα,
 25 γάμμα οὐ, γάμμα ῥ, γάμμα ᾠ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν e

6 fort. τὴν στάσιν (an συνέχειν?) 8 ἔτι suspectum 11 τραγωδίαν Mus cf. VII 276a 12. 13 glossam del. Petitus 13 διαιροῦντα A: corr. Schw τὰς πάσας γραφὰς A: corr. Petitus 15 fort. τὸ ἄλφα 15. 16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἶγε ἰῶτα A: corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα γάμμα δέλτα εἶ Wilam 17 τὸ add. Welcker 18 φεῖ χει τε τῶ ῥ A: restitutio incerta 24 Clearchus scripserat γάμμα ἄλφα γᾶ eqs

συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστροφῶσι ἔχουσι πᾶσαι ταῦτον. ἵστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ μετενηνοχότα φανερόν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασὶν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως (v. 332):

ἐγὼ οὐτ' ἐμαντὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. <τί> ταῦτ'
<ἄλλως> ἐλέγχεις;

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστροφὰς ἀπὸ τούτου παρε-
f δέχοντο πάντες, ὡς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων ῥῆσιν οὕτως (ἦν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σφίξῃται κατὰ τὴν δύναμιν):

ἄλφα μόνον, ᾧ γυναῖκες, ἱ τε δεύτερον
λέγειν μόνον χρῆ καὶ τρίτον μόνον γ' ἔρεις
ἦτ' ἀρα φήσω τὸ τέταρτόν τ' αὖ μόνον
ἰῶτα, πέμπτον οὖ, τό θ' ἕκτον ὕ μόνον
δ λέγε. λοῖσθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ᾧ
τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.
454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἶτα δὴ σαυτῇ λάλει.

80. δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν λαμβείων γράμμα
πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν,
πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον·

κύω γὰρ, ᾧ γυναῖκες. ἀλλ' αἰδοῖ, φίλαι,
ἐν γράμμασι σφῶν τοῦνομ' ἔξερω βρέφους.

1 ἕκαστον A: corr. C 8 ἀλγυνῶ ταῦτα ἐλεγχθεῖς A
18 corruptus, fort. τό τε τέταρτον αὖ 20 <λέγειν> δὲ Wilam
26 φίλαι K: φίλαι^η A φίλα C

ὀρθὴ μακρὰ γραμμὴ 'στιν· ἐκ δ' αὐτῆς μέσης
μικρὰ παρεστῶσ' ἑκατέρωθεν ὑπτία.

ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

εν ὕστερον, ὡς <ἄν> ὑπονοήσεται τις, Μαιάνδριος
ν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῆ μι- b
σει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῶν παραγγελμάτων
HG II 337) φορτικώτερον τοῦ ῥηθέντος, Εὐριπίδης
τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι
σιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράματος αὐτόθι δηλῶν τοῦ-
μα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως (fr. 385 N).

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.

5 τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, c
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.

τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος,
το δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι

0 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.

τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς d
τῷ Τηλέφῳ. ἀγράματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ
ν τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως (p. 593 N).

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·

1 ἐκ δὲ ταύτης AC: corr. Mein 4 ἄν add. Mein 6 ἐν
παραγγέλματι A: corr. Wilam, sed fort. τῶν ἀπαγγελμάτων
alterum τὴν fort. del 9 αὐτῶι τι A: corr. Cas, non certa
endatio 18 ἦ Nauck ἦν AC 25 ἐν τῷ Τληπολέμῳ Mein

ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 Σκυθικῶ τε τόξῳ (τὸ) τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκειόμενος·
 δ ἐφ' ἐνός τε κανόνος ἦσαν [ἐξυγωμένοι δύο].
 ὅπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν.
 καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγροίμ
 e ματου παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῖ Θησίως ὄνομα
 διασημαίνοντα (p. 624 N·

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλω.
 ἔπειτα διῖσοι κανόνες ἰσόμετροι πάνν·
 τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανῶν.
 τρίτον δ' ἐλικτῶ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 δ ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βᾶσιν μίαν.
 f ἔκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶπον βόστρουχος.
 καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παρακλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἄμφιαράῳ σατυρικῶ τὰ γράμματα παράγων ὀρχού
 μενον (fr. 118 N).

81. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ
 ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυ
 μάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ
 ἐπίγραμμα·

τοῦνομα θῆτα ρῶ ἄλφα σὰν ὕ μῦ ἄλφα χεῖ οὐ σὰν
 πατρὶς Χαλκηδῶν· ἧ δὲ τέχνη σοφίη.
 τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος
 φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν

2 τὸ add. Schw 4 ἦσαν <ὑπτιοὶ δύο> Mein 5 τρίτον
 Mus: τὸ τρίτον AC 9 κύκλος C: μεσόφθαλμος κύκλος Welcker
 10 δυο ol AC: corr Valck 11 διὰ μέσου Mus 12 προσεμ
 φερῆς AC: corr. Mus 13 ὡς C: ὡστ' A 16 εἶπ' ὁ Δε
 corr. K., Porsonum non timeo 24 ῥᾶ ἄλφα et χῖ AC

ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως⁴⁵⁵
 ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἶον
 (III 635 B).

5 σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 ναίουθ' ἔδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
 κλήσω γραφῆι τῆιδ' ἐν σοφῆι πάγκλειτ' ἔπη
 συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλύειν,
 μουσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἰεῖς,
 καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον
 10 τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῆ τάξει θῆς, τὸ αὐτὸ μέτρον
 ἀποδώσει, οὕτως.

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον,
 νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχείμερον.
 καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι ἐνδεκαγράμματος. ἔστι b
 15 καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀλλ' ἐτέρως ποιῆσαι, ὥστε
 πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας·
 μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν <μέτρον λαβῶν>.
 λαβῶν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
 οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
 20 λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
 ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἶονεὶ γρίφου c
 τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ
 προσκρουόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
 25 τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν, ἐποίησε (fr. 79 B).

1. 2 haec turbata 4 βολοῖς A: corr. Mein 5 νεονθ'
 A: corr. Cas ἔδραν Cob: ὄδος A (ἔδος Scal) χθῶν A: corr.
 Cas 6 τῆιδε σοφῆι A: corr. Pors πάγκλητ' A: corr. Pors
 7 σοφοῖς A: corr. Mein 8 μωσοπόλε Cob 12 et 13 βολοῖς
 A 14 δεκαγράμματος A: corr. Schw 16 h. e. ut plures
 (tribus) formas transpositis vocabulis ex una primaria facere pos-
 sit, si quis ita uti velit 17 suppl. Coraes 24 δυνατὸν A:
 corr. Scal

πρὶν μὲν εἶπε σχοινοτένεια τ' αἰοῖδ' αἰ
καὶ τὸ σάν κίβδηλον ἀνθρώποις.

ταῦτα σημειώσασαιτ' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου
τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ῥοδὴν, ἣτις ἐπιγράφεται
Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνη δ
ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς φησιν
d Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς, οὗ
ἐστιν ἀρχή (III 376 B).

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον.

83. ἐστιν εὐπορηῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων (III 666 B) 10
ἐν Φανερά γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἄλμυρον ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἐστ' ἀριθμοῖο πάις.

Φανερά μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἣτις Κόλου ἐστὶ θυγά-
e τηρ· Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. 15
καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης (III 668 B).

κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

πεποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πίττειν
καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου· φέρεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς Τεύκρον Ὀρισμοῖς 20

ζῶον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον
ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κείσκύπτοντα.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρωτικῇ φησι (II 30 K).

f τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν
λέγω. 25

Ἀναξανδρίδης Αἰσχρά (II 137 K).

ἀρτίως διηρητάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῆ

1 σχοινοτενια A 2 σαντιβοηλον A: corr. XI 467b 12
μάτηρ Mein παῖς A: corr. C 18 πίττειν A: corr. C cf.
Hes. a. v. ἀνεῖν 24 τροφαλινδας A: corr. C λιπαροσάρκους
Mein

σώματος μέρη δαμάζει' ἐν πυρικτίῳ στέγα·
 Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἑρωσιν (II 457 K)·

ὥς δ' ἦν ἡρμένη

- 8 βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
 φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
 τράπεζα. B. περιέργως <γε>, νῆ τὸν οὐρανόν· 458
 ἔξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων

- 10 Κινύρα ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησιν (I 601 K)·

ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων, ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
 καὶ σοι κάλλιστος μὲν ἔφην θαυμαστότατός τε
 πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον,
 ἢ μὲν ἐλαυνομένη λαθροῖς ἐρετμοῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

- 15 λέγει δ' Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέροι γὰρ ἦσαν ἔ
 τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα Ἀσκλη-
 πιάδης ἐν τοῖς Τραγωδομένοις τοιοῦτον εἶναι φησιν
 (A. P. XIV 64)·

- ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
 20 καὶ τρίπουν, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
 ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίῃη,
 5 ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

84. γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποιη- c
 25 μένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
 Σιμωνίδου (fr. 172 B)·

1 δαμάζειτε ἐν πυρικτίοις γὰς A: corr. Koek 2 οἶμαι
 Boeckh: εἶναι A 7 γε add. Cas 11 ὦ κυρία AC: corr. Mus
 12 ; , τοῖ C: τοι A 13 εχειτον A εχειτον C: corr. Jacobs
 19 ι ἄπου, 20 τρίπουν AC 21 γείονται A: corr. C

μιζονόμου τε πατῆρ ἑρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθῆς
 πλησίον ἠρείσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξάμενοι βλεφάροισι Διονύσοιο ἄνακτος
 βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.
 φασὶ δ' οἳ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων
 ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ
 δ τράγον καὶ δελφίνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.
 οἳ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφίνα καὶ τράγον
 εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ
 Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἳ δὲ φασὶν
 ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θνόμενον βοῦν ὑπὸ τινος
 τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς
 ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν
 οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσει πρὸς τὸν χαλκεῖον
 κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοι-
 μώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνον εἰκῆ κείμενον
 e καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἔλθοντα
 εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα.
 τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἑρίφου πατέρα τὸν ἄσκον εἶναι, σχέ-
 τλιον δὲ ἰχθῆν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν
 ὕπνου, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέ-
 λεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης,
 ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν (fr. 173)
 φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
 τῷ Πανοπηιάδῃ δῶσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶ.
 f λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρέβοντα αὐτὸν διδάσκειν
 τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλ-
 λωνος ἱερῷ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθαι οὖν

1 τε πατῆρ τ' A: corr. C 2 ἠρείσαντο A: corr. C 3 διο-
 νύσοιο A: corr. C 9 ἐπειργασμένον Wilam 14 σιμωνίδῃ A:
 corr. C 26 καρθαίαι AC: corr. Schw 28 οὐ μακρὰν Brönstedt

καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν,
 ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ
 ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο
 δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος
 ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ
 τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν (fr. 18)· 457

ᾧ κτερε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεῦσιν.

ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παρα-
 γινομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὠρισμένην ὄραν πα-
 ρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν κἂν τῷ
 ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ
 τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανο-
 πηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δὲ δεῖπνον τὴν χοίνικα
 τῶν κριθῶν. 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος
 τοῦ ποιητοῦ (1230)·

ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, b
 τεθνηκῶς ζῶν φθεγγόμενος στόματι.

σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥή-
 ματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἷον (p. 664 N)·
 λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.

καὶ τὸ περιφερόμενον·

πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἓνα χῶρον,
 ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·
 δίψη δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. c

86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύ-
 σαντες τὸν προτεθέντα γριῖφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην

12. 13 τὸ τοῦ C: τοῦτο A 14 μέγα δὲ C: μέγα A 23 ex
 cod. Laur. ineditum ratus ed. Hercher Herm. II 224, ubi νηυσὶ
 κατήλυθον, itemque cod. Par. apud Piccolon suppl. à l'anth.
 p. 192 25 γένειον cod. Laur γένεια cod. Par 27 προταθέντα
 Mein, sed προτείνω nunquam dixit Clearchus

<ἄλμη> κεκερασμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προείπεν
 ἐν τῷ ὄρφ; καὶ τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει
 οὕτως· τῶν γρίφων ἢ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσο-
 φίας ἐστὶ, καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν
 d ἐν τούτοις ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πό-
 τους οὐχ ὡσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν
 ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθύς
 ἠδιστος ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ τίς μετ' Ἄρκτουρον
 ἢ μετὰ Πλειάδα ἢ τίς μετὰ Κύναν μάλιστα βρωτός.
 καὶ ἐπὶ τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους
 ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἰσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς
 ἠττηθεῖσιν τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἠδῖον τῆς
 ὑγείας πίνουσι· κομιδῇ γάρ ἐστι ταῦτά γέ τινος τοῖς
 e Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐνο-
 κηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας
 ἔσπουθακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος <ἦ> ἱαμβεῖον εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἕτερου ποιητοῦ
 τινος, <ὅτι> εἰς τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον ἱαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν ὅσων
 ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἑμμετρον, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς τῶν
 γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. ὁμοίως δὲ
 τοῖς εἰρημένοις ἠγεμόνος ἕκαστου λέγειν ὄνομα τῶν
 f ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων, καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δ'
 ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλ-

1 ἄλμη add. Dobr 7 συνδιασμῶν (sic) C: συνδυασμένων
 A 15 ἀστρολογίας A: corr. C 17 ἦ add. Mein ἱαμβίον A
 ut solet 18 ἀντειπεῖν τὸ Schw: ἀντειπόντος A 19 ὅτι add. K
 21 ὅσαπερ τῆς Dobr, sed ἀπὸ non magis vitiosum quam ἐκ
 25 fort. ἀπὸ του

λάξαι, ἄν τε Ἑλληνίδος ἄν τε βαρβάρου τάξῃ τις.
 ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσκεπτον οὔσαν μηνύματα γί-
 νεσθαι τῆς ἐκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειότητος· ἐφ'
 οἷς ἄθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μά-
 5 λιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους·

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἶρηκε. καὶ ἃ προ-458
 βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἠγοῦμαι· στίχον εἰπεῖν
 Ὀμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
 στοιχεῖον καταλήγοντα·

10 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπια πτερόεντα προσηίδα (Δ 92).
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα (E 226).
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα (E 453).

καὶ πάλιν ὁμοίως ἰαμβεῖα (com. IV 607 M)·

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἄν ὁ φέρων τὰγαθὰ.

15 ἀγαθὸς ἄν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.

Ὀμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ εἰ ἐπὶ τὸ εἰ·

b

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀνύμονά τε κρατερόν τε (Δ 89).

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε (E 686).

ὁμοίως καὶ ἰαμβεῖα (com. IV 608 M)·

20 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.

ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον . . διάπλεκε.

Ὀμήρου ἀπὸ ἦ ἐπὶ τὸ ἦ·

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη (E 133 .

ἦ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διῶνης δῖ' Ἀφροδίτῃ (E 370. c

25 ἰαμβοὶ (com. IV 608 M)·

ἦ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὀμήρου·

Ἴλιον ἑξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι (Z 60..

1 ἰάν τε βαρβ. A 2 παιδείαν A: corr. Muret μήνυμα
 Coraes 21 δῆ Herw, καὶ suprl. Mein

Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι (206)
ἀπὸ τοῦ $\bar{\sigma}$ εἰς τὸ $\bar{\sigma}$.

συνπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης (A 90).
σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ <τῆς> τύχης καλῶς.

d ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$.

ὥς δ' ὄτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
(Π 364).

ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἶον (H 384).

πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
καὶ πάλιν στίχους Ὀμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ-
λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα οἶον (B 557.
628. 732).

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.
<Αἴας>.

e Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεῖς.
<Φυλεῖς>.

ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων. Ἴων
εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι Ὀμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνό-
ματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς οἶον.
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
(Θ 202) ὄλμος.

μυθεῖται κατα μοῖραν ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
(ρ 580) μύλος.

λυγρὸς ἐὼν μή που τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρη.
f (σ 107) λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἐδωδίμων τί.

ἀργυρόπεξα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.

(A 538) ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρω μηδὲ μετάλλα.

(A 550) μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παρέκβασιν πεποιήμεθα περὶ τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρίφον. ἔπινον οὗτοι ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ καὶ ἔδει μὴ προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων (Π 41 K)·

459

οἴμοι περιπλοκάς

λίαν ἐρωτᾶς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·

τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύννοισθὰ τι,

ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά μοι

5 γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,

τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύννοιδά τι,

ἢ τί δύναται τὸ δηθέν; B. ἔξω τις δότω

ἱμάντα ταχέως. A. οἶον οὐκ ἔγνω ἴσως·

ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·

10 ἄλμης δ' ἐχρῆν τι παραφέρειν ποτήριον.

b

B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ

κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά

<σου> —

B. οὐκ, ἀλλ' ὀπίσω τῷ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ

ἔλκειν ἀπνευστί.

89. τосαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμβάνει λναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπω-

4 παράβασις A: corr. Herw 7 μὴ del. Mus, fort. μὲν
 4 προβαλεῖς A: corr. Mus 15. 16 τιν τί A: τι, ἢ τί Di
 7 οἶον scil. γρίφον, quem ne intellexi quidem, fort. οὐδ' 19
 περιφέρειν AC: corr. Villebrun, fort. προσφέρειν 20 δεῖ σε
 οὐτ' A: corr. Cas 21 σου add. Herm

μάτων λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ
 Μεταγένους Φιλοθύτην (I 708 E)

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς
 κολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέασι
 περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος.

3 μεταβάλω A: corr. C 4 καιναῖς παρ. κ. κολλαῖς A
 λαῖς παρ. κ. καιναῖς C et Poll. X 88 (ubi κολλαῖσι)

ΤΕΛΟΣ ἈΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΪΤῆ ΔΕΙΠΝΟCΟΦΙCΤῶΝ : ἰ~

BIBLIOTHECA GRAECA

VIROBUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt.

	M. S.		M. S.
Aeschini in Ctesiphontem oratio ed. <i>Weidner</i>	3. 80	Lysiae et Aeschini orationes se- lectae ed. <i>Bremi</i>	1. 50
Aeschylī Agamemno ed. <i>R. Enger</i>	8. 75	Lysiae orationes selectae ed. <i>Bremi</i> .	
Aristophanis Nubes ed. <i>Teuffel</i> .		[Vergriffen.]	— 90
Ed. II.	1. 20	Pindari carmina cum deperditara- rum fragm., variet. lect. adi.	
Delectus epigramm. Graec. ed.		et comment. illustr. <i>L. Dissen.</i>	
<i>Jacobs.</i> [Vergriffen]	1. 80	Ed. II. cur. <i>Schneidewin.</i> Vol. I.	3. 90
Demosthenis concione ed. <i>H.</i>		— Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in	
<i>Sauppe.</i> Sect. I. (cont. Philipp. I.		Olymp. et Pyth.) (& 1 M. 50 S.)	3. —
et Olynthiacae I—III.) Ed. II.	1. —	Platonis opera omnia ed. <i>Stallbaum</i>	
Euripidis tragoediae ed. <i>Pflugk</i> et		X voll. (21 Sectiones.)	
<i>Alotz.</i> Vol. I, II et III. Sect.		Einzeln:	
I—III.	15. 15	Vol. I. Sect. 1. <i>Apologia Socratis</i>	
Einzeln		et <i>Crito.</i> Ed. <i>Wahrab.</i>	2. 40
Vol. I. Sect. 1. <i>Medea.</i> Ed. III.	1. 50	Vol. I. Sect. 2. <i>Phaedo.</i> Ed. V.	
" I. " 2. <i>Hecuba.</i> Ed. III.		cur. <i>Wahrab.</i>	2. 70
" I. " ed. <i>Wecklein</i>	1. 20	Vol. I. Sect. 3. <i>Symposium</i> a. ind.	
" I. " 3. <i>Andromacha.</i>		Ed. III. Vergr.	2. 25
" I. " Ed. II.	1. 20	Vol. II. Sect. 1. <i>Gorgias.</i> Ed. III	2. 40
" II. " 4. <i>Heracidae</i> Ed. II	1. 20	Vol. II. Sect. 2. <i>Protagoras</i> a. ind.	
" II. " 1. <i>Herens.</i> Ed. II.	1. 20	Ed. IV. ed. <i>Kroschel</i>	2. 40
" II. " 2. <i>Alcestis.</i> Ed. II.	1. 20	Vol. III. <i>Politica sive de republica</i>	
" III. " 3. <i>Hercules furens</i>		hbridicem. 2 voll. Ed. II. [Vergr.]	7. 50
" III. " Ed. II cur. <i>Wecklein</i>	1. 80	Vol. III. Sect. 1. <i>Politica lib. I—V</i>	4. 20
" III. " 4. <i>Phoenissae.</i>		Vol. III. Sect. 2. lib. VI—X	3. 30
" III. " Ed. II cur. <i>Wecklein</i>	2. 25	Vol. IV. Sect. 1. <i>Phaedrus.</i> Ed. II	2. 40
" III. " 1. <i>Orestes.</i>	1. 20	Vol. IV. Sect. 2. <i>Menexenus, Lysias,</i>	
" III. " 2. <i>Iphigenia Taurica</i>	1. 20	<i>Hippias uterque, Io.</i> Ed. II	2. 70
" III. " 3. <i>Iphigenia quae est</i>		Vol. V. Sect. 1. <i>Laches, Charmides,</i>	
<i>Aulide</i>	1. 20	<i>Alcibiades I, II.</i> Ed. II	2. 70
Hesiodi carmina ed. <i>Goettling</i> et		Vol. V. Sect. 2. <i>Cratylus</i> cum ind.	2. 70
<i>Flach.</i> Ed. III.	6. 60	Vol. VI. Sect. 1. <i>Euthydemus</i>	2. 10
Homeri Ilias ed. <i>Spitzner.</i> Sect.		Vol. VI. Sect. 2. <i>Meno</i> et <i>Euthy-</i>	
I—IV	4. 50	<i>phro</i> itaque incerti scriptoris	
Einzeln		<i>Theages, Erastae, Hypparchus.</i>	
Sect. I. lib. 1—6	— 90	Ed. II ed. <i>Fritzsche</i>	6. —
Sect. II. lib. 7—12	— 90	Vol. VII. <i>Timaeus</i> et <i>Critias</i>	
Sect. III. lib. 13—18	1. 35	[Vergriffen.]	5. 40
Sect. IV. lib. 19—24	1. 35		

Platonis opera omnia ed. *Stallbaum.* M 2

Einzelnen:

Vol. VIII. Sect. 1. Theaetetus. Ed. II. rec. <i>Wohlrab.</i> [Vergr.]	3. —
Vol. VIII. Sect. 2. Sophista. [Vergriffen.]	2. 70
Vol. IX. Sect. 1. Politicus et in- certi auctoris Minos	2. 70
Vol. IX. Sect. 2. Philebus	2. 70
Vol. X. Sect. 1. Leges. Vol. I. lib. I—IV	3. 60
Vol. X. Sect. 2. lib. V—VIII.	3. 60
Vol. X. Sect. 3. lib. IX—XII et Epinomis	3. 60

Sophoclis tragoediae ed. *Wunderus.*
2 voll. 10. 50

Einzelnen:

Vol. I. Sect. 1. Philoctetes. Ed. IV ed. <i>Wecklein</i>	1. 50
Vol. I. Sect. 2. Oedipus Rex. Ed. V ed. <i>Wecklein</i>	1. 50
Vol. I. Sect. 3. Oedipus Coloneus. Ed. IV	1. 80
Vol. I. Sect. 4. Antigona. Ed. V ed. <i>Wecklein</i>	1. 50
Vol. II. Sect. 1. Electra. Ed. IV	1. 80
Vol. II. Sect. 2. Ajax. Ed. III	1. 20
Vol. II. Sect. 3. Trachiniae. Ed. II	1. 20

Thucydidis de bello Peloponne-
siaco libri VIII ed. *Poppo*

Einzelnen:

Vol. I. Sect. 1. Lib. I. Ed. III ed. <i>Stahl.</i>	3. —
Vol. I. Sect. 2. Lib. II. Ed. II	2. 70
Vol. II. Sect. 1. Lib. III. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 70
Vol. II. Sect. 2. Lib. IV. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 70
Vol. III. Sect. 1. Lib. V. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	3. 60
Vol. III. Sect. 2. Lib. VI. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	3. 60
Vol. IV. Sect. 1. Lib. VII. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	3. 60
Vol. IV. Sect. 2. Lib. VIII. Ed. II ed. <i>Stahl.</i>	3. 60

Xenophontis Cyropaedia ed. *Bornemann.* [Vergriffen.]

— Memorabilia ed. <i>Kühner.</i> Ed. II	1. 50
— Anabasis ed. <i>Kühner</i>	1. 50
Einzelnen à 1 M 80 2.	
Sect. I. lib. I—IV.	
Sect. II. lib. V—VIII.	
— Oeconomicus ed. <i>Breitenbach</i>	1. 80
— Agesilaus ed. <i>Breitenbach.</i> [Vergriffen]	1. 50
— Hiero ed. <i>Breitenbach.</i> [Vergr.]	1. 80
— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.) ed. <i>Breitenbach.</i> Ed. II	1. 20
— Sect. II. (lib. III—VII.) ed. <i>Breitenbach.</i> Ed. II.	1. 20

B. G. TEUBNER
IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1908.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Einzelstücke der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefugte *annotatio critica*, die sich teils in der Praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 650 Bände zum Preise von ca. 1600 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 1200 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist., (plutt., fragm., Rec R. Hercher Vol I. M 5 - 5,50, Vol II. M 1 - 20 7 70	Alypius: s. Mustel.
— varia historia, Rec R. Hercher M 1 50 1,90.	Anacreontis carmina, Ed V. Rose Ed II M 1 - 1,40
Aeneas commentarius poliorceticus, Rec A. Hug M 1 31 1,70.	Anacrisis: s. Frohld suppl.
Aeschylus orationes, Ed Fr. Blass, Ed. min. M 3 40 2,50.	*Andocides orationes, Ed Fr. Blass, Ed. II. M 1 90 1,50.
— — — — — Lu. mater m. Index v. Preuss M 3 8,60.	Anna Comnena Alexias Rec A. Kottforscheid 2 voll. M 7 50 8,60.
— — — — — Iterum ed Fr. Franke M — 90 1,30.	Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi
Aeschylus tragoediae, iter. ed. H. Weil M 2 40 3.	Anthologia Graeca epica Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmüller
— — — — — Minze n. jede Tragedie (Agamemnon, Chaepronea, Eua, nides, Persae, Prometheus, septem c. Th. Sapphes)	Vol I. Pal. I. I. VI (Plan I. V—VII) M 6 0,60.
* — — — — — cantica, Dig. O. Scatoder M 2 40 2,80.	Vol II. P. I. Pal. I. VII. Plan. I. III M 8 8,60.
— — — — — Scholia in Persae, Rec O. Dahnhardt, M 3 60 4,20.	*Vol III. P. I. Pal. I. IX. (Epp. I. 563. Plan. I. I.) M 8 - 8,60
Aesopicae fabulae, Rec C. Halm M — 90 1,30.	lyrica s. lyr. Graec. vol. I. ed. Bergk, Müller, Rustus M 3 3,60.
Alciphronus Rhetoricae epistularum lib. IV, Ed. M. A. Schneiders M 2 70 3,60.	Antiphantis orationes et fragmenta, Ed. Fr. Blass M 2 10 2,50.
Alexandri Lycopol. c. Mauleh, Ed. A. Brinkmann M 1 - 1,25.	Antonin. M. Aurel., commentar. II. XII, Rec I. St. ch. Ed. II. M 2 40 2,50.
	Antoninus Liberalis: s. Mythographi
	Apocalypsis Anastasiae, Ed. R. Bombarg M 1 70 1,60.
	Apollodori bibliotheca, Ed. R. Wagner, s. s. Mythographi, Vol. I.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

- Apollonius Pergaeus.** Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiborg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
- Apollonii Rhodii Argonautica.** Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
- ***Applani hist. Rom.** Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. *M.* 6.— 6.60.
- Archimedis opera omnia.** Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.
- Aristeae ad Philocratem epistula c. cct. de vers. LXX interpr. testim.** Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
- Aristophanis comoediae.** Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. je *M.* 2.— 2.50.
Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax.
— II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
Einzelne jedes Stück *M.* —.60 —.90.
- *— **cantica.** Dig. O. Schroeder. [In Vorb.]
- Aristoteles de partib. anim. II. IV.** Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
- *— **de animalium motu.** Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
- *— **de animalibus historia.** Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
- **physica.** Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
- **ethica Nicomachea.** Rec. Fr. Sussemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
- **quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica.** Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
- **politica.** Ed. Fr. Sussemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
- **magna moralia.** Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.20 1.60.
- **de anima II. III.** Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
[ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.80 2.20.
- **ars rhetorica.** Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
- *— **metaphysica.** Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
- **qui fereb. libror. fragmenta.** Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
- **oconomica.** Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.50 1.90.
- **quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia.** Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
- Aristoteles parva naturalia.** Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.
— **Πολιτεία Ἀθηναίων.** Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
— : s. a. Musici.
[— —] **Divisiones quae vulgo dicuntur**
***Aristoteleae.** Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
- Arriani Anabasis.** Rec. Car. Abicht. *M.* 1.50 2.—, mit Karte *M.* 1.80 2.30.
- *— **quae exstant omnia.** Ed. A. G. Roos. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
*— **Anabasis.** Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
scripta minora. Edd. B. Hercher et A. Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
- Athenaei dipnosophist. II. XV.** Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
- Autolyei de sphaera quae movetur I., de ortibus et occasibus II. II.** Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
- Babrii fabulae Aesopeae.** Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. tetrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
— — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
- Bacchius:** s. Musici.
- Bacchylidis carmina.** Ed. III. Ed. Fr. Blab. *M.* 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia:** s. Hymni Homero: s. Bucolici. [rici]
- Blemyomachia:** s. Eudocia Augusta
- Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis Moschi reliquiae.** Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
- ***Caecilli Calactini fragmenta.** Ed. B. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
- Callinici de vita S. Hypatii I.** Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
- Cassianus Bassus:** s. Geoponica.
- Cebetis tabula.** Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
- Chronica minora.** Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40
- Claudiani carmina:** s. Eudocia Augusta
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II.** Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
- Colluthus:** s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium.** Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae Iudi bundae.** Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. je *M.* 3.— 3.50.
- ***Damascii vita Isidori.** Ed. J. Hardy. [In Vorb.]
- Demades:** s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte or.** Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- orationes. Recc. G. Dindorf-
i. maior. [Mit adnot. crit.]
Mk 2.80 3.20.] Mk 7.20 9.—
[Ohne die adnot. crit.] 3 voll.
2.20.] Mk 4.50 6.— [6 partes.
1.20.]
- ars 1. Olynthiacae III. Phi-
l. De pace. Philippica II.
lonneso. De Chersoneso. Phi-
e III. IV. Adversus Philippi-
um. Philippi epistola. De con-
one. De symmoriis. De Rho-
libertate. De Megalopolitis.
dere Alexandri.
- s 2. De corona. De falsa lega-
- ars 1. Adversus Leptinem.
Midiam. Adversus Andro-
Adversus Aristocratem.
- ars 2. Adversus Timocratem.
us Aristogitonem II. Adversus
um III. Adversus Onetorem II.
othemin. In Apaturium. In
onem. In Lacritum. Pro Phor-
In Pantaenctum. In Nausi-
n. In Boeot de nomine.
otum de dote.
- ars 1. In Spudiam. In Phae-
t. In Macartatum. In Leocha-
u Stephanum II. In Euergum.
mpiodorum. In Timotheum.
elem. Pro corona trierarchica.
lippum. In Nicostratum. In
m. In Calliclem.
- ars 2. In Dionysodorum. In
lem. In Theocrinem. In
m. Oratio funebris. Amatoria.
ia. Epistolae. Index historicus.
- Demosthene. Recc. Diels et
Mk 1.20 1.50.
- ationes adiectis Demadis qui
mentis ἐπιτῶ τῆς δημοκρατίας.
a B. Ed. II. Mk 1.— 1.40.
- otheca hist. Edd. Fr. Vogel
scher. 6 voll. Voll. I—III. je
60. Vol. IV. Mk 6.80 7.40.
5.— 5.60.
- indorf. 5 voll. Vol. I u. II.
Vol. III u. IV. je Mk 3.—
3.75.
- noandensis fragmenta. Ord.
William. Mk 2.40 2.80.
- Cocceiani historia Romana.
er. 5 voll. Vol. I. Mk 6.— 6.60.
1.80 5.40. [Ed. L. Dindorf.
je Mk 2.70.]
- ostomi orationes. Rec. L.
Vol. I. [Vergr.] Vol. II. Mk 2.70
ubearbeitung von A. Sonny
- Dionysi Halle. antiquitates Romanae.
C. Jacoby. 4 voll. Voll. I—V.
Mk 4.— 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et
Radermacher. Vol. I. Mk 6.— 6.60
— — Vol. II. Fasc. I. Mk 7.— 7.60
* — — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia c. Gr. comment.
Ed. P. Tannery. 2 voll. Mk 10.— 11.—
- *Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles.
Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadt-
mueller. Mk 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G.
Kinkel. Vol. I. Mk 3.— 3.50.
- Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec.
H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion,
gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior.
Mk 10.— 10.80. Ed. minor. Mk 6.— 6.60.
- *Epistulae privatae graecae in pap. aet.
Lagid. serv. Ed. St. Witkowski.
Mk 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi: s. Mytho-
graphi III. 1.
- *Erotici scriptores Graeci. Ed. J. Mewaldt.
[In Vorb.]
- Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg
et H. Menge.
Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr.
est Heiberg. Mk 24.60 27.60.
— VI. Data. Ed. Menge. Mk 5.— 5.60.
— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis,
Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Hei-
berg. Mk 5.— 5.60.
- — — Supplem.: Anaritii comm.
ex interpr. Gher. Crem. e. M. Curtze.
Mk 6.— 6.60.
- : s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani
carmm. Graec. rell. Acc. Blemymachiae
fragmm. Rec. A. Ludwich. Mk 4.— 4.40.
- violarium. Rec. I. Flach. Mk 7.50 8.10.
- Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck.
Ed. III. 3 voll. Mk 7.80 9.30.
- Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae.
Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae.
Hercules furens. Supplices. Hippo-
lytus. Mk 2.40 2.90.
- II: Iphigenia Aulidensis. Iphigonia
Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes.
Rhesus. Troades. Phoenissae.
Mk 3.40 2.90.
- III: Perditarum — diarum frag-
menta. Mk 7.—
Einzeln jede Mk —.40 —.70.
- * — cantica. — O. Schroeder. [In
Vorb.]
- Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll.
Mk 23.60 25.80.
- Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conser. Rec.
A. Eberhard. Vol. I. Mk 3.75 4.25.

- ones Graecae ad illustrandas
selectae. Ed F Solmsen
1 60 2.
- Philoponus:** s Philoponos
opern. Rec S Q Nabur 6 voll
29.
- Rec I Bekker 6 voll, Vol. I V
Vol. VI # 2 10
- Pionta.** Ed C Schotte # 1 20
- Th Thalheim** # 2 10 2,50.
- orationes.** Recd Bunseler
vol. I # 4 4,50.
- imp. quae supra. omnia.** Rec
ertlein 2 voll. # 6 75 7 60.
- v Fr Cumont et J Bidz**
7]
- imp. novellae.** Ed C E La-
e a Lingentha. - partes
11 60.
- Appendix I # 60 I.
Appendix II. De diocrea
lex ab imp Justiniano anno
1 20 1,60.
- typosis:** s Georgii styphana
opera. Ed R Foerster V II-III
35 50. Vol. IV. I d I r.
- opera.** Rec C Jacobitz [6 part
5 1,40] 3 voll. # 2 10 2,00.
N Nica Vol I Fase I
XIV # 2 80 3,20.
- Prolegg. Fase I # 1 1,25
colla la Iulianum. Ed H Ra.
6 60
- als Alexandra.** Rec O Kinko
2 20.
- or. in Leocratem.** Ed Fr Blass
20 1,30. Ed ma r
90.
- ostentis et Calendaria Graeca**
Ed C Wachsmuth Ed II
6 60.
- ucensibus I.** Ed R Wunsch
80.
- ngelstratibus I.** Ed R Wunsch
60.
- ratibus.** Rec Th Thalheim
3 3,60. Ed ma r
1 60.
- ant vita Porphyrii, episcopi**
1 add not philol Bam sodales
2 80.
- Anmonds carminum de actionum**
s rel. Acc anecdota astrologia.
Ludwich # 1 80 2 20.
- riptores Graeci.** Ed R West-
Vol I Hephaestion # 2 70 3,20.
- orum scriptorum reliquiae.** Ed
1 Vol I Scriptores Graeci
2. [Vol II Scriptores Latini
2,50.] 2 voll. # 5 0 6.
- a Rucollet**
- Musici scriptores Graeci.** Aristotele
Leontio Nicomachi s Leontio s Gardo
s Alvidese s siodoru veterim quid
quid exstat Rec C Janis Alu s
1 80. # 2 0,50.
- Supplementum Mezdor
rel # 1 20 1,60.
- ***Musonii Rusi reliquiae.** Ed O Hense
2 20 3,80.
- Mythographi Graeci.** Vol I Apollodori
librorum, Pindarum in de Ierona
laboris Ed R Wagner # 3 60 4 20.
- Vol II Fase I Parthenii in
2 40 2 50. ed E Sako s wak
Antonini Liberalis # 2 40 2 50.
- ed E Martini # 2 40 2 50
- Suppl Parthenius,** ed E Martini
2 40 2 50
- Vol III Fase I Fratothenia eate-
steris Ed Olivieri # 1 20 1 00.
- Vol III Fase II Palaephati
2 40 2 50. Heracitli lib # 2 40 2 50.
- Excerpta Valcani vulgo Anonymus d**
incredulitas. Ed N Festa # 2 80
20.
- Naturalium rerum scriptores Graeci**
minores. Vol I Para socrati, An-
gostis, Apollonios, Theophr, Anon rus
Valcanus Rec O Kessler # 2 10 3 10.
- Nicephori archiepiscopi opusce.** Hist I I
C de hooer Acc Igantli Buarone s I
Nicephori. # 3 30 3,70.
- Nicephori Blemmydae curr. vitae et car**
mina. Ed A Heisenberg # 1 0 40
- Nicomachi Geraseni Introductionis**
arithm. II. II. Rec E Hochbe # 80
2 20.
- s a Musici**
- Novi Dionysiorum II. XLVIII.** Rec
A Koech # Vol I II # 6 60
- paraphrasia s evangelii Ioannet. I
A Scheindler # 1 50 6.
- ***Olympiodori in Plat. Phaedon.** Ed W
Norvin In Ver
- Onosandri de Imperatoris aff. I.** Rec A
Koechly # 1 20 1 60.
- Palaephatus:** s Mythographi
- Parthenius:** s Mythographi
- Patrum Nicaenorum nomina graeco**
latina, syriace, coptica, arabice, arme
niane. Ed H Gelzer II H: genfeld.
6 60.
- Passages Graeciae res nota.** Rec Fr
Spira Vol I III # 6 9.
- Pediasimus:** s Mythographi
- Philodemi volumina rhetorica.** Ed S s id
I a s 2 voll u Seppi # 11 12 60
- de musien II. Ed I Kompe
1 50 2.
- ***Philodemi** s. Ht Ed Chr Jensen
2 40 2 80.

Letten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Philoponi de officio mundi II.** Rec. W. Reichardt. 4. — 4.60.
 — **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Rabe. *M.* 10. — 10.80.
- Philostrati (mal.) opera.** Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 9.25.
 — **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones.** Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14. — 15.20.
- Pindari carmina.** Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
 [—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8. — 8.60.
- Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi.** Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrab. 6 voll. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3. — Vol. II. *M.* 2. 2.50.] *M.* 14. — 17.50.
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* —.70 1. —
 — 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1. — 1.40.
 — 3. Sophista. Politicus. *M.* 1. — 1.40.
 — 4. Parmenides. Philebus. *M.* —.90 1.30.
 — 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —.70 1. —
 — 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* —.70 1. —
 — 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* —.70 1. —
 — 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —.70 1. —
 — 9. Gorgias. Mono. *M.* 1. — 1.40.
 — 10. Hippias I et II. Ioc. Menexenus. Clitophon. *M.* —.70 1. —
 — 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.
 — 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1. — 1.40.
 — 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3. —
 — 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.
 — 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 2. — 2.40.
- Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.
 — 4—6 = Vol. II.
 — 7—10 = Vol. III.
 — 11. 12 = Vol. IV.
 — 13 = Vol. V.
 — 14. 15 = Vol. VI.
- Plotini Enneades praem. Porphyrii de Plotini deque ordine librorum eius lib.** Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9. — 14.
- Plutarchi vitae parallelae.** Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M.* 2.40 2.90. Vol. II. *M.* 3. — 3.50. Voll. III—V. je *M.* 2.10 2.40. *M.* 11.70 14.20.
- Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* 1. — 1.40.
 — 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1. — 1.40.
 — 3. Timoleon et Aem. Paulus, Alcibiades et Marcellus. *M.* 1. — 1.40.
 — 4. Aristides et Cato, Philopoeus et Flaminius, Pyrrhus et Marcellus. *M.* 1. — 1.40.
 — 5. Lysander et Sulla, Cimon et Alcibiades. *M.* 1. — 1.40.
 — 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* —.80 1.15.
 — 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* —.80 1.15.
 — 8. Alexander et Caesar. *M.* —.80 1.15.
 — 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.80 1.15.
 — 10. Agis et Cleomenes, Tibullus et Gracchi. *M.* —.70 1. —
 — 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.80 1.15.
 — 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.80 1.15.
 — 13. Dio et Brutus. *M.* —.80 1.15.
 — 14. Artaxerxes et Aratus, Gallus et Otho. *M.* 1. — 1.40.
- Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.
 — 3—5 = Vol. II.
 — 6—8 = Vol. III.
 — 9—12 = Vol. IV.
 — 13. 14 = Vol. V.
- * — — Edd. Cl. Lindskog, J. Mew et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]
- **moralla.** Rec. G. N. Bernardus. 7 voll. je *M.* 5. — 5.60.
- Polemonis declamationes duae.** Rec. Hinck. *M.* 1. — 1.40.
- Polyaeni strategematicon II. VIII.** Ed. Woelfflin-Melber. Ed. II. *M.* 7.50
- Polybii historiae.** Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Vol. I. II. III. je *M.* 4.40 5. — Vol. IV. *M.* 5.60. Vol. V. *M.* 2.40 3. —
- * **Polystrati Epic. π. ἀλόγου καταφρονήσεως.** Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- usec. sel. Rec. A. Nauck. 3.— 3.50.
 του ἀπορροαί πρὸς τὰ νοητά. mmert. *M.* 1.40 1.80.
 i carmina: s. Eudocia
- chi in primum Euclidis ele-
 librum commentarii. F
 ein. *M.* 6.75 7.30.
- nis rem publicam commen-
 G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.—
 II. *M.* 8.— 8.60.
- onis Timaeum commentaria.
 chl. Vol. I. *M.* 10.— 10.80.
 8.— 8.60. Vol. III. *M.* 12.—
- esariensis opera omnia. Rec.
 Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80.
M. 3.60 4.—
- n vitae fabulosae. Edd. H.
 Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—
- pera. Vol. I. Syntaxis, ed.
 erg. P. I. libri I—VI. *M.* 8.—
 L. libri VII—XIII. *M.* 12.—
- astron. min. *M.* 9.— 9.60.
 nei Posthomerorum II. XIV.
 nermann. *M.* 3.60 4.20.
- eci. Rec. L. Spengel. 3 voll.
 C. Hammer. *M.* 4.20 4.80.
 III vergr.]
- epertorium griechisch. Wörter-
 Speziallexika. *M.* ---.80 1.—
- otlei s. Eroticis scriptores.
 siehe: Metricis scriptores.
- gici, siehe: Metrologici
 s.
- am Constantinopolit. Rec.
 r. 2 Fasc. *M.* 10.— 11.20.
- nomonici, siehe: Physi-
 ois scriptores.
- profani.
 : s. Philoponus.
 : s. Patrum Nicaen. nomm.
 : s. Zacharias Rhetor.
 : s. Stephanus von Taron.
 F. Gerland, Quellen z. Gesch.
 hist. Patras. *M.* 6.— 6.60.
- noensis opuscula. Ed. I. L.
M. 5.— 5.50.
- hi syntagma. Ed. B. Lang-
 1.80 2.20.
- agoediae. Rec. Guil. Din-
 Vieur. S. Mekler. Ed. maior.
 20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.
 ede Tragödie (Ajax. Antigone.
 Oedipus Col. Oedipus Tyr.
 s. Trachiniae) *M.* ---.30 ---.60.
- *Sophoclis . Dig. O. Schroeder.
M. 1.40 1.—
- [—] Sch[] tragoedias vetera.
 Ed. P. N. . . . us. *M.* 4.80 5.40.
- *Stephanus Taron. add. H. Gelzer et
 A. Bu . . . rdt. *M.* 5.60 6.—
- Stobaeus . . . gium. Rec. A. Meineke.
 4 voll. [Vol. I—III vergr.] Vol. IV. *M.* 2.40.
- . . . Mogae. Rec. A. Meineke. 2 voll.
 3.— 7.—
- St. . . . geographica, Rec. A. Meinke.
 Vol. I. je *M.* 3.60 4.20.
- *Synkela . . . Ed. W. Beichardt. [U. d. Pr.]
 Syriani in Hermogenem comm. Ed.
 H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed.
 L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodreti Graec. affect. curatio. Rec.
 H. Raeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed.
 B. Hercher. *M.* ---.50 ---.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathe-
 mat. ad leg. Platonem util. Rec.
 E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F.
 Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II vergr.]
 Vol. III. *M.* 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed.
 K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II.
 VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.
 [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor
 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G.
 Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W.
 Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed.
 min. *M.* ---.80 1.10.
- . . . historia Graeca. Rec. O. Koller.
 Ed. min. *M.* ---.90 1.30.
- . . . Rec. L. Dindorf. *M.* ---.90.
- . . . institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed.
 mai. *M.* 1.50 2.— Ed. min. *M.* ---.90 1.30.
- . . . commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed.
 mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* ---.45
 ---.75.
- . . . scripta minora. Rec. L. Dindorf.
 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.
 Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger.
M. 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. L.
 Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.
- Novum Testamentum Graece ed. Ph. Butt-
 mann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.

ten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Verg. Pseudacronis scholia in Horatium
vetustiora. Rec O Keller Vol I
M 9 - 19 - Vol II M 12 13
Amianus Marcellini rer. gest. roll. Rec
V Gardthausen 2 voll M 7 20 8 40.
Ampellus, ed Woelfflin, siehe Floras
Anthimii de observatione ciborum epistola.
Ed V Ross. Ed II M 1 1.25.
Anthologia Latina sive poesis Latinae
supplementum.
Para I Carmin. in codd script. rec A
Kriese. 2 fascic Ed II. M 8 80 10.
II Carmin epigraphica cond Fr
Buecheler 2 fascic M 9 20 10, 40.
Syllabus Damasus
Anthologie a. rom. Dichtern v O Mann
M - 60 .90.
Apulei metamorph. II. XI. Ed J v d Vlioth
M 3 3.00.
apologia et florida. Ed J v d Vlioth
M 4 4.50.
opera. Vol I Metamorphoses. Ed
B. Heim M 3 - 8 40. Vol II Fasc I
Apologia Rec R Halm M 2 40 2.80.
Vol I, her philob. b. P Thomas
II 3 Pr
Augustini de civ. dei II. XXII. Rec
B. Dominant Pa II 2 voll M 7 20 8.40.
confessionum II. XIII. Rec P Knoll
M 2 20 3.20.
Aulularia sive Querculus comedia. Ed
R Loiper M 1 50 2.
Ausonii opuscula. Rec R Peiper Adf
est tabula M 8 - 8.60.
Avienus Arsten. Ed A. Breysig M 1 1.40.
Benedicti regula monachorum. Rec
ed Woelfflin. M 1 60 2.
Boetii de instit. arithmetica II. II, de
instit musica II. V. Ed G Friedlein
M 5 10 3.60.
commentarii in I Aristotelis $\pi\epsilon$
 $\tau\epsilon$ $\nu\epsilon$ $\nu\epsilon$ $\nu\epsilon$ Rec C Meiser 2 partes
M 5 70 9 70.
Caesarii commentarii cum A. Hirtil
variaque supplementis Rec R Kübler
1 voll
Vol I de bello Gallico. Ed min
M - 10 1.10. Ed mai M 1 40 1.80.
II de bello civili. Ed min M 60
90. Ed mai M 1 1.40
III P I de b. Alex., de b. Afr. Rec
F. Woelfflin Ed min M 1 10 1.0
I Ed mai M 1 10 1.50.
III P II de b. Hispan., fragmenta.
indices. M 1 50 1.90.
- Rec P Dinter Ausg in
I Ed obned krit praefat c. M 1 50 2.10.
de bello Gallico. Ed minor
Ed II M 1 1.10.
- - de bello civili. Ed minor
Ed II M 60 .90.
Calpurni Flacci declamationes.
G. Lehnert M 1 40 1.50.
Cassii Felici de medicina I. Ed V Ross
M 3 - 3.10.
Catonis de agr. cultura I. Rec H. K
M 1 - 1.40.
- Tibulli, Propertii carmina. Ed
L. Mueller M 2 70 3.20.
Catulli carmina. Recens. I. Mueller
M 45 - 70.
Celii de medicina II. Ed C. Darember
M 3 3.00.
Censorini de die natali I. Rec
Hultsch M 1 20 1.00.
Ciceronis scripta. Ed F W Müller
G. Friedrich 5 partes II voll
Para I Opera rhetorica, ed Friedr
rich 2 voll (Vol I. M 1 60 2.50
Vol II M 2 40 2.50.) M 3 45 4.
II Orationes, ed Müller 3 voll
(je M 2 40 2.50.) M 5 30 7.80.
III Epistulae, ed Müller 2 voll
[Vol I M 3 60 4.20. Vol
II M 4 20 4.80.] M 7 80 9.
IV Scripta philosophica.
Müller 3 voll (je M 2 40 2.50
M 1 - 7.50.
- V Indices. [Vergl. Neubearbeitung
in Vorl.]
Auch in folgenden einzelnen Abteilungen
Nr 1 Rhetorica ad Herenniam,
Friedrich M - 20 1.10.
2 De inventione, ed Friedrich
M - 80 1.10.
3 De oratore, ed Friedrich
M 1 10 1.50.
4 Brutus, ed Friedrich M
1.
5 Orator, ed Friedrich M
75.
6 De optimo genere oratorum, pe
tiones et topica, ed Friedrich
M 50 - 75.
7 Orationes pro P. Quinctio,
Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio
Comocio, ed Müller M 70 2.
8 Divinatio in Q. Caeciliam, ed
in C. Verrem I, ed Müller M
75.
9a. Actio in C. Verrem II
accusationis II. I III, ed Müller
M 1 - 1.40.
9b. II IV V, ed Müller
M 50 - 75.
10 Orationes pro M. Tullio,
M. Fonteio, pro A. Caecina, de impo
n. Pompeii pro lege Manilia,
Müller M 50 75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Cicero scripta. Edd F W Müller et G Friedrich

- Nr 11 Orationes pro A. Cluentio habitae, de lege agraria, pro C. Reurio perduellionis reo, ed Müller *M* 1.10.
- 12 Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed Müller *M* 70 l. —
- 13 Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed Müller *M* 50 75.
- 14 Orationes post reditum in senatu, et post reditum ad Quirites habitae, de dolo suo, de haruspium responso, ed Müller *M* 70 l. —
- 15 Orationes pro P. Sestio, in P. Vatium, pro M. Caelio, ed Müller *M* 70 l. —
- 16 Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Fulvium Placurum, pro Cn. Plancio, pro Raio Postumo, ed Müller *M* 70 l. —
- 17 Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed Müller *M* 50 75.
- 18 Orationes in M. Antonium Philippense XIV, ed Müller *M* 90 l. 30.
- 19 Epist. ad fam. I I IV, ed Müller *M* 90 l. 30.
- 20 Epist. ad fam. I V VIII, ed Müller *M* 90 l. 30.
- 21 Epist. ad fam. I IX XII, ed Müller *M* 90 l. 30.
- 22 Epist. ad fam. I XIII XVI, ed Müller *M* 90 l. 30.
- 23 Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Cicero de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed Müller *M* 60 90.
- 24 Epist. ad Att. I I-IV, ed Müller *M* 1 1.40.
- 25 Epist. ad Att. I V-VIII, ed Müller *M* 1 1.40.
- 26 Epist. ad Att. I IX XII, ed Müller *M* 1 1.40.
- 27 Epist. ad Att. I XIII XVI, ed Müller *M* 1 1.40.
- 28 Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed Müller *M* 60 90.
- 29 Academica, ed Müller *M* 70 l. —
- 30 De finibus, ed Müller *M* 1 1.40.
- 31 Tuscanicae disputationes, ed Müller *M* 80 l. 10.
- 32 De natura deorum, ed Müller *M* 70 l. —

Cicero scripta. Edd F W Müller et G Friedrich

- Nr 33. De divinatione, de fato, ed Müller *M* 70 l. —
- 34 De re publica, ed Müller *M* 70 l. —
- 35 De legibus, ed Müller *M* 70 l. —
- 36 De officiis, ed Müller *M* 70 l. —
- 37 Cato Maior de senectute, Laelii de amicitia, Paradoxa, ed Müller *M* 50 75.

Inhalt von

Nr	1	2	Pars	I, vol	I
	3	6	=	Pars I,	vol I.
	7	9	=	Pars II,	vol I
	10	4	=	Pars II,	vol II
	15	18	=	Pars I,	vol III
	19	23	=	Pars III,	vol I
	24	28	=	Pars III,	vol II
	29	31	=	Pars IV,	vol I
	32	35	=	Pars IV,	vol II
	36	37	=	Pars IV,	vol III

- orationes selectae XXI. Rec C F W Müller 2 partes.

Pars I Oratio pro Roscio Amerino, in Verrem l. IV et V, pro lege Manilia et Catilinam, pro Marcia. *M* 80 l. 10.

II Oratio pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I II XIV. *M* 90 l. 20.

- orationes selectae XIX. Edd tedes adieco A Eberhard et C Harschfelder. Ed II *M* 2 2.50.

Oratio pro Roscio Amerino, in Verrem l. IV V, de imperio Pompei, in Cato part IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I II, divinatio in Caeciliam.

— epistolae. Rec A S Wasenberg 2 vol. [Vol I vergr.] Vol II *M* 3 3.60.

— epistolae selectae. Ed R Dietrich 2 partes [P I *M* 1 1.40 P II 1 1.30 2.] *M* 2 50 3.40.

* — de virtut. l. fr. F H Knoellinger (U d Pr)

Claudian carmina. Rec J Koch *M* 3 60 4.20.

Claudii Hermeri medicina chronicis. Ed E. Oder *M* 12 12.80.

Claudivian carmina. Rec E. Ludwig 2 part. *M* 2 3.00.

[Constantinus] Inc. suet. de C. Magna eiusque matre Helena. H. G. 1 d E. Heydenreich *M* 61 60.

Cornelius Nepos: * Nepos.

Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec Th Vogel *M* 1 50 1.90.

* Epitoma. Ed Hedicke (U d Pr)

Die **fetten** Zahlen verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Damasi epigrammata.** Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Daretis Phrygii de excidio Troiae hist.** Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani ll. VI.** Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—
- Donati comm. Terenti.** Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80.
- * — — — **interpretat. Vergil.** Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—
- Dracontii carm. min.** Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.
- Eclogae poetar. Latin.** Ed. S. Braudt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Eutropii breviarium hist. Rom.** Rec. Fr. Rühl. *M.* —.45 —.75.
- Firmici Materni matheseos ll. VIII.** Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.
- * — — — **de errore profan. relig.** Ed. K. Ziegler. [U. d. Pr.]
- Flori, L. Annaei, epitomae ll. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio.** Ed. O. Rössbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontini strategematon ll. IV.** Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera.** Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.
- Gai institutionum iuris civilis commentt. quattuor.** Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VI. Cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. ll. XX.** Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
- Gemini elementa astronomiae.** Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea.** Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- * **Grammaticae Romanae fragm.** Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt.** Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.
- Hieronyni de vir. inlustr. l.** Acc. Gennadii catalogus viror. inlustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
- Hildegardis causae et curae.** Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- Historia Apollonii, regis Tyri.** Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta.** Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
- Horatii Flacci opera.** Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
- * — — — Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2.— 2.40.
- Hygini gramatici l. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim.** Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- Iurisprudentiae anteiustinae supersunt.** In usum maxime rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. *M.* 6.75 7.40. — Indices ed. [Vergriffen.]
- — — **Supplement: Bruchstücken röm. Juristen.** Von E. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae supersunt.** Ed. F. P. Bremser. *M.* 5.— 5.60. Pars II. *M.* 16.— 17.40.
- Iustiniani institutiones.** E. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist. Phil. Trogi ex rec. Fr. Rühl.** in Pompeium Trogum ab Schmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum ll.** Rec. mann. *M.* —.45 —.75.
- Iuvenci ll. evangelicorum** C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statii Livi ab urbe condita ll.** Weissenborn-Müller. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.10
- Pars I—V auch in einzelnen Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* — I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* — II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* — II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* — III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* — III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* — IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* — IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* — V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* *
- V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* — VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. ll. X. It.** Ed. *M.* 4.40 5.—
- Lucreti Cari de rerum natura** A. Brieger. *M.* 2.10 2.50. Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenhausen. *M.* 8 — 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. reich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton ll.** R. bert. *M.* 2.70 3.20.
- * **Martianus Capella.** Ed. A. Diez
- Melae, Pomponii, de chorographia.** Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll.
- Minucii Felicis Octavius.** R. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chronis. Siehe Nepotis vitae.** Edd. Halm-Fl. *M.* —.30 — 60.
- * — — — m. Schulwörterbuch v. l. 14. Auflage. *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exen

- i de compendiosa doctrina**
 Ed. W. M. Lindsay. Vol. I. — XX et ind. *M.* 17.20 19.—
 IV. paganos II. VII. Rec. C. Ster. *M.* 4.— 4.50.
 Rec. R. Merkel. 3 tomi.
Amores. Heroides. Epistulae. Ars amatoria. Facies faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
Metamorphoses. Ed. II. *M.* 1.30.
Tristia. Ibis. Ex Ponto libri alieutica. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
 II. V. *M.* —.45 —.75.
 II. VI. *M.* —.60 —.90.
Phoroneon delectus Siebelisii. Fr. Polle. Mit Index. 90.
Praxis agriculturae. Rec. J. C. *M.* 5.20 5.60.
Praxis Latina XII. Rec. Aem. *M.* 3.60 4.20.
Praxis nominum nomina graece, laetice, coptice, arabice, armenice. H. Golzer, H. Hilgenbrant. *M.* 6.— 6.60.
Praxis veterinaria. Ed. M. Ihm. 1.
Praxis I. Rec. C. Hermann. 60.
Praxis Aesopiae. Rec. L. Mueller. 60.
Praxis Schulwörterbuch von A. 1. *M.* —.90 1.30.
Praxis scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 6.— 4.— 15.20.
Praxis diae. Rec. F. Goetz et al. 7 fasc. *M.* 10.— 13.30.
Praxis Amphitruo, Asinaria, Aulularia. De Plauti vita ac poesi testimonia. 2.—
Praxis Bacchides, Captivi, Casina. *M.* 1.50 2.—
Praxis Stellaria, Curculio, Epidicus. 2.—
Praxis Ienaechmi, Mercator, *Miles Aemilianus. 1.50 2.—
Praxis Stellaria, Persa, *Poenulus. 2.—
Praxis Pseudolus, *Rudens, Stichus. 2.—
Praxis Truculentus, Fragmentum Acc. conspectus metrorum. 2.—
 mit * bezeichneten Stücke je 1.90, die übrigen je *M.* —.45
Praxis Supplementum (De Plauti vita testimonia. Conspectus metrorum). 1.45 —.75.
- *Plini naturalis historia.** 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8.— 8.60. Vol. II. *M.* 3.— 3.50. Vol. III. *M.* 4.— 4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.— 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.— 3.50.
 — II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
 — (Iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.
Plinii Secundi quae fertur una cum Gargillii Martialis medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
Poetae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Vol. VI vergr.] *M.* 20.10 23.40.
Pomponius Mela: s. Mela.
Porphyronis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 5.— 5.60.
Prisciani euphoriston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.
Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
 * — — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. II. *M.* 21.— 22.60.
Quintilliani instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. je *M.* 1.80 2.20.
 — — liber decimus. Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.
 * — — Ed. L. Badermacher. P. I. *M.* 3.— 3.50.
 — declamationes. Rec. C. Bitter. *M.* 4.80 5.40.
 * — decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.— 12.60.
Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
Rutilii Namatiani de reditu suo II. II. Rec. L. Mueller. *M.* —.80 1.10.
Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* — 45 —.75.
Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragmm. *M.* 4.— 4.60. Vol. II. Comicum fragmm. *M.* 5.— 5.60.
Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
 — Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.
 — tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.

Die in Ziffern verstanden sich für gebundene Exemplare.

- Seneca factoris oratorum et rhetorum
sententiae, divisiones, colores. Ed
A Kiessling *M* 4 50 5.—
- Sidonius Apollin. Rec P Mohr *M* 5 606.20.
- Soli Basil Punicæ. Ed L Baner 2 vo.
M 4 80 5.00.
- Sorani generosiorum vetus translatio
Latina cum add Græci textus reli. Ed
V Rose *M* 4 80 5.40.
- Statius. Edd A Klotz, nl
Vol I Silvæ Rec A Klotz *M* 2 2.50.
- II Fasc I Achæis Rec A Klotz
M 1 20 1.60.
II Fasc II Thebais Rec Ph Kohl-
mann *M* 4 80 5.40.
III Lactantii Placidi scholia in
de deidem Ed R Jahne *M* 8 — 5.00.
- Suetonii reli. Fasc I Rec M Ihm. [d Pr]
Fasc II Rec C J Roth *M* 80 1.20
- Tacitus. Rec C Halm Ed IV 2 tom
M 2 10 3.20.
Tomus I LXX ab excessu divi Augusti
M 1 20 1.00. Fasc I Lib I VI
M 75 1.10. Fasc II Lib XI XVI
M — 75 1.10.]
I. Historiæ et libb minoræ *M* 1 —
1.30. [Fasc I Historiæ *M* — 1
1.30. Fasc II Germania Agricola
Dialoga *M* 45 — 75.]
- Terentii comœdiæ. Rec A Fæckeolæen
Ed II *M* 2 1 2.60.
Johes Stück Hecyra, Phormio, Adelphoe
Andria, Hæton Timocleus, Eunuchus
M 45 — 75
]Scholia Terentiana. Ed Fr Seiler
M 2 2.40.
- Tibulli B. IV. Rec L Mæller *M*
40.
- Ulpian fragmenta. Ed E Hus
Ed V *M* 75 1.10.
- Valeri Maximi factorum et dicit
memorab. II. IX. Cum lubri Part
Iannarii Nepotiani epitomis. Rec
Kempf Ed II *M* 7 20 2.80.
- Valeri Alexandri Polemi res
Alexandri Macedonæ. Rec B Kuo
M 4 4.50.
- Valerii Flacci Argonauticæ. Rec
Bachrens *M* 1 50 2 —
- Varronis rer. rusticæ reli. Rec H
M 1 61 2.
- Vegeti Reuanti digestorum artis
medicinæ libri. Ed F Lormat
M 3 6 60.
- — — epitoma rei milit. Rec C I
Ed II *M* 3 90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Romanæ reli.
C Halm *M* 1 1.40.
— — — Rec Fr Hasso *M* — 60
- Vergilii Maronis opera. Rec O Rib
Ed II *M* 1 50 2.
— — — Aeneis. *M* — 90 1.30.
Bucollæa et Georgica. *M*
75.
Bucollæa, Georgica, Aeneis.
O Guthring 2 tom *M* 1 35 2.
Tom I Bucollæa Georgica *M* 45
II Aeneis *M* 90 1.30.
- Virgilii Grammatici opera. Ed J Hu
M 2 41 2.80.
- Vitruui de architectura II. X. Ed V
Ed II *M* 5 — 5.00.

b. Bibliotheca scriptorum medii ævi Teubneriana. [8]

- Alberti Stadensis Troilus. Ed Th Merz
dorf *M* 3 3.40.
- Amareli sermonum II. IV. Ed M Mani
lira *M* 2 25 2.60.
- Canabitzæ in Dionysium Halle. comm.
Ed M Labnerdt *M* 1 80 2.20.
- Christus patiens. Tragoedia Gregori
Nazanzeno falso attributa Rec I G
Trombs *M* 2 40 2.80
- Comœdiæ Horatianae tres. Ed R Jahne
M 1 20 1.60.
- Ægidii Corbolicensis vaticana de signis et
sympt. rec. Ed V Rose *M* 2 80 3.20
- Guillelmi Blesensis Aïdas comœdia
C Lormeyer *M* 80 1.20.
- Hildegardis causæ et curæ. La P
ber *M* 4 40 5.—
- *Horatii Romani percarina. Ed M
nerat *M* 1 20 1.00.
- *Hrotsvitæ opera Ed W Stre
M 4 — 4 60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occu
Ed A Swoloda *M* 4 4.00.
- Thiefridi Epornacensis vita Willib
metrica. Ed K Rossberg *M* 1 80
- Vitæ sanctorum novem metricæ.
Guil Harster *M* 3 — 3.00.

c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris ætatis

Eddidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolæ vel viror. clar. sæc XVI, XVII. Mureti scripta sel. Ed I Frey
Ed J. Weber *M* 40 2.80. *M* 2 40 3.20.
- Wauth, Paull, epistolæ sel Ed M Rubenküß elogium Th. Heuser
F. J. Keiserer *M* 1 1 2.— Ed I Frey *M* — 45 1.70.

Die fetten Ziffern v r stehen sich für gebundene Exemplare

Ausgabe wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr 8]

Der Sammelverlag wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern hat die Verlagshandlung einem wirklichen Institut zu begeben, welches sich zu einer Klassischen und vornehmlich deren Besorgung der Hauptwerke der antiken Literatur als der vornehmsten Aufgange des Alterthums annehmen wird.

de Sudhaus. H. 6 7. -	In Vorbereitung sind
de rer. nat. Buch III. Vol.	Galull Von G. Friedrich. U. d. Pr. I.
ze. H. 4 5. -	Clemens Alex. Paedagogos. Von S. Schwarz.
enais Buch VI. Vorl. Vorles.	Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
13.	Ovid Heroiden. Von R. Schwald.
Elektra. Von G. Kaibel.	Philestratos <i>περὶ γλυπτῶν</i> . Von H.
Technische Apologeten. Vor J.	Jutlander.
en H. 10 - 11. -	Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
	Pindar Pythien. Von G. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr 8, wenn nichts anderes bemerkt]

Die meisten der nachstehend angeführten Ausgaben sind bestmögliche wissenschaftliche Ausgaben zu dienen. Sie erhalten dabei mit wenigen Ausnahmen den vollständigen Apparat unter der Texte zum großen Theil sind sie, wie dies dann in der Einleitung bemerkt ist, mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

olorum: s Lucas	Apollonius' von Kitium Illustr. Kommen-
orationes. Ed. s. Ioh. ad F.	tar z. d. Hierokrat Sch. dt. π. τ. ο. ρ.
de. H. 4 -	Hrsg. v. H. Schöne. Mt. 31. Int. d. O.
in Oesiphontem. Rec. exp. A.	Lautdr. 4. 11.
er. H. 3 60	Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec.
agamemnon. Ed. R. H. Klaus. I.	G. Dindorf. 4. 11. 6.
cur R. Fugger. H. 3 15	equites. Rec. A. von Volsen. Ed. II.
gamemnon. Griech. u. deutsch mit	cur K. Zacher. H. 3.
von K. H. Koch. H. 3 -	- Pindus. Rec. A. von Volsen. H. 2.
Die mit erklärenden Anmerkungen	eclesiastusae. Rec. A. von Volsen.
Wecklein. H. 6	H. 2 10.
αὐτοῦ πο. H. 2	- Thesmophoriazusae. Rec. A. von
agamemnon	Volsen. Ed. II. H. 2.
de Chaeophoren	* pax. Rec. K. Zacher. U. d. Pr. I.
de Euboea den	Aristotelis ars rhet. cum annotatione
de ot fragmenta. Rec. G. Dindorf.	I. Spengel. Acc. vet. translatio Latina
-	z. voll. H. 16.
de ad Thebas. Rec. Fr. R. I.	politica cur vet. translatio G. de
de. Ed. II. H. 3.	Moorika. Rec. Fr. Sussemihl. H. 18.
de rhet. epistolae. Ed. A. Me.	ethica Nicomachea. Ed. et comment.
de. H. 4.	instr. G. Baehner. Alt. est. Fr. S. ar.
de ἑρμῆ, ἀφῆρα. Das APO der	romani epistolae. H. 1.
de Sammlung rho. Liebeslieder	Artemidorionirocritica. Rec. R. Harber.
de W. Wagner. H. 2 4.	H. 8.
de Plautusae s. pendix Baroc-	Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L.
kritiana. Rec. L. Sternbach.	Arens. H. 1 50.
	Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et
	Moschi reliquiae. Ed. H. L. Arens.
	2 voll. H. 21 50.

Die Zahlen verstehen sich für gebundene Exemplare

- Callimachen.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
- Carmina Graeca medii aevi.** Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
- Christianor. carum. Anthologia Graeca.** Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
- Comicorum Atticorum fragmenta.** Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragn. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
- Demetrii Phaleri de elocutione libellus.** Ed. L. Radermacher *M.* 5.—
- Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione.** Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
Περὶ διαλέξεων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
- Didymi Chalcenteri fragmenta.** Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
- Dionysii Thracis ars grammatica.** Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
- *Διορυσίου ἢ Δογγίλου περὶ ὕψους.** De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20.
- Eratosthenis carminum reliquiae.** Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40.
- Euripidis fabulae et fragmenta.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
 — — Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alceste. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Auliden-
 sis. *M.* 2.80.
- Euripides fabulae.** Edd. R. N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. III. — I. Andromachē
 — III. — II. Hippolytus
 — III. — III. Orestes. *M.* 1.20.
 — III. — IV. Phoenissae
 — III. — V. Troades. *M.* 1.20.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 1.20.
- tragoediae. Edd. Pflug Wecklein. (Mit latein. Kom-
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. —
 Ed. III. *M.* 1.20. — Andromachē
M. 1.20. — Heraclidae. Ed. I
 — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. —
 Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules
 Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae
M. 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. —
 Taurica. *M.* 1.20. — Iphigeni-
 Aulide. *M.* 1.20.
- Eusebii canonum epitome ex Telmaharensis chronico petita.** notisque illustrant C. Siegel H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
- Galenii de placitis Hippocratis et Rec. I. Müller. Vol. I. Prol. Graec., adnot. crit., vers. Lat.**
- Gnomica I. Sexti Pythagorici, Euagrii Pontici sententiae.** Ed. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Moschionis s. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60
- Grammatici Graeci recogniti et critico instructi.** 8 partes. 15 vo
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis grammatica. Ed. G. Uhlig
 Pars I. Vol. III. Scholia in Thracis artem grammaticam. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscolii supersunt. Ed. R. Schneidew. G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonii. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technologiae. Ed. A. Lentz. I.
 Pars III. Vol. II. Herodiani technologiae. 2 Fasc. *M.* 34.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii Choerobosci scholia in canones. *M.* 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci canones verbales et Sophronii e Characis commentario. [Fortsetzung in Vorb.]
- Herodas' Mimnamben,** hrsg. v. R. Lex. 8. [Vergr. Neue Aufl. in
- Herodiani ab excessu d. Marci** Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.8
- Herodiani technici rell.** Ed. Lentz. 2 tomi. Lex. 8. *M.* 54

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemp.

- agicorum Graecorum fragmenta.** Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—
- Irkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig.** I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M.* 28.—
- enokrates.** Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M.* 5.60.
- enophontis hist. Graeca.** Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—
- Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.**
De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. *M.* 3.60.
Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.
Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. *M.* 6.60.
Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80
— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.
- Zosimi historia nova.** Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

- ecdota Helvetica.** Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—
- Aurelii imp. epistt.:** s. Fronto, ed. Naber.
- Verrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis.** Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—
- Aviani fabulae.** Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.
- Caesar.] Pollionis de b. Africo comm.:** s. Polio.
- Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II.** Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.
- Catonis praetor libr. de re rust. quae extant.** Rec. H. Jordan. *M.* 5.—
- de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III.** Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.
Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.
— I — II. Varro. *M.* 6.—
— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—
— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—
— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—
— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—
- Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens.** 2 voll. *M.* 16.40.
Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—
— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.
- Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI.** Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koerner et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—
- ad M. Brut. orator.** Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.
- * — — Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato.** Rec. O. Plasberg. [U. d. Pr.]
- [—] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].**
- Q. Tullii, rell.** Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.
- Claudiani carmina.** Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.
- Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet.** Ed. Guil. Schmitz. [182 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—
- Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII.** Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—
- Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.** 8 voll. Lex.-8.
Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—
— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—
— IV. Glossae codicum Vaticani 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—
— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—
— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—
— VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—
- Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel.** Ed. E. Schneider.
Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. *M.* 3.60.
- Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina.** Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—
- *Ennianae poesis reliquiae.** Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.—
- Exuperantius, Epitome.** Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.60.
- Fragmentum de iure fisci.** Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.
- Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae.** Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—
- Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Baehrens.** *M.* 1.20.

- estis tragoedia. Ed I Maably 10
3 50
- Vidii ex Ponto II. F. I. K. n. -
Elegien der Liebe. Deutsch von
H. Oelschläger 2 Auf. M. L. Ausg.
2 40. eleg. ge. 3.20.
- Prätorius, s. oben Saturas, v. Plinzer
- Medri fabulae Aesopinae. Ed L. Müller
3 -
- Lucidus glossae. Rec et Lustr. A. Deuer-
ling # 2 50
- anti comaedias. Recensit, metrono et
critico et prolegomenis auct. F. Rit-
schellus scula operae adsumptis G.
Loewe, G. Goetz, F. Schoell 4 tomi
92 20.
- Terentii I fasc I Truculentus Rec F.
Ritschl Ed III cur F. Schoell
5 60
- Terentii I fasc II Epidicula Rec G. Goetz
Ed II # 4
- I fasc III Phormion Rec G. Goetz
2 40.
- I fasc IV. Asinaria. Rec G. Goetz
et G. Loewe. # 3 50.
- I fasc V Truculentus. Rec F.
Schoell # 4 50
- II fasc I Aulularia Rec G. Goetz
2 40.
- II fasc II Amphitruo Rec G.
Goetz et G. Loewe # 3 50.
- III fasc III Mercator Rec F.
Ritschl Ed II cur G. Goetz
3 60.
- II fasc IV Strolchia Rec F. Ritschl
Ed II cur G. Goetz # 3 60.
- II fasc V Poenulus Rec F. Rit-
schellus scholia auct. G. Goetz
et G. Loewe # 5 -
- LI fasc I Bacchides. Rec F.
Ritschl Ed II cur G. Goetz # 4 -
- III fasc II Captivi Rec F. Schoell
4 -
- III fasc III Rudens Rec F.
Schoell # 5 60.
- III fasc IV Pseudolus Rec F.
Ritschl Ed II cur G. Goetz # 5 60.
- III fasc V Menaechni. Rec F.
Ritschl Ed II cur F. Schoell
5 60.
- IV fasc I Casina Rec F. Schoell
5 60.
- IV fasc II Miles gloriosus Rec
F. Ritschl Ed II cur G. Goetz
6 -
- IV fasc III Persa. Rec F. Ritschl
Ed II cur F. Schoell # 5 60
- IV fasc IV Mostellaria Rec F.
Ritschl Ed II cur F. Schoell
6 -
- IV fasc V Cistellaria Rec F.
Schoell Acc. deperditarum fabula-
rum fragmenta a G. Goetz recensita
5 60.
- Plauti comaediae. Ex rec et cum app.
not. F. Ritschell [Vergr. u. a. über]
Tomus I Pars 3 Fasc. 103 - 117
* I. I. ars 1 1873a # 3
- III Pars 2 Mercator # 3
* I. I. ars in part. re F. Rit-
schellus [Vergr. u. a. über]
Bacchides, Stichus, Fesc. u. s. c. Mercator
Luzerje # 50
- miles gloriosus. Ed O. Rüdbeck
2 50
- Polemii Silii Interculus. Ed Th. Mom-
sen Lex. # 50
- Palionis de bello Africo comm. Ed E.
Wölfflin et A. Miodonski. Alii
tab. pb. lithograph. # 6 50
- [Probus.] Die Appendix Probi. Hrag. v.
W. Heraeus # 1 10
- Propertii elegiae. Rec A. Bachrens # 5 60
- Psalterium, das tyrinische, der W. u. b.
bibliothek. Hrag. v. d. S. S. S. S. S. S.
graph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung
und Uebersetzung des Herrn Prof. v. O.
Lehnau # 10 -
- Quintilianus institutio orator. II. XII
Rec C. Haas 2 partes Pars I vergl.
Pars II Lib. VII XII # 3 -
- Rhetores Latini minores. Ed C. Haas
Lex. # 11 -
- Saliarium carminum reli. Ed B. Mauren-
brocher # 1 -
- Sallusti Crispi quae supersunt. Rec
Rad. Dietsch 2 vol. [Vol. I vergl.]
Vol. II Historiarum reli. Index # 7 50
- historiarum fragmenta. Ed Fr.
Kritzius # 3 -
- historiarum reli. Ed F. Mauren-
brocher
- Fasc. I Prolegomena # 2
- Fasc. II Fragmenta argum. con-
sentanea, apparatus crit. instructus
Acc. indices # 8 -
- Satura, Ausgew. Satiren d. Horaz, Peristia
u. Juvenal. in freier Uebers. Uebersetzung von
H. Braunner # 5 - 5.50.
- Senecensium Romanorum poesis fragmenta.
Rec O. Rüdbeck 2 vol. Ed. II # 13
- Vol. I Tragicorum fragmenta # 1
- II Comediarum fragmenta # 4
- Servii grammaticus qui ter in Vergilio
carmina commentarii. Rec G. Thilo
et H. Hagen 3 vol.
- Vol. I fasc. I In Aen. I. III comm.
Rec G. Thilo # 14
- I fasc. II In Aen. IV. V. comm.
Rec G. Thilo # 10
- II fasc. I In Aen. VI. VII. VIII. comm.
Rec G. Thilo # 10 -
- III fasc. II In Aen. IX. XII. comm.
Rec G. Thilo # 10 -
- III fasc. I In Buc. et Georg. comm.
Rec G. Thilo # 10 40
- III fasc. II App. Serviana. # 20 -
- [- III fasc. III Indices in Verb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

- Staatsverträge des Altertums.** Hrsg. v. B. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statil silvae.** Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
- **Thebais et Achilleis cum scholiis.** Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—
- ***Suetoni Tranquilli opera.** Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symmachi relationes.** Rec. Guil. Meyer. *M.* 1.60.
- Syri sententiae.** Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
- — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I.** Rec. A. Holder. *M.* 2.—
- **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] **Comm. not. Tir.** ed. Schmitz, siehe: **Commentarii.**
- [—] **Das tiron. Psalterium,** siehe: **Psalterium.**
- Varronis saturarum Menipp** Rec. A. Riese. *M.* 6.—
- **rerum rusticarum II. II** siehe: Cato.
- **antiquitatum rer. divin** XV. XVI. Praemissae sunt. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
- *— **de lingua latina.** Edd. Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app.** contracto iterum rec. O. Ribb. *M.* 22.40.
- Vol. I. **Bucolica et Georg**
— II. **Aeneidos libri I—**
— III. **Aeneidos libri VII—**
— IV. **Appendix Vergilia**
— — Ed. I. [Vergriffen:]
Vol. III. **Aeneidos lib. VII—**
— IV. **Appendix Vergilia**
- [—] **Scholia Bernensia ad et Georg.** Ed. H. Hagen.
- Volusii Maeciani distribut** Ed. Th. Mommsen. *M.* —

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in komm Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymn sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des k Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die n schritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar rücksichtiger Meisterwerke darzubieten.

- I. **Aischylos' Perser,** von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. **Isokrates' Panegyrikos,** von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. **Auswahl a. d. röm. Lyrikern** (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. **Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum,** von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. **Ausgewählte Briefe Ciceros,** von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. **Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius,** von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. **Euripides, Iphigenie in** K. Busche. 2 Hefte. .
- VIII. **Euripides, Kyklops,** v. N. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. **Briefe des jüngeren P** R. C. Kukula. 2 Hefte.
- X. **Lykurgos' Rede gegen** von E. Sofer. 2 Hefte.
- XI. **Plutarchs' Biographie des** 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XII. **Tacitus' Rednerdialog,** v. 2 Hefte. [U. d. Pr.]

Leubners Schulausgaben griechischer und lateinischer er mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

entlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis
e ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft un-
gt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen
r klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Agamemnon. Von R. Enger. Von Th. Plüß. *M.* 2.25 2.75.
Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., Wecklein. *M.* 1.50 2.—
Athens. Von N. Wecklein. *M.* 1.80 2.25.
Von L. Schmidt. *M.* 1.20.
leben geg. Theben. Von N. in. *M.* 1.20 1.50.
hutzfliehenden. Von N. Weck-
1.60 2.—
e. Von N. Wecklein. *M.* 6.—
inzeln: I. Agamemnon. II. Die
oren. III. Die Eumeniden.
—
es' Wolken. Von W. S. Teuffel.
on O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
n. Von O. Kaehler. [In Vorber.]
, der Staat der Athener. Der
e Hauptteil (Kap. I—XLI).
ude. *M.* —.60 —.85.
abasis. Von K. Abicht. 2 Hefte.
M. Karte. *M.* 1.80 2.30. II. Heft.
.75.] *M.* 4.05 5.—
es' ausgewählte Reden. Von
antz u. Fr. Blaß. 2 Teile.
.55.
A. u. d. T.: IX. Philipp. Reden
te. *M.* 4.50 5.95.
: I—III. Olynthische Reden.
erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl.,
Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
Abt. 1: V. Rede über den Frieden.
Zweite Rede gegen Philippos.
Megesippos' Rede über Halonnes.
Rede über die Angelegenheiten
errones. IX. Dritte Rede gegen
pos. 6. Aufl., von Fr. Blaß.
50 2.—
Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von
Blaß. *M.* 1.80 2.25.
. Die Rede vom Kranze. Von
Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien. Von
N. Wecklein.
I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
II. Bdch. Iphigenia im Taurierland
3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl.
M. 1.60 2.10.
IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
*VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
*VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
*VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände
M. 12.30 15.80.
Band I. Heft 1. Buch I nebst Ein-
leitung u. Übersicht über den Dialekt.
5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
— II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
— II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
*— III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
— IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten
4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Ilias, erklärt von J. La Roche
6 Teile.
Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
— II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
— III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
— IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
— V. Ges. 17—20. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
— VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
— — — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
2 Bände.
Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
— I. H. 2. Ges. 4—6. 5. A. *M.* 1.20 1.70
— I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
— I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
*— I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
— I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30
*— II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
— II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1.20 1.70
— II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.70
*— II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.—
*— II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
— II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.80

Sten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Staatsverträge des Altertums.** Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statii silvae.** Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
- **Thebais et Achilleis cum scholiis.** Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos ll. I—VI. *M.* 8.—
- ***Suetoni Tranquilli opera.** Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symmachi relationes.** Rec. Guil. Meyer. *M.* 1.60.
- Syri sententiae.** Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
- — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum l.** Rec. A. Holder. *M.* 2.—
- **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] **Comm. not. Tir.** ed. Schmitz, siehe: *Commentarii*.
- [—] **Das tiron. Psalterium,** siehe: *Psalterium*.
- Varronis saturarum Menippearum** Rec. A. Riese. *M.* 6.—
- **rerum rusticarum** ll. III, rec. I siehe: *Cato*.
- **antiquitatum rer. divin.** ll. I. XV. XVI. Praemissae sunt quae stt. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
- * — **de lingua latina.** Edd. G. Gö Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app. crit. in 3 contracto iterum** rec. O. Ribbeck. IV *M.* 22.40.
- Vol. I. **Bucolica et Georgica.** *M.*
- II. **Aeneidos libri I—VI.** *M.*
- III. **Aeneidos libri VII—XII.** *M.*
- IV. **Appendix Vergiliana.** *M.*
- — Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. **Aeneidos lib. VII—XII.** *M.*
- IV. **Appendix Vergiliana.** *M.*
- [—] **Scholia Bernensia ad Vergilii et Georg.** Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
- Volusii Maeciani distributio part** Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklasse sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Schritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. **Aischylos' Perser,** von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. **Isokrates' Panegyrikos,** von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. **Auswahl a. d. röm. Lyrikern** (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. **Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum,** von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. **Ausgewählte Briefe Ciceros,** von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. **Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius,** von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. **Euripides, Iphigenie in Aulis,** K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VIII. **Euripides, Kyklops,** v. N. Weck. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. **Briefe des jüngeren Plinius,** R. C. Kukula. 2 Hefte. *M.* 2.
- X. **Lykurgos' Rede gegen Leokr** von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- XI. **Plutarchs' Biographie des Ariste** 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XII. **Tacitus' Rednerdialog,** von Die 2 Hefte. [U. d. Pr.]

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon.** Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plüß. *M.* 2.25 2.75.
- **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—
- **Prometheus.** Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- — — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.
- **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.
- **die Schutzfliehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.—
Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—
- Aristophanes' Wolken.** Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kachler. *M.* 2.70 3.20.
- * — **Wespen.** Von O. Kachler. [In Vorber.]
- Aristoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. *M.* 1.80 2.30. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden.** Von C. Behdantz u. Fr. Bläß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1.80 2.25.
- II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Bläß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien.** Von N. Wecklein.
- I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
- V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
- *VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
- *VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
- *VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- Herodotos.** Von K. Abicht. 5 Bände *M.* 12.30 15.80.
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
- Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- *— III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
- IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Illas, erklärt** von J. La Roche 6 Teile.
- Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- V. Ges. 17—20. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
- — — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 2. Ges. 4—6. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
- *— I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 3,4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30
- *— II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 1,2 zusammen in 1 Band *M.* 3.70
- *— II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.—
- *— II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
- II. H. 3,1 zusammen in 1 Band *M.* 3.20

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Homer's Illas** Von K. Fr. Amort und C. Hentze
 — — — — — Anhang
 Heft 1 Ges. 1. 3. 3. A. u. u. 2. 2. 60
 — 2 Ges. 4. 6. 2. A. u. u. 1. 50 2.
 — 3 Ges. 7. 9. 2. A. u. u. 1. 8. 2. 50
 — 4 Ges. 10. 12. 2. A. u. u. 1. 20 1. 70
 — 5 Ges. 13. 15. 2. A. u. u. 1. 21 2. 35
 — 6 Ges. 16—18. 2. A. u. u. 1. 11 2. 60
 — 7 Ges. 19. 21. 2. A. u. u. 1. 50 2.
 — 8 Ges. 22. 24. 2. A. u. u. 1. 50 2. 50
Odyssee. Von K. Fr. Amort und C. Hentze 2 Bände.
 Band I H 1 Ges. 1. 6. 11. A. u. u. 1. 50 2.—
 I H 2 Ges. 7. 10. 13. A. u. u. 1. 35 1. 80
 — I H 3 2 zusammengeb. 2. 45
 — II H 1 Ges. 13—18. 8. A. u. u. 1. 35 1. 80
 II H 2 Ges. 19—24. 6. A. u. u. 1. 41 1. 80
 II H 3 2 zusammengeb. 2. 35
 — Anhang
 Heft 1 Ges. 1. 6. 1. A. u. u. 1. 50 2.
 — 2 Ges. 7. 12. 3. A. u. u. 1. 20 1. 70
 — 3 Ges. 13. 18. 3. A. u. u. 1. 23 1. 70
 — 4 Ges. 19. 24. 2. A. u. u. 2. 10 2. 60
Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. Schreiner 2 Bändchen 2. 3. 3. 95.
 I Bändchen Demosthenes, Laogoras, Areopagitik 3 Aufl., v. M. Schneider 2. 1. 50.
 II Bändchen Panegyricus u. Philippus 3. Aufl. 2. 1. 81 2. 25.
Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz 3 Bändchen 2. 3. 6.
 I Bändchen Imitationen Proceriens (Lauron) 3. Aufl., von K. Bürger 2. 1. 2. 1. 70.
Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von A. Rehfantz 2. 1. 25 2. 75.
[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz 2 Bände 2. 4. 2. 5 2. 20.
 I Bändchen Elegiker 1. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 2. Aufl., von R. Peppmüller 2. 1. 10 2. 60.
 II Bändchen Die Meliseren und thüringischen Dichter 4. Aufl., von J. Sittler 2. 1. 2. 10 2. 60.
Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froberg 2 Hefte 2. 3. 6.
 I Heft Prolegomena. R. gegen Eratosthenes — R. geg. Agoratos Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturz der demokratischen Verfassung R. f. Matthaios R. geg. Philon 3. Aufl., v. Th. Thalheim 2. 1. 80 2. 25.
 II Heft Reden gegen Alkibiades. R. geg. Nicias u. G. — R. u. d. Vorwürfen d. Aristophanes — R. u. d. G. — R. geg. die Komiker — R. geg. Iphikrates — R. f. J. G. — R. geg. Logon 2. Aufl., von Th. Thalheim 2. 1. 80 2. 25.
Lysias' ausgew. Reden. Von J. Sittler 2. 1. 2. 5 2. 20.
 erger Größere Ausgabe [Bd II u. III vorgr.]
 I Bd R. geg. Eratosthenes, Verteidigung geg. die Anklage umsturz d. Verfassung von G. Gebauer 2. 1. 2. 5 2. 20.
Platons ausgew. Schriften. Von J. Bensche u. a.
 I Teil Die Verträge d. Gungrades Kriton Von Chr. Cron von H. Vile 2. 1. 1. 40
 II Teil Gorgias Von J. De 3. Aufl., von Chr. Cron 2. 1. 2. 5 2. 20.
 III Teil I Heft Laches Von Chr. Cron 5. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 III Teil 2 Heft Euthyphron Wohlrat 4. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 IV Teil Protagoras Von Chr. Cron 5. Aufl., v. L. Kron 2. 1. 2. 5 2. 20.
 V Teil Symposion Von A. H. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 VI Teil Phaidon Von M. W. 3. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 VII Teil Der Staat I Buch Wohlrat 2. 1. 2. 5 2. 20.
 VIII Teil Hippias maior 1. d. V. [In Vorb.]
Plutarchs ausgew. Biographien. Siefert und Fr. Blas 6 Bändchen 2. 1. 2. 5 2. 20.
 I Bändchen Philippomenon u. Anna Von O. Siefert. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 Fr. Blas 2. 1. 2. 5 2. 20.
 II Bändchen Timoleon u. Pyrrhus O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas 2. 1. 2. 5 2. 20.
 III Bändchen Themistokles u. Alcibiades Von Fr. Blas 2. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 IV Bändchen Aristides u. Cato Von Fr. Blas 2. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 V Bändchen Agis u. Kleomenes Von Fr. Blas 2. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 VI Bändchen Tiberius und Gracchus Von Fr. Blas 2. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
Quellenbuch. Histor. zur alten Gr.
 I Abt. Griechische Geschichte W. Harlitz und A. Baum 1 Heft [Vergl.] 2 Heft 2. 1. 2. 5 2. 20.
Sophokles. Von Gust. Wolff 2. 1. 2. 5 2. 20.
 I Teil Aias 5. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 II Teil Elektra 4. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 III Teil Antigone 6. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 IV Teil König Okeanos 1. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
 V Teil Okeanos auf Kolonos 1. Aufl. 2. 1. 2. 5 2. 20.
Supplementum lect. Graecae. Von J. Hoffmann 2. 1. 2. 5 2. 20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

entum novum Graece. Das Neue
ment. Von Fr. Zelle.
Evangelium d. Matthäus. Von Fr.
elle. 1.80 2.25.
Evangelium d. Johannes. Von B.
Vohlfahrt. *M.* 1.50 2.—
Apostelgeschichte. Von B. Wohl-
ahrt. *M.* 1.80 2.25.
ides. Von G. Böhme u. S. Wid-
n. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.]
.80 15.30.
3 Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.
— 2. — 6. —
— 3. — 5. —
— 4. — 5. —
— 5. — 5. —
— 6. — 6. —
— 7. — 5. —
— 8. — 5. —
Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.
ez. 9., 8., 7.) Aufl.
Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.
3 Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentaf.
u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—
— B. III. IV. *M.* —.90 1.20.
— B. V—VII. *M.* 1.60 2.—

*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.
B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt.
Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20.
Kommentar. Mit Holzschnitten und
Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.
— Kyropädie. Von L. Breitenbach.
2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—
I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von
B. Büchschütz.
II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.
— griech. Geschichte. Von B. Büchsen-
schütz. 2 Hefte.
I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—
*II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.
— Memorabilien. Von Raph. Kühner.
6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
— Agesilaos. Von O. Gütthling. *M.* 1.50 2.—
— Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit
Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text
und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.
I. Bdchn. Anab. Buch 1—4.
Text. *M.* 1.20 1.50.
Kommentar. *M.* 1.20 1.50.
II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.
Text. *M.* 2.— 2.20.
Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

is belli Gallici libri VII und Hirtii
VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl.,
B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—
I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte
v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
— Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
— Buch VII u. VIII u. Anhang.
M. —.90 1.40.
ommentarii de bello civili. Von
Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter.
40 2.90.
de oratore. Von K. W. Piderit.
fl., von O. Harnecker. 3 Hefte.
80 6.25.
I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
— Buch II. *M.* 1.50 2.—
— Buch III. M. Indices u. Register
z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—
II. Heft III besonders abgedruckt:
M. Indices u. Register d. Anmerkgn.
.45.
— — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler.
Band. *M.* 4.50.
ortus de claris oratoribus. Von
Piderit. 3. Aufl., von W. Fried-
M. 2.25 2.75.
ator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.
— 2.60.
artitiones oratoriae. Von K. W.
Piderit. *M.* 1.— 1.40.
ede f. S. Roscius. Von Fr. Richter.
I., v. A. Fleckeisen. *M.* 1 — 1.40.

Cicero div. in Caecilium. Von Fr. Richter.
2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
— Reden gegen Verres. IV. Buch. Von
Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-
hard. *M.* 1.50 2.—
— — V. Buch. Von Fr. Richter.
2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
— Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.
Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber-
hard. *M.* —.75 1.20.
— Reden g. Catilina. Von Fr. Richter.
6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
— Rede f. Murena. Von H. A. Koch.
2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
— Rede f. Sulla. Von Fr. Richter.
2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
— Rede f. Sestius. Von H. A. Koch.
2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
— Rede f. Plancius. Von E. Köpke.
3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
— Rede f. Milo. Von Richter-Eber-
hard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
— I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch.
3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
— I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von
E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
— Reden f. Marcellus, f. Ligarius u.
f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl.,
von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
— Rede f. Archias. Von Fr. Richter.
5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.

fetten Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Cicero, Rede f. Flaccus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
 — **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
 — **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte. *M.* 2.85 3.30.
 I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
 * — **Cato maior.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—
 — **somnium Scipionis.** Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* —.45 —.80.
 — **Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.
 — **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. *M.* 2.70 3.20.
 — **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.
 — **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.
 [—] **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
 [—] **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.
Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
 * **Curtius Rufus.** Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen. *M.* 4.65 5.55.
 I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2.40 2.80.
 *II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2.60 3.20.
 [Elegiker.] **Anthologie a. d. El. der Römer.** Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
 1. Heft: Catull. *M.* —.90 1.30.
 2. Heft: Tibull. *M.* —.60 1.—
 3. Heft: Properz. *M.* 1.— 1.40.
 4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.
Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weißenfels. *M.* 2.25 2.75.
 [—] **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg.** Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
 — **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je *M.* 1.80 2.30.] *M.* 3.60 4.60.
 I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger.
 II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger
 — **Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.
 II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.
Livius, ab urbe condita libri.
 Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 Lib. 2. Von M. Müller *M.* 1.50 2.—
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
Livius, ab urbe condita libri.
 Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.70.
 Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.70.
 Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.70.
 Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.70.
 Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. A. *M.* 1.70.
 Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. A. *M.* 1.70.
 *Lib. 23. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. A. *M.* 1.80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.70.
 Lib. 26. Von F. Friedersdorf. *M.* 1.70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdorf. *M.* 1.70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdorf. *M.* 1.70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.70.
Nepos. Von Siebelis - Ja. 12. Aufl., von O. Stange. *M.* 1.20 1.70.
 — Von H. Ebeling. *M.* —.
 — **Ad historiae fidem rec. et rum accomm.** Ed E. Ortman. *M.* 1.— 1.40.
Ovidii metamorphoses. Von J. u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IX. 17. *M.* 3.— 4.—
 II. — Buch X—XV. 14. *M.* 3.— 4.—
 — **fastorum libri VI.** Von 2 Abteilungen. *M.* 3.60 4.50.
 I. Abt. Text u. Kommentare. *M.* 2.70 3.20.
 II. — Krit. u. exeget. Ausg. 3. Aufl. *M.* —.90]
 — **ausgew. Gedichte m. Erlä. Schulgebr.** Von H. Günther. *M.* —.75 1.20.
Phaedri fabulae. Von J. Siebelis. F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. O. Weißenfels. *M.* —.75 1.20.
Plautus' ausgewählte Komödien. E. J. Brix. 4 Bdchn. *M.* 5.—
 I. Bdchn. Trinummus. 4. Aufl. M. Niemeyer. *M.* 1.80 2.30.
 II. — Captivi. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
 III. — Menaechmi. 4. Aufl. M. Niemeyer. *M.* 1.80 2.30.
 IV. — Miles gloriosus. *M.* 1.80 2.30.
Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. A. Kreuzer. *M.* 1.50 2.—
 * **Quellenbuch, histor., zur alten Röm. Gesch.** II. Abt. Römische Geschichte. A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft. *M.* 2.30. 2. Heft. *M.* 2.40 3.—
M. 2.70 3.30.

- Quintiliani institut. orat. liber X.** Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.— 1.40.
- Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Iugurth., oratt. et epist. ex historiis excerptae.** Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20.
I. Heft: *Bellum Catilinae.* *M.* —.60 1.—
II. — *Bellum Iugurthinum.* *M.* 1.— [1.40.
III. — *Reden u. Briefe a. d. Historien.* *M.* —.45 —.80.
- Tacitus' Historien.** Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.
I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80.
II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.
— *Annalen.* Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.
*I. Band. 1. Heft. (Buch 1 u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—
2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—
II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.
- *Tacitus, Agricola.** Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —.80 1.20.
— *dialogus de oratoribus.* Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.
* — *Germania.* Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- Terentius, ausgewählte Komödien.** Von C. Dziatzko.
I. Bändchen. *Phormio.* 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90.
II. — *Adelphoe.* 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.
- Vergils Aeneide.** Von K. Kappes. 4 Hefte.
I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90.
II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80.
II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—
III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80.
IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

- Demosthenes' neun Philipp. Reden.** Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
- ***Herodot B. I—IV.** Von A. Fritsch. *M.* 2.40.
— **B. V—IX.** Von A. Fritsch. *M.* 2.—
- Lysias' ausgew. Reden.** Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
- Thukydides B. I—III.** Von S. Widmann. *M.* 1.80.
Einzel: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—
— **B. VI—VIII.** Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- ***Xenophons Anabasis.** Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.
* — — Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.
— **Memorabilien.** Von W. Gilbert. *M.* 1.10.
- Caesar de bello Gallico.** Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.
- Ciceros Catilinar. Reden.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.
— **Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.50.
- Ciceros Rede f. Milo.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.
— **Rede für Archias.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.
— **Rede für Roscius.** Von G. Landgraf. *M.* —.60.
— **Reden geg. Verres. IV. V.** Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—
- Horaz.** Von G. Krüger. *M.* 1.80.
- Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V).** Von K. Heraeus. *M.* 2.—
— **Buch XXI—XXIII.** Von M. Müller. *M.* 1.60.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl.** Von O. Stange. *M.* 2.—
- Sallusts Catilinar. Verschwörung.** Von Th. Opitz. *M.* —.55.
— **Jugurthin. Krieg.** Von Th. Opitz. *M.* —.80.
Beides zusammengeb. *M.* 1.20.
- Vergils Aeneide.** Von O. Güthling. *M.* 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: I. Heft *M.* —.80 1.20. II.—V. Heft je *M.* —.60 1.—

II. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

I. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.
Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage von Otto Stango. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. s. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *hart. M.* — 90.
2. Heft: De officiis libri III. *hart. M.* —.60.
3. Heft: Cato Maior de senectute. *hart. M.* —.30.
4. Heft: Laelius de amicitia. *hart. M.* —.30.
5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *hart. M.* —.60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *hart. M.* —.30.

7. Heft: De re publica. *hart. M.* —.30

— **rhetorische Schriften.** Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weissenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. *hart. M.* 1.—
2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *hart. M.* 1.—
3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *hart. M.* —.60.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengelunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlogers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- *Aristoteles (Auswahl), s. Philosophen
 Demosthenes, ausgew. politische Reden.
 Von H. Reich
 *1. Text, 2. Aufl. *M* 1.20.
 2. Hilfsheft. *M* 1.—
 3. kommentar. I II
 steif geb. je *M* .80 } 2 3. Erklärungen.
 Zus. in 1 Bd. geb. *M* 1.40. *M* 2.20.
- *Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe Philosophen
- Herodot. I. Ausw. Von K. Abicht
 *1. Text, 3. Aufl. M. Karte u. 4 Pläne
 im Text. *M* 1.80.
 2. Hilfsheft. M. A. b. i.
 Text. *M* .80. } 2 3. Erklärungen.
 3. kommentar. 2. Aufl. *M* 1.80. *M* 2.40.
- || *Text B. Mit Einleitung 3. Aufl. *M* 2.
 Dazu kommentar. 2. Aufl. *M* 1.80.
- Homer. I; Odyssee. Von O. Henke
 *1. Text, 2. Bdebn. B. 1-12. 1. Aufl.
 B. 13-24. 1. Aufl. Mit 3 Karten je
M 1.60. — B. 1-24 in 1. Band *M* 3.20.
 2. Hilfsheft, 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.
M 2.—
 *3. kommentar, 4. Aufl. 2 Hefte, steif geb.
 je *M* 1.20. Zus. in 1. Bd. geb. *M* 2.
 Inhaltsübersicht nur direkt. *M* .05
 — II: Hias. Von O. Henke
 1. Text, 2. Bdebn. B. 1-13. 3. Aufl. —
 *B. 14-24. Mit 3 Karten 2. Aufl. je *M* 2.
 B. 1-24 in 1. Band *M* 4.—
 2. Hilfsheft, 3. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M* 2.—
 3. kommentar, 2. Aufl. 2 Hefte, steif geb.
M 1.60 u. *M* 1.20. Zusammen in 1. Bd.
 geb. *M* 2.40.
- *Lucian (Auswahl), siehe Philosophen
 *Marcus Aurelius (Auswahl), siehe Philosophen
 *Philosophen.] Auswahl d. griech. Phil.
 I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O.
 Weissenfels
 Ausgabe A. Text. *M* 1.80.
 kommentar. *M* 1.60.
 Ausgabe B. (ohne Apologie, Kriton
 und Protagoras) Text. *M* 1.40.
 kommentar. *M* 1.40
 *II Teil: Auswahl aus Aristoteles und
 Longin. (gerade), Philosophen: Aristoteles,
 Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast,
 Plutarch, Lucian. Text. *M* 1.20.
 kommentar. *M* 1.20.
- Platons Apologie u. Kriton, nebst Abehn-
 ad. Platon's Symposion. Von F. Rösiger
 1. Text, steif geb. *M* .80
 2. Hilfsheft. *M* 1.— } 2 3. Erklärungen.
 3. kommentar, steif geb. *M* 1.60. *M* 1.60.
 geb. *M* .80.
- *] Auswahl d. latein. Philosophen
 *Plutarch (Auswahl), siehe Philosophen
- Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt
 1. Text; I, Antigone, 2. Auflage, Mit
 Titelbild. *M* —.70. II, König Ödipus,
M .80. III, Aias, *M* .80. Text
 I u. II zus. geb. *M* 1.10.
 2. Hilfsheft. *M* —.70.
 3. kommentar; I, Antigone, *M* .70.
 *II, König Ödipus, 2. Aufl. *M* —.80.
 III, Aias, *M* .80.
 2 3. Erklärungen Hilfsheft u. kommentar
 I u. II zus. geb. *M* 1.60.
- *Theophrast (Auswahl), s. Philosophen
 Thukydides I. Ausw. Von E. Lange
 1. Text, 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten
M 2.40.
 2. Hilfsheft. Mit A. b. i.
 Text. *M* —.70. } 2 3. Erklärungen.
 3. kommentar. *M* 1.60. *M* 2.
 Ausgabe in 2 Teilen
 a) B. I-V u. Text. *M* 1.60. b) Ko-
 mentar. *M* 1.—
 II B. VI-VIII a) Text. *M* 1.10.
 kommentar. *M* 1.—
 III Zeittafel, Namenverzeichnis u. Karten, 2.
 beid. Teil, 2. Aufl. *M* .90.
- || Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M* 2.80.
 Dazu kommentar. *M* 1.60.
- Xenophons Anabasis I. Ausw. Von G. Siefert
 1. Text, 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen
 im Text. *M* 1.80.
 2. Hilfsheft, 2. Aufl.
 Mit Abb. im Text. } 2 3. Erklärungen.
M —.80. *M* 1.80.
 3. kommentar, 4. Aufl. } 3. Aufl. *M* 1.80.
M 1.40.
- || Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M* 2.
 Dazu kommentar, 6. Aufl. *M* 1.40.
 Wörterbuch. *M* 1.20.
 — Hellenika in Auswahl. Von G. Siefert
 *1. Text, 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen
 im Text. *M* 1.80.
 2 3. kommentar, Mit Einleitung 2. Aufl.
M 1.—
 — Memorabillen in Auswahl. Von
 F. Rösiger
 1. Text. *M* 1.—
 3. kommentar, steif geb. *M* —.80
- Caesars gallischer Krieg. Von F. Egger
 1. Text, 6. Aufl. Mit 4 Karten, sowie
 8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M* 1.80.
 *2. Hilfsheft, 5. Aufl.
 Mit A. b. i. im Text. } 2 3. Erklärungen.
M 1.20. *M* 2.40
 3. kommentar, 6. Aufl. }
M 1.60.
 A. b. i. in 2 Hefen, 1. Heft im Text,
 2. Heft 1. Aufl. je *M* .80
- || Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M* 2.
 Dazu kommentar, 5. Aufl. *M* 1.60.
 — Bürgerkrieg. Von F. Egger
 1. Text, Mit 2 Karten. *M* 1.60.
 2. Hilfsheft: siehe gall. Krieg
 3. kommentar. *M* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Ciceros Catillnar. Reden u. Rede de imperio.** Von C. Stegmann.
1. Text. 4. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
- *2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.
- *3. Kommentar. *M.* 1.60. } 4. Aufl. *M.* —.80.
- || Text B. M. Einleit. 4. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.
- Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.
- *1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.
- *2/3. Kommentar. Mit Einleitung *M.* —.60.
- * — Reden für Q. Ligarius und für den König Deiotarus. Von C. Stegmann.
1. Text. *M.* —.60.
- *3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.
- Cato maior de senectute. Von O. Weisenfels.
1. Text. steif geh. *M.* —.50.
3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.
- Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weisenfels.
- *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.
2. Hilfsh. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.
3. Komment. *M.* 1.— } *M.* 1.60.
- Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.
1. Text. *M.* 1.20.
3. Kommentar. *M.* 1.40.
- [—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.
3. Kommentar (verkürzte Ausgabe). *M.* 2.40.
- Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.
- I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
- II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—
- Horatius, Gedichte.** Von G. Schimmelpfeng.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
- *2. Hilfsheft. [In Vorb.]
- *3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.
- Livius, Römische Geschichte im Auszuge.** Von F. Fügner.
- I. Der zweite punische Krieg.
1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—
2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—
- *3. Kommentar. 2 Hefte. je *M.* 1.20.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade.
- *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.40.
2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—
3. Kommentar. Buch 1—10. *M.* 1.60.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
1. Text. *M.* 2.—
- *2. Hilfsheft. *M.* 2.—
3. Kommentar. I. Heft. Buch I—X. *M.* 1.40.
- II. Heft. Buch XXI—XXX. *M.* 1.60.
- Nepos' Lebensbeschreibungen in**
Von F. Fügner.
1. Text. 5. Aufl. *M.* 3 Karten.
2. Hilfsheft. 5. Aufl. } 2/3. Erkl
- Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.— } *M.* 1.
3. Komment. 4. Aufl. } *M.* —.90.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl**
M. Fickelscherer.
- *1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.
- *2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erkl
- M. Abbild. im Text. *M.* 1.20. } *M.* 2
3. Komment. 4. Aufl. } *M.* 1.40.
- Wörterbuch. 3. Aufl. steif geh.
- *|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.*
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.*
- Sallusts Catillnar. Verschwörung**
C. Stegmann.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte.
- 2/3. Erklärungen. *M.* —.60.
- * — Jugurthin. Krieg. Von C. Ste
- *Text. Mit Karte. *M.* —.80.
- *Kommentar. *M.* 1.—
- Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. aufstand unt. Civilis.** Von C. Ste
- *1. Text. Mit 4 Karten u. 1 St. 2. Aufl. *M.* 2.40.
2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2/3. Erkl
3. Komment. *M.* 1.40. } *M.* 2
- Ausgabe in 2 Teilen:
- *I. Ann. B. I—VI. a) Text. *M.* 1.20. b) Kommentar.
- II. Ann. B. XI—XVI. Historien a. Text. *M.* —.80. b. Kom. *M.* —.80.
- III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart. Teilen. *M.* —.80.
- Agricola. Von O. Altenbu
1. Text. *M.* —.60.
- 2/3. Erklärungen. steif geh.
- Germania. Von O. Altenbu
1. Text. *M.* —.60.
- 2/3. Erklärungen. steif geh.
- Vergils Aeneide i. Ausw.** Von M. scherer.
1. Text mit Einleitung. 3. A. Karte. *M.* 1.40.
- *3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.40.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

- Aeschylus**
Bludorf, G., Lexicon Aeschyleum Lex-8 1873 *M* 1.
Richter, P., zur Dramaturgie des A. gr 8 1892 *M* 50.
Westphal, R., Prolegomena ad Tragicum A. gr 8 1877 *M*
- Aristarchus**
Ludwich, A., Aristarchi Textkritik 2 Teile gr 8 1884 *M* 28
- Aristophanes**
Müller-Ströbling, Aristophanes kritisch gr 8 1873 *M* 16.
Roemer, A., Studien zu Aristophanes Braktirera dess. I Teil gr 8 1902 *M* 8.
Zacher, K., die Handschriftenklassen der Aristophaneskomödien gr 8 1887 *M*
- Aristoteles**
Heitz, E., die verlorenen Schriften des Aristoteles gr 8 1861 *M* 6
- Bucolic**
Hiller, H., Beiträge zur Textgesch. d. griech. Bukoliker gr 8 1888 *M* 20.
- Demosthenes**
Fox, W., die Kranzreden Demosthenes und Aelias des Aelias gewidmet gr 8 1880 *M* 50.
Preuß, S., index Demosthenicus gr 8 1879 *M* 10.
Schaefer, A., Demosthenische Zeit 2 Bände 3 Bände gr 8 1855 1887 *M* 35
- Etymologica**
Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. Etymologie gr 8 1896 *M* 15
- Herondas**
Cruelius, O., Irters d. M. Herondas d. II gr 8 1872 *M* 6
- Hesiodus**
Dimitrijevič, M. R., statimiles Hesiodi gr 8 1870 *M* 6.
Steitz, Aug., die Werke und Taged. II nach der Korymben. gr 8 1867 *M* 1
- Homerus**
Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten 3. Aufl., von Kaegi gr 8 1904 *M* 360.
Frohwein, F., verbum Homericum gr 8 1881 *M* 50.
Gebrügge, A., index Hom. Lex-8 1891 *M* 10
- Horatius**
Gladstone's, W. L., Homeric Studies, frei bearbeitet von A. Schaefer gr 8 1863 *M* 9.
Kammer, L., die Einheit der Odyssee gr 8 1873 *M* 16.
La Roche, J., die Homerische Textkritik Antwerpen gr 8 1866 *M* 10.
Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling 2 voll. Lex-8 1874, 1885 V 1 *M* 12 V 2 *M* 18.
Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen gr 8 1894 *M* 6.
Noack, F., Homerische Parataxe gr 8 1866 *M* 280 380.
Nitzhorn, P., die Fasten der griech. Dichter gr 8 1870 *M* 5.
Volkmann, R., die Wissenschaften Prolegomena gr 8 1861 *M* 8
- Isocrates**
Preuß, S., index Isocrates gr 8 1861 *M* 8
- Lucian**
Helm, R., Lucianus Menippus gr 8 1865 *M* 10 13
- Oratores**
Bläß, F., die attische Beredsamkeit 1. Teil 2 voll. gr 8 1 1857 *M* 14 16. II 1862 *M* 14 16. III 1862 *M* 16 18. III 2 1862 *M* 12 *M* 14.
- Pindarus**
Rumpel, J., lexicon Pindaricum gr 8 1883 *M* 12
- Plato**
Limmich, O., philologische Studien 1. 1. Heft Antiquarisch gr 8 1896 *M* 3. 12. Heft Lectiones Platonicae gr 8 1896 *M* 30.
Raeder, H., Philosophus et Politicus gr 8 1905 *M* 8 10.
Ritter, O., Platonische Darstellungen 1. Inhalts 8 1870 *M* 30. Kommentar zum griech. Text *M* 10.
Schmidt, H., kritischer Kommentar zu Platonem gr 8 1871 *M* 9.
exegetischer Kommentar 1. Theil gr 8 1880 *M* 20.
Wohlfahrt, M., vier Vorträge über Platon 1879 *M* 10

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae Graeci

Zielinski, T., Ouedering der antiken Komödie gr 8 1882 H 13

Sophocles

Pluß, U., Sophocles. Eine Abhandlung gr 8 1871 H 1

Theocritus

Rumpel, J., exic n Theocritum gr 8 1871 H 8

Thucydides

Herbst, L., de Th. Thucydides. De Historiarum I. libri I. gr 8 1871 H 130 II Herbst Buch V VIII gr 8 1873 H 131

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae et philologicae Auctas et correctas verum edidit St gr 8 1886 H 60

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Julius

Ebeling, H., Schachwörterbuch zu Caesar 6 Aufl gr 8 1891 H 180.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum Lex 8 1881/80 H 18

Cicero, M. Tullius

Schmidt, O. F., der Briefwechsel des C gr 8 1873 H 1

Zielinski, C. de Wacibus der Jahresdichte 8 2 Aufl 1891 H 2 30

Horatius

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus Paul Peters gr 8 1894 H 6

Keller, O., Epitaphien zu H. 3 Teile. gr 8 1878 H 1 21 1 Teil. 8 1878 H 1 1 Teil. 1880

Möller, I., Q. Horatius Flaccus 8. 1880 H 2 10

Pluß, U., Horazstudien. Eine neue Ausgabe der Horazischen Lyrik gr 8 1882 H 5

Stomplinger, Ed., das Fortleben der Horazischen Lyrik seit der Renaissance. gr 8 1896 H 8 9.

Iuris Consultii

Kalke, W., Romae Juristen nach ihrer Sprache gr 8 1871 H 1 —

Lucanus

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucanus gr 8 1866 H 1 20

Ovidius

Siebelis-Pöhl, Wörterbuch zu C. Ovidii Propertiana u. Met gr 8 1863 H 4 4.80.

Stange, E., Neues Wörterbuch zu C. Ovidii Propertiana gr 8 1871 H 2 50.

Tolkich, J., quaestiones ad Herodotum Ovidii gr 8 1883 H 2 80

Plautus

Ritschl, Fr., prolegomena de ratione emendandi Plautinae gr 8 1880 H 1

Terentius

Drueger, A., über Syntax und Stil Terentii 3 Aufl gr 8 1882 H 2 80.

Gerber et Greif, lexicon Terentianum Lex 8 1871-73 H 61 —

Vergilius

Temparetti, V. im Mittelalter gr 8 1875 H 6

Heinze, K., Vergils epische Technik gr 8 1903 H 12 14.

Pluß, U. und die epische Kunst gr 8 1884 H 8

*Skutsch, F., des V's Frühzeit gr 8 1891 H 4 4.60.

*Skutsch, F., des V's Frühzeit, II Teil gr 8 1898 H 5 5.60.

Sonntag, M., V als bukolischer Dichter gr 8 1871 H 5 —

Weidner, A., Konstantin des V's Aeneas B I u. II gr 8 1861 H 8

B. G. Teubners Philologischer Katalog

klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Rechtswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang

Neue Ausgabe 1907 mit Illustrierten. Anhang enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

Umsonst und postfrei vom Verlag.

- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3.—
- Dieterich, A.**, Nekyla. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—
— eine Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—
— Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3.20 3.80.
- Dziatzko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6.—
- Finsler, S.**, Homer. Erläuterungen. (Aus deutsch. Lesebüchern VI, 2.) *M.* 6.— 7.40.
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.—
III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.—
II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
— Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18.40.
- Geffken, J.**, das griechische Drama. Aeschylus, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1.60 2.20.
- Gelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5.— 6.—
- Gercke, A.**, u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethé, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretzschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10.— [U. d. Pr.]
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13.60.
I. Band. Der Staat der Lakedaimonier und der Athener. 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5.60.
— O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.—
III. Abteil. *M.* 10.—
— die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22.50.
- Grammatik**, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—
III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]
Supplement: Müller, lateinische Kasuslehre, herausg. von F. Skutsch. [U. d. Pr.]
- Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M.* 4.80 5.20.
- Hagen, H.**, gradus ad criticen. Für philologische Seminarien und zum Selbstgebrauch. *M.* 2.80.
- Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 7. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 6.30 7.50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 5.25 6.50.
- Helbig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen verkäuflich.]
— — auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17.—
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.— 8.—
- Herzog, E.**, Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 15.—
II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht. *M.* 10.— II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M.* 8.—
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. *M.* 7.— 9.—
- Imhoof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3.20.
— Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—
— — und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—
- Immisch, O.**, die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. *M.* 1.—
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M.* 1.20.
- Keller, O.**, lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh.**, Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.
— Rich., Grundzüge altrömischer Metrik. *M.* 12.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Krambacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M* 3 60.
- Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M* 10 — 13 —
- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen 2. Aufl. *M* 1. —
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M* 1. —
- Lexikon, ausführliches der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten herg. von W. H. Roscher. Mit zahlreich. Abbild. 3 Bände. Lex-8. I. Band (A—H) *M* 34 — II. Band (I—M) *M* 38 — III. Band. 37—56. Lieferung. Jede Lieferung *M* 2. — Supplemente I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M* 10 — II. Carter, epitheta deorum. *M* 7 — III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M* 1 80.
- Lübker's Healligion des I. alt. Altertums für Gymnasien 7. verb. Auflage herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M* 14 — 16.50.
- Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Belegen. 3 Teile. *M* 28. [I. Teil. *M* 12 — II. Teil. *M* 16 —]
- Masqueray, F., Abris der griechisch Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Prebitor. *M* 4 40 5.—
- Mayer, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M* 14 — 17.—
- Misch, G., Geschichte der Antolographen. I. Band. Das Altertum. *M* 8 — 10.—
- Mittels, L., Reichert und Volkrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M* 14 — — zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. Lex-8. *AOBph.* XX. *M* 2 — — auch griech. Papyrusurkunden. *M* 1 20.
- Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Hechtologie. *M* 16 —
- Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M* 12. — 15.
- Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände (Einzelne jeder Band. *M* 14 — 16. — *M* 28. — 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. Band I. *M* 14. — 17.— Band II [U. d. Pr.]
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M* 12 — — der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M* 6 —
- Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *Jg.* XXXVIII. [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M* 19 20 — — Reden und Vorträge. *M* 6 — 8.
- Riese, A., das rheinische Germanen in der antiken Literatur. *M* 14.
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der metrischen Künste der Hellenen. Aus 3. Auflage der Roßbach Westphalischen Metrik. 3 Bände. *M* 36 — I. Band Griechische Rhythmik von Westphal. *M* 20. II. Band Griechische Harmonik und Melopoeie von Westphal. *M* 6 80. III. Band I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch Metrik von Westphal und Gleditsch. *M* 8 — II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen metrischen Metra von Roßbach und Westphal. *M* 14 —
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2. rev. Ausgabe. 3 Bände gr. 8. *M* 30.
- Schmarzow, A., Grundgriffe der Kunstwissenschaft. *M* 9 — 10.
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M* 54 — — Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M* 12.
- Schulder, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. Quer-Folio. geb. *M* 15 — — die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M* 8 —
- Schwartz, E., Charaktertypen aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonos, 5. Cicero. 2. Aufl. *M* 2 — 2.60.
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M* 10 —
- Sitzler, J., Abris der griechischen Literaturgeschichte. I. Band. Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M* 4 —
- Stemplinger, Ed., das Fortleben der hellenischen Lyrik seit der Renaissance. *M* 8 — 9.
- Stoll, F., die Sagen des Pausanias. Abt. 1. v. 6. Aufl. Rev. bearb. von F. Pauner. 2 B. 1. B. Mit 79 Abb. geb. *M* 3 60 in 1. B. 2. B. — die Sagen des Pausanias. Abt. 2. v. 8. Aufl. Rev. bearb. von F. Pauner. Mit 92 Abbildungen. *M* 4.50.
- Studziszka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M* 2 —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Suareschl, F., Geschichte der griechischen Literatur (I und II Band) mit 21 Tafeln I Band 18 — 19 — II Band 20 — 21. — M. 10.
- Trautzel, W. B., Geschichte der römischen Literatur 6. Aufl. von L. Schwanitz 2 Bände je M. 9 — 11 — M. 18 — 22.
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte 2. Auflage. Mit einem Lebensbild des Verfassers. M. 12.
- Thesaurus Linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiae litterarum quaeque Germanicarum. Berlin: in aedibus Gollingens. Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. Lex. 4. 1900—1901. Vol. I, p. 74 — 82. — Vol. II. M. 68. 40. 76. 10. Vol. III, fasc. 1. M. 7. 60. Vol. IV, fasc. 1—3. je M. 7. 20.
- Einbanddecke zu Band I u. II je M. 6. — Sammelhefte M. 2. 50.
- In lexibrorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. M. 7. 20.
- Einbanddecke M. 5. —
- Thiersch, H., Pharus, Antike und Islam. Mit zahlreichen Abbildungen. [U. d. Pr.]
- Trocka-Bund, y. m. e. l. e. b. e. n. u. n. d. B. e. l. l. a. n. d. i. a. n. g. v. o. n. M. a. n. d. e. l. e. i. e. n. D. e. u. t. s. c. h. v. o. n. 2. B. i. l. d. e. n. u. n. d. M. a. n. n. e. geb. M. 5. —
- Ueener, H., Vorträge u. Aufsätze. M. 5 — 6. —
- Vahlen, I., opuscula cum cura... Pars I. Prolegomena ad... praenomen I. V. X. II. III. etc. etc. etc. M. 14. 50. Pars II. etc.
- Vanleek, A., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache 2. u. 3. Aufl. griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch 2 Bände je M. 10. — I. Band M. 10. — II. Band M. 10. —
- Verhandlungen der 19.—23. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner 8. (Einzeln kauflich)
- Volkmann, R., Geschichte u. d. Rhetorik. Welche Prolegomena zu... die Rhetorik der Griechen... in systemat. Überblick dargestellt. verbesserte Auflage. M. 12. —
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum 1. Band. Mit 2 Karten. 2. Band. 1. Abteil. M. 12. — [1. u. 2. Vorber.]
- Weilker, G., der Seelenvogel in der Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archaeologische Untersuchung. Mit 2 Tafeln. In 2 Bänden. M. 28. —
- Zeise, E., Charakteristik der lateinischen Sprache 3. Auflage. M. 2. 80. 3. 40.
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronolog. u. H. Nebuch für Historiker, Archäologen u. Astronomen. M. 5. —
- Witte, C., singular und Plural. Forschungen über die Form und Geschichte der griechischen Poesie. M. 8 — 9. —

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte
und deutsche Literatur und für Pädagogik.

Herausgegeben von **J. Ilberg** und **B. Gerth**.

10. Jahrgang 1907. Preis für den Jahrgang von 10 Heften M. 30. —

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbinden die Grundlage unserer historischen Bildung zu weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinerem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

==== Probeheft für 3 Mark vom Verlag. ====

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Lebensweisheit und die Dichtung. Lessing, Goethe, Novalis, Hölderlin.
Vier Aufsätze von W. Dilthey. 2. Auflage. [VII u. 455 S.] gr. 8.
7. geh. M. 5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

„Mit dem gleichen Verständnis hat Dilthey diese vier Dichterererscheinungen an der Wurzel ihres Wesens erfaßt und zugleich das Erdreich und das Klima untersucht, in dem sie gewachsen. Die zwei urgesunden Geister Lessings und Goethes erschließt uns eine Analyse ebenso vollständig, wie die krankhafte Psyche eines Novalis und Hölderlins. Immer ist es eine in sich beruhende Welt, die er uns eröffnet, die, wie die Werke von Schopenhauer, Menckels oder Schwinds, stets die geistige Atmosphäre einer ganzen Epoche mit sich heraufbringen. Ebenso sehr wie durch den künstlerischen Charakter der Darstellung ist diese Wirkung durch den in die Tiefe und Weite dringenden Blick der umfassenden Bildung des Berliner Gelehrten erreicht. Solche Essays belehren uns über die breiten Bettelsuppen der Literaturgeschichten, die in Deutschland ein so zahlreiches Publikum haben, und die dickleibigen Monographien, womit unsere Zeit so frei-
lich.“ (Frankfurter Zeitung.)

Volkskunde und Volksdichtung. Von Dr. Otto Böckel. [VI u. 432 S.]
8. 1906. geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 8.—

Das Buch führt uns in die Wunderwelt der Volksdichtung. Allen seiner Erscheinungsformen spürt es nach und schildert sie bei strenger Wissenschaftlichkeit in anmutiger, lebendiger Form. Zuerst wird der Ursprung des Volksgesanges erläutert, dann das Wesen und die Formen des Volksliedes, seine Sprache und Wirkung, Lebensfähigkeit, sein Wandern und Verschwinden. Andere Abschnitte behandeln die Volkssänger, die Stätten des Gesanges, das Gefühlsleben und den Optimismus im Volksliede, die Totenklage, die Beziehung zwischen Natur und Mensch, zwischen Geschichte und Volksdichtung. Ein besonderes Kapitel ist den Frauen und ihrem Anteil am Volksgesange eingeräumt. Abschließend werden die Spott-, Kriegs- und Hochzeitslieder behandelt.

Arbeit und Rhythmus. Von Professor Dr. Karl Bücher. 3. Aufl. Mit
einem Titelbild. [X u. 455 S.] gr. 8. 1902. geh. M. 7.—, in Lein-
wand geb. M. 8.—

„Die übrige Gemeinde allgemein Gebildeter, welche nicht nur diese oder jene Seite der in der Bücherschen Arbeit enthaltenen wissenschaftlichen Errungenschaften wertsetzt, sondern die sich für die Gesamtheit des selbständigen und weitgreifenden Werkes über den vielverschlungenen Zusammenhang von Arbeit und Rhythmus aufzuopfern darf, wird meines Erachtens dem bewährten Forscher auch dafür besonders dankbar sein, daß er ihr einen wertvollen Beitrag zu einer Lehre geliefert hat, welche die größten Genüsse in unserm armen Menschenleben vermittelt, nämlich zur Lehren der denkenden Beobachtung, nicht nur welterschütternder Ereignisse, sondern auch der alltäglichen, auf Schritt und Tritt uns beegnender Geschehnisse.“

(G. v. Mayr in der Beilage z. Allgem. Ztg.)

Renaissance in Florenz und Rom. Acht Vorträge von Professor
K. Brandi. 2. Auflage. [X u. 265 S.] gr. 8. 1903. geh.
5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

Das Buch bietet die erste zusammenfassende und entwickelnde Behandlung dieser Geschichte des menschlichen Geistes so bedeutenden Zeit. Alle wichtigen Ereignisse des Lebens, Sozialgeschichte und Politik, Kunst und Wissenschaft, kommerziell wichtig zur Geltung. Die Ausstattung des Buches ist im Sinne der Renaissancezeit gehalten.

Wir haben ein ganz vortreffliches Buch vor uns, das mit weiser Ökonomie der Stoff beherrschend, weiteren Kreisen der Gebildeten, die das Bedürfnis empfinden, die klassische Kunst der italienischen Renaissance im Zusammenhang mit der Zeit zu verstehen, von der sie abhängig ist, zu begreifen, nur lebhaft empfohlen werden kann.

(Kölnische Zeitung)

Im engsten Raum stellt sich die gewaltigste Zeit dar, mit einer Kraft und Schönheit, Schönheit und Kürze des Ausdrucks, die klassisch ist.“ (Die Nat.)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Zur Einführung in die Philosophie der Gegenwart. Acht Vorträge
Von Professor Dr. A. Riehl. 2. Auflage. [IV u. 274 S.] gr. 8. 1903
geh. M. 3.—, in Leinwand geb. M. 3.60.

„Von den üblichen Einleitungen in die Philosophie unterscheidet sich das Buch nicht bloß durch die Form der freien Rede, sondern auch durch seine ganz methodische Auffassung und Anlage, die wir nur als eine höchst glückliche zu bezeichnen können. Nichts von eigenem System, nichts von langatmigen logischen, geschichtlichen oder gelehrten historischen Entwicklungen, sondern eine lebendig auftretende und doch nicht oberflächliche, vielmehr in das Zentrum der Philosophie führende Betrachtungsweise.“

Es ist hochehrfrohlich, daß Alois Riehl, der außer seinem großen Werke über den philosophischen Kritizismus und seiner bekannten Nietzsche-Monographie bisher nichts Zusammenfassendes veröffentlichte, uns diese seine „Einführung“ gewährt hat.

Wir möchten somit das philosophische Interesse, das sich, wie aus manchen Anzeichen zu entnehmen, auch im höheren Lehrerstand gegenwärtig in erhöhtem Maße zu regen scheint, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen. Wir würden auch F. A. Lange's Geschichte des Materialismus vor dem es die Kürze voraus hat — als ein anderes Buch, das so geeignet ist, philosophieren zu lehren.“

(Monatsschrift für höhere Schulen)

Einleitung in die Philosophie. Von Professor Dr. Hans Cornelissen
[XIV u. 357 S.] gr. 8. 1903 geh. M. 4.80, in Leinwand geb. M. 5.00

„Es ist aber ein Vorteil der „Einleitung“, daß sie die oben ausgesprochenen Bedürfnisse leicht nahelegt, die nichts anderes als Probleme der heutigen Wissenschaft sind, und namentlich durch die fragliche Konsolidierung der heterogenen Entwicklungserfolge des Denkens ins Licht gesetzt werden. Diese Konsolidierung hat eben zur Folge, daß die „Einleitung“ keiner der von uns eingangs für eine solche hingestellten Möglichkeiten, sondern allen zugleich entspricht, und darum ist das Buch die vorzüglichste Einführung in das philosophische Gewirz, aus welchem die erkenntnistheoretische Methode herauszuheben ist.“

(Zeitschrift für Philosophie und philosophische Kritik)

Natursagen. Eine Sammlung naturdeutender Sagen, Märchen, Fabeln und Legenden. Von Oskar Dähnhardt. Mit Beiträgen von V. Arnhaus, M. Boehm, J. Bolte, K. Dieterich, H. F. Feilberg, O. Hackman, M. Haecke, W. Hase, B. Ilg, K. Krohn, A. von Löwis of Menar, O. Podvka, E. Rona, Skarek, St. Zdzmarek und anderen. Band I. Sagen zum Alten Testament. [XIV u. 376 S.] Lex. 8. 1907 geh. M. 8.—, in Leinwand geb. M. 10.60

Die Mannigfaltigkeit der Natur hat den Menschen von jeher zum Nachdenken über das Warum ihrer Erscheinungen angeregt, und so entstanden Sagen, in denen der Ursprung oder die Eigenart von Naturtatsachen aus irdischen Begebenheiten abgeleitet ist. Solche sind bei allen Völkern in erstaunlicher Menge vorhanden. Ihre Entwicklungsgeschichte bildet den Inhalt dieses Werkes, das eben bisher fast unbekanntes Stoff der Wissenschaft zugänglich macht. Um zu sicheren Schlüssen überungen und klaren Ergebnissen zu gelangen, dient dem Herausgeber die zwingende Kraft des Massenbeweises, der er aus den Sagen aller Völker der Erde gewinnt. Der erste Band zeigt, daß die poetische Naturerklärung auch auf dem Gebiete biblischer Volksüberlieferung gegenbildend gewirkt hat. Er bringt Sagen zum A. T., die unter der nachdrücklichsten Einwirkung jüdischer, christlicher, moslemischer und jüdischer Tradition, wie auch unter dem Einfluß apokrypher Schriften sich entwickelt haben. Das ganze Werk, das auf sechs bis acht Bände berechnet ist, stellt sich die Aufgabe, die Geistesgeschichte der Menschheit, insbesondere aber die vergleichende Sagen- und Märchenforschung, die Völkerpsychologie und Religionswissenschaft zu fördern.

Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Von Professor Troels-Lund. Autorisierte Übersetzung von L. Bloch. 2. Auflage. [VIII u. 286 S.] gr. 8. 1900. In Leinwand geb. M. 6.—

„Es ist eine wahre Lust, diesem kundigen und geistreichen Föhrer auf dem langen, aber nie ermüdenden Wege zu folgen, den er uns durch Asien, Afrika und Europa, durch Altertum und Mittelalter bis herab in die Neuzeit führt. Es ist ein Werk aus einem Guß, in großen Zügen und ohne alle Kleinlichkeit geschrieben, dem wir einen recht großen Leserkreis nicht nur unter den zünftigen Gelehrten, sondern auch unter den gebildeten Laien wünschen.“ (Jahrbücher f. d. klass. Altert.)

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen, Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen.)

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Hälfte.

Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Deutsche, Maschinen-, Industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Beruftesten in gemeinsamer verständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raum.

„Teubners geleitetes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tausende von Bibliotheken nennen seine Bände ihr eigen; in allen größeren Bibliotheken ist es zu finden. Die Gründlichkeit und Einseitigkeit seiner Anlage, die Zahl und der Ruf seiner Mitarbeiter machen es weitgehend und nötigen auch demjenigen Ansehen ab, der in dem Überwuchern einer encyclopädischen Literatur nicht die schrecklichste Seite unseres Bildungslebens sieht. Wer aber das vorliegende Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine herrliche Ausstattung eine Art von Genus gewährt, wird den gewaltigen Bildungswert eines solchen Buches amwahr empfinden. Je näher er dem Arbeitsgebiet seiner Kultur steht, eine ungeheure Summe von geistiger Kraft ist es, die hier in einer Anzahl kleiner, fast im Plauderton niedersetzten Seiten ihren Schatz zum Leben.“
—*Westfäl. Tageblatt*—

Probheft und Spezial-Prospakte

Antrag aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probheften aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

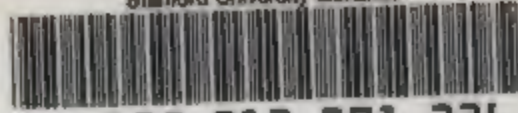
DATE DUE

DEC 02 1997 - u

NOV
OCT 05 1998
OCT 06 1998
OCT 06 1998

Die Geschichte der Philosophie in der Antike
von Dr. H. Diels. — Die stoische Philosophie
von Dr. F. Heitsch. — Die aristotelische Philosophie
von Dr. E. Heitsch. — Die stoische Philosophie
von Dr. F. Heitsch. — Die aristotelische Philosophie
von Dr. E. Heitsch. — Die stoische Philosophie
von Dr. F. Heitsch. — Die aristotelische Philosophie
von Dr. E. Heitsch.

Stanford University Libraries

3 6105 013 371 336

DATE DUE

DATE DUE			

DEC - 9 1990

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004

